

ကျေးဇူးတင်

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

နှင့်

တပည့်ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဓမ္မသားအပ်သော

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်ပေါင်းချုပ်

မပါ

လယ်တီစာပေအမြဲတေများ

လယ်တီအရွက်ကောက်သံ ခြံရံစဉ်

အလှူမတော်မူတို့က

စုစည်းတည်းဖြတ်စီစဉ်သည်။

လယ်တီစာပေတိုက်တွင် ရရှိနိုင်သော စာအုပ်များကို
မြန်မာ့ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အဖွဲ့အစည်းမှ ရရှိနိုင်ပါသည်။

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်ပေါင်းချုပ်

မာတိကာ

အခန်း (၁)

ကျေးဇူးရှင် ပထမလယ်တီစရာတော်ဘုရားကြီး၏

စာပေအမြူတေများကဏ္ဍ

၁။ သြကာသဆိုပုံ

၂။ နမော တဿ ပါဌ နိဿယ

၃။ သရဏဂုံသုံးပါး ပါဌနိဿယ

၄။ ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါး ပါဌနိဿယ

၅။ တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး ပါဌ နိဿယ

၆။ သံဃာဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပါဌ နိဿယ

၇။ မဟာသြကာသ ခုနစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုးကြီး

၈။ ခုနစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်း အကျဉ်းချုပ် ပါဌနိဿယ

၉။ ခုနစ်ဆူအန္တရာယ်ကင်း စက်အကျယ်ပါဌနိဿယ

၁၀။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်း အကျဉ်းချုပ်
ပါဌ နိဿယ

၁၁။ နှစ်ကျိပ်ချစ်သူ အန္တရာယ်ကင်း အကျယ်
ပါဌ် နိဿယ

၁၂။ အဋ္ဌဝိသတိဂါထာတော်ကြီးပါဌ်

၁၃။ သစ္စာလေးပါး အန္တရာယ်ကင်း
စက်တော်ကြီးပါဌ်နိဿယ

၁၄။ ဘုရားငါးဆူ အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာတော်ကြီး

၁၅။ ရောဂါဆိုး အနာဆိုး ကပ်ဥပဒ်ဆိုး အမျိုးမျိုးတို့မှ
ကင်းလွတ်စေတတ်သော အသက်ထက်ဆုံး စွဲမြဲရန်

အန္တရာယ်ကင်းခြောက်ဂါထာ

၁၆။ အန္တရာယ်ကင်း လေးဂါထာ ပါဌ် နိဿယ

၁၇။ အာဝေဏီကဝုဏ်တော် ပါဌ် နိဿယ

၁၈။ မင်္ဂလသုတ်ပါဌ်နှင့်
ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏နိဿယ

၁၉။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ် ပါဠိတော်နှင့်
ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ

၂၀။ အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်နှင့်
နိဿယသစ်

၂၁။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပါဠိတော်နှင့် နိဿယ

၂၂။ ဆဆတ္တသုတ္တပါဠိ နှင့်
ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ

ပဌာန ပစ္စယုဒ္ဒေသ ပစ္စယနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်နှင့်
ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ

သတ္တဌာန ဘုရားရှိခိုး

ခုနစ်နေ့ ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးနှင့်ဆုတောင်းအမျိုးမျိုး

ပန်းကပ်လှူ ပူဇော်ရန်

ရေချမ်းကပ်လှူ ပူဇော်ရန်

ဆီမီး ကပ်လှူ ပူဇော်ရန်

သာသနာလျှောက် နှစ်မျိုး

သာသနာလျှောက် တစ်မျိုး

စိုင့်ပြင် သေရည်သေရက် မေတ္တာစာ

ဒီပဲရင်း သေရည်သေရက် မေတ္တာစာ

နွားမေတ္တာစာ

ထီမေတ္တာစာ

ကြုံးဝါးသံ တေးထပ်

သံဝေဂ တေးထပ်

ဩဝါဒတေးထပ်များ

သံဝေဂလေးချိုးကြီးများ

ဧကပိုဒ် လင်္ကာ (ဦးတောက် သို့)

ဆိုပိန်မညာ ဆုံးမစာ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကျဉ်းလင်္ကာ-၁၃-ပုဒ်

သံဝေဂလင်္ကာ ရှစ်ပုဒ်

သဲဖြူလယ်တီဆရာတော် (ဦးနန္ဒိယ) ရေးသားတော်မူအပ်သော
ဝိပဿနာ ကဗျာသုံးဆယ် ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

လယ်တီပဏ္ဍိတ (ဆရာဦးမောင်ကြီး) ၏
စာပေအမြုတေများကဏ္ဍ

ရောင်ခြည်တော်ဖွင့် ဘုရားပင့် ဂါထာ

ရောင်ခြည်တော်ဘွဲ့ ကဗျာများ

မဟာပုရိသလက္ခဏာတော်ကြီး

သုံးဆယ့်နှစ်ပါး ဘုရားရှိခိုး

လက္ခဏာတော်ရှစ်ဆယ် အကျယ်ဘုရားရှိခိုး

နေမင်းဘွဲ့ တရားချီး

ဓမ္မစကြာ အမွမ်း

အနတ္တလက္ခဏသုတ် အမွမ်း

သစ္စကသုတ္တန် ရှစ်လုံးဘွဲ့ ကဗျာ

သတိပဋ္ဌာနသုတ် အမွမ်း

ခန္ဓာငါးပါး ရှစ်လုံးဘွဲ့ ကဗျာ

ဝိပါက်တော်-၁၂-ပါး ရှစ်လုံးဘွဲ့ ကဗျာများ

သံဝေဂလင်္ကာ ၅-ပိုဒ်

နောက်တစ်နည်း သံဝေဂလင်္ကာ ၃-ပိုဒ်

သံဝေဂကဗျာ လေးချိုးကြီး (မောင်ပန်းမောင် သို့)

သံဝေဂ ရတု ပိုဒ်စုံ

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဘုန်းတော်ဘွဲ့ မင်္ဂလာရတုပိုဒ်စုံ ၃-ပိုဒ်

မင်္ဂလာ ရတုပိုဒ်စုံ

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ချီးကျူးဖွဲ့ဆိုအပ်သော
ဘုန်းတော်ဘွဲ့ တေးထပ်များ

အဘိဓမ္မာဉာဏ်ရောင် အလင်းကိုဆောင်ခဲ့ပုံ

ဂုဏ်တော်ဖွဲ့တေးထပ်

ဇေတဝန်ကျောင်းဝိဟာသို့ သောင်းဒီပါ

ထင်ရှားတဲ့ လယ်တီတိုက်

မဟာလယ်တီတိုက်ဘွဲ့

ပါဠိ မြန်မာ နှစ်ဘာသာဇရာယှက် စပ်ဆိုသော
ဂီတိဂါထာများ

မဟာလယ်တီတိုက်တွင်း

မဟာဗောဓိပင် ညောင်ရေသွန်းပွဲတွင်
ရေးစပ်သောတေးထပ်

သံဝေဂ ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်များ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံဝေဂတေးထပ်

နိဗ္ဗိန္ဒ တေးထပ်

ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ဘွဲ့ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်

လယ်တီ ဦးပဒုမ-၏ ခာပေ အမြူတေ ကဏ္ဍ
နေမျိုးနွယ် ဘုရားပင့်

ရောင်ခြည်တော်ဖွင့် ဘုရားပင့်

ဇိနာလင်္ကာရကျမ်းလာ အာသီသဂါထာကြီး

အစိန္တေယျ ဂုဏဝန္တနာ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးသည့်
ဗုဒ္ဓပဏာမဂါထာ

ဗုဒ္ဓဝံသ ဌကထာလာ သမုဒ္ဓရာကြီးနှင့်တူသော
ဗုဒ္ဓရတနာ ပဏာမ ဂါထာ

ဗုဒ္ဓဝံသ ဌကထာလာ ဓမ္မဝန္တနာဂါထာ

ဗုဒ္ဓဝံသ ဌကထာလာ သံဃဝန္တနာဂါထာ

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ကန်တော့ရန် ပါဠိ အနက်

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ကန်တော့ရန် အာစရိယဝန္တနာ ၂-ဂါထာ

ဇမ္ဗူပတိချောင် ဦးပဒုမ အရှင်သူမြတ် ရေးသားအပ်သော
ဘုန်းတော်ဘွဲ့ ရတုပိုဒ်စုံ

ဆုံးမစာ ဧကပိုဒ် လင်္ကာများ

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြန်လွန်တော်မူရာဝယ်
ဖွဲ့ဆိုရေးသားအပ်သော ရတုပိုဒ်စုံ

ဝတ်သင်းသား ဝတ်သင်းသူများက ကျက်မှတ်ကာ
ဆုတောင်းရန် ဂါထာများ

လယ်တီ အရှင်ကေလာသ (ပါဠိပါရဂူ) ၏
စာပေအမြုတေ ကဏ္ဍ

ဘုရားခုနစ်ဆူဂုဏ်တော် စက်ရိတ်တော်ကြီးပါဠိ

ပထရမ အက္ခရာ (၈ မ) ၏ အဓိပ္ပာယ်
အကျယ်ဖွင့်ပြသော
ဘုရားပင့်နှင့် အာသီသဂါထာ

၈ ခ ဗ ဝ - ၈မ အက္ခရာ၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့်
အကျိုးပြု ရှစ်လုံးဘွဲ့.ကဗျာများ

အန္တရာယ်ကင်း သုံးဂါထာ ပါဠိအနက်

လယ်တီထေရ သာသနာ့နေဝန်း
ခေတ်ဆန်း ကဗျာ

မာရ်နတ်အောင်ခန်း လူးတားညှပ်
ထပ်တွန့်ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်

စကြာလည် ရတုပိုဒ်စုံ ၇- ပိုဒ်

ဓမ္မသံဝေဂ ဧကပိုဒ် လင်္ကာရတု

ပဌာန်းအမွှန်း ရှစ်လုံးဖွဲ့. ကဗျာများ

နိဂမန ကထာ

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်ပေါင်းချုပ် မာတိကာ ပြီးပြီ။

TTTTUUU

အခန်း (၁)
ကျေးဇူးရှင် ပထမလယ်တီစရာတော်ဘုရားကြီး၏
စာပေအမြူတေများကဏ္ဍ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သြကာသဆိုပုံ

ရတနာ သုံးပါးတို့အား ရှိခိုးဝပ်ချသောအခါ၌ ပုဆစ်ဖူး နှစ်ခု၊
လက်- ၂-ခု၊ နဖူးပြင်-၁-ခုတို့ကို မြေ၌ထားလျက် ၃-ကြိမ် -ရှိခိုးဝပ်ချရမည်
ထို့နောက် ထိုင်၍ လက်အုပ်ချီ မိုးလျက်-

သြကာသ သြကာသ သြကာသ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊
သံဃာရတနာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါး အပေါင်းအား ကာယ
ဝန္တနာ၊ ဝါစာဝန္တနာ၊ မနောဝန္တနာ တည်းဟူသော သုံးပါးသော ရှိခိုးခြင်း
တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ် အရိုအသေ အလေးအမြတ်ပြု၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်
မာန်လျော့ ကန်တော့ပါသည်ဘုရား။

ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျော့ ကန်တော့ရသော ဤကောင်းမှု၊
ဤ ကုသိုလ်စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဤဘဝမှစ၍
ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတိုင်းတို့၌ အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊
ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါးတို့မှ အစဉ်ကင်းလွတ်၍ ရာဂ
ဒေါသ မောဟ ဇာတိအစရှိသော မီးတစ်ဆယ့်တစ်ပါးတို့၏ ကင်းငြိမ်းရာ
ခေမာအမတ် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ အမြန်ရောက်ရပါလို၏။

[သြကာသ ကြေကြေမွေမွရစေ]

၂။ နမော တဿ ပါဠိ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(သုံးခေါက်ဆို)

အရဟတော=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကြောင်းဖြစ်သော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=သစ္စာဥပေသ၊ ဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူပေထ သော၊ တဿ ဘဂဝတော=ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-နမာမိ= ရှိခိုးပါ၏။

[ဤ ‘နမောတဿ’ ကို မဟာနမက္ကာရကြီးဟူ၍ သဒ္ဒနီတိကျမ်း၌ ဆို၏။ ဘုရား လက်ထက်တော်မူ အစဉ်အဆက်လာသော မဟာပဏာမကြီးပေတည်း။ ။ ကြေကြေ မွေမွေရစေ။]

* * *

၃။ သရဏဝံသုံးပါး ပါဠိနိဿယ

၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

၃။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

(ဒုတိယမ္ဗိ၊ တတိယမ္ဗိ သုံးခေါက်ဆိုလေ)

၁။ ဗုဒ္ဓံ=မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ-သရဏံဣတိ=ဒုက္ခကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ဖို့ ထောက်ရာ၊ တည်ရာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ=ဆည်းကပ်ပါ၏။

- ၂။ ဓမ္မံ=မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ် အမြတ်
ဆယ်ဘော်တရားတော်ကို၊ သရဏံ-သရဏံဣတိ=ဒုက္ခကင်း
ပျောက် ချမ်းသာရောက်ဖို့ ထောက်ရာ၊ တည်ရာ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ=ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၃။ သံဃံ=သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ ပညာဝန်၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇန် အရှင်မွန်
အရှင်မြတ်တို့နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်း
ကို၊ သရဏံ-သရဏံဣတိ=ဒုက္ခကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ဖို့
ထောက်ရာ၊ တည်ရာ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ=ဆည်းကပ်ပါ
၏။

[ကြေကြေမွမွရစေ]

-----*-----

၄။ ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါး ပါဠိနိဿယ

ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရောပုရိသ
ဒဗ္ဗဿာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။

- ၁။ သောဘဂဝါ=ထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဣတိပိ=ဤသို့လျှင် ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူ
ကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်ကြောင်းဖြစ်သော သီလ
ဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ
ဒဿနဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသောကြောင့်လည်း၊
အရဟံ=အရဟမည်တော်မူပေ၏။

- ၂။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် သစ္စာဥေယျ ဓမ္မအပုံအလုံးစုံကို အကုန်
မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းထင်ပေါ်
သိမြင်တော်မူပေသောကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ=
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပေ၏။
- ၃။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် စရဏအပြား တစ်ဆယ့်ငါးတည်း သုံးပါး၊
ရှစ်ဖြာဉာဏ်ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် ကောင်းစွာပြည့်စုံတော်မူပေသော
ကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော=ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်
တော်မူပေ၏။
- ၄။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ မကပ်ငြိပဲ မဇ္ဈိမ
ပဋိပတ် ကောင်းမြတ်ဖြောင့်တန်း မဂ္ဂင်လမ်းဖြင့် ရွှေနန်းပုရီ
ဘေးမဲ့ပြည်သို့ ကြွချီဆိုက်ရောက်တော်မူပေသောကြောင့်
လည်း၊ သုဂတော=သုဂတ မည်တော်မူပေ၏။
- ၅။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ-ဟု လောကအပြင်
ဘုံတစ်ခွင်ကို ကုန်စင်ခပင်း မကျန်ကြွင်းအောင် အလင်း
ထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူပေသောကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ=
လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူပေ၏။
- ၆။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် ဇာတိမာန်၊ ပညမာန်၊ ဂုဏမာန်၊ ဗလမာန်၊
ဣဒ္ဓိမာန်၊ ပညာမာန်တို့ဖြင့် မိုးစွန်ကြားကြား ငါတကားဟု
ကြုံးဝါးခက်ထန် အဆိပ်လျှံသည့် နန္ဒောပနန္ဒ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊
သစ္စကနှင့် ဗကဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို ဒေသနာသံ ဆိပ်အံ
ငြိမ်းဆေး အမြန်ပေး၍ ယဉ်ကျေးအောင်ပြု ဆုံးမမှုဝယ်
အတုမရှိ လွန်ကဲဘိသောကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသ
ဒမ္မသာရထိ=အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူပေ
၏။

- ၇။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် လူ့နတ်၊ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအများ သောင်းတိုက်သားတို့၏ ဝပ်တွားဒယ ဆုံးမခံရာ ဆရာသခင် ဦးထိပ်တင်ကြီး ဖြစ်ပေသောကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ=သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူပေ၏။
- ၈။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို လူ့ နတ်အများ သိထင်ရှားအောင် ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်မူပေသောကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ=ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပေ၏။
- ၉။ ကူတိပိ=ဤသို့လျှင် ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တ ကြီးမြတ်လှ၍ လောက သုံးပါးလူအများတို့ လေးစားဂရု ချီးပမှုကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ=ဘဂဝါမည်တော်မူပေ၏။ တံ=ထိုအရဟံအစ ဘဂဝအဆုံး ဘဝင်ချုန်းမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ=တပည့်တော်သည်၊ ဝန္ဒာမိ=ရှိခိုးပါ၏။

-----*-----

၅။ တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး ပါဠိ နိဿယ

သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊
ပစ္စတ္တိဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။

- ၁။ ဘဂဝတာ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော=တရားတော်မြတ်ကို၊ သွာက္ခာတော= အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးအစုံ ကောင်းခြင်း၊ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစွာဟောကြားတော်မူအပ်၏။

- ၂။ သန္နိဋ္ဌိကော=ကျင့်ဆောင်သူတို့အား ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ပင် ဒိဋ္ဌိကိုယ်တွင် တွေ့မြင်ခံစားရသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။
- ၃။ အကာလိကော=ကာလမရွေ့ ကျင့်သည့်နေ့ပင် တွေ့မြင်ယုံကြည်ရသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။
- ၄။ ဧဟိပဿိကော=လာရောက်ရှုမြင် ကျေးဇူးတင်မြဲဖြစ်၍ လာပါ၊ ရှုပါ၊ ကျင့်ကြံပါဟု မပါပါအောင် ခေါ်ဆောင်သွတ်သွင်းတိုက်တွန်းခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။
- ၅။ ဩပနေယျိကော=မိမိကာယ အဇ္ဈတ္တတွင် ရရှိပေါက်ရောက်ကိုယ်တွေ့မြောက်အောင် ကပ်၍ဆောင်ထိုက်သော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။
- ၆။ ဝိညူဟိ=ပညာရှိသူ ရှင်၊ လူ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်=အသီးသီးသော မိမိတို့သန္တာန်၌၊ ဝေဒိတဗျော=ချမ်းသာလေစွာ၊ ကောင်းလေစွာဟု ကာယ၊စိတ္တ သုခနှစ်ပြင် ထင်ထင်ရှားရှား ခံစားသိမြင်ရသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။
- တံ=ထိုသွာက္ခာတ အစ၊ ဝေဒိတဗျောအဆုံး ဘဝင်ချုန်းမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော တရားတော် မြတ်ကို၊ အဟံ=တပည့်တော်သည်၊ ဝန္တာမိ=ရှိခိုးပါ၏။

၆။ သံဃာဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပါဠိ နိဿယ

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ၊
ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ အာဟုနေယျော၊
ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္စလိကရဏီယော၊
အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿ။

၁။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော=သီလဝန်၊
ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်အရှင်မွန် အရှင်မြတ်တို့နှင့်
တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာ
တော်မြတ်အပေါင်းသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊
အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ကောင်းမြတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၂။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော=သီလဝန်၊
ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇန် အရှင်မွန် အရှင်မြတ်
တို့နှင့်တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာ
တော်မြတ် အပေါင်းသည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊
အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ဖြောင့်မတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၃။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော=သီလဝန်၊
ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇန် အရှင်မွန်အရှင်မြတ်တို့နှင့်
တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာတော်
မြတ်အပေါင်းသည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊
အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်သင့်မြတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၄။ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော=သီလဝန်၊
ဂုဏဝန်၊ ပညဝန်၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇန် အရှင်မွန်အရှင်မြတ်တို့နှင့်
တကွ ပရမတ္ထသံဃာ အရိယာရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာ တော်
မြတ်အပေါင်းသည်။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော=အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊
အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် ရိုသေအပ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

ယဒိဒံ-ယာနိ ဣမာနိ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ=အကြင်လေး
ပါးသော ယောက်ျားမြတ်အစုံတို့သည်။ သန္တိ=ရှိကုန်၏။ ယဒိဒံ
ယေ ဣမေ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ=အကြင် ရှစ်ပါးသော ယောက်ျား
မြတ်တို့သည်။ သန္တိ=ရှိကုန်၏။

၅။ ဘဂဝတော= မြတ်စွာဘုရား၏။ ဧသဧသော သာဝကသံဃော=
ဤလေးစုံရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။
အာဟုနေယျော=အာဂုဏ္ဏအား ရည်၍ထားအပ်သော အလှူဝတ္ထု
မျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ
ဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၆။ ပါဟုနေယျာ=လက်ဆောင်အလို့ငှာ ယူ၍လာသော အလှူဝတ္ထု မျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၇။ ဒက္ခိဏေယျာ=နောက်နောက်ဘဝ အကျိုးရဖို့ ပျိုးချတုံလတ် မြတ်သော အလှူဝတ္ထုမျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၈။ အဉ္စလိကရဏီယော=လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူထိုက်သော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၉။ လောကဿ=လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိ မြင့်မြတ်သော၊ ပုညက္ခေတ္တံ=ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးချရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပေ၏။

တံ= ထိုသုပဋိပန္နအစ၊ ပုညက္ခေတ္တံအဆုံး ဘဝင်ချုန်းမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို၊ အဟံ=တပည့်တော်သည်၊ ဝန္ဒာမိ=ရှိခိုးပါ၏။

ဤဘုရားဂုဏ်ကိုးပါး၊ တရားဂုဏ်ခြောက်ပါး၊ သံဃာဂုဏ်ကိုးပါးကို အဓိပ္ပါယ်နှင့် တကွ ရေလည်စွာ မသိသောသူသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ဉာဏ်နှင့်ကြည့်၍ တတ်သော သူမဟုတ်၊ ထိုသူတို့၌ တိဟိတ်ကုသိုလ်မဖြစ်၊ ဒွိဟိတ်ကုသိုလ်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာလူမျိုးမှန်လျှင် ဤဂုဏ်တော်သုံးပါးအနက်ကို နှုတ်တက်ကြေမ့တကယ်ရမှ သင့်မြတ်သတည်း။

[ဤဂုဏ်တော် သုံးပါး ဘုရားရှိခိုးသည် သုတ္တန်ပိဋကတ်၌ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် အဖန်ဖန်ဟောတော်မူ၏။ ရဟန္တာကြီးများလည်း အဖန်ဖန်ဟောတော်မူ၏။

ဤဘုရားရှိခိုးကြီးထက် ကြီးမြတ်သော ဘုရားရှိခိုးမရှိပြီ၊ နမောတဿပါဌ်၊ နိဿယသရဏာဝံ သုံးပါးပါဌ်၊ နိဿယတို့နှင့် ရှိခိုးပြီးနောက် ဤဂုဏ်တော်သုံးပါး ပါဌ်၊ နိဿယတို့နှင့် ရှိခိုးလေ]

၇။ မဟာဩကာသ ခုနစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုးကြီး

- ၁။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။
- ၂။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်သီဒိ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။
- ၃။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။
- ၄။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။
- ၅။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ကောဏာဝံ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။
- ၆။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ကဿပ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

၇။ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာ
ကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော အရှင်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်။

ဤ ခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကြီးတို့သည် အကျွန်ုပ်
၏ ဦးခေါင်းထက်၌ အမြက်နိုးစက် စောင့်ရှောက် တည်နေတော်မူကြပါ
စေကုန်သတည်း။

ဤ ခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကြီးတို့သည် အကျွန်ုပ်၏
ဝဲယာနှစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ အမြက်နိုးစက် စောင့်ရှောက် တည်နေတော်
မူကြပါစေကုန်သတည်း။

ဤ ခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကြီးတို့သည် အကျွန်ုပ်၏
အဆုတ်အသံ နှလုံးထဲ၌ အမြက်နိုးစက် စောင့်ရှောက် တည်နေတော်
မူကြပါစေကုန်သတည်း။

-----*

၈။ ခုနစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်း အကျဉ်းချုပ် ပါဠိနိဿယ

- * ဝိပဿီ သိဒ္ဓိ ဝေဿဘူ ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော
ကဿပေါ အမှာကံ ဘဂဝါ။
- * ကုမေသွာဟံ ဘိဝန္ဓာမိ၊ နိစုံ တိဌန္တု မေ သီသေ၊
သတ္တိမေစာပိ သမ္ပဒ္ဓါ။ ကုဒ္ဓိမန္တော ဇုတိန္ဒရာ။
- * ကုဒ္ဓိယာ ဇုတိယာ တေသံ၊ အန္တရာယာ သမေန္တု မေ၊
သဗ္ဗေ ဒုရေ ပလာယန္တု၊ ပိသာစာ ယက္ခ ရက္ခသာ။
သမ္မာ ဒေဝါ ပဝဿန္တု၊ မောဒန္တု သုခိတာ ဇနာ။ ။

[ဤ ခုနစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်းဂါထာတော်ကြီး၌ အမျိုးသမီးတို့မှာ သဗ္ဗေဒုရေ-
နှင့် ပိသာစာ- ချီသော နောက်နှစ်ပိုဒ်ကို မကျက်နှင့်။]

ဝိပဿီ=ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ သိခီ=သိခီမြတ်စွာ
ဘုရား လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူ=ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊
ကကုသန္ဓော=ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ကောဏာဂမနော=
ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ ကဿပေါ=ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရားလည်းကောင်း၊ အမှာကံ=အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဘဂဝါ=အရှင်ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊

ဣမေ=ဤခုနစ်ဆူကုန်သော သုံးလူ့ထွတ်ထား သဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားတို့ကို၊ သွာဟံ-သောအဟံ=ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အဘိဝန္ဓာမိ=အလွန်
ရှိသေစွာ ရှိခိုးပါ၏၊ မေ=အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ=ဦးခေါင်း၌၊ နိစ္စံ=အမြဲ
တိဋ္ဌန္တ=ကိန်းဝပ် တည်နေတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

သတ္တ=ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ ဣမေ သမ္မုဒ္ဓါ=ဤသဗ္ဗညု မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ ဣဒ္ဓိမန္တော=စကြဝဠာ ကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ
တန်ခိုးတော် အပေါင်းနှင့်လည်း ကောင်းစွာပြည့်စုံတော်မူကြပါပေကုန်၏၊
ဇုတိန္ဓရာ=စကြဝဠာ ကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ တန်ခိုးရှိန်ဝါ စက်
အာဏာတို့ကိုလည်း ကောင်းစွာစိုက်ထူ ဆောင်တော်မူကြပါပေကုန်၏။
တေသံ=ထိုခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာစာပိ=စကြ
ဝဠာ ကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်း ကျိုးမျှ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဇုတိယာ စာပိ=စကြဝဠာ ကမ္ဘာမြေမိုး ဖြန်းဖြန်းကျိုးမျှ
တန်ခိုးရှိန်ဝါ စက်အာဏာကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေ=အကျွန်ုပ်အား၊
အန္တရာယာ=ခပ်သိမ်းသော ဘေးဒဏ်ရန်မာန် အန္တရာယ်အပေါင်း
တို့သည်၊ သမေန္တု=မငြိမတွယ် ပျောက်ပြယ်ကင်းငြိမ်းကြပါစေကုန်
သတည်း။

သဗ္ဗေ=အလုံးစုံကုန်သော၊ ပိသာစာ=မြေထဲခိုအောင်း မြေမှ ချောင်း သည့် မကောင်းညစ်ညူး မြေဘီလူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ=အလုံး စုံကုန်သော၊ ယက္ခာ=မြို့ပြင်မြို့တွင်း ကုန်းကျင်းသစ်ပင် ဥမင်လိုက်ခေါင်း ဂူကျောင်း ဇရပ် လူမစပ်သည့် အရပ်ထွေထွေ ကုန်းမှာနေအောင်း ကုန်းမှ ချောင်းသည့် မကောင်းညစ်ညူး ကုန်းဘီလူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ= အလုံးစုံကုန်သော၊ ရက္ခသာ=ပင်လယ်မြစ်တွင်း အိုင်အင်းထွေထွေ ရေမှာနေအောင်း ရေမှချောင်းသည့် မကောင်းညစ်ညူး ရေဘီလူး တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒူရေ=ငါတို့အိမ်ရာ ငါတို့ရွာမှ ဆုတ်ခွါရှောင်ရှား ဝေးသော အရပ်တစ်ပါးသို့၊ ပလာယန္တု=အလျင်မနှေး ပြေးကြစေကုန် သတည်း။ ဒေဝါ=ဝလာဟက ပဇ္ဇန္တုဟု မည်ရထင်ရှား မိုးနတ်သား တို့သည်၊ သမ္မာ= ကောင်းမွန်စွာ၊ ပဝဿန္တု=သည်းထန်ဝေဖြိုး အကျိုးရှိစွာ ရွာသွန်းကြပါစေကုန်သတည်း။ ဇနာ=မြို့ရွာတစ်ခွင် ပျော်ရွှင်နေငြား လူအများတို့သည်၊ သုခိတာ=ကြည်သာအေးမြ ချမ်းသာကြကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မောဒန္တု=ဆန်ရေစပါး ပေါများ ပြည့်မောက် ဝမ်းမြောက်ကြပါ စေကုန်သတည်း။

[မိန်းမတို့မှာ သမေန္တု- အနက်ဆုံးရုံကျက်၊ ဘုရားရှိခိုးလုပ်၍ နေ့စဉ်ရွတ် ဤနည်း အတိုင်း အရှေ့မြောက်တိုင်အောင် လှည့်လည်၍ရွတ်၊ မိမိတို့ တိုက်၊ အိမ်၊ ဝင်း၊ မြို့၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ပရိဝုဏ်တို့ကို တံတိုင်းသုံးထပ် ကာရံဘိသကဲ့သို့ ရှိစေရန် ပါဠိကိုရွတ်ခေါက် သုံးပြန်ဖတ်ရမည်။ စိတ်မာန်တင်းတင်း အသံပြင်းပြင်းရွတ်။]

၉။ ခုနစ်ဆူအန္တရာယ်ကင်း စက်အကျယ်ပါဉ်နိဿယ
အန္တရာယ်ကင်းစက်အကျယ်ပါဉ်

- ၁။ ဝိပဿီ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော
အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော အနန္တက္ကန္တိ
အနန္တဇုတိ။
- ၂။ သိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော
အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော အနန္တက္ကန္တိ
အနန္တဇုတိ။
- ၃။ ဝေဿဘူ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော
အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော အနန္တက္ကန္တိ
အနန္တဇုတိ။
- ၄။ ကကုသန္ဓော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တ
ပုညော အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော
အနန္တက္ကန္တိ အနန္တဇုတိ။
- ၅။ ကောဏာဂမနော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
အနန္တပုညော အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော
အနန္တက္ကန္တိ အနန္တဇုတိ။
- ၆။ ကဿပေါ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော
အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော အနန္တက္ကန္တိ
အနန္တဇုတိ။
- ၇။ အမှာကံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော
အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော အနန္တက္ကန္တိ
အနန္တဇုတိ။

သတ္တိမေ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တပုညာ အနန္တဉာဏာ အနန္တဂုဏာ အနန္တတေဇာ
အနန္တက္ကန္တိမန္တာ အနန္တ ဇုတိမန္တာ။
မယံ ဒီပါ၊ မယံ နာထာ၊ မယံ ပတိဌာ၊ မယံ တာဏာ၊ မယံ
လေဏာ၊ မယံ ပဋိသရဏာ။

၁။ အနန္တပုညာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ ပုညစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၂။ အနန္တဉာဏာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ ဉာဏစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၃။ အနန္တဂုဏာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ ဂုဏစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၄။ အနန္တတေဇာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ တေဇစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၅။ အနန္တက္ကန္တိမန္တာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ ကုန္တိစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၆။ အနန္တ ဇုတိမန္တာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ ဇုတိစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

သဗ္ဗေ သဗ္ဗညုသမ္ဗုဒ္ဓါ မာရသေနဝိဓမိနော မာရသေန
ဝိမဒ္ဒိနော မာရသေနဝိဇိတာဝိနော၊ သဗ္ဗေဟိ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ
စက္ကေဟိ အမေှ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

သဗ္ဗေ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါ သယမ္ဘူ ဝိဇိတာဝိနော၊ သဗ္ဗေဟိ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓ စက္ကေဟိ အမေှ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ အရဟန္တာ ဒီကာသဝါ၊ သဗ္ဗေဟိ အရဟန္တ
စက္ကေဟိ အမေ ရက္ခန္တ သဗ္ဗဒါ။
ကတာမေ ရက္ခာ၊ ကတံမေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ကမန္တ ဘူတာနိ၊
သောဟံ နမော ဘဂဝတံ၊ နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

* * *

ခုနစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်း စက်အကျယ် နိဿယ

၁။ အရဟံ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော်
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ=သစ္စာလေးရပ် ပိုင်းဖြတ်
ထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ=သစ္စာဥေယျ ဓမ္မအပုံ
အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်း
ထင်ပေါ်သိမြင်တော်မူသော၊ ဝိပဿီ=ဝိပဿီ အမည်တော်ရှိပေသော၊
ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး စုံပြည့်ထွားသည့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
သည်၊ အနန္တပုညော=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော ဘုန်းတော်နှင့်လည်း
ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ အနန္တဉာဏော=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော
ဉာဏ်တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ အနန္တဂုဏော=အတိုင်းမရှိ
မသိနိုင်သော ဂုဏ်တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ အနန္တ
တေဇော=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော ထက်မြက်တေဇော် အာနုဘောနှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ အနန္တဣဒ္ဓိ=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော
တန်ခိုးတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ အနန္တဇုတိ=အတိုင်းမရှိ
မသိနိုင်သော စက်အာဏာတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

၂။ အရဟံ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ (ပ) သိဒ္ဓိ=သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိပေသော
(ပ) ပါပေ၏။

၃။ အရဟံ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ (ပ) ဝေဿဘူ=ဝေဿဘူ အမည်
တော်ရှိ ပေသော (ပ) ပါပေ၏။

၄။ အရဟံ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ (ပ) ကကုသန္ဓော=ကကုသန္ဓ အမည်
တော်ရှိပေသော (ပ) ပါပေ၏။

၅။ အရဟံ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ (ပ) ကောဏာဂမနော= ကောဏာ-
ဂမန အမည်တော်ရှိပေသော (ပ) ပါပေ၏။

၆။ အရဟံ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ (ပ) ကဿပေါ=ကဿပ အမည်
တော် ရှိပေသော (ပ) ပါပေ၏။

၇။ အရဟံ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ (ပ) အမှာကံ=အကျွန်တို့၏၊ ဘဂဝါ-
ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး စုံပြည့်ထွားသည့် အရှင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အနန္တပုညာ=(ပ) ပါပေ၏။

အရဟန္တာ=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော်
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ=သစ္စာဥဿျ
ဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း
အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူကြကုန်သော၊ သတ္တ=ခုနစ်ဆူကုန်သော၊
ဘဂဝန္တော=ခြောက်ပါးဘုန်းဂုဏ် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော၊ ဣမေ
ဗုဒ္ဓါ=ဤရှင်တော် မြတ်ဘုရားကြီးတို့သည်၊ အနန္တပုညာ=အတိုင်းမရှိ
မသိနိုင်သော ဘုန်းတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြပေကုန်၏။
အနန္တဉာဏာ=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော ဉာဏ်တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ
တော်မူကြပေကုန်၏။ အနန္တဂုဏာ=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော ဂုဏ်
တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြပေကုန်၏။ အနန္တတေဇာ=အတိုင်းမရှိ
မသိနိုင်သော ထက်မြက်တေဇာ အာနုဘောနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်
မူကြပေကုန်၏။ အနန္တ ဣဒ္ဓိမန္တာ=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော တန်ခိုးတော်

နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြပေကုန်၏။ အနန္တဇုတိမန္တာ=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော စက်အာဏာတော်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြပေ ကုန်၏။

မယ့်=အကျွန်ုပ်၏၊ ဒီပါ=အားထားမှီတွယ် ကျွန်းကြီးသဖွယ်တို့ပေ တည်း၊ မယ့်=အကျွန်ုပ်၏၊ နာထာ=ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ နှစ်ဖြာရန်ဘေး ကင်းဝေးနိုင်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ကိုးကွယ်ရာကြီးတို့ပေတည်း၊ မယ့်=အကျွန်ုပ်၏၊ ပတိဌာ=လေးအပါယ်အောက် ကျမရောက်အောင် ထောက်ရာ တည်ရာကြီးတို့ပေတည်း၊ မယ့်=အကျွန်ုပ်အား၊ တာဏာ= သံသရာရေး ခန္ဓာဘေးမှ ငြိမ်းအေးစေကြောင်း ကောင်းစွာစောင့်ရှောက် တော်မူကြပေကုန်၏။ မယ့်=အကျွန်ုပ်၏၊ လေဏာ=သံသရာညွတ် ကိလေဝဋ်မှ ကင်းလွတ်စေကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ပုန်းအောင်း ရာကြီးတို့ပေတည်း။ မယ့်=အကျွန်ုပ်၏၊ ပဋိသရဏာ=သံသရာဇာတ် ခန္ဓာပြတ်ဖို့ ဆည်းကပ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူ ကြပေကုန်၏။

၁။ ဘဂဝန္တော=ခြောက်ပါးဘုန်းဂုဏ် ပြည့်စုံတော်မူကြပေကုန် သော၊ အရဟန္တော=ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ကြည်ဖြူကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ=သစ္စာဥပယျ ဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူကြကုန်သော၊ အနန္တပညာ=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင်သော ဘုန်းတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ= ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီးတို့သည်၊ အနန္တဟိ=အတိုင်းမရှိ မသိနိုင် ကုန်သော၊ ပုညစက္ကဟိ=ဘဝဂ်ဝီစိ နွဲ့ထိလွှမ်းကျော် ဘုန်းစက်တော် တို့ဖြင့်၊ မံ=အကျွန်ုပ်ကို၊ သဗ္ဗဒါ=နေရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း၌၊ ရက္ခန္တ= ဝဲယာရှေ့နောက် ဘေးရန်ပျောက်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါ

စေကုန်သတည်း။

၂။ ဘဝဝန္တော=ခြောက်ပါးဘုန်းဂုဏ် (ပ) ဉာဏစက္ကေဟိ=ဘဝဂီဝိစိ နှံ့ထိလွှမ်းကျော် ဉာဏ်စက်တော်တို့ဖြင့်၊ (ပ) သတည်း။

၃။ ဘဝဝန္တော=ခြောက်ပါးဘုန်းဂုဏ် (ပ) ဂုဏစက္ကေဟိ=ဘဝဂီဝိစိ နှံ့ထိလွှမ်းကျော် ဂုဏ်စက်တော်တို့ဖြင့်၊ (ပ) သတည်း။

၄။ ဘဝဝန္တော=ခြောက်ပါးဘုန်းဂုဏ် (ပ) တေဇစက္ကေဟိ=ဘဝဂီဝိစိ နှံ့ထိလွှမ်းကျော် အာနုဘော်စက်တော်တို့ဖြင့်၊ (ပ)သတည်း။

၅။ ဘဝဝန္တော=ခြောက်ပါးဘုန်းဂုဏ် (ပ) ဣဒ္ဓိစက္ကေဟိ=ဘဝဂီဝိစိ နှံ့ထိလွှမ်းကျော် တန်ခိုးတော်စက်တော်တို့ဖြင့်၊ (ပ) သတည်း။

၆။ ဘဝဝန္တော=ခြောက်ပါးဘုန်းဂုဏ် (ပ) ဇုတိစက္ကေဟိ=ဘဝဂီဝိစိ နှံ့ထိလွှမ်းကျော် အာဏာစက်တော်တို့ဖြင့်၊ (ပ) သတည်း။

သဗ္ဗေ=အလုံးစုံကုန်သော၊ သဗ္ဗညုသမ္ဗုဒ္ဓါ=သဗ္ဗညုသခင် ဘုရားရှင် တို့သည်၊ မာရသေနဝိဓမိနော=များစွာသောင်းသောင်း မာရ်စစ်သည် အပေါင်းကို ထောင်းထောင်းကြေမှု မှုတ်လွင့် ဖျက်ဆီးတော်မူကြလေ ကုန်၏။ မာရသေန ဝိမဒ္ဓိနော=များစွာခပင်း မာရ်စစ်သည်တစ်သင်းကို နှိမ်နင်းတော်မူကြလေကုန်၏။ မာရသေနဝိဇိတာဝိနော=မိုက်ဆိုး ယုတ်မာရ် စစ်သည်ရန်ကို အောင်လံစိုက်ထူ အောင်တော်မူကြလေ ကုန်၏။ သဗ္ဗေဟိ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓစက္ကေဟိ=အလုံးစုံကုန်သော သဗ္ဗညုသခင် ဘုရားရှင်တို့၏ စက်အာဏာတို့ဖြင့်၊ အမှေ=အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ သဗ္ဗဒါ= နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း၌၊ ရက္ခန္တု=ဝဲယာရှေ့နောက် ဘေးရန် ပျောက်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ=အလုံးစုံကုန်သော၊ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါ=ပစ္စေကသခင် ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သယမ္ဘူ=သစ္စာလေးဖြာ နက်နဲစွာကို ဆရာမရှိ

မိမိဉာဏ်တွင် သိထင်မြင်တော်မူကြပေကုန်၏။ ဝိဇီတာဝိနော=ထောင့်ငါးရာမျိုး ကိလေဆိုးကို နှိမ်ချိုးအောင်မြင်တော်မူကြပေကုန်၏။ သဗ္ဗေဟိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ စက္ကေဟိ=အလုံးစုံကုန်သော ပစ္စေကသခင် ဘုရားရှင်တို့၏ စက်အာဏာတို့ဖြင့်၊ (ပ) သတည်း။

သဗ္ဗေ=အလုံးစုံကုန်သော၊ အရဟန္တာ=ရဟန္တာသခင် အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ=သဗ္ဗညုသခင် ဘုရားရှင်သို့ အစဉ်လိုက်ကာ လေးသစ္စာကို ကောင်းစွာသိမြင်တော်မူကြပေကုန်၏။ ဒီဏာသဝါ=လေးလီ အာသဝကုန်ခန်းတော်မူကြပေကုန်၏။ သဗ္ဗေဟိ အရဟန္တစက္ကေဟိ=အလုံးစုံကုန်သော ရဟန္တာသခင် မြတ်အရှင်တို့၏ စက်အာဏာတို့ဖြင့်၊ (ပ)သတည်း။

မေ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ရက္ခာ=ခုနစ်ဆူမြတ် ရည်မျှော်မှတ်လျက် တုပ်ဝပ်ရိုက်ချိုး အစောင့်အရှောက်မျိုးကို၊ ကတာ=ဒိသာဆယ်ရပ် ဝန်းရံပတ်လျက် ပြုအပ်ပေပြီ၊ မေ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရိတ္တံ=ဘေးရန်အများဝေးရာရှားဖို့ မြတ်သော အရံအတားကို၊ ကတံ=ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပြင်စီစဉ်ရည်မှတ် ပြုအပ်ပါပေပြီ၊ ဘူတာနိ=ရန်သူဖြစ်ငြား သတ္တဝါအများတို့သည်၊ ပဋိက္ကမန္တံ=ဝေးရာတစ်ပါး ရှောင်ရှား ဖဲ့ခွါကြပါစေကုန်သတည်း။

သောဟံ=သော အဟံ=ခုနစ်ဆူဘုရား ညွတ်တွားဦးချီ ထို အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတံ=ဘုန်းရောင်တင့်ကြွား အရှင်မြတ်ဘုရားတို့အား၊ နမော=တုပ်ဝပ်ရိုက်ချိုး မာန်ညွန့်ချိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သတ္တန္တံ=ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ=သဗ္ဗညုသခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီးတို့အား၊ နမော=ဆယ်လက်စုံမိုး ရိညွတ်ကျိုးလျက် ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၀။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်း အကျဉ်းချုပ် ပါဠိ နိဿယ

တဏှက်ရော မေဓက်ရော သရဏက်ရော
 ဒီပက်ရော ကောဏ္ဍညော မင်္ဂလော သုမနော
 ရေဝတော သောဘိတော အနောမဒဿီ။ (၁၀-ဆူ)။

ပဒုမော နာရဒေါ ပဒုမုတ္တရော သုမေဓော
 သုဇာတော ပိယဒဿီ အတ္တဒဿီ မဓ္မဒဿီ
 သိဒ္ဓတ္ထော တိဿော။ (၁၀-ဆူ)။

ဖုဿော ဝိပဿီ သိဒ္ဓိ ဝေဿဘူ ကကုသန္ဓော
 ကောဏာဂမနော ကဿပေါ အမှာကံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ။ (၈-ဆူ)။

(၁၀- ဆူ+၁၀- ဆူ+၈- ဆူ= ၂၈-ဆူ)။

- * ကုမေသွာဟံ ဘိဝံနန္ဒာမိ၊ နိစ္စံ တိဌန္တု မေ သီဿေ။
 အဋ္ဌဝိသတိ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ ကုဒ္ဓိမန္တော ဇုတိန္ဒရာ။
- * ကုဒ္ဓိယာ ဇုတိယာ တေသံ၊ အန္တရာယာ သမေန္တု မေ။
 သဗ္ဗေ ဒူရေ ပလာယန္တု၊ ပိသာစာ ယက္ခ ရက္ခဿာ။
 သမ္မာ ဒေဝါ ပဝဿန္တု၊ မောဒန္တု သုခိတာ ဇနာ။

[နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဂါထာတွင်၊ မိန်းမတို့မှာ သဗ္ဗေဒူရေ-နှင့် ပိသာစာ-ချီသော
 နောက်နှစ်ပိုဒ်ကို မကျက်ကြနှင့်။]

အမှာစကား

[ဤ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူအန္တရာယ်ကင်း အကျဉ်းချုပ်ဂါထာတော်ကြီး၏ အနက်၌
 ရွှေ့ခုနစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်းအနက်တွင် “ဝိပဿီ” စသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဘွဲ့တော်တို့တွင်
 “တဏှက်ရော” စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အောက်ဂါထာတွင် “ဣမေ-ဤခုနစ်ဆူကုန်
 သော” တွင် “ဣမေ-ဤနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “သတ္တ=ခုနစ်ဆူ

ကုန်သော၊ ကုမေ သမ္ပုဒ္ဓါ=ဤသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်” တွင် “အဋ္ဌပီသတိသမ္ပုဒ္ဓါ= နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပြောင်းလဲထည့်ဆိုရုံ မျှသာထူး၏။ အားလုံးတူပြီဖြစ်၍ အနက်မရေးတော့ပြီ။ ။တည်းဖြတ်သူ။]

-----*-----

၁၁။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်း အကျယ် ပါဠိ နိဿယ

၁။ တဏှက်ရော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တ ပုညော အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော အနန္တ ကုဒ္ဓိ အနန္တဇုတိ။

၂။ မေဓက်ရော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၃။ သရဏက်ရော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၄။ ဒီပင်္ကရော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၅။ ကောဏ္ဍညော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၆။ မင်္ဂလော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၇။ သုမနော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၈။ ရေဝတော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၉။ သောဘိတော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၁၀။ အနောမဒဿီ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၁၁။ ပဒုမော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၁၂။ နာရဒေါ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၁၃။ ပဒုမုတ္တရော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၁၄။ သုမေဓော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

၁၅။ သုဇာတော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။

- ၁၆။ ပိယဒဿီ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၁၇။ အတ္တဒဿီ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၁၈။ ဓမ္မဒဿီ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၁၉။ သိဒ္ဓတ္ထော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၀။ တိဿော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၁။ ဖုဿော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၂။ ဝိပဿီ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၃။ သိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၄။ ဝေဿဘူ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၅။ ကကုသန္ဓော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၆။ ကောဏာဂမနော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၇။ ကဿပေါ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ (ပ) - အနန္တဇုတိ။
 ၂၈။ အမှာကံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော
 အနန္တဉာဏော အနန္တဂုဏော အနန္တတေဇော အနန္တက္ကန္တိ
 အနန္တဇုတိ။

အဋ္ဌဝီသတိ မေ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
 အနန္တပုညာ အနန္တဉာဏာ အနန္တဂုဏာ အနန္တတေဇာ အနန္တက္ကန္တိမန္တာ
 အနန္တဇုတိမန္တာ၊ မယံ ဒီပါ၊ မယံ နာထာ၊ မယံ ပတိဌာ၊ မယံ တာဏာ၊
 မယံ လေဏာ၊ မယံ ပဋိသရဏာ။

- ၁။ အနန္တပုညာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
 အနန္တေဟိ ပုညစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တိ သဗ္ဗဒါ။
 ၂။ အနန္တဉာဏာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
 အနန္တေဟိ ဉာဏစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တိ သဗ္ဗဒါ။

၃။ အနန္တဂုဏာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ ဂုဏစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တိ သပ္ပဒါ။

၄။ အနန္တတေဇာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ တေဇစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တိ သပ္ပဒါ။

၅။ အနန္တက္ကဒ္ဒိမန္တာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ က္ကဒ္ဒိစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တိ သပ္ပဒါ။

၆။ အနန္တဇုတိမန္တာ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
အနန္တေဟိ ဇုတိစက္ကေဟိ မံ ရက္ခန္တိ သပ္ပဒါ။

သဗ္ဗေ သပ္ပညသမ္ဗုဒ္ဓါ မာရသေနဝိဓမိနော မာရသေနဝိမဒ္ဒိနော
မာရသေနဝိဇိတာဝိနော၊ သဗ္ဗေဟိ သပ္ပညဗုဒ္ဓစက္ကေဟိ အမေ ရက္ခန္တိ
သပ္ပဒါ။

သဗ္ဗေ ပစ္စေကသမ္ဗုဒ္ဓါ သယမ္ဘူဝိဇိတာဝိနော၊ သဗ္ဗေဟိ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓစက္ကေဟိ အမေ ရက္ခန္တိ သပ္ပဒါ။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ အရဟန္တော ဒီဏာသဝါ၊ သဗ္ဗေဟိ အရဟန္တ
စက္ကေဟိ အမေ ရက္ခန္တိ သပ္ပဒါ။

ကတာမေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ကမန္တ ဘူတာနိ၊ သော
ဟံ နမော ဘဂဝတံ၊ နမော အဋ္ဌဝိသတီနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

[ဤ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ အန္တရာယ်ကင်း အကျယ်ဂါထာတော်ကြီး၏အနက်တွင်လည်း
“သတ္တ-ခုနစ်ဆူကုန်သော” နေရာတွင် “အဋ္ဌဝိသတိ-နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော” ဟုပြောင်း
ထည့် ဆိုရုံမျှသာ ထူးတော့သည်။]

၁၂။ အဋ္ဌဝီသတိဂါထာတော်ကြီးပါဌ်

- အဋ္ဌဝီသတိ သမ္ပဒ္ဓါ၊ ကုဒ္ဓိမန္တော ဇုတိန္ဒရာ။
ကုဒ္ဓိယာ ဇုတိယာ တေသံ၊ အန္တရာယာ သမေန္တ မေ။
- သဗ္ဗေ ဒူရေ ပလာယန္တူ၊ ပိသာစာ ယက္ခ ရက္ခသာ။
သမ္မာ ဒေဝါ ပဝဿန္တူ၊ မောဒန္တူ သုခိတာ ဇနာ။

[ဤအဋ္ဌဝီသတိ ဂါထာတော်ကြီး၌ အမျိုးသမီးတို့မှာ သဗ္ဗေဒူရေ-နှင့် ပိသာစာ-
ချီသော နောက်နှစ်ပိုဒ်ကို မကျက်နှင့်။]

အမှာစကား

[ဤဂါထာအနက်လွယ်ပြီ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော စက်တော်ကြီး အနက်တွင် ပြန် ကြည့်လေ။
ဥပဒ်ရေး အန္တရာယ်ရေးအတွက် ရွက်ဆိုသောအခါ “သဗ္ဗေ ဒူရေ ပလာယန္တူ” ဟူသော
ပုဒ်ကို သုံးကြိမ်သုံးခါ ထပ်၍ဆိုလေ။ မိုးခေါင်မှု ရေကြီးမှုအတွက် ရွက်ဆိုသောအခါ
“သမ္မာ ဒေဝါ ပဝဿန္တူ” ဟူသောပုဒ်ကို သုံးကြိမ်သုံးခါထပ်၍ ရွက်ဆိုလေ။]

-----*-----

၁၃။ သစ္စာလေးပါး အန္တရာယ်ကင်း စက်တော်ကြီးပါဌ်နိဿယ

[ဤသစ္စာလေးပါး အန္တရာယ်ကင်း ပါဌ် နိဿယကို ကျေးဇူးရှင်လယ်တီ
ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ၁၂၆၈-ခုနှစ်၊ ပြည်မြို့၊ ဝိပဿနာတောင်ကုန်း တောရတွင်
ဝါကပ်ဆိုနေတော်မူစဉ် သာယာဝတီဒီစကြိတ် လက်ပန်တန်းမြို့နေ ဒါယကာ+ ဒါယိကာမ
များ တောင်းပန်ခြင်းကို အရင်းပြု၍ ကုသိုလ်တရား ပွားများကြပြီးလျှင် ကပ်ဥပဒ်ဘေး
ကင်းဝေးစေရန် ရည်ရွယ်ရေးသားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ယင်းသစ္စာလေးပါး အန္တရာယ်ကင်း
စက်ဂါထာတော်ကြီးကို အထူးကျက်မှတ် လေ့လာပွားများကြပါရန် မှာကြားတိုက်တွန်း
အပ်ပါသည်။]

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခသမုဒယော
အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခနိရောဓော အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိမဂ္ဂေါ
အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခဿ အရိယသစ္စဿ စတ္တာရော ဒုက္ခဌာ တထာ
ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ။ အနညထာ ဟောန္တိ။ ကတမေ
စတ္တာရော၊ ပိဋနဌော၊ သင်္ခတဌော၊ သန္တာပဌော၊ ဝိပရိဏာ
မဌော။ ဒုက္ခဿ အရိယသစ္စဿ ဣမေ စတ္တာရော ဒုက္ခဌာ
တထာ ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ။ အနညထာ ဟောန္တိ။
- ၂။ ဒုက္ခသမုဒယဿ အရိယသစ္စဿ စတ္တာရော သမုဒယဌာ တထာ
ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ။ အနညထာ ဟောန္တိ။ ကတမေ
စတ္တာရော၊ အာယူဟနဌော၊ နိဒါနဌော၊ သံယောဂဌော၊
ပလိဗောဓဌော။ ဒုက္ခသမုဒယဿ အရိယ သစ္စဿ ဣမေ
စတ္တာရော သမုဒယဌာ တထာ ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ။
အနညထာ ဟောန္တိ။
- ၃။ ဒုက္ခနိရောဓဿ အရိယသစ္စဿ စတ္တာရော နိရောဓဌာ တထာ
ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ။ အနညထာ ဟောန္တိ။ ကတမေ
စတ္တာရော၊ နိဿရဏဌော၊ ပဝိဝေကဌော၊ အသင်္ခတဌော၊
အမတဌော။ ဒုက္ခနိရောဓဿ အရိယသစ္စဿ ဣမေ
စတ္တာရော နိရောဓဌာ တထာ ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ။
အနညထာ ဟောန္တိ။
- ၄။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနော မဂ္ဂဿ အရိယသစ္စဿ စတ္တာရော မဂ္ဂဌာ
တထာ ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ။ အနညထာ ဟောန္တိ။
ကတမေ စတ္တာရော၊ နိယျာနဌော၊ ဟေတွဌော၊ ဒဿနဌော၊

အာဓိပတေယျဌော။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနော မဂ္ဂဿ အရိယသစ္စဿ ဣမေ စတ္တာရော မဂ္ဂဌာ တထာ ဟောန္တိ။ အဝိတထာ ဟောန္တိ၊ အနညထာ ဟောန္တိ။

တဏှင်္ဂ်ရော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မေဓင်္ဂ်ရော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သရဏင်္ဂ်ရော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဒီပင်္ဂ်ရော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောဏ္ဍညောစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မင်္ဂလောစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သုမနောစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ရေဝတော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သောဘိတော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အနောမဒဿီ စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမော စ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ နာရဒေါ စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သုမေဓောစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သုဇာတောစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပီယဒဿီစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အတ္တဒဿီစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မဒဿီစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိဒ္ဓတ္ထော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ တိဿောစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဖုဿော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿီ စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိဒ္ဓိ စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝေဿဘူ စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကကုသန္ဓော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောဏာဂမနော စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကဿပေါ စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အမှာကံ ဘဂဝါ စ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ ဣမာနိ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ ဣမေဟိ သောဠသဠေဟိ ပဋိဝိဇ္ဈိသု အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိသု။ ဣမာနိ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ ဣမေဟိ သောဠသဠေဟိ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိတွာ အပ္ပန္နရာနိစ ဘယာနိ ဝေရာနိ သမ္မာဝိဇိနိသု။ ဗာဟိရာနိစ ဘယာနိ ဝေရာနိ သမ္မာ ဝိဇိနိသု။ အပ္ပန္နရာနိစ ဘယာနိ ဝေရာနိ သမ္မာ ဝိဇိနိတွာ ဗာဟိရာနိစ

ဘယာနိ ဝေရာနိ သမ္မာ ဝိဇိနိတ္တာ အဋ္ဌဝီသတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ
ခေမပတ္တာ အဟေသုံ။ သိဝပတ္တာ အဟေသုံ။ အဘယပတ္တာ
အဟေသုံ။ နိဗ္ဗုတိပတ္တာ အဟေသုံ။ ပရိနိဗ္ဗုတိပတ္တာ အဟေသုံ။
(က)။ တဏှင်္ဂရဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သီလဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ
အပ္ပမေယျာ၊ သမာဓိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ပညာ
ဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ဝိမုတ္တိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ
အပ္ပမေယျာ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန ဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ
အပ္ပမေယျာ။

အမှာကံ သီသေ တိဋ္ဌန္တိ။ အမှာကံ ကာယေ တိဋ္ဌန္တိ။ အမှာကံ
ဟဒယေ တိဋ္ဌန္တိ။ ယေ စ အမနုဿာ ကာဠာ ကာဠဝဏ္ဏာ
ကာဠစိတ္တာ လောဟိတပါနာ လောဟိတဘက္ခာ ဂါမေ ဒုဌာ
နဂရေ ဒုဌာ၊ သဗ္ဗေ တေ အမနုဿာ တဏှင်္ဂရဿ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သီလ တေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ
ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

တဏှင်္ဂရဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သမာဓိတေဇေန
ဟတာဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ
ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

တဏှင်္ဂရဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ပညာတေဇေန ဟတာ
ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။
ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

တဏှင်္ဂရဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဝိမုတ္တိတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။
ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ
ဟောန္တူ။

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်စပါးချုပ်

၂၉

တဏှက်ရဿ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန
တေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။
နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

[ဘုရားရှင်ဘွဲ့တော်မျှသာ ထူးခြားသည်ဖြစ်၍ တဏှိကရဿ-နေရာတွင်(ခ)
(ဂ) စသည် အမှတ်ပြ ဘုရားရှင်တို့၏ ဘွဲ့တော်များကို ပြောင်းထည့်၍ ရွတ်ဖတ်
သရဇ္ဈာယ်ကြပါကုန်။]

(ခ)	မေဓိကရဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဂ)	သရဏကရဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဃ)	ဒီပင်္ကရဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(င)	ကောဏ္ဍညဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(စ)	မင်္ဂလဿ - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဆ)	သုမနဿ - - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဇ)	ရေဝတဿ - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဈ)	သောဘိတဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ည)	အနောမဒဿိနော-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဋ)	ပဒုမဿ- - - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဌ)	နာရဒဿ- - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဍ)	ပဒုမုတ္တရဿ- - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဎ)	သုမေဓဿ- - - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဏ)	သုဇာတဿ- - - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(တ)	ပိယဒဿိနော- - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ထ)	အတ္ထဒဿိနော- -	(ပ)-ဟောန္တူ။

(ဒ)	ဓမ္မဒဿိနော-- -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဓ)	သိဒ္ဓတ္ထဿ- - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(န)	တိဿဿ- - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ပ)	ဖုဿဿ- - -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဖ)	ဝိပဿိနော- -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဗ)	သိခိနော- -	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ဘ)	ဝေဿဘူဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(မ)	ကကုသန္ဓဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ယ)	ကောဏာဂမနဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(ရ)	ကဿပဿ-	(ပ)-ဟောန္တူ။
(လ)	အမှာကံ ဘဂဝတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သီလဂုဏာပိ	

အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ သမာဓိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ပညာဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ဝိမုတ္တိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန ဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ။

အမှာကံ သီသေ တိဌန္တိ။ အမှာကံ ကာယေ တိဌန္တိ။ အမှာကံ ဟဒယေ တိဌန္တိ။ ယေစ အမနုဿာ ကာဠာ ကာဠဝဏ္ဏာ ကာဠစိတ္တာ လောဟိတပါနာ လောဟိတဘက္ခာ ဂါမေ ဒုဌာ နဂရေ ဒုဌာ၊ သဗ္ဗေ တေ အမနုဿာ အမှာကံ ဘဂဝတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သီလတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

အမှာကံ ဘဂဝတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သမာဓိတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

အမှောက် ဘဂဝတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ပညာတေဇေန ဟတာ
ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ
ဟောန္တူ။

အမှောက် ဘဂဝတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဝိမုတ္တိတေဇေန ဟတာ
ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ
ဟောန္တူ။

အမှောက် ဘဂဝတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန
တေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ
ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

(ဝ) သဗ္ဗေသံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သီလဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ
အပ္ပမေယျာ၊ သမာဓိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ပညာဂုဏာပိ
အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ဝိမုတ္တိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊
ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ။

အမှောက် သီသေ တိဌန္တိ။ အမှောက် ကာယေ တိဌန္တိ။ အမှောက်
ဟဒယေ တိဌန္တိ။ ယေစ အမနုဿာ ကာဠာ ကာဠဝဏ္ဏာ ကာဠစိတ္တာ
လောဟိတပါနာ လောဟိတဘက္ခာ ဂါမေ ဒုဌာ နဂရေ ဒုဌာ၊ သဗ္ဗေ
တေ အမနုဿာ သဗ္ဗေသံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သီလတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။
ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သမာဓိတေဇေန (ပ) ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ ပညာတေဇေန (ပ) ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ ဝိမုတ္တိတေဇေန (ပ) ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတေဇေန (ပ) ဟောန္တူ။

(သ) သဗ္ဗေသံ ဒီဏာသဝါနံ သီလဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ
အပ္ပမေယျာ၊ သမာဓိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ပညာဂုဏာပိ
အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊ ဝိမုတ္တိဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ၊
ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿနဂုဏာပိ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ။

အမှာကံ သီသေ တိဌန္တိ။ အမှာကံ ကာယေ တိဌန္တိ။ အမှာကံ
ဟဒယေ တိဌန္တိ။ ယေစ အမနုဿာ ကာဠာ ကာဠဝဏ္ဏာ ကာဠစိတ္တာ
လောဟိတပါနာ လောဟိတဘက္ခာ ဂါမေ ဒုဌာ နဂရေ ဒုဌာ၊ သဗ္ဗေ
တေ အမနုဿာ သဗ္ဗေသံ ဒီဏာသဝါနံ သီလတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။
ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ဒီဏာသဝါနံ သမာဓိတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ
ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ဒီဏာသဝါနံ ပညာတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ
ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ဒီဏာသဝါနံ ဝိမုတ္တိတေဇေန ဟတာ ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ
ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ ဟောန္တူ။

သဗ္ဗေသံ ဒီဏာသဝါနံ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတေဇေန ဟတာ
ဟောန္တူ။ ဝိဟတာ ဟောန္တူ။ နိဟတာ ဟောန္တူ။ နဌာ ဟောန္တူ။ ဝိနဌာ
ဟောန္တူ။

သစ္စာလေးပါး အန္တရာယ်ကင်း စက်တော်ကြီး နိဿယ

အရိယသစ္စာနိ=အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဒုက္ခံ=ဒုက္ခအမှန်ဖြစ်သော၊
အရိယသစ္စံ=အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုဒယော=ဒုက္ခပွား
ကြောင်း အမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ=အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊
ဒုက္ခနိရောဓော=ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာအမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ= အရိယ
သစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိ မဂ္ဂေါ=ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာသို့
ရောက်ကြောင်းအမှန်ဖြစ်သော အရိယသစ္စံ=အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊
ဣတိ=ဤသို့၊ စတ္တာရိ=လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ= ဖြစ်ကုန်၏။

၁။ တေသု=ထိုလေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့တွင်၊ ဒုက္ခဿ=
ဒုက္ခဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်
သော၊ ဒုက္ခဋ္ဌာ=ဒုက္ခသဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ= ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=
ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ=တစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခဿ=ဒုက္ခအမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယ
သစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခဋ္ဌာ=ဒုက္ခ
သဘောတို့သည်၊ ကတမေ စတ္တာရော=အဘယ်လေးပါး တို့နည်းဟူမူကား၊
ဝိဠနဋ္ဌော=နှိပ်စက်အပ်သောသဘော၊ နှိပ်စက်တတ်သောသဘော၊
နှိပ်စက်ခြင်းသဘောလည်းတစ်ပါး၊ သင်္ခတဋ္ဌော=အဖန်ဖန်ပြုစု ပျိုး
ထောင်အပ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ သန္တာပဋ္ဌော=အဖန်ဖန်ပူ
လောင်စေတတ်သောသဘော၊ ပူပန်စေအပ်သောသဘော၊ ပူပန်ခြင်း
သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ဝိပရိကာမဋ္ဌော=ဖရိုဖရဲ ဖောက်လဲ ဖောက်ပြန်
ဖြစ်တတ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ဣတိ=ဤသို့၊ စတ္တာရော=

လေးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခဿ=ဒုက္ခအမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ ဣမေ ဒုက္ခဌာ=ဤဒုက္ခသဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ=တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။

၂။ ဒုက္ခသမုဒယဿ=ဒုက္ခပွားကြောင်း အမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ သမုဒယဌာ=သမုဒယသဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ= တစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခသမုဒယဿ=ဒုက္ခပွားကြောင်း အမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ သမုဒယဌာ=သမုဒယ သဘောတို့သည်၊ ကတမေ စတ္တာရော=အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ အာယူဟနဌော=ဒုက္ခဝတ္ထု၊ ဒုက္ခမှုတို့ကို စုဆောင်းဆည်းပူးတတ်သောသဘောလည်းတစ်ပါး၊ နိဒါနဌော=ဒုက္ခဝတ္ထု၊ ဒုက္ခမှုတို့ကို တစ်ရံမစဲ အမြဲပေးအပ် ဆောင်နှင်းတတ်သောသဘောလည်းတစ်ပါး၊ သံယောဂဌော=ဒုက္ခဝတ္ထု၊ ဒုက္ခမှုတို့နှင့်သာ လွန်စွာယှဉ်တွဲတတ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ပလိဗောဓဌော=ဒုက္ခလက်မှ မထွက်ရအောင် နှောင့်ယှက်တားမြစ်တတ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ဣတိ=ဤသို့၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ သမုဒယဿ=သမုဒယအမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ ဣမေ သမုဒယဌာ=ဤသမုဒယ သဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=

ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ=တစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။

၃။ ဒုက္ခနိရောဓဿ=ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာအမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ နိရောဓဌာ=နိရောဓသဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ=တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခနိရောဓဿ=ဒုက္ခချုပ်ရာ အမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ နိရောဓဌာ=နိရောဓသဘောတို့သည်၊ ကတမေ စတ္တာရော=အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ နိဿရဏဌာ=ဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ် ထွက်မြောက်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ပဝိဝေ ကဌာ=ဒုက္ခအနှောင့်အယှက်မှ ဆိတ်ငြိမ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ အသင်္ခတဌာ=ပြုစုပျိုးထောင်မှုမှ ကင်းလွတ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ အမတဌာ=အိုခြင်း နာခြင်း သေခြင်းမှ ကင်းလွတ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ဣတိ=ဤသို့၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ နိရောဓဿ=နိရောဓအမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ=အရိယသစ္စာ၏၊ ဣမေ နိရောဓဌာ=ဤနိရောဓ သဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ=တစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။

၄။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနော=ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်ကြောင်းအမှန်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဿအရိယသစ္စဿ=မဂ်ဖြစ်သောအရိယသစ္စာ၏၊

စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဌာ=မဂ်သဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ=တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနော=ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ရောက်ကြောင်းအမှန်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဿအရိယသစ္စဿ=မဂ်ဖြစ်သော အရိယသစ္စာ၏။ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဌာ=မဂ်သဘောတို့သည်၊ ကတမေစတ္တာရော=အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ နိယျာနဌော=ဝဋ်မှဆန်တက် နိဗ္ဗာန်ဘက်သို့ ထွက်ကြောင်း ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်း အစစ်အမှန်ဖြစ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ဟေတွဌော=လောကုတ္တရာ မြတ်စွာအထူး ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ ကောင်းစွာ ခိုင်ကြည် တည်ခြင်း ကိစ္စကို ပြီးစေနိုင်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ဒဿနဌော=အနုမတင် ဘဝစက်ဝယ် အိပ်မက်တွင်မျှ မမြင်စဘူး အထူးအချွန် အလွန်မြတ်လှ နိဗ္ဗာန်ကို လဝန်းနေဝန်းပေါ်တက်ထွန်းသို့ ရွန်းရွန်းမြိုင်မြိုင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ အာဓိပတေယျဌော=အဓိသီလ စိတ္တပညာ သိက္ခာသုံးခု ရဟန်းမှုတွင် သူ့ပြင်မရှိ ကြီးဘိတုလွတ် အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော သဘောလည်းတစ်ပါး၊ ဣတိ=ဤသို့၊ စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဿ အရိယသစ္စဿ=မဂ်ဖြစ်သော အရိယသစ္စာ၏၊ ဣမေ မဂ္ဂဌာ=ဤမဂ်သဘောတို့သည်၊ တထာ=ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိတထာ=မချွတ်မယွင်း မှန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ အနညထာ=တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။

တဏှင်္ဂရော=တဏှင်္ဂရာ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ မေဓင်္ဂရော=မေဓင်္ဂရာ အမည်

တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
သရဏာဏ်ရော=သရဏာဏ်ရာ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဒီပင်္ကရော=ဒီပင်္ကရာ အမည်
တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ကောဏ္ဍညော=ကောဏ္ဍညအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ မင်္ဂလော=မင်္ဂလအမည်တော်ရှိသော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ သုမနော=သုမန
အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ရေဝတော=ရေဝတ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ သောဘိတော=သောဘိတ အမည်တော်ရှိသော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ အနောမဒဿီ=
အနောမဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ ပဒုမော=ပဒုမ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ နာရဒေါ=နာရဒ အမည်
တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ပဒုမုတ္တရော=ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ သုမေဓော=သုမေဓ အမည်တော်ရှိသော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ သုဇာတော=သုဇာတ
အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ပိယဒဿီ=ပိယဒဿီအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဒဿီ=အတ္တဒဿီ အမည်တော်ရှိသော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿီ=ဓမ္မဒဿီ
အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊

သိဒ္ဓတ္ထော=သိဒ္ဓတ္ထ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ တိဿော=တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဖုဿော=ဖုဿ အမည်
တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ဝိပဿီ=ဝိပဿီ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓိ=သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူ=ဝေဿဘူ အမည်တော်
ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ကကုသန္ဓော=ကကုသန္ဓ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ကောဏာဂမနော=ကောဏာဂမန အမည်
တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊
ကဿပေါ=ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ အမှာကံ=ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ
ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ=ဤသို့၊ အဋ္ဌဝီသတိ=နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ=မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့သည်၊ စတ္တာရိ=လေးပါးကုန်သော၊
ဣမာနိအရိယသစ္စာနိ=ဤအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဣမေဟိ သောဠသဋ္ဌေဟိ=
ဤတစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးသော သဘောတရားတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇိသု=ထိုးထွင်း၍
သိတော်မူကြကုန်ပြီ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိသု=အထူးအားဖြင့် သိတော်မူကြကုန်ပြီ၊
စတ္တာရိ=လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ အရိယသစ္စာနိ=ဤအရိယသစ္စာ
တို့ကို၊ ဣမေဟိ သောဠသဋ္ဌေဟိ=ဤတစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးသော သစ္စာ
သဘောတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇိတွာ=ထိုးထွင်းသိတော်မူကြကုန်ပြီး၍၊ အဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓိတွာ=အထူးအားဖြင့် သိတော်မူကြကုန်ပြီး၍၊ အဗ္ဘန္တရာနိ=

ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘယာနိစ=ဘေးအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဝေရာနိစ=ရန်အပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာ=ကောင်းစွာ၊
ဝိဇိနိသု=အောင်မြင်တော်မူကြကုန်ပြီ၊ ဗာဟိရာနိ=အပဖြစ်ကုန်သော၊
ဘယာနိစ=ဘေးအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေရာနိစ=ရန်အပေါင်း
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာ=ကောင်းစွာ၊ ဝိဇိနိသု=အောင်မြင်တော်
မူကြကုန်ပြီ၊ အဗ္ဘန္တရာနိ=ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘယာနိစ=ဘေး
အပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေရာနိစ=ရန်အပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
သမ္မာ=ကောင်းစွာ၊ ဝိဇိနိတွာ=အောင်မြင်တော်မူကြကုန်ပြီး၍၊ ဗာဟိရာနိ=
အပ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘယာနိစ=ဘေးအပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဝေရာနိစ=ရန်အပေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာ=ကောင်းစွာ၊ ဝိဇိနိတွာ=
အောင်မြင်တော်မူကြကုန်ပြီး၍၊ ခေမပတ္တာ=ဘေးကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူကြကုန်သည်၊ အဟေသု=ဖြစ်တော်မူကြကုန်ပြီ။ သိဝပတ္တာ=
ငြိမ်းချမ်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်တော်မူကြကုန်သည်၊ အဟေသု=ဖြစ်
တော်မူကြကုန်ပြီ။ အဘယပတ္တာ=ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်
တော်မူကြကုန်သည်၊ အဟေသု=ဖြစ်တော်မူကြကုန်ပြီ။ နိဗ္ဗုတိပတ္တာ=ငြိမ်း
ချမ်းသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်သည်၊ အဟေသု=ဖြစ်
တော်မူကြကုန်ပြီ။ ပရိနိဗ္ဗုတိပတ္တာ=ထက်ဝန်းကျင်မှ ငြိမ်းချမ်းသည်၏
အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြကုန်သည်၊ အဟေသု=ဖြစ်တော်မူကြကုန်ပြီ။

(က) တဏှင်္ဂီရသမ=တဏှင်္ဂီရသ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာ
သမ္မုဒ္ဓသမ=မြတ်စွာဘုရား၏၊ သီလဂုဏာပိ=သီလဂုဏ် ကျေးဇူးတော်
တို့သည်လည်း၊ အသင်္ချေယျာ=ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းကုန်။
အပ္ပမေယျာ=နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းကုန်။ သမာဓိဂုဏာပိ=သမာဓိ
ဂုဏ်တော်တို့သည်လည်း၊ အသင်္ချေယျာ=ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း

ကုန်။ အပ္ပမေယျာ=နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းကုန်။ ပညာဂုဏာပိ= ပညာ ဂုဏ်တော်တို့သည်လည်း၊ အသင်္ချေယျာ=ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ် ကောင်းကုန်။ အပ္ပမေယျာ=နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းကုန်။ ဝိမုတ္တိဂုဏာပိ=ဝိမုတ္တိ ဂုဏ်တော်တို့သည်လည်း၊ အသင်္ချေယျာ=ရေတွက် ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းကုန်။ အပ္ပမေယျာ=နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ် ကောင်းကုန်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏာပိ=ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန ဂုဏ် တော်တို့သည်လည်း၊ အသင်္ချေယျာ=ရေတွက်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း ကုန်။ အပ္ပမေယျာ=နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းကုန်။

အမှာကံ=ငါတို့၏။ သီသေ=ဦးခေါင်း၌၊ တိဌန္တိ=တည်တော်မူကြ ကုန်၏။ အမှာကံ=ငါတို့၏။ ကာယေ=ကိုယ်၌၊ တိဌန္တိ=တည်တော်မူကြ ကုန်၏။ အမှာကံ=ငါတို့၏။ ဟဒယေ=စိတ်နှလုံး၌၊ တိဌန္တိ=တည်တော်မူကြ ကုန်၏။ ကာဠာ=မည်းနက်ကြကုန်သော၊ ကာဠဝဏ္ဏာ=မည်းနက်သော အဆင်းရှိကြကုန်သော၊ ကာဠစိတ္တာ=မည်းနက်သော စိတ်အကြံရှိကြ ကုန်သော၊ လောဟိတပါနာ=သွေးကိုသောက်တတ်ကြကုန်သော၊ လောဟိတဘက္ခာ=သွေးကို စားသောက်တတ်ကြကုန်သော၊ ဂါမေ=ရွာ၌၊ ဒုဌာ=ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ နဂရေ=မြို့၌၊ ဒုဌာ=ဖျက်ဆီးတတ် ကုန်သော၊ ယေစ အမနုဿာ=အကြင်လူ မဟုတ်ကုန်သော မြေဘုတ် ဘီလူး အထူးထူးသော သရဲသံဘက်တို့သည်၊ သန္တိ=ရှိကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ= အလုံးစုံကုန်သော၊ တေ အမနုဿာ=ထိုမြေဘုတ် ဘီလူး အထူးထူးသော သရဲသံဘက်တို့သည်။ . .

တဏှင်္ဂီရဿ=တဏှင်္ဂီရာအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ= မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ သီလတေဇေန=သီလဂုဏ်တော်တို့၏ တန်ခိုး တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဟတာ=ပျောက်ပျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု=

ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ဝိဟတာ=ကင်းပျောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တ= ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ နိဟတာ=အကြွင်းမရှိ ပျောက်ပျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တ=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ နဌာ=ကွယ်ပျောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တ=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ဝိနဌာ=ကင်းပျောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တ=ဖြစ်ကြပါစေကုန် သတည်း။

တဏှင်္ဂရဿ=တဏှင်္ဂရာအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ= ဧါ၊ သမာဓိတေဇေန=သမာဓိတည်းဟူသော တန်ခိုးတေဇာ် အာနုဘော် ကြောင့်၊ ဟတာ=ကုန်သည်၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

တဏှင်္ဂရဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=ဧါ၊ ပညာတေဇေန=ပညာ တည်းဟူသော တန်ခိုးတေဇာ် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဟတာ=ကုန်သည်၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

တဏှင်္ဂရဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=ဧါ၊ ဝိမုတ္တိတေဇေန= ဝိမုတ္တိဉာဏ်တည်းဟူသော တန်ခိုးတေဇာ် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဟတာ= ကုန်သည်၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

တဏှင်္ဂရဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=ဧါ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန တေဇေန=ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတည်းဟူသော တန်ခိုးတေဇာ် အာနုဘော် ကြောင့်၊ ဟတာ=ကုန်သည်၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

(ခ) မေဓင်္ဂရဿ=မေဓင်္ဂရာ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ=ဧါ၊ သီလဂုဏာပိ=သီလဂုဏ်တော် ကျေးဇူး တော်တို့သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

(ဂ) သရဏင်္ဂရဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=ဧါ၊ သီလဂုဏာပိ= သည်လည်း၊(ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

- (ဃ) ဒီပက်ရသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (င) ကောဏ္ဍညသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (စ) မင်္ဂလသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဆ) သုမနသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဇ) ရေဝတသေ= သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဈ) သောဘိတသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ= ၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ည) အနောမဒသိနော=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဋ) ပဒုမသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဌ) နာရဒသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဍ) ပဒုမုတ္တရသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဎ) သုမေဓသေ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသေ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

- (က) သုဇာတဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (တ) ပိယဒဿိနော=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (ထ) အတ္ထဒဿိနော=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (ဒ) ဓမ္မဒဿိနော=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (ဓ) သိဒ္ဓတ္ထဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (န) တိဿဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (ပ) ဖုဿဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (ဖ) ဝိပဿိနော=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (ဗ) သိခိနော=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (ဘ) ဝေဿဘုဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။
- (မ) ကကုသန္ဓဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏၊ သီလဂုဏာပိ=သည့်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တု=သတည်း။

- (ဃ) ကောဏာဂမနဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ရ) ကဿပဿ=သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (လ) အမှာကံ=ငါတို့၏။ ဘဂဝတော=ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ=ဂေါတမရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီး၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (ဝ) သဗ္ဗေသံ=အလုံးစုံကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ=ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားရှင်တို့၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။
- (သ) သဗ္ဗေသံ=အလုံးစုံကုန်သော၊ ခိဏာသဝါနံ=ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိကြကုန်သော၊ အရဟန္တာနံ=ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏။ သီလဂုဏာပိ=သည်လည်း၊ (ပ) ဟောန္တ=သတည်း။

-----*-----

၁၄။ ဘုရားငါးဆူ အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာတော်ကြီး

- ၁။ ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော၊ ကဿပေါ ဂေါတမော မုနိ။
မေတ္ထေယျော ပဉ္စ ဗုဒ္ဓါ တေ၊ သီသေ မေ သေန္တ သဗ္ဗဒါ။
- ၂။ ဧတေသံ အာနုဘာဝေန၊ ယက္ခာ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
သဗ္ဗေပိ သုခိတာ ဟောန္တ၊ မမ မိတ္တာ သဟာယကာ။

၁။ ကကုသန္ဓော=ကကုသန္ဓ အမည်တော်ရသော၊ မုနိ=ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားကြီးလည်းကောင်း၊ ကောဏာဂမနော=ကောဏာဂမန

အမည်တော်ရသော၊ မုနီ=ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားကြီးလည်းကောင်း၊ ကဿပေါ=ကဿပ အမည်တော်ရသော၊ မုနီ=ရှင်တော် မြတ်စွာဘုရားကြီးလည်းကောင်း၊ ဂေါတမော=ဂေါတမအမည်တော်ရသော၊ မုနီ=ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားကြီးလည်းကောင်း၊ မေတ္ထေယျော=အရိမေတ္ထေယျ အမည်တော်ရသော၊ မုနီ=ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရားကြီးလည်းကောင်း၊ ကုတိ=ဤသို့၊ ပဉ္စ=ငါးဆူကုန်သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ=ထိုရှင်တော် မြတ်စွာဘုရားကြီးတို့သည်၊ မေ=အမြတ်ဂုဏ်ရည် ယုံကြည်စွာဘိ တပည့်တော်၏၊ သီသေ=ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါ၌၊ သဗ္ဗဒါ=နေ့ညဉ့် မပြတ် မလပ်မြဲစွာ အခါခပ်သိမ်း၊ သေန္တု=စမွယ်ရွှင်ပြုံး သီတင်းသုံးနေတော်မူကြပါစေ ကုန်သတည်း။

၂။ ဧတေသံ=ထိုငါးဆူကုန်သော ရှင်တော်မြတ်စွာ ဘုရားကြီးတို့၏၊ အာနုဘာဝေန=တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ=ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိကြကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ=အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကြကုန်သော၊ ယက္ခာ=ဘီလူးမင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါ=နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုခိတာ=ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ မမ=မိတ်ဆွေမှန်ဘိ အကျွန်ုပ်၏၊ မိတ္တာ=မိတ်ကောင်း၊ ဆွေကောင်း၊ ခင်ပွန်းကောင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဟာ ယကာ=မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်အမြဲ အဖော်သဟဲကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တု=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၅။ ရောဂါဆိုး အနာဆိုး ကပ်ဥပဒ်ဆိုး အမျိုးမျိုးတို့မှ
ကင်းလွတ်စေတတ်သော
အသက်ထက်ဆုံး စွဲမြဲရန်
အန္တရာယ်ကင်းခြောက်ဂါထာ

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါဝ မင်္ဂလော လောကေ၊ ဒေဝဏ္ဏန္တုဗြဟ္မိဿရော။
ဗုဒ္ဓိံ သရဏာ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ။
- ၂။ ဓမ္မောဝ မင်္ဂလော လောကေ၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသကော။
ဓမ္မံ သရဏာ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ။
- ၃။ သံဃောဝ မင်္ဂလော လောကေ၊ ဘယဝေရ ဝိနောဒနော။
သံဃံ သရဏာ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ။
- ၄။ ဧတံ ခေါ မင်္ဂလံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
ဧတံ မင်္ဂလ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗပါပ ပမုစ္စရေ။
- ၅။ ဧတံ ခေါ သရဏံ ခေမံ၊ ဧတံ သရဏာ မုတ္တမံ။
ဧတံ သရဏာ မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ။
- ၆။ ဧတံ ခေါ ရတနံ ခေမံ၊ ဧတံ ရတန မုတ္တမံ။
ဧတံ ရတန မာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒေါသာ ပမုစ္စရေ။

[အိပ်ရာဝင်လျှင် နေ့စဉ်သက်စေ့ရွတ်၊ သားငယ်၊ သမီးငယ်ရှိသော မိဘများမှာ သားငယ်၊ သမီးငယ်အတွက် ပိုမို၍ရွတ်။]

၁။ လောကေ=လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်၌၊ ဗုဒ္ဓေါဝ=မြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်၊ မင်္ဂလော=လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင် အတုမရ အဖက်မရ လွန်မြတ်လှသော အနုတ္တရမဟာ မင်္ဂလာကြီးအစစ်

ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဒေဝက္ကန္တဗြဟ္မာသီသရော=ဘုန်းတန်ခိုး ကုဒ္ဒိပါဒ် လွန်ကြီးမြတ်သော နတ်မင်းအပေါင်း သိကြားမင်းအပေါင်း ဗြဟ္မာမင်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူပေ၏။ ဗုဒ္ဓိ-သရဏံ=ဘုရားတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ=ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၂။ လောကေ=လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်၌၊ ဓမ္မောဝ= မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်သည်သာလျှင်၊ မဂ်လော=တရားအပေါင်းတို့တွင် အတုမရ အဖက်မရ လွန်မြတ်လှသော အနုတ္တရမဟာမဂ်လာကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသကော= ဆိုးဝါးညစ်ညမ်း ကြမ်းတမ်းယုတ်မာ မကောင်းစွာသော မိစ္ဆာဓမ္မ ဟူသမျှတို့ကို မြူမျှမကျန် ပယ်လှန်ဖျက်ဆီးတော်မူနိုင်ပေ၏။ ဓမ္မသရဏံ=တရားတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ=ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၃။ လောကေ=လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်၌၊ သံယောဝ= မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင်၊ မဂ်လော=အပေါင်းအများ တပည့်သားအစုတွင် အတုမရ အဖက်မရ လွန်မြတ်လှသော အနုတ္တရ မဟာမဂ်လာကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဘယဝေရ ဝိနောဒနော=ခပ်သိမ်းသောဘေး၊ ခပ်သိမ်းသောရန်တို့ကို ပယ်လှန်ဖြေဖျောက်တော်မူနိုင်ပေ၏။ သံဃံသရဏံ=သံဃာတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ=ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်း

တို့မှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၄။ ခေါ=စင်စစ်၊ ဧတံမင်္ဂလံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ မင်္ဂလာ သုံးပါးသည်သာလျှင်၊ ခေမံ=ဘေးရန်ကင်းရာ မင်္ဂလာအစစ် ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတံမင်္ဂလံ=ဤဘုရား တရားသံဃာ မင်္ဂလာသုံးပါး သည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ=လောကအားလုံး၌ အမြတ်ဆုံးသော မင်္ဂလာကြီး အစစ် ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတံ မင်္ဂလံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ မင်္ဂလာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ တို့သည်၊ သဗ္ဗပါပါ-သဗ္ဗပါပေဟိ=ခပ်သိမ်းသော အယုတ်တမာ မိစ္ဆာဓမ္မ ဟူသမျှတို့မှ၊ ပမုစ္စရေ ပမုစ္စန္တိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၅။ ခေါ=စင်စစ်၊ ဧတံ သရဏံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ ကိုးကွယ် ရာ သုံးပါးသည်သာလျှင်၊ ခေမံ=ဘေးရန်ကင်းရာ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတံ သရဏံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ ကိုး ကွယ်ရာ သုံးပါးသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ=လောက အားလုံး၌ အမြတ်ဆုံး သော ကိုးကွယ်ရာကြီး အစစ်ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတံသရဏံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ ကိုးကွယ်ရာသုံးပါးကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ=ခပ် သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၆။ ခေါ=စင်စစ်၊ ဧတံ ရတနံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ ရတနာ သုံးပါးသည်သာလျှင်၊ ခေမံ=ဘေးရန်ကင်းရာ ရတနာအစစ် ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတံ ရတနံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါး သည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ=လူ့ရပ်နတ်ရွာ ရတနာအားလုံးတို့ထက် အမြတ် ဆုံးသော ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဧတံ ရတနံ=ဤဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊

လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဒေါသာ-သဗ္ဗဒေါသေဟိ=ခပ်သိမ်းသော
အပြစ်ဒေါသ ဟူသမျှတို့မျှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္ဒိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

[ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို အနုဿတိဘာဝနာကိစ္စနှင့် ကုသိုလ်ဖြစ် ရွတ်ဆိုသော
အခါ၌ သာယာစွာ ရွတ်ဆိုရသည်၊ အန္တရာယ်ရှိ၍ အန္တရာယ်ကင်းရန် ရွတ်ဆိုသောအခါ၌
စိတ်မာန်တင်းတင်းနှင့် ပြင်းထန်စွာရွတ်ဆိုရသည်။]

-----*-----

**၁၆။ မဟာလယ်တီတိုက်တွင်း ဘုရားဝတ်ပြုရာတွင်
အမြဲထည့်သွင်း ရွတ်ဆိုရသော
အန္တရာယ်ကင်း လေးဂါထာ ပါဠိ နိဿယ**

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါစ မင်္ဂလော လောကေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါစာပိ လောကဂ္ဂေါ။
ဗုဒ္ဓံ သရဏမာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ။
- ၂။ ဓမ္မောစ မင်္ဂလော လောကေ၊ ဂမ္ဘီရော ဟောတိ ဒုဒ္ဓသော။
ဓမ္မံ သရဏမာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ။
- ၃။ သံယောစ မင်္ဂလော လောကေ၊ ဒက္ခိဏေယျော သဒါ
ဟောတိ။ သံဃံ သရဏမာဂမ္မ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စရေ။
- ၄။ နာညတြ ဗောဇ္ဈာ တပဿ၊ နာညတြိန္ဒိယ သံဝရာ။
နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂိ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိ ပါဏိနံ။

၁။ လောကေ=လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်၌၊ ဗုဒ္ဓေါစ=မြတ်စွာဘုရား
သည်သာလျှင်၊ မင်္ဂလော=လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့တွင်
အတုမရ အဖက်မရ လွန်မြတ်လှသော အနုတ္တရမဟာ မင်္ဂလာကြီးအစစ်
ဖြစ်တော်မူပေ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါစာပိ=မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊
လောကဂ္ဂေါ=လောကသုံးရပ် ဘုံသုံးထပ်တွင် အမြတ်ဆုံး အထွတ်

ဆုံးကြီးပါပေတည်း။ ဗုဒ္ဓ သရဏံ=ဘုရားတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ=ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၂။ လောကေ=လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်၌၊ ဓမ္မောစ=မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်သည်သာလျှင်၊ မဂ်လော=တရား အပေါင်းတို့တွင် အတုမရ အဖက်မရ လွန်မြတ်လှသော အနုတ္တရမဟာ မဂ်လာကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဓမ္မော=တရားတော်သည်ကား၊ ဂမ္ဘီရော=အသိခက်ခဲ လွန်နက်နဲသည်၊ ဒုဒ္ဓသော=အသိဉာဏ်ထဲ မြင်နိုင်ခဲ သည်၊ ဟောတိ=အမှန်စင်စစ် ဖြစ်ပါပေ၏။ ဓမ္မံ သရဏံ=တရားတည်း ဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ=ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ=ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၃။ လောကေ=လောကသုံးခွင် ဘုံအပြင်၌၊ သံယောစ=မြတ်စွာ ဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင်၊ မဂ်လော= အပေါင်းအများ တပည့်သားအစုတွင် အတုမရ အဖက်မရ လွန်မြတ် လှသော အနုတ္တရမဟာ မဂ်လာကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူပေ၏။ သံယော= သံဃာတော်သည်ကား၊ သဒါ=အခါခပ်သိမ်း၊ ဒက္ခိဏေယျာ=နောက် နောက်ဘဝ အကျိုးရရှိ ပျိုးချတုံလတ် မြတ်သောအလျှံဝတ္ထုကို ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်လှပေသည်၊ ဟောတိ=အမှန်စင်စစ်ဖြစ်ပါပေ၏။ သံဃံ သရဏံ=သံဃာတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာကို၊ အာဂမ္မ=ကိုးကွယ်သမှု အစွဲပြု၍၊ သတ္တာ=နတ်၊ လူ၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ-

သဗ္ဗဒုက္ခေဟိ=ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ၊ ပမုစ္စရေ-ပမုစ္စန္တိ= ကင်းလွတ်ကြရကုန်၏။

၄။ ဟောဇ္ဈာ=ဟောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး မြတ်တရားကို ပွားများခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ တပသာ=တတင်မည်ငြား ကျင့်တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယ သံဝရာ=ဣန္ဒြေခြောက်သင်း စောင့်စည်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အညတြ= ဝေးရာတစ်ပါး ကြဉ်ဖယ်ထား၍၊ ပါဏိနံ=သံသရာတစ်လွှား လှည့်ကာ သွားရသည့် သတ္တဝါအများတို့၏၊ သောတ္ထိ=ဝဋ်ဘေးကင်းကွာ ချမ်းသာ ခြင်းကို၊ အဟံ=သင်တို့ဆရာ ဘုရားငါသည်၊ နပဿာမိ=သေချာစေ့ငု ကြည့်ရှု၍ မြင်တော် မမူချေ၊ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ=လုံးစုံငြိကပ် တဏှာဓာတ်တို့ ကင်းပြတ်ရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အညတြ=ဝေးရာတစ်ပါး ကြဉ်ဖယ်ထား၍၊ ပါဏိနံ=သံသရာတစ်လွှား လှည့်ကာသွားရသည့် သတ္တဝါအများတို့၏၊ သောတ္ထိ=ဝဋ်ဘေးကင်းကွာ ချမ်းသာခြင်းကို၊ အဟံ=သင်တို့ဆရာ ဘုရား ငါသည်၊ နပဿာမိ=သေချာစေ့ငု ကြည့်ရှု၍ မြင်တော်မမူချေ။

-----*

၁၇။ အာဝေဏိကဂုဏ်တော် ပါဠိ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနန္တရာယိက ဌာန လေးပါး

- ၁။ ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ။
- ၂။ ဗုဒ္ဓါနံ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ။
- ၃။ ဗုဒ္ဓါနံ အဘိဟဋ္ဌာနံ စတုန္တံ ပစ္စယာနံ နသက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ။

၄။ ဗုဒ္ဓါနံ အသီတိယာနုဗျဉ္ဇနာနံ ဗျာမပ္ပဘာယဝါ န သက္ကာ
 ကေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ။
 ဣမေသံ စတုန္တံ န သက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊
 တထာ မေ ဟောတု။

အတိတဉာဏာဒိဌာရသက

၁။ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ။
 ၂။ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ။
 ၃။ ပစ္စုပ္ပန္တံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ။
 ဣမေဟိ တိဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော -
 ၁။ သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ။
 ၂။ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ။
 ၃။ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ။
 ဣမေဟိ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော-
 ၁။ နတ္ထိ ဆန္ဒဿ ဟာနိ။
 ၂။ နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ။
 ၃။ နတ္ထိ ဝီရိယဿ ဟာနိ။
 ၄။ နတ္ထိ သမာဓိဿ ဟာနိ။
 ၅။ နတ္ထိ ပညာယ ဟာနိ။
 ၆။ နတ္ထိ ဝိမုတ္တိယာ ဟာနိ။
 ဣမေဟိ ဒွါဒသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော-
 ၁။ နတ္ထိ ဒဝါ။
 ၂။ နတ္ထိ ရဝါ။

- ၃။ နတ္ထိ အပ္ပုဋ္ဌိ။
- ၄။ နတ္ထိ ဝေဂါယိတတ္ထံ။
- ၅။ နတ္ထိ အဗျာဝဋ္ဌမနော။
- ၆။ နတ္ထိ အပ္ပဋ္ဌိသင်္ခါနုပေက္ခာ။

ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ။ သသဒ္ဓမ္မဂဏုတ္တမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ သပရိဝါရံ သဉာတိဂဏံ ရက္ခတု မံ စိရံ သဒါ။ သဗ္ဗကာမဒဒေါ ဟောတု မယုမေဝ စိရံ သဒါ။

-----*-----

အနန္တရာယိကဋ္ဌာနလေးပါး နိဿယ

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ=သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏၊ ဒီဝိတဿ=ပွင့်ရာ တမ်းမှတ် အာယုကပ်ကို ငါးရပ်ပုံစု လေးခုသုံးတိုင် ရှည်ခိုင် တည်နေ မြဲဖြစ်သော အသက်တော်၏၊ အန္တရာယော=လေးစုံလုံးလုံး မဆုံးမိခင် အလယ်တွင်၌ ဝင်၍လတ်လတ် ဖျက်ဆီးတတ်သော အန္တရာယ်ကို၊ ကေနစိ= ဒေဝဒတ်နှင့် မာရ်နတ်စစ်မျိုး ဘီလူး အာဠာဝက စသည်အပုံ တစ်စုံ တစ်ယောက်သောသူမျှပင်၊ ကာတုံ=ပျက်စီးလေအောင် ကြံဆောင် အားထုတ် ပြုလုပ်စီရင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ=မတတ်နိုင်။

၂။ ဗုဒ္ဓါနံ=သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏဿ= အပရိယန္တ ဧယျအထု တရားစုဝယ် တစ်ခုမကြွင်း ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် ထင်ထင်မြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်မြတ်၏၊ အန္တရာယော=ဉာဏ်ကြီးသဗ္ဗညု မထင်သာအောင် ကွယ်ကာဖျက်ဆီးတတ် သော အန္တရာယ်ကို၊ ကေနစိ=မဟေသရ၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ အသူရာနှင့်

များစွာလူတွင် တစ်ယောက်ပင်မျှ။ ကာတုံ=မမြင်သာအောင် ကြံဆောင် အားထုတ် ပြုလုပ်စီရင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ=မတတ်နိုင်။

၃။ ဗုဒ္ဓါနံ=သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏၊ အဘိဟဋ္ဌာနံ=ရှေးရှု ဆောင် အပ်ကုန်ပြီးသော၊ စတုန္ဒံ=လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ=သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေး၊ ကျောင်းပစ္စေးတို့၏၊ အန္တရာယော=ပျက်စီးချိန်သင့် ခါမလင့်ခင် အလယ်တွင်၌ ဝင်၍လတ်လတ် ဖျက်ဆီးတတ်သော အန္တရာယ်ကို၊ ကေနစိ=မိုက်ကန်း ယုတ်မာ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ အဆူဆူတွင် တစ်ယောက်ပင်မျှ။ ကာတုံ=ပျက်စီးလေအောင် ကြံဆောင်အားထုတ် ပြုလုပ်စီရင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ=မတတ်နိုင်။

၄။ ဗုဒ္ဓါနံ=သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏၊ အသီတိယာ=ရှစ် ဆယ်သော၊ အနုပ္ပဉ္စနာနံဝါ=လက္ခဏာတော်ငယ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဗျာမပ္ပဘာယဝါ=တစ်ဆယ်ရှစ်တောင် ဝန်းကျင်ဆောင်သော် အတောင် ရှစ်ဆယ်ပမာဏ နိစ္စလဋ္ဌိတိ ရောင်ခြည်တော်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရာယော=ပျက်စီးချိန်သင့် ခါမလင့်ခင် အလယ်တွင်၌ ဝင်၍လတ် လတ် ဖျက်ဆီးတတ်သော အန္တရာယ်ကို၊ ကေနစိ=မိုက်ကန်းယုတ်မာ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ အဆူဆူတွင် တစ်ယောက်ပင်မျှ။ ကာတုံ=ပျက်စီးလေ အောင် ကြံဆောင်အားထုတ် ပြုလုပ်စီရင် ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ=မတတ်နိုင်။

ဣမေသံ စတုန္ဒံ=သက်တော်၊ ဉာဏ်တော်၊ ပစ္စည်းတော်နှင့် ကိုယ်တော် ရောင်ခြည် ဤလေးမည်တို့၏၊ အန္တရာယော=ပျက်စီးချိန်သင့် ခါမလင့်ခင် အလယ်တွင်၌ ဝင်၍လတ်လတ် ဖျက်ဆီးတတ်သော အန္တရာယ်ကို၊ ကေနစိ=မိုက်ကန်းယုတ်မာ ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ အဆူဆူတွင် တစ်ယောက်ပင်မျှ။ ကာတုံ=ပျက်စီးလေအောင် ကြံဆောင်အားထုတ် ပြုလုပ်စီရင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ=မတတ်နိုင်၊ တထာ=ထိုနည်းမခြား

အလားတူစွာ၊ မေ=ဘုရားအာရုံ ကိုယ်လုံးထုံလျက် ကြည်ယုံကော်ရော် တပည့်တော်အား၊ ဟောတု=ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤအနန္တရာယိကဌာနလေးပါးသည် ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ လာသည်၊ သို့ရာတွင် ခေါင်းစဉ်မတူကြ။]

အတိတဉာဏာဒိဌာရသက နိဿယ

၁။ ဘဂဝတော=ခြောက်ပါးရှစ်သွယ် ဘုန်းတော်ကြွယ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ=မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာဏံ=သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်သည်၊ အတိတံ သေ=အတိတံသံသရာ ကမ္ဘာဘာလျှင် စ၊ရာမထင် ရှေ့တစ်ပြင်က လွတ်ကြ ကုန်သော ဥေယျသစ္စာ များစွာအထု တရားစဉ်၊ အပ္ပဋိဟတံ= ပရမာမြူဏု တစ်ခုခုမျှပင် မြင်ခွင့်မပေး အရေးကန့်လန့် တားဟန့်ပိတ် ပင်နိုင်သော ပဋိပက္ခတရားမှ ကင်းတော်မူ၏။

၂။ ဘဂဝတော=ခြောက်ပါးရှစ်မျိုး ဘုန်းတော်ဖြိုးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ= မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာဏံ=သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်သည်၊ အနာဂတံ သေ=အနာဂတ်သံသရာ ကမ္ဘာဘာလျှင် ဆုံးရာမထင် နယ်တစ်ပြင်၌ အစဉ်ရှည်ဝေး လာအံ့သေးသော ဥေယျသစ္စာ များစွာအထု တရားစဉ်၊ အပ္ပဋိဟတံ=ပရမာမြူဏု တစ်ခုခုမျှပင် မြင်ခွင့်မပေး အရေးကန့်လန့် တားဟန့်ပိတ်ပင်နိုင်သော ပဋိပက္ခတရားမှ ကင်းတော်မူ၏။

၃။ ဘဂဝတော=ရှစ်ပါးခြောက်မြောက် ဝင်းဝင်းတောက်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ=မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာဏံ=သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်သည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ=ဧကတ္တိံသ ဘုံဘဝနှင့် အနန္တစကြဝဠာ ရပ်ရွာဝန်းကျင် နယ်တစ် ပြင်၌ မျက်မြင် မစဲ ဖြစ်ဆဲ၊ ပျက်မှု ယခုတည်လစ် လောလော ဖြစ်သော ဥေယျသစ္စာ များစွာအထု တရားစဉ်၊ အပ္ပဋိဟတံ=ပရမာမြူဏု

တစ်ခုမျှပင် မြင်ခွင့်မပေး အရေးကန့်လန့် တားဟန့်ပိတ်ပင်နိုင်သော ပဋိပက္ခတရားမှ ကင်းတော်မူပေ၏။

ဣမေဟိ တီဟိဓမ္မေဟိ=ဤသုံးပါးသော အသာဓာရဏ ဓမ္မပြန့်ဖြူး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ=လောက်လွေ ကုံငြည့်စုံ လှသော၊ ဘဂဝတော=ခြောက်ပါးရှစ်တန် ဘုန်းတော်လျှံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ= မြတ်စွာဘုရား၏-

၁။ သဗ္ဗံ=တစ်ခုမကြွင်း ခပင်းဥသည့် အလုံးစုံသော၊ ကာယကမ္မံ= သွား၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း၊ ရှေ့၊ နှောင်း၊ တက်၊ ဆုတ်၊ ဆန့်၊ ရုတ်၊ ဒို့၊ ကြံ စသည်များပြား လှုပ်ရှားပြုပြင်သမျှသော ကိုယ်အမူအရာတော်သည်၊ ဉာဏ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ=သတ္တကသမ္ပဇဉ်၊ သပ္ပိယသမ္ပဇဉ်၊ ဂေါစရသမ္ပဇဉ်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ် ပညာလေပါးရှေ့သွားရှေ့ဆောင် ရှိတော်မူပေ၏။ ဉာဏာနုပရိဝတ္ထံ=သမ္ပဇဉ်ဉာဏ် စီမံတိုင်းပင် အစဉ်တစိုက် လိုက်ကာ ဖြစ်တော်မူပေ၏။

၂။ သဗ္ဗံ=တစ်ခုမကြွင်း ခပင်းဥသည့် အလုံးစုံသော၊ ဝစီကမ္မံ= နှုတ်လျှာအိမ်၍ မိန့်တော်ကျူးရင့် လှစ်ဖွင့်သမျှသော နှုတ်အမူ အရာတော် သည်၊ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ=သတ္တကသမ္ပဇဉ်၊ သပ္ပိယသမ္ပဇဉ်၊ ဂေါစရသမ္ပဇဉ်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ် ပညာလေးပါး ရှေ့သွားရှေ့ဆောင်ရှိတော်မူပေ၏။ ဉာဏာနုပရိဝတ္ထံ=သမ္ပဇဉ်ဉာဏ် စီမံတိုင်းပင် အစဉ်တစိုက် လိုက်ကာ ဖြစ်တော်မူပေ၏။

၃။ သဗ္ဗံ=တစ်ခုမကြွင်း ခပင်းဥသည့် အလုံးစုံသော၊ မနောကမ္မံ= ကြံကြံသမျှသော စိတ်အမူအရာတော်သည်၊ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ=သတ္တက သမ္ပဇဉ်၊ သပ္ပိယသမ္ပဇဉ်၊ ဂေါစရသမ္ပဇဉ်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ် ပညာ လေးပါး ရှေ့သွားရှေ့ဆောင် ရှိတော်မူပေ၏။ ဉာဏာနုပရိဝတ္ထံ=

သမ္ပုဇဉ်ဉာဏ် စီမံတိုင်းပင် အစဉ်တစိုက် လိုက်ကာဖြစ်တော်မူပေ၏။

ဣမေဟိ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ=ဤခြောက်ပါးသော အသာဓာရဏ ဓမ္မပြန့်ဖြူး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ=လောက်လွေ့ကုံင ပြည့်စုံလှသော၊ ဘဂဝတော=ခြောက်ပါးရှစ်တန် ဘုန်းတော်လျှံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ=မြတ်စွာဘုရားအား-

၁။ ဆန္ဒဿ=စကြဝဠာပေါင်း တစ်သောင်းတိုက်နေ ဗိုလ်ခြေ များစွာ သတ္တဝါကို ခေမာသောင်သို့ ငါဆောင်ပို့မည် ရည်သန်တောင့်တ သော ဘုရားလောင်းလျာ သုမေဓာသူမြတ်၏၊ သန္တာန်၌ဖြစ်သော အာဂမ ဆန္ဒတော်၊ ဘုန်းခြောက်ဖြာတွင် ကာမာမည်သီး လိုတိုင်းပြီးသော အဓိဂမ ဆန္ဒတော် နှစ်ပါး၏၊ ဟာနိ=ရည်သန်သလောက် မမြောက်မပြီး ပျက်စီး ချို့ငဲ့ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၂။ ဓမ္မဒေသနာယ=ဝဋ္ဋသုံးဖြာ သံသရာမှ နိယျာနိက နိဿရဏစစ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ စိတ်ဖြာဝေဖန် ခွဲပြညွှန်သား အမွန်ထွေလာ ဒေသနာ တော်မြတ်၏၊ ဟာနိ=နိယျာနိက နိဿရဏ ဖလကျိုးကြီး မပြီးစီးပဲ ချွတ်လွဲ ယုတ်လျော့ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၃။ ဝီရိယဿ=ယူဇနာဝန်းညီသုံးလီသန်းပေါင်း ခြောက်သိန်း လောင်းလျက် တစ်သောင်းသုံးရာ ငါးဆယ်သာသည် စကြဝဠာတွင်း ဝင်းဝင်း ထိန်ညီး မီးကျိုး လှံသွား အပြည့်ထားလျက် တစ်ဖက်ကမ်းတိုင် ရောက်နိုင်ပေမူ အကြင်သူကား ဘုရားဖြစ်မည် စင်စစ်ဟူက ဆံမြူမတွန့် ဝံ့ဝံ့စားစား ကူးသွားနိုင်မျှ ရဲရင့်လှသား ပယတ္တမည်သော အာဂမဝီရိယ တော်၊ အသာဓာရဏ ကိစ္စလေးတန် ကုံလောက်ငံ၍ သမ္ပပ္ပဓာန်ကိစ္စ တတ်စွမ်းလှသော အာဂမဝီရိယတော်၊ နေ့တိုင်းစတေ ငါးထွေကိစ္စ မလပ်ရအောင် ထာဝရအားသစ် ပြုမြဲဖြစ်သော အဓိဂမဝီရိယတော်

သုံးပါး၏။ ဟာနီ=ယုတ်လျော့ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၄။ သမာဓိဿ=အဋ္ဌဒိဿ ရှစ်မျက်နှာမှ လာလာသရွေ့ မုန်တိုင်း
ငွေ့လည်း မရွေ့မယိုင် မြင့်မိုရ်ခိုင်သို့ တစ်ပြိုင်နက်သား ရှစ်ပါးလောကဓံ
ဝန်းရံပတ်ဆုံ ကွေ့ခိုက်ကြိုလည်း မတုန်လှုပ်ပဲ တည်တံ့သော ပကတိ
သမာဓိတော်၊ ဝသီငါးရပ် ကမ်းဆုံးခပ်လျက် ထူးမြတ်လွန်ကဲသော ဣဒ္ဓိဝိဓ
အဘိညာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဏ်၊ စေတော
ပရိယ အဘိညာဏ်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဏ်၊ ယထာကမ္မူပဂ
အဘိညာဏ်၊ အနာဂတံသ အဘိညာဏ်မျိုး တန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ်တော်တို့၌
အခြေဖြစ်သော အပ္ပနာသမာဓိတော်နှစ်ပါး၏။ ဟာနီ=ယုတ်လျော့
ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၅။ ပညာယ=စကြဝဠာပေါင်း သောင်းတိုက်အပြင် သုံးဘုံခွင်ဝယ်
သင်္ခါရဓမ္မ ဟူသမျှကို တစ်စမကြွင်း လင်းလင်းထင်ထင် အကုန်မြင်လျက်
နေ့စဉ်မစဲ ရှုမြဲအစဉ်ဖြစ်သော နှစ်ကုဋေလေးသန်းမျှလောက်သော မဟာ
ဝဇီရဉာဏ်တော်မြတ်၏။ ဟာနီ=ယုတ်လျော့ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ=
အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၆။ ဝိမုတ္တိယာ=ကုဋေတစ်သိန်း ပျက်ကိန်းတူစွာ စကြဝဠာဝယ်
ဗြဟ္မာ လူနတ် လေးရပ်ပါယ်ဘုံ အကုန်မကြွင်း ခပင်းရုံးပေါင်း လွှမ်းမွမ်း
ညောင်းအောင် သွန်းလောင်းဖြန့်ဖြူးတော်မူအပ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊
မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရ စေတောဝိမုတ္တိ တရား
လေးပါး၊ ဗြဟ္မာ လူ၊ နတ် ပရိသတ်အား တရားဟောစဉ် အခိုက်တွင်မျှ
မလပ်ရအောင် နေ့ညမစဲ ဝင်စားမြဲအစဉ်ဖြစ်သော နှစ်ကုဋေလေးသန်း
မျှလောက်သော အရဟတ္တ ဖလစတုတ္ထဈာန် အမွန်ရတနာ ချမ်းသာသုခ
ထူးမြတ်လှသော ဝိမုတ္တိတရား ဤငါးပါး၏။ ဟာနီ=ယုတ်လျော့ခြင်း

မည်သည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

ဣမေဟိ ဒွါဒသဟိ ဓမ္မေဟိ=ဤတစ်ဆယ်နှစ်ပါးသော အသာ ဓာရဏ ဓမ္မပြန့်ဖြူး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ= လောက်လွေ ကိုင်ပြည့်စုံလှသော၊ ဘဂဝတော=ခြောက်ပါးရှစ်တန် ဘုန်းတော်လျှံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ=မြတ်စွာဘုရားအား-

၁။ ဒဝါ=သတိသမ္ပဇဉ် မယှဉ်မဖက် အပျက်အချော် သရော်ဖျင်း ပေါ့ အသော့အသွမ်း ရွှင်လန်းမြူးရယ် ကြည်ဆယ်သမှု ပြုအပ် ဆိုအပ် ကြံစည်အပ်သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာ စိတ်အမူအရာတော် များသည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၂။ ရဝါ=သတိသမ္ပဇဉ် မတင်မဆေး အရေးတကြီး ကဖြီးကပြုံး ကရုံးကရင်း မစဉ်းမစား ပြုမိငြား၍ ယွင်းမှားလျော့မေ့ မစေ့မစပ် လစ်လပ်ဟာဟင်း ကျန်ကြွင်းရှိသည်ဟု ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောဆိုပြစ်တင် ရန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာ စိတ်အမူအရာ တော်များသည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၃။ အပ္ပဋ္ဌိ=စဉ်းစဉ်းစားစား ပြုပါငြားလည်း ဉာဏ်အားသေး၍ အရေးအခွင့် မြင်သင့်သမျှ တကွလုံးစုံ ကုန်အောင်မပြန့် မန့်မစပ် လစ်လပ် ဟာဟင်း ကျန်ကြွင်းရှိသည်ဟု ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောဆိုပြစ်တင်ရန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာ စိတ်အမူအရာတော် များသည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၄။ ဝေဂါယိတတ္ထိ=စိတ်မာန်အလျောက် ကြောက်လန့်တကြား ကစားရွှင်မြူး အလွန်ကြူး၍ ကိုယ်ကျူးနှုတ်ကျွံ လွန်လွန်ကဲကဲ လွဲလွဲ ချော်ချော် မတော်မှားယွင်းသည်ဟု ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောဆိုပြစ်တင် ရန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာ စိတ်အမူ

အရာတော်များသည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှရှိတော်မမူ။

၅။ အဗျာဝဋ္ဌမနော=ကိုယ်တော်မြတ်၏ အတ္တဟိတ ကြီးလှစီးပွား၊ တစ်သောင်းတိုက်နေ ဗိုလ်ခြေများစွာ သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာစီးပွား၊ နှစ်ပါး အကျိုး ပြီးပြီးမယုတ် အားထုတ်ကျင့်ဆောင်တော်မူမည် ရွယ်ရည်ရှေးရှု အားထုတ် ချီးပင့်ကာတည်နေသော မဟာဥဿာဟ ဗျာပါရအမူအရာ တော်မှ ရံခါကင်း၍ဖြစ်သော ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်မည်သည်၊ နတ္ထိ=အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

၆။ အပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ=စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယာ၊ မန ခြောက်ဒွါရတွင် ထင်ထင်သမျှ ရူပ၊ သဒ္ဓ၊ ဂန္ဓ၊ ရသာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနှင့် ဓမ္မာဟူသည် ခြောက်မည်အာရုံ အလုံးစုံကို မစုံမစမ်း ကြောင်းလမ်း ပြက်ပြက် သက်သက်မသိ သတိမမူ လျစ်လျူရှုခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ= အဏုမြူမျှ ရှိတော်မမူ။

[ဤအတီတဉာဏာဒိဋ္ဌာရသကား ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာကျမ်းဦးပဏာမ ၌လည်းကောင်း၊ စရိယာ ပိဋကအဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသဗုဒ္ဓဓမ္မဟု သင်္ချာ လာသည်ကို အဖွင့်ဋီကာတို့၌ သင်္ချေယူနှင့်တကွ သံဝဏ္ဏနာမူလေသည်။]

ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ=ဤတစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးသော အသာဓာရဏ ဓမ္မပြန့်ဖြူး ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ= လောက်လွေ့ကုံင ပြည့်စုံလှသော၊ ဘဂဝတော=ဣဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရီ၊ ကာမ ပယတ္တ တည်းဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ် တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ=သကျမုနိအမည်တော်ရှိသော ငါတို့မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ သတ္တန္တံ=ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနဉ္စ=ဝိပဿီ သိဒ္ဓိ ဝေဿဘူ ကကုသန် ကောဏာဂုံ ကဿပ ဂေါတမ-အမည်တော်ရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်းကောင်း၊

နမော= စိတ်ညွတ်ရိုကျိုး ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

သသဒ္ဓမ္မဂဏုတ္တမော=သဒ္ဓမ္မသုံးပါး မြတ်သောအရိယာ ဂိုဏ်း ရှစ်ပါးတို့နှင့်လည်း တကွဖြစ်တော်မူပေထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ= သစ္စာ ညေယျ ဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် အမှန် ထိုးထွင်း အလင်းသိမြင်တော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးသည်။ သ ပရိဝါရံ=ခြွေရံသင်းပင်းနှင့်တကွသော၊ သ ဉာတိဂဏံ=ဆွေမျိုးအပေါင်းနှင့်တကွသော၊ မံ=တပည့်တော်ကို၊ စိရံ= ကြာမြင့်စွာ၊ သဒါ=အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခတု=စောင့်ရှောက်တော်မူပါ စေသတည်း။ မယုမေဝ=တပည့်တော်အားသာလျှင်၊ သဒါ=အခါခပ်သိမ်း၊ စိရံ=ကြာမြင့်စွာ၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါ=ခပ်သိမ်းလိုအင် စုံလင်စေမှု အောင် ဆုပေးတော်မူသည်၊ ဟောတု=ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၈။ ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်၌လာသော
မင်္ဂလသုတ်ပါဠိနှင့်
ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥယျောဇန ဂါထာ

က။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။

သောတ္တာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

ခ။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန ၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။

သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

[ဤဥယျောဇန နှစ်ဂါထာသည် မူရင်း ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်၌ မပါရှိချေ။ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားစေရန် ပေါရာဏာစရိယတို့ စီရင်ထည့်သွင်းခဲ့ကြသည်။ ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မင်္ဂလသုတ်နိဿယ၌ ယင်းနှစ်ဂါထာ မပါပဲ ပါဠိတော် မူရင်း သက်သက်မျှကိုသာ နိဿယပြန်ဆိုတော်မူခဲ့ပေသည်။ ယခုခေတ် ရွတ်ဆိုရိုးဖြစ်၍ ထည့်သွင်း ဖော်ပြလိုက်သည်။]

နိဒါနကထာ

ဧဝံ မေ သုတံ -

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထ-
ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ
အဘိက္ကန္တ-ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ-

ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ
အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ သာ ဒေဝတာ
ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

ဒေဝတာယာစနကထာ

ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊ ပြုဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဗုဒ္ဓဘာသိတ ကထာ

- ၁။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၂။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိမိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၃။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၄။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၅။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၆။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ။
- ၇။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တဋ္ဌိ စ ကတညုတော။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

- ၈။ ခန္တီ စ သောဝစသတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကတ္ထ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၉။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။
အသောက် ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
- ၁၁။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။ ။

ဤတွင် မင်္ဂလသုတ် ပါဠိတော်ပြီး၏။

-----*-----

မင်္ဂလသုတ် နိဿယ ဥယျောဇန ဂါထာ အနက်

က။ သဒေဝကာ=နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်၊ ယံမင်္ဂလံ=အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ဒွါဒသဟိ=တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး၊ စိန္တယိသု=ကြံကြကုန်၏၊ သောတ္တာနံ=စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌတိသဉ္စ=သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ မင်္ဂလံ=ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ နာမိဂစ္ဆန္တိ=နာမိဂစ္ဆန္တိဇေဝ=မသိနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်ကတည်း။

ခ။ ဒေဝဒေဝေန=နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ=အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ၊ ဒေသိတံ=ဟောတော်မူအပ်သော၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ=အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို

ပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ တံ မင်္ဂလံ=ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ဟေ=အို. . သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ=ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ=ရွတ်ကြကုန်အံ့။
[ဥယျောဇန ဂါထာ၏ အနက်သည်လည်း ပေါရာဏာစရိယတို့ ယောဇနာချက် ဖြစ်သည်၊ ကျေးဇူးရှင်ကြီးကား ပါဠိတော်မူရင်းမျှကိုသာ ယောဇနာတော် မမူခဲ့ပေသည်။]

နိဒါနကထာ နိဿယ

ဘန္တေ=ကဿပဟု နာမထင်ရှား အရှင်ဘုရား၊ မေ-မယာ=အာနန္ဒာဟု သညာသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧဝံ=ဤသို့၊ သုတံ=မြတ်စွာဘုရား မိန့်စကားကို နားဝယ်ဆတ်ဆတ် ကြားနာအပ်၏။ ။ကိသုတံ=အဘယ်သို့ ကြားနာအပ်သနည်းဟူမူကား-

ဧကံ သမယံ=အခါတစ်ပါး၌၊ ဘဂဝါ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ=သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေး=ဇေတဝန်ဥယျာဉ်၌၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ=အနာထပိဏ္ဍိကသူဌေး၏၊ အာရာမေ=ကျောင်းအရာမိ၌၊ ဝိဟရတိ=ဣရိယာပိုထံ အလိုက်မှီတင်း သီတင်းကြည်ဖြူနေတော်မူ၏။

အထ ခေါ=ထိုအခါ၌၊ အညတရာ=အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ=နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တာယ=ညဉ့်ဦးယာမ်ကို လွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ=ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ=အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ=အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝန်=ဇေတဝန် ဥယျာဉ်တစ်ခုလုံးကို၊ သြဘာသေတွာ=ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပစေ၍-

ယေန=အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ=ရှိတော်မူ၏၊ တေန=ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ=ကပ်လာ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ=

ကပ်လာပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ=မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတိ=ဝပ်တွားရို
 ကျိုးရိုခိုး၏၊ အဘိဝါ ဒေတွာ=ဝပ်တွားရိုကျိုး ရိုခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ=သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဌာသိ=ရပ်၏၊ ဧကမန္တံ=သင့်တင့်လျောက်
 ပတ် သောအရပ်၌၊ ဌိတာခေါ=ရပ်ပြီးသော၊ သာ ဒေဝတာ=ထိုနတ်သား
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ=မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ=ဂါထာစကားဖြင့်၊
 အဇ္ဈဘာသိ=နားတော်လျှောက်ပေ၏၊ ကံ အဇ္ဈဘာသိ=အဘယ်သို့ နား
 တော်လျှောက်နည်းဟူမူကား-

ဒေဝတာယာစနကထာ နိဿယ

ဘန္တေ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဗဟူ=
 များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါ စ=နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာ
 စ=လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ=ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကို၊
 အာကင်္ခမာနာ=သိလို၊ မြင်လို၊ ပြည့်စုံလိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ=
 ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့ကို၊ အစိန္တယံ=ထွေထွေလာလာ ရှာကြံ
 ယူဆကြကုန်၏၊ ဥတ္တမံ=အမှန်မုချ မြတ်ထွတ်လှသော၊ မင်္ဂလံ= မင်္ဂလာစစ်
 တရားနှစ်ကို၊ ဗြူဟိ=ဟောတော်မူပါလော့။

ဣတိ=ဤသို့၊ အဇ္ဈဘာသိ=နားတော်လျှောက်လေ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသိတ ကထာ နိဿယ

ကိံ=အဘယ်သို့၊ ဘဂဝါ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ=ဟောကြား
 တော်မူသနည်းဟူမူကား-

၁။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ဗာလာနံ=မကင်းဒုစွရိုက် သူ
အမှိုက်တို့ကို၊ အသေဝနာ စ=ဆရာအမှတ် မိတ်အမှတ်
ဖြင့် မဆည်းကပ် မပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။

(ခ) ပဏ္ဍိတာနံ=ဒုစွရိုက်အပေါင်း ကင်းလွတ်ရှောင်းလျက်
ကျိုးကြောင်းမြင်သိ ပညာရှိတို့ကို၊ သေဝနာစ=ဆရာ
အမှတ် မိတ်အမှတ်ဖြင့် ဆည်းကပ်ပေါင်းဖော်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။

(ဂ) ပူဇနေယျာနံ=ဂုဏ်ဝတ္ထု ဝယဝတ္ထု ကျေးဇူးရှိနှင့် မိဘဆရာ
ရတနာသုံးပါး တရားကျင့်သူ စင်ဖြူစရိုက် ပူဇော်
ထိုက်သောသူတို့ကို၊ ပူဇာစ=ရိုသေသမှု အပြုအမူ ပျူငါ
ဆေးလေး ကျွေးမွေးပေးကမ်း လှူဒါန်းပူဇော်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား သုံးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြ
သော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက်
လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ
ပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

၂။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ပတိရူပဒေသဝါသော စ=သူတော်
ကောင်းတရား ထွန်းကားရာမှန် လျော်ကန်လျောက်
ပတ်သော အရပ်ဒေသ၌ နေရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။

- (ခ) ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာ စ=ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း။
- (ဂ) အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ=မိမိစိတ်ကို အလိုမလိုက် ဒုစ္စရိုက် သို့ လိုက်ခွင့်မပေး ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ကောင်းမြတ်ရာ၌ သာ ကောင်းစွာခိုင်ကြည် အမြဲတည်စေခြင်းသည် လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား သုံးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြ သော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက် လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ ပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၃။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ=တရားကျမ်းဂန် သင်အံကြည့်မှတ် လွန်နံ့စပ်သော အတတ်ကောင်း၊ ပညာကောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ခ) သိပ္ပဉ္စ=အပြစ်မထင် စက်မှုလက်မှုစသော အတတ်ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဂ) သုသိက္ခိတော=ငယ်ရွယ်စဉ်က သွန်သင်ဆုံးမ အချိုးကျ ပြီးသော၊ ဝိနယော စ=အမိဝတ်ငါးပါး၊ အဖဝတ်ငါးပါး အစရှိသော အမျိုးကောင်းသမီး၊ အမျိုးကောင်းသား ဝတ္ထုရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။

- (ဃ) သုဘာသိတာ=အပြစ်စင်ကြယ် ချစ်ကြင်ဖွယ်နှင့် နာဖွယ် ကျိုးလို ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ယာဝါစာ စ=အကြင် စကားကောင်းမျိုးသည်လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား လေးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြ သော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက် လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ ပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၄။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ မာတာပိတု=အမိ၊ အဖကို၊ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ=ပင်စင်အငြိမ်းစား ကောင်းစွာထား၍ ဆပွား ကြည်ညို မေတ္တာပို့လျက် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ဝတ်နိဗ္ဗိ ဖြင့် မလပ်မဟင်း လုပ်ကျွေးခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ခ) ပုတ္တဒါရဿ=သမီးနှင့်သား ကြင်မယားကို၊ သင်္ဂဟော စ=သားသမီးဝတ်၊ မယားဝတ်ကို မချွတ်စေလို မေတ္တာ ပို့လျက် သဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဂ) အနာကုလာ=အသောက်အစား၊ အကစားနှင့် အကြွေး အဝါ မလိမ္မာတွက် စီးပွားပျက်ရန် နှောင့်ရှက်မရှိ ချော မောဘိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ=စီးပွားမှုတို့သည်လည်း ကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား သုံးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြ သော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက် လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၅။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ဒါနဉ္စ=သံသရာရေး၊ သဒ္ဓါရှေး၍
ပေးလှူစွန့်ကြဲမှုသည်လည်းကောင်း။
- (ခ) ဓမ္မစရိယာစ=သုစရိုက်တရားကို အားထုတ်ကျင့်ဆောင်
မှုသည်လည်းကောင်း။
- (ဂ) ဉာတကာနံ=ဘိုးကြီး၊ ဘွားကြီး၊ ဘကြီး၊ ဘထွေးအစရှိ
ကုန်သော မိနွယ်၊ ဘရိုး၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့အား၊
သင်္ဂဟော စ= ဆွေဝတ်၊ မျိုးဝတ်၊ မယွင်းချွတ်အောင်
ဖြူဆွတ်သဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ကောင်းစွာသင်္ဂြိုဟ် ထောက်
ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဃ) အနဝဇ္ဇာနိ=ဒုစရိုက်ပြစ် အညစ်မထင် သန့်ရှင်းစင်
ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ စ=ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံ
မှုတို့သည်လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရားလေးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြ
သော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက်
လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
ချမ်းသာပွားကြောင်းကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၆။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ပါပါ=အမျက်ထန်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့
ခြင်း၊ ကျေးဇူးမဲ့ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို မနာလိုခြင်း၊ ဝန်တို
ခြင်း၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း၊ စဉ်းလဲခြင်း အစရှိသော
ယုတ်မာသော တရားအစုမှ၊ အာရတီ စ=ကိုယ်၊ နှုတ်
နှစ်ပြင် ဝေးစွာကြည့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရတီစ=
စိတ်မနောတွင် အထူးကြည့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

- (ခ) မဇ္ဇပါနာ=ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ၊ သံယမောစ= စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဂ) ဓမ္မသုဒ္ဓါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စသော ပုညကိုရိယာဆယ်ပါး ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါစ=ဘယ်ညဉ့်နေ့မှ မေ့၍တစ် မပြုမိဟု မရှိရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား သုံးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၇။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ဂါရဝေါ စ=ရိုသေထိုက်သောသူတို့၌ သူတစ်ပါးကို ရိုသေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ခ) နိဝါတော စ=နှိမ့်ချထိုက်သော သူတို့၌ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဂ) သန္တဋ္ဌိ စ=လောကသိုက်မြုံ ကာမဂုဏ်၌ အာရုံမကြီးတရားမှီး၍ သိမ်းဆည်းခြီးခြံ ကံပေးသမျှ ရတတ်သရွေ့ သူတော်လေ့ဖြင့် ချမ်းမြေ့စမွယ် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဃ) ကတညုတာ စ=ထမင်းတစ်ဆုပ် ရေတစ်မှုတ်မျှ မ၊ စပေးဖူး သူ့ကျေးဇူးကို အထူးကြီးကျယ် မြင့်မိုရ်နွယ်သို့ မကွယ်မပ သိတတ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

- (င) ကာလေန=မကြာမကြာ အခါခါ၌၊ ဓမ္မဿဝနံ စ= ကုသိုလ်ပွားရာ အလိမ္မာပွားကြောင်း သူတော်ကောင်း အား ဆည်းကပ်ငြား၍ တရားဓမ္မ နာခံရခြင်းသည် လည်းကောင်း။

ဇေတု=ဤတရား ငါးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတိကြ သော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက် လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်း သာပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၈။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ခန္တီ စ=ချမ်းသာတွေ့သော်လည်း မတက်ကြွ၊ ဒုက္ခတွေ့သော်လည်း စိတ်မပျက်၊ အမျက်မ ထန် သည်းညည်းခံရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ခ) သောဝစဿတာ စ=ဆိုဆုံးမလျှင် ဒေါသမထင် ကျေးဇူး တင်သဖြင့် ဆုံးမချင်ဖွယ် အလွန်လွယ်သော စကားရှိ သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
- (ဂ) သမဏာနံ=ရဟန်းအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ=ကြည်ဖြူလေးမြတ် ဆည်းကပ်ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။
- (ဃ) ကာလေန=မကြာမကြာ အခါခါ၌၊ ဓမ္မသာကမ္ဘာ စ= လူကောင်း၊ ရှင်ကောင်း၊ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဆုံ ငြား၍ တရားကျမ်းဂန် အတန်တန်ကို ဉာဏ်သွား သန့်ရှင်း လင်းထက်လင်းအောင် အချင်းချင်း နှီးနှော ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား လေးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာစသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ= လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၉။ (က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ တပေါ စ=ရှစ်ပါးဥပုသ် စောင့်ချုပ်ထိန်းသိမ်းခြင်းစသော ခြိုးခြံမှုသည်လည်းကောင်း။
- (ခ) ဗြဟ္မစရိယဉ္စ=ကာမဂုဏ်နှင့် အာရုံမစပ် မြတ်သော ရသေ့၊ ရဟန်းအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဂ) အရိယသစ္စာနံ=ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂ-ဟူသည် ဖြူစင်ဖြောင့်မတ် လွန်ထူးမြတ်သော လေးရပ်သစ္စာ နက်နဲစွာတို့ကို၊ ဒဿနံ စ=ပြက်ပြက်ပြင်ပြင် ဉာဏ်၌မြင်ရ ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
- (ဃ) နိဗ္ဗာနသစ္စိကိရိယာ စ=အဇ္ဈတ္တမှန် ကိုယ်သန္တာန်၌ အမိုက်ခပင်း ကုန်ငြိမ်းခြင်းကို လင်းလင်းထင်ထင် တွေ့မြင်သမှု မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။

ဧတံ=ဤတရား လေးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ စသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

- ၁၀။(က) ဒေဝတေ=နတ်သား၊ လောကဓမ္မေဟိ=လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ=ခိုက်တိုက်တွေ့ကြုံရသော၊

ယဿ=အကြင်တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေလတ်
ယောက်ျားမြတ်၏။ စိတ္တံ=စိတ်သည်၊ နကမ္မတိ=မတုန်
လှုပ်။

- (ခ) အသောကံ=ဒုက္ခမျိုးကြောင့် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းလည်းမရှိ။
- (ဂ) ဝိရဇံ=သုခမျိုးကြောင့် ကြိုးကြိုးကြွကြွ စိတ်ရွှင်ပြသည့်
ရာဂဟူသော မြူလည်းမရှိ။
- (ဃ) ခေမံ= အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေးတို့မှလည်း
ကင်းဝေး၏။

တဿ=ထိုတာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံပေလတ် ယောက်ျားမြတ်၏။ ဧတံ=
ဤတရား လေးပါးသည်၊ ဥတ္တမံ=အများလောက သမုတ်ကြသော
ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး
အထူးမြင့်မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွား
ကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

၁၁။ ဒေဝတေ=နတ်သား၊ ဧတာဒိသာနိ=ဤသို့သဘောရှိ
ကုန်သော၊ မင်္ဂလာနိ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ မင်္ဂလာတို့ကို၊ ကတ္တာန=
ပြည့်စုံစွာ ပြုကျင့်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗတ္ထ=နေလေရာရာ ခပ်သိမ်း
သော အရပ်ဒေသတို့၌၊ အပရာဇိတာ=လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ
စီးပွားတို့မှ ဆုံးရှုံးခြင်း မရှိနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ=နေလေရာရာ
ခပ်သိမ်းသော အရပ်ဒေသတို့၌၊ သောတ္ထိံ=ကောင်းမြတ်ချမ်းသာ
မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ=ရောက်ရကုန်၏။ တေသံ=ထိုမင်္ဂလာကို
ထွေလာဥသို့ ကြံကြကုန်သူ နတ်၊ လူအပေါင်းတို့အား၊ တံ=ထို

သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားအပေါင်းသည်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ=အများ
လောက သမုတ်ကြသော ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ သုတမင်္ဂလာ၊ မုတမင်္ဂလာ
စသည်တို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးမြင့် မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ=လောကီ၊
လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပွားကြောင်း ကောင်းသောမင်္ဂလာမည်၏။

ဣတိ=ဤသို့၊ ဘဂဝိ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ=ဟောကြား
တော်မူ၏၊ ဣတိ=ဤသို့၊ သုတံ=ကြားနာအပ်၏။

-----*

**၁၉၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ် ပါဠိတော်နှင့်
ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ**

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နိဒါနနှင့် ဥပျောဇနကထာ

- (က) ဘိက္ခုနံ ပဉ္စဝဂ္ဂီနံ၊ ဣသိပတန နာမကေ။
မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ၊ ယံ တံ နိဗ္ဗာန ပါပကံ။
- (ခ) သဟမ္ပတိ နာမကေန၊ မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။
စတုသစ္စံ ပကာသေန္တော၊ လောကနာထော အဒေသယံ။
- (ဂ) နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝဟိ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမ ဟေ။

[ဤဂါထာ သုံးပုဒ်သည် မူရင်းပါဠိတော်၌ မပါရှိချေ၊ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားနိုင်ကြ
စေရန် ပေါရာဏာစရိယတို့ ရေးသားထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။]

-----*

၁။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ် နိဒါန်း

ဧဝံ မေ သုတံ-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ
မိဂဒါယေ။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ။

၂။ အယုတ်တရား နှစ်ပါး

ဒွေ မေ ဘိက္ခုဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန နသေဝိတဗ္ဗာ။ ကတမေ
ဒွေ-

ယောစာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ ဟီနော
ဂမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော။ ယော စာယံ
အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ ဒုက္ခော အနရိယော အနတ္ထ သံဟိတော။

၃။ အလယ်အလတ် အကျင့်တရား

ဧတေ ခေါ ဘိက္ခုဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ
တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ
အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ကတမာ စ သာ ဘိက္ခုဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ-

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာ
အာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

အယံ ခေါ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန
အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၄။ ဒုက္ခသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ။

ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိပိ ဒုက္ခော၊ မရဏံပိ ဒုက္ခံ၊
အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပွယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယံ
ပိစ္ဆံ န လဘတိ၊ တံ ပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ။

၅။ သမုဒယသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ။

ယာ ယံ တဏှာ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ
တဏှတဏှာ ဘိနန္ဒိနီ။

သေယျထိဒံ-

ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

၆။ နိရောဓသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ။

ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော
စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

၇။ မဂ္ဂသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ။
အယ မေဝ အရိယော အဋ္ဌဂိုကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ-

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာ
အာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

၈။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

“ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ” နှိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု
ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊
အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၉။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

“တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညေယျ” နှိ မေ ဘိက္ခဝေ
ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ
ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၀။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

“တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညာတ” နှိ မေ ဘိက္ခဝေ
ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ
ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၁။ သမုဒယသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

“ကုဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စ” န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿု
တေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၂။ သမုဒယသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

“တံ ခေါပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟာတဗ္ဗ” န္တိ မေ
ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊
ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၃။ သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

“တံ ခေါပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟိန” န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ
ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ
ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၄။ နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

“ကုဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စ” န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿု
တေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၅။ နိရောဓသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

“တံ ခေါပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္စိကာတဗ္ဗ” န္တိ မေ
ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊
ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၆။ နိရောဓသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

“တံ ခေါပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သတ္တိကတ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၇။ မဂ္ဂသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

“ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ” န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၈။ မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

“တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝေတဗ္ဗ” န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၉။ မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

“တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝိတ” န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၀။ ရှေးက ဘုရားဖြစ်ကြောင်းဝန်မခံခဲ့ပုံ

ယာဝကီဝဉ္စ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ် ခွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ န သုဝိသုဒ္ဓိံ အဟောသိ။

နေဝ တာဝါဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဠဟူကေ သဿမဏဠာဟူဏိယာ ပဇာယ သဒေဝ မနုဿာယ “အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ” တိ ပစ္စညာသိ။

၂၁။ ယခုမှ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပုံ

ယတော စ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ် ခွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓိံ အဟောသိ။

အထာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဠဟူကေ သဿမဏဠာဟူဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ “အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ” တိ ပစ္စညာသိ။

၂၂။ ပစ္စဝေက္ခကာ ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ပုံ

ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ၊ “အကုပ္ပိ မေ ဝိမုတ္တိ၊ အယ မန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဗဝေါ ” တိ။

၂၃။ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့ တရားကိုနှစ်သက်ကြပုံ

ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ ။

အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။

၂၄။ အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်ဖြစ်ပုံ

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ ဝိရဇံ ဝီတမလံ ဓမ္မစက္ခု ဥဒပါဒိ “ယံကိစ္ဆိံ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓ ဓမ္မံ” ဣ။

၂၅။ နတ်ဗြဟ္မာတို့ ကောင်းချီးပေးပုံ

ပဝတ္တိတေ စ ပန ဘဂဝတာ ဓမ္မစက္ကေ ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ” န္တိ။

ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ” န္တိ။

စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ တာဝတိံသာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ” န္တိ။

တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ ယာမာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ” န္တိ။

ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ တုသိတာဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ

ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ပြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ” န္တိ။

တုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ နိမ္မာနရတီဒေဝါ သဒ္ဓ မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ပြာမဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေနဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ” န္တိ။

နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ပြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ” န္တိ။

ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ ဗြဟ္မကာယိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသီယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ပြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ” န္တိ။

ဣတိဟ တေန ခဏေန တေန လယေန တေန မုဟုတ္တေန ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ သဒ္ဓေါ အဗျဂ္ဂစ္ဆိ။

၂၆။ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တုန်လှုပ်ပုံ

အယဉ္ဇ ဖဒသဟသိ လောကဓာတု သင်္ကမ္ပိံ သမ္ပကမ္ပိံ သမ္ပဝေမိ။

၂၇။ အရောင်အလင်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အပ္ပမာဏော စ ဥဠာရော သြဘာသော လောကေ ပါတုရ-
ဟောသိ အတိက္ကမ္မ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝန္တိ။

၂၈။ မြတ်စွာဘုရား ဥဒါန်းကျူးပုံ

အထ ခေါ ဘဂဝါ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ-

“အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတ ဘော
ကောဏ္ဍညော” တိ ဣတိ ဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ
“အညာသိ ကောဏ္ဍညော” တွေဝ နာမံ အဟောသိ။

၂၉။ အညာသိ ကောဏ္ဍည ရှင်ရဟန်း အဖြစ် တောင်းပန်ပုံ

အထ ခေါ အာယသ္မာ အညာသိ ကောဏ္ဍညော ဒိဌဓမ္မော
ပတ္တဓမ္မော ဝိဒိတဓမ္မော ပရိယောဂါဠဓမ္မော တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော ဝိကတ
ကထံကထော ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော အပရပ္ပစ္စယော သတ္တုသာသနေ
ဘဂဝန္တိ ဧတဒဝေါစ -

“လဘေယျာ ဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ လဘေယျံ
ဥပသမ္ပဒ ” န္တိ ။

၃၀။ ဧဟိ ဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ရပုံ

“ဧဟိ ဘိက္ခု ” တိ ဘဂဝါ အဝေါစ၊ “သွာက္ခာတော ဓမ္မော စရ
ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာ” တိ။ သာဝ တဿ
အာယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါ အဟောသီတိ။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

**ကျေးဇူးရှင် လယ်တီစရာတော်ဘုရားကြီး ဓရးသားအပ်သော
ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ် နိဿယသစ်**

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥဒါန နှင့် ဥယျောဇနကထာ နိဿယ

(က-ခ)။ စတုသစ္စံ=ဒုက္ခ သမုဒယ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂသညာ လေးသစ္စာ တရားကို၊ ပကာသေန္တော=ပတ္တမြားမျက်ရှင် ထားလက်တင်သို့ ထင်ထင်ရှားရှား ဟောကြားတော်မူလိုသော၊ လောကနာထော=ကာမ ရူပ အရူပဟု လောကသုံးဆူ ဘုံသုံးသူတို့၏ ကြည်ဖြူကိုးစား အားထားရာ အစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်သည့် ရှင်ချစ်မြတ်စွာ စိန္တေယျာသည်၊ သဟမ္ပတိ နာမကေန=သဟမ္ပတိ အမည်ရှိသော၊ မဟာဗြဟ္မေန=ဈာနပီတိ ရွှန်းရွှန်း အိဖြင့် ပျော်သည့်နေရာ ဗြဟ္မဒွာမှ ဆင်းလာတုံလျင်း မဟာဗြဟ္မာ မင်းသည်၊ ယာစိတော=လက်စုံချီမိုး ရှိညွတ်ကျိုးလျက် ရှိခိုးတောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣသိပတန နာမကေ=ဣသိမည်ငြား ဘုရားပစ္စေကာ အရိယာတို့ ကြွလာတုံလျင်း ကောင်းကင်တွင်းမှ ဆင်းရာသက်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဣသိပတန အမည်ရှိသော၊ မိဂဒါယေ=မိဂဒါဝုန် သားမျိုးစုံသည့် ရဝံမြိုင်ကြော ဂနိုင်တော၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီနံ=ဒုက္ကရစရိယာ ခြောက်နှစ်ကြာအောင် သာကီနွယ်ဇာတ် လောင်းသိဒ္ဓတ်ကို ချဉ်းကပ် သမှု လုပ်ကျွေးပြုသား အစုငါးလီ ပဉ္စဝဂ္ဂီအမည်ရှိကြပေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ=ဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်ဟု ခွန်းလှစ်ခဲ့ငြား ကောဏ္ဍညစသော ရဟန်းတို့အား၊ နိဗ္ဗာနပါပကံ=တဏှာညွတ်မှ ကွာလွတ်ရာမှန် မြတ် နိဗ္ဗာန်သို့ အမှန်ရောက်စေတတ်သော၊ ဓမ္မဝရံ=အစွန်းနှစ်သွယ် မငြိတွယ်ပဲ အလယ်အလတ် တရားမြတ် ဖြစ်ပေသော၊ ယံ ဓမ္မစက္ကံ=

သစ္စာလေးလီ အရင်းတည်၍ သုံးလီဓမ္မ ဉာဏ်သစ္စနှင့် ကိစ္စကတာ စက်လှည့်ကာဖြင့် ထင်စွာဟောမြှောက် အကြင်ဓမ္မစက်ကို၊ အဒေသယိ= ခေါင်ရမ်းနှင်းဆီ ကမ္မလာနီနှင့် ကြာနီအလား ပတ္တမြားပမာ နီမြန်းစွာသည့် နှစ်လွှာရွှေနှုတ် ဖွင့်ထုတ်ဟောကြားတော်မူခဲ့ပေပြီ။

(၈) သဗ္ဗဒေဝေဟိ=သမုတိနတ် ဥပပတ်နှင့် တရပ်ဝိသုဒ္ဓိ မည်ရှိ သုံးစုံ အလုံးစုံသောနတ်တို့သည်၊ နန္ဒိတံ=တိဟိတ်ဇောကပ် သောမနသ် ဖြင့် ကြည်ဓာတ်ရွှန်းစို နှစ်လိုအပ်ထသော၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ= လောကုတ်လောကီ ပြည့်ညီမွမ်းထုံ လုံးစုံရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ်များစွာ ပြီးတတ်စွာထသော၊ တံ ဓမ္မစက္ကံ=သစ္စာလေးချက် သဘောနက်ကို ဟောမြှောက်ဒေသနာ ထိုဓမ္မစကြာတရားကို၊ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ= လုံးစုံလောက ဘုံသုံးဝ၌ တည်ကြခိုအောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ကောင်းစွာပွားတိုး အကျိုးရှိပါ စေခြင်းငှာ၊ ဟေ=သံသရာ ညွှန်သမုတ်ကြ ခန္ဓာဝန်ဒုက္ခမှ မုချလွတ်ရေး မျှော်တွေးရည်ညောင်း အို. . . သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့၊ မယံ=သူတော်စင်ဓာတ် ကိန်းဝပ်ခိုတည် ငါတို့ တတွေသည်၊ ဘဏာမ=ကြားနာရသူ နတ်နှင့်လူတို့ ကြည်ဖြူပီတိ ဂွမ်းဆီ ထိသို့ ရွှန်းအိကာစို နားဝင်ချိုအောင် ရွတ်ဆိုကြပါကုန်စို့။

[ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ နိဿယ၌ ယင်းဂါသုံးပုဒ် အနက်မပါ သော်လည်း ဝတ်သင်းသား ဝတ်သင်းသူတို့ အမွမ်းဥယျောဇဉ် ပြုလုပ်ရွတ်ဆိုနိုင်ကြစေရန် လယ်တီအရှင်ကေလာသက ထိုအမွမ်းသုံးဂါထာ၏ အနက်ယောဇနာတို့ကို ညက်ညောစွာ ရေးစီထည့်သွင်းလိုက်သည်။]

၁။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္ထနသုတ် နိဒါန်း

ဘန္တေ=အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဘုရား၊ မေ= အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံ=ဤသို့လျှောက်ထားလတ္တံ့သောအတိုင်း၊ ဘဂဝတော=ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါ=ဆည်းကပ် ခရောက် ထံတော်မှောက်မှ၊ သုတံ=ကိုယ်တိုင်သုတ ကြားလိုက်ရပါ သည်ဘုရား။

ဧကံသမယံ=တစ်ပါးသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၏ အနီး၌၊ ဣသိပတနေ=ရှေးခါခေတ်ဟောင်း ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ သက် ဆင်းရာဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ=သား သမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီး၌၊ ဝိပာရတိ=သီတင်းသုံး တော်မူ၏၊ တဩခေါ=ထိုသို့ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ= မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ=ကောဏ္ဍညအမှူး ငါးဦးအစု အဝေးရှိ ကုန်သော၊ ဘိက္ခု=ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ=ခေါ်တော်မူ၏။

၂။ အယုတ်တရား နှစ်ပါး

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗဇိတေန=သာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒွေ=နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ အန္တော= အစွန်းသမုတ် အယုတ်ခေါ်ငြား ဤတရားတို့ကို၊ နသေဝိတဗ္ဗာ=မမှီဝဲ အပ်ကုန်။

ဒွေ အန္တော=အစွန်း အယုတ်ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော တရားနှစ်ပါး တို့သည်၊ ကတမေ=အဘယ်တရားတို့နည်း။

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဟီနော=ယုတ်မာသော၊ ဂမ္မော=ရွာသူ ရွာသား မြို့သူ မြို့သားတို့၏ လက်ကိုင်ဖြစ်သော၊ ပေါထုဇနိကော=ပုထုဇဉ် သတ္တဝါတို့၏ အလေ့အမူအရာဖြစ်သော၊ အနရိယော=အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် မဆိုင်သော၊ အနတ္တ သံဟိတော=အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာနှင့်မျှ မစပ်ယှဉ်သော၊ ကာမေသု=လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ=ကာမချမ်းသာကိုသာယာတုံငြား လိုက်စားအားထုတ်မှုဟုဆိုအပ်သော၊ ယော စာယံအန္တော=အကြင်အစွန်းသမုတ်အယုတ်တရားမျိုးသည်လည်း၊ အတ္ထိ=ရှိလေ၏။

ဒုက္ခော=ကိုယ်ချမ်းသာမဘက် ဆင်းရဲသက်သက်မျှသာဖြစ်သော၊ အနရိယော=အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်မဆိုင်သော၊ အနတ္တသံဟိတော=အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာနှင့်မျှ မစပ်ယှဉ်သော၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ=ရေချိုးမီးလို့ ဆူးပုံ၌အိပ်ခြင်း အစရှိသည့် မိမိကိုယ် ပင်ပန်းအောင်သာ လွန်စွာ ကြိုးပမ်းလေ့ရှိသော၊ ယော စာယံ အန္တော=အကြင်အစွန်းသမုတ်အယုတ်တရားမျိုးသည်လည်း၊ အတ္ထိ=ရှိလေ၏။

၃။ အလယ်အလတ်အကျင့်တရား

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ခေါ=စင်စစ်၊ ဥဘော=နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဧတေအန္တေ=ထိုအစွန်းသမုတ်အယုတ်တရားတို့ကို၊ အနုပဂမ္မ=မကပ်မရောက် မူ၍၊ တထာဂတေန=ငါဘုရားသည်၊ ယာ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ=အကြင်အလယ်လမ်း ဟုဆိုအပ်သော အကျင့်မြတ်ကို၊ အဘိသမ္ပဒ္ဓါ=သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်အလင်းဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်လေပြီ။ သာ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ=ထိုအလယ်လမ်း ဟုဆိုအပ်သော အကျင့်မြတ်သည်၊ စက္ခုကရဏီ=သစ္စာလေးပါးကို မြင်စေနိုင် ဘိသော ပညာမျက်စိကို

လည်း ပြုပြင်စီရင်တတ်ပေ၏။ ဉာဏကရဏီ=အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းမှု
ကိုလည်း ပြုပြင်စီရင်တတ်ပေ၏။ ဥပသမာယ=ကိလေသာမီး အပြီး
ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ=ဉာဏ်ကွန့်မြူး၍ အထူးသိစေခြင်းငှါ၊
သမ္မောဓာယ=မဖောက်မပြန် မှန်ကန်ကောင်းမွန်စွာ သိစေခြင်းငှါ၊
နိဗ္ဗာနာယ=ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းစေခြင်းငှါ၊
သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန=ငါဘုရားသည်၊ ယာ
မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ=အကြင်အလယ်လမ်းဟု ဆိုအပ်သောအကျင့်မြတ်ကို၊
အဘိသမ္မုဒ္ဓါ=သဗ္ဗညုတဉာဏ်အလင်းဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်
လေပြီ၊ ယာ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ=အကြင်အလယ်လမ်းဟုဆိုအပ်သော
အကျင့်မြတ်သည်၊ စက္ခုကရဏီ=သစ္စာလေးပါးကို မြင်စေနိုင်ဘိသော
ပညာမျက်စိကိုလည်း ပြုပြင်စီရင်တတ်ပေ၏။ ဉာဏကရဏီ=အသိဉာဏ်
ပွင့်လင်းမှုကိုလည်း ပြုပြင်စီရင်တတ်ပေ၏။ ဥပသမာယ=ကိလေသာမီး
အပြီးချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ=ဉာဏ်ကွန့်မြူး၍ အထူးသိစေခြင်း
ငှါ၊ သမ္မောဓာယ=မဖောက်မပြန် မှန်ကန်ကောင်းမွန်စွာသိစေခြင်းငှါ၊
နိဗ္ဗာနာယ=ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းစေခြင်းငှါ၊
သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။ သာ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ=ထိုအလယ်လမ်းဟုဆိုအပ်သော
အကျင့်မြတ်သည်၊ ကတမာ=အဘယ်နည်း။ အရိယော=အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏ လက်ကိုင်ဖြစ်၍ မြင့်မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော=အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အယမေဝ မဂ္ဂေါ=ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားသည်ပင်လျှင်
တည်း။

ကုဒ်=ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်၊ သေယျထာ=အဘယ်နည်း?

၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ=ကောင်းစွာမြင်ခြင်း၊

၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေ=ကောင်းစွာကြံခြင်း၊

၃။ သမ္မာဝါစာ=ကောင်းစွာပြောဆိုခြင်း၊

၄။ သမ္မာကမ္မန္တော=ကောင်းစွာပြုလုပ်ခြင်း၊

၅။ သမ္မာအာဇီဝေါ=ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း၊

၆။ သမ္မာဝါယာမော=ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း၊

၇။ သမ္မာသတိ=ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း၊

၈။ သမ္မာသမာဓိ=ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း၊

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အယံ ခေါ သာ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ=ဤ အလယ်လမ်းဟုဆိုအပ်သော အကျင့်မြတ်ကို၊ တထာဂတေန=ငါ ဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ပဒ္ဓါ=ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်လေပြီ။ အယံ ခေါ သာ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ=ဤအလယ်လမ်းဟုဆိုအပ်သော အကျင့်မြတ်သည်၊ စက္ခုကရဏီ=သစ္စာလေးပါးကို မြင်စေနိုင်ဘိသော ပညာမျက်စိကိုလည်း ပြုပြင်စီရင် တတ်ပေ၏။ ဉာဏကရဏီ=အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းမှုကိုလည်း ပြုပြင်စီရင်တတ်ပေ၏။ ဥပသမာယ=ကိလေသာမီး အပြီးချုပ်ငြိမ်းစေခြင်း ငှါ၊ အဘိညာယ=ဉာဏ်ကွန့်မြူး၍ အထူးသိစေခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ= မဖောက်မပြန် မှန်ကန်ကောင်းမွန်စွာ သိစေခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ= ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။

၄။ ဒုက္ခသစ္စာ။

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ကုဒ် ခေါ ပန ဒုက္ခံ=ဤဆင်းရဲခြင်း သဘောဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယသစ္စံ=မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော

အရိယ သစ္စာတရားသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏။ ဇာတိပိ=အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရ
 မှုကြီးသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ=ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ=အဖန်ဖန် အိုရမှုကြီးသည်
 လည်း၊ ဒုက္ခာ=ဆင်းရဲ၏။ ဗျာဓိပိ=အဖန်ဖန် နာရမှုကြီးသည်လည်း၊
 ဒုက္ခော=ဆင်းရဲ၏။ မရဏိပိ=အဖန်ဖန် သေရမှုကြီးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ=
 ဆင်းရဲ၏။ အပ္ပိယေဟိ=မချစ်မနှစ်သက်အပ်ကုန်သောသူတို့နှင့်၊
 သမ္ပယောဂေါ=အတူတကွ ပေါင်းသင်း၍နေရမှုကြီးသည်လည်း၊ ဒုက္ခော=
 ဆင်းရဲ၏။ ပိယေဟိ=ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သော သူတို့နှင့်၊ ဝိပယောဂေါ=
 ကွေကွင်းခွဲခွါ၍ နေရမှုကြီးသည်လည်း၊ ဒုက္ခော=ဆင်းရဲ၏။ ယံပိစ္ဆံ=
 အကြင်တောင့်တခြင်း အလိုရှိခြင်းကိုလည်း၊ နလဘတိ=မရ။ တံပိ-
 ထိုလိုအင်ဆန္ဒဖြင့် တောင့်တတိုင်း မရမှုကြီးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲ၏။
 သံခိတ္တေန=အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ=ဥပါဒါန်တရားတို့၏
 စွဲလမ်းရာဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ဒုက္ခာ=ဆင်းရဲအစစ်တို့သာ
 တည်း။

၅။ သမုဒယသစ္စာ။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ ခေါ ပန ဒုက္ခသမုဒယံ=
 ဤဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ=မဖောက်မပြန်
 မှန်ကန်သော အရိယသစ္စာတရားသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏။ ယာ ယံ တဏှာ=
 အကြင်သာယာ နှစ်သက်မှုကြီးဟုဆိုအပ်သော တဏှာဓာတ်သည်၊
 ပေါနောဗ္ဘဝိကာ=ဘဝအသစ်အသစ်ကို တစ်ဖန်ဖြစ်စေတတ်သော
 သဘောရှိ၏။ နန္ဒီရာဂသဟ ဂတာ=နှစ်သက်ခြင်း တပ်မက်ခြင်းဖြစ်၍
 နေ၏။ တတြတတြာဘိနန္ဒီနီ=ထိုထိုအာရုံတို့၌ မြူးခုန်ပြေးလွှား
 ကျက်စားသာယာ၍ နေ၏။

ကုဒ်=ဤတဏှာသည်၊ သေယျထာ=အဘယ်နည်း?

ကာမတဏှာ= ကာမအာရုံတို့၌ ခုံမင်တပ်မက်၍နေသော တဏှာလည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ=မြဲသည်ဟု အယူရှိ၍ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော တဏှာလည်းကောင်း၊ ဝိဘဝတဏှာ=မမြဲဟုအယူရှိ၍ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော တဏှာလည်းကောင်း၊ ကုဒ် ခေါ် ပန ဓမ္မဇာတံ=ဤတရားသဘော သုံးပါးပင်လျှင်တည်း။

၆။ နိရောဓသစ္စာ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ကုဒ် ခေါ် ပန ဒုက္ခနိရောဓံ=ဤဒုက္ခခပ်သိမ်းတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုသဘောကြီးဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ=မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော အရိယသစ္စာတရားသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏။ တဿာယေဝ တဏှာယ=ထိုတဏှာလောဘ၏သာလျှင်၊ ယော အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော=အကြင်အကြွင်းမဲ့ ပယ်ဖျောက်ချုပ်ဆုံးမှုသည်လည်းကောင်း၊ ယော စာဂေါ=အကြင်စွန့်လွှတ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ယော ပဋိနိဿဂေါ=အကြင်ဝေးစွာ စွန့်လွှတ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ယာ မုတ္တိ=အကြင်ကျွတ်လွတ်ထွက်မြောက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ယော အနာလယော= အကြင်မငြိမကပ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ကုဒ် ခေါ် ပန ဓမ္မဇာတံ=ဤနိဗ္ဗာန်သဘောတရားကြီးပင်လျှင်တည်း။

၇။ မဂ္ဂသစ္စာ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ကုဒ် ခေါ် ပန ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ=ဤဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းမှု နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြောင်း အကျင့်မြတ်သဘောကြီးဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ=မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော အရိယသစ္စာတရားသည်၊ အတ္ထိ=ရှိ၏။ အရိယော=အရိယာ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လက်ကိုင်ဖြစ်၍ မြင့်မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော=အင်္ဂါရှစ်ပါး နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယ မေဝ မဂ္ဂေါ=ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်ပင်လျှင် တည်း။

ဣဒ္ဓိ-ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားဟူသည်၊ သေယျထာ=အဘယ်နည်း?

၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ = ကောင်းစွာမြင်ခြင်း၊

၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ = ကောင်းစွာကြံခြင်း၊

၃။ သမ္မာဝါစာ = ကောင်းစွာပြောဆိုခြင်း၊

၄။ သမ္မာကမ္မန္တော = ကောင်းစွာပြုလုပ်ခြင်း၊

၅။ သမ္မာအာဇီဝေါ = ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း၊

၆။ သမ္မာဝါယာမော = ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း၊

၇။ သမ္မာသတိ = ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း၊

၈။ သမ္မာသမာဓိ = ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း၊

ဣဒ္ဓိ ခေါ ပန ဓမ္မဇာတံ=ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားအကျင့် လမ်းကြီး ပင်လျှင်တည်း။

၈။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိ=ဤတေဘုမ္မက ဝဋ်တရား အစုသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲစင်စစ်အမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စန္နိ=အရိယ သစ္စာကြီးတစ်ပါးဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရားမဖြစ်မီ ကာလ၌၊ အနဿုသုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်းဟုတ်မှန် အသိဉာဏ် သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အား

သန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၉။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲစင်စစ် အမှန်ဖြစ်သော၊ တံ ခေါ် ပန ဣဒံအရိယသစ္စံ= ဤအရိယသစ္စာတရားကို၊ ပရိညေယျန္တိ=ပိုင်းပိုင်းခြားခြား၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိအပ်သိထိုက်၏ဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရား မဖြစ်မီကာလ၌၊ အနန္တသုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်း ဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၁၀။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲစင်စစ် အမှန်ဖြစ်သော၊ တံ ခေါ် ပန ဣဒံအရိယသစ္စံ=ဤအရိယသစ္စာတရားကို၊ ပရိညာတန္တိ=ပိုင်းပိုင်းခြားခြား၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးလေပြီဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရား မဖြစ်မီကာလ၌၊ အနန္တသုတေသု=

တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ဉာဏ်=ထိုးထွင်းဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။

၁၁။ သမုဒယသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဣဒံ=ဤတပ်မက် သာယာသော တဏှာလောဘသည်၊ ဒုက္ခသမုဒယံ=ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ် သော၊ အရိယသစ္စန္တိ=အရိယသစ္စာကြီး တစ်ပါးဟူ၍၊ မေ-မယာ= ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရားမဖြစ်မီကာလ၌၊ အနုနုဿုတေသု= တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ဉာဏ်=ထိုးထွင်း ဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ် ပေါ်၍ လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။

၁၂။ သမုဒယသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသမုဒယံ=ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ တံ ခေါ ပန ဣဒံ အရိယသစ္စံ=ဤအရိယသစ္စာ တရားကို၊ ပဟာတဗ္ဗန္တိ=ကြွင်းမဲ့ဥသံ့ အလုံးစုံပယ်သင့် ပယ်ထိုက်၏ဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရားမဖြစ်မီကာလ၌၊ အန နုဿုတေသု=တစ်ရံ တစ်ခါမျှ မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရား အပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်းဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ= ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်း သိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင် သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၁၃။ သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသမုဒယံ=ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ တံ ခေါ ပန ဣဒံ အရိယသစ္စံ=ဤအရိယ သစ္စာတရားကို၊ ပဟိနန္တိ=ကြွင်းမဲ့ဥသံ့ အလုံးစုံ ပယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရားမဖြစ်မီကာလ၌၊ အန နုဿုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရား အပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်းဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ= ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်

ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ်
ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=
မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=
ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၁၄။ နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ= ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓံ=
ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းရာအမှန်ဖြစ်သော၊ အရိယ
သစ္စန္တိ=အရိယသစ္စာကြီးတစ်ပါးဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=
ရှေးဘုရား မဖြစ်မိကာလ၌၊ အနန္တဿုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြား
စဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ
ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်း
ဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ=
အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်
ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား
ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်း
ပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၁၅။ နိရောဓ သစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓံ=ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်
ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းရာအမှန်ဖြစ်သော၊ တံ ခေါ် ပန ဣဒံ အရိယသစ္စံ=
ဤအရိယသစ္စာတရားကို၊ သစ္စိကာတဗ္ဗန္တိ=ကိုယ်တိုင်ဆိုက်ရောက်
မျက်မှောက်ပြုအပ် ပြုထိုက်၏ဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=
ရှေးဘုရား မဖြစ်မိကာလ၌၊ အနန္တဿုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြား

စဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ် ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်း ဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ= အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ် ၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်း ပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၁၆။ နိရောဓသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓံ=ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ် ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းရာအမှန်ဖြစ်သော၊ တံ ခေါ ပန ဣဒံ အရိယသစ္စံ=ဤ အရိယသစ္စာတရားကို၊ သစ္စိကတန္တိ=ကိုယ်တိုင်ဆိုက်ရောက် မျက်မှောက် ပြုခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရား မဖြစ်မီကာလ၌၊ အနုဿုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြား စဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်းဟုတ်မှန် အသိဉာဏ် သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အား သန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ= ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင် သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၁၇။ မဂ္ဂသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဣဒံ=ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားအစု သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ=ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်း

ရာအမှန် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း လမ်း မှန်ဖြစ်သော၊
 အရိယသစ္စန္တိ=အရိယသစ္စာကြီးတစ်ပါးဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊
 ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရား မဖြစ်မီကာလ၌၊ အနန္တသုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ
 မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ
 ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏ်=ထိုးထွင်း
 ဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ပညာ=
 အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်
 ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား
 ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင်
 အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။

၁၈။ မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနီပဋိပဒါ=ဒုက္ခခပ်
 သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းရာအမှန် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်ကောင်း လမ်းမှန်ဖြစ်သော၊ တံ ခေါ ပန ဣဒံအရိယသစ္စံ=
 ဤအရိယသစ္စာတရားကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗန္တိ=ဘာဝနာအလုပ်ဖြင့် အားထုတ်
 ကြိုးစား ပွားများအပ် ပွားများထိုက်၏ဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊
 ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရားမဖြစ်မီ ကာလ၌၊ အနန္တသုတေသု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ
 မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ
 ဉာဏ် မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏ်=ထိုးထွင်း
 ဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ပညာ=
 အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား
 ဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=

ထင်ရှားဖြစ် ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီး ထွန်းပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၁၉။ မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ=ဒုက္ခ ခပ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းရာအမှန် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း လမ်းမှန်ဖြစ်သော၊ တံ ခေါ ပန ဣဒံအရိယသစ္စံ= ဤအရိယသစ္စာတရားကို၊ ဘာဝိတန္တိ=ပွားများခြင်း ကိစ္စပြီးပြီဟူ၍၊ မေ-မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ=ရှေးဘုရား မဖြစ်မီကာလ၌၊ အနုနုသုတေ သု=တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြားစဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု=တရားအပေါင်းတို့၌၊ စက္ခု=မြင်နိုင်တုံဘိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဉာဏံ=ထိုးထွင်းဟုတ်မှန် အသိဉာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍ လာ၏။ ပညာ=အနံ့အပြား မြင်အားသန်စွာ ဉာဏ်ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ= ထင်ရှားဖြစ် ပေါ်၍လာ၏။ ဝိဇ္ဇာ=ထိုးထွင်းသိတတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ အာလောကော=မောဟမှောင်ကြီး ဖျက်ဆီးထွန်းပြောင် အလင်းရောင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ် ပေါ်၍ လာ၏။

၂၀။ ရှေးကဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်မခံခဲ့ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယာဝကီဝဇ္ဇ=အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ မေ-မမ=ငါဘုရားအား၊ စတူသု=လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု အရိယသစ္စေသု=ဤမဖောက်မပြန် မှန်ကန်တုံလတ် အရိယ သစ္စာမြတ်တို့၌၊ ဧဝံ=ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း၊ တိပရိဝဇ္ဇံ=သစ္စဉာဏ်၊ ကိစ္စဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်အားဖြင့် စက်လည်ပုံသုံးပါးရှိသော၊ ဒွါဒသာကာရံ=

သုံးပါးလေးလီ အားဖြင့်အခြင်းအရာ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးရှိသော၊ ယထာဘူတံ=ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဉာဏဒဿနံ=ပိုင်းခြားထင်ထင် ဉာဏ်အမြင်သည်၊ သုဝိသုဒ္ဓံ=စင်စင်ကြယ်ကြယ်၊ န အဟောသိ=မဖြစ်ပေါ်လာသေး။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ တာဝ=ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အဟံ=ငါဘုရားသည်၊ သဒေဝကေ=နတ်ပြည်နှင့်တကွဖြစ် သော၊ သမာရကေ=မာရ်နတ်လွှမ်းခြုံ ဝသဝတ္တိဘုံနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဗြဟ္မကေ=ဗြဟ္မာ့ဘုံနှင့်တကွဖြစ်သော၊ လောကေ=အနန္တစကြဝဠာ ကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက်ဘောင်အတွင်း၌၊ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ=ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဒေဝမနုဿာယ=နတ်၊ လူနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပဇာယ=သတ္တဝါများအလယ်၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္မောဓိ=ဘုရားဖြစ်ရန် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ=ပိုင်ပိုင်ရရှိ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီဟူ၍၊ နေဝ ပစ္စညာသိ=ဝန်ခံတော်မမူသေး။

၂၁။ ယခုမှ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယတောစ ခေါ=အကြင်အခါ၌သာလျှင်၊ မေ-မမ=ငါဘုရားအား၊ စတူသု=လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုအရိယသစ္စေသု=ဤမဖောက်မပြန် မှန်ကန်တုံလတ် အရိယသစ္စာမြတ်တို့၌၊ ဧဝံ=ဤသို့ပြဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း၊ တိပရိဝဋ်=သစ္စဉာဏ်၊ ကိစ္စဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်အားဖြင့် စက်လည်ပုံသုံးပါးရှိသော၊ ဒွါဒသာကာရံ=သုံးပါးလေးလီအားဖြင့် အခြင်းအရာ တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးရှိသော၊ ယထာဘူတံ=ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဉာဏဒဿနံ=ပိုင်းခြားထင်ထင် ဉာဏ်အမြင်သည်၊ သုဝိသုဒ္ဓံ=စင်စင်ကြယ်ကြယ်၊ အဟောသိ=ဖြစ်ပေါ်၍

လာ၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အထ=ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ အဟံ= ငါဘုရားသည်၊ သဒေဝကေ=နတ်ပြည်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သမာရကေ= မာရ်နတ် လွှမ်းခြုံ ဝသဝတ္တိဘုံနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဗြဟ္မကေ=ဗြဟ္မာ့ဘုံ နှင့်တကွဖြစ်သော၊ လောကေ=အနန္တစကြဝဠာ ကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက် ဘောင်အတွင်း၌၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ=ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားနှင့်တကွဖြစ် သော၊ သဒေဝ မနုဿာယ=နတ်၊ လူနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပဇာယ=သတ္တဝါ များ အလယ်၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ=ဘုရားဖြစ်ရန် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ=ပိုင်ပိုင်ရရှိ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ ပြီဟူ၍၊ ပစ္စညာသိ=ဝန်ခံတော်မူပြီ။

၂၂။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ပုံ။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ မေ=ငါဘုရား၏၊ ဒဿနံ=ဟုတ်တိုင်း အမှန် အမြင်သန်သော၊ ဉာဏဉ္စ ပန=ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာပြီ။ မေ=ငါဘုရား၏၊ ဝိမုတ္တိ=အရဟတ္တ ဖိုလ်ဉာဏ်တော်သည်၊ အကုပ္ပါ=မပျက်စီးနိုင် ခံနိုင်တည်တံ့လေပြီ။ မေ=ငါဘုရား၏၊ အယံ=ဤဘဝအဖြစ်သည်၊ အန္တိမာဇာတိ=အဆုံးစွန် သော အဖြစ်ပေတည်း။ ဒါနိ=ယခုအခါ၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ=ဘဝသစ်တစ်ဖန် ဖြစ်ဖို့အရေးသည်၊ နတ္ထိ=မရှိတော့ချေ။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဉာဏဒဿနံ=ဉာဏ် အမြင်သည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာပြီ။

၂၃။ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ တရား နှစ်သက်ကြပုံ

ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ=ဤ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ္တန်ကို၊ အဝေါစ=ပဌမလက်ဦး မြွက်ကျူး ဟောကြား တော်မူလေပြီ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ=ကောဏ္ဍညအမှူး ငါးဦးအစုအဝေးရှိကုန်

သော၊ ဘိက္ခု=ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ=ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို၊ အတ္တမနာ=အရိယသစ္စဉာဏ် ထက်သန်ပွင့်လင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အဘိနန္ဒါ=ရွှင်လန်းအားရ နှစ်သက်ကြလေကုန်သတည်း။

၂၄။ အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်ဖြစ်ပုံ

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ=ဂါထာမဘက် စုဏ္ဏိယ သက်သက်ဖြစ်သော ဤဓမ္မစက္က ပဝတ္တနသုတ်တော်ကြီးကို၊ ဘညမာနေ=ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မတော=ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကောဏ္ဍညဿ=အရှင်ကောဏ္ဍည မထေရ်အား၊ ဝိရဇံ=ကိလေသာမြူတို့မှ စင်ဖြူကင်းဝေးသော၊ ဝီတမလံ=မှောက်မှားဒိဋ္ဌိအညစ်အကြေးမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ခု=သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော တရားမျက်လုံးသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်လေ၏။ ယံကိဋ္ဌိ=အလုံးစုံသော တေဘုမ္မက ဝဋ်ဒုက္ခတရားစုသည်၊ သမုဒယဓမ္မ=ဖြစ်ပေါ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ=ထိုအလုံးစုံသော တေဘုမ္မက ဝဋ်ဒုက္ခတရားစုသည်၊ နိရောဓဓမ္မ=မကြွင်းမကျန် အမှန်ချုပ်ဆုံးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဓမ္မစက္ခု=ဟုတ်တိုင်းမှန်သိ ဉာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ=ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။

၂၅။ နတ်ဗြဟ္မာတို့ ကောင်းချီးပေးပုံ

ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကေ=ဓမ္မစကြာသုတ်တော်ကြီးကို၊ ပဝတ္တိတေစ ပန=ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ ဘုမ္မာဒေဝါ=ဘုမ္မဒိုင်းနတ်တို့သည်၊ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံဟစ်ကြွေးသံကို၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီနေပြည်တော်ကြီး၏အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ် အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက်ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစကြာတရား တော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ=ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်မြတ်ကို၊ သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ=အနန္တစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက်ဘောင်အတွင်း၌၊ ကေနစိဝါ=တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ=မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ”။ ဣတိ=ဤသို့၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

ဘုမ္မာနံဒေဝါနံ=ဘုမ္မဇိုင်းနတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ=ကြွေးကြော်သံကို၊ သုတ္တာ=ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါ=စာတုမဟာရာဇ်နတ် အများတို့သည်၊ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံ ဟစ်ကြွေးသံကို၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီနေပြည်တော်ကြီး၏အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက်ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိ

သော၊ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ=ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ်ကို၊ သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မုနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ=အနန္တစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ်တိုက် ဘောင်အတွင်း၌၊ ကေနစိဝါ=တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ=မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ။ ကုတိ=ဤသို့၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ=စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ=ကြွေးကြော်သံကို၊ သုတ္တာ=ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသာ ဒေဝါ=တာဝတိံသာနတ်အများတို့သည်၊ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံ ဟစ်ကြွေးသံကို၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၏ အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ကုသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက်ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ=ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်မြတ်ကို၊ သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မုနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊

လောကသို့=အနန္တစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက်ဘောင်
အတွင်း၌၊ ကေနစိဝါ=တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ=မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ။”။ ဣတိ=ဤသို့၊
အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ=တာဝတိံသာ နတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ=ကြွေးကြော်
သံကို၊ သုတွာ=ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ယာမာဒေဝါ=ယာမာနတ်
အများတို့သည်၊ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံ ဟစ်ကြွေးသံကို၊ အနုဿာဝေသုံ=
တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်
ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီနေပြည်တော်
ကြီး၏အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍
မွေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက်
ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါပုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိ
သော၊ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ=
ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်မြတ်ကို၊
သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်
လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်
သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသို့=
အနန္တစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက်ဘောင်အတွင်း၌၊ ကေနစိ
ဝါ=တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ=
မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်
နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

ယာမာနံ ဒေဝါနံ=ယာမာနတ်တို့၏။ သဒ္ဓံ=ကြွေးကြော်သံကို။ သုတ္တာ=ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တုသိတာ ဒေဝိ=တုသိတာနတ်အများတို့သည်။ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံ ဟစ်ကြွေးသံကို။ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီနေပြည်တော်ကြီး၏အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက်ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္ထိတံ=ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ်ကို။ သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ=အနန္တစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ်တိုက် ဘောင်အတွင်း၌၊ ကေနစိဝါ=တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္ထိယံ=မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ”။ ဣတိ=ဤသို့၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

တုသိတာနံ ဒေဝါနံ=တုသိတာနတ်တို့၏။ သဒ္ဓံ=ကြွေးကြော်သံကို။ သုတ္တာ=ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ နိမ္မာနရတီ ဒေဝိ=နိမ္မာနရတီနတ်အများတို့ သည်။ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံ ဟစ်ကြွေးသံကို။ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၏အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက်ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ=ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ်ကို၊ သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ=အနန္တစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက်ဘောင်အတွင်း၌၊ ကေနစိဝါ=တစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ=မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ”။ ဣတိ=ဤသို့၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ=နိမ္မာနရတီ နတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ=ကြွေးကြော်သံကို၊ သုတွာ=ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဒေဝါ=ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ နတ်အများတို့သည်၊ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံ ဟစ်ကြွေးသံကို၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၏အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက်ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိ

သော၊ ဧတံဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစက္ကံ တရားတော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ=ဟောတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစက္ကံ တရားတော်မြတ်ကို၊ သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မုနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ=အနန္တစကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက်ဘောင်အတွင်း၌၊ ကေနစိဝါ=တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ=မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ။ ကုတိ=ဤသို့၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ ဒေဝိနံ=ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ=ကြွေးကြော်သံကို၊ သုတ္တာ=ကြားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မကာယိကာဒေဝါ= ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ သဒ္ဓံ=ကောင်းချီးဆူညံ ဟစ်ကြွေးသံကို၊ အနုဿာဝေသုံ=တစ်ပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

“ဘောန္တော=အို. . နတ်များအပေါင်းတို့၊ ဘဂဝတာ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၏ အနီး၌၊ မိဂဒါယေ=သားသမင်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ကုသိပတနေ=ရသေ့သူမြတ်အပေါင်းတို့၏ ဆင်းသက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီးအတွင်း၌၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ ဧတံဓမ္မစက္ကံ=ဤဓမ္မစက္ကံ တရားတော်မြတ်ကို၊ ပဝတ္တိတံ=ဟောတော်မူ အပ်ပေပြီ။ ဧတံ=ဤဓမ္မစက္ကံတရားတော်မြတ်ကို၊ သမဏေနဝါ=ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ=ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ=နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ=မာရ်နတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မုနာဝါ=ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကသ္မိံ=အနန္တ

စကြဝဠာ ဤကမ္ဘာလောကဓာတ် တိုက်ဘောင်အတွင်း၌၊ ကေနစိ
ဝါးတစ်စုံတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ=
မဆီးတား မကန့်ကွက်နိုင်ချေ။ ကုတိ=ဤသို့၊ အနုဿာဝေသုံးတစ်ပြိုင်
နက် ကြွေးကြော်ကြလေကုန်၏။

ကုတိဟ=ဤသို့လျှင်၊ တေန ခဏေန=ထိုခဏအတွင်း၌၊ တေန
လယေန=ထိုလယအတွင်း၌၊ တေန မုဟုတ္တေန=ထိုမုဟုတ်အတွင်း၌၊
ယာဝ ပြဟ္မလောကာ=အကနိဋ္ဌ ပြဟ္မာဘုံတိုင်အောင်၊ သဒ္ဒေါ=ကျော်
စောသော အသံသည်၊ အဗျဂ္ဂစ္ဆိ=အဆင့်ဆင့် ပျံ့နှံ့၍ တက်လေ၏။

၂၆။ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ် တုန်လှုပ်ပုံ

အယဉ္ဇဒသသဟဿိ လောကဓာတု=ဤစကြဝဠာအပေါင်း
လောကဓာတ်တိုက် တစ်သောင်းသည်လည်း၊ သင်္ကမ္ပိ=အောက်သို့
နိမ့်လျက် တသိမ့်သိမ့် တုန်လှုပ်လေ၏။ သမ္ပကမ္ပိ=အထက်သို့ ခုန်တက်၍
တသွက်သွက် တုန်လှုပ်လေ၏။ သမ္ပဝေဝိ=ယောင်လွှဲသကဲ့သို့ နွဲ့ကာနွဲ့ကာ
တုန်လှုပ်လေ၏။

၂၇။ အရောင်အလင်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

ဒေဝါနံ=နတ်အပေါင်း ပြဟ္မာအပေါင်းတို့၏၊ ဒေဝါနုဘာဝံ=
နတ်တို့၏တန်ခိုး ပြဟ္မာတို့၏တန်ခိုးအလုံးစုံကို၊ အတိက္ကမ္မ=သိမ်းခြုံ
လွှမ်းမိုး၍၊ လောကေ=စကြဝဠာအပေါင်း လောကဓာတ်တိုက် တစ်
သောင်း၌၊ အပ္ပမာဏော=အတိုင်းမသိ နှိုင်းယှဉ်ဖွယ်မရှိသော၊ ဥဌာရော=
ကြီးကျယ် မွန်မြတ်သော၊ ဩဘာသော=ရောင်လျှံထိန်ညီး အလင်းဓာတ်
ကြီးသည်၊ ပါတုရဟောသိ=အဆန်းတကြယ် အံ့သြဖွယ်ဖြစ် ပေါ်၍
လာ၏။

၂၈။ မြတ်စွာဘုရား ဥဒါန်းကျူးပုံ

အထခေါ=ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံဥဒါနံ=ဝမ်းမြောက်မြွက်ကြား ဤဥဒါန်းစကားကို၊ ဥဒါနေသိ=ကျူးရင့်တော်မူလေ၏။ “ဘော=အို. . လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၊ ကောဏ္ဍညော=ငါ့သားတော်ကြီးဖြစ်သော ကောဏ္ဍညသည်၊ အညာသိဝတ=အသိဉာဏ် အလင်းပေါက်၍ သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်လေပြီတကား၊ ဘော=အို. . လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ ကောဏ္ဍညော=ငါ့သားတော် ကြီးဖြစ်သော ကောဏ္ဍညသည်၊ အညာသိဝတ=အသိဉာဏ် အလင်းပေါက်၍ သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်လေပြီတကား။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ=ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူလေ၏။

ဣတိဟ ဣမိနာ ဥဒါနေန=ဤဥဒါန်းစကားတော်အားဖြင့်၊ အာယသ္မတော=ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ကောဏ္ဍညဿ=အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်မြတ်ကြီးအား၊ အညာသိ ကောဏ္ဍညောတွေဝ=အညာသိကောဏ္ဍည ဟူ၍သာလျှင်၊ ဣဒံနာမံ=ဤ အမည်ထူးသည်၊ အဟောသိ=ဖြစ်လေသတည်း။

၂၉။ အညာသိကောဏ္ဍည ရှင်ရဟန်းအဖြစ်တောင်းပ

အထခေါ=ထိုသောတာပန်ဖြစ်ပြီးသောအခါ၌၊ အာယသ္မာ=ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ အညာသိကောဏ္ဍညော=အရှင်အညာသိ ကောဏ္ဍညသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မော=ကိုယ်တိုင်မြင်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္ထဓမ္မော=ကိုယ်တိုင် ဆိုက်ရောက်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဒိတဓမ္မော=ကိုယ်တိုင်သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိယောဂါဠ ဓမ္မော=ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော=ယုံမှားခြင်း၏ တစ်ဖက်

ကမ်းသို့ရောက်အောင် ကူးမြောက် ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတ ကထံ ကထော=သို့လောသို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမှ လွတ်ကင်းသည် ဖြစ်၍၊ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော=ကြောက်ရွံ့မှုကင်းလျက် ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တုသာသနေး=မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် အတွင်း၌၊ အပရပ္ပစ္စယော=သိမြင်ပြီးသော ဉာဏ်အစွမ်းအားဖြင့် သူတစ်ပါးတို့အား ယုံကြည်အားထားခြင်း မရှိလေသောကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ= ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံ=ဤသို့ သောစကားကို၊ အဝေါစ=လျှောက်ထားတောင်းပန်လေ၏။

“ဘန္တေ=အရှင်ဘုရား၊ အဟံ=တပည့်တော်သည်၊ ဘဂဝတော= ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ=အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ= ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ လဘေယျံ=ရလိုပါ၏ဘုရား၊ ဥပသမ္ပဒံ=ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဘေယျံ=ရလိုပါသည်ဘုရား”။

ဣတိ=ဤသို့၊ အဝေါစ=လျှောက်ထားတောင်းပန်လေ၏။

၃၀။ ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ရပုံ

ဘဂဝါ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ=ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ “ဘိက္ခု=အို. . ရဟန်း၊ ဧဟိ=လာလော့၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မော= တရားတော်မြတ်ကို၊ သွာက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ ဒုက္ခဿ=သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကိရိယာယ=ကိစ္စတုံး၍ အဆုံးတိုင် အောင်ပြုခြင်းငှါ၊ သမ္မာ=ကောင်းစွာ၊ ဗြဟ္မစရိယံ=မြတ်သောမဂ် အကျင့် ကို၊ စရ=ကျင့်လေလော့”။

ဣတိ=ဤသို့၊ အဝေါစ=မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မတော=ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ တဿ=ထိုအရှင်ကောဏ္ဍညအား၊ သာဝ

ဥပသမ္ပဒါ-ထိုဟိဘိက္ခုပစ္စင်းဖြစ်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်လေသတည်း။

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ္တံ=ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ=ပြီးပြီ။

-----*-----

[ဤဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ် ပါဠိတော်နှင့် နိဿယတို့တွင် နတ်ဗြဟ္မာတို့ အဆင့်ဆင့် ကြွေးကြော်ကြပုံ စသည်တို့၌ ဝါကျတူ စကားတူဖြစ်၍ ပေယျာလထားသင့်သော်လည်း မထားပဲ အပြည့်အစုံ ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် ပါဠိစာပေ နိဿယစာပေတို့နှင့် အထိအတွေ့ နည်းပါးကြသော ဝတ်သင်းသူ ဝတ်သင်းသားတို့ အပြည့်အစုံ ရွတ်ဆို မှတ်သိ ကြည့်ရှုနိုင်စေခြင်းငှါ ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိတော်မူကြပါကုန်။]

-----*-----

**၂၀၂ အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်နှင့်
ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး စီရင်တော်မူအပ်သော
နိဿယသစ်
အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်**

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါနနှင့် ဥပယောဇနကထာဂါထာ

က။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတွာ၊ အာသဠိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ။

နဂရေ ဗာရာဏသီယံ၊ ဣသိပတနဂ္ဂယေ ဝနေ။

ခ။ ပါပေတွာဒိဖလံ နေသံ၊ အနုက္ကမေန ဒေသယိ။

ယံ တံ ပက္ခဿ ပဉ္စမုံ၊ ဝိမုတ္တတ္ထံ ဘဏာမ ဟေ။ ။

[ဤဂါထာနှစ်ပိုဒ် ပါဠိတော်မူရင်း၌ မပါရှိခဲ့၊ ပေါရာဏာစရိယတို့ နောက်မှ ထည့်သွင်းသည်။]

၁။ အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဒါန်း

ဧဝံ မေ သုတံ-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ” တိ။ “ဘဒန္တေ”တိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ-

၂။ ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ။ ရူပဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ။ နယိဒံ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။

လဗ္ဘေထစ ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု။ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။ န စ လဗ္ဘတိ ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု။ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီ”တိ။

၃။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဝေဒနာ အနတ္တာ။ ဝေဒနာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ။ နယိဒံ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု။ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။ န စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု။ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။

၄။ သညာက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

သညာ အနတ္တာ။ သညာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ။ န ယိဒံ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ သညာယ “ဧဝံ

မေ သညာ ဟောတု။ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။ န စ လဗ္ဘတိ သညာယ “ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု။ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟော သီ”တိ။

၅။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

သင်္ခါရာ အနတ္တာ။ သင်္ခါရာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိသံသု။ န ယိဒံ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေတ စ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု။ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟေသု”န္တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တန္တိ။ န စ လဗ္ဘတိ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု။ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟေသု”န္တိ။

၆။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဝိညာဏံ အနတ္တာ။ ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိသ။ န ယိဒံ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေတ စ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု။ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။ န စ လဗ္ဘတိ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု။ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။

၇။ ရူပက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါး

တံ ကိ မညတ ဘိက္ခဝေ ရူပံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာ နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာ နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နူ တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသော ဟ မသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

၈။ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး

ဝေဒနာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှ တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။ နော ဟေတံဘန္တေ။

သညာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှ တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။ နော ဟေတံဘန္တေ။

သင်္ခါရာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ အနိစ္စာ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှ တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။ နော ဟေတံဘန္တေ။

ဝိညာဏံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှ တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။ နော ဟေတံဘန္တေ။

၉။ ရုပ်တရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်

မရှုကြည့်အပ်ပုံ

တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုဓမ္မံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ” တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဠဗ္ဗံ။

၁၀။ ဝေဒနာတရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်

မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယာ ကာစိ ဝေဒနာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ ယာ ဒူရေ သန္တိကေဝါ။ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၁။ သညာတရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်

မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယာ ကာစိ သညာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗာ သညာ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၂။ သင်္ခါရတရားတို့ကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်

မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၃။ ဝိညာဉ်တရားကို တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်

မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ။ သဗ္ဗံ

ဝိညာဏ် “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဠ္ဋဗ္ဗံ။

၁၄။ နိဗ္ဗိန္ဒုဉာဏ်မှ စ၍ မဂ်ကိစ္စ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ဖြစ်ပုံ

ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော ဂ္ဂုသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ဝိညာဏသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ။

နိဗ္ဗိန္ဒု ဝိရဇ္ဇတိ။ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ။ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတိ ဉာဏ်ဟောတိ။ ဒိဏာ ဇာတိ။ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ။ ကတံ ကရဏီယံ။ နာပရံ ကုတ္တတ္တယာတိ ပဇာနာတိတိ။

၁၅။ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းများ ရဟန္တာဖြစ်ကြပုံ

ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိသုတိ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

-----*-----

**ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးသားအပ်သော
အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဿယသစ်**

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါနနှင့် ဥယျောဇနကထာ ဂါထာ နိဿယ

(က)။ ဗာရာဏသီယံ=ဝါနရသီသ ဝေါဟာရမှ ပြောင်းကြွရဦး
ဗာရာဏ သီအမည်ရှိသော၊ နဂရေး= တိုက်အိမ်ဇရပ် ကျောင်းပြာသာဒ်တို့

ပြည့်ကြပ်ထိန်ညီး မြို့တော်အနီး၌၊ က္လသိပတနဂှယေ=က္လသိမည်ငြား ဘုရား ပစ္စေကာ အရိယာတို့ ကြွလာတုံလျှင်း ကောင်းကင်တွင်းမှ ဆင်းရာ သက်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် က္လသိပတနအမည်ရှိသော၊ ဝနေ=မိဂဒါဝုန် သားမျိုး စုံသည့် ရဂုံမြိုင် ကြော ဂနိုင်တော၌၊ အာသဠိယံ=အာသဠီနက္ခတ် မွန်းတည့် မတ်၍ တောရပ် မြိုင်ညို စိမ်းလန်းစိုသည့် ဝါဆိုလအခါ၌၊ ပုဏ္ဏမေ= နက္ခတ်တာရာ ခြံရံခါဖြင့် ထွက်လာရောင်ဝင်း ရွှေလမင်းသည် ထွန်လင်း ချမ်းမြေ့လပြည့်နေ့၌၊ နေသံ=ဘဝအဆုံး ကမ္မတ်ဖုံးဘို့ ကံဘုန်းစုံညီ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မစက္ကံ=နက်နဲလှစွာ လေးသစ္စာကို ဉာဏ်လွှာသုံးပါး စက်လှည့်သွား၍ ပိုင်းခြားဖော်ပြ ဓမ္မစကြာ တရား မြတ်ဒေသနာကို၊ ပဝတ္ထိတွာ=မန္တာတ်စကြာ မင်းရာဇာသည် လေးဖြာ ကျွန်းရပ် လှည့်လည်ပတ်သို့ လေးထပ်သစ္စာ နက်နဲစွာကို ဉာဏ်လွှာဖြန့် ကျက် ဟောမြှောက်တော်မူပြီး၍--

(ခ)။ အနုတ္တမေန=တစ်ရက်တစ်ပါး အစဉ်အားဖြင့်၊ အာဒိဖလံ= ဖိုလ်မင်လေးတန် အစမှန်သား ပယ်လှန်ဒိဋ္ဌိ ယုံမှားရှိသည့် ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်းပြတ်ကွာ၍ သောတာပန်ဆို အစဖိုလ်သို့၊ ပါပေတွာ=သမုစ္ဆေဒ ပဟာနဖြင့် ခွါချမျက်မှောက် ဆိုက်ရောက်စေပြီး၍၊ ပဉ္စမျှံ=လပြည့်ကျော် ရောက် ငါးရက်မြောက်၌၊ နေသံ=ဘဝအဆုံး ကမ္မတ်ဖုံးဘို့ ကံဘုန်းစုံညီ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့အား၊ ဝိမုတ္တတ္ထံ=ခပ်သိမ်းကိလေ အကုန်ချွေ၍ လေးထွေဖိုလ်ဆင့် အခေါင်မြင့်သို့ အသင့်ဝင်ခို အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ ယံ အနတ္တ လက္ခဏသုတ္တံ=သာရလေးလုံး ကင်းစင်သုဉ်း၍ အဖြုန်းအကာ ခြင်းအရာကို ကောင်းစွာဖော်ထုတ် အကြင်**အနတ္တလက္ခဏသုတ်**တော် ကြီးကို၊ အဒေသယံ=လူနတ်အများ သိမြင်ထွားအောင် ဟောကြား တော်မူခဲ့ပေပြီ။ တံ အနတ္တ လက္ခဏ သုတ္တံ=သာရလေးဖြာ ကင်းစင်ကွာ၍

အကာလုံးလုံး ငှက်ပျောတုံးသို့ ပွားသုံးဖို့ပြ ထိုအနတ္တလက္ခဏသုတ်
တော်ကြီးကို၊ ဟေ=မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှန်ကို ရည်သန်မျှော်ငြောင်း
အို့. . သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ=မဂ်ဖိုလ်ရရန် နိဗ္ဗာန်ရရေး မျှော်တွေး
စိတ်တည် ငါတို့တတွေသည်၊ ဘဏာမ=ကုသိုလ်သောမနသ် ရွှင်ဇောကပ်
လျက် လေးမြတ်ညီညာ ရွတ်ဆိုကြပါကုန်စို့။ ။

[ဤနှစ်ဂါထာသည် ပါဠိတော်မူရင်း၌ မပါ၍ ကျေးဇူးရှင်ကြီးအနက်
မယောဇနာခဲ၊ ဝတ်သင်းသူ ဝတ်သင်းသားများအတွက် လယ်တီအရှင်ကေလာသ-
က ထည့်သွင်း ယောဇနာခဲသည်။]

-----*-----

၁။ အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဒါန်း

ဘန္တေ=အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဘုရား၊ မေ=
အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံ=ဤသို့ လျှောက်ထားလတ္တံ့သောအတိုင်း၊
ဘဂဝတော=ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါ=ဆည်းကပ်ခ
ရောက် ထံတော်မှောက်မှ၊ သုတံ=ကိုယ်တိုင်သုတ ကြားလိုက်ရပါသည်
ဘုရား။ ဧကံသမယံ=တစ်ပါးသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဗာရာဏသီယံ=ဗာရာဏသီ နေပြည်တော်ကြီး၏အနီး၌၊ ဣသိပတနေ=
ရှေးခါခေတ်ဟောင်း ရသေ့သူမြတ် အပေါင်းတို့၏ သက်ရာဆင်းရာ
ဖြစ်သော၊ မိဂဒါယေ=သားသမင် အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေး၍ မွေးရာ
ဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောကြီး၌၊ ဝိဟရတိ=သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

တကြခေါ=ထိုသို့သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ=မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ=ကောဏ္ဍညအမှူး ငါးဦးအစုအဝေးမျှ

ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု=ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေါဟာ=အို. . ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ=ခေါ်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခု=ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့သည်၊ ဘဒန္တတိ=အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စဿောသုံး=လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ=ဤ **အနတ္တလက္ခဏ**သုတ် စကားတော်ကို၊ အဝေါစ=မိန့်မြွက်ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

၂။ ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ရူပံ=ရုပ်တရားအပေါင်းသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တအမှန်ပင်တည်း။

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ရူပဉ္စ=ရုပ်တရားအပေါင်းသည်၊ ဟိ=ဧကန်စင်စစ်၊ အတ္တာ=အလိုသို့မလိုက်သော အတ္တဘောရှိသည်၊ အဘဝိဿ=ဖြစ်ပါမူကား၊ ဣဒံရူပံ=ဤရုပ်တရားသည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့မလိုက်ပါ၍ ကျင့်နာခံခက် နှောင့်ယှက်ဖောက်ပြန်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္ထေယျ=မဖြစ်လေရာ။

“မေ=ငါ၏၊ ရူပံ=ရုပ်သည်၊ ဧဝံ-ဟောတု=ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။ မေ=ငါ၏၊ ရူပံ=ရုပ်သည်၊ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ ရူပေ=ရုပ်တရား၌၊ လဗ္ဘေယ=အခွင့်ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ခေါ=စင်စစ်၊ ယသ္မာစ=အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ ရူပံ=ရုပ်တရားသည်၊ အနတ္တာ=အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိချေ၏။ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ရူပံ=ရုပ်တရားသည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့မလိုက်ပဲကျင့်နာခံခက် နှောင့်ယှက်ဖောက်ပြန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ=ဖြစ်၏။

“မေ=ငါ၏၊ ရှုပ်=ရုပ်သည်၊ ဧဝံ ဟောတု=ဤသို့ဖြစ်ပလေစေ။
မေ=ငါ၏၊ ရှုပ်=ရုပ်သည်၊ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်”။
ဣတိ=ဤသို့၊ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ ရှုပေ=ရုပ်တရား၌၊ န စ
လဗ္ဘတိ=အခွင့်မရနိုင်။

၃။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ=ခံစားမှုဝေဒနာ အပေါင်း
သည်၊ အနတ္တ=အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တအမှန်ပင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာစ=ခံစားမှုဝေဒနာ အပေါင်း
သည်၊ ဟိ=ဧကန်စင်စစ်၊ အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တသဘောရှိ
သည်၊ အဘဝိဿ=ဖြစ်ပါမူကား၊ ဣဒံ အယံ ဝေဒနာ=ဤဝေဒနာသည်၊
အာဗာဓာယ=အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ယှက်ဖောက်ပြန်
ခြင်းငှါ၊ န သံဝတ္ထယျ=မဖြစ်လေရာ။

“မေ=ငါ၏၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ ဧဝံဟောတု=ဤသို့ဖြစ် ပလေ
စေ။ မေ=ငါ၏၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့မဖြစ်
စေလင့်”။ဣတိ=ဤသို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ ဝေဒနာယ=ဝေဒနာတရား၌၊
လဗ္ဘေယ=အခွင့် ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ခေါ=စင်စစ်၊ ယသ္မာစ=အကြင်သို့
သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာတရားသည်၊ အနတ္တာ=
အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိချေ၏။ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊
ဝေဒနာ=ဝေဒနာ တရားသည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့မလိုက်ပဲ ကျင်နာ
ခံခက် နှောင့်ယှက် ဖောက်ပြန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ=ဖြစ်၏။

“မေ=ငါ၏၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ ဧဝံ ဟောတု=ဤသို့ဖြစ်ပ
လေစေ။ မေ=ငါ၏၊ ဝေဒနာ=ဝေဒနာသည်၊ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့

မဖြစ်စေလင့်”။ ကုတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ ဝေဒနာယ= ဝေဒနာ တရား၌၊ နစလတ္တိ=အခွင့်မရနိုင်။

၄။ သညာကုန္ဒာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သညာ=မှတ်သားမှုသညာ အပေါင်းသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တအမှန် ပင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သညာစ=မှတ်သားမှုသညာ အပေါင်း သည်၊ ဟိ=ဧကန်စင်စစ်၊ အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တသဘော ရှိသည်၊ အဘဝိဿ=ဖြစ်ပါမူကား၊ ဣဒံ အယံသညာ=ဤသညာသည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ယှက် ဖောက်ပြန် ခြင်းငှါ၊ န သံဝတ္ထေယျ=မဖြစ်လေရာ။

“မေ=ငါ၏၊ သညာ=သညာသည်၊ ဧဝံ ဟောတု=ဤသို့ဖြစ်ပလေ စေ။ မေ=ငါ၏၊ သညာ=သညာသည်၊ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်”။ ကုတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ သညာယ=သညာ တရား၌၊ လဗ္ဘေထ=အခွင့်ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ခေါ=စင်စစ်၊ ယသ္မာစ=အကြင် သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ သညာ=သညာတရားသည်၊ အနတ္တာ= အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိချေ၏။ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ သညာ=သညာ တရားသည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့မလိုက်ပါပဲ ကျင်နာ ခံခက် နှောင့်ယှက် ဖောက်ပြန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ=ဖြစ်၏။

“မေ=ငါ၏၊ သညာ=သညာသည်၊ ဧဝံ ဟောတု=ဤသို့ ဖြစ်ပလေ စေ။ မေ=ငါ၏၊ သညာ=သညာသည်၊ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့

မဖြစ်စေလင့်”။ ကုတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ သညာယ=သညာ တရား၌၊ န စ လတ္တတိ=အခွင့်မရနိုင်။

၅။ သင်္ခါရကုန္ဒာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရာ=ပြုပြင်စီရင်မှု သင်္ခါရတရား အပေါင်းတို့သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တ အမှန်တို့ ပေတည်း။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရာစ=ပြုပြင်မှုသင်္ခါရ အပေါင်းတို့ သည်၊ ဟိ=ဧကန်စင်စစ်၊ အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တသဘော ရှိကုန်သည်၊ အဘဝိသံသု=ဖြစ်ပါကုန်မှုကား၊ ကုဒံ ကုမေ သင်္ခါရာ= ဤသင်္ခါရတို့သည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ယှက်ဖောက်ပြန်ခြင်းငှါ၊ န သံဝတ္ထေယျ=မဖြစ်နိုင်ကုန်ရာ။

“မေ=ငါ၏၊ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတို့သည်၊ ဧဝံ ဟောန္တ=ဤသို့ ဖြစ်ပလေ စေကုန်။ မေ=ငါ၏၊ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတို့သည်၊ ဧဝံ မာ အဟေသု=ဤသို့ မဖြစ်စေကုန်လင့်”။ ကုတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ သင်္ခါရေသု= သင်္ခါရတရား တို့၌၊ လဗ္ဘေထ=အခွင့်ရနိုင်လေကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ခေါ=စင်စစ်၊ ယသ္မာစ=အကြင် သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနတ္တာ=အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိချေကုန်၏။ တသ္မာ= ထို့ကြောင့်၊ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့ မလိုက်ပါပဲ ကျင်နာခံခက် နှောင့်ယှက်ဖောက်ပြန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ= ဖြစ်ကြကုန်၏။

“မေ=ငါ၏။ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံ ဟောန္တု=ဤသို့ ဖြစ်ပလေ
စေကုန်။ မေ=ငါ၏။ သင်္ခါရာ=သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံ မာ အဟောသု=ဤသို့
မဖြစ်စေကုန်လင့်”။ ဣတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ သင်္ခါရေသု=
သင်္ခါရတရားတို့၌၊ န စ လဗ္ဘတိ=အခွင့်မရနိုင်။

၆။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏံ=သိမှုဝိညာဉ်သည်။
အနတ္တာ= အစိုးမရ အလိုသို့မလိုက်သော အနတ္တအမှန်ပင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏဉ္စ=သိမှုဝိညာဉ် အပေါင်း
သည်။ ဟိ=ဧကန်စင်စစ်၊ အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တသဘော
ရှိသည်။ အဘဝိဿ=ဖြစ်ပါမူကား၊ ဣဒံ ဝိညာဏံ=ဤ ဝိညာဉ်သည်။
အာဗာဓာယ=အလိုသို့လိုက်ပါ၍ ကျင့်နာခံခက် နှောင့်ယှက် ဖောက်ပြန်
ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္ထေ ယု=မဖြစ်လေရာ။

“မေ=ငါ၏။ ဝိညာဏံ=ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံ ဟောတု=ဤသို့ ဖြစ်ပ
လေစေ။ မေ=ငါ၏။ ဝိညာဏံ=ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့
မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ ဝိညာဏေ=ဝိညာဉ်
တရားအပေါင်း၌၊ လဗ္ဘေယ=အခွင့်ရနိုင်လေရာ၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ခေါ=စင်စစ်၊ ယသ္မာ စ=အကြင်
သို့သော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ ဝိညာဏံ=ဝိညာဉ်တရားသည်။
အနတ္တာ=အလိုသို့ မလိုက်သော အနတ္တသဘောရှိချေ၏။ တသ္မာ=
ထို့ကြောင့်၊ ဝိညာဏံ=ဝိညာဉ်တရားသည်၊ အာဗာဓာယ=အလိုသို့မလိုက်ပဲ
ကျင့်နာခံခက် နှောင့်ယှက် ဖောက်ပြန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ=ဖြစ်၏။

“မေ=ငါ၏။ ဝိညာဏံ=ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံ ဟောတု=ဤသို့ဖြစ်ပလေ
စေ။ မေ=ငါ၏။ ဝိညာဏံ=ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံ မာ အဟောသိ=ဤသို့
မဖြစ်စေလင့်”။ ဣတိ=ဤသို့ မိမိတို့အလိုဆန္ဒအတိုင်း၊ ဝိညာဏေ=
ဝိညာဉ်၌၊ န လဗ္ဘတိ=အခွင့်မရနိုင်။

၇။ ရူပက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ တံ=ထိုသို့ ငါဘုရားမေးတော်မူသော
စကားကို၊ ကိံ မညထ=အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ=
ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ရူပံ=ရုပ်တရားသည်၊ နိစ္စံ ဝါ=မြဲသလော၊ အနိစ္စံ ဝါ=
မမြဲသလော၊ ဣတိ=ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ရူပံ=ရုပ်တရားသည်၊
အနိစ္စံ=မမြဲပါဘုရား၊ ဣတိ=ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်ရုပ်တရားသည်၊
အနိစ္စံ=မမြဲ၊ တံ=ထိုမမြဲသော ရုပ်တရားသည်၊ ဒုက္ခံ ဝါ ဆင်းရဲသလော၊
သုခံ ဝါ=ချမ်းသာသလော၊ ဣတိ=ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေ=ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၊ တံ=ထိုမမြဲသော
ရုပ်တရားသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား၊ ဣတိ=ဤသို့ လျှောက်ထား
ကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ယံပန=အကြင်ရုပ်တရားသည်၊
အနိစ္စံ=မမြဲ၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ=ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲ
တတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ=ထိုမြဲလည်းမမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၊
ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ဖြစ်နေသော ရုပ်တရားကို၊ “ဧတံ=ဤရုပ်တရား
ကား၊ မမေ=ငါပိုင်သော ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤရုပ်တရားကား၊
အဟမသ္မိံ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤ ရုပ်တရားကား၊ မေ=ငါ၏။

အတ္တာ=အလိုသို့ လိုက်သော အတ္တတည်း။ ကူတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿိတုံ=စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ ကလ္လံနု=သင့်လျော် လျောက်ပတ်ပါမည်လော၊ ကူတိ=ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ=ဤသို့ စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ နောဟိ=မသင့်ပါဘုရား။ ကူတိ=ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

၈။ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာ=ခံစားမှုဝေဒနာ အပေါင်းသည်၊ နိစ္စာဝါ=မြဲသလော၊ အနိစ္စာ ဝါ=မမြဲသလော၊ ကူတိ=ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စာ=မမြဲပါဘုရား။ ကူတိ=ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယံပန=အကြင်ဝေဒနာတရားသည်၊ အနိစ္စံ=မမြဲ။ တံ=ထိုမမြဲသော ဝေဒနာတရားသည်၊ ဒုက္ခံ ဝါ=ဆင်းရဲသလော။ သုခံ ဝါ=ချမ်းသာသလော။ ကူတိ=ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ=ထိုမမြဲသော ဝေဒနာတရားသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။ ကူတိ=ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်ဝေဒနာတရားသည်၊ အနိစ္စံ=မမြဲ၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ=ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲတတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ=ထိုမြဲလည်း မမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၊ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်နေသော ဝေဒနာတရားကို၊ “ဧတံ=ဤဝေဒနာ

တရားကား၊ မမ=ငါပိုင်သော ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤဝေဒနာတရားကား၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဧသော=ဤ ဝေဒနာတရားကား၊ မမ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တတည်း။ ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပသသိတုံ=စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ ကလ္လံနု=သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါ မည်လော၊ ကုတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ=ဤသို့ စွဲလမ်း ထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ နောဟိ=မသင့်ပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သညာ=မှတ်သားမှုသညာ အပေါင်းသည်၊ နိစ္စာဝါ=မြဲသလော၊ အနိစ္စာ ဝါ=မမြဲသလော၊ ကုတိ=ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စံ=မမြဲပါဘုရား၊ ကုတိ=ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်သညာတရားသည်၊ အနိစ္စံ=မမြဲ။ တံ=ထိုမမြဲသော သညာတရားသည်၊ ဒုက္ခံ ဝါ=ဆင်းရဲ သလော။ သုခံ ဝါ=ချမ်းသာသလော။ ကုတိ=ဤသို့မေးတော်မူသည် ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ=ထိုမမြဲသော သညာတရားသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့ လျှောက် ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်သညာတရား သည်၊ အနိစ္စံ=မမြဲ။ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ=ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲ တတ်သောသဘောရှိ၏။ တံ=ထိုမြဲလည်းမမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၊

ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ဖြစ်နေသော သညာတရားကို၊ “ဧတံ=ဤသညာ
တရားကား၊ မမ=ငါပိုင်သော ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤသညာတရားကား၊
အဟမသ္မိံ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤသညာတရားကား၊ မေ=ငါ၏၊
အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တတည်း။” ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿိတုံ=
စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ ကလ္လံနု=သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါ
မည်လော။ ကုတိ=ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ=ဤသို့ စွဲလမ်း
ထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ နော ဟိ=မသင့်ပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့
လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သင်္ခါရာ=ပြုပြင်စီရင်မှု သင်္ခါရ
အပေါင်းတို့ သည်၊ နိစ္စာ ဝါ=မြဲကုန်သလော။ အနိစ္စာ ဝါ=မမြဲကုန်သလော။
ကုတိ=ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စာ=မမြဲကုန်
ပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်သင်္ခါရတရားသည်၊
အနိစ္စံ=မမြဲ။ တံ=ထိုမမြဲသော သင်္ခါရတရားသည်၊ ဒုက္ခံ ဝါ=ဆင်းရဲသလော။
သုခံ ဝါ=ချမ်းသာသလော။ ကုတိ=ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ=ထိုမမြဲသော
သင်္ခါရ တရားသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့
လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်သင်္ခါရတရား သည်၊
အနိစ္စံ=မမြဲ။ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ=ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲ တတ်
သော သဘောရှိ၏။ တံ=ထိုမြဲလည်း မမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၊ ဖောက်လွဲ

ဖောက်ပြန် ဖြစ်နေသော သင်္ခါရတရားကို၊ “ဧတံ=ဤသင်္ခါရ တရားကား၊ မမ=ငါပိုင်သော ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤသင်္ခါရတရားကား၊ အဟမသ္မိ= ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဧသော=ဤသင်္ခါရတရားကား၊ မမ=ငါ၏၊ အတ္တာ= အလိုသို့လိုက်သော အတ္တတည်း။” ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿိတုံ=စွဲလမ်း ထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ ကလ္လံနု=သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါမည်လော။ ကုတိ=ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ=ဤသို့ စွဲလမ်း ထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ နော ဟိ=မသင့်ပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝိညာဏံ=သိမှုဝိညာဉ် အပေါင်း သည်၊ နိစ္စံ ဝါ=မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ=မမြဲသလော။ ကုတိ=ဤသို့ မေးတော်မူ သည်ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စံ=မမြဲပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်ဝိညာဉ် တရားသည်၊ အနိစ္စံ=မမြဲ။ တံ=ထိုမမြဲသော ဝိညာဉ်တရားသည်၊ ဒုက္ခံ ဝါ=ဆင်းရဲ သလော။ သုခံ ဝါ=ချမ်းသာသလော။ ကုတိ=ဤသို့မေးတော်မူသည် ရှိသော်-

ဘန္တေဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တံ=ထိုမမြဲသော ဝိညာဉ် တရားသည်၊ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲရိုးအမှန်ပါဘုရား။ ကုတိ=ဤသို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ယံ ပန=အကြင်ဝိညာဉ် တရားသည်၊ အနိစ္စံ=မမြဲ။ ဒုက္ခံ=ဆင်းရဲ၏၊ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မံ=ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲ

တတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ=ထိုမြဲလည်း မမြဲ၊ ဆင်းရဲလည်း ဆင်းရဲ၊
ဖောက်လွဲဖောက်ပြန် ဖြစ်နေသော ဝိညာဉ်တရားကို၊ “ဧတံ=ဤဝိညာဉ်
တရားကား၊ မမ=ငါပိုင်သော ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤဝိညာဉ်တရားကား၊
အဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤဝိညာဉ်တရားကား၊ မေ=ငါ၏၊
အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တတည်း” ။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿိတုံ=
စွဲလမ်းထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ ကလ္လံနု=သင့်လျော်လျောက်ပတ်ပါ
မည်လော၊ ဣတိ=ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်-

ဘန္တေ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ=ဤသို့ စွဲလမ်း
ထင်မြင် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ နောဟိ=မသင့်ပါဘုရား။ ဣတိ=ဤသို့
လျှောက်ထားကြကုန်၏။

၉။ ရုပ်တရား၌ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့် မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ တဿာ=ထိုမမြဲမှုသဘော၊ ဆင်းရဲမှု
သဘော၊ အလိုမလိုက်မှုသဘောတို့၏ ပေါလောကြီး ထင်ရှား၍နေသော
ကြောင့်၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်=လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊
လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌
ဖြစ်သော၊ ယံကိစ္စိ ရူပံ=အကြင်အလုံးစုံသော ရုပ်တရားသည်လည်း
ကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တံဝိ=မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်
လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝိ=အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော ရုပ်တရားသည်လည်း
ကောင်း၊ ဩဠာရိကံဝိ=ကြမ်းတမ်းသော ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊
သုခုမံဝိ=သိမ်မွေ့သော ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဟိနံ ဝိ=ယုတ်
ညံ့သော ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတံ ဝိ=မြင့်မြတ်သော

ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ ယံ ခူရေ ဝါ=အကြင်အဝေး၌ဖြစ်သော
 ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ ယံ သန္တိကေဝါ=အကြင်အနီး၌ဖြစ်သော
 ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ=ရုပ်ပေါင်းများထွေရှိလေ၏။
 သဗ္ဗံ=ခပ်သိမ်းဥသည့် အလုံးစုံသော၊ ဧတံ ရူပံ=ထိုရုပ်ဟူသမျှသည်။ “န
 မမ=ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ထိုရုပ်အပေါင်းသည်။ န အဟမသ္မိ=
 ငါဖြစ်၍နေသည်မဟုတ်။ ဧသော=ထိုရုပ် အပေါင်းသည်။ မမ=ငါ၏။ န
 အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တမဟုတ်။ ဣတိ ဧဝံ=ဤသို့ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတံ=ထိုခပ်သိမ်း ဥသည့် ရုပ်ဟူသမျှ အလုံးစုံကို၊
 ယထာဉ္စူတံ=မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ သဗ္ဗပ္ပညာယ=ရုပ်ခဲ
 နာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း ဝိပဿနာဉာဏ် အလင်းဖြင့်၊ ဒဌဗ္ဗံ=ရှုဆင်ခြင်
 အပ်၏။

၁၀။ ဝေဒနာတရားကို တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ=လွန်လေ
 ပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်
 မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဖြစ်သော၊ ယာ ကာစိ ဝေဒနာ=အကြင်အလုံးစုံ
 သော ဝေဒနာတရားသည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တံဝါ=မိမိ၏အတွင်း
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ=အပသန္တာန်၌
 ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ဩဠာရိကာ ဝါ=ကြမ်းတမ်းသော
 ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ သုခုမာ ဝါ=သိမ်မွေ့သော ဝေဒနာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဟီနာဝါ=ယုတ်ညံ့သော ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊
 ပဏီတာ ဝါ=မြင့်မြတ် သောဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ယာဒူရေဝါ=
 အကြင်အဝေး၌ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ ယာ သန္တိကေဝါ=

အကြင်အနီး၌ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ=ဝေဒနာများ
ထွေ ရှိလေ၏။ သဗ္ဗာ=ခပ်သိမ်းဥသည့် အလုံးစုံသော၊ ဧတံ ဧသာ
ဝေဒနာ=ထိုဝေဒနာဟူသမျှသည်။ “န မမ=ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=
ထိုဝေဒနာအပေါင်းသည်။ န အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေသည် မဟုတ်။
ဧသော=ထိုဝေဒနာ အပေါင်းသည်။ မမ=ငါ၏။ န အတ္တာ=အလိုသို့
လိုက်သော အတ္တမဟုတ်။ ဣတိဧဝံ=ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
ဧတံ=ထိုခပ်သိမ်းဥသည့် ဝေဒနာဟူသမျှ အလုံးစုံကို၊ ယထာဘူတံ=မဖောက်
မပြန် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ သမ္ပပ္ပညာယ=ရုပ်ခဲ နာမ်ခဲ ဖြူခွဲ ဖောက်ထွင်း
ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်းဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ=ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

၁၁။ သညာတရားကို တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ= လွန်
လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၊
ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်သော၊ ယာ ကာစိ သညာ=အကြင်
အလုံးစုံသောသညာ တရားသည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ=မိမိ၏
အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော သညာသည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ=
အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော သညာသည်လည်းကောင်း၊ ဩဠာရိကာ ဝါ=
ကြမ်းတမ်းသော သညာသည်လည်းကောင်း၊ သုခုမာ ဝါ=သိမ်မွေ့သော
သညာသည်လည်းကောင်း၊ ဟီနာ ဝါ=ယုတ်ညံ့သော သညာသည်လည်း
ကောင်း၊ ပဏီတာ ဝါ=မြင့်မြတ်သော သညာသည်လည်းကောင်း၊ ယာ
ဒူရေဝါ=အကြင်အဝေး၌ဖြစ်သော သညာသည်လည်းကောင်း၊ ယာ
သန္တိကေ ဝါ=အကြင်အနီး၌ဖြစ်သောသညာသည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ=သညာများထွေ ရှိလေ၏။ သဗ္ဗာ=ခပ်သိမ်းဥသည့် အလုံးစုံသော၊

ဧတံ ဧသာသညာ=ထို သညာဟူသမျှသည်။ “န မမ=ငါပိုင်ဥစ္စာ မဟုတ်။ ဧသော=ထိုသညာ အပေါင်းသည်။ နအဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေသည်မဟုတ်။ ဧသော=ထိုသညာ အပေါင်းသည်။ မမ=ငါ၏။ န အတ္တာ=အလိုသို့ လိုက်သောအတ္တမဟုတ်။ ဣတိ ဧဝံ=ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဧတံ=ထိုခပ်သိမ်းဥသညံ သညာဟူ သမျှအလုံးစုံကို၊ ယထာဘူတံ=မ ဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ သမ္ပပ္ပညာယ=ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ပြုခဲ့ ဖောက်ထွင်း ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်းဖြင့်၊ ဒဌဗ္ဗံ=ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

၁၂။ သင်္ခါရတရားကို တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့်
မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ= လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၊ ယခုမျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ ကေစိ သင်္ခါရ= အကြင်အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ=မိမိ၏အတွင်း သန္တာန်၌ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ=အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩဠာရိကာဝါ=ကြမ်းတမ်းသော သင်္ခါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ သုခုမာ ဝါ=သိမ်မွေ့သော သင်္ခါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟီနာဝါ=ယုတ်ညံ့သော သင်္ခါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတာ ဝါ=မြင့်မြတ်သော သင်္ခါရတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေ ဒူရေဝါ=အကြင်အဝေး၌ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေသန္တိကေ ဝါ=အကြင်အနီး၌ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ=သင်္ခါရများထွေ ရှိကြလေကုန်၏။ သဗ္ဗေ= ခပ်သိမ်းဥသညံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတံ ဧတေ သင်္ခါရ=ထိုသင်္ခါရ ဟူသမျှ တို့သည်၊ “န မမ=ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ထိုသင်္ခါရတရား အပေါင်း

သည်။ န အဟမသွံ=ငါဖြစ်၍နေသည် မဟုတ်။ ဧသော=ထိုသင်္ခါရ အပေါင်းသည်။ မေ=ငါ၏။ န အတ္တာ=အလိုသို့လိုက်သော အတ္တမဟုတ်”။ က္ကတိ-ဧဝံ=ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတံ=ထိုခပ်သိမ်းဥသုံ သင်္ခါရဟူသမျှ အလုံးစုံကို၊ ယထာဘူတံ=မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း၊ သမ္ပပ္ပညာယ=ရုပ်ခဲ နာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း ဝိပဿနာဉာဏ် အလင်းဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ=ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

၁၃။ ဝိညာဉ်တရားကို တဏှာ၊မာန၊ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့် မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်=လွန်လေပြီး သော အတိတ်ကာလ၊ လာလတ္တံသော အနာဂတိကာလ၊ ယခုမျက် မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်သော၊ ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ=အကြင်အလုံး စုံသော ဝိညာဉ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တဝါ=မိမိ၏အတွင်း သန္တန်၌ဖြစ်သော ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ=အပသန္တာန် ၌ဖြစ်သော ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ဩဠာရိကံဝါ=ကြမ်းတမ်းသော ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ သုခုမံဝါ=သိမ်မွေ့သော ဝိညာဉ်သည်လည်း ကောင်း၊ ဟီနံဝါ=ယုတ်ညံ့သော ဝိညာဉ်သည်လည်း ကောင်း၊ ပဏီတံဝါ= မြင့်မြတ်သော ဝိညာဉ်သည်လည်း ကောင်း၊ ယံဒူရေဝါ=အကြင်အဝေး၌ ဖြစ်သော ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံသန္တိကေ ဝါ=အကြင်အနီး၌ဖြစ် သော ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ=ဝိညာဉ်များထွေရှိလေ၏။ သဗ္ဗံ=ခပ်သိမ်းဥသုံ အလုံးစုံသော၊ ဧတံဝိညာဏံ=ထိုဝိညာဉ်ဟူသမျှသည်၊ “န မမ=ငါပိုင်ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ထိုဝိညာဉ်အပေါင်းသည်။ န အဟမသွံ=ငါဖြစ်၍နေသည်မဟုတ်။ ဧသော=ထိုဝိညာဉ်အပေါင်းသည်။ မေ=ငါ၏။ န အတ္တာ=အလိုသို့ လိုက်သော အတ္တမဟုတ်”။ က္ကတိ

ဧဝံ=ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတံ=ထိုခပ်သိမ်းဥသယံ ဝိညာဉ်ဟူသမျှ အလုံးစုံကို၊ ယထာဘူတံ=မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း၊ သမ္မပ္ပညာယ=ရုပ်ခဲနာမ်ခဲ ဖြိုခွဲဖောက်ထွင်း ဝိပဿနာဉာဏ်အလင်းဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ=ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

၁၄။ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်မှ စ၍ မဂ်ကိစ္စတစ်ဆယ့်ခြောက်ချက်ဖြစ်ပုံ

ဘိက္ခုဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဧဝံ=ဤသို့ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ မမြဲသော အနိစ္စသဘော၊ ဆင်းရဲသော ဒုက္ခသဘော၊ အစိုးမရသော အနတ္တသဘောကို ဟောခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ ပဿံ-ပဿန္တော=ပိုင်ပိုင်ထင်ထင် ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ သုတဝါ=ရုပ်နာမ်တရားတို့၌ များသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကော=ငါဘုရား၏ တပည့်မြတ်သည်၊ ရူပသ္မိပိ=ရုပ်တရားအစဉ်လည်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=အနှစ်သာရမတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ ပျင်းမုန်းလေ၏။ ဝေဒနာယပိ=ခံစားမှု ဝေဒနာအစဉ်လည်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=အနှစ်သာရ မတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ပျင်းမုန်းလေ၏။ သညာယပိ=မှတ်သားမှု သညာအစဉ်လည်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=အနှစ်သာရ မတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ပျင်းမုန်းလေ၏။ သင်္ခါရေသုပိ=ပြုပြင်မှု သင်္ခါရအစုတို့၌လည်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=အနှစ်သာရ မတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ပျင်းမုန်းလေ၏။ ဝိညာဏသ္မိပိ=အာရုံသိမှု ဝိညာဏအစဉ်လည်း၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=အနှစ်သာရ မတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ ပျင်းမုန်းလေ၏။

နိဗ္ဗိန္ဒံ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော=ခန္ဓာပဉ္စက၌ အနှစ်သာရမတွေ့ဘဲ ငြီးငွေ့ပျင်းမုန်းလေသည်ရှိသော်၊ ဝိရဇ္ဇတိ=မတွယ်မတာ မသာယာပဲ တဏှာပြတ်ကင်းလေ၏။ ဝိရာဂါ=မတွယ်မတာ မသာယာပဲ တဏှာပြတ်ကင်းမှုကြောင့်၊ ဝိမုစ္စတိ=ကိလေသာဝဋ်တွင်းမှ လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်လေ၏။

ဝိမုတ္တသ္မိ=ကိလေသာ ဝဋ်တွင်းမှ လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်လေသည်ရှိသော်၊ ဝိမုတ္တမိတိ=ကျွတ်ပေပြီ လွတ်ပေပြီဟူ၍၊ ဉာဏ်=ဟုတ်တိုင်းအမှန်သိသောဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ဇာတိ=ဘဝအသစ် အဖြစ်မစဲ အသစ်အသစ်လဲရမှုသည်၊ ဒီဏာ=အစတုံး၍ ကုန်ဆုံးခဲ့ရလေပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ=မြတ်သောအကျင့်ဟူသမျှကို၊ ဝုဿိတံ=ကျင့်သုံးခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးခဲ့လေပြီ။ ကရဏီယံ=သစ္စာလေးသွယ်၌ ပြုဘွယ်ဟူသမျှ မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ=ကိစ္စတုံးအောင် လုံးလုံးကြီးပြုအပ်လေပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ=ဤပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာအစဉ်မှ၊ အပရံ=တစ်ပါးသော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ နတ္ထိ=ကင်းပြတ်ကုန်ကြွေ မရှိချေ။ ဣတိ=ဤသို့၊ ပဇာနာတိ=ထွန်းလင်းထိန်တောက် အသိဉာဏ်ပေါ်ပေါက်လေ၏။

၁၅။ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းများ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

ဣဒံ=ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်စကားတော်ကို၊ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ=အနတ္တဉာဏ် အမြင်သန်အောင် ဉာဏ်ရောင်အလင်းဘွင့်၍ ကျူးရင့်ဟောကြားတော်မူပေ၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ=ကောဏ္ဍညအမျိုး ငါးဦးအစုအဝေးရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု=ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တမနာ=အနတ္တဉာဏ် ထက်သန်ပွင့်လင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန် သည် ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ=ဟောတော်မူအပ်သော အနတ္တလက္ခဏ သုတ်တော်ကြီးကို၊ အဘိနန္ဒါ=ရွှင်လန်းအားရ နှစ်သက်ကြလေကုန်သတည်း။

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ=ဂါထာမဃဏ် စုဏ္ဏိယ သက်သက်ဖြစ်သော ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်တော်ကြီးကို၊ ဘညမာနေ=ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ=ကောဏ္ဍညအမျိုး ငါးဦးအစု

အဝေးရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ=ရဟန်းတို့အား၊ အနုပါဒါယ=ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၌
သာယာစွဲငြိခြင်းမရှိပဲ၊ အာသဝေဟိ=စီးသွန်ကျလျှော အာသဝေါတို့မှ၊
စိတ္တာနိ=စိတ်တို့သည်၊ ဝိမုစ္စိသု=ကျွတ်လွတ်ကြလေကုန်သတည်း။

အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ=အနတ္တလက္ခဏသုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ=ပြီးပြီ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဿယသစ် ပြီးပြီ။

-----*-----

၂၁။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ္တ

ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂီသုတ်ပါဠိတော်နှင့်

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သတ္တိမေ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ မယာ သမ္ဗဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ
ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ကတမေ သတ္တ-

သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္ဗဒက္ခာတော
ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ
သံဝတ္တတိ။

ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္ဗဒက္ခာတော
ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ
သံဝတ္တတိ။

ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္ဗဒက္ခာတော
ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ
သံဝတ္တတိ။

ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ ခေါ် ကဿပ မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ဣမေ ခေါ် ကဿပ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

* * *

ကဿပဗောဇ္ဈင်သုတ် နိဿယ

ကဿပ=ချစ်သား ကဿပ၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတာ= ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သတ္တ=ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ=ဤဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ=ပွားများအပ်ကုန် သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတာ=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ် ပေါက်ခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခ

ဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။

ကတမေ သတ္တ=အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်းဟူမူကား---

ကဿပ=ချစ်သားကဿပ၊ ခေါ်=စင်စစ်၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ=သတိ သမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်၊ ဘာဝိတော=ပွားများအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။

ကဿပ=ချစ်သားကဿပ၊ ခေါ်=စင်စစ်၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ=ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်၊ ဘာဝိတော=ပွားများအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။

ကဿပ=ချစ်သားကဿပ၊ ခေါ်=စင်စစ်၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ=ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်၊ ဘာဝိတော=ပွားများအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်း

ခြား၍သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။

ကဿပ=ချစ်သားကဿပ၊ ခေါ်=စင်စစ်၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ=ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်၊ ဘာဝိတော=ပွားများအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။

ကဿပ=ချစ်သားကဿပ၊ ခေါ်=စင်စစ်၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ=ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်၊ ဘာဝိတော=ပွားများအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည် ရှိသော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ် ပေါက်ခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်း ခြား၍သိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ။ သံဝတ္ထတိ=ဖြစ်၏။

ကဿပ=ချစ်သားကဿပ၊ ခေါ်= စင်စစ်၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ=သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်တရားသည်၊ ဘာဝိတော=ပွားများအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ။

သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ၊
နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ=
ဖြစ်၏။

ကဿပ=ချစ်သားကဿပ၊ ခေါ်=စင်စစ်၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊
သမ္မ ဒက္ခာတော=ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဥပေက္ခာ
သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ=ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂတရားသည်၊ ဘာဝိတော=ပွားများအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတော=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊
အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းငှါ၊
သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ၊
နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခဇာတ် သိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ=
ဖြစ်၏။

ကဿပ=ချစ်သား ကဿပ၊ မယာ=ငါဘုရားသည်၊ သမ္မဒက္ခာတော=
ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ကုန်သော၊ သတ္တ=ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ
ခေါ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ=ဤဗောဇ္ဈင်္ဂတရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ=ပွားများအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလီကတာ=ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်ကုန် သည်ရှိ
သော်၊ အဘိညာယ=အထူးသဖြင့် ထိုးထွင်း၍ ဉာဏ်အလင်း ပေါ်ပေါက်
ခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ=သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဖန် ပိုင်းခြား၍
သိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ=ကိလေသာချုပ်ငြိမ်း၍ ဝဋ်ဒုက္ခ ဇာတ်သိမ်းခြင်းငှါ၊
သံဝတ္တန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။

[ကဿပဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ပါဠိအနက်နှင့်တကွ ရရှိခဲ့ပါလျှင် မောဂ္ဂလာန
ဗောဇ္ဈင်္ဂမှ စ၍ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်များကို နားလည်ခြင်းကိစ္စ ပြီးလေတော့သည်။]
ကဿပဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပါဠိတော် နိဿယပြီး၏။

၂၂။ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် ဆဆက္ကသုတ္တပါဠိ
နှင့်

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါနကထာ

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ”တိ။ “ဘဒန္တေ” တိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။

၂။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ “ဓမ္မံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဒေသေဿာမိ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေဿာမိ။ ယဒိဒံ ဆ ဆက္ကနိ၊ တံ သုဏာထ သာဓုကံ မနသိ ကရောထ၊ ဘာသိဿာမိ” တိ။ “ဧဝံ ဘန္တေ” တိ ခေါ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ-

ဥဒ္ဓေသဝါရ

- (က) ဆ အဇ္ဈတ္တိကာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။
- (ခ) ဆ ဗာဟိရာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။
- (ဂ) ဆ ဝိညာဏကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
- (ဃ) ဆ ဖဿကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

(င) ဆ ဝေဒနာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

(စ) ဆ တဏှာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

-----*-----

နိဒ္ဒေသဝါရ

ဆ အဇ္ဈတ္တိကာယတန

၃။ “ဆ အဇ္ဈတ္တိကာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ” တိ ဣတိ ခေါ ပနေတံ ဝုတ္တံ။ ကိဉ္ဇေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ စက္ခယတနံ သောတာယတနံ ယာနာယတနံ ဇိဝှိယတနံ ကာယာယတနံ မနာယတနံ။ “ဆ အဇ္ဈတ္တိကာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ” တိ ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ ဣဒံ ပဌမံ ဆက္ကံ။

ဆ ဗာဟိရာယတန

၄။ “ဆ ဗာဟိရာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ” တိ ဣတိ ခေါ ပနေတံ ဝုတ္တံ။ ကိဉ္ဇေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ ရူပါယတနံ သဒ္ဓါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ဓမ္မာယတနံ။ “ဆ ဗာဟိရာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ” တိ ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒ မေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ ဣဒံ ဒုတိယံ ဆက္ကံ။

ဆ ဝိညာဏကာယ

၅။ “ဆ ဝိညာဏကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ” တိ ဣတိ ခေါ ပနေတံ ဝုတ္တံ။ ကိဉ္ဇေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ စက္ခုပ္ပ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ။ သောတဉ္စ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ။ ယာနဉ္စ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယာနဝိညာဏံ။ ဇိဝှဉ္စ ပဋိစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝှိဝိညာဏံ။ ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ။ မနဉ္စ ပဋိစ္စ ဓမ္မေစ

ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ။ “ဆ ဝိညာဏကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ”တိ ဣတိ
ယံ တံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒ မေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ ဣဒံ တတိယံ ဆက္ကံ။

ဆ ဖဿကာယ

၆။ “ဆ ဖဿကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ”တိ ဣတိ ခေါ ပနေတံ ဝုတ္တံ။
ကိဉ္ဇေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ
သင်္ဂတိ ဖဿော။ သောတဉ္စ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော။ ဃာနဉ္စ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဃာနဝိညာဏံ
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော။ ဇိဝုဉ္စ ပဋိစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝုဝိညာဏံ
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော။ ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
ကာယဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော။ မနဉ္စ ပဋိစ္စ ဓမ္မေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
မနောဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော။ “ဆ ဖဿကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ”တိ
ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ ဣဒံ စတုတ္ထံ ဆက္ကံ။

ဆ ဝေဒနာကာယ

၇။ “ဆ ဝေဒနာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ”တိ ဣတိ ခေါ ပနေတံ
ဝုတ္တံ။ ကိဉ္ဇေ တံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိစက္ခုဝိညာဏံ
တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။ သောတဉ္စ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေစ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။
ဃာနဉ္စ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဃာနဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော
ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။ ဇိဝုဉ္စ ပဋိစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝုဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ
သင်္ဂတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။ ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။
မနဉ္စ ပဋိစ္စ ဓမ္မေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော

ဇယားပစ္စယာ ဝေဒနာ။ “ဆ ဝေဒနာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ” တိ ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ ဣဒံ ပဉ္စမံ ဆက္ကံ။

ဆ တဏှာ ကာယာ

၈။ “ဆ တဏှာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ” တိ ဣတိ ခေါ ပနေတံ ဝုတ္တံ။ ကိဉ္ဇေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ စက္ခုဉ္စ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ။ သောတဉ္စ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ (ပ) ဃာနဉ္စ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဃာနဝိညာဏံ (ပ) ဇိဝုဉ္စ ပဋိစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝုဝိညာဏံ (ပ) ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ (ပ) မနဉ္စ ပဋိစ္စ ဓမ္မေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ။ “ဆ တဏှာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ” တိ ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ။ ဣဒံ ဆဋ္ဌံ ဆက္ကံ။

စက္ခယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၉။ “စက္ခု အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ၊ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ စက္ခုဿ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစာ” တိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တဿှာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “စက္ခု အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ စက္ခု အနတ္တာ။

ရူပါယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၁၀။ “ရူပါ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ၊ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ ရူပါနံ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစာ” တိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ

ဟောတိ။တသ္မာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “ရူပါ အတ္တာ”တိ ယော ဝဒေယျ။
ဣတိ စက္ခု အနတ္တာ ရူပါ အနတ္တာ။

စက္ခုဝိညာဏ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၁။ “စက္ခုဝိညာဏံ အတ္တာ”တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ
စက္ခုဝိညာဏဿ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန
ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “ အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစ” တိ
ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တသ္မာတံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “ စက္ခုဝိညာဏံ
အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ စက္ခု အနတ္တာ၊ ရူပါ အနတ္တာ၊
စက္ခုဝိညာဏံ အနတ္တာ။

စက္ခုသမ္ပဿ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၂။ “စက္ခုသမ္ပဿော အတ္တာ”တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ
စက္ခု သမ္ပဿဿ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန
ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “ အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစ” တိ
ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တသ္မာတံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “ စက္ခု သမ္ပဿော
အတ္တာ”တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ စက္ခု အနတ္တာ၊ ရူပါ အနတ္တာ၊ စက္ခု
ဝိညာဏံ အနတ္တာ စက္ခုသမ္ပဿော အနတ္တာ။

ဝေဒနာ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၃။ “ဝေဒနာ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ
ဝေဒနာယ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ
ဝယောပိ ပညာယတိ “ အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစ” တိ ဣစ္စဿ
ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တသ္မာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “ ဝေဒနာ အတ္တာ ”တိ
ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ စက္ခု အနတ္တာ၊ ရူပါ အနတ္တာ၊ စက္ခု ဝိညာဏံ

အနတ္တာ၊ စက္ခုသမ္ပယော အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ အနတ္တာ။

တဏှာ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၄။ “တဏှာ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ တဏှာယ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “ အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစာ ” တိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တဿှာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “တဏှာ အတ္တာ ”တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ စက္ခု အနတ္တာ၊ ရူပါ အနတ္တာ၊ စက္ခု ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ စက္ခုသမ္ပယော အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တဏှာ အနတ္တာ။

စက္ခယတနာဒိ အနတ္တာနုပဿနာ နိဋ္ဌိတာ။

သောတာယတနာဒိသု အနတ္တာနုပဿနာ

- ၁၅။ “သောတံ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ (ပ)။
- “ယာနံ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ (ပ)။
- “ဇိဝှိ အတ္တာ ” တိ ယော ဝဒေယျ။ (ပ)။
- “ကာယော အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ (ပ)။

မနာယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၁၆။ “မနော အတ္တာ ”တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ မနဿ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစာ ” တိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တဿှာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “မနော အတ္တာ”တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ မနော အနတ္တာ။

ဓမ္မာယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၁၇။ “ဓမ္မာ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ ဓမ္မာနံ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “ အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစာ” တိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တသ္မာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “ဓမ္မာ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ မနော အနတ္တာ၊ ဓမ္မာ အနတ္တာ။

မနောဝိညာဏ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၈။ “မနောဝိညာဏံ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏဿ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစာ” တိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တသ္မာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “မနောဝိညာဏံ အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ မနော အနတ္တာ၊ ဓမ္မာ အနတ္တာ၊ မနောဝိညာဏံ အနတ္တာ။

မနောသမ္ပဿ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၉။ “မနောသမ္ပဿော အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ မနောသမ္ပဿဿ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ “အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစာ” တိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တသ္မာ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “မနောသမ္ပဿော အတ္တာ” တိ ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ မနော အနတ္တာ၊ ဓမ္မာ အနတ္တာ၊ မနောဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ မနောသမ္ပဿော အနတ္တာ။

ဝေဒနာ အနတ္တာနုပဿနာ

၂၀။ “ဝေဒနာ အတ္တာ”တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ
ဝေဒနာယ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ
ဝယောပိ ပညာယတိ “အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစ” တိ ဣစ္စဿ
ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တဿော တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “ဝေဒနာ အတ္တာ” တိ
ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ မနော အနတ္တာ၊ ဓမ္မာ အနတ္တာ၊ မနောဝိညာဏံ
အနတ္တာ၊ မနောသမ္ပဿော အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ အနတ္တာ။

တဏှာ အနတ္တာနုပဿနာ

၂၁။ “တဏှာ အတ္တာ”တိ ယော ဝဒေယျ။ တံ န ဥပပဇ္ဇတိ
တဏှာယ ဥပ္ပါဒေါပိ ဝယောပိ ပညာယတိ။ ယဿ ခေါ ပန ဥပ္ပါဒေါပိ
ဝယောပိ ပညာယတိ “အတ္တာ မေ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ ဝေတိစ” တိ ဣစ္စဿ
ဧဝမာဂတံ ဟောတိ။ တဿော တံ န ဥပပဇ္ဇတိ။ “တဏှာ အတ္တာ”တိ
ယော ဝဒေယျ။ ဣတိ မနော အနတ္တာ၊ ဓမ္မာ အနတ္တာ၊ မနောဝိညာဏံ
အနတ္တာ၊ မနောသမ္ပဿော အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တဏှာ အနတ္တာ။

စက္ခာယတနာဒိမ္ပိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသမုဒယ

၂၂။ အယံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကာယ သမုဒယဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊
စက္ခံ “ဧတံ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ သမနုပဿတိ။
ရူပေ “ဧတံ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ သမနုပဿတိ။
စက္ခဝိညာဏံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ
သမနုပဿတိ။ စက္ခသမ္ပဿံ “ဧတံ မမ၊ ဧ သောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ
အတ္တာ” တိ သမနုပဿတိ။ ဝေဒနံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော

မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ တဏှံ “ဧတံ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။

သောတာယတနာဒိသု သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သမုဒယ

၂၃။ သောတံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။
ယာနံ “ဧတံ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။
ဇိဝံ “ဧတံ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။
ကာယံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။

မနာယတနာဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သမုဒယ

၂၄။ မနံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ ဓမ္မေ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ မနောဝိညာဏံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ မနော သမ္ပဿံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ ဝေဒနံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ တဏှံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။

စက္ခာယတနာဒိဋ္ဌိ သက္ကာယနိရောဓ

၂၅။ အယံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ စက္ခု “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ

သမနုပဿတိ။ ရှုပေ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ စက္ခုဝိညာဏံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ စက္ခုသမ္ပဿံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ ဝေဒနံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ တဏှံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။

သောတာယတနာဒီသု သက္ကာယနိရောဓ

၂၆။ သောတံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။
ဃာနံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။
ဇိဝှံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။
ကာယံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ (ပ)။

မနာယတနာဒီမ္ပိ သက္ကာယနိရောဓ

၂၇။ မနံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ ဓမ္မေ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ မနောဝိညာဏံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ မနောသမ္ပဿံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။ ဝေဒနံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။

တက့် “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသို့၊ န မေသော အတ္တာ”တိ သမနုပဿတိ။

စက္ခာယတနာဒိမ္ပိ သံသာရစက္ကပဝတ္ထန

၂၈။ စက္ခာယ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ၊ တိဏ္ဍိံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ မသုခံဝါ။

- သော သုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော အဘိနန္ဒတိ အဘိဝေတိ အဇ္ဈောသာယ တိဋ္ဌတိ၊ တဿ ရာဂါနုသယော အနုသေတိ။
- ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော သောစတိ ကိလမတိ ပရိဒေဝတိ၊ ဥရုတ္တာဋ္ဌိံ ကန္တတိ သမ္မောဟံ အာပဇ္ဇတိ၊ တဿ ပဋိယာနုသယော အနုသေတိ။
- အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော တဿာ ဝေဒနာယ သမုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏဉ္စ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ၊ တဿ အဝိဇ္ဇာနုသ ယော အနုသေတိ။

သော ဝတ ဘိက္ခဝေ သုခါယ ဝေဒနာယ ရာဂါနုသယံ အပ္ပဟာယ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ပဋိယာနုသယံ အပ္ပဋိဝိနောဒေတာ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ အဝိဇ္ဇာနုသယံ အသမ္မဟနိတွာ အဝိဇ္ဇံ အပ္ပဟာယ ဝိဇ္ဇံ အနုပ္ပါဒေတွာ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ဒုက္ခဿန္တကရော ဘဝိဿတိတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

သောတာယတနာဒီသု သံသာရစက္ကပဝတ္ထန

၂၉။ သောတဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ။
(ပ)။ ယာနဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယာနဝိညာဏံ။ (ပ)။ ဇိဝုဉ္စ
ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝုဝိညာဏံ။ (ပ)။ ကာယဉ္စ ဘိက္ခဝေ
ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ။ (ပ)။

မနာယတနာဒီမိ သံသာရစက္ကပဝတ္ထန

၃၀။ မနဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ဓမ္မေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ။ တိဏ္ဍံ
သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ
မသုခံဝါ။

- သော သုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော အဘိန္နတိ
အဘိဝေတိ အဇ္ဈောသာယ တိဋ္ဌတိ၊ တဿ
ရာဂါနုသယော အနုသေတိ။
- ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော သောစတိ
ကိလမတိ ပရိဒေဝတိ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ ကန္တတိ သမ္မောဟံ
အာပဇ္ဇတိ၊ တဿ ပဋိယာနုသယော အနုသေတိ။
- အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော တဿာ
ဝေဒနာယ သမုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒီနဝဉ္စ
နိဿရဏဉ္စ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ၊ တဿ
အဝိဇ္ဇာနုယ ယော အနုသေတိ။

သော ဝတ ဘိက္ခဝေ သုခါယ ဝေဒနာယ ရာဂါနုသယံ အပ္ပဟာယ
ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ပဋိယာနုသယံ အပ္ပဋိဝိနောဒေတွာ အဒုက္ခမသုခါယ
ဝေဒနာယ အဝိဇ္ဇာနုသယံ အသမူဟနိတွာ အဝိဇ္ဇံ အပ္ပဟာယ ဝိဇ္ဇံ

အနုပ္ပါဒေတွာ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ဒုက္ခဿန္တကရော ဘဝိဿတီတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ။

စက္ခာယတနာဒိမိ သံသာရစက္ကနိရောဓ

၃၁။ စက္ခါဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခါဝိညာဏံ၊ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံသုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ။

- သော သုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော နာဘိနန္ဒတိ နာဘိဝဒတိ နာဇ္ဈောသာယ တိဌတိ၊ တဿ ရာဂါ- နုသယော နာနုသေတိ။
- ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော န သောစတိ န ကိလမတိ န ပရိဒေဝတိ န ဥရက္ခာဋ္ဌိ ကန္တတိ န သမ္မောဟံ အာပဇ္ဇတိ၊ တဿ ပဋိဃာနုသယော နာနုသေတိ။
- အဒုက္ခ မသုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော တဿာ ဝေဒနာယ သမုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒီနဝဉ္စ နိဿရဏဉ္စ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ တဿ အဝိဇ္ဇာနုသယော နာနုသေတိ။

သော ဝတ ဘိက္ခဝေ သုခါယ ဝေဒနာယ ရာဂါနုသယံ ပဟာယ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ပဋိဃာနုသယံ ပဋိဝိနောဒေတွာအဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ အဝိဇ္ဇာနုသယံ သမူဟနိတွာ အဝိဇ္ဇံ ပဟာယ ဝိဇ္ဇံ ဥပ္ပါဒေတွာ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ဒုက္ခဿန္တကရော ဘဝိဿတီတိ ဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိ။

သောတာယတနာဒိသု သံသာရစက္ကနိရောဓ

၃၂။ သောတဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ သဒ္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတ ဝိညာဏံ။ (ပ)။ ဃာနဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဃာနဝိညာဏံ။

(ပ)။ ဇိဝှဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝှိဝိညာဏံ။ (ပ)။ ကာယဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ။ (ပ)။

မနာယတနာဒိမ္ပိ သံသာရစက္ကနိရောဓ

၃၃။ မနဉ္စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စ ဓမ္မေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ၊ တိဏ္ဍိ သင်္ကတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ။

- သော သုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော နာဘိနန္ဒတိ နာဘိဝဒတိ နာဇ္ဈောသာယ တိဋ္ဌတိ၊ တဿ ရာဂါနုသယော နာနုသေတိ။
- ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော နသောစတိ နကိလမတိ နပရိဒေဝတိ နဥရတ္တာဋိ ကန္တတိ နသမ္မောဟံ အာပဇ္ဇတိ၊ တဿ ပဋိယာနုသယော နာနုသေတိ။
- အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ ဖုဋ္ဌော သမာနော တဿာ ဝေဒနာယ သမုဒယဉ္စ အတ္တင်္ဂမဉ္စ အဿာဒဉ္စ အာဒိနဝဉ္စ နိဿရဏဉ္စ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ တဿ အဝိဇ္ဇာနုသယော နာနုသေတိ။

သော ဝတ ဘိက္ခဝေ သုခါယ ဝေဒနာယ ရာဂါနုသယံ ပဟာယ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ ပဋိယာနုသယံ ပဋိဝိနောဒေတွာ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ အဝိဇ္ဇာနုသယံ သမူဟနိတွာ အဝိဇ္ဇံ ပဟာယ ဝိဇ္ဇံ ဥပ္ပါဒေတွာ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ဒုက္ခဿန္တကရော ဘဝိဿတီတိ ဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိ။

၃၄။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော စက္ခုသ္မိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ရူပေသု နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ စက္ခုဝိညာဏေ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ စက္ခုသမ္ပဿေ

နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ တဏှာယ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

- သောတသ္မိံ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သဒ္ဓေသု နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ (ပ)။ ယာနသ္မိံ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဂစ္ဆေသု နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ (ပ)။ ဇိဝှိယ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ရသေသု နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ (ပ)။ ကာယသ္မိံ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဖောဠဗ္ဗေသု နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ (ပ)။

မနသ္မိံ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မမ္မေသု နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မနောဝိညာဏေ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မနောသမ္ပဿေ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ တဏှာယ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ “ဝိမုတ္တ”မိတိ ဉာဏံ ဟောတိ၊ “ဒိဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာ”တိ ပဇာနာတိတိ။

ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ အတ္တမနာ တေ ဘိက္ခု၊ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။ ဣမသ္မိံ ခေါ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ သဠိမတ္တာနံ ဘိက္ခုနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိသုတိ။။

ဆ ဆက္ကသုတ္တံ နိဌိတံ။

-----*-----

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီစရာတော် ဘုရားကြီး၏

ဆ ဆက္ကသုတ် နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိဒါန်း

၁။ ဘန္တေရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဘုရား၊ မေ= အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်၊ ဧဝံဤသို့လျှောက်ထားလတ္တံ့သောအတိုင်း၊

ဘဂဝတော=ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခါ=ဆည်းကပ်
ခရောက် ထံမှောက်တော်မှ၊ သုတံ=ကိုယ်တိုင်သုတ ကြားလိုက်ရပါသည်
ဘုရား။

ဧကံ သမယံ=တစ်ပါးသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးသော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ=သာဝတ္ထိ နေပြည်တော်ကြီး၌၊
အနာထပိဏ္ဍိကဿ=အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏၊ အာရာမေ=နှလုံး
မွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ=ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊
ဝိဟရတိ= သီတင်းသုံး စံနေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ်=ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ=
ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု=ရဟန်းတို့ကို၊
“ဘိက္ခုဝေါ”တိ=ရဟန်းတို့ ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ=ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု=
ထိုရဟန်းတို့သည်၊ “ဘဒန္တေ”တိ= အရှင်ဘုရားဟူ၍၊ ဘဂဝတော=ဘုန်း
တော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စဿောသုံ=လျှောက်ထား
ကြကုန်၏။

၂။ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ=ဤ
ဆ ဆက္ကသုတ်ကို၊ အဝေါစ=မိန့်မြွက်ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။
ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝေါ=သင်တို့အား၊ အာဒိကလျာဏံ=အစ၏
ကောင်းခြင်းဂုဏ်နှင့်လည်းပြည့်စုံစွာသော၊ မဇ္ဈေကလျာဏံ=အလယ်
၏ ကောင်းခြင်းဂုဏ်နှင့်လည်းပြည့်စုံစွာသော၊ ပရိယောသာန
ကလျာဏံ=အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းဂုဏ်နှင့်လည်းပြည့်စုံစွာသော၊
သာတ္ထံ=အနက်နှင့် လည်းပြည့်စုံစွာသော၊ သဗျဉ္ဇနံ=သဒ္ဓါနှင့်လည်း
ပြည့်စုံစွာသော၊ ဓမ္မံ=ဆဆက္ကသုတ္တန် တရားတော်မြတ်ကို၊
ဒေသေဿာမိ=ဟောတော်မူအံ့။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ=အလုံးစုံနှင့်

ပြည့်စုံသော၊ ပရိသုဒ္ဓံ=စင်ကြယ်စွာသော၊ ဗြဟ္မစရိယံ=မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပကာသေဿာမိ=ပြပေအံ့။ ယဒိဒံ ယာနိက္ကမာနိ ဆ ဆက္ကနိ= အကြင်ခြောက်ခု ခြောက်ပါးတရားအစုံတို့သည်၊ သန္တိ=ရှိကုန်၏။ တံ= ထိုဆဆက္ကသုတ္တန် တရားတော်မြတ်ကို၊ သုဏာထ=နာကြကုန်လော။ သာဓုကံ=ကောင်းစွာ၊ မနသိကရောထ=နှလုံးသွင်းကြကုန်လော။ ဘာသိဿာမိ=ဟောတော်မူတော့အံ့။ ဣတိ=ဤသို့၊ အဝေါစ=မိန့်တော့ မူ၏။ ဘန္တေ=အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ=ဤသို့ မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သာဓု=ကောင်း လှပါပြီ။ ဣတိခေါ=ဤသို့လျှင်၊ တေ ဘိက္ခု=ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စဿောသုံးဝန်ခံကြကုန်၏။ ဘဂဝါ= မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ=ဤဆဆက္ကသုတ္တန် တရားတော်မြတ်ကို၊ အဝေါစ=ဟောတော်မူ၏။

ခြောက်ခု ခြောက်လီအကျဉ်း

- (က) အဇ္ဈတ္တိကာနိ=အတွင်းအဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ ဆ အာယတနာနိ=အာယတနခြောက်ပါးတို့ကို၊ ဝေဒိ- တဗ္ဗာနိ=သိအပ်ကုန်၏။
- (ခ) ဗာဟိရာနိ=အပဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ ဆ အာယ တနာနိ=အာယတနခြောက်ပါးတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ= သိအပ်ကုန်၏။
- (ဂ) ဆဝိညာဏကာယာ=ဝိညာဏ်ဓာတ်ခြောက်ပါး အ ပေါင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ=သိအပ်ကုန်၏။
- (ဃ) ဆဖဿကာယာ=ဖဿဓာတ်ခြောက်ပါး အပေါင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ=သိအပ်ကုန်၏။

- (င) ဆ ဝေဒနာကာယာ=ဝေဒနာဓာတ်ခြောက်ပါး အပေါင်း
တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ=သိအပ်ကုန်၏။
- (စ) ဆတဏှာကာယာ=တဏှာဓာတ်ခြောက်ပါး အပေါင်း
တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ=သိအပ်ကုန်၏။

-----*-----

ခြောက်ခုခြောက်လီ အကျယ်

အတွင်း အာယတန ခြောက်ပါး

၃။ ဆ အဇ္ဈတ္တိကာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနီတိ=ဆ
အဇ္ဈတ္တိကာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိဟူသော၊ ဣတိ ခေါ ပန
ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ခဲ့လေပြီ။ ကိဉ္စ=အဘယ်အာယတနများ
ကိုလျှင်၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပါသည်။
စက္ခာယတနံ=စက္ခာယတနကို၎င်း၊ သောတာယတနံ=သောတာယတန
ကို၎င်း၊ ဃာနာယတနံ=ယာနာယတနကို၎င်း၊ ဇိဝှိယတနံ=ဇိဝှိယတန
ကို၎င်း၊ ကာယာယတနံ=ကာယာယတနကို၎င်း၊ မနာယတနံ=မနာယတန
ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဆ အဇ္ဈတ္တိကာနိ အာယတနာနိ
ဝေဒိတဗ္ဗာနီတိ=ဆ အဇ္ဈတ္တိကာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိဟူသော၊
ဣတိ ယံ တံ ဝစနံ=အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဧတံ=ဤစကားကို၊
ဣဒံ=ဤစကားသော အာယတနခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=
ဆိုအပ်ပေသတည်း။ ။ ဣဒံ=ဤဆက္ကသည်ကား၊ ပဌမံဆက္ကံ=ရှေးဦး
စွာသော ဆက္ကပေတည်း။

အပြင် အာယတနခြောက်ပါး

၄။ ဆ ဗာဟိရာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနီတိ=ဆ ဗာဟိရာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-ဟူသော၊ ဣတိ ခေါ ပန ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ခဲ့လေပြီ။ ကိဉ္စ=အဘယ်အာယတနများကိုလျှင်၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ရူပါယတနံ=ရူပါယတနကို၎င်း၊ သဒ္ဒါယတနံ=သဒ္ဒါယတနကို၎င်း၊ ဂန္ဓာယတနံ=ဂန္ဓာယတနကို၎င်း၊ ရသာ ယတနံ=ရသာယတနကို၎င်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနကို၎င်း၊ ဓမ္မာယတနံ=ဓမ္မာယတနကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဆ ဗာဟိရာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနီတိ=ဆ ဗာဟိရာနိ အာယတနာနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ ဟူသော၊ ဣတိ ယံ တံဝစနံ=အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏၊ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဣဒံ=ဤ ရူပါယတနစသော အာယတနခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပေသတည်း။ ။ ဣဒံ=ဤ ဆက္ကသည်ကား၊ ဒုတိယံ ဆက္ကံ=နှစ်ခု မြောက်သော ဆက္ကပေတည်း။

ဝိညာဏ် ခြောက်ပါးအပေါင်း

၅။ ဆ ဝိညာဏကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆ ဝိညာဏကာယာ ဝေဒိ တဗ္ဗာ ဟူသော၊ ဣတိ ခေါ ပန ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ခဲ့လေပြီ။ ကိဉ္စ=အဘယ်ဝိညာဏ်များကိုလျှင်၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပါသနည်း။ စက္ခုဉ္စ=စက္ခုအကြည်ကို၎င်း၊ ရူပေစ=ရူပါရုံ တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ သောတဉ္စ=သောတအကြည်ကို၎င်း၊ သဒ္ဒေစ= သဒ္ဒါရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ သောတဝိညာဏံ=သောတ ဝိညာဏ် စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ယာနဉ္စ=ယာနအကြည်ကို၎င်း၊

ဂန္ဓေစ=ဂန္ဓာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ယာနဝိညာဏံ=ယာနဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ဇိဝုဉ္ဇ=ဇိဝုအကြည်ကို၎င်း၊ ရသေစ=ရသာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဇိဝုဝိညာဏံ=ဇိဝုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ကာယဉ္စ=ကာယအကြည်ကို၎င်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ကာယဝိညာဏံ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ မနဉ္စ=မနောအကြည်ကို၎င်း၊ ဓမ္မေစ=ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ဣဒံ=ဤဝိညာဏ်ခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဆ ဝိညာဏ ကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆ ဝိညာဏကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသော၊ ဣတိ ယံ တံဝစနံ=အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဣဒံ=ဤဝိညာဏ်ခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပေသတည်း။ ဣဒံ=ဤဆက္ကသည်ကား၊ တတိယံ ဆက္ကံ=သုံးခုမြောက်သော ဆက္ကပေတည်း။

ဖဿ ခြောက်ပါး အပေါင်း

၆။ ဆ ဖဿကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆဖဿကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသော၊ ဣတိ ခေါ ပန ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ခဲ့ပေပြီ။ ကိဉ္စ=အဘယ်ဖဿများကိုလျှင်၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပါသနည်း။ စက္ခုဉ္စ=စက္ခုအကြည်ကို၎င်း၊ ရူပေစ=ရူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=စက္ခုအကြည်၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=စက္ခုသမ္ပဿ မည်၏။ သောတဉ္စ=သောတအကြည်ကို၎င်း၊ သဒ္ဓေစ=သဒ္ဓါရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ သောတဝိညာဏံ=သောတဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=

ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=သောတအကြည်၊ သဒ္ဓါရုံ၊ သောတဝိညာဏ်သုံး
 ပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=သောတသမ္မဿ
 မည်၏။ ယာနဉ္စ=ယာနအကြည်ကို၎င်း၊ ဂန္ဓေစ=ဂန္ဓာရုံတို့ကို၎င်း၊
 ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ယာနဝိညာဏ်=ယာနဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်
 ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=ယာနအကြည်၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ယာနဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏။
 သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=ယာနသမ္မဿမည်၏။
 ဇိဝုဉ္စ=ဇိဝုအကြည်ကို၎င်း၊ ရသေစ=ရသာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊
 ဇိဝုဝိညာဏ်=ဇိဝုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=ဇိဝု
 အကြည်၊ ရသာရုံ၊ ဇိဝုဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ စည်းဝေး
 မှုသည်၊ ဖဿော=ဇိဝုသမ္မဿမည်၏။ ။ ကာယဉ္စ=ကာယအကြည်ကို၎င်း၊
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ကာယဝိညာဏ်=
 ကာယဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=ကာယအကြည်၊
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ကာယဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှု
 သည်၊ ဖဿော=ကာယသမ္မဿ မည်၏။ ။ မနဉ္စ=မနောအကြည်ကို၎င်း၊
 ဓမ္မေစ=ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ မနောဝိညာဏ်= မနောဝိညာဏ်
 စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=မနောအကြည်၊ ဓမ္မာရုံ၊ မနော
 ဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=
 မနောသမ္မဿမည်၏။ ဣဒံ=ဤ ဖဿခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊
 ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဆ ဖဿကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆ ဖဿကာယာ
 ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသော၊ ဣတိ ယံ တံ ဝစနံ=အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆို
 အပ်၏။ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဣဒံ=ဤဖဿ ခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊
 ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပေသတည်း။ ။ ဣဒံ=ဤ ဆက္ကသည်ကား၊ စတုတ္ထံ
 ဆက္ကံ=လေးခုမြောက်သော ဆက္ကပေတည်း။

ဝေဒနာခြောက်ပါး အပေါင်း

၇။ ဆ ဝေဒနာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆ ဝေဒနာ ကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသော၊ ဣတိ ခေါ ပန ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ= ဆိုအပ်ခဲ့ပေပြီ။ ကိဉ္စ=အဘယ်ဝေဒနာများကိုလျှင်၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ် ပါသနည်း။ စက္ခုဉ္စ=စက္ခုအကြည်ကို၎င်း၊ ရူပေစ=ရူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ= စက္ခုဝိညာဏ် စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=စက္ခုအကြည်၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော= စက္ခုသမ္ပဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=စက္ခုသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ သောတဉ္စ=သောတအကြည်ကို၎င်း၊ သဒ္ဓေစ= သဒ္ဓါရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ သောတဝိညာဏံ=သောတဝိညာဏ် စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=သောတအကြည်၊ သဒ္ဓါရုံ၊ သောတ ဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=သောတ သမ္ပဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=သောတသမ္ပဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=သောတသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ တရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ ဃာနဉ္စ=ဃာနအကြည်ကို၎င်း၊ ဂန္ဓေစ=ဂန္ဓာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဃာနဝိညာဏံ=ဃာနဝိညာဏ် စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ= ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=ဃာနအကြည်၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ဃာနဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=ဃာနသမ္ပဿ မည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=ဃာနသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ= ဃာနသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ ဇိဝှဉ္စ= ဇိဝှါအကြည်ကို၎င်း၊ ရသေစ=ရသာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊

ဇိဝှိဝိညာဏ်=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=ဇိဝှိအကြည်၊ ရသာရုံ၊ ဇိဝှိ ဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=ဇိဝှိ သမ္မဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=ဇိဝှိသမ္မဿ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ဇိဝှိသမ္မဿဇာဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ကာယဉ္စ=ကာယအကြည်ကို၎င်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ကာယဝိညာဏ်=ကာယဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=ကာယအကြည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ကာယဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=ကာယ သမ္မဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=ကာယသမ္မဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ကာယသမ္မဿဇာဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ် ပေါ်၏။ ။မနဉ္စ=မနောအကြည်ကို၎င်း၊ ဓမ္မေစ=ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ မနောဝိညာဏ်=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍိ=မနောအကြည်၊ ဓမ္မာရုံ၊ မနောဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=မနောသမ္မဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=မနောသမ္မဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=မနောသမ္မဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ဣဒံ=ဤဝေဒနာခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဆ ဝေဒနာ ကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆ ဝေဒနာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာဟူသော၊ ဣတိ ယံ တံ ဝစနံ=အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဣဒံ=ဤဝေဒနာခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပေသတည်း။ ။ ဣဒံ=ဤဆက္ကသည်ကား၊ ပဉ္စမဆက္ကံ=ငါးခုမြောက်သော ဆက္ကပေတည်း။

တကျာခြောက်ပါး အပေါင်း

၈။ ဆ တကျာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆ တကျာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသော၊ က္ကတိ ခေါ် ပန ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ=ဆိုအပ် ခဲ့ပေပြီ။ ကိဉ္စ=အဘယ်တကျာများကိုလျှင်၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဧတံ=ဤ စကားကို၊ ဂုတ္တံ=ဆိုအပ်ပါသနည်း။ စက္ခုဉ္စ=စက္ခုအကြည်ကို၎င်း၊ ရူပေစ=ရူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခု ဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=စက္ခုအကြည်၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော= စက္ခုသမ္ပဿမည်၏။ ဖဿ ပစ္စယာ=စက္ခုသမ္ပဿဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဝေဒနာ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ= ဖြစ်ပေါ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တကျာ=ရူပတကျာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ သောတဉ္စ=သောတ အကြည်ကို၎င်း၊ သဒ္ဓေစ=သဒ္ဓါရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ သောတ ဝိညာဏံ=သောတဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ= သောတအကြည်၊ သဒ္ဓါရုံ၊ သောတ ဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ= ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=သောတသမ္ပဿမည်၏။ ဖဿ ပစ္စယာ=သောတသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=သောတ သမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ= ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တကျာ=သဒ္ဓတကျာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ= ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ ယာနဉ္စ=ယာနအကြည်ကို၎င်း၊ ဂန္ဓေစ=ဂန္ဓာရုံ တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ယာနဝိညာဏံ=ယာနဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ် ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=ယာနအကြည်၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ယာနဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=ယာနသမ္ပဿ မည်၏။

ဖဿပစ္စယာ=ယာနသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ယာနသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ=ဂန္ထတဏှာ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ ဇိဝုဉ္စ=ဇိဝါအကြည်ကို၎င်း၊ ရသေစ= ရသာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဇိဝါဝိညာဏံ=ဇိဝါဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏှံ=ဇိဝါ အကြည်၊ ရသာရုံ၊ ဇိဝါဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်း ဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=ဇိဝါသမ္ပဿ မည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=ဇိဝါသမ္ပဿ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ဇိဝါသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ=ရသ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ ကာယဉ္စ=ကာယအကြည်ကို၎င်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ကာယဝိညာဏံ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏှံ=ကာယအကြည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ကာယဝိညာဏ် သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=ကာယသမ္ပဿ မည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=ကာယသမ္ပဿ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=ကာယသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ မနဉ္စ=မနောအကြည်ကို၎င်း၊ ဓမ္မေစ=ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏှံ=မနောအကြည်၊ ဓမ္မာရုံ၊ မနောဝိညာဏ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ= ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=မနောသမ္ပဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=မနောသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ=မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=

ဖြစ်ပေါ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ=ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ=ဓမ္မတဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ ။ ဣဒံ=ဤတဏှာ ခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဆ တဏှာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ=ဆ တဏှာကာယာ ဝေဒိတဗ္ဗာဟူသော၊ ဣတိ ယံ တံ ဝစနံ=အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်၏။ ဧတံ=ဤစကားကို၊ ဣဒံ=ဤ တဏှာခြောက်ပါးကို၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဝုတ္တံ=ဆိုအပ်ပေသတည်း။ ။ ဣဒံ=ဤဆက္ကသည်ကား၊ ဆဌံ ဆက္ကံ=ခြောက်ခုမြောက်သော ဆက္က ပေတည်း။

-----*-----

စက္ခုယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၉။ “စက္ခု=မျက်စိသည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း။” ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ= ထိုပြော ဆိုချက်သည်၊ န ဥပ္ပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်၊ စက္ခုဿ=မျက်စိ၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်၎င်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်၎င်း၊ ပညာယတိ= ထင်ရှား၏။ ခေါ ပန=စင်စစ်မှုကား၊ ယဿ=အကြင်မျက်စိ၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ= ဖြစ်မှုသည်၎င်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်၎င်း၊ ပညာယတိ= ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဝေတိစ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်၊ ဟောတိ= ဖြစ်၏။ တဿ=ထို့ကြောင့်၊ ယော= အကြင်သူသည်၊ “စက္ခု=မျက်စိကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ် တည်း။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆို ငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ နဥပ္ပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်၊ ဣတိ=ဤသို့ သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ စက္ခု=မျက်စိသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တ သာတည်း။

ရူပါယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၁၀။ “ရူပါ=ရူပါရုံတို့သည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”
ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=
ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ရူပါနံ=ရူပါရုံတို့၏၊
ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်း
ကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ယဿ ခေါ ပန=အကြင်ကြောင့်လျှင်၊
ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်း
ကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေငါ၏၊ အတ္တာ=
ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိစ=ခဏခဏ
ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သောစကား
အဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဘွယ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တဿာ=ထို့ကြောင့်၊
ယော=အကြင်သူသည်၊ “ရူပါ=ရူပါရုံတို့သည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော
ကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆို
ချက်သည်၊ နဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ဣတိ=ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်
အားဖြင့်၊ စက္ခု=မျက်စိသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။
ရူပါ=ရူပါရုံတို့သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တတို့သာတည်း။

စက္ခုဝိညာဏ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၁။ “စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ အတ္တာ=အစိုးရ
ပိုင်သော ကိုယ်တည်း” ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=
ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။
စက္ခုဝိညာဏဿ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။
ယဿ ခေါ ပန=အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်း

ကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။
တေန= ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ=ခဏခဏ
ဖြစ် လည်းဖြစ်၏၊ ဝေတိစ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ
ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တဿ=ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ “စက္ခု
ဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်
တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့၊ တံ=ထိုပြောဆိုချက် သည်၊
နဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ဣတိ=ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ စက္ခု=
မျက်စိသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ရူပါ=ရူပါရုံတို့သည်၊
အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တတို့သာတည်း။ စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်
စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။

စက္ခုသမ္ပဿ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၂။ “စက္ခုသမ္ပဿော=စက္ခုသမ္ပဿသည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်
သော ကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=ပြော
ဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။
စက္ခုသမ္ပဿဿ=စက္ခုသမ္ပဿ၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊
ဝယောပိ= ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ယဿ
ခေါ ပန=အကြင်ကြောင့် လျှင်၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊
ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=
ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ=ခဏခဏ
ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိစ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ
ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်။ ဟောတိ=
ဖြစ်၏။ တဿ=ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ “စက္ခုသမ္ပဿော=

စက္ခုသမ္ပဿသည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း။ က္ကတိ= ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ နဥပပဇ္ဇတိ= မသင့်မြတ်။ က္ကတိ=ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ စက္ခု=မျက်စိသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ရူပါ=ရူပါရုံတို့သည်၊ အနတ္တာ=အစိုး မရ အနတ္တတို့သာတည်း။ စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ စက္ခုသမ္ပဿော=စက္ခုသမ္ပဿ သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။

ဝေဒနာ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၃။ “ဝေဒနာ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ အတ္တာ= အစိုးရ ပိုင်သောကိုယ်တည်း။ က္ကတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ= မသင့်မြတ်။ ဝေဒနာယ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရား၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ= ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ယဿ ခေါ ပန=အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်း ကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိစ= ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ က္ကတိ က္ကစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဘွယ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တသ္မာ= ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ “ဝေဒနာ=စက္ခု သမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ တရားသည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း။ က္ကတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့၊ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ နဥပပဇ္ဇတိ= မသင့်မြတ်။ က္ကတိ=ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ စက္ခု=မျက်စိသည်၊

အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ရူပါ=ရူပါရုံတို့သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တတို့သာတည်း။ စက္ခုဝိညာဏ်=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ စက္ခုသမ္ပဿော=စက္ခုသမ္ပဿသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ဝေဒနာ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။

တဏှာအနတ္တာနုပဿနာ

၁၄။ “တဏှာ=ရူပတဏှာသည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ နဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ တဏှာယ=ရူပတဏှာ၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ယဿ ခေါ ပန=အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိစ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဝေတိစ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ ဧဝမာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဘွယ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ “တဏှာ=ရူပတဏှာသည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ နဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ဣတိ=ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ စက္ခု=မျက်စိသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ရူပါ=ရူပါရုံတို့သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တတို့ သာတည်း။ စက္ခုဝိညာဏ်=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ စက္ခုသမ္ပဿော=စက္ခုသမ္ပဿသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ

အနတ္တသာတည်း။ ဝေဒနာ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရားသည်။
အနတ္တ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ တဏှာ=ရူပတဏှာသည်။ အနတ္တ=
အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။

စက္ခာယတန စသည်၌ အနတ္တာနုပဿနာခန်းပြီးပြီ။

-----*-----

သောတာယတနာဒိ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၅။ “သောတံ=နားသည်။ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။
ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ (ပ)။
“ယာနံ=နာခေါင်းသည်။ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=
ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ (ပ)။ “ဇိဝှါ=
လျှာသည်။ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=
အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ (ပ)။ “ကာယော=ကိုယ်သည်။
အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူ
သည်။ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ (ပ)။

မနာယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၁၆။ “မနော=စိတ်သည်။ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။
ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။
တံ=ထိုပြော ဆိုချက်သည်။ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ မနဿ=စိတ်၏။
ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်း
ကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ခေါ ပန=စင်စစ်မှုကား၊ ယဿ=
အကြင်စိတ်၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ= ပျက်မှု
သည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=

ငါ၏။ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိ စ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏။ ကုတိ ကုစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ “မနော=စိတ်သည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း” ။ကုတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆို ငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပ္ပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ကုတိ=ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ မနော=စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာ တည်း။

ဓမ္မာယတန အနတ္တာနုပဿနာ

၁၇။ “ဓမ္မာ=တရားအလုံးစုံ ဓမ္မာရုံတို့သည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း”။ ကုတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=ပြောဆို ငြား အံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပ္ပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ဓမ္မာနံ=ဓမ္မာရုံ တရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည် လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ခေါ ပန=စင်စစ်မှုကား၊ ယဿ=အကြင်ဓမ္မာရုံ တရားအပေါင်း၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ= ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန= ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဝေတိ စ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ကုတိ ကုစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်၊ ဟောတိ= ဖြစ်၏။ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူ သည်၊ “ဓမ္မာ=တရားအလုံးစုံ ဓမ္မာရုံတို့သည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း”။ ကုတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပ္ပပဇ္ဇတိ= မသင့်မြတ်။ ကုတိ=ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ မနော=စိတ်သည်၊

အနတ္တ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ဓမ္မာ=တရားအလုံးစုံ ဓမ္မာရုံတို့သည်၊
အနတ္တ=အစိုးမရ အနတ္တတို့သာတည်း။

မနောဝိညာဏ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၈။ “မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်
သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့။ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=
ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။
မနောဝိညာဏဿ=မနောဝိညာဏ်စိတ်၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။
ခေါ ပန=စင်စစ်မှုကား၊ ယဿ=အကြင်မနောဝိညာဏ်စိတ်၏၊ ဥပ္ပါဒေါပိ=
ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊
ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိ စ=ခဏခဏ
ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကား
အဓိပ္ပါယ်ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊
ယော=အကြင်သူသည်၊ “မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်ကား၊
အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြား
အံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ဣတိ=ဤသို့
သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ မနော=စိတ်သည်၊ အနတ္တ=အစိုးမရ
အနတ္တသာတည်း။ ဓမ္မာ=တရားအလုံးစုံ ဓမ္မာရုံတို့သည်၊ အနတ္တ=အစိုးမရ
အနတ္တတို့သာတည်း။ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊
အနတ္တ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။

မနောသမ္ပဿ အနတ္တာနုပဿနာ

၁၉။ “မနောသမ္ပဿော=မနောသမ္ပဿသည်။ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း။” က္ကတိ=ဤသို့။ ယော=အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်။ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ မနောသမ္ပဿဿ=မနောသမ္ပဿ၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ခေါ ပန=စင်စစ်မှုကား၊ ယဿ=အကြင်မနောသမ္ပဿ၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စ၊ ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဝေတိ စ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ က္ကတိ က္ကစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တဿ=ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်။ “မနော သမ္ပဿော=မနောသမ္ပဿသည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း။” က္ကတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ က္ကတိ=ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ မနော=စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ဓမ္မာ=တရားအလုံးစုံ ဓမ္မာရုံတို့သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တတို့သာတည်း။ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ မနော သမ္ပဿော=မနောသမ္ပဿသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။

ဝေဒနာ အနတ္တာနုပဿနာ

၂၀။ “ဝေဒနာ=မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာသည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း။” က္ကတိ=ဤသို့။ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=

ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်။ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။
ဝေဒနာယ=မနောသမ္ပဿဇာဝေဒနာ၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။
ခေါ ပန=စင်စစ်မှုကား၊ ယဿ=အကြင်မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ
တရား၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်
လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏၊
အတ္တာ=ကိုယ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိ
စ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော
စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တဿ္မာ=
ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်။ “ဝေဒနာ=မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ
သည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ဝဒေယျ=
ပြောဆိုငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်။ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။
ဣတိ=ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ မနော=စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=
အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ဓမ္မာ=တရားအလုံးစုံ ဓမ္မာရုံတို့သည်၊
အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တတို့သာတည်း။ မနောဝိညာဏံ=မနော
ဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ မနော
သမ္ပဿော=မနောသမ္ပဿသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။
ဝေဒနာ=မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တ
သာတည်း။

တဏှာ အနတ္တာနုပဿနာ

၂။ “တဏှာ=ဓမ္မတဏှာသည်၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်
တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ ဝဒေယျ=ပြောဆိုငြားအံ့။
တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်။ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ တဏှာယ=ဓမ္မ

တဏှာ၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ ခေါ ပန=စင်စစ်မှုကား၊ ယဿ=အကြင်ဓမ္မတဏှာ တရား၏။ ဥပ္ပါဒေါပိ=ဖြစ်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ဝယောပိ=ပျက်မှုသည်လည်းကောင်း၊ ပညာယတိ=ထင်ရှား၏။ တေန=ထို့ကြောင့်၊ “မေ=ငါ၏။ အတ္တာ=ကိုယ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စ=ခဏခဏ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဝေတိ စ=ခဏခဏ ချုပ်လည်းချုပ်၏”။ ဣတိ ဣစ္စဿ ဧဝ မာဂတံ=ဤသို့သော စကားအဓိပ္ပါယ် ဝင်ရောက်ဖွယ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ တဿ=ထို့ကြောင့်၊ ယော=အကြင်သူသည်၊ “တဏှာ=ဓမ္မတဏှာသည်ကား၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့ ဝဒေယျ=ပြောဆို ငြားအံ့။ တံ=ထိုပြောဆိုချက်သည်၊ န ဥပပဇ္ဇတိ=မသင့်မြတ်။ ဣတိ=ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ မနော=စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ဓမ္မာ=တရားအလုံးစုံ ဓမ္မာရုံတို့သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တတို့သာတည်း။ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ် စိတ်သည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ မနောသမ္မဿော=မနောသမ္မဿသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ ဝေဒနာ=မနောသမ္မဿဇာ ဝေဒနာသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။ တဏှာ=ဓမ္မတဏှာသည်၊ အနတ္တာ=အစိုးမရ အနတ္တသာတည်း။

စက္ခာယတနာဒိမှိ သက္ကာဒိဒ္ဓိ သမုဒယ

၂၂။ ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ အယံ ခေါ ပန=ဤဆိုလတ္တံ့သော ဖြစ်ပုံသည်ကား၊ သက္ကာယသမုဒယဂါမိနီပဋိပဒါ=သက္ကာယဒိဒ္ဓိ ပွားမှုများကြောင်း အဖြစ်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ယုတ်များပေတည်း။ စက္ခါ=မျက်စိကို၊ “ဧတံ=ဤမျက်စိသည်ကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤမျက်စိသည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤ

မျက်စိသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။
ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။ ။ ရူပေ=ရူပါရုံတို့ကို၊
“ဧတံ= ဤရူပါရုံကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤရူပါရုံသည်ပင်လျှင်၊
အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဧသော=ဤရူပါရုံသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊
အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=
မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။ စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်ကို၊ “ဧတံ=ဤစက္ခု
ဝိညာဏ်ကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤစက္ခုဝိညာဏ်သည်ပင်လျှင်၊
အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဧသော=ဤစက္ခုဝိညာဏ်သည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊
အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=
မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။ ။ စက္ခုသမ္ပဿံ=စက္ခုသမ္ပဿကို၊ “ဧတံ=ဤ
စက္ခုသမ္ပဿသည်ကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤစက္ခုသမ္ပဿ
သည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဧသော=ဤစက္ခုသမ္ပဿ
သည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရ ပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=
ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသော အားဖြင့်ရှု၏။ ဝေဒနာ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ
ဝေဒနာကို၊ “ဧတံ=ဤဝေဒနာကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=
ဤဝေဒနာသည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဧသော=ဤဝေဒနာ
ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊
သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။ ။ တဏှံ=ရူပတဏှာကို၊ “ဧတံ=ဤ
တဏှာကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤ တဏှာသည်ပင်လျှင်၊
အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍ နေ၏။ ဧသော=ဤ တဏှာကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=
အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသော
အားဖြင့်ရှု၏။

ဤကား စက္ခုဒွါရအတွက် သတ္တာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပွားပုံကိုဆိုသော စကားရပ်တည်း။

သောတာယတနာဒီသု သက္ကာယဒိဋ္ဌိသမုဒယ

၂၃။ သောတံ=နားကို၊ “ဧတံ=ဤနားကား၊ မမ= ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤနားသည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော= ဤနားသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။(ပ)။ ဃာနံ= နှာခေါင်းကို၊ “ဧတံ=ဤနှာခေါင်းကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော= ဤနှာခေါင်းသည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤ နှာခေါင်းသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။(ပ)။ ဇိဝံ=လျှာကို၊ “ဧတံ=ဤလျှာကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤလျှာသည် ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤလျှာသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ= အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသော အားဖြင့်ရှု၏။(ပ)။ ကာယံ=ကိုယ်ကို၊ “ဧတံ=ဤကိုယ်ကား၊ မမ=ငါ့ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤကိုယ်သည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤကိုယ်သည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ် တည်း။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။ (ပ)။

မနာယတနာဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သမုဒယ

၂၄။ မနံ=စိတ်ကို၊ “ဧတံ=ဤစိတ်ကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော= ဤစိတ်သည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤစိတ်သည် ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း။”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။

ဓမ္မေ=ဓမ္မာရုံတရားတို့ကို၊ “ဧတံ=ဤဓမ္မာရုံတရားကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာ တည်း။ ဧသော=ဤဓမ္မာရုံတရားသည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။

ဧသော=ဤဓမ္မာရုံတရားသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်တည်း”။ ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။

မနောဝိညာဏ်=မနောဝိညာဏ်စိတ်ကို၊ “ဧတံ=ဤမနောဝိညာဏ် စိတ်ကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤမနောဝိညာဏ်စိတ်သည် ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤမနောဝိညာဏ်စိတ် သည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။

မနောသမ္ပဿံ=မနောသမ္ပဿကို၊ “ဧတံ=ဤမနောသမ္ပဿကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း၊ ဧသော=ဤမနောသမ္ပဿသည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ= ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤမနောသမ္ပဿတရားသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှား သောအားဖြင့်ရှု၏။

ဝေဒနံ=မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာကို၊ “ဧတံ=ဤမနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤ မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ သည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော=ဤမနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။

တဏှံ=ဓမ္မတဏှာကို၊ “ဧတံ=ဤတဏှာကား၊ မမ=ငါ့ဥစ္စာတည်း။ ဧသော=ဤတဏှာသည်ပင်လျှင်၊ အဟမသ္မိ=ငါဖြစ်၍နေ၏။ ဧသော= ဤတဏှာသည်ကား၊ မေ=ငါ၏၊ အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်တည်း”။ ကုတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှားသောအားဖြင့်ရှု၏။

စက္ကယတနာဒိမှိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ နိရောဓ

၂၅။ ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ အယံ ခေါ ပန=ဤဆိုလတ္တံ့သော ဖြစ်ပုံသည်ကား၊ သက္ကာယ နိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ=သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ငြိမ်းမှုသို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်မြတ်ပေတည်း။

စက္ခု=မျက်စိကို၊ “ဧတံ=ဤမျက်စိကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော= ဤမျက်စိသည်၊ နဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤမျက်စိသည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

ရူပေ=ရူပါရုံတို့ကို၊ “ဧတံ=ဤရူပါရုံကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော= ဤရူပါရုံသည်၊ နဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤရူပါရုံသည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်ကို၊ “ဧတံ=ဤစက္ခုဝိညာဏ်ကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ဤစက္ခု ဝိညာဏ်သည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤစက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

စက္ခုသမ္ပဿံ=စက္ခုသမ္ပဿကို၊ “ဧတံ=ဤစက္ခုသမ္ပဿကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ဤစက္ခုသမ္ပဿသည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤစက္ခုသမ္ပဿသည်၊ မေ=ငါ၏၊ နအတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

ဝေဒနံ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာကို၊ “ဧတံ=ဤဝေဒနာကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ဤဝေဒနာသည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။

ဧသော=ဤဝေဒနာသည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်
မဟုတ်။ ကူတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

တဏှံ=ရူပတဏှာကို၊ “ဧတံ=ဤတဏှာကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်။ ဧသော=ဤတဏှာသည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=
ဤတဏှာသည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်မဟုတ်။
ကူတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

ဤကား စက္ခုဒွါရအတွက် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ချုပ်ငြိမ်းပုံကိုဆိုသော စကားရပ်တည်း။

၂၆။ သောတံ=နားကို၊ “ဧတံ=ဤနားကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်။ ဧသော=ဤနားသည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤ
နားသည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်မဟုတ်။
ကူတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သော အားဖြင့်ရှု၏။ (ပ)။

ဃာနံ=နှာခေါင်းကို၊ “ဧတံ=ဤနှာခေါင်းကား(ပ)။ ဇိဝံ=လျှာကို၊
“ဧတံ=ဤလျှာကား၊ (ပ)။ ကာယံ=ကိုယ်ကို၊ “ဧတံ=ဤကိုယ်ကား၊ (ပ)။

မနာယတနာဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနိရောဓ

၂၇။ မနံ=စိတ်ကို၊ “ဧတံ=ဤစိတ်ကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။
ဧသော=ဤစိတ်သည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်၊ ဧသော=ဤစိတ်သည်၊
မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်မဟုတ်။ ကူတိ=ဤသို့၊
သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

ဓမ္မေ=ဓမ္မာရုံတရားအပေါင်းတို့ကို၊ “ဧတံ=ဤဓမ္မာရုံတရား
အပေါင်းကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ဤဓမ္မာရုံတရား
အပေါင်းသည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤဓမ္မာရုံအပေါင်းသည်၊
မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်မဟုတ်။” ကူတိ=ဤသို့၊
သမနုပဿတိ=မှန်သော အားဖြင့်ရှု၏။

မနောဝိညာဏ်=မနောဝိညာဏ်စိတ်ကို၊ “ဧတံ=ဤမနောဝိညာဏ် စိတ်ကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော= ဤမနောဝိညာဏ် စိတ်သည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤမနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ= မှန်သော အားဖြင့်ရှု၏။

မနောသမ္ပဿံ=မနောသမ္ပဿကို၊ “ဧတံ=ဤမနောသမ္ပဿကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ဤမနောသမ္ပဿသည်၊ န ဟမသ္မိ= ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤမနောသမ္ပဿသည်၊ မေ=ငါ၏၊ နအတ္တာ= အစိုးရပိုင်သော ကိုယ်မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သော အားဖြင့်ရှု၏။

ဝေဒနံ=မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာကို၊ “ဧတံ=ဤဝေဒနာကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော=ဤဝေဒနာသည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်။ ဧသော=ဤဝေဒနာသည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ် မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

တဏှံ=ဓမ္မတဏှာကို၊ “ဧတံ=ဤတဏှာကား၊ န မမ=ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်။ ဧသော= ဤတဏှာသည်၊ န ဟမသ္မိ=ငါမဟုတ်၊ ဧသော= ဤတဏှာသည်၊ မေ=ငါ၏၊ န အတ္တာ=အစိုးရပိုင်သောကိုယ်မဟုတ်”။ ဣတိ=ဤသို့၊ သမနုပဿတိ=မှန်သောအားဖြင့်ရှု၏။

စက္ခယတနာဒိမှိ သံသာရစက္ကပဝတ္ထန

၂၈။ ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ စက္ခုဉ္စ=မျက်စိကို၎င်း၊ ရူပေစ= ရူပါရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ စက္ခုဝိညာဏ်=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏှံ=ထိုဓာတ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစဉ်း ဝေးမှုသည်၊ ဖသော=စက္ခုသမ္ပဿမည်၏။ ဖဿ ပစ္စယာ=စက္ခုသမ္ပဿ

ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သုခံဝါ=ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံဝါ=ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ=ဆင်းရဲချမ်းသာမဟူ လျစ်လျူရှုသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝေဒယိတံ=ခံစားမှုဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။

သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါယ ဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ အဘိနန္ဒတိ=နှစ်သက်၏၊ အဘိဝဒတိ=ကောင်းစွ၊ ချမ်းသာစွာဟူ၍ တဖွဖွပြောဆို၏၊ အဇ္ဈောသာယ= မျှတော့မလောက်ဖြစ်၍၊ တိဌတိ=တည်နေ၏။ တဿ=ထိုသုခဝေဒနာ ခံစားသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ ရာဂါနုသယော= ရာဂါနုသယဓာတ်သည်၊ အနုသေတိ=အစဉ်ကိန်းအောင်းလေ၏။

ဒုက္ခာယဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိ ခံစားရသည်ရှိသော်၊ သောစတိ=စိုးရိမ်ပူပန်၏။ ကိလမတိ=ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ=ငိုကြွေး၏။ ဥရတ္တာဠိ=ရင်ဘတ်လက်တီး၊ ကန္တတိ=မြည်တမ်း ၏။ သမ္မောဟံ=တွေဝေမိန်းမောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ=ရောက်၏။ တဿ= ထိုဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ ပဋိယာ နုသယော=ပဋိယာနုသယဓာတ်သည်၊ အနုသေတိ=အစဉ်ကိန်းအောင်း လေ၏။

အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ တဿာဝေဒနာယ=ထိုဥပေက္ခာ ဝေဒနာ၏၊ သမုဒယဉ္စ=ဖြစ်ပွားပုံကို၎င်း၊ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ=ချုပ်ကွယ်ပုံကို၎င်း၊ အဿာဒဉ္စ=သာယာဘွယ်ကို၎င်း၊ အာဒီနဝဉ္စ=အပြစ်ဒေါသ အာဒီနဝကို ၎င်း၊ နိဿရဏဉ္စ=ကျွတ်လွတ်မှုကို၎င်း၊ ယထာဘူတံ=ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း၊ နပ္ပဇာနာတိ=အပြားအားဖြင့် ထင်ရှားစွာမသိနိုင်၊ တဿ=

ထိုဥပေက္ခာ ဝေဒနာခံစားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ အဝိဇ္ဇာနုသယော=အဝိဇ္ဇာနုသယဓာတ်သည်၊ အနုသေတိ=အစဉ်ကိန်း အောင်းလေ၏။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ=စင်စစ်၊ သုခါယ ဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာ၌၊ ရာဂါနုသယံ=ရာဂါနုသယဓာတ်ကို၊ အပ္ပဟာယ=မပယ်စွန့်မှု၍၊ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာ၌၊ ပဋိယာနုသယံ=ပဋိယာနုသယဓာတ်ကို၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိနောဒေတွာ=မဖြေ ဖျောက်ဘဲ၊ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌၊ အဝိဇ္ဇာနုသယံ=အဝိဇ္ဇာနုသယကို၊ အသမ္မဟနိတွာ=မနှုတ်ပယ်မှု၍၊ အဝိဇ္ဇံ=အဝိဇ္ဇာဓာတ်ကို၊ အပ္ပဟာယ=မပယ်စွန့်မှု၍၊ ဝိဇ္ဇံ=ပညာဉာဏ် အလင်းကို၊ အနုပ္ပါဒေတွာ=မဖြစ်စေနိုင်သည်ရှိသော်၊ ဒိဌေဝဓမ္မေ= မျက်မှောက်ဘဝပစ္စက္ခ၌၊ ဒုက္ခ သန္တကရော=ဒုက္ခ၏ အဆုံးကိုပြုနိုင်သည်၊ ဘဝိဿတိ=ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ=ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ=မရှိ၊ ဝါ=ဖြစ်နိုင်သော အခွင့်မရှိ။

ဤကား စကျွဒ္ဓါရအတွက်တည်း။

သောတာယတနာဒီသု သံသာရစက္က ပဝတ္ထန

- ၂၉။ ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ သောတဉ္စ=နားကို၎င်း၊ သဒ္ဓေစ= သဒ္ဓါရုံ တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ သောတဝိညာဏံ=သောတ ဝိညာဏ်စိတ် သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)
- ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ ယာနဉ္စ=နှာခေါင်းကို၎င်း၊ ဂန္ဓေစ= ဂန္ဓာရုံ တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ယာနဝိညာဏံ=ယာနဝိညာဏ် စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)

- ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ ဇိဝုဇ္ဇ=လျှာကို၎င်း၊ ရသေစ=ရသာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဇိဝုဝိညာဏံ=ဇိဝုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)
- ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ ကာယဉ္ဇ=ကိုယ်ကို၎င်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ=ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ကာယဝိညာဏံ= ကာယဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)

မနာယတနာဒိမ္ပိ သံသာရစက္က ပဝတ္တန

- ၃၀။ ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနဉ္ဇ=စိတ်ကို၎င်း၊ ဓမ္မေစ=ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=ထိုဓာတ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=မနောသမ္မဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သုခံဝါ=ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံဝါ=ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ=ဆင်းရဲချမ်းသာမဟူ လျစ်လျူရှုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဒယိတံ=ခံစားမှုဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။
- သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါယဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော-သမာနော=တွေ့ထိ ခံစားရသည်ရှိသော်၊ အဘိနန္ဒတိ=နှစ်သက်၏။ အဘိဝဒတိ=ကောင်းစွ၊ ချမ်းသာစွဟူ၍ တဖွဖွပြောဆို၏။ အဇ္ဈောသာယ=မျှတော့မလောက်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ=တည်နေ၏။ တဿ=ထိုသုခဝေဒနာခံစားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ ရာဂါနုသယော= ရာဂါနုသယဓာတ်သည်၊ အနုသေတိ=အစဉ်ကိန်းအောင်းလေ၏။

- ဒုက္ခာယဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော= တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ သောစတိ=စိုးရိမ်ပူပန်၏။ ကိလမတိ=ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ=ငိုကြွေး၏။ ဥရတ္တာဠိ=ရင်ဘတ်လက်တီး၊ ကန္တတိ=မြည်တမ်း၏။ သမ္မောဟံ=တွေဝေမိန်းမောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ=ရောက်၏။ တဿ=ထိုဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ ပဋိယာနုသယော=ပဋိယာနုသယဓာတ်သည်၊ အနုသေတိ=အစဉ်ကိန်းအောင်းလေ၏။
- အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ တဿာ ဝေဒနာယ=ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာ၏။ သမုဒယဉ္စ=ဖြစ်ပွားပုံကို၎င်း၊ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ=ချုပ်ကွယ်ပုံကို၎င်း၊ အဿာဒဉ္စ=သာယာဘွယ်ကို၎င်း၊ အာဒီနဝဉ္စ=အပြစ်ဒေါသ အာဒီနဝကို၎င်း၊ နိဿရဏဉ္စ=ကျွတ်လွတ်မှုကို၎င်း၊ ယထာဘူတံ=ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ နပ္ပဇာနာတိ=အပြားအားဖြင့် ထင်ရှားစွာမသိနိုင်၊ တဿ=ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာ ခံစားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ အဝိဇ္ဇာနုသယော=အဝိဇ္ဇာနုသယဓာတ်သည်၊ အနုသေတိ=အစဉ်ကိန်းအောင်းလေ၏။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ=စင်စစ်၊ သုခါယ ဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာ၌၊ ရာဂါနုသယံ=ရာဂါနုသယဓာတ်ကို၊ အပ္ပဟာယ=မပယ်စွန့်ကုန်မှု၍၊ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာ၌၊ ပဋိယာနုသယံ=ပဋိယာနုသယဓာတ်ကို၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိနောဒေတွာ=မဖြေဖျောက်ဘဲ၊ အဒုက္ခ မသုခါယဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌၊

အဝိဇ္ဇာနုသယံ=အဝိဇ္ဇာနုသယကို၊ အသမ္မဟနိတွာ=မနှုတ်ပယ်မှု၍၊
 အဝိဇ္ဇံ=အဝိဇ္ဇာမှောင်ဓာတ်ကို၊ အပ္ပဟာယ=မပယ်စွန့်မှု၍၊ ဝိဇ္ဇံ=ပညာ
 ဉာဏ်အလင်းကို၊ အနုပ္ပါဒေတွာ=မဖြစ်စေနိုင်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ=
 မျက်မှောက်ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်၊ ဒုက္ခဿန္တကရော=ဒုက္ခ၏ အဆုံးကိုပြုနိုင်သည်၊
 ဘဝိဿတိ=ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ=ဤသို့သော အကြောင်းသည်။
 န ဝိဇ္ဇတိ=မရှိ၊ ဝါ=ဖြစ်နိုင်သော အခွင့်မရှိ။

စက္ခုယတနာဒိမိ သံသာရစက္က နိရောဓ

၃၁။ ဘိက္ခုဝေ=ရဟန်းတို့၊ စက္ခုဉ္စ=မျက်စိကို၎င်း၊ ရူပေစ=ရူပါရုံ
 တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဍံ=ထိုဓာတ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ
 စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖဿော=စက္ခုသမ္ပဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=စက္ခု
 သမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သုခံဝါ=ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဒုက္ခံဝါ=ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ=ဆင်းရဲ
 ချမ်းသာမဟူ လျစ်လျူရှုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဒယိတံ=ခံစားမှု
 ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။

➤ သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါယ ဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာဖြင့်၊
 ဖုဋ္ဌောသမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ နာဘိနန္ဒတိ=
 မနှစ်သက်။ နာဘိဝေဒတိ=ကောင်းစွာ၊ ချမ်းသာစွာဟူ၍ တဖွဖွ
 ပြောဆိုမှုလည်းမရှိ။ အဇ္ဈောသာယ=မျှတော့မလောက်ဖြစ်၍၊
 န တိဋ္ဌတိ=တည်၍မနေ၊ တဿ=ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်
 အတွင်း၌၊ ရာဂါနုသယော=ရာဂါနုသယဓာတ်သည်၊ နာ
 နုသေတိ=မကိန်းအောင်း။

- ဒုက္ခာယဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစား ရသည်ရှိသော်၊ န သောစတိ=မစိုးရိမ်၊ န ကိလမတိ=မပင်ပန်း။ န ပရိဒေဝတိ=မငိုကြွေး၊ ဥရတ္တာဠိ=ရင်ဘတ်လက်တီး၊ န ကန္တတိ=မမြည်တမ်း၊ သမ္မောဟံ=တွေဝေ မိန်းမောခြင်းသို့၊ န အာပဇ္ဇတိ=မရောက်။ တဿ=ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန် အတွင်း၌၊ ပဋိဃာနုသယော=ပဋိဃာနုသယ ဓာတ်သည်၊ နာနုသေတိ=မကိန်းအောင်း။
- အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ တဿာ ဝေဒနာယ= ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာ၏၊ သမုဒယဉ္စ=ဖြစ်ပွားပုံကို၎င်း၊ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ= ချုပ်ကွယ်ပုံ ကို၎င်း၊ အဿာဒဉ္စ=သာယာဘွယ် ကို၎င်း၊ အာဒိနဝဉ္စ=အပြစ်ဒေါသ အာဒိနဝကို၎င်း၊ နိဿရဏဉ္စ=ကျွတ် လွတ်မှုကို၎င်း၊ ယထာဘူတံ=ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဇာနာတိ= အပြားအားဖြင့် ထင်ရှားစွာသိနိုင်၏၊ တဿ=ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ အဝိဇ္ဇာနုသယော=အဝိဇ္ဇာနုသယ ဓာတ်သည်၊ နာနုသေတိ=မကိန်းအောင်း။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ=စင်စစ်၊ သုခါယ ဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာ၌၊ ရာဂါနုသယံ=ရာဂါနုသယဓာတ်ကို၊ ပဟာယ= ပယ်စွန့်၍၊ ဒုက္ခာယဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာ၌၊ ပဋိဃာနုသယံ=ပဋိဃာနု သယဓာတ်ကို၊ ပဋိဝိနောဒေတွာ=ဖြေဖျောက်၍၊ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌၊ အဝိဇ္ဇာနုသယံ=အဝိဇ္ဇာနုသယဓာတ်ကို၊ သမူဟနိတွာ=ပယ်နှုတ်၍၊ အဝိဇ္ဇံ=အဝိဇ္ဇာမှောင်ကို၊ ပဟာယ=ပယ်စွန့်၍၊ ဝိဇ္ဇံ=ပညာဉာဏ်အလင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ=ဖြစ်စေ၍၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ=

မျက်မှောက်ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခဿန္တကရော=ဒုက္ခ၏အဆုံးကို ပြုနိုင်သည်။ ဘဝိဿတိ=ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ=ဤသို့သော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ=ရှိ၏။

ဤကား စက္ခုဒွါရအတွက်တည်း။

သောတာယနာဒီသု သံသာရစက္က နိရောဓ

၃၂။ ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ သောတဉ္စ=နားကို၎င်း၊ သဒ္ဓေစ=သဒ္ဓါရုံ တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ သောတဝိညာဏံ=သောတဝိညာဏ်စိတ် သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ= ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)

- ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ ယာနဉ္စ=နှာခေါင်းကို၎င်း၊ ဂန္ဓေစ=ဂန္ဓာရုံ တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ယာနဝိညာဏံ=ယာနဝိညာဏ်စိတ် သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)
- ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ ဇိဝုဉ္စ=လျှာကို၎င်း၊ ရသေစ=ရသာရုံတို့ကို ၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ဇိဝုဝိညာဏံ=ဇိဝုဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)
- ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ ကာယဉ္စ=ကိုယ်ကို၎င်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ= ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ ကာယဝိညာဏံ= ကာယ ဝိညာဏ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ (ပ)

မနာယတနာဒီမိ သံသာရစက္ကနိရောဓ

၃၃။ ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ မနဉ္စ=စိတ်ကို၎င်း၊ ဓမ္မေစ=ဓမ္မာရုံ တို့ကို၎င်း၊ ပဋိစ္စ=အစွဲပြု၍၊ မနောဝိညာဏံ=မနောဝိညာဉ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ=ဖြစ်ပေါ်၏။ တိဏ္ဏံ=ထိုဓာတ်သုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ=ပေါင်းဆုံ

စည်းဝေးမှုသည်၊ ဖသော=မနောသမ္မဿမည်၏။ ဖဿပစ္စယာ=ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သုခံဝါ=ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံဝါ=ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ=ဆင်းရဲချမ်းသာ မဟူလျစ်လျူရှု သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝေဒယိတံ=ခံစားမှုဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ= ဖြစ်ပေါ်၏။

- သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါယ ဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ နာဘိနန္ဒတိ=မနှစ်သက်၊ နာဘိဝဒတိ=ကောင်းစွ၊ ချမ်းသာစွဟူ၍ တဖွဖွ ပြောဆိုမှုလည်းမရှိ၊ အဇ္ဈောသာယ=မျှတော့မလောက်ဖြစ်၍၊ နတိဌတိ=တည်၍မနေ၊ တဿ=ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ ရာဂါနုသယော=ရာဂါနုသယဓာတ်သည်၊ နာနုသေတိ=မကိန်းအောင်း။
- ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ န သောစတိ=မစိုးရိမ်၊ န ကိလမတိ=မပင်ပန်း၊ န ပရိဒေဝတိ=မငိုကြွေး၊ ဥရတ္တာဠိ= ရင်ဘတ်လက်တီး၊ နကန္တတိ= မမြည်တမ်း၊ သမ္မောဟံ=တွေဝေ မိန်းမောခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ=မရောက်၊ တဿ=ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန်အတွင်း၌၊ ပဋိဃာနုသယော=ပဋိဃာနုသယဓာတ်သည်၊ နာနုသေတိ=မကိန်းအောင်း။
- အဒုက္ခ မသုခါယ ဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌော သမာနော=တွေ့ထိခံစားရသည်ရှိသော်၊ တဿာဝေဒနာယ=ထိုဥပေက္ခာ ဝေဒနာ၏၊ သမုဒယဉ္စ=ဖြစ်ပွားပုံကို၎င်း၊ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ=ချုပ်ကွယ်ပုံကို၎င်း၊ အဿာဒဉ္စ=သာယာဘွယ်ကို

၎င်း၊ အာဒီနဝဠ= အပြစ်ဒေါသအာဒီနဝကို၎င်း၊ နိဿရဏဉ္စ= ကျွတ်လွတ်မှုကို၎င်း၊ ယထာဘူတံ=ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ပဇာနာတိ=အပြားအားဖြင့် ထင်ရှားစွာသိနိုင်၏၊ တဿ= ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တာနေ=သန္တာန် အတွင်း၌၊ အဝိဇ္ဇာနုသယော= အဝိဇ္ဇာနုသယဓာတ်သည်၊ နာနုသေတိ=မကိန်းအောင်း။

ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ သော=ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ=စင်စစ်၊ သုခါယ ဝေဒနာယ=သုခဝေဒနာ၌၊ ရာဂါနုသယံ=ရာဂါနုသယဓာတ်ကို၊ ပဟာယ=ပယ်စွန့်၍၊ ဒုက္ခာယဝေဒနာယ=ဒုက္ခဝေဒနာ၌၊ ပဋိယာနုသယံ= ပဋိယာနုသယဓာတ်ကို၊ ပဋိဝိနောဒေတွာ=ပယ်နှုတ်၍၊ အဒုက္ခ မသုခါယ ဝေဒနာယ=ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌၊ အဝိဇ္ဇာနုသယံ= အဝိဇ္ဇာနုသယဓာတ်ကို၊ သမူဟနိတွာ=ပယ်နှုတ်၍၊ အဝိဇ္ဇံ=အဝိဇ္ဇာမှောင်ကို၊ ပဟာယ=ပယ်စွန့်၍၊ ဝိဇ္ဇံ=ပညာဉာဏ်အလင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ=ဖြစ်စေ၍၊ ဒိဌေဝဓမ္မေ= မျက်မှောက်ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ပင်လျှင်၊ ဒုက္ခဿန္တကရော=ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုနိုင်သည်၊ ဘဝိဿတိ=ဖြစ်လတ္တံ့။ ကုတိဇတံ ဌာနံ=ဤသို့သော အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ=ရှိ၏။

၃၃။ ဘိက္ခဝေ=ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ=သို့၊ ပဿံ ပဿန္တော=သိမြင် နိုင်သော၊ သုတဝါ=လောကုတ္တရာပညာ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယ သာဝကော=ငါဘုရား၏ တပည့်သားသည်။ စက္ခုသ္မိံ=မျက်စိ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ= ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသု=ရူပါရုံတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ စက္ခုဝိညာဏေ= စက္ခုဝိညာဏ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ စက္ခုသမ္ပဿေ=စက္ခုသမ္ပဿ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ ဝေဒနာယ=စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာတရား၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ တဏှာယ=ရူပတဏှာ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏။

- သောတသွံ=နား၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ သဒ္ဓေသု=သဒ္ဓါရုံတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏။ (ပ)
 - ယာနသွံ=နှာခေါင်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ ဂန္ဓေသု=ဂန္ဓာရုံတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏။ (ပ)
 - ဇိဂ္ဂါယ=လျှာ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ ရသေသု=ရသာရုံတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏။ (ပ)
 - ကာယသွံ=ကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု= ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏။ (ပ)
- မနသွံ=စိတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ ဓမ္မေသု=ဓမ္မာရုံတို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ မနောဝိညာဏေ=မနောဝိညာဏ်စိတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ မနောသမ္မဿေ=မနောသမ္မဿ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ ဝေဒနာယ=မနောသမ္မဿဇာဝေဒနာ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏၊ တဏှာယ=ဓမ္မတဏှာ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=ငြီးငွေ့၏။

နိဗ္ဗိန္ဒံ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော=ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်၊ ဝိရဇ္ဇတိ= တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ=တပ်ခြင်းကင်းသည်ရှိသော်၊ ဝိမုတ္တတိ=ကျွတ်လွတ်၏၊ ဝိမုတ္တသွံ= ကျွတ်လွတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိမုတ္တမိတိ=ကျွတ်လွတ်လေပြီဟူ၍၊ ဉာဏံ= အသိဉာဏ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်ပေါ်၍လာ၏။ ဇာတိ=ပဋိသန္ဓေနေမှု သည်၊ ဒီဏာ=ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ=မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝုသိတံ= ကျင့်သုံးခြင်းကိစ္စ ပြီးလေပြီ။ ကရဏီယံ=ပြုဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို၊ ကတံ=ပြုအပ်ပြီ၊ အပရံ=ထိုမှနောက်၌၊ ဣတ္ထတ္တာယ=ဤသံသရာဘဝသို့ ပြန်လာခြင်းငှါ၊ န ဟောတိ=မဖြစ်။ ဣတိ=ဤသို့၊ ပဇာနာတိ=သိ၏။

ကုဒ်=ဤသုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို၊ ဘဂဝါ=မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ=ဟောကြားတော်မူ၏။ တေဘိက္ခု=ထိုသုတ္တန်ကို ကြားနာကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တမနာ=နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော=မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ=ဟောတော်မူအပ်သော ဒေသနာတော်မြတ်ကို၊ အဘိနန္တံ=အလွန်နှစ်သက်ကြကုန်၏၊ ကုတိ=ဤကား ဆ ဆက္ကသုတ္တန် ဒေသနာတော်မြတ်ပေတည်း။

ကုမသ္မိံ ခေါ ပန ဝေယျာ ကရဏသ္မိံ= ဤဝေယျာကရဏခေါ်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကို၊ ဘညမာဓေ=မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သဠိမတ္တာနံ=ခြောက်ကျိပ်မျှ လောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ= ရဟန်းအပေါင်းတို့အား၊ အနုပါဒါယ=လောကီဝဋ် တရားတို့၌ တွယ်တာခြင်းမရှိကြကုန်ဘဲ၊ အာသဝေဟိ=အာသဝေါတရားတို့မှ၊ စိတ္တာနိ=စိတ်တို့သည်၊ ဝိမုတ္တိသု= ကျွတ်လွတ်တော်မူကြလေကုန်သတည်း။

ဆဆက္ကသုတ္တန္တံ-ဆ ဆက္ကသုတ္တန်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

-----*-----

ဆ ဆက္ကသရုပ်ကား-

၁။ စက္ခု၊ သောတ၊ ယာန၊ ဇိဝှိ၊ ကာယ၊ မနော။ ။အတွင်း အာယတန ခြောက်ပါး ။

၂။ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ။ ။အပ အာယတန ခြောက်ပါး။

၃။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဏ်၊ ယာနဝိညာဏ်၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်။ ။ဝိညာဏ်ခြောက်ပါး။

၄။ စက္ခုသမ္ပဿ၊ သောတသမ္ပဿ၊ ဃာနသမ္ပဿ၊ ဇိဝှိသမ္ပဿ၊
ကာယသမ္ပဿ၊ မနောသမ္ပဿ။ ။ ဖဿ- ခြောက်ပါး။

၅။ စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊ သောတသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊
ဃာနသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊ ဇိဝှိသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊
ကာယသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ၊ မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ။ ။
ဝေဒနာခြောက်ပါး။

၆။ ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဓတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖောဠဗ္ဗ
တဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာ။ ။တဏှာ ခြောက်ပါး။

ခြောက်ပါး-ခြောက်လီ=၃၆-ပါးဖြစ်၍၊ နဝင်းကြေသော သုတ္တန်
ဒေသနာတော်ကြီးဖြစ်သည်ဟူ၍ မှတ်ယူရာသတည်း။

ဆဆက္ကသုတ် နိဿယသစ်ပြီးပြီ။

-----*-----

ပဌာန

ပစ္စယုဒ္ဓေသ ပစ္စယနိဒ္ဓေသ ပါဠိတော်နှင့်

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁- ပစ္စယုဒ္ဓေသ

ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော၊ အဓိပတိပစ္စယော၊ အနန္တရ
ပစ္စယော၊ သမနန္တရပစ္စယော၊ သဟဇာတပစ္စယော၊ အညမညပစ္စယော၊
နိဿယပစ္စယော၊ ဥပနိဿယပစ္စယော၊ ပုရေဇာတ ပစ္စယော၊
ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊ အာသေဝနပစ္စယော၊ ကမ္မပစ္စယော၊ ဝိပါက
ပစ္စယော၊ အာဟာရပစ္စယော၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယော၊ ဈာနပစ္စယော၊

မဂ္ဂပစ္စယော၊ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ အတ္တိပစ္စယော၊
နတ္ထိပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊ အဝိဂတပစ္စယောတိ။

ပစ္စယုဒ္ဒေသော နိဋ္ဌိတော။

၂- ပစ္စယနိဒ္ဒေသ

၁။ ဟေတုပစ္စယောတိ- ဟေတု ဟေတုသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ
တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ဟေတုပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂။ အာရမ္မဏပစ္စယောတိ-ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။သဒ္ဓါယတနံ
သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏ
ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ရသာယတနံ
ဇိဝှိဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန
ပစ္စယော။ ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ရူပါယတနံ
သဒ္ဓါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ မနောဓာတုယာ
တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။သဗ္ဗေဓမ္မာ
မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏ
ပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ယံ ဓမ္မံ အာရဗ္ဗ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ
ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန
ပစ္စယော။

၃။ အဓိပတိပစ္စယောတိ- ဆန္ဒာဓိပတိ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဝီရိယာဓိပတိ ဝီရိယသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စိတ္တာဓိပတိ စိတ္တသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဝိမံသာဓိပတိ ဝိမံသာသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ယံ ဓမ္မံ ဂရုံ ကတွာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၄။ အနန္တရပစ္စယောတိ-စက္ခုဝိညာဏဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မနောဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတဝိညာဏဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မနောဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယာနဝိညာဏဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မနောဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိဝိညာဏဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မနောဓာတု

တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယဝိညာဏဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။မနောဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယေသံ ယေသံ ဓမ္မာနံ အနန္တရာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၅။ သမနန္တရပစ္စယောတိ - စက္ခုဝိညာဏဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။မနောဓာတု တံ သမ္ပယုတ္တကာစ ဓမ္မာ

မနောဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ မ္မောနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ
အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ
အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ
ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယေသံ ယေသံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ
သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၆။ သဟဇာတပစ္စယောတိ- စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော
အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စတ္တာရော မဟာဘူတာ
အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ
အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ
စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပိနံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မဟာဘူတာ
ဥပါဒါ ရူပိနံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ရူပိနော ဓမ္မာ အရူပိနံ
ဓမ္မာနံ ကိပ္ပိကာလေ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ကိပ္ပိကာလေ န
သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၇။ အညမည ပစ္စယောတိ- စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော
အညမညပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမည
ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညပစ္စယေန
ပစ္စယော။

၈။ နိဿယပစ္စယောတိ- စတ္တာရောခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ

နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ
ရူပါနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ခာယတနံ စက္ခုရိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ သောတာယတနံ သောတဝိညာဏ
ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။
ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိရိညာဏဓာတုယာ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ကာယာ ယတနံ
ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယ
ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတုစ မနော
ဝိညာဏဓာတုစ ဝတ္တန္တိ၊ တံ ရူပံ မနောဓာတုယာစ မနောဝိညာဏ
ဓာတုယာစ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေနပစ္စယော။ ။

၉။ ဥပနိဿယပစ္စယောတိ-ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ
ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။
ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
ကေသဉ္စိ ဥပနိဿယ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ
ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန
ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ
ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ကေသဉ္စိ ဥပနိဿယ ပစ္စယေန

ပစ္စယော။ ။ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဥတုဘောဇနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ပုဂ္ဂလောပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။ သေနာသနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယောတိ-စက္ခာယတနံ စက္ခဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။သဒ္ဒါယတနံ သောတဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ရသာယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ

တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ရူပါယတနံ သဒ္ဒါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ
ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတုစ မနောဝိညာဏဓာတုစ ဝတ္တန္တိ။
တံ ရူပံ မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန
ပစ္စယော။ ။ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
ကိဉ္စိကာလေ ပုရေဇာတ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ကိဉ္စိကာလေ န ပုရေဇာတ
ပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယောတိ- ပစ္ဆာဇာတာ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ
ပုရေဇာတဿ ဣမဿ ကာယဿ ပစ္ဆာဇာတ ပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၂။ အာသေဝနပစ္စယောတိ- ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ
ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အာသေဝန ပစ္စယေန ပစ္စယော။
။ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
အာသေဝန ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ပုရိမာ ပုရိမာ ကိရိယာဗျာကတာ
ဓမ္မာ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ ကိရိယာဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အာသေဝန ပစ္စယေန
ပစ္စယော။

၁၃။ ကမ္မပစ္စယောတိ-ကုသလာ ကုသလံ ကမ္မံ ဝိပါကာနံ ခန္ဓာနံ
ကဋ္ဌတ္တာစ ရူပါနံ ကမ္မပစ္စယေန ပစ္စယော။

စေတနာ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ
ကမ္မပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၄။ ဝိပါကပစ္စယောတိ- ဝိပါကာ စက္ကာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ ဝိပါကပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၅။ အာဟာရပစ္စယောတိ-ကဗဠီကာရော အာဟာရော က္ကမဿ ကာယဿ အာဟာရပစ္စယေန ပစ္စယော။

အရူပိနော အာဟာရ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အာဟာရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၆။ ကုန္ဒြိယပစ္စယောတိ- စက္ခုန္ဒြိယံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ကုန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ သောတိန္ဒြိယံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ကုန္ဒြိယ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဃာနိန္ဒြိယံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ကုန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ကုန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ကာယိန္ဒြိယံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ကုန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ ကဋတ္တာရူပါနံ ကုန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ အရူပိနော ကုန္ဒြိယာ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ကုန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။

၁၇။ ဈာနပစ္စယောတိ- ဈာနဂီနိ ဈာနသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ဈာနပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယောတိ- မဂ္ဂဂီနိ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံ သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ မဂ္ဂပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယောတိ- စက္ကာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ သမ္ပယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၀။ ဝိပွယုတ္တပစ္စယောတိ- ရူပိနော ဓမ္မာ အရူပိနံ ဓမ္မာနံ
ဝိပွယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ အရူပိနော ဓမ္မာ ရူပိနံ ဓမ္မာနံ
ဝိပွယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၁။ အတ္ထိပစ္စယောတိ- စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမည်
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စတ္တာရော မဟာ ဘူတာ အညမည်
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဩက္ကန္တိက္ခဏော နာမရူပံ အညမည်
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စိတ္တ စေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ
ရူပါနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ခာယတနံ စက္ခဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ သောတာယတနံ သောတဝိညာဏ
ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။
ယာနာယတနံ ယာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ကာယာယတနံ
ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန
ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ သဒ္ဒါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ
တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဂန္ဓာယတနံ
ယာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန
ပစ္စယော။ ။ ရသယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏ

ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေနပစ္စယော။ ။
ရူပါယတနံ သဒ္ဒါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ
မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတုစ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ
တံ ရူပံ မနောဓာတုယာ စ မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၂။ နတ္ထိပစ္စယောတိ- သမနန္တရ နိရုဒ္ဓါ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ
ပဋ္ဌုပ္ပန္နာနံ စိတ္တစေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ နတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၃။ ဝိဂတပစ္စယောတိ- သမနန္တရ ဝိဂတာ စိတ္တစေတသိကာ
ဓမ္မာ ပဋ္ဌုပ္ပန္နာနံ စိတ္တစေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ ဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၄။ အဝိဂတပစ္စယောတိ- စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော
အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ စတ္တာရော မဟာဘူတာ
အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ
အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ
စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ မဟာဘူတာ
ဥပါဒါရူပါနံ အဝိဂတ ပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ခာယတနံ စက္ခဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ သောတာယတနံ သောတ
ဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတ ပစ္စယေန
ပစ္စယော။ ။ ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဇိဝှိယတနံ ဇိဝှိဝိညာဏ
ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။
ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာ နဉ္စ ဓမ္မာနံ
အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတန် စကျိဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ
 အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ သဒ္ဓါယတန် သောတဝိညာဏ ဓာတုယာ
 တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဂန္ဓာယတန်
 ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန
 ပစ္စယော။ ။ ရသာယတန် ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
 ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။ ဖောဠဗ္ဗာယတန် ကာယဝိညာဏ
 ဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။
 ။ ရူပါယတန် သဒ္ဓါယတန် ဂန္ဓာယတန် ရသာယတန် ဖောဠဗ္ဗာယတန်
 မနောဓာတုယာ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန
 ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတုစ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ
 တံ ရူပံ မနောဓာတုယာ စ မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံ
 သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။ ။

ပစ္စယနိဒ္ဒေသော နိဋ္ဌိတော။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီး၏

ပဉ္စာနု ပစ္စယုဒ္ဒေသ နိဿယ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဟေတုပစ္စယော=အကြောင်းသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော
ဟေတုပစ္စည်း၎င်း။
- ၂။ အာရမ္မဏပစ္စယော=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသော သတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။

- ၃။ အဓိပတိပစ္စယော=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရခြင်း သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၄။ အနန္တရပစ္စယော= အခြားမဲ့ဖြစ်စေမှု သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၅။ သမနန္တရပစ္စယော=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေမှုသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၆။ သဟဇာတပစ္စယော=အတူတကွဖြစ်ခြင်း သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၇။ အညမညပစ္စယော=အချင်းချင်း မကင်းမှု သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၈။ နိဿယပစ္စယော= မှီရာသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော= အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယော= ရှေ့၌ဖြစ်ခြင်း သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော= နောက်၌ဖြစ်ခြင်း သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၂။ အာသေဝနပစ္စယော= အထုံဓာတ်ပေးခြင်း သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၃။ ကမ္မပစ္စယော=အကျိုးဖြစ်ပေါ်စေမှု သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၄။ ဝိပါကပစ္စယော= အကျိုးသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။

- ၁၅။ အာဟာရပစ္စယော= ပွါးစီးလေအောင် ဆောင်မှုသတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၆။ ကုန္တိယပစ္စယော= အစိုးရမှုသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း
၎င်း။
- ၁၇။ ဈာနပစ္စယော= စိုက်စိုက်စူးစူး အထူးရှုစားမှု သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော= လမ်းခရီး သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော= ယှဉ်ဘော်ယှဉ်ဘက် သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော=မယှဉ်မှု သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း
၎င်း။
- ၂၁။ အတ္ထိပစ္စယော= ထင်ရှားရှိခြင်း သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော
ပစ္စည်း၎င်း။
- ၂၂။ နတ္ထိပစ္စယော=ထင်ရှားမရှိခြင်း သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသော
ပစ္စည်း၎င်း။
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော=ချုပ်ဆုံးပျောက်ကင်းမှု သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ၂၄။ အဝိဂတပစ္စယော= ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းမှုသတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသော ပစ္စည်း၎င်း။
- ဣတိ=ဤသို့၊ ပဌာနေ=ပဌာန်းကျမ်းကြီး၌၊ စတုဝီသတိပစ္စယာ=
နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့သည်၊ သန္တိ=ရှိကြကုန်၏။
- ပစ္စယုဒ္ဒေသော= ပစ္စည်းအကျဉ်းချုပ်သည်၊ နိဌိတော=ပြီးပြီ။

ပစ္စယနိဒ္ဒေသ-အနက်

၁။ ဟေတုပစ္စယောတိ=ဟေတုပစ္စယောဟူသည်ကား၊ ဟေတု=ဟိတ်ခြောက်ပါးတရားတို့သည်၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တ ကာနံ=ထိုဟိတ်ခြောက်ပါးနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုဟိတ်ခြောက်ပါးကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=စိတ္တဇရုပ်တရားတို့အား၎င်း၊ ဟေတုပစ္စယေန=အကြောင်းပြုသော ဟေတုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဟေတုပစ္စည်းပြီး၏။

၂။ အာရမ္မဏပစ္စယောတိ=အာရမ္မဏပစ္စယောဟူသည်ကား၊ ရူပါယတနံ=အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံသည်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာစ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သဒ္ဓါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဓါရုံသည်၊ သောတဝိညာဏဓာတုယာစ=သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုသောတ ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည်၊ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာစ=ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊

အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရသာယတနံ= အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံသည်၊ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာ စ=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်၊ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ စ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပါယတနံ=အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံသည်၊ သဒ္ဒါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံသည်၊ ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည် ရသာယတနံ= အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်၊ မနောဓာတုယာစ=မနောစိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနော စိတ်ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သဗ္ဗေဓမ္မာ=အလုံးစုံသော အာရုံတရားတို့သည်၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ=မနောဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့

အား၎င်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယံယံ ဓမ္မံ= အကြင်အကြင် အာရုံတရားကို၊ အာရမ္မ=မှီတွယ်သမှု
အာရုံပြု၍၊ စိတ္တစေတသိကာ=စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ
ယေဓမ္မာ=အကြင်အကြင် နာမ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နိ=ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်၏။
တေ တေ ဓမ္မာ=ထိုထို အာရုံခြောက် ပါးတရားတို့သည်၊ တေသံ တေသံ
ဓမ္မာနံ=ထိုထိုနာမ်တရားတို့အား၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန=မှီတွယ်သမှု
အာရုံပြုသောသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=
ဖြစ်၏။

အာရမ္မဏပစ္စည်း ပြီး၏။

၃။ အဓိပတိပစ္စယောတိ=အဓိပတိပစ္စယော ဟူသည်ကား၊
ဆန္ဒာဓိပတိ=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရသော ဆန္ဒစေတသိက်သည်၊ ဆန္ဒ
သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဆန္ဒနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့
အား၎င်း၊ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=
စိတ္တဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဝီရိယာဓိပတိ=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရသော ဝီရိယစေတသိက်သည်၊
ဝီရိယသမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဝီရိယနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ် တရားတို့
အား၎င်း၊ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုဝီရိယကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=
စိတ္တဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စိတ္တာဓိပတိ=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရသောစိတ်သည်၊ စိတ္တ
သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား

၎င်း၊ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုစိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=စိတ္တဇရုပ်
တို့အား၎င်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဝိမံသာဓိပတိ=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရသော ပညာစေတသိက်သည်၊
ဝိမံသ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုပညာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရား
တို့အား၎င်း၊ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုပညာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=
စိတ္တဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး အစိုးရခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယံ ယံ ဓမ္မံ=အကြင်အကြင် အာရုံတရားကို၊ ဂရုံ ကတ္တာ=လေးမြတ်
သမ္မ အာရုံပြု၍၊ စိတ္တစေတသိကာ=စိတ်စေတသိက် ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ
ယေ ဓမ္မာ=အကြင်အကြင် နာမ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ=ဖြစ်ပေါ်ကြ
ကုန်၏၊ တေ တေ ဓမ္မာ=ထိုထိုအာရုံတရားတို့သည်၊ တေသံ တေသံ
ဓမ္မာနံ=ထိုထိုနာမ်တရားတို့အား၊ အဓိပတိပစ္စယေန=ကြီးကဲလွှမ်းမိုး
အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အဓိပတိ ပစ္စည်း ပြီး၏။

၄။ အနန္တရပစ္စယောတိ-အနန္တရပစ္စယောဟူသည်ကား-စက္ခု
ဝိညာဏဓာတု=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာ=
ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့
သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ= မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=
ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊
အနန္တရ ပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ= ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုမနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သောတဝိညာဏဓာတု=သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုသောတဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ= နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုမနောဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဃာနဝိညာဏဓာတု=ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုဃာနဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=

ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။

မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။

ဇိဝှိဝိညာဏဓာတု=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန= အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။

မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။

ကာယဝိညာဏဓာတု=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရား

တို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ= ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ=ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ=ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ=အဗျာကတတရားတို့အား၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ=အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ=အကုသိုလ်တရားတို့အား၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ=အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ=အဗျာကတတရားတို့အား၊

အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာဓမ္မာ=
အဗျာကတတရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ=အဗျာကတ တရားတို့အား၊
အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ= ဖြစ်၏။ ။ ပုရိမာပုရိမာ= ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
အဗျာကတာ ဓမ္မာ=အဗျာကတ တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်
နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်တရားတို့အား၊
အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊
အဗျာကတာဓမ္မာ=အဗျာကတတရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=
နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ=အကုသိုလ်
တရားတို့အား၊ အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယေသံ ယေသံ ဓမ္မာနံ=အကြင်အကြင်တရားတို့၏၊ အနန္တရာ=
အခြားမဲ့၌၊ စိတ္တစေတသိကာ= စိတ်စေ တသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ ယေ
ဓမ္မာ=အကြင်အကြင်နာမ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ=ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်၏၊ တေ
တေ ဓမ္မာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ထိုထိုနာမ်တရားတို့သည်၊ တေသံ
တေသံ ဓမ္မာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ထိုထိုနာမ်တရားတို့အား၊
အနန္တရပစ္စယေန=အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူး
ပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အနန္တရပစ္စည်းပြီး၏။

၅။ သမနန္တရပစ္စယောတိ=သမနန္တရပစ္စယောဟူသည်ကား-
စက္ခုဝိညာဏဓာတု=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ
သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊
တံသမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=
နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့
ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။
။မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနောဓာတ်
နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏ
ဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ=
ထိုမနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရား
တို့အား၎င်း၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သောတဝိညာဏဓာတု=သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊
တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုသောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာစ= နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊
တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရား
တို့အား၎င်း၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။
မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်
ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=
မနောဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ=ထို မနော
ဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊

သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဃာနဝိညာဏဓာတု=ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုဃာနဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။

မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ သမနန္တရ ပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဇိဝှိဝိညာဏဓာတု=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ= နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဝိညာဏ်စိတ်

ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ သမနန္တရ ပစ္စယေန=ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ကာယဝိညာဏဓာတု=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ= နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဓာတုယာ=မနောဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-နာမ်တရား တို့အား၎င်း၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။ မနောဓာတု=မနောဓာတ်သည်၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာ=ထိုမနော ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ=နာမ်တရားတို့သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာ=မနောဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုမနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-နာမ်တရားတို့ အား၎င်း၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ=ကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်း စွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာ ဓမ္မာ=ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ=အဗျာကတ တရားတို့အား၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊

ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ=အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာနံဓမ္မာနံ=အကုသိုလ် တရားတို့အား၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာ ဓမ္မာ=အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ=အဗျာကတတရားတို့အား၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာဓမ္မာ=အဗျာကတတရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာနံဓမ္မာနံ=အဗျာကတ တရားတို့အား၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။ ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာ ဓမ္မာ=အဗျာကတ တရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာဓမ္မာ=အဗျာကတတရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာနံဓမ္မာနံ=အကုသိုလ်တရားတို့အား၊ သမနန္တရ

ပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့ ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယေသံ ယေသံဓမ္မာနံ=အကြင်အကြင်တရားတို့၏၊ သမနန္တရာ=
ကောင်းစွာအခြားမဲ့၌၊ စိတ္တစေတသိကာ=စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊
ယေ ယေ ဓမ္မာ=အကြင်အကြင်နာမ်တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ=ဖြစ်
ပေါ်ကြကုန်၏။ တေ တေ ဓမ္မာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ထိုထိုနာမ်
တရားတို့သည်၊ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော
ထိုထိုနာမ်တရားတို့အား၊ သမနန္တရပစ္စယေန=ကောင်းစွာအခြားမဲ့
ဖြစ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သမနန္တရပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၆။ သဟဇာတပစ္စယောတိ= သဟဇာတပစ္စယော ဟူသည် ကား-
အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောခန္ဓာ=လေးပါးသောခန္ဓာ
တို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ သဟဇာတပစ္စယေန=အတူဖြစ်ခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာ=မဟာဘူတ်ရုပ်
ဓာတ်ကြီးတို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ သဟဇာတပစ္စယေန=
အတူဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ=ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ နာမရူပံ=နာမ်နှင့်ရုပ်သည်၊
အညမညံ=အချင်းချင်း၊ သဟဇာတ ပစ္စယေန=အတူဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စိတ္တစေတသိကာ=စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=နာမ်
တရားတို့သည်၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ=စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနံ=

စိတ္တဇရုပ်တို့အား၊ သဟဇာတပစ္စယေန=အတူဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မဟာဘူတာ=မဟာဘုတ်ရုပ်ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့သည်၊ ဥပါဒါ
ရူပါနံ=ဥပါဒါရုပ်တို့အား၊ သဟဇာတပစ္စယေန=အတူဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပိနောဓမ္မာ=ရုပ်တရားတို့သည်၊ အရူပီနံဓမ္မာနံ=နာမ်တရား
တို့အား၊ ကိပ္ပိကာလေ=တရံတခါ၌၊ သဟဇာတပစ္စယေန=အတူဖြစ်ခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ။
ကိပ္ပိကာလေ=တရံတခါ၌၊ သဟဇာတပစ္စယေန=အတူဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ=မဖြစ်။

သဟဇာတ ပစ္စည်းပြီးပြီ။

၇။ အညမညပစ္စယောတိ=အညမညပစ္စယောဟူသည်ကား-
အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော ခန္ဓာ=လေးပါးသောခန္ဓာ
တို့သည်၊ အညမညပစ္စယေန=အချင်းချင်း မကင်းမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=
ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာ=မဟာဘုတ်
ရုပ်ဓာတ်ကြီးတို့သည်၊ အညမညပစ္စယေန=အချင်းချင်း မကင်းမှု
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ=ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ နာမရူပံ=နာမ်နှင့်ရုပ်သည်၊
အညမညပစ္စယေန=အချင်းချင်း မကင်းမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အညမညပစ္စည်းပြီးပြီ။

၈။ နိဿယပစ္စယောတိ=နိဿယပစ္စယောဟူသည်ကား- အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောခန္ဓာ=လေးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာ=မဟာဘူတရုပ်ဓာတ်ကြီးတို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ=ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ နာမရူပံ=နာမ်နှင့်ရုပ်သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စိတ္တစေတသိကာ=စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=နာမ်တရားတို့သည်၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ=စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနံ=စိတ္တဇရုပ်တို့အား၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ= ဖြစ်၏။

မဟာဘူတာ=မဟာဘူတရုပ်ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့သည်၊ ဥပါဒါရူပါနံ=ဥပါဒါရုပ်တို့အား၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စက္ခာယတနံ=စက္ခုပသာဒသည်၊ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတုယာစ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သောတာယတနံ=သောတပသာဒသည်။ သောတဝိညာဏ
ဓာတုယာစ=သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=
ထိုသောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရား
တို့အား၎င်း၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဃာနာယတနံ=ဃာနပသာဒသည်။ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာစ=
ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဃာန
ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊
နိဿယ ပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဇိဂ္ဂါယတနံ=ဇိဂ္ဂါပသာဒသည်။ ဇိဂ္ဂါဝိညာဏဓာတုယာစ=
ဇိဂ္ဂါဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဂ္ဂါဝိညာဏ်
စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ နိဿယ
ပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=
ဖြစ်၏။

ကာယာယတနံ=ကာယပသာဒသည်။ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ
စ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယ
ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊
နိဿယပစ္စယေန=မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယံရူပံ=အကြင် ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို၊ နိဿာယ=မှီ၍၊ မနော
ဓာတုစ=မနောစိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုစ= မနော
ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ ဝတ္တန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ တံ ရူပံ=ထိုဟဒယ

ဝတ္ထုရုပ်သည်၊ မနောဓာတုယာ စ=မနောစိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ မနော
ဝိညာဏဓာတုယာစ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောစိတ်ဓာတ်၊ မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်တို့နှင့်
ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ-နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ နိဿယပစ္စယေန=မှီရာ
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

နိဿယပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၉။ ဥပနိဿယပစ္စယောတိ=ဥပနိဿယပစ္စယော ဟူသည်ကား-
ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ=ကုသိုလ် တရား
တို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံ
ဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=အားကြီးသောမှီရာ
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ=ကုသိုလ်
တရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ကေသဉ္စိ=အချို့ကုန်သော၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ=အကုသိုလ်တရား
တို့အား၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=အားကြီးသောမှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=
ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာ ဓမ္မာ=ကုသိုလ်
တရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ=အဗျာကတ တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=
အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=
ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ=အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာနံဓမ္မာနံ=အကုသိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ=အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကေသဗ္ဗိ=အချို့ကုန်သော၊ ကုသလာနံဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာ ဓမ္မာ=အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာနံဓမ္မာနံ=အဗျာကတတရားတို့အား၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာ ဓမ္မာ=အဗျာကတတရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံ ပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဗျာကတာဓမ္မာ=အဗျာကတတရားတို့သည်၊ ပစ္စိမာနံပစ္စိမာနံ=နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာနံဓမ္မာနံ=အကုသိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿယ

ပစ္စယေန=အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဥတုဘောဇနမ္ပိ=ဥတုဓာတ်နှင့် ဘောဇဉ်သည်လည်း၊ ဥပနိဿယ
ပစ္စယေန=အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုဂ္ဂလောပိ=ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်လည်း၊ ဥပနိဿယပစ္စယေန=
အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=
ဖြစ်၏။

သေနာသနမ္ပိ=နေရာအရပ်ဌာနသည်လည်း၊ ဥပနိဿယ
ပစ္စယေန=အားကြီးသော မှီရာသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ= ဖြစ်၏။

ဥပနိဿယ ပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၀။ ပုရေဇာတပစ္စယောတိ=ပုရေဇာတပစ္စယောဟူသည် ကား-
စက္ခယတနံ=စက္ခုပသာဒသည်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာစ=စက္ခု
ဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခုဝိညာဏ်
စိတ်ဓာတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတ
ပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။ သောတာယတနံ=သောတပသာဒသည်၊ သောတ
ဝိညာဏဓာတုယာစ=သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုသောတ ဝိညာဏ်စိတ် ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်း
သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဃာနာယတနံ=ဃာနပသာဒသည်။ ဃာနဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဃာနဝိညာဏ်စိတ် ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ= ဖြစ်၏။

ဇိဝှိယတနံ=ဇိဝှိပသာဒသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာစ=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ= ဖြစ်၏။

ကာယာယတနံ =ကာယပသာဒသည်။ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပါယတနံ= အဆင်းမျိုးစုံရူပါရုံသည်။ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာစ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စိတ် ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သဒ္ဒါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံသည်။ သောတဝိညာဏ ဓာတုယာစ=သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုသောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရား

တို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည်၊ ယာနဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ယာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုယာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရသာယတနံ=အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံသည်၊ ဇိဝှိဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်၊ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပါယတနံ=အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံသည်၊ သဒ္ဒါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံသည်၊ ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည်၊ ရသာယတနံ=အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်၊ မနောဓာတုယာစ=မနောစိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနော စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတ ပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်

သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယံရူပံ=အကြင်ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို၊ နိဿာယ=မှီ၍၊ မနောဓာတုစ=မနောစိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုစ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ ဝတ္တန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏၊ တံရူပံ=ထိုဟဒယဝတ္ထုရုပ်သည်၊ မနောဓာတုယာစ=မနောစိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနော စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ပုရေဇာတ ပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မနောဝိညာဏဓာတုယာစ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ကိဉ္စိကာလေ=တရံတခါ၌၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန=ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။ ကိဉ္စိကာလေ=တရံတခါ၌၊ ပုရေဇာတပစ္စယေန၊ ရှေးဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ=မဖြစ်။

ပုရေဇာတပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယောတိ=ပစ္ဆာဇာတပစ္စယောဟူသည်ကား- ပစ္ဆာဇာတာ=နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စိတ္တ စေတသိကာ=စိတ် စေတသိက် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=နာမ်တရားတို့သည်၊ ပုရေဇာတဿ=ရှေး၌ဖြစ် လေပြီးသော၊ ဣမဿ ကာယဿ=ဤကိုယ်အပေါင်းအား၊ ပစ္ဆာဇာတ ပစ္စယေန=နောက်ဖြစ်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပစ္ဆာဇာတပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၂။ အာသေဝနပစ္စယောတိ= အာသေဝနပစ္စယော ဟူသည်ကား- ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ကုသလာဓမ္မာ=ကုသိုလ်ဇောတရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ=ကုသိုလ်ဇောတရားတို့အား၊ အာသေဝနပစ္စယေန=အထုံဓာတ်ပေးခြင်းသတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ=အကုသိုလ်ဇောတရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ=အကုသိုလ်ဇောတရားတို့အား၊ အာသေဝန ပစ္စယေန=အထုံဓာတ်ပေးခြင်း သတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ပုရိမာ ပုရိမာ=ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိရိယာဗျာကတာ=ကြိယာအဗျာကတ ဇောဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=နာမ်တရားတို့သည်၊ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ=နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိရိယာဗျာကတာနံ=ကြိယာအဗျာကတဇောဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ=နာမ်တရားတို့အား၊ အာသေဝန ပစ္စယေန=အထုံဓာတ်ပေးခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အာသေဝနပစ္စည်းပြီးပြီ။

၁၃။ ကမ္မပစ္စယောတိ=ကမ္မပစ္စယောဟူသည်ကား- ကုသလာ ကုသလံ=ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ=စေတနာကံသည်၊ ဝိပါကာနံ=အကျိုးဝိပါကံဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာနဉ္စ=နာမ်ခန္ဓာတို့အား၎င်း၊ ကဋတ္တာ ရူပါနဉ္စ=ကမ္မဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ ကမ္မပစ္စယေန=အကျိုးဖြစ်ပေါ်

စေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စေတနာ=စေတနာစေတသိက်သည်၊ သမ္ပယုတ္တကာနံ=စေတနာ
စေတသိက်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ တံ
သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုစေတနာစေတသိက်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=
စိတ္တဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ ကမ္မပစ္စယေန=အကျိုးဖြစ်ပေါ်စေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ကမ္မပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၄။ ဝိပါကပစ္စယောတိ= ဝိပါကပစ္စယောဟူသည်ကား- ဝိပါက=
အကျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောခန္ဓာ=
လေးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ ဝိပါကပစ္စယေန=
အကျိုးသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဝိပါကပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၅။ အာဟာရပစ္စယောတိ=အာဟာရပစ္စယောဟူသည်ကား-
ကဗဠိကာရော=အဆိုင်အခဲ အလုပ်အလွေ့၌တည်သော၊ အာဟာရော=
အစာအာဟာရဟုဆိုအပ်သောဩဇာရုပ်သည်၊ ဣမဿ ကာယဿ=
ဤကိုယ် အပေါင်းအစုအား၊ အာဟာရပစ္စယေန=ပွားစီးလေအောင်
ဆောင်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဟာရာ=ဖဿ၊ စေတနာ၊
ဝိညာဏ်တည်းဟူသော အာဟာရသုံးပါးတို့သည်၊ သမ္ပယုတ္တကာနံ=
ယှဉ်ဘော်ယှဉ်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ တံ
သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုနာမ်အာဟာရကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=စိတ္တဇရုပ်တို့
အား၎င်း၊ အာဟာရပစ္စယေန=ပွားစီးလေအောင် ဆောင်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊

ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အာဟာရ ပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၆။ ကုန္တိန္ဒြိယပစ္စယောတိ=ကုန္တိန္ဒြိယပစ္စယောဟူသည်ကား- စက္ခုန္တိယံ=စက္ခုပသာဒဟုဆိုအပ်သော စက္ခုန္တိသည်။ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတုယာစ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုစက္ခုဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား ၎င်း၊ ကုန္တိန္ဒြိယ ပစ္စယေန=အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သောတိန္တိယံ=သောတပသာဒဟုဆိုအပ်သော သောတိန္တိ သည်။ သောတဝိညာဏဓာတုယာစ=သောတ ဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုသောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ကုန္တိန္ဒြိယပစ္စယေန=အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယာနိန္တိယံ=ယာနပသာဒဟုဆိုအပ်သော ယာနိန္တိသည်။ ယာန ဝိညာဏဓာတုယာစ=ယာနဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုယာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ကုန္တိန္ဒြိယပစ္စယေန=အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဇိဝှိန္တိယံ=ဇိဝှိပသာဒဟုဆိုအပ်သော ဇိဝှိန္တိသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ=နာမ်တရားတို့ အား၎င်း၊ ကုန္တိန္ဒြိယပစ္စယေန=အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု တတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ကာယိန္တိယံ=ကာယပသာဒဟုဆိုအပ်သော ကာယိန္တိသည်။ ကာယဝိညာဏဓာတုယာစ=ကာယဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ= နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန=အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပဇီဝိတိန္တိယံ=ရုပ်ဇီဝိတိန္တိသည်။ ကဋတ္တာရူပါနံ=ကမ္မဇရုပ်တို့ အား၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန=အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ=ဇီဝိတ၊ စိတ်၊ ဝေဒနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော ဣန္ဒြေရှစ်ပါးတို့သည်။ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ဣန္ဒြေနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့ အား၎င်း၊ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုဣန္ဒြေကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ= စိတ္တဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန=အစိုးရခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဣန္ဒြိယပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၇။ ဈာနပစ္စယောတိ=ဈာနပစ္စယောဟူသည်ကား၊ ဈာနဂီနိ= ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ ဝေဒနာ၊ ဧကဂ္ဂတာ တည်းဟူသော ဈာနင်ငါးပါး တို့သည်။ ဈာနသမ္ပယုတ္တကာနံ=ဈာန်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ= နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ=ထိုဈာန်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ=စိတ္တဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ ဈာနပစ္စယေန=စိုက်စိုက်စူးစူး ရှုစားခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဈာနပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယောတိ= မဂ္ဂပစ္စယော ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂင်္ဂီနိ= သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ၊ မိစ္ဆာဝါယမ၊ မိစ္ဆာသမာဓိ တည်းဟူသော မဂ္ဂင်္ဂတရားတို့သည်။ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တကာနံ= မဂ္ဂင်္ဂနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ=ထို မဂ္ဂင်္ဂကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနုဉ္စ=စိတ္တဇရုပ်တို့အား၎င်း၊ မဂ္ဂပစ္စယေန=လမ်းခရီးသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မဂ္ဂပစ္စည်း ဖြီးပြီ။

၁၉။ သမ္ပယုတ္တပစ္စယောတိ=သမ္ပယုတ္တပစ္စယောဟူသည်ကား၊ အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော ခန္ဓာ=လေးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ သမ္ပယုတ္တပစ္စယေန=ယှဉ်ဘော် ယှဉ်ဘက်ဖြစ်သော သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သမ္ပယုတ္တပစ္စည်း ဖြီးပြီ။

၂၀။ ဝိပ္ပယုတ္တ ပစ္စယောတိ=ဝိပ္ပယုတ္တ ပစ္စယောဟူသည်ကား - ရူပိနောဓမ္မာ=ရုပ်တရားတို့သည်၊ အရူပိနံ ဓမ္မာနံ=နာမ်တရားတို့အား၊ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယေန=ယှဉ်ဘော်ယှဉ်ဘက်မဟုတ်သော သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အရူပိနော ဓမ္မာ=နာမ်တရားတို့သည်၊ ရူပိနံ ဓမ္မာနံ=ရုပ်တရားတို့အား၊ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယေန=ယှဉ်ဘော်ယှဉ်ဘက်မဟုတ်သော သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဝိပ္ပယုတ္တ ပစ္စည်း ဖြီးပြီ။

၂၁။ အတ္တိ ပစ္စယောတိ=အတ္တိပစ္စယောဟူသည်ကား- အရူပိနော= နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောခန္ဓာ=လေးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ အတ္တိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ=မဟာဘူတ် ရုပ်ဓာတ်ကြီးလေးပါး တို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ အတ္တိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ=ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ နာမရူပံ=နာမ်နှင့်ရုပ်သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ အတ္တိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စိတ္တစေတသိကာ=စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=နာမ် တရားတို့သည်၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ=စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနံ= စိတ္တဇရုပ်တို့အား၊ အတ္တိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မဟာဘူတာ=မဟာဘူတ်ရုပ်ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့သည်၊ ဥပါဒါ ရူပါနံ=ဥပါဒါရုပ်တို့အား၊ အတ္တိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စက္ခာယတနံ=စက္ခုပသာဒသည်၊ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတုယာစ=စက္ခု ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခုဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္တိ ပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သောတာယတနံ=သောတပသာဒသည်။ သောတဝိညာဏ
ဓာတုယာစ=သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=
ထိုသောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့
အား၎င်း၊ အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=
ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဃာနာယတနံ=ဃာနပသာဒသည်။ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာစ=
ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဃာနဝိညာဏ်
စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိ
ပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဇိဝှိယတနံ=ဇိဝှိပသာဒသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာစ= ဇိဝှိ
ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်
စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိ
ပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ် သည်၊
ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ကာယာယတနံ=ကာယပသာဒသည်။ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ
စ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယ
ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊
အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပါယတနံ=အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံသည်။ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတုယာ
စ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခု
ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊

အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သဒ္ဒါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံသည်၊ သောတဝိညာဏ ဓာတုယာစ၊ သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုသောတ ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည်၊ ဃာနဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရသာယတနံ=အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံသည်၊ ဇိဝှိဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်၊ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှား ရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပါယတနံ=အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံသည်။ သဒ္ဒါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံသည်။ ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည်။ ရသာယတနံ= အရသာ မျိုးစုံ ရသာရုံသည်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်။ မနော ဓာတုယာစ=မနောစိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနော စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိ ပစ္စယေန=ထင်ရှား ရှိနေခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယံ ရူပံ=အကြင်ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို၊ နိဿာယ=မှီ၍၊ မနောဓာတု စ= မနောစိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုစ=မနောဝိညာဏ်စိတ် ဓာတ်သည်၎င်း၊ ဝတ္ထန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ တံ ရူပံ=ထိုဟဒယဝတ္ထုရုပ်သည်၊ မနောဓာတုယာစ=မနောစိတ် ဓာတ်အား၎င်း၊ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာစ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုမနောစိတ်ဓာတ်၊ မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်တို့နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနုဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားရှိနေခြင်း သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အတ္ထိ ပစ္စည်း ပြီး၏။

၂၂။ နတ္ထိပစ္စယောတိ=နတ္ထိပစ္စယောဟူသည်ကား၊ သမနန္တရ နိရုဒ္ဓါ=အခြားမဲ့၌ချုပ်လေကုန်ပြီးသော၊ စိတ္တစေတသိကား=စိတ် စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=နာမ်တရားတို့သည်၊ ပဋ္ဌုပ္ပန္နာနံ= နောက်နောက်၌ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်သော၊ စိတ္တစေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ=စိတ်စေတသိက်တရားတို့အား၊ နတ္ထိပစ္စယေန=ထင်ရှားမရှိ ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

နတ္ထိပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၂၃။ ဝိဂတပစ္စယောတိ= ဝိဂတပစ္စယောဟူသည်ကား၊ သမနန္တရ ဝိဂတာ=အခြားမဲ့၌ ချုပ်ဆုံးကင်းပျောက်လေကုန်ပြီးသော၊ စိတ္တ စေတသိကာ=စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ=နာမ်တရားတို့သည်၊ ပဋ္ဌုပ္ပန္နာနံ=နောက်နောက်၌ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ကြကုန်သော၊ စိတ္တ စေတသိကာနံဓမ္မာနံ=စိတ်စေတသိက်တရားတို့အား၊ ဝိဂတပစ္စယေန= ချုပ်ဆုံး ကင်းပျောက်ခြင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဝိဂတပစ္စည်း ပြီးပြီ။

၂၄။ အဝိဂတပစ္စယောတိ=အဝိဂတပစ္စယောဟူသည်ကား- အရူပိနော=နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော ခန္ဓာ=လေးပါးသော ခန္ဓာတို့ သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှု သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စတ္တာရော=လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာ=မဟာဘုတ် ရုပ် ဓာတ်ကြီးတို့သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန= ထင်ရှား တည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ= ဖြစ်၏။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ=ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ နာမရူပံ=နာမ်နှင့်ရုပ်သည်၊ အညမညံ=အချင်းချင်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန= ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှု သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စိတ္တ စေတသိကာ=စိတ် စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ= နာမ်တရားတို့သည်၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ=စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနံ= စိတ္တဇရုပ်တို့အား၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှု

သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

မဟာဘူတာ=မဟာဘုတ်ရုပ်ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့သည်၊ ဥပါဒါ
ရူပါနံ=ဥပါဒါရုပ်တို့အား၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်း
စေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

စက္ခုယတနံ=စက္ခုပသာဒသည်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာစ=
စက္ခုဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခုဝိညာဏ်
စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတ
ပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သောတာယတနံ=သောတာပသာဒသည်၊ သောတာဝိညာဏ
ဓာတုယာစ= သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=
ထိုသောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့
အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဃာနာယတနံ=ဃာနပသာဒသည်၊ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာစ=
ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဃာနဝိညာဏ်
စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတ
ပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု
တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဇိဝှိယတနံ=ဇိဝှိပသာဒသည်၊ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတုယာစ= ဇိဝှိ
ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဝှိဝိညာဏ်
စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတ
ပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု

တတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ကာယာယတနံ=ကာယပသာဒသည်။ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာ= ကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယ ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပါယတနံ=အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံသည်။ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ စ=စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

သဒ္ဒါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံသည်။ သောတဝိညာဏ ဓာတုယာ စ၊ သောတဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုသောတ ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့ အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော= ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည်။ ဃာနဝိညာဏ ဓာတုယာစ= ဃာနဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဃာနဝိညာဏ် စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတ ပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရသာယတနံ=အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံသည်။ ဇိဝှိဝိညာဏ ဓာတုယာ စ=ဇိဝှိဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုဇိဝှိ

ဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်၊ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာစ=ကာယဝိညာဏ်စိတ် ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုကာယဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ရူပါယတနံ=အဆင်းမျိုးစုံ ရူပါရုံသည်၊ သဒ္ဒါယတနံ=အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံသည်၊ ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံသည်၊ ရသာယတနံ=အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံသည်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ=အတွေ့မျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်၊ မနောဓာတုယာစ=မနောစိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောစိတ်ဓာတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှုသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

ယံ ရူပံ=အကြင် ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို၊ နိဿာယ=မှီ၍၊ မနောဓာတုစ= မနောစိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ မနောဝိညာဏဓာတုစ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်သည်၎င်း၊ ဝတ္ထုန္တိ=ဖြစ်ကုန်၏။ တံ ရူပံ=ထိုဟဒယဝတ္ထုရုပ်သည်၊ မနောဓာတုယာစ=မနောစိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာစ=မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်အား၎င်း၊ တံ သမ္ပယုတ္တကာနံ=ထိုမနောစိတ်ဓာတ်၊ မနောဝိညာဏ်စိတ်ဓာတ်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ=နာမ်တရားတို့အား၎င်း၊ အဝိဂတပစ္စယေန=ထင်ရှားတည်ရှိ မကင်းစေမှု

သတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော=ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ=ဖြစ်၏။

အဝိဂတပစ္စည်း ပြီးပြီ။

ပစ္စယနိဇ္ဈေသော-ပစ္စည်းနှစ်ဆယ့်လေးသွယ်ကို

အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော-ပြီးပြီ။

-----*-----

မဟာဗောဓိပင် အပရာဒိတပလ္လင်တော်မှ စ၍သတ္တဋ္ဌာန

စမ္ပယ်တော်မူနေပုံကို

ရည်စူး၍ ပွဲနဲ့သိကျူး အပ်သော

သတ္တဋ္ဌာန ဘုရားရှိခိုး

၁။ ဘုန်းရောင်ထွန်းထိန်၊ စောမုနိန်။ ။ ပညိ၍၊ ချွေရာမှန်ဘိ၊
ဗောဓိကြဌန်း၊ ရွှေညောင်နန်းဝယ်၊ ထူးဆန်းအံ့လောက်၊
မြေမှပေါက်သား၊ ရောင်တောက်မာရ်နှင့်၊ ရွှေပလ္လင်ထက်၊
သဗ္ဗညုတ၊ ဉာဏ်ကိုရပြီး၊ သတ္တာဟရက်၊ ဘွဲ့ခွေလျက်ပင်၊
ငြိမ်သက် တင့်တယ်၊ သုံးစမ္ပယ်သည်။ ။ ဘုန်းကြွယ်လက်ဦး
ဘွယ်ပေကို။

၂။ နှစ်ကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင်၊ မာရပယ်လှန်၊ ပလ္လင်ပျံမှ
ဧသန်တူရှု၊ ရပ်တော်မူလျက်၊ ကြည်ဖြူငြိမ်းချမ်း၊ ပလ္လင်နန်းကို၊
ဖြောင့်တမ်းစက္ခု၊ စိမ်းစိမ်းရှုလျက်၊ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ပျော်စံ
ရွှင်သည်။ ။ကြည်လင်ညွတ်နူး ဘွယ်ပေကို။

၃။ သုံးကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ဗောဓိပင်မှ၊ မြောက်ခွင်
ဥတ္တရာ၊ စကြိုသာ၌၊ လူးလာတုံ့ခေါက်၊ ကြွချီလျှောက်၍၊

ဘုန်းတောက်ဘုရား၊ ပျော်စံစားသည်။ ။ တရားဆင်ခြင်
လျက်ပေကို။

၄။ လေးကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ဗောဓိပင်နှင့်၊ ပလ္လင်
ထွန်းတောက်၊ အနောက်မြောက်ဝယ်၊ အံ့လောက်ဘွယ်ရာ၊
ရတနာရိပ်ငြိမ်၊ စံရွှေအိမ်၌၊ ကြိမ်ကြိမ်ဘန်ခါ၊ ဘိဓမ္မာကို၊
မဟာဉာဏ၊ သာဂရဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓရှင်ပင်၊ သုံးဆင်ခြင်သည်။ ။
ရောင်ရှင်ခြောက်ဖြာ ညီးလို့ကို။

၅။ ငါးကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ဗောဓိပင်မှ၊ ရှေ့ခွင်ပြုဗွာ၊
ရပ်ဒိသာဝယ်၊ ကြီးစွာမြင့်ခေါင်၊ ဆိတ်ကျောင်းညောင်၌၊
ဘုန်းခေါင်ပရမေ၊ စမ္မာယ်နေသည်။ ။ ရိုသေမြတ်နိုး ဘွယ်
ပေကို။

၆။ ခြောက်ကြိမ်မြောက်ထ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ပလ္လင်ရွှေညောင်၊
အရှေ့တောင်၌၊ မြရောင်လိုလို၊ ရေညိုပြည့်လျှမ်း၊ ကြာပန်း
ညွတ်ရုံ၊ ပန်းမျိုးစုံသည်၊ မုဉ္ဇလိန္ဒာ၊ အိုင်သာဖြန့်ကျင်း၊
ကျည်းပင်ရင်းဝယ်၊ သနင်းလူ့ဆွေ၊ စမ္မာယ်နေသော်၊ မိုးလေ
ထန်ပြင်း၊ သွန်းချခြင်းကြောင့်၊ မြွေမင်းရန်ဟန်၊ ပါးပျဉ်းဖြန့်လျက်၊
ချီးအံ့တန်ခိုး၊ ဆောင်းကာမိုးသည်။ ။ ရှေးရိုး သမ္ဘာတော်
ကြောင့်ကို။

၇။ ခါသတ္တမ၊ သတ္တာဟတွင်၊ ဗောဓိပင်မှ၊ တောင်ပြင်လက်ျာ၊
မြေမျက်နှာဝယ်၊ ရာဇာယတန၊ မည်ရခေါ်တွင်၊ လင်းလွန်းပင်၌၊

သဗ္ဗညုဖျား၊ ပျော်စံစားသည်။ ။ ကြီးမားဉာဏ်တော် ဘွင့်လို့ကို။

- ထိုခုနစ်ပါး၊ အရပ်များကို၊ ရှေ့သွားသဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုစွာလျှင်၊
ဝန္တနာမာန၊ ဂါရဝဖြင့်၊ ဦးချညွတ်ကျိုး၊ ကျွန်ရှိခိုးသည်။ ။
ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း ပြည့်စေသော်။ ။

သတ္တဌာန ဘုရားရှိခိုး ပြီးပြီ။

-----*-----

ဖွားတော်မူသောနေ့ စသော ခုနစ်နေ့တို့အား

ရည်စူး၍ ချီးကျူး ဖွဲ့ဆိုအပ်သော

စုနစ်စနု ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဆူတောင်းအမျိုးမျိုး

- ၁။ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ကျွန်ထိပ်တင်။ ။သောင်းခွင်စကြဝဠာ၊ နတ်
ဗြဟ္မာတို့၊ ညီညာရုံးစု၊ တောင်းပန်မှုကြောင့် ရတုနဂို၊ ရွန်းရွန်း
စိုသည်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြွက်မင်းနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ၊
သန္ဓေယူသည်။ ။ နတ်လူငြိမ်းဘို့ ကိန်းပါကို။
- ၂။ သန္ဓေယူခါ၊ ဆယ်လကြာသော်၊ မဟာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆဲ့
ရှစ်ကြိ၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့စုံစီ၊ လုမ္ဗိနီ၌၊
မဟီ လှိုက်ဆူ၊ ဘွားတော်မူသည်။ ။ နတ်လူအောင်မြို့၊
လမ်းပါကို။
- ၃။ ဖွားမြင်မြောက်သော်၊ ဆဲ့ခြောက်နှစ်ရွယ်၊ ပျိုနုနယ်၌၊ သုံးသွယ်
ရွှေနန်း၊ သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊ ဆဲ့သုံးနှစ်လျှင်၊ ဘုန်းသစ်လျှံလူ၊
စံတော်မူ၍၊ ရွယ်မူနုဖြိုး၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးဝယ်၊ လေးမျိုးနိမိတ်၊ နတ်ပြ
ဟိတ်ကြောင့်၊ ရွှေစိတ်ငြင်ငြို၊ သံဝေပိုက၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ ကျားမင်း

နေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ရဂုံ၊ တောရပ်လှံသည်။ ။စုံမြိုင်ပင်ရိပ်
ခမ်းမှာကို။

၄။ တောရပ်မြိုင်ပေါ်၊ ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊ ခါတော်တဖုံ၊ ပွင့်ချိန်
ကြုံက၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊ မြေပရမေ၊ ပလ္လင်
ဘွေထက်၊ ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ဗိတာန်ထီးနှင့်၊ မပြီးကြည်ဖြူ။
နေတော်မူလျက်၊ ရန်မြူခပင်း၊ အမိုက်သင်းကို၊ အရှင်းပယ်
ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်က၊ ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊ သောင်း
လုံးကျော်သည်။ ။ သုံးဘော်လူတို့ ငြိမ်းပါကို။

၅။ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊ စကြာရွှေဘွား၊ ဖြန့်ချိသွား၍၊ ငါးပါးဝဂ္ဂီ၊
စုံအညီနှင့်၊ မဟီတသောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊ ခညောင်းကပ်လာ၊
နတ်ဗြဟ္မာအား၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေနေ့ဝယ်၊ ကြွေကြွေလျှံတက်၊
ဓမ္မစက်ကို၊ မိန့်မြွတ်ထွေပြား၊ ဟောဘော်ကြားသည်။ ။တရား
နတ်စည် ရွှမ်းတယ်ကို။ ။

၆။ တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရွှမ်းလည်က၊ သုံးမည်ဘုံသိုက်၊ တစ်
သောင်းတိုက်ဝယ်၊ ကျွတ်ထိုက်သ သူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါကို၊
ခေမာသောင်သို့၊ ဘောင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊ ဝါ
လေးဆွဲငါး၊ သက်ကားရှစ်ဆယ်၊ စုံပြည့်ကြွယ်က၊ ရာလေးဆွဲရှစ်၊
သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ နယ်မလ္လာတိုင်း၊ စံနှိုင်းမယုတ်၊ ကုသိန္နာရုံ၊
အင်ကြင်းစုံ၌၊ ကဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗူ၊
စံတော်မူသည်။ ။ဝှန်းဆူသောင်းလုံး ကျော်တယ်ကို။ ။

၇။ နိဗ္ဗူစံပြီ၊ ရှုမအီသား၊ သိင်္ဂီရွှေလျော်၊ အလောင်းတော်ကို၊
ထိုရော်ကဆုန်၊ လဆုတ်ကြုံ၍၊ ဂဠုန်နေ့ဝယ်၊ ခိုးငွေမနှော၊

ခတ်တေဇာလျှင်၊ ရှင်စောဉာဏ်စက်၊ မိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့်၊ လှံ
တက်ကော်ရော်၊ မီးပူဇော်သည်။ ။ မွေတော်ရှစ်စိတ်
ကြွင်းတယ်ကို။ ။

➤ ထိုခုနစ်နေ့၊ သာချမ်းမြေ့ကို၊ ဆွေ့ဆွေ့ကြည်ဖြူ၊ အာရုံယူလျက်၊
သုံးလူတို့နတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်သား၊ ကိုယ်တော်ဖျားကို၊ သုံး
ပါးမွန်စွာ၊ ဝန္တနာနှင့်၊ သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး၊ ကျွန်ရှိခိုးသည်။ ။
ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း ကြွယ်စေသော။

➤ အဆုံးဘဝ၊ တိုင်ပြန်ကလည်း၊ ပညာအရာ၊ ဘိဓမ္မာနှင့်၊ ကြေညာ
ကျော်ကြား၊ လူအများကို၊ တရားစည်ကြီး၊ ခြိမ့်ခြိမ့်တီး၍၊
မီးဆွဲတစ်တန်၊ ငြိမ်းရာမှန်သည်။ ။နိဗ္ဗာန်အောင်မြို့ ရောက်စေ
သော။ ။

၁။ သုံးလူထွတ်ထား၊ မြတ်တရားနှင့်၊ ရှစ်ပါးသံဃာ၊ ရတနာကို၊
သဒ္ဓါရှိကျိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးပါရ၊ ဤပုညကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌမျက်မြင်၊
ဘဝတွင်လည်း၊ ကင်းစင်အန္တရာယ်၊ ကောင်းကျိုးကြွယ်လျက်၊
ဆယ်ဖြာအညီ၊ ပါရမီနှင့်၊ ဆယ်လီပုည၊ မြတ်ဓမ္မလည်း၊ နိစ္စ
ရွှင်ဖြိုး၊ နေ့စဉ်တိုးသည်။ ။သက်ဇိုင်းကြာမြင့် ရှည်စေသော။

၂။ ဘဝတစ်ဘန်၊ ဖြစ်တုံပြန်လည်း၊ လေးတန်အပါယ်၊ ရှစ်သွယ်
ရပ်ပြစ်၊ ကင်းတုံလစ်၍၊ ရှင်ချစ်မြတ်စွာ၊ သာသနာလျှင်၊ ရောင်
ဝါထိန်ဝင်း၊ လင်းရာ တမူ၊ လူကောင်း နတ်ကောင်း၊ ဘဝ
ကောင်း၍၊ ညွတ်ညောင်း သန္ဓေ၊ တိဟိတ် နေ၍၊ ဆွေလယ်
မျိုးလယ်၊ တန်ခိုးကြွယ်သည်။ ။ လ၊ နှယ် ထွန်းတင့်ပါစေသော။

၃။ အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာနှင့်၊ သဒ္ဓါသီလ၊ သုတပြည့်ဖြိုး၊ ဂုဏ်
တန်ခိုးလည်း၊ အမျိုးလေးဘော်၊ သတင်းကျော်လျက်၊

သူတော်တို့ထုံး၊ ကျင့်သုံးတရား၊ အမှားမလိုက်၊ စရိုက်စင်ဖြူ၊
အလှူရေစက်၊ လက်နှင့်မကွာ၊ ရှစ်ဖြာဥပုသ်၊ မယုတ်ကြိုးစား၊
လေးပါးဗြဟ္မစိုရ်၊ ရွန်းရွန်းစိုသည်။ ။ကုသိုလ်ကိုယ်လုံး
ထုံစေသော်။

၄။ ပတ္တမြားပလ္လင်၊ ကံ့ကော်ပင်ဝယ်၊ ငါးအင်မာရ်စစ်၊ အောင်ပွဲ
လှစ်၍၊ ခေတ်ဇာတိလုံး၊ သိမ့်သိမ့်ချိုးလျက်၊ ရွှေဘုန်းစိုက်ထူ၊
ပွင့်တော်မူသား၊ သုံးလူ့သခင်၊ မိတေးရှင်ကို၊ မျက်မြင်ဖူး၍၊
အထူးကြည်ညို၊ ဘုန်းရိပ်ခိုသည်။ ။မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန် ရောက်
စေသော်။ ။

၅။ သုံးလူ့ထွတ်ထား၊ မြတ်တရားနှင့်၊ ရှစ်ပါးသံဃာ၊ အရိယာအား၊
ရတနာမိုဃ်း၊ ရွာသွန်းဖြိုးသို့၊ ကိုးပါး ခြောက်စုံ၊ ကိုးရပ်ဂုဏ်ကို၊
အာဂုံချီးကျူး၊ နှုတ်လျှာမြူး၍၊ ကြည်နူးဆွဆွ၊ ရှိခိုးရသည့်၊ ပုည
ကုသိုလ်၊ အဖို့ကိုလျှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်ဆရာ၊ ဉာတကာ၊
သတ္တဝါအများ၊ နတ်တို့အားလည်း၊ ရငြားပါစေ၊ မျှပေးဝေသည်။
။ကောင်းထွေသာစု ခေါ်စေသော်။ ။

ခုနစ်နေ့ ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဆုတောင်းများပြီး၏။

-----*

အမျိုးသမီးဝတ်သင်းသူများ ဆုတောင်း

အမှာ။ ။ဤအမျိုးသမီးဝတ်သင်းသူများဆုတောင်းမှာ ခုနစ်နေ့ဗုဒ္ဓဝင် ဘုရား
ရှိခိုးဆုတောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် တူပြီဖြစ်၍ အထူးဖော်ပြခြင်း မပြုတော့ပေ၊ အလိုရှိသူတို့သည်
ခုနစ်နေ့ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဆုတောင်းအမျိုးမျိုးမှ (၁။-မှ- စ၍၊ ၅။-) အပိုဒ်အထိ
ကျက်မှတ်ဆုတောင်းကြပါကုန်။

အမျိုးသမီး ဝတ်သင်းသူများဆုတောင်းပြီးပြီ။

-----*

အမျိုးသားဝတ်သင်းသားများ ဆုတောင်း

- ကုမိနာပုညေန=ယခုအကျွန်ုပ်ပြုရသော ဤကောင်းမှု၊ ဤကုသိုလ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ=ယခုဘဝ ပစ္စက္ခ၌၊ ဒီဃာယုကော=အသက်ရှည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အရောဂေါ=အနာခပ်သိမ်းတို့မှ ကင်းလွတ်ရသည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အဝေရော=ရန်သူခပ်သိမ်းတို့မှ ကင်းလွတ်ရသည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အနဝဇ္ဇေသု=အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု=လောက၊ ဓမ္မနှစ်ဌာနတို့၌၊ စိန္တာသိဒ္ဓေါ=ကြံတိုင်းလည်းအောင် ဆောင်တိုင်းလည်းမြောက် အဆုံးရောက်အောင် ထမြောက်ပြီးစီးနိုင်သည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- သမ္ပရာယေ=နောင်တမလွန်ဘဝ၌၊ ဥစ္စကုလေသု=မြင့်မြတ်သော လူမျိုး၊ မြင့်မြတ်သောနတ်မျိုးတို့၌၊ တိဟေတုကော=တိဟိတ် ပဋိသန္ဓေ ဆက်တိုင်းနေ၍၊ ပညိန္ဒြေ=အခြေကြီးမားပညာအား နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- မဟဒ္ဒနော=ကြီးမြတ်သော ဥစ္စာဓနဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- မဟိဒ္ဓိကော=ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးတေဇာ အရှိန်အဝါနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- သဒ္ဓါသမ္ပန္နော=ထက်သန်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။

- သုက္ကဓမ္မော=မကောင်းမှု ဒုစ္စရိုက်တို့မှ ရှက်တတ်ခြင်း၊ ကြောက်တတ်ခြင်းဟူသော ဖြူစင်သော တရားနှစ်ပါးနှင့် အခါခပ်သိမ်း ပြည့်စုံသည်။ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- ဗဟုသုတော=အတတ်ပညာ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ ဟူသမျှတို့၌ ကြားကာ၊ မြင်ကာ၊ ကြံစည်ကာနှင့် လိမ္မာတတ်မြောက် ပေါက်ရောက်နိုင်ငြား အလွန်များသော ဗဟုသုတဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- ဒါနာဘိရတော=ပေးကမ်းလှူဒါန်းမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်နိုင်သည်။ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- သီလာဘိရတော=သီတင်းသီလ ကျင့်သုံးမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်နိုင်သည်။ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- ဘာဝနာဘိရတော=ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများမှု၌ အလွန်မွေ့လျော်နိုင်သည်။ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏။
- အန္တိမဘဝေ=အဆုံးဘဝ၌၊ ဂုဏဂဏပရိဝါရံ=ပဋိသမ္ဘိဒါ အဘိညာဈာန် ဂုဏ်ပေါင်းရံအပ်သော၊ အရဟတ္တံ=အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကို၊ လဘာမိ=ရရပါလို၏ ဘုရား။

အမျိုးသားဝတ်သင်းသားများ ဆုတောင်းပြီးပြီ။

-----*-----

ပန်းကပ်လှူ ပူဇော်ရန်

ဘန္တေ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တဝ=အရှင်ဘုရား၏၊ သီလဂန္ဓာ=လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ဖြည့်ကျင့်တော်မူအပ်ကုန်သော သီလ

တော်မြတ်တို့၏ ကျေးဇူးသတင်း အသင်းအထုံတို့သည်၊ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ=
 မြေမှအထက် ဘုံဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ ပဝါယန္တိ=တကြိုင်ကြိုင် လှိုင်ကုန်၏၊
 တေဟိ=ထိုသီလတော်ဂုဏ် အထုံအသင်းတို့သည်၊ ပလောဘိတာ=
 သွေးဆောင် ဖျားယောင်းအပ်ကုန်သော ကျွတ်ထိုက်သသူ နတ်လူဗြဟ္မာ
 သတ္တဝါ အပေါင်းတည်းဟူသော ပျားပိတုံးတို့သည်၊ ဓမ္မကာမာ=
 အလွန်တရာ ချိုလှစွာသော ဒေသနာပန်းယက်ကို မက်မောတွယ်တာ
 ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တယိ=ရင်းဖျားမလွတ် ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်တော်
 မူပေသော အရှင်ဘုရားတည်းဟူသော မဇ္ဈိမကပန်းပင်ကြီး၌၊
 သမောသဋ္ဌာ=သိန်းသန်းသင်္ချေ ရေ၍မဆုံး တအုန်းအုန်းလျှင် စုရုံးခစား
 ကြရကုန်၏၊ တဝ=အရှင်ဘုရား၏၊ သီလဂန္ဓေ=သီလတော်အနန္တတည်း
 ဟူသော ရနံ့အထုံ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ=ရည်မှတ်၍၊ ဣမေဟိ
 ပုပ္ဖေဟိ=ဤပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေမိ=ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။

ဆုတောင်း။ ။ ဣမိနာပုညေန=ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ အဟံ=
 တပည့်တော်သည်၊ အနုတ္တရံ=အတုမရှိသော၊ သီလဂန္ဓံ ပရိဘာဝိတံ=
 လောကုတ္တရာ ကြိုင်စွာအထုံ သီလဂုဏ်ဖြင့် ထုံမွမ်းအပ်သော၊
 အဂ္ဂမဂ္ဂပုပ္ဖံ=အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော ပန်းမြတ်ကို၊ ဓာရေမိ=မကြာ
 မတင် ပန်ဆင်ရပါလို၏ဘုရား၊ ဘဝေသုစ=ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတိုင်း
 ဘဝတိုင်းတို့၌လည်း၊ သီလဂန္ဓေဟိ=သီလတည်းဟူသော မွှေးကြိုင်
 သင်းပျံ့ ပန်းရနံ့တို့ဖြင့်၊ ပဝါရိတော=ရပ်ဆယ်မျက်နှာ ကြေညာသတင်း
 တသင်းကြိုင်ကြိုင် အမြဲလှိုင်သည်၊ ဘဝိမိ=ဖြစ်ရပါလို၏ဘုရား။

ပန်းကပ်လှူ ပူဇော်ရန် ပြီးပြီ။

-----*-----

ရေချမ်းကပ်လှူ ပူဇော်ရန်

ဘန္တေ ဘဂဝိ=ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တဝ=အရှင်ဘုရား၏၊ မေတ္ထောဒကာ=လေး
သချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ပွားများတော်မူအပ် ကုန်သော
ငါးရာနှစ်ဆယ် ရှစ်သွယ်မေတ္တာ ချမ်းမြစွာသော သီတာ အမြဲတေ
အမြိုက်ရေတို့သည်၊ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ=မြေမှအထက် ဘုံဘဝဂ် တိုင်အောင်၊
ပဝတ္တန္တိ=ဆန်တက် စီးဖြာကြ ကုန်၏၊ သတ္တာ=တစ်ထောင့် ငါးရာ
ကိလေသာတို့ဖြင့် ပြင်းစွာဆူလှိုက် ပူအိုက်မောပန်း၍ နေကြကုန်သော
လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ သီတကာမာ=ချမ်းသာ
အေးငြိမ်းခြင်းကို အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တယိ=ကြည်လင်ချမ်းမြ
ချိုမြိန်လှစွာသော အရှင်ဘုရားတည်းဟူသော အနောတတ်အိုင်ကြီး၌၊
သမောသဋ္ဌာ=သိန်းသန်းသချေ ရေ၍မဆုံး တအုန်းအုန်းလျှင် စုရုံးသက်
ရောက်ကြရကုန်၏၊ တဝ=အရှင်ဘုရား၏၊ မေတ္ထောဒကာနိ=ငါးရာ
နှစ်ဆယ် ရှစ်သွယ်မေတ္တာ ချမ်းမြစွာသော သီတာအမြဲတေ အမြိုက်
ရေတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ=ရည်မှတ်၍၊ ဣမံ ဥဒကံ=ဤရေချမ်းတော်ကို၊
ဒေမိ=လှူဒါန်းပူဇော်ပါ၏ဘုရား။

ဆုတောင်း။ ။ ဣမိနာ ပုညေန=ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ အဟံ=
တပည့်တော်သည်၊ အတိသီတလံ=တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာ တည်း
ဟူသော အပူအအိုက်ခပ်သိမ်းတို့မှ ကင်းငြိမ်းကွာဝေး အလွန်အေးမြ
လှစွာသော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂံ=အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော လောကုတ္တရာ
သီတာအမြဲတေ အမြိုက်ရေကို၊ ပရိဘုဉ္ဇာမိ=အဆောလျင်စွာ သုံးဆောင်
ရပါလို၏ဘုရား၊ ဘဝေသုစ=ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်းတို့၌လည်း၊
သဗ္ဗသတ္တေ=အလုံးစုံသော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို၊ နိစ္စံ=အမြဲမကွာလျှင်၊

မေတ္တာဒကေန=ဒေါသခပ်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းသော အဒေါသ စေတနာ
မေတ္တာရေချမ်းဖြင့်၊ ဖရာမိ=ကြည်ကြည်နူးနူး ဖြန့်ဖြူးရပါလို၏ဘုရား။

ရေချမ်းကပ်လှူ ပူဇော်ရန် ပြီးပြီ။

-----*

ဆီမီး ကပ်လှူ ပူဇော်ရန်

ဘန္တေ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တဝ=အရှင်ဘုရား၏၊ ပညာဒီပါ=လေးသင်္ချေနှင့်
ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး ပွားများတော်မူအပ်ကုန်သော သိန်းသန်း
နေဝန်း တပြိုင်တည်း ထွန်းသကဲ့သို့ ဝန်းဝန်းရှိန်ရှိန် လင်းလင်းထိန်သော
ပါရမီဉာဏ်၊ နှစ်ကုဋေလေးသန်းမျှလောက်သော မဟာဝဇီရဉာဏ်၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် အစရှိကုန်သော ပညာဆီမီး တန်
ဆောင်ကြီးတို့သည်၊ အနန္တာသု=အဆုံးမရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုသု=
လောကဓာတ်တို့၌၊ ဇောတိကာ=ထိန်ထိန်ရွှန်းရွှန်း ထွန်းလင်းတောက်ပ
ကြကုန်၏၊ အန္တကာရေ=ကြီးကျယ်လှစွာ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်
တိုက်ကြီး အတွင်း၌၊ ဇာတာ=မမြင်မျက်ကန်း စမ်းတဝါးဝါး အမှားမှား
အချော်ချော် အလိုက်ပျော်၍နေကြရကုန်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဒဿနကာမာ=သစ္စာလေးတန် အမှန်လေးချက် သဘောနက်ကို
ပြက်ပြက် ထင်ထင် အလင်းမြင်သော ပညာမျက်စိကို ရလိုကြကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ တယိ=အရှင်ဘုရားတည်းဟူသော ပတ္တမြားဆီမီး မဏ္ဍိုင်ကြီး၌၊
သမောသဋ္ဌာ=သိန်းသန်းသင်္ချေ ရေ၍မဆုံး တအုန်းအုန်းလျှင် စုရုံး
ခယမ်းကြကုန်၏၊ တဝ=အရှင်ဘုရား၏၊ ပညာဒီပေ=ထိန်ထိန်လင်းစွာ
ဉာဏ်ပညာတည်းဟူသော ပတ္တမြားဆီမီး မဏ္ဍိုင်ကြီးတို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ=

ရည်မှတ်၍၊ ကုဒ် ဒီပံ=ဤဆီမီးရောင်အလင်းကို၊ ဒေမိ=လှူဒါန်း ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။

ဆုတောင်း။ ။ ကုမိနာ ပုညေန=ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ အဟံ= တပည့်တော်သည်၊ အန္တကာရံ=တစ်ထောင့် ငါးရာကိလေသာ တည်း ဟူသော အမှိုက်မလင်း မှောင်တသင်းကို၊ ပညာဒီပေန=အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်တည်းဟူသော ဆီမီးအလင်းဖြင့်၊ ဝိမောမိ=မှုတ်လွှင့်ပယ် ဖျောက်ရပါလို၏ဘုရား၊ ဘဝေသုစ=ဖြစ်လေရာရာ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း တို့၌လည်း၊ နိစ္စံ=အမြဲမကွာသာလျှင်၊ ပညာဒီပံ=လောကဓမ္မ အစစ၌ ကြားကာမြင်ကာ မကြာတတ် မြောက် ရဲရဲတောက်သော အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာဆီမီးကို၊ ဓာရယာမိ=ဆောင်ရပါလို၏ဘုရား။ ။

ဆီမီးကပ်လှူ ပူဇော်ရန် ပြီးပြီ။

-----*-----

သာသနာလျှောက် နှစ်မျိုး

**မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက်ကြီးအတွင်း
ညဉ့်အခါ သံဃာတော်များ ဝတ်တက်အပြီးတွင်
သတိသံဝေဂ ရကြရန်အနေနှင့်
အမြဲလျှောက်ဆိုရန် ရေးသားတော်မူသည်။**

သတ္တဝါအများ၊ သောင်းတိုက်သားတို့၏၊ ပတ္တမြားသရဘူ၊ ဖြစ် တော်မူသော၊ သဗ္ဗညူ ရှင်စောသည်၊ သုံးလောက အချက်၊ သံသရာ ဂရက်မှ၊ မထွက်နိုင်နစ်မျော၍၊ တမောမောနေကြသော၊ ဝေနေယျအထု၊ သတ္တဝါ အနုတွေကို၊ ကရုဏာဗလဝ၊ သနားတော်မူလှ၍၊ အမတအမြိုက်၊ ရွှေလက်တော်ဆိုက်ပြီးကို၊ သိမ်းပိုက်တော်မမူပဲ။ ပါရဂူထံနီး၊ သယမ္ဘူ

ပွဲချီးလျက်၊ ပွဲအသီး ငါခံမည်ဟု၊ အကြံတော်ဧရာနှင့် ရွှေဗျာဒိတ်
ဇင်ပန်းကို၊ ဆင်မြန်းတော်မူပြီး၍၊ အသချေ့အသချေ့ လေးကြိမ်တိုင်
လွန်စေလျက်၊ သိန်းကပွေအပြည့်၊ ဘဒ္ဒကပ်အလှည့်တွင်၊ ဖြည့်ပြီးသည့်
ပါရမီကြောင့်၊ သာကိန္ဒယနေညွန့်ဝယ်၊ ဆွေအခွန်ဆက်မှီးလျက်၊
မင်ခရီးချွေလှစ်သည့်၊ သပြေခေတ်ဗွေငူ၊ ပလ္လင်ကြော့ရွှေတမူဝယ်၊
နေတဆူရောင်တောက်သို့၊ ပြောင်မြောက်တော်မူပြီးမှ၊ ကောဏ္ဍည
သုဘဒ္ဒ အစနှင့်အဆုံး၊ ကျွတ်ထိုက်သူ အားလုံးကို၊ တရားဗုံးလွှတ်ကြ၍၊
ကျွတ်ပွဲကြီး ခံပြီးနောက်၊ ခရီးထောက် တစခန်း၊ ပြည်နိဗ္ဗူ အမြန်းတွင်၊
ပန်းမဇ္ဈလျှာညို၍၊ ဗျာဒိတ်တော် သခဲ့သည်၊ သဒ္ဓမ္မသုံးဖြာ၊ သာသနာ
နှစ်ပေါင်းကား၊ ငါးထောင်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ ထိုသာသနာ ငါးထောင်
အနက်၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော၊ အတိတ်သာသနာတော်မြတ်သည်ကား
(၂၅၃၅)နှစ် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဝေနေယျအကျိုးကို၊ သည်ပိုးရွက်
ဆောင်ခါ နောင်လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်သာသနာသည်ကား (၂၄၆၅)
နှစ် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ယခုဝေါဟာ၊ ကောဇာတွက်စစ်၊ သက္ကရာဇ်ကား
(၁၃၅၃)ခုနှစ်၊ ဥတုဂိမ္မန္တ တပေါင်းလပြည့်ကျော်-၈-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ယင်းသို့လျှင်၊ သာသနာနှစ်အကြွင်း၊ အားနည်းသည်ဖြစ်ခြင်းကို၊
သစ်လင်းစွာမျှော်ရှုလျက်၊ ခုသန္တာန် ခုဘဝလို၊ ဟန်ရသည့် အချက်ကို၊
ဆက်လက်ရန်အရေး မြှော်လေလေဝေးသောကြောင့်၊ တေဘုမ္မိဝဋ်နွယ်မှ၊
ကျွတ်လွယ်ရန်အမှုကို၊ ယခုမှရဲရဲ၊ လွတ်လွတ်ကြီးမခဲပဲ၊ ကျိချွဲချွဲ ယောင်
တောင်တောင်၊ အသည်းတော်ကြောင်ကြလျှင်၊ နောင်တ၊ တွေပွေရှုပ်၊
ကိလေသာ ငုတ်တုတ်နှင့်၊ မြုပ်မြဲမြုပ် မျောမြဲမျော၊ ဝဋ်ပင်လယ်
တကြောမှာ၊ တဖောဖောနေကြရတော့မည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍၊ သည်ခန္ဓာ သည်အသက်၊ သည်ကိုယ်ကောင်
 အတွက်နှင့်၊ သက်သာခွင့်မခို၊ ပရိယာယ် မပိုဘဲ၊ ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ် သူတော်
 ကောင်းတို့၊ မူဟောင်းကိုစံယူလျက်၊ သယမ္ဘူသေ့နှင့်၊ သည်သခင့်
 လက်တွင်းမှ၊ ထွက်ငြင်းကာ သွေဖီဘို့၊ ပွေပလီ ဉာဏ်စုတ်နှင့်၊ ဟန်လုပ်
 တော်မမူကြပဲ၊ တဖြူထဲတဖြောင့်ထဲ၊ သူ့ထက်ငါခဲမည်ဟု၊ ရဲရဲကြီးကြံကြ၍၊
 ဟန်ရ သည့်အချက် သည်ဘဝ တသက်၊ ဤခန္ဓာအတွက်ကို၊ မြက်တပင်
 အလေးမျှ၊ အရေးတော် မယူကြဘဲ၊ သဗ္ဗညူ ဘုရား၏၊ ဘက်တော်သား
 လုံးလုံး၊ မဖြစ်လျှင် အဆုံးဟု၊ စိတ်တုံးတုံးချပြီးလျှင်၊ သင်္ခါရအစစ်၊
 ဤခန္ဓာအဖြစ်ကို၊ သနစ်ကုန် လှန်လှောလျက်၊ ဉာဏ်သဘော နယ်ချဲ့၍၊
 ရွယ်ခဲ့ရင်းတခု၊ ဘက်တော်ပါအမှုကို၊ ခုဘဝ နောက်ဘဝ၊ လွယ်ကူစွာ
 ရစိမ့်ဟု၊ လှလှကြီး တင်စား၊ စွမ်းသလောက် ကြိုးစား၍၊ အားတိုက်ကြီး
 ခဲတော်မူကြပါမည့် အကြောင်းကို၊ ဖော့ဖယောင်း တူလျော်၊ လက်ဆက်
 ပွင့် ထူမော်လျက်၊ ပူဇော်ကာ လျှောက်ဝန်ပါသည်ဘုရား။

(ဤသာသနာလျှောက်ကို၊ သာမဏေတို့က ညဉ့်စဉ် ဝတ်တက်
 အပြီးတိုင်း လျှောက်ကြရသည်။)

သာသနာလျှောက် တစ်ပုဒ်ပြီး၏။

သာသနာလျှောက် တစ်မျိုး

လူမင်းတကာတို့၏ ဥက္ကဋ္ဌ၊ နတ်မင်းတကာတို့၏ ခေါင်ဖျား၊
 သိကြားတကာတို့၏ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မာတကာတို့၏ မကိုဋ်၊ သောင်းတိုက်ရပ်ငူ၊
 ဝေနေယျဗိုလ်လူဝယ်၊ တစ်ဆူတည်းပေါ်ထွန်း၍၊ နေဝန်းကြီးသဘွယ်၊
 ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း လွတ်ငြိမ်း
 ချမ်းသာ၊ နန်းညာ အဘယ၊ သီဝပြည်ကြီး၊ ဝင်ခါနီးအခါတွင်၊ မကွာ

ထက်ကြပ်၊ ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်၊ နောက်ထပ်လက်ငင်း၊ မပါလျှင်းဘဲ၊
ကြွင်းလေသမျှ၊ ဝေနေယျတို့ကို၊ အမတသီဝေ၊ မြို့အောင်မြေသို့၊
မျက်ခြေမပျောက်၊ စခန်းထောက်လျက်၊ နောက်တဖြေးဖြေး၊ လိုက်လာ
ခွင့်ပေးသဖြင့်၊ ယဉ်ကျေးမိန့်ကြ။ ထားတော်မူခဲ့သော သာသနာ
တော်မြတ်သည်ကား၊ ငါးထောင်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ထိုငါးထောင်အနက်တွင်၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော အတိတ်သာသနာ
တော်မြတ်သည်ကား(၂၅၃၅)နှစ် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ သတ္တဝါတို့၏
အကျိုးကို၊ သည်ပိုးရွက်ဆောင်ခါ နောင်လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်
သာသနာတော် မြတ်သည်ကား (၂၄၆၅)နှစ် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ယခုဝေါဟာ၊ ကောဇာတွက်စစ်၊ ရောက်ဆဲဖြစ်သော သက္ကရာဇ်
ကား(၁၃၅၃)ခုနှစ်၊ ဥတု ဂိမ္မန္တ တပေါင်းလ ပြည့်ကျော်-၈-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဤသို့လျှင်တည့်၊ လောကလုံးမိပတိ၊ တုမရှိသည်၊ မုနိထွတ်ထား၊
သဗ္ဗညု မြတ်ဘုရားသော်မှ၊ ဝဋ်တရား သင်္ခါရ၊ သူ့နယ်တွင်း ကျသော
ကြောင့်၊ အနိစ္စလက်နက်နှင့်၊ တချက်ထည်းခွင်းသောကြောင့်၊ ဆုံးပါးခြင်း
ပရိနိဗ္ဗာန်၊ စံလွန်တော် မူရချေသေးသည်များကို၊ သတိရှေ့သွား၊
သံဝေဂအရင်း ထားပြီးလျှင်၊ မတရားအဓမ္မ၊ ဆိုးသွမ်းလှသော၊ မရဏ
သည်နိုင်ငံမှ၊ အမြန်လွတ်ထွက်ကြရအောင်၊ မြတ်ဘုရားသာသနာ၊
ရောင်ဝါထွန်းလင်းသည့် အခါတွင်းများမှာ၊ စားခြင်း အိပ်မှု၊ ပစ္စည်းစု၍၊
ဗဟုကမ္မ၊ မောယဝါစာ၊ ဗာဟိရ အလှေအကျက်များနှင့်၊ နေ့ရက်တွေ
မျှောပါးသည်ကို သဘောမထား၊ စိတ်ပျော်ပါး၍၊ တရားမှလွတ်ကင်း

သော၊ ရဟန်းဖျင်း ရဟန်းယုတ်၊ ရဟန်းစုတ်၊ ရဟန်းနုတ်၊ ရဟန်းတု
 ရဟန်းယောင်၊ ရဟန်းကြောင် အနေများနှင့်၊ သေအောင်ပင်လုံးလုံး၊
 တစ်ဘဝ မဆုံးကြရအောင်၊ နှလုံးသွင်းကိုယ်စီယှဉ်၍၊ နေ့ည၌ စဉ်မပြတ်၊
 တစ်ပဟိုရ် မလပ်ရအောင်၊ ပရိယတ် လက်ကိုင်ထားပြီးလျှင်၊ လေးပါး
 သောမြတ်သီလကို၊ သက်မက ခင်မင်လျက်၊ ကိုယ့်စွမ်းအင် ကိုယ့်လုလွ၊
 ကိုယ့်သဒ္ဓါဆန္ဒကို၊ မြမြကြီး ထက်စေ၍၊ သကျဝံသ သုံးလောက
 ဘုရင့်သား၊ ယောက်ျားကောင်း ပြီပြီ၊ ဇောဝသီသန်သန်၊ ဉာဏ်
 သဘောစင်းစင်း၊ နှလုံးသွင်းဖြူဖြူနှင့်၊ လူကြည်ညို နတ်ကြည်ညို၊ ပုဂ္ဂိုလ်မွန်
 ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တတ်တစ်ဦးဟု ထူးလောက်အောင် ကျော်ကြား၍၊
 ဝဋ်သုံးပါး သံသရာမှ တစ်ခါတည်း ထပြီးလျှင်၊ အမတဆိပ်ငြိမ် ဝိသုဒ္ဓိ
 စံအိမ်သို့၊ တရှိန်တည်း ကပ်ကြရအောင် ထူးမြတ်သည့်အခါတွင်၊
 အပ္ပမာဒ၊ သမဏာကိစ္စ၊ နှစ်သာရအမှုကိုသာ၊ တစ်ခုကောင်း ကိုးစား၍၊
 တိုးပွားအောင် အားထုတ်တော်မူကြပါဘုရား။

သာသနာလျှောက် တစ်မျိုးပြီး၏။

-----*

စိုင့်ပြင် သေရည်သေရက် မေတ္တာစာ

၁၂၄၈-ခုနှစ်တွင် စိုင့်ပြင်ရွာ ကျောင်းဒကာ သူကြီး
 ဦးဆိုင်းသို့ ရေးသားဆုံးမတော်မူသော မေတ္တာစာ

လှေကူးမုံရွာ အရညဝါသီ လယ်တီဆရာ ဩဝါဒပေါင်း ခုပါ
 နောင်ပါ သံသရာ၌ နှစ်ဖြာလုံးကောင်းစေဘို့ လမ်းကြောင်း စင်းစင်း
 မရှုတ်မချ ဟုတ်သမျှ ထုတ်ပြကာလင်းလိုက်မည် စဉ်းစား၍နာပါ
 ကျောင်းမတိုက် ကျောင်းဒကာ စိုင့်ပြင်ရွာသူကြီး ဦးဆိုင်း။

“အရိုင်းတွင် သေရက်၊ အခက်တွင် ပိဋကတ်၊ အမြတ်တွင် နိဗ္ဗာန်၊ အမြန်တွင် သိန္နော” ခေါင်းကောက်၍ ဟောရိုးတွင် စကားမျိုး တစ်ခွန်း ထွက်ရသော သေအရက်ငရဲမီးတွေကို ကြီးလျက်နှင့် အငယ်လုပ်၍ မဟုတ်သည့်ကာလ အဓမ္မခေတ်အတွင်းပေမို့ မငြင်းသာမဖယ်သာ စိတ်ကပင်မပါသော်လည်း မိစ္ဆာတို့စရိုက်အားကို လိုက်စားကာဇွတ်တိုး၍ ရွာကျိုးကို ရွက်ဆောင်ရသည်ဟု ငါဆရာ နှစ်ဘက်နား ဆတ်ဆတ်ကြီး ကြားရလျှင် လားလားဟဲ့လေ သည်လူ့ပြေနှယ်ကော အထွေတရာ မနေသာ အောင် ပွေဗျာပါရှုပ် အယုတ်တမူ မဟုတ်တွေ ထူလှချည့်နေရ လူတွင် လူတတ် လူသမတ်ဟု လူမြတ်တစ်ယောက် ပြောစလောက်ပါ လျက် မခေါက်မရက် သည်ကာလမဲ့ သင်းမိုက်မဲ လှ၍ အလွဲသို့သက် ရောက် ရှာရချေသည်။

အထောက်မတန် အနွယ်အရိုး ဘေးနှင့်ဘိုးက အမျိုးမှန်သည့် အဘိုးတန်ကျောင်းဒကာ လူသမာသူတော်စင်များကို နင်ဖျက်သည် သာပဟု ကာလကိုစိတ်ဆိုး၍ ညှိုးသံနှင့် ဆရာမဲမိ၏။

ဝမ်းထဲအကြံ မညှိနှိုင်းဘဲ ရှိတိုင်းပြန်လိုက်မည် ယမန်အခါ စိုင်ပြင်ရွာသို့ ဆရာတစ်ထောက် လေးငါးရက်ကြာ ကိစ္စတာနှင့် လာစဉ် ခေါက်က သောက်မှု၊ စားမှု၊ ကစားမှုများကို ဘယ်သူဟုမရွေး တို့တိုက်တို့ကန် တို့အရာမ်နှင့် ဆက်ဆံသူအပေါင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ဩဝါဒပေးမည်ဟု အရေးတစ်ခု အကြံကြီးပြုပြီးမှ အနုအရင့် အမှုကိုချင့်ပြန်သော် ဪ- တို့ကျောင်းဒကာ နဂိုရင်းက မဖျင်းဘူးပါပဲနှင့် ခုခါမှလျောက်လျား လူ့စာဂဖေါက်ပြား၍ မှောက်မှားသည့်အချက်ကို အရှက်ကြီးတမင်ခွဲသလို လူထဲတွင်မတော်တတ်ပေဟု ပရိသတ်မပါ နှစ်ကိုယ်ကောင်းတွေ့ကာမှ သာယာချောမော အဆိုးအကောင်း

ကျိုးအကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီးဟောရလျှင် ချောပေမည်ဧကန်ဟု အကြံနှင့်ချောင်းပါသည်ကို နှစ်ကိုယ်ကောင်းသက်သက် မတွေ့သည့် အတွက်ကြောင့် လက်လွတ် စားစား အနိုင်သာထားခဲ့ရ လားလားမှ စိတ်မပြေ နေနှင့်ဦး သူကလား လိမ္မာဉာဏ်အနှင့်သားနှင့် မှားရှာသည့် အရေးကို အဝေးကစာမျှော၍ ဟောလျှင်လည်းဖြစ်မည်ဟု လူ့သနစ် အတွင်းကို သိရင်းနှင့်အားကိုး၍ အညှိုးနှင့်လာခဲ့ပေသည်။

ယခုခါမှ ဆရာလည်းအား လူကြုံလမ်းကြုံ စခန်းကြုံနှင့် ဆုံခိုက်ငြားသောကြောင့် တရားကျမ်းဂန် ဟုတ်တိုင်းကို ပြန်လိုက်မည်-

သုရာပါနံ ဘိက္ခဝေ အာသေဝိတံ နိသေဝိတံ နိရယသံဝတ္ထနိကံ။

ဘိက္ခဝေ=ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သုရာပါနံ=သေရည်သေရက် သောက်စားခြင်းအမှုသည်၊ အာသေဝိတံ=ကြိမ်ဖန်များစွာ မှီဝဲသည်ရှိ သော်၊ နိသေဝိတံ=မရှောင်ကြဉ်ပဲ အမြဲမှီဝဲသည်ရှိသော်၊ နိရယ သံဝတ္ထနိကံ=သေသည်၏ အခြားမဲ့ငဲ့ရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်၏။

ပါဠိတော်အရ အဓိပ္ပါယ်အကျမှာ “လူ့ဗာလကလည်း တက်တက် မိုက်၊ ခုကာလကလည်း သက်သက်ဆိုက်၊ ဓာတ်ခိုက်နှင့် နတ်ကြိုက်” ဆိုက်ထိုက်သည့်အခါ သံသရာဈေးကြောင်းပေါက် မှောက်လိုမှောက် မှားလိုမှား ငါ့လမ်းနှင့်ငါသွားမည်ဟု တရားကို လုံးလုံးပစ်၍ ခေတ်ကာလ စရိုက်တွင်းမှာ အမိုက်သင်းဘက်ပါလျက် ဝါသနာတစ်ခု သေသောက် သည့်အမှုမှာ အကုသိုလ်ကံ တစ်ပါးတို့ထက် အားကြီးသည့်ကိစ္စကြောင့် ပါယ်လေးဝခန့်တွင် အောက်ဆုံးရွာ မီးငရဲသို့ ဖွတ်ဆွဲ၍ချသည်ဟု မြတ်ဘုရားဒေသနာ အဓိပ္ပါယ်လာချေသည်။

ဟိရီဩတ္တပ္ပ သမ္ပန္နာ၊ သုက္ကဓမ္မာ သမာဟိတာ။

သန္တော သပ္ပရိသာ လောကေ၊ ဒေဝဓမ္မာတိ ဝုစ္စရေ။ ။

ဒေဝဓမ္မဇာတ်လာ ဤဂါထာကို ကျောင်းဒကာဖတ်ပေ၍ ဆတ်ဆတ်ကြီး ငါတို့နား ငယ်ငယ်ကကြားဖူးပေသည်။ ကြီးမားသည့်ကျေးဇူး ခုထက်တိုင် နူးသေး၏။ ထူးမြတ်သည့်ဤဂါထာကို နက်မြန်မာဆောင်ရန် ဆရာကတစ်ဖန် အကျဉ်းအားပြန်လိုက်မည်။

လောကေ=လောက၌၊ ဟိရီဩတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ=ဟိရီဩတ္တပ္ပတရား နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံပေကုန်သော၊ သုက္ကဓမ္မာ=ဖြူစင်သော အကျင့်သီလ ရှိပေကုန်သော၊ သမာဟိတာ=တည်ကြည်သော သမာဓိရှိပေကုန် သော၊ သန္တော=ချီးမွမ်းထိုက်ပေကုန်သော၊ သပ္ပရိသာ=သူတော် ကောင်းတို့ကို၊ ဒေဝဓမ္မာတိ=ဒေဝဓမ္မတရားနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့ပေဟူ၍၊ ဝုစ္စရေ=ဟောတော်မူအပ်ပေကုန်၏။

ဒေဝဓမ္မစကား ဆရာတို့ငယ်ခါက ကျောင်းဒကာဟောဘူးသည့် တရားထူးနှစ်ပါးကို လူအများမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်ပြန်လိုက်မည်- ဒေဝဓမ္မ ဟူသည်မှာ ဟိရီ ဩတ္တပ္ပ သည်နှစ်သွယ်ဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံမှ လူစင်စစ် ခရုသင်းပွတ်သစ် ငွေကျူနှစ် ပုလဲသွင် ဆွတ်ဆွတ်ကြီးဖြူစင်သည့် ပဉ္စင်္ဂသီလကို သက်မကခင်တွယ် လောကဓမ္မနှစ်သွယ်ကြောင့် အလွယ် နှင့် မရှေ့ရှား၊ ဤကဲ့သို့ ယောက်ျားကို နတ်တရားဒေဝဓမ္မ လူ့အသွင်သန် သောကြောင့် နတ်ဌာန်ရောက်လူပေကို မြတ်စိန္တေ ရှင်စောတို့ ဟောကြ သည်အမှန် ဒေဝဓမ္မစင်စစ် မပြည့်စုံဖြစ်ချေက လူစင်စစ် မခေါ်ငြား တိရစ္ဆာန်ကျဲ-နွားနှင့် အလားတူ မိုက်မဲသည့် လူ့ငရဲ လူ့ပြိတ္တာ မိစ္ဆာ ကောင်စင်းစင်း အပါယ်တွင်းနရက်ချောက်မှာ အထက်အောက်ပြန် လှန်၍ အဖန်ဖန်မောပြီးလျှင်-

- ပဉ္စသတံ ယက္ခော=ဘီလူးအဖြစ် အဖန်ငါးရာ။
- ပဉ္စသတံ သောဏော=ခွေးရူးအဖြစ် အဖန်ငါးရာ။
- ပဉ္စသတံ သုကရော=ဝက်ရူးအဖြစ် အဖန်ငါးရာ။
- ပဉ္စသတံ မနုဿော=လူရူးအဖြစ် အဖန်ငါးရာ။
- ဧလမုဂေါ=လူရုပ်မပေါ် လူစော်မနံ လူဟန်မရ လူစ တိတုံး လူတိုင်းမုန်းစရာ လူယုတ်မာအဖြစ်မှာမူကား၊ အသင်္ချေ ယျော့မရေတွက်နိုင်ဟု-သေသောက်သူဖြစ်ပုံကို သနစ် ကုန်ဖြတ်ပိုင်း၍ သည်အတိုင်း လာချေသည်။

တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ တံပိ=သင်ကျောင်းဒကာ စိုင့်ပြင်ရွာ သူကြီးမှာ လည်း အမျိုးမှန်သည့် အဖိုးတန်ဖြစ်ပါလျက် ကံစုတ်ဉာဏ်ယုတ် ဘာမဟုတ်သည့် လူနုပီ လူမွဲ လူ့ဆန်ခွဲ လူ့ဘလချာ လူရာမရောက် လူ့ဘောက်သောက်တို့ သောက်ကြ စားကြ မှောက်မှားကြ၍ အဓမ္မ ညစ်တိ အလဇ္ဇီ အကျင့်ဆိုးများကို အမျိုးနှင့်ချင့်ချိန် ဂုဏ်သိရ်နှင့် ချင့်နွယ် အရွယ်နှင့် ချင့်စား တရားနှင့် ချင့်မြော်၍ ပြီပြီသားမလျော် မတော်သည့် အမှုများကို စဉ်းစားကြီးဖြစ်ဘိ၍ ပဝတ္ထိပဋိသန် “အသိဉာဏ် အကြွယ် သားနှင့် အပါယ်လားမခံပါလင့်” ဒေဝဓမ္မနှစ်ပါး ကျောင်းဒကာ တရားပါ ဘဲ အများကို လည်းရှက်ပါ သံသရာကို လည်းကြောက်နော် သို့မှသာ တော်နိုင်မည်။

ဪ-ပညာရှိ မှန်ပါဘိလျက် သတိတခု မရှိမူကြောင့် သူ့အခြေနှင့် အနေနှစ်ပါး ယင်းတရားကို အစဉ်းစား လွတ်ကင်း၍ ယွင်းမှားခြင်း နာရရှာချေသည်ဟု ဆရာက သဘောရ၍ မနောဇကျောက်မြတ်ကယ် ရောက်တတ်ရာ ညွှန်ညစ်၌ ကျွန်ုပ်ခါ မနေကောင်းပြီဟု အကြောင်းကို

မြော်ခေါ်၍ တော်လျော်ရုံ သတိပေးလိုက်သည် အသိရေး မနှောင်းစေနှင့် ကျောင်းဒကာ။

စိုင့်ပြင် သေရည်သေရက် မေတ္တာစာပြီး၏။

-----*-----

ဒီပဲရင်း သေရည်သေရက် မေတ္တာစာ

၁၂၄၉-ခုနှစ်တွင်၊ ဒီပဲရင်းမြို့နယ်ရှိ ဒါယကာတို့က
လျှောက်ထားချက်အရ ရေးသားဆုံးမတော်မူအပ်သော
သေရည်သေရက် မေတ္တာစာတစ်မျိုး

သံဃိန္ဒာဓိပတိ တုမရှိသည့် မုနိပုဂံ အာဒိစ္စဗန္ဓု သဗ္ဗညုအဖြစ်ဖြာ
ဂင်္ဂါဝါလု နှိုင်းတုပုံယူ သမ္ပန္န အဆူဆူတို့သည်၊ စင်ဖြူပွင့်လန်း လေးသစ္စာ
ခိုင်ပန်းကို ဆွတ်လှမ်းတော်မူပြီးခါ မဟာပထ ထာဝရငြိမ်း နည်းလမ်းတူမျှ
ပဉ္စင်္ဂါး လူ့တရားကို၊ ခါးဝတ်မညှိုး ပုဆိုးအသွင် ဆင်ယင်ခြုံစေတော်မူရာ
သိက္ခာအပြား ဝတ်တရားတွင် ငါးပါးသော သူရာကို ကြူးလွန်ကာ
သောက်စားမှု၏ ခြောက်ခုသောအပြစ်ကို ရှင်ချစ်ဂေါတမ လောက ထွတ်
ထား မြတ်ဘုရားသည် တပါးသောကာလ သာဝတ္ထိပြည်မဝယ် သီရိလ
သေဌေးသားအား-

- ဆခေါ်မေဂဟပတိပုတ္တ အာဒီနဝါ သုရာမေရယမဇ္ဇ
ပမာဒဋ္ဌာနာ နုယောဂေ၊ သန္နိဋ္ဌိကာ ဓနဇာနီ ကလဟပ္ပဝဇ္ဇနီ
ရောဂါနံ အာယတနံ အကိတ္တိသဉ္ဇနနီ ကောပိနံ နိဒိသနီ
ပညာယဒုဗ္ဗလီ ကရဏီ။

ဟူ၍ မြွက်ချီဟောကြားတော်မူလေသည်။ ထိုပါဠိသုတ္တန်၏
မြန်မာပြန် အတ္ထကား-

ဂဟပတိပုတ္တ=သိင်္ဂီလဟု နာမထင်ရှား သေဌေးသား၊ သုရာ
 မေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနာ နုယောဂေ=သေရည် သေရက်ကို သောက်လျက်
 မူးမွေအောင် ညဉ့်နေ့စဉ်ဆက် မပျက်လိုက်စားမှု၌၊ အာဒီနဝါ=အပြစ်ဘေး
 တို့သည်၊ ဣမေ ခေါဆ=ဤခြောက်ပါးတို့သာတည်း၊ ကတမေဆ=အဘယ်
 ခြောက်ပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တိဌိကာနေဇာနီ=မျက်မှောက် ထင်စွာ
 ဥစ္စာစည်းစိမ် ပျက်စီးတတ်ခြင်းတစ်ပါး။ ။ ကလဟပ္ပဝဇ္ဇနီ=ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား
 အချင်းများတတ်ခြင်းတစ်ပါး။ ။ ရောဂါနံအာယတနံ=ရောဂါအမျိုးမျိုး
 ပွားတိုး ကျရောက်တတ်ခြင်းတစ်ပါး။ ။ အကိတ္တိသဉ္ဇနနီ=ဂုဏ်သိရ်ကင်းခဲ့
 သတင်းမဲ့၍ အရွဲ့တစောင်း သူမကောင်း ပြောဆိုတတ်ခြင်းတစ်ပါး။ ။
 ကောပိနံနိဒံသနီ=ပုဆိုးအဝတ် ယွင်းချွတ်ကင်းကွာ ရှက်စရာကို ဖော်ပြ
 တတ်ခြင်းတစ်ပါး။ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏီ=ပညာသေးနပ် အလိမ္မာ
 သေးနပ်အောင် ပြုလုပ်တတ်ခြင်းတစ်ပါး။ ။ ဣမေ ဆ=ဤခြောက်ပါး
 တို့တည်း။

ထိုသုတ္တန်ပါဠိကို အဓိပ္ပါယ်ညှိလိုက်သော် သိလေမယုတ် မုချမှန်စွာ
 သူရာငါးဝ မေရင်းထွေ ထန်းရေ ချဉ် ခါး နေ့ညမသွေ မေ့လျော့စေ
 ပေလှအောင်သောက်စားက ကိုယ့်စီးပွား ကိုယ့်ဥစ္စာတို့သည် မျက်မှောက်
 မှာ နွမ်းညှိုး တက်ဆင့်ကာ မဖွံ့ဖြိုးဘဲ၊ အကျိုးမဲ့ကုန်ဆုံးလျှက် ပျက်ပြုန်း
 သည်တစ်ခြား တရားနှင့်မဘက် စကားဆိုးထွက်ပြီးလျှင် တဘက်သား
 မနာလိုအောင် ပြောဆိုမိ အတန်တန်ကြောင့် ခိုက်ရန်ကြီး ဖြစ်ပွား၍
 အချင်းများတတ်သည်တခု၊ စားသောက်မှုအရေးဝယ် သတိဝေးကင်း
 ကွာ၍ ပညာဖြင့် မချင့်နှိုင်း စားခြင်းတိုင်းသောက်စား၍ နာဖျားခြင်း
 ဗျာဓိနှင့် တိုင်းမသိရောဂါကို ပြုငြင်စွာခံစားရခြင်းတခြား မည်သူ၏
 သတို့သားသည် တရား၌မကပ် မျိုးဇာတ်ကိုမညှာ ရပ်ရွာကိုမငဲ့ဟု

ချိုးဖဲ့သောသတင်းနှင့် ကျော်ဇောခြင်း ပျောက်ကွယ်၍ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ဖြစ် တတ်သည်တစ်ဖြာ သူရာ တန်ခိုးဖြင့် ပုဆိုးကိုယ်ဝတ် ယွင်းချွတ်ကင်းကွာ အင်္ဂါကြီးငယ် မတင့်တယ်တို့နှင့် ပွဲလယ်မှာရူးသောကြောင့် သူတထူး မြင်ရပြန်လည်း ကိုယ့်ပုံဟန် မတင့်တယ် မျက်နှာလွဲဖယ်ကြ၍ မဘွယ် ရာလုံးလုံး၊ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ဖြုန်းလျက် သက်ဆုံးကျိုးနည်း ရှက်အိုးကြီး ကွဲရသည်တဌာန၊ သောက်ဝမ်းဝေ သူရာယစ်က တခေတ္တ သေသော ကြောင့် ဉာဏ်ပေတိုးတာ မှေးပညာနှင့် ပေစာမတတ် မမှတ်သတိ ဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာ ပြိတ္တာသမုတ် လူယုတ်လူန လူ့ဗာလဖြစ် ရသည်တစ်ခန်း။

ဤခြောက်ရပ်နည်းလမ်းကို စည်းကမ်းသတ် ဥပဒေဖြင့်၊ မြတ်စိန္တေ ရွှေအာလုပ်မှ မိန့်ထုတ်၍ ဟောတော်မူခဲ့ပေသည်။ ထိုမှတစ်ဖြာ “မင်္ဂလာ” သမုတ် မြတ်သောသုတ်၏ ဖွင့်ထုတ်သော အဋ္ဌကထာတွင်-

- “မဇ္ဇပါယီ အတ္တံ နဇာနာတိ၊ ဓမ္မံ နဇာနာတိ၊ မာတာပိတု အန္တရာယံ ကရောတိ၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ တထာဂတ သာဝကာနံပိ အန္တရာယံ ကရောတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ ဂရဟံ သမ္ပရာယေ ဒုဂ္ဂတိံ အပရာပရိယာယေ ဥမ္မာဒဉ္စ ပါပုဏာတိ။

ဟူ၍ ဗုဒ္ဓမတည။ သယမ္ဘူအလိုကျ ဖွင့်ပြတော်မူလေသည်” ဤပါဠိအတ္ထ နိဿယ မြန်မာပြန်မှာ-

မဇ္ဇပါယီ=သေရည်သေရက် သောက်သောသူသည်၊ အတ္တံ= အကျိုးကို၊ နဇာနာတိ=မသိနိုင်၊ ဓမ္မံ=အကြောင်းတရားကို၊ နဇာနာတိ= မသိနိုင်၊ မာတာပိတု အန္တရာယံ=မိခင်-ဘခင်တို့၏ ဘေးအန္တရာယ်ကို၊ ကရောတိ=ရက်စက်စွာပြုဝံ့၏၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ တထာဂတသာဝကာနံ=

ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ သာဝကတို့၏၊ အန္တရာယံပိ=ဘေးအန္တရာယ်
ကိုလည်း၊ ကရောတိ=ရက်စက်စွာပြုဝံ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ=မျက်မှောက်ဘဝ၌၊
ဂရဟံ=ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သို့၊ ပါပဏာတိ=ရောက်၏၊ သမ္ပရာယေ=စုတေ
သေလွန်သော အခါ၌၊ ဒုဂ္ဂတိ=အပါယ်လေးပါးသို့၊ ပါပဏာတိ=ရောက်၏၊
အပရာပရိယာယေ=နောင်သံသရာ ဘဝအဆက်ဆက်၌၊ ဥမ္မာဒဉ္စ=
ရူးသွပ်ခြင်းသို့လည်း၊ ပါပဏာတိ=ရောက်၏။

အဋ္ဌကထာဖွင့်ချက်၏ အဓိပ္ပါယ်အနက်အလိုမှာ သူရာကို
လိုက်စားက မှန်မှား ကြောင်းကျိုး ကောင်းဆိုးမသိ ဘမိနှစ်ပါး ဘုရား
ပစ္စေကာ ရဟန္တာတို့အား သဒ္ဓါဖြင့် မဆည်းကပ်ဘဲ ကျွတ်ဆတ် ကြမ်းတမ်း
သေအရက်ဘမ်းသောကြောင့်၊ မချမ်းသာဘွယ် အန္တရာယ်ဘေးဘယကို၊
ပြုတတ်သည်ဧကန္တ ခုလောက၌ကဲ့ရဲ့ဘွယ် သေပြန်ခါဝယ် အပါယ်လား
ကျယ်များသော သံသရာတွင် သင်္ချာနှင့်သင်္ချေ သန်းကုဋေ မမှတ် ရူးသွပ်
မည်မှားဟု နှလုံးထား စင်ဖြူစွာနှင့် စွဲယူကာ သတိထားရမည်။

ဝတ္ထုသွားနိပါတ်မှာ လူနတ်တို့ဆရာ မြတ်ဘုရားလက်ထက်ခါတွင်
သာဂတမထေရ်ရှင်သည် မြေတွင်ငုပ်လျိုး၊ မိုးအာကာယံ ပျံလိုပျံ
သက်လိုသက် မာန်ခက်သည့်နဂါးကို ချေဖျားဖြင့်နှိမ်ချိုး၍ တန်ခိုးဖြင့်
ဆုံးမရာ ဒကာတို့သဒ္ဓါ၍ ကြည်ညိုစွာလှူဒါန်းသော သေရက်ကြမ်း
သူရာကို ဘုဉ်းပေးကာ အသောက်ကြူးသောကြောင့် နောက်မူးမေ့
ချောက်ချား ရှေးမူရာ ဖောက်ပြားလျက် ဘုရားရှင်မျက်မှောက်ဝယ်
တရားစဉ် ပျက်ပြောက်၍ ရူးခြင်းသို့ ရောက်လေသည်တကြောင်း။

၎င်းပြင်တခြား တာဝတိံဘုံဖျားဝယ် သိကြားဟောင်း မလိမ္မာသည်
သေသူရာချစ်သောကြောင့်၊ သိကြားသစ် ခုက္ကန္တာတို့က၊ စုနိမ်ကာ

ခြေကိုကိုင်၍ အစိုးပိုင် ပစ်ခါချသောကြောင့် မေရုရ ဟေဋ္ဌာ သခွတ်နန်း
ရိပ်သာတွင် အသူရာ ဖြစ်ကြကြောင်း။

၎င်းပြင်တဝ သာဝတ္ထိပြည်နဂရတွင် မည်နာမ ထွန်းထိန်သော
နာထပိဏ်သေဌေးတူသည် မိဘမွေခံယူ၍ တလူလူ ရှုမညောင်း သေဌေး
ထီးဆောင်းပြီးမှ မကောင်းသောသေရက်ကို၊ နေ့စဉ်ဆက်သုံးလေက
ပျက်ပြုန်းခါ ဥစ္စာကုန်သဖြင့် ဂုဏ်မရှိ သိရ်မတက် အိုးနားတိုထမင်းခွက်နှင့်
မရှက်နိုင်လျှောက်သွား၍ တောင်းစားရဘူးသည်တတန်။

တဘန်ထိုမှ ဓမ္မဇနိပါတ် ဇာတ်ပါဠိကျမ်းလာ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏
အလောင်းသည် မင်္ဂလာမောင်းတီး၍ ရိပ်ထီးဖြူ၊ တလျှပ်လျှပ်နှင့်
ဘုရင်မြတ်ပြုလေရာ သေစာကိုစုံမက် သောက်ကြူးသည့်အတွက်ကြောင့်
အသက်နှင့်ထပ်တူ ချစ်ခင်တော်မူလှသော သားသည်းအူ ရင်သွေးကို
မထွေးနိုင်မချစ်အား သတ်ညစ်၍စားပြီးမှ တအောင့်နား အမူးပြေသော်
သားသက်ဝေ ပုလဲခိုင်ကြောင့် မဖြေနိုင်ဗျာပါပွားလျက် မင်း မတရား
သေငယ်သေ၍ နောင်တ၊ထွေ ပိတ်ဖုံး ခန္ဓာတော် တုံးတောင်မှ၊ မဆုံးနိုင်
မီးမကဘဲ ကြီးဒုက္ခတွေ့ဘူးကြောင်း။

၎င်းပြင်တဖြာ ကောသလရာဇာသည် ညဉ့်အခါသလွန်ညောင်၌
တကြောင်ကြောင်နိုးကြားစဉ် ငရဲသား လေးကောင်တို့ ဆိုတမ်းယောင်
မြည်ကြသော ဒု၊ သ၊ န၊ သော၊ အသံကို စောဘုန်းလျှံ ကြားလေက
ကြောက်အား တော်လွန်မင်း မစက်နိုင်မိုးလင်းမှ၊ ညာနှင်းသူ မဟေမှန်နှင့်
ဇေတဝန်ကျောင်းမြတ်သို့ ဆည်းကပ်ရန်လိုက်သွား၍ မြတ်ဘုရားရှင်တော်
ထံဝယ် အကြောင်းခံဖော်ပြလျက် ဒု၊ သ၊ နှင့် န၊ သောကို ဟောဆိုရန်

လျှောက်လေရာ မြတ်ဘုရားစိန္တေယျာသည် ရှေးအခါလက်ထက်၊
သေအရက် လိုက်စားသော သေဌေးသားလေးဦးသည် ယစ်မူးတိုင်း
မကောင်းကျင့်၍ သေသည်နှင့်အပါယ်လား ကြေးနီအိုး သမားတို့၊
ပူအားနှင့်ယောင်ယမ်းလျက် ဆိုတမ်းကာ မြွက်ထုတ်သော စကားပုဒ်
လေးခုဟု သဗ္ဗညုမိန့်တော်မူသည်တကြောင်း။

၎င်းပြင်တရပ် ဝိသာခါမိန်းမမြတ်အား သိမှတ်ဘို့ဟောကြားရာ
သေသူရာ ပထမ ဟေမဝန္တာမြိုင်ဝမှာ သူရာနှင့် ဝရုဏတို့သည် ဆောင်
အစ ပျိုးလာ၍ များပြည်ရွာပျက်ဘူးကြောင်း။

၎င်းမှပြန့်ပွား သကောင့်သားရသေ့တွက်ကြောင့် မုဆိုးပျက်
ဝရုဏလည်း မျက်ရှသော ရာဇမာန်ကြောင့် သေဘေးဒဏ် ထိဘူး
ကြောင်း။

၎င်းမှတလီ တိုင်းကေတုမတီဟု တောင်ငူပြည်ဌာနတွင်
တေဇတော် လွန်ကြီးသော မင်းတပင်ရွှေထီးသည် ပျက်စီးရန်အကြောင်း
မကောင်းမှု ရောယှက် မိတ်ဆိုးနှင့်နှောဘက်၍ သေအရက်သုံးလေရာ
သံလျင်စား နော်ရထာက ဘော်ပြကာ ဆုံးမလည်း မူးရစ်ဝ အခက်ပျံ
ကြောင့် လက်မခံ နားမကျ အကြိမ်ကြိမ်များလှသော် ရိုင်းပြသည့်အတွက်
မြို့ရွှေနန်း ပျက်မည်ကြောင့် ဘွားဘက်တော် သံလျင်စားသည် ရွှေဓား
နှင့်သုတ်သင်၍ တပင်ခေါ်ရွှေထီးမှာ ပျက်ခြင်းကြီး ပျက်ပြုန်း၍ သေဆုံး
ရသည်တချက်။

အဝမြို့ နန်းကနက်တွင် အာဏာစက် လှုံညီးသော မင်းကြီးစွာ
မြေးကျော် မင်းခေါင်၏သားတော် မင်းရဲခေါ် ကျော်စွာသည် သူရာနှင့်

ပျော်သောကြောင့် တပ်မတော် ရဲအောင်လှေနှင့် ရံချွေရွှေ ချီစုံရာ ပြည်မြို့အောက်ရောက်ကာ ပန်းကျော်ချောင်း ရပ်သာတွင် မင်းရာဇာ ဓိရာဇ်သည် ရန်လှစ်သောဆင်ပြောင်နှင့် အန်ထောင်ကာချီတက် စစ်နှစ်ဘက် အဆိုင်တွင် နှစ်မင်းပြိုင် အားစိုက် စီးချင်းထိုး တိုက်ကြရာ အရက်ကြိုက် ကျော်စွာသည် သေသူရာယစ်မူး၍ လှံစူးကာ ဆုံးရကြောင်း။

ပေါင်းဆိုပြီးအရပ်ရပ် ဇာတ်နိပါတ်ရာဇဝင် ထုံးပုံပြင်အဖြာဖြာ ရှိလေသည့်တွက်တာကြောင့် သေသူရာသုံးစားက တရားသို့မယှဉ်ကပ် အမိုက်ဉာဏ်ပိုတတ်၍ အမြတ်နှင့်ဝေးရသည် သောက်ကြူးသူတသင်း ပုလင်းကြိုက်လူ့ဗာလ၏ ဖြစ်နေကြ ဓလေ့မှာ ရှိသရွေ့ဥစ္စာ စုပါသော် လည်း ဖတ်မတင် အိုးပေါက်တွင်ရေလောင်းသို့ ဆင်းရဲကြောင်းစင်းစင်း မွဲပြာကျ ပြောင်တလင်းနှင့် ဖွတ်မင်းကြီးပြာထိုင်သော် ဥစ္စာပိုင်ဘာမရှိ မိတ်ဆွေကောင်းနတ္ထိ ဖေါ်ကြင်ရာအိမ်သူမိက မချီအောင်ကြိမ်ဆဲ အိမ်ထဲတွင်ထပ်မနား အရပ်ကြားဟစ်အော် လူစော်မှလည်း မနံဘိ ဓာတ်မသိ သူကြီးခေါင်းက တောင်းလိုက်သည့် မင်းမှုငွေ မြီကြွေးတွေ ဗလဘွာ လာလိုက်သည့် အချေးတောင်း မပေးလျှင်ထောင်းမည်ဟု ရွဲ့စောင်းလျက် ထပ်ထပ်ငြိုး ငွေညွန့်တိုးများလည်း ထမ်းပိုးတွေ ဆယ်ဆပွား “ဝန်ဆောင်သည့် နွားလား ညွန့်ပျောင်း၌တွား”သကဲ့သို့ ခါးချဲ့ရင်ပွ ဆင်မလှ မြင်သမျှ မကောင်းကြုံ၍ ပေါင်းဆုံသောဝေဒနာ ဖျားနာက နှိပ်စက် စိတ်လက်က မသာ ဆေးကုစရာလည်း ငွေမရှိ ရောဂါကြီး ဘိသောခါ အင်မတိ အင်မတန် ဇောငါးချက်အပြန်တွင် ကိုးကွယ်ရန် ရွာမရ ငရဲကောင်နိမိတ်ပြ၍ အနိစ္စ အရက်အိုးမှာ သေခြင်းဆိုး သေရလေသတည်း။

သေလျှင်သေခြင်း ယမမင်းငယ်သား အပါယ်ဘုံပုလိပ်များက ခါးကြိုးနှင့်နားကြိုး သံတံကျင်ထိုးပြီးလျှင် ဓားမိုးကာ တလက်လက် လှံတံဖြင့်ရိုက်နှက်၍ သေအရက်သကောင့်သားကို သံပြားကြီးဝင်းဝင်း သံပူရေအိုးတွင်းသို့ ဆင်းဟဲ့ဟုပစ်ချ မဆင်းဘဲနေကလျှင် ဧရကြိမ်လုံး လှံမ ချွန်းတောင်း ခက်ရင်းကောင်းဖြင့် ကြောင်းမတန်မှုန်းလေသည် မဆုံးနိုင် အဘန်ဘန် သံနှုတ်သီးတဝင်းဝင်း ကျီးငွင်းတ တသင်းက အတင်းဝင် ထိုးဆွ ကြောက်စရာ ခွေးဘီလူး အစွယ်ကြီး ငှက်ပြောဖူးနှင့် ပြူးတူးတူး ကြောင်ကြားကြား ကိုက်ခဲ၍ ဝါးပြန်သော် ပြေးအားလည်း ဘာမရှိ သင်စုန်းစက် မိပြန်လျှင် မချီနိုင်တဖြန်းဖြန်း ဥက္ကောင်းမှ သွေးပန်း၍ တစခန်း ဒုက္ခတွေ့ ငရဲမီး အငွေ့ကြောင့် တဆွေဆွေတခုံခုံ တတုန်တုန် တဟိုက်ဟိုက် သံပူရေ ကျိုက်ကျိုက်မှာ ဆင်းလိုက်ချည် တက်လိုက်ချည် မြင့်ကြာရှည်နှစ်ပေါင်း လွန်မင်းစွာ ရှည်ညောင်း၍ ကံကောင်းကြောင့် လွတ်ပြန်လည်း ကြမ္မာကံ ရှေးအဟုန် အကျိုးပေး မကုန်၍ ပြိတ္တာဘုံ ဌာနဝယ် သီသဉ္စ နဝယောဇနံ ဇိဂ္ဂဉ္စ သတ္တယောဇနံ ကျမ်းဂန်အရှိ ပြိတ္တာရုပ် ဇာတိနှင့် ဖြစ်ရချည့် ဘန်တခါ ကိုးယူဇနာ ဦးခေါင်း တောင်စောင်းကြီး တမျှ လျှာထုတ်က ခုနစ်ယူဇနာ ကိုယ်ထည်မှာ နှစ်ဆွဲငါး ယူဇနာကြီးမား၍ အမြီးဖြားအစ ဦးခေါင်းသို့ကျလေအောင် အမြဲပင် မီးလောင်လျက် ပြိတ္တာကောင် ပြောက်ကျားမှာ သောက်စားရန် ရှာမရ ဒုက္ခတွေ့ အနန္တနှင့် ပုန ပုန အကြိမ်ကြိမ် ခံပြီးမှ ကံကြမ္မာလျောက် ပြိတ္တာက လွတ်မြောက်လည်း နောက်နောက်က သေအရက် အကျိုးပေး ဆက်ပြန်၍ ရှက်စရာ အထူးထူး ခွေးရူးနှင့်ဝက်ရူး ဘန်ငါးရာ ရူးပြီးသော် လူရူးလည်း ဘန်ငါးရာ လူဖြစ်ပါလည်း သုံးမကျ လူအ၊ လူနဲ့ လူအင်္ဂါ

မစုံသော ဘဝမှာ အနန္တသင်္ချေယျော မရေနိုင်ပေါသည်ဟု ဘုရားဟော
ဒေသနာ ထင်အလင်းလာချေသည်။

သို့ပါသော်မူ အချို့လူက အပူကြွ၍ ကြောမမျိုးမျက် ညောင်းညာ
တက်လျှင် သေရက်တကျိုက် သောက်မျိုလိုက်က ပြိုက်ပြိုက်ကျလျှော
ရောဂါတွေမျောသောကြောင့် ဆေးသဘော ဝါးသဘောအမှတ်
အတန်ငယ် သုံးလတ်မှု ကျမ်းဂန်တတ် ဝိနည်းရှောင် အကျိုးပေး
မရှိပေါင်ဟု သီလကြောင် ဆင်ချေနှင့် အထွေထွေ ပြောကြားလည်း
မြတ်တရား ဒေသနာတွင် ရောဂါ၏ဖြစ်ကြောင်းဟု နည်းလမ်းဟောင်း
အရှိသားမို့ သတိထား ဆိတ်ဆိတ်နေ ဉာဏ်တမျိုး မပွေနှင့် လွန်လေလေ
မှောက်မှားသော သောက်စားမှု စရိုက်ဆိုးကို တိုက်ချိုးကာ နှိမ်နင်း၍
ကွင်းနိုင်သမျှ ရှောင်သွေ အနံ့မှ မခံလေဘဲ စိတ်သံဝေ ဝိရတီဖြင့် မနသီ
ဖြောင့်စင်းအောင် နှလုံးသွင်းထားကြစေ လိုကြောင်းများနှင့် သေရည်-
သေရက်တရား ဟောကြားလိုက်ပေသည် ဒါယကာအပေါင်း သူတော်
ကောင်းတို့။

၁၂၅၅-ခုနှစ်တွင်၊ ဒီပဲရင်းနယ်ရှိ ဒါယကာတို့အား
ရေးသားဆုံးမတော်မူအပ်သော သေရည်-သေရက် မေတ္တာစာပြီး၏။

-----*-----

နွားမေတ္တာစာ

၁၂၄၇-ခု၊ အင်္ဂလိပ်မင်း ဝင်စတွင်
မုံရွာမြို့-လူကြီးလူကောင်း အပေါင်းတို့တောင်းပန်ချက်အရ
ရေးသားတော်မူအပ်သော
မေတ္တာစာ

စက်လေးစုံလွင်သာ မင်္ဂလာသမိုက် အလုံမြို့အောက်တိုက်ဝယ်
သိုက်မြိုက်သည့်ဌာန မုံရွာမြို့ဒေသဟု ပါကဋ္ဌကြေညာသော ရွာမဟေ
ရပ်ကြီးက နတ်တီးသည့်စည်မုရိုးကဲ့သို့ ရှည်အကျိုးဖြစ်ပွားရန် တရားရင်း
သုတ္တန်ကို ထုတ်ပြန်ကာ လင်းလိုက်မည် နားသွင်း၍ထောင်ကြပါ။

ခေတ်ကာလယခု ဖြစ်လာရအမှုမှာ ဘယ်သူ့ကိုကိုးစား ဘယ်သူ့
ကို ပြီးထားမည် ရိုးမှားလို့မသင့် စဉ်းစားဘို့ အခွင့်မှာ ချိန်သင့်ခါမှန်းမည်ဟု
တတိုင်းလုံးကြမ္မာ ဝိပါက်ရင်းပါသောကြောင့် သာကီနွယ်သိန်း ခြောက်
သောင်း ဆွေတော်များအပေါင်းတို့ သူမကောင်းမိစ္ဆာဉာဏ် ဝိဋ္ဌဇူ
ဘေးရန်ကြောင့် ဂျမ်းပြန်အောင်ပျက်ပြားရာ မြတ်ဘုရား ဘုန်းလှိုင်လည်း
ကိုယ်တော်တိုင်မားမား သုံးကြိမ်တိုင်ကြွသွား၍ တားသော်လည်းမရ
မ၊သော်လည်း မတတ်သာ နတ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာတို့ နေအားသည့်
တွက်တာဟု ဆိုစရာမရှိပြီ။

ဝိဋ္ဌဇူဘုရင် သာဝတ္ထိပြည့်ရှင်သည်လည်း သာကီဝင်တပြည်လုံးကို
ဖျက်မှုန်းသည့်ကံသစ်ကြောင့် စစ်ရဲမက်ဗိုလ်ပါနှင့် မြစ်ဂင်္ဂါရေစခန်းတွင်
ပရမ်းပတာပျက်ပြား၍ ငါးလိပ်တို့အစာ ဖြစ်ဘူးသည့်ကျမ်းလာ ဒေသနာ
အထွက်နှင့် ချိန်စက်ကာယူရလျှင် “ပျက်သူမှာဖြစ်လမ်း ဖျက်သူမှာ
နစ်မွန်းဘို့” စခန်းလမ်းဆိုက်လေသည်။

ထိုက်သက်ရင်းတရား ခုဖြစ်ပုံအလားကို ဘုရားဟောကျမ်း
ထွက်နှင့် အချက်ကျ ညှိလိုက်သော်-

၁။ ဘာရံ ဝဟတိ ယော ယဿ၊
နိဗန္ဓော အတ္တသော သဒါ။
မာတာပိတာစ ဘာတာစ၊
ဉာတိမိတ္တာစ တဿ သော။ ။

၂။ ယေ တာဒိသေ နုကမ္မန္တိ၊
ကတညူ ကတဝေဒိနော။
ဝမ္မန္တိ ယသဘောဂေဟိ၊
သုက္ကပက္ခေဝ စန္ဒိမာ။ ။

၃။ ယေစ တေ နာနုကမ္မန္တိ၊
သံမုဋ္ဌာ မိတ္တဒုပ္ပိနော။
ဟာယန္တိ ယသဘောဂေဟိ၊
ကာဠပက္ခေဝ စန္ဒိမာ။ ။

ဤပါဠိပဒ အဓိပ္ပါယ်ကျသည်မှာ မိဘနှင့်ဆရာ ဉာတကာတစု
ကျေးဇူးပြုစီးပွားဘက် ခြောက်ဦးသား အနက်ဝယ် တသက်နှင့်တကိုယ်
မပျက်ဘူးအလိုနှင့် ပြဟူစိုရ်တရား လက်မကွာထားနိုင်မှ စီးပွားဟောင်း
မပျက် စီးပွားသစ်တိုးတက်၍ ချမ်းသာသက် ရှည်ရာသည်။

ခြောက်ဦးသားထိုသူကို မကြည်ဖြူမသနား အလေးမဲ့ပေါ့စား လျှင်
စီးပွားသစ်မတိုး စီးပွားဟောင်းညှိုးသည့်ပြင် ဘေးမျိုးစုံသောကနှင့်
မောရမည်တကယ်ဟု အဓိပ္ပါယ်အပြ အနက်သွားကျချေသည်။

မြန်မာ့နယ်တရား အကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးမှာ ရှေးအရိုးပြဟူစိုရ်
ကမ္ဘာစောင့်တရားကိုယ် ယွင်းယိုသည့်အမှု သည်အချက်တခုနှင့်ပင်

ယခုလိုဖြစ်ရေး တတိုင်းလုံးခေတ်ဘေးကို နှစ်မဝေးဆက်လက်ကာ တွေ့ကြ လျက်နေပါသည် မိတ်သဟာပျံ့ပျူး ဆိုခဲ့သည့်ခြောက်ဦးတွင် အထူးပင် ကွက်ခြား၍ တရားပျက်နာသည်မှာ ကမ္ဘာနှင့်အမျှ မြန်မာတို့ ဒေသသည် ဇင်္ဂလပြီပြီ နွား-ကျွဲကို အားမှီလျက် ဘိုး-ဘေး-ဘီ-အစဉ် သက်မွေးမှု တွင်သည်ကို မျက်မြင်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သနစ်ကြောင်းရင်း သိကြလျက်အခင်းပါကို သနားခြင်း ကွာဝေးသည့် ငရဲခွေးအစာ လူဒုဿီပြိတ္တာတို့ မာန်မိစ္ဆာယှဉ်ပူး၍ ကျေးဇူးပြု စီးပွားဘက် မြန်မာနွယ်အဆက် ကမ္ဘာကဘက်ခဲ့၍ အသက်၏သဏ္ဌာန် မိတ်ရင်းစစ် မှန်လှသော တိရစ္ဆာန် ကျွဲ-နွားကို သား မယားမွေးမှုနှင့် ကရုဏာမကပ်ဘဲ သတ်ဖြတ်၍ရောင်းသူမှာ လမ်းနှစ် ကြောင်းမရှိ အဝီစိ အောက်ရွာမှာ ကမ္ဘာကိုရက်တွက်၍ ထောင့်တသက် သွားတော့မည်။

တရားကိုယ်ထင်လင်းမို့ စဉ်းစားခွင့်မလိုပြီ ဝယ်ကြသူတစ်ဦးကိုသာ တရားကိုယ်ထင်လင်းအောင် သတင်းစာ ကမ်းလိုက်ပါသည်။ ကျမ်းဝိဘင်း ဌကထာ တိုက်ရိုက်ကြီး အလာမှာ ပါဏာတိပါတ ပြုလုပ်သည့် ဌာနဝယ်-

- ကာယကံရှင် တစ်ခန်း
- ချီးမွမ်းသူ တစ်ယောက်
- ဝမ်းမြောက်သူ တစ်ဘက်
- သုံးဦးသားအနက် အကျိုးဆက်မတူကြ
- ကာယကံရှင်ဗာလမှာ နိရယ တာလမ်း
- ချီးမွမ်းသူ ပြိတ္တာရောက်
- ဝမ်းမြောက်သူအနေမှာ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေဟု

ဝေပုံကျအပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်သင်းသီးတွင် ပစ္စည်းရှင်ဝယ်လူစုမှာ ချီးမွမ်းမှုတစိတ်ပါ ဝမ်းသာမှုတသွယ်ထွက် နှစ်ပါးစုံ ရောယှက်သော် လက်သည်ထက် အပြစ်ကြီးမည်ဟု ယူမှီးရန်ကျသော်လည်း ကာယကံ အရှင်နှင့် တူလျှင်ပင်မနဲပြီ နောက်ဆွဲက လိုက်ရကြောင်းမှာ တခုကောင်း အတွက် ဝမ်းသာသည့်အချက်နှင့်ပင် ဆက်ဆက်ကြီးပါရမည်ဟု ဌကထာ ရှိသည်ပင်။

ယုတ္တိနှင့်စဉ်းစားလျှင် ရောင်းသမား ဝယ်သမား နှစ်ဦးသား သဘောတူ-

- ဝယ်သူက မူလ
- ရောင်းသူမှာ ဘူတ
- ဝယ်သူပေါ်မှ ရောင်းသူရွှင်
- ရောင်းသူရွှင်မှ တွင်တွင်သတ်
- နဘေထပ် လွန်းပေါင်းတင်

သည်အတိုင်းမြင်ကြလျက် ဇွတ်ငင်သည့်တဏှာကြောင့် ဟင်းလျာ သည်ဆိုလျှင်ပင် ခိုပြိုသည်အတိုင်း-

- ဝိုင်းကြသည် ကြွက်ကြွက်ဆူ
- သူမရ ငါမရ
- ငွေစကို တပြင်ပြင်
- ချိန်ခွင်ကို တခါခါ
- နက်ဖြန်လည်း လာပါနော်
- သံဘက်လည်း မျှော်ပါမည်
- ခေါ်လိုက်သူ အချို့
- လက်တို့၍ မှာသူမှာ

- ဟင်းလျာသည် လာခဲ့ဟု
- စိတ်ထဲက တ၊ သူတ

သို့ဖြစ်၍နေကြလျက် ပါးစပ်ကပရိယာယ် “ရောင်းလာလို့ ဝယ်ပါသည် ဘယ်အပြစ်မရှိပေါင်”ဟု ရောင်လို့များမဟနှင့် ဝမ်းထဲက သဘောကို မပြောဘဲကုန်စင်အောင် မြင်ရင်းစွဲ ဖြစ်ကြသည်။

ပစ္စည်းရှင် ဝယ်သူတို့ ကူပံ့သည့်အလား ပေးလိုက်သည့် ဒင်္ဂါးလည်း နွားရှာ၍သွင်းသူနှင့် စီးပွားတူလုပ်ဘက် ငွေမြင်သည့် အတွက်ကြောင့် သွက်သွက်လည် အတွင်ခိုး လှည်းတောင်သူ တရိုးမှာ နွားမျိုးများ ပြတ်မတတ် သားမယားအငတ်တွင် မတ်တတ်မှိုင့် ကြံမရ၍ ဓားပြသို့ ဝင်သူဝင် သို့ဖြစ်အင် မူလမှာ ဝယ်သူကအခြေရင်း ဟုတ်မဟုတ် မငြင်းနှင့် ထင်အလင်းဒိဋ္ဌ မျက်မြင်ပင် ဖြစ်ကြသည်။

သည်ရသတဏှာမဲ့ သူအတင့်ရဲတိုင်းကို အကဲက မသန် ဇွတ်လဲ့၍ ခံကြလျှင် ပါယ်လေးတန် ဒုက္ခမှာ မြုပ်ကြမည် စင်းစင်း သည်တဏှာ ကင်းလျှင်ပင် တတောလင်းအမှိုက် သည်လောဘ စရိုက်ကို အမြိုက်သီး အလား အလိုက်ကြီးမှားကြလျှင် ပါယ်လေးပါး ယမ၊ ဘုံတွင် အိမ်ထောင်စုံ ဆေးတော်ထိုး ရိုးအမျိုး စာရင်းမှန် ရွှေတိုက်တော် လက်ခံနှင့် မပြန်တမ်း အဟုတ် ကမ္ဘာနှင့်စာချုပ်၍ စုံးစုံးကြီး မြုပ်ကြမည် မဟုတ်ဘူး မထင်နှင့် မယုံလျှင် ကိုယ်တွေ့မှ ဆိုသရွေ့ မကဟု လှလှကြီး သိလိမ့်မည်။

ဇာတ်နိပါတ် သက်သေကို ရှာဖွေကာ ထုတ်ဆိုလျှင် ပိုအမို များမည်ကြောင့် တရားသား သက်သက် စကားသွား ညက်ညက်နှင့် နား၊ မျက်စိ မခိုသာအောင် လိုရာတွင်ဖြောင့်လိုက်သည်။

ရောင့်တက်သည့်လောဘ မနောက်ဖောက်ကြ၍ ဂေါမံသ ဟင်းလျာ ကို မြန်ရှက်စွာ စားရမှ ဆီအသား ဖွံ့ဖြိုး ဉာဏ်ပညာ တိုးသည်ဟု နှလုံးဆိုး စကားတတ် ကပ်လျှင်သာ ကပ်ရမည် သုတ်နိပါတ် ကျမ်းဂန်တွင် နာဖျားရန် အကြောင်းဟု ထုံးဟောင်းကို တွေ့ရသည်။

အလေ့ဆိုး ဝသီညဉ် သည်တဏှာ သူငင်၍ လူအရှင် ငုတ်တုတ်နှင့် ပြိတ္တာရုပ် ဇာတ်ပေါ်၍ တအော်အော် နေရကြောင်း ၎င်းပြင် အပါယ်ကျ ဇာတ်ဝတ္ထု သာဓကမှာ ကျောင်းတကွ ကျောင်းတိုင်းတွင် ကိုးကြောင်း ရေး ဆယ်ကြောင်းရေး စာတိုက်ချင်း ယှက်ထွေး၍ မကွေးသာ မဆန့်သာ ပေါ်များလှ ပါတော့သည်။

သည်တဏှာ စရိုက်ကို အလိုလိုက် မှားကြလျှင် နွားသတ်တို့ သွားရာ နောက်တော်က လိုက်ပါပြီးလျှင် နွားရုပ်သွင် အထူးနှင့် တဘူးဘူး တဘဲဘဲ မစေအောင် တွန်မြည်၍ နှစ်အရှည် မောကြမည်။

သို့သဘောတန္တိ အမှန်ကို သိကြ၍ ပကတိအရိုး ဟင်းသီးမျိုး ဟင်းရွက်မျိုး ကောင်းဦးရာ ရှာကြ၍ ဆီအတန် ဆားအထိုက် မွမ်းမံဘွယ် အလိုက်နှင့် သိုက်မြိုက်အောင်စီရင်၍ သူတော်စင်အနှုန်း စိတ်သတ်၍ သုံးပါလျှင် အဆုံးတိုင် မြန်ရှက် ဘေးရောဂါ မဘက် ဆီအသား ပွား တက်၍ အသက်လည်း ရှည်ပါသည်။

သန္တဋီအချက်မှာ စက္ကဝါက်ငှက်မင်း အလောင်းတော်ကျေးသင်းတို့ ခင်းခဲ့သည့်စံထုံးနှင့် လုံးလုံးကြီးမထပ်ငြားသော်လည်း တတ်အားသမျှ ခြိုးခြံလျှင်ပင် အကျိုးတန် ပေးပါသည်။

ကျေးသူတော် ထုံးဟောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီးအားပြု၍ သည်ဝတ္ထုအသားထူးကို မစားဘူးဧကန်ဟု မိဌာန်၍ ပြီပြီ သည်အတိုင်း ညီပါလျှင် ပါရမီဆယ်ဖြာလည်း အလွယ်သာရမှု အကုန်လုံးစုပါသည်။

ယခုခါ ခေတ်အတွင်းမှာ နွားသားဟင်း ကျွဲသားဟင်း အသန်ပင် လွတ်ကင်းအောင် ရှင်းရှင်းကြီးစင်ပြောင် ကျွန်ုပ်တို့ရှောင်ပါသည် နောင် လာ ရန်အဘို့ ကြားသမျှကရိုရယ် ကျွန်ုပ်တို့ထပ်တူ သဘောထား ဖြူကြပါ။

လူတို့လို တီတီတာတာ မပြောတတ်ရှာကြလို့ ငုတ်တုတ်သာ မပြန်လှန် ပြသမျှခံရသည် ဌာန်ကရိုဏ်းပြတ်သား နှုတ်လျာများ တတ်အား လျှင် နွားတို့ကဆိုရန် ခွင့်ရှိသည်အမှန်မှာ မြန်မာနှင့်ကုလား နှစ်ပြည်ထောင် တိုင်းသားတို့ ဖြစ်ပွားသည့် တွက်တာသည် ငါတို့မှာ သေတ္တု အကုန်လုံး စုချေသည်။

- သူတို့ဘေး သူတို့ဘိုး
- သူတို့နွယ်တရိုး
- တမျိုးလုံး တဆွေလုံး
- သူတို့တိုင်မဆုံး၊
- တို့တတွေ ပခုံးမှာ မီးဟုန်းဟုန်း ထ မတတ်၊
- တို့လုံလ တို့စွမ်းအန် တို့အပန်းခံနိုင်လို့၊
- ဆန်စပါး ပြောင်းနှမ်း ဗူး ခရမ်း ပဲ အမျိုး
- မြေပြင်လုံးမောက်ဖြိုးအောင် တိုးတက်သည့်ဘဏ္ဍာနှင့်၊
- လိုရာတိုင်းပြည့်စုံ ကုံလုံကြအသီးသီး၊

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်စပါးချုပ်

၂၈၂

- ကျောင်းကြီးဆောက် ဘုရားတယ်
တတိုင်းလုံး ကြွယ်သည်မှာ၊

ဘယ်သူက အရင်းဟု စဉ်းစားဘွယ်မရှိ ထင်အလင်းသိပါလျက်
သတိပင်မပေါ် ကျေးဇူးကိုမမျှော်၊ စိတ်အချော် တိမ်းပါး မိတ်မတော်
စိမ်းကားလျက်-

- တို့အသား တို့အသဲ တို့အဆီ ရွဲရွဲကို၊
- ထမင်းပွဲအလယ် အနင့်သား တယ်ပြီးလျှင်၊
- ရယ်ကာနှင့် ပြုံးကာ အရသာ ခံစား၍၊
- လင်မယားတတွေ မြို့ကြသည့် အနေမှာ၊
- မြိန်နိုင်ပေ သူတို့ကိုယ် မျိုရက်ပေ သူ့ခံတွင်း၊
- တို့လုပ်သည့် ထမင်းကို တို့ဟင်းလျာ အသားနှင့်၊
- စားကြသည့် ဖြစ်နဲကို တို့အသဲ နှာလိုက်ကဲ့၊

ကမ္ဘာဦးစတင် ထက်ကာရီ ယခင်က ချေ-သမင်တောသား
အများတို့ထုံးစံ တိရစ္ဆာန်စရိုက် တို့ဘာသာ တသိုက် အလိုက်များ
နေခဲ့ကြလျှင် မသေမီ စပ်ကြား အိပ်ချင်အိပ် စားချင်စား သွားချင်သွား
လာချင်လာ အပုံကြီး ချမ်းသာမည်။

- ယခုမှာ လားလား အဓမ္မ လူသားနှင့်၊
- စီးပွားတူ ချမ်းသာဘက် ခိုမိသည့် အတွက်ကြောင့်၊
- တက်တက်ကြီး အကုန်မှာ၊
- ငါးပါးမှောက် ခြောက်ပါးမှောက်၊
- မှားသလောက်မပြောသာ၊
- သက်ခန္ဓာ ရှိစဉ်လည်း မချီအောင်စေစား၊

- တို့ကိုယ်ကောင့်အသားကို ဟင်းတပါးသတ်၍ လုပ်၊
- ဘယ်သင်းက ဟုတ်သေးတုန်း ယုတ်မာသည့်အဖြစ်လား၊
- သည့်လောက်တောင် ရိုင်းငြားသည့် လူသားတို့လက်ထဲတွင်၊
- ဖွဲ၊ ပြောင်း ရိုး မြက် ရေ သုံးစား၍ နေရသည်ထက်၊
- တောကျားတွေ ပါးစပ်မှာ ခေါင်းပြတ်၍ သေရခြင်းသည်၊
- လွန်အမင်း မြတ်သေး၏။

ရှေးအထက်ကာရီ ပဝေဏီအခြေက ရေလိုက်ကြီး မှောက်မှား၍
တို့နောက်သား တစ်စုမှာ-

- လူ့ဘီလူးအစာ ဟင်းလျာဘို့ အပြီး၊
- ဗူးသီးနှင့် ကြိုလိုကြို ဖရုံနှင့် ငြားလိုငြား၊
- သခွားနှင့် တွဲလိုတွဲ ချိုတနဲ ချဉ်တထွေ၊
- တို့ဖြစ်ပုံ အနေနှယ်၊
- သေလျှင်လည်း လက်တလော ရှင်စဉ်လည်း ဖတ်ဖတ်မော၊
- အဟောဒုက္ခ ဘယ်အခါတွင်မှ၊
- သက်သာရာ မရအောင် တို့ကြမ္မာပြုနဲ့ကို၊
- အသဲထိ နာလိုက်ပါဘိ၊
- ဉာတကာတသင်း မိတ်ဆွေရင်းတို့-ဟု၊
- နွားချင်းချင်း ဆိုကြရန် ခွင့်ရှိသည်အမှန်ပင်။

သနားရန် တာလမ်း ရှိသမျှ စခန်းကို ဆုံးကမ်းရောက် မျှော်ခေါ်၍
မသူတော်စရိုက် ထွန်းကားသည့်အခိုက်ကို အလိုက်သင့် အရှောင်ကောင်း
နိုင်မှ နောင်နှောင်းကို ချမ်းသာ၍ နတ်ရွာမှာ အတူတွေ့ကြရအောင်

အလေ့ကောင်း ရှင်းရှင်း ဇောသဒ္ဓါ စင်းစင်းနှင့် သတင်းစာ ပါးလိုက်ပါ သည် ကြားကြားသမျှ မိတ်ဆွေအပေါင်း သူတော်ကောင်း ပညာရှိတို့။

နွားမေတ္တာစာပြီး၏။

ဤနွားမေတ္တာစာကို အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်နှိပ်၍ ထက်အောက်နှစ်ဖြာ မြန်မာ နိုင်ငံတော်၌ ကမ်းလှမ်းဖြန့်ဖြူးစေတော်မူရာ များစွာသော သူတော်ကောင်း အပေါင်း တို့သည် နွားသား-ကျွဲသားများကိုမစားဘဲ ရှောင်ကြည်ကြကုန်သည် အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ် များကလည်း ဤနွားမေတ္တာစာကို အရကျက်ဆောင်၍ တဆင့် ဟောပြောကြရာ များစွာသော သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့သည် နွားသား-ကျွဲသားများကို မစားဘဲ ရှောင်ကြည်ကြလေသည်။

-----*-----

ထိမေတ္တာစာ

၁၂၅၀-ပြည့်နှစ်အတွင်း

မုံရွာမြို့၌ ထိပွဲမှစ၍ အလောင်းအစား အားကြီးလှသဖြင့်
လှေသူကြီး ဦးထွန်းသာ လျှောက်ထားချက်အရ
ထိုကစားပွဲများကို ကွယ်ပျောက်စေရန်
ရေးသားဆုံးမတော်မူအပ်သော

မေတ္တာစာ

ထိယန္တိ ဝိနာသံ ဂစ္ဆန္တိ ဧတေနာတိ ထိ။ ဧတေန=ဤကစားမှုဖြင့်၊
ဝိနာသံ=ဥစ္စာကုန်ဆုံး ပျက်ပြုန်းနွမ်းပါးခြင်းသို့ ထိယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ=ရောက်တတ်
ကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ=ထိုသို့ပြုန်းတီး ပျက်စီးခြင်းနိမိတ်ကြောင့်၊
ထိ=ထိမည်၏။

ဤဝိဂြိုဟ်စကား အဓိပ္ပါယ်အသွားကို အများတို့နာရန် ရှိသလောက်
ပြန်လိုက်မည် တိုင်းနိုင်ငံအလုံး ထီးစည်ပါအဆုံး သဒ္ဓါလှန် ပျက်ပြုန်း

သွက်သွက်လယ်မှုန်းပြီးလျှင် လမ်းဆုံးတိုင်အပြီး တပြည်လုံး အမိုက်သီးတွေကို မြေကြီးပါ အောက်စောင်း အပါယ်သို့မှောက် လောင်းမည်ဟု အပေါက် ကောင်းချက်ရှာ၍ မက်တဏှာမှောင်လှိုင်း ဒလက်ချာ ဒေါင်စိုင်းအောင် မှိုင်းတိုက်ခါတဆွေဆွေ သဝေချာမွေ့ နိုင်သော အမွဲဆေးကမ်းကုန် ငရဲဘေးလမ်းဆုံအောင် မယုံလျှင် မလွတ်ဘဲ ဇွတ်ခဲ၍ ထိုးစမ်းတော့ တကယ်တမ်းတက်တက်ချော ရှိသမျှဥစ္စာမျောသည့်ပြင် မောရုံနှင့်ဆုံးမသတ် အရူးတွင်ပြီးဆတ်အောင် မှုန်းတတ်သည်စင်းစင်းဟု ထင်အလင်းကြေငြာလျက် ရောက်လေရာ ရပ်ခပင်းကို ပြောင်တလင်းအကုန်လျော် မဇ္ဈိမတိုင်းတဘော်က ဝိုင်းကျော်၍ထွက်ခဲ့သော ထီသဘက်မြန်မာမီးငရဲမင်း လောင်တိုက် ကြီးတဲ့ အပြီးတိုင်မှတ်ထား သူနှင့်များ ညားရလျှင် သေဌေးလား သူကြွယ်လား ထင်မှားအစ သွေးမြောက်အောင်ဆွပြီးမှ တစချင်းချူများ အတန်လောက်သွားလျှင်ပင် စားမသိ အိပ်မသိ ဇောရတက်မှိုင်းမိ၍ သတိလွတ်အမှိုင်းတွင် ခွင်လုံးပိုင် ဝှမ်းလောက်ကစင်လုံးယိုင် ဂျမ်းထောက်အောင် တွန်းမှောက်ခါ ခဝါချ ရွေးပိန်ပိန်မကျန်ရအောင် ရှိသမျှအဖြူ ထီကြွေးတွေအပူ အသက်ပင့် အရှူဝယ် ဆူမတတ်နှလုံး သားမယား အမုန်းတွင် တအုန်းအုန်းတကြွက်ကြွက် လူကြားမည် ရှင်ကြားမည် ပြီပြီသားမရှက် တကျက်ကျက်ရန်စည်စိတ်ကြည်ခွင့်မရ ဒါနုမူ သီလမူ အတုနှင့်အယောင် အနိုင်သာဟန်ဆောင် အများနှင့် ပေါင်မြှောင်၍ အယောင်သာ ပြုရသည် ကုသိုလ်စိတ် ထိုသူမှာ မြူလောက်မျှမဝင်ဘဲ ရှိရင်းစွဲတရားလည်း ဝေးခြောက်ပါးလွင့်စင်၍ ငိုချင်လျှင်အရယ်ဖြစ်အောင် အောင့်ညစ်ခါရွဲ့ရုန်း မဲပြုံးသာ ပြုံးရသည် နှလုံးကမအေး ကုန်သမျှရှုံးကြေးကြောင့် မဆွေးဟန် မပူဟန် လူစွမ်းနှင့်ကြံ လိုက်လျှင် နက်ဖြန်နှယ် သဘက်နှယ် ဘဏ္ဍာစား တယ်မလို

ရှက်ဆေးချယ်စကားပြောင် သရေသာဆောင်ရသည် နောင်ဘို့ရေး
ခုဘို့ရေး သားမယားကျွေးမှုနှင့် တွေးမိတိုင်း နှလုံးနောက် သို့ကလောက်
ဒုက္ခတွင်းသို့ ဇွတ်နင်းကာ ချနိုင်သော ထိခားပြမှောင်ကြီး တိုက်ဖျက်သည့်
လောင်တိုက်မီးကို ရိုးရားမျှမရှိ ထင်အလင်းသိရအောင်၊ ပါဠိတော်
ထုတ်လိုက်မည်။

ဣတ္ထိဓုတ္တော သုရာဓုတ္တော၊ အက္ခဓုတ္တောစ ယော နရော။
လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ ဝိနာသေတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။ ။

သန်းခေါင်ယံအခါ သုံးလူ့ဘမြတ်စွာကို နတ်လာ၍အမေးတွင်
မထွေးအောင်ဖြေကြားသော ထိတရားဒေသနာ ယင်းဂါထာအနက်ကား။

ယောနရော=အကြင်သူသည်၊ ဣတ္ထိဓုတ္တော=ပျော်ပျော်ပါးပါး
မိန်းမများနှင့် လိုက်စားလွန်ကြူး အကျင့်ထူး၏။ သုရာဓုတ္တော=
သောက်စားယစ်မှူး သေရက်ကြူး၏။ အက္ခဓုတ္တော=ကြွေ၊ ဖဲ၊ ထိရူး ကစား
ကြူး၏။ သောနရော=ထိုသူသည်။ လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ=ရရသမျှသော ဥစ္စာစုကို၊
ဝိနာသေတိ=နေ့မြင် ညပျောက် မဖြုန်းလောက်ဘဲ ဖျောက်ဖျက် ဖြုန်းတီး
၍ပစ်တတ်၏။ တံ=ထိုမိန်းမ သေရည် ကြွေထီ လောင်းစား ကြူးမှုများ
သည်၊ ပရာဘဝတော=ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခံ=အကြောင်းပေတည်း။

ဒေသနာအရ အဓိပ္ပါယ်အကျမှာ မိန်းမကြူး သေရည်ကြိုက်
ထီလိုက်သူတသင်း သုံးဦးသားအဖျင်းသည် နေ့မလင်း ညဉ့်မလင်း
အမိုက်ခင်းပင်လယ် အဘိဇ္ဈာပြင်ကျယ်နှင့် မဆယ်သာမကပ်သာ ငါဘုရား
မြတ်စွာမှ ဩချကာ လွှတ်ရသော မချွတ်နိုင် ပလပေ သံသရာ တစ္ဆေ
ငရဲမင်းမိတ်ဆွေ မာရ်နတ်နှယ်တတွေမှာ အသေခက်အရှင်ခက်

ရှေးကုသိုလ် မျိုးဆက်ကြောင့် တိုးတက်သည့်နေ့ လက်ထက်ပွားအမွေရ တရားနှင့် ရှိကြသော ဓမ္မိယပစ္စည်းများကို သိပ်သည်း အောင်မသုံး လိပ်လည်း အောင်ဖြုန်းပြီးလျှင် အဆိပ်တုံးပမာ ဧရာမအဘိဇ္ဈာနှင့် သက်ခန္ဓာမွေးမှုကို ရှေးရှုသည့် အနေကြောင့် “သေလျှင်လည်း အပါယ် ဘောင် ရှင်လျှင်လည်း သီလကြောင်” နောင်ကိုလည်း စရိုက်မွဲ ဘဝတိုင်း လိုက်စွဲ၍ အမိုက်ခဲ တန်းလမ်း သံသရာစခန်းဝယ် အပန်းနှယ်ရှည်ရှည်နှင့် အလီလီမောရအောင် မျောကြမည့်လူစုဟု သဗ္ဗညုဒေသနာ အဓိပ္ပါယ် လာချေသည်။

ပါရမီသမ္ဘာ ဖြည့်ပြီးသူ မှန်လှ၍ တဆံမျှမလို ပစ္စိမပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုရပြီးယောက်ျား ဗာရာဏသေဌေးသားသော်မှ၊ ထိုသုံးပါးအလေ့အမဲ့ လက်ဦးစွာစွဲရှိ၍ မဂ်နှင့်လွဲ ဖိုလ်နှင့်ကွာ ကုဋေပေါင်းဥစ္စာ လေးဆယ်လုံး ဖြူခါလျက် ယာစကဘုန်းတောင်း သက်မွေးကြောင်းအပြုတွင် သဗ္ဗညု မြင်တော်မူ၍။

အစရိတွာ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလဒ္ဓါ ယောဗ္ဗနေ ဓနံ။

ဇိဏ္ဏကောဉ္ဇာဝ ဈာယန္တိ၊ ဒီဏမဇ္ဈေဝ ပလ္လလေ။ ။

ဒေသနာဓမ္မကို မြတ်ညီလှအာနန္ဒအား ထုတ်ပြန်ကာ ဟောကြား တော်မူလေသတည်း။ ။

(အနက်ကား)ယောဗ္ဗနေ=အားအင်ကျယ်၍ အရွယ် ကောင်း တုန်းအခါ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ=သူတော်ကျင့်ဝတ် တရားမြတ်ကို၊ အစရိတွာ= မကျင့်မိလိုက်လေဘဲ၊ ဓနဉ္စ=ဥစ္စာအင်အား ကိုယ့်စီးပွားကိုသော်လည်း၊ ဓမ္မေန=တရားသဖြင့်၊ အလဒ္ဓါ=ရအောင်မရှာလိုက်လေမိဘဲ၊ ဗာလာ= မောဟပြောထူ မိုက်သောသူတို့သည်၊ ဒီဏမဇ္ဈေ=ငါးကုန်သော၊ ပလ္လလေ=

ရွှံ့ညွန်အိုင်ဗွတ်ထဲ၌၊ ဇိဏ္ဏကောဉ္ဇာဝ=အင်အားယွင်းယို ကြိုးကြာအိုကြီးကဲ့သို့၊ စာယန္တိ=နှလုံးပူဆွေး တရေးရေးဖြင့် မအေးအောင် စိုးရိမ်ကြရကုန်၏။

ဤဒေသနာ အဓိပ္ပါယ်အလာကို ပညာနှင့်ချင့်စာ၍ ဘုရားရှင်သာသနာ ထွန်းလင်းသည့်အခါကို လူမှာလည်း လူ့အလိုက် ရှင်မှာလည်း ရှင်အလိုက် ဘုရားရှင်မကြိုက်သော ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး ယုတ်မာသည့် တရားကို လက်လွတ်သား ရှောင်ကွင်း၍ နှလုံးသွင်းဖြူဖြူ သူတော်မျိုးပြီဟု ဇောသဒ္ဓါမွန် ရည်လျက် ကြည်ကြည်ကြီးအသက်မွေးရပါမည်ကို နောက်ရေးကိုမထောက် နှလုံးသွေး ဗွတ်ပေါက်အောင် နောက်ချင်တိုင်း နောက်ကြ၍ ရောက်တတ်ရာ မရွေး အသက်မွေးသပွတ်အူ သူတော်ကောင်းစိမ်းဆတ် အုပ်မနပ် ငှက်ပျောလို-

“မနောက ကလိမ်ချို့ အပြောက ဝတိန်ဘုံ
ယုံလောက်အောင်ဖွဲ့နွဲ့ကုန်မှောက်အောင်ဉာဏ်ချဲ့၍
အရွဲ့နှင့်အကဲဆစ် အထဲညစ်အပေါ်ပြောင်
မတွေ့မှ အနိုင်ရှောင် သူတော်ယောင်တဘက်လှ
ပါးစပ်ပြောက ပျားသကာ ဓာတ်သဘောက ခါးတမာ
မပြုသာလျှင် ငရဲကြောက် ပြုသာလျှင် အလဲမှောက်”

သံသရာမှာ ဈေးကြောင်းပေါက် အပါယ်ဘေး ရွေးမျှမကြောက် ခုမျက်မှောက်ဒိဋ္ဌကိုသာ နိဗ္ဗာန်လောက်စိတ်ချ၍ အနိစ္စသဘောမျိုးမှာ ပြောရိုးမို့ပြောကြသည် မနောကမျောက်လေပေ သတိနှင့်သံဝေမှာ ဟန်သရေ လုပ်ဆောင်လျက် အဟုတ်ယောင်ထင်မှားအောင် ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ သေရမည်မချို့ပြီ နောက်အဘို့ပါကြအောင် ဒါနမျိုး

သီလမျိုး ဘာဝနာမျိုးများကို ကြိုးစားမှတ်တန်မည်ဟု အပေါ်ယံ
တသောသော တွေ့သူနှင့်လိုက်လျောအောင် အပြောမှာ နောက်မကျ
ရောင်းဝယ်ရေးကိစ္စ ပစ္စည်းရေးကျခဲ့လျှင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ အနတ္တမြိုင်မြိုင်နှင့်
ကိုင်လိုက်ချည့် ဗိုင်းဗိုင်းလဲ-

ဆီထဲမှာရေနှေး ဆေးထဲမှာရွက်ချပ်
ဗျပ်ထဲမှာ မရင်းဆန် ရေနံမှာ ရေစွက်
လက်ဘက်မှာရေကူ ဘယ်ကုန်မျိုးမဟူပြီ
တူသာတူပလေစေ ညစ်နည်းတွေကိုယ်စီနှင့်

ပလီဉာဏ်လောဘ ဝစီကံစောရကို မနောဇ ပတ္တမြားကဲ့သို့
အားကိုးဘွယ်အတတ် အလိမ္မာကောင်း ထင်မှတ်၍ ဂုဏ်ဒြပ်ဟိတ်
တွေနှင့် စိတ်အနေမြင့်ကြသည် မရဏသူ့စက်ကွင်းဝယ် မှုလက်ငင်း
ဧရာနှင့် မနေသာကြပ်တည်းလျက် လျှပ်စည်းရောင်တပြက်စာမျှ
မသက်သာရှိသည်ကို သတိပင်မရဘဲ တဏှာကျွန် ငါသူရဲပေဟု
လူထဲမှာဘော်၍ ပြသည့်နှယ် ဗာလကင်းတထောင်ထောင် သူ့ပစ္စည်း
အကြောင်နှင့် ခေါင်ဆိုသည့် ဆုတောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး
ကျက်ထား၍ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်ဝယ် တအော်အော်ရွတ်ကြသည်
သုံးလူထွတ်အမော် ရွှေရုပ်ပွား ကိုယ်တော်လည်း မတော်ဘူးနင်တို့မှု
နှင့်လျှူဘွယ်ဝတ္ထုမှာ မုသားက ဘယ့်လောက်ပါ အဝါက ဘယ့်လောက်ကဲ
အစဉ်းလဲက ဘယ့်လောက်ဝင် မစင်သည့်ဝတ္ထုများကို ငါဘုရား
မခံထိုက်ဟု လှန်လိုက်တော်မမူဘဲ မသူတော်စရိုက် ထွန်းကားသည့်
အခိုက်ပေကို အလိုက်သာ ကောင်းသေးသည်ဟု ယဉ်ကျေးသည့် နှလုံးနှင့်
ပြုံး၍သာ နေတော်မူလေသည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသရုပ် လောက၏အရှုပ်ကို ဟုတ်သလောက်မြင်ပါလျက် သယံတော်အများမှာလည်း ဘုရားရှင် ခိုအကဲကို စိတ်ထဲကချင့်မြော်၍ သင့်လျော်အောင်သုံးတော်မူကြရပေသည် အာဇီဝဥဉ္ဇာ ရောင်းချ စဉ်အခါက ဗလချာ လူးလဲသော ပစ္စည်းမွဲဝတ္ထုကံ မသန့်ရိုး မှန်သော် လည်း အလှူခံ မြတ်ပေက အလတ်လောက်အကျိုးထူး ပေးဘူးသော သက်သေလည်း ထွက်ပေ၏ဇိုးဇင်း ရောင်းဝယ်စဉ်အရင်းက စဉ်းလဲခြင်း မရောဘက် လောင်းစားမှု မနှောရက်ဘဲ သက်သက်သား နှလုံးကောင်း နှင့် ရောင်းဝယ် သူအများကို နတ်သိကြားဦးခိုက် အပူဇော်ခံထိုက် ကြောင်းမှာ။

ဓမ္မေန ဒါရံ ပေါသေန္တိ၊ တေ နမဿာမိ မာတလိ။

ဒေသနာရှိပေသည်။ ။ မာတလိ=မာတလိနတ်သား ယေ= အကြင်သူတို့သည်၊ ဓမ္မေန= တရားသဖြင့်ရသော ဥစ္စာဖြင့်၊ ဒါရံ=သား မယားကို၊ ပေါသေန္တိ=ကျွေးမွေးကြကုန်၏။ တေ=ထိုသူတို့ကို၊ အဟံ= ငါသိကြားသည်၊ နမဿာမိ=ရှိခိုးပေသတည်း။

ဆန်းပွေ့မှု ပယောဂ ဝိသမ လောဘကြောင့် ဘောဂတွေ များကြွယ် ၍ ဘုရားတယ် ကျောင်းဆောက် ကြက်သရေ ဂုဏ်ရောက်လျက် တရာလောက် အသက်ရှည် လူလုပ်ကာ နေသည်ထက် ဓမ္မေန သမေန အာဇီဝဖြူဖြူနှင့် လူကြည်ညို-နတ်ကြည်ညို အသက်ပင် တိုသော်လည်း ထိုသူသာအမြတ်ဟု သုံးလူ့နတ်သယံ့မှ မိန့်ခွန်းတော် ကြုံသောကြောင့် လူမိစ္ဆာသက်သက် နှလုံးသွေး အနက်တွေကို တုဘက်၍ အားကျလျှင်

မှားရမည်တန္တိဟု ဉာဏ်ရှိလျှင် သတိထားရန်၌ ထိတရားဟော လိုက်ပေ
သည် ဒါယကာလေ့သူကြီး။

ထိမေတ္တာစာ ပြီး၏။

-----*-----

ဒလတောတန်းကြီး ဆပကံတောရ၌ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို
ကြိုးပမ်းအားထုတ်တော်မူ
ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်စခန်း လိုအင်ပြီးမြောက် ခရီးရောက် အောင်မြင်တော်မူရာ
အားရနှစ်သက်မှု ပီတိအဟုန် ကိုယ်လုံးထုံစဉ်အခါ
ရေးသားတော်မူအပ်သော

ကြုံးဝါးသံ တေးထပ်

- ၁။ ➤ သာသနာနောက်ဖျား၊ ပေါက်ဖွားကြဆူဆူ၊
ယောက်ျားပ ငါလိုလူ၊ ဇမ္ဗူမ္ဘာရှာစမ်း၊
အားလုံ့လ အလံထူ၊ စံမတူ ထိုးတော့ ဥဒါန်း၊
- ယောဂီမူ ထွေလာ၊ ပဒေသာဉာဏ်ဆန်း၊
ကေသရာ ဉာဏ်အစွမ်းဟာမို့၊ ဈာန်လမ်းကို ပြီးတိုင်၊
ဝသီဘော် အစုံငါး၊ အကုန်သား စိုးရပိုင်နိုင်၊
- ပြဟ္မာအောက် ထက်မိုးခရိုင်မှာ၊
တန်ခိုးမြိုင်မြိုင် အလံစိုက်လို့၊
စံလိုက်မယ်ပ အကျော်အမော်၊ ပြီးဘူ ပျော်ပျော်၊
မိတေးသခင့် အောင်ပွဲတော်မှာ၊
နောင်ရဲအမော် လုပ်စမ်းမယ်ပ လေး။

-----*-----

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်စပါးချုပ်

၂၉၂

တပည့် မောင်သြဇာကို ဆိုဆုံးမသော

သံဝေဂ တေးထပ်

- ၂။ ➤ ငါးအာရုံ ဘင်အစု၊ ခင်မှုနှင့်နေ့ကုန်၊
 နင်ယခု မေ့ပုံလို၊ တွေ့မကြုံ စခန်း၊
 ပါယ်လေးဝ သောကဘုံမှာ၊ မျောရရုံ ရှိတော့ ခမန်း။
- အောက်ဝီစီ သောင်းအင်္ဂုမှာ၊ ခေါင်းမပြု စတန်း၊
 နှစ်အရှည် နှစ်မည်လမ်းကိုလ၊ နင်မျှော်စမ်း နင့်ကိုယ်၊ ဒေသနာ
 ထင်အလင်းရယ်နှင့်၊ နင်အဖျင်း ပိုထက်သာပို့။
- သည်လောဘ စရိုက်အိုကို၊ မလိုက်လို ရှောင်ပစ်လို့၊
 နောင်အသစ် တကယ်ပြင်လျှင်၊ ကောင်းဘို့အစဉ်၊
 ခွင့်သာ ခိုက်ကမှ မလိုက်ချင်လျှင်၊
 အမှိုက်နှင့်ပြင် ရှိသေးလေလိမ့်လား။
- * ခွင့်သာဆဲကမှ မခဲချင်လျှင်၊
 အလွဲနှင့်ပြင် ရှိသေးလေ လိမ့်လား။
- * ခွင့်သာတုန်းကမှ မရုန်းချင်လျှင်၊
 အရှုံးနှင့်ပြင် ရှိသေး လေလိမ့်လား။ ။

-----*-----

ဇာတ်တော်၌လာသော
လက်ပန်မြိုင်ငှက်နှင့် ၊ ဘေးတောငှက် ဥပမာတင်
မတူတန်သောသူများကို မတူပထိုက်ကြောင်းနှင့်
၎င်း မောင်ဩဇာ အား ဆုံးမသော

ဩဝါဒတေးထပ်

- ၃။ ➤ မတူတန် တုဘက်က၊ မူအချက် မှားရန်၊
လက်ပန်မြိုင် ဌာနစံငယ်၊ အာဂမာန် ပိတ်ဖုံး၊
ရှားတောငှက် ဂနိုင်စံကို၊ မပြိုင်တန် သင်းပြိုင်လို့ရှုံး။
- ခုလောက လူရှင်၊ မူအစဉ် လက်သုံး၊
လက်ပန် ငှက်ထုံး၊ တသက်လုံးစွဲမှီ၊
ဆရာကို အခွာစော၊ ငါတကော ကောကြရမည်။
- မိသောဘသော နားမလည်တယ်၊
အသားအရည်သူကကြီးလို့၊
အိုးသီး အိမ်သီး တဂုဏ်တသိရ၊ ခွဲတဲ့ရမှ မြိန်၊
ကိုယ့်ပမာဏ နှိုင်းမချိန်တယ်၊
အနက်အတိမ် ထောက်ထားပြီဘူလေး။

ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နေ
တပည့်-ဦးသူရိန်အား ရေးသားဆုံးမအပ်သော

ဩဝါဒ တေးထပ်

- ၄။ ➤ မျက်မြင်မှာ ဉာဏ်တွဲလို့၊ အနဲနဲရှုပ်၊
ငရဲနှင့် လူ့ရွာမှာ၊ ခုအခါ မခြား၊
မီးသုံးရပ် ဗလောင်ဆူ၊ အကောင်ပူ သင်းတို့ဖြစ်လား။

- စိတ်ရတက် အညစ်ထူ၊ အပြစ်မူထွေပြား၊
တတွေတွေ သေလို့သွားရင်လ၊ တဘွားဘွား အောက်မှာ၊
ယမနယ် ဘုံအနှုန်း၊ အကုန်လုံး စုကြမည်သာ။
- သို့ကလောက် လူ့ငြိမ်းဟာကို၊ ရှုစမ်းပါ ညီလှရဲ့၊
မှီသမျှ ဉာဏ်ကုန်မျှော်နော်၊ ရောလို့မတော်၊
အလိုလိုက်လို့ အငိုက်ချော်လျှင်၊
တဟိုက်ဟော်ဟော် ညီမောရှာလိမ့်လေး။

-----*-----

၁၂၆၄-ခု၊ အလုံမြို့ အနောက်ဘက်
ဋ္ဌတောင်ဦးတောင်တွင် သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်
တပည့်ပဏ္ဍိတ အား ရေးသား ဆုံးမတော်မူအပ်သော

အနုသာသနီ တေးထပ်

- ၅။ ➤ ပါရမီ သမ္ဘာရှိပါတိ၊ တသာကိ ဘုန်းဝေ၊
စာမရို့ ထုံးအနေလို၊ သုံးမသွေ သီလ၊
ပရိယတ် စံမဟေမှာ၊ ဉာဏ်ကဝေ ချီးလောက်သူပ။
- စိတ္တနှင့် ပညာ၊ သာသနာ မှန်လှ၊
ဘာဝနာ ဉာဏ်အစမှာတော့၊ အနန္တ ဝေးပယ်၊
သမ္ပဇဉ် ဆိုခွင့်များမှာတော့၊ ချိုနှင့်လား မေးမဲ့သူကွယ်။
- လက္ခဏ မြင်နှုန်းကျယ်သည်၊ ယာဉ်သုံးသွယ် နေရာကျကိုဖြင့်၊
ပေယျာလ နာနာသူကန်၊ ရွေးမျှမကြံ၊ “ပိဋကတ်ကလေး
ဉာဏ်မှာသာ”၊ အရေးသန်သန် သူစွဲရှာထင်လေး။ ။

မှတ်ချက်။ ။ “ကဗျာမူ ကလေးဉာဏ်မှာသာ” ဟု ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးခဲ့ရင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဂန္ထီရကဗျာကျမ်းကို ပထမဆုံး ကြီးကြပ်ရိုက်နှိပ်သော

လယ်တီပဏ္ဍိတ ဆရာဦးမောင်ကြီးက “ပိဋကတ် ကလေးဉာဏ်မှာသာ” ဟူ၍ ပြင်ဆင် ရိုက်နှိပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

(ဤကား လယ်တီဦးဝဏ္ဏိတ (လယ်တီဦးလှတင်) ၏မိန့်ကြားချက်ပေတည်း။)

-----*-----

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်နှင့်
အွယ်နှောင်းသည့်အခါတိုင်အောင်
စီးပွားှာ နေ့ပုပ်ရက်မျောခံနေသည်ကို သတိရစေရန်
မောင်ဩဇာ အား ဆုံးမသော

ဩဝါဒတေးထပ်

- ၆။ ➤ ပစ္စည်းရှာ အလုပ်နှင့်၊ နေ့ပုပ်လို့ ရက်ဟုန်၊
နစ်မျောလို့ အသက်ကုန်တယ်၊ တွက်ပုံဖြင့် မကောင်း၊
ခုလိုနှင့် သံသာတွေ့မှာ၊ ခန္ဓာတွေ များခဲ့စတောင်း။
- သက်မွေးမှု စခန်းပိုအောင်၊ ဝမ်းကိုသာ နင်ကျောင်း၊
လေးဆယ်ကျော် အရွယ်နှောင်းခါမှ၊
သူကြွယ်လောင်း လုပ်ချင်၊
မိုးကုန်ပြီ ထွန်မချချင်နှင့်၊ ရွံစရာ မှားဘို့ဖြစ်အင်။
- နွားအိုကြီး အမော့သင်သလို၊ မလျှော့လျှင် ဘဝဆုံးရှာတော့၊
အစတုံး နင့်အဆင်၊ လွဲဘို့သာပြင်၊ တရားသို့ မသက်ဝင်လျှင်၊
အခက်နင် ကြုံတွေ့ဘို့လေး။

-----*-----

၁၂၆၄-ခုနှစ်၊

ဇွဲတောင်ဦးတောရပ်တွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်အခါ
အလုံမြို့နေ အဘိဓမ္မာဆရာ ဦးထွန်းဦးနှင့် ဦးထွန်းလှတို့သည်
စာပေအဟောအပြောကိုသာ အားကျ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ
ဝိပ နာအလုပ်ကို အားမထုတ်ကြသည့်အတွက်နှင့်
ရေးသားဆုံးမတော်မူအပ်သော

သြဝါဒတေးထပ်

- ၇။ ➤ ထွန်းဦးနှင့် ထွန်းလှ၊ လွမ်းစရာ နှစ်လူ၊
ကျမ်းဓမ္မ အဆူဆူမှာ၊ သူမတူ ဉာဏ်သွား၊
ဟောပြောမှု ထွေအလာ၊ ပဒေသာ နှုတ်လျှာကပါး။
- အလုပ်နှင့် အဟုတ်တယ်လျှင်၊ ဆုတ်ပြယ်ပြယ်လူစား၊
တကယ်ဆို ရှောင်သမား၊ ပြောင်ကြွားကြွား ဟန်ပို၊
ဟောပြောဉာဏ် စာအရေးမှာတော့၊
လျှာကလေး သွက်ကြသကို။
- သိလျက်သားနှင့် အမှားခို၊ စကားထိုထို ယမယ်ဘွဲ့လို့၊
ဘယ်တဲ့ ညာတဲ့ ယောင်ယောင် ပေါင်ပေါင်၊ ပြောကြဟန်ဆောင်၊
နှစ်မြ့်နှစ်ဘို့ အလွတ်ရှောင်လျှင်၊ အကျွတ်ဟိုနောင် ကွာလမ်းရှာ
လိမ့်လေး။ ။

-----*-----

မုံ့၍မြို့အနီး ဆားထုံးဝှာနေ
တပည့် မောင်ရောင်နီ သို့ ရေးပေးသော

ပိဋကတ်အစွယ်ချိုး တေးထပ်

- ၈။ ➤ တပိုင်းကြောင် ကျက်စာရရှိနှင့်၊
ခက်ပါလှ သဘောဉာဏ်၊
ထက်မာန အပြောသန်တယ်၊
ဒေါသမာန် ထူပွား၊
စောဒက တုဘက်လာလျှင်၊
သူ့ထက်ငါ ငြင်းတဲ့လူစား။
- ဘုရားဟော မြတ်ဓမ္မခန့်ကို၊
တတ်လေဟန် ယောင်ဝါး၊
ပရမတ်ပြန် အကြောင်သမားတွေတို့၊
ထောင်လွှားကြ သူ့ထက်ငါ၊
အသိဉာဏ်တစ်ထွာလောက်ကယ်နှင့်၊
ညှာမထောက် ဟောတတ် လှပါ။
- ပရိသတ် ထောမနာအောင်၊
စောဒနာ ဉာဏ်အကောက်တွေနှင့်၊
ကန်အကြောက် အတင်းမရှောင်၊
ငြင်းကြလူ့ဘောင်၊
ပိဋကတ် အစွယ်ထောင်လျှင်၊
အပါယ်ဘောင် ဆင်းရဲလိမ့်လေး။

နိဗ္ဗိန္ဒတေးထပ်များ

- ၉။ ➤ အဝိဇ္ဇာ ပိတ်ကာဆို၊ မိစ္ဆာမြို့ ပြင်ပြင်၊
 ကုဋ္ဌာလို့ ခင်မင်လျှင်၊ လွင့်စင်မည် မလွဲ၊
 အရွတ်စု အပုပ်ကောင်ကို၊ အဟုတ်ယောင် မှားဘို့ဖန်နဲ။
- အသုဘ ရုပ်တစ္ဆေငယ်၊ မဟုတ်လေ ကိုယ်ထဲ၊
 အပုပ်ရေ စိုတရွဲဟာမို့၊ ယိုမစဲ သူ့မှာ၊
 သွေး သည်းခြေ ပြည် သလိပ်တွေက၊
 တည်မဆိတ် လျှမ်းပြည့်သည်သာ။
- သို့ကလောက် ရွံစရာပါကို၊ လွန်တဏှာ မက်စွဲလို့၊
 စက်ဝဲမှာ တပေပေ၊ မွန်းနစ်ကြပလေ၊
 တဏှာဖမ်းတဲ့ အကန်းတွေမှာ၊
 အပန်းမပြေ ဟိုက်မောရှာကြလေး။
- * တဏှာပူးတဲ့ အရူးတွေမှာ၊
 အမူးမပြေ မိုက်မောရှာကြလေး။
- * တဏှာလိုက်တဲ့ အမိုက်တွေမှာ၊
 အဟိုက်မပြေ ပင်ပန်းရှာကြလေး။

-----*-----

- ၁၀။ ➤ ကိုယ်ခန္ဓာ ကောင်ရုပ်က၊ ဟောင်ပုပ်ပုပ် နံညှီ၊
 ကိုးဒွါရ ပြန်နဒီမှာ၊ ရွံစလီပါဘဲ၊
 ဤကာယ ရုပ်အရှင်ကို၊ အဟုတ်ပင် မှတ်ကြမစဲ။
- သုသာန်နှင့် တစပြင်မှာ၊ သူသေသွင် မလွဲ၊
 ချွေး မျက်ရေ နှပ်ချွဲက၊ ပြတ်မစဲ စီးယို၊
 အိုင်းအနာ နူအရွှေငယ်နှင့်၊ တူတူဘဲ မှတ်ကြကိုယ့်ကိုယ်။

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်စပါးချုပ်

၂၉၉

- များတစု လူငိုလ်မှာ၊ အဟုတ်လို ထင်စွဲလို့၊
စက်ဝဲသံသရာ၊ မွန်းနစ်ကြရှာ၊
ကမ်းတစ်ဖက်ခေမာကို၊ ရောက်နိုင်ပါပြီ ဘူးကွဲလေး။

-----*-----

- ၁၁။ ➤ နှစ်မပါ ဗလာသုံး၊ အကာဖြုန်း စင်စင်၊
မသာတုံး ပြင်ပြင်၊ ထင်မြင်ဘွယ် မှန်စွ၊
အနတ္တ ဤရုပ်ကောင်ငယ်၊
ညီပုပ်ဟောင် ဆိုးညစ်တန်လှ။ ။
- ခြောက်ဝတ္ထု အသားဆိုင်မှာ၊ အများပိုင်ခိုကြ၊
နာမ်ဝိညာဏ် ထိုမျှက၊ အိုဇရာဖြစ်ပုံ၊
ထောင့်ငါးရာ ညစ်အကြေးတွေက၊
ရစ်အမြှေး လွှမ်းအုပ်လို့ခြုံ။ ။
 - စိုးမရ တရားစုံကို၊ ဇယားပုံ တင်ဘွဲ့လို့၊
မြင်တဲ့အောင် မတွယ်တာ၊ ခဲသင့်လှပါ၊
ရှင်သေမင်းက အတင်းလာလျှင်၊
မငြင်းသာ ပါရချေ လိမ့်လေး။ ။

-----*-----

၁၂၅၆-ခုနှစ်အတွင်း ကင်းဝန်မင်းကြီးထံပေးပို့သော

သံဝေဂလေးချိုးကြီး

- ၁။ မိုက်မလင်းနိုင်လို့၊ မြိုက်ခင်းညာဆီမှာ၊ ခါတော်မှီ သီမဝေ့နိုင်ဘူး၊
ဒီကွေ့တွင် နေ့ကုန်မျော ပြန်ရ၊ အတော ဘယ်မသတ်နိုင်တဲ့၊
ရဟတ်ဗွေ။ ။

- ၂။ ငါးရပ်ကယ်စုံညီ၊ ဒုလ္လဘီငယ်၊ ကြုံမှီခုခေတ်၊ မြန်ခင်းဇေယျ။
မှန်ကင်းငယ်ထူ၊ လူ့ထက် လူဖြစ်ပါလျက်၊ အနှစ်ကယ်မနွယ်၊
အကာတောမှာ၊ ဗျာမောကျယ်လို့၊ အကယ်ယောင်ယောင်၊
အမြင် မဖြောင့်၊ အညဉ်ထောင့်၊ မှောင့်ထက်မှောင်၊ သန်းခေါင်
လမိုက်၊ မိုးတိမ်မြွေးတဲ့၊ မီးသွေးတိုက်မှာ၊ အလိုက်ကယ်ဘာသာ၊
အမြင်မငွေ့၊ အထင်ရွေ့နှင့်သာ၊ အလေ့ရှာလျက်၊ အခါနာရီ၊
ရွေ့ရွေ့ငယ်ချို၊ တိထိဆန်းဆုတ်၊ ရတုအစဉ်၊ လုလုငယ်နှင့်၊
အတွင်ချုပ်လို့၊ သုတ်သုတ်ကယ် ရက်ရေ၊ ဇရာလက်မှာ၊
အသက်သာ ကြွေတော့တယ်၊ အသေသတ် လက်မရွံ့ကို၊
အသက်ခွန် ပဏ္ဏာသွင်းရန်ဘို့၊ ထမင်းအစာစုံနှင့်၊ ခန္ဓာရုံ မြဲပြ
တီးဆီက၊ အငြီးဖြေကာ စောင့်ရှာကြ၊ စိုးနှောင့်သချေ။ ။
- ၃။ သို့ပါမူလဲ၊ ပူနွယ် ဆွေးနွယ်၊ အရေးကျယ်တွေကို၊ အေးဘွယ်
ထင်မှတ်၊ အစမမြင် ဘဝလျှင်၊ အစဉ်ငတ်ဟာမို့၊ မသတ်ကယ်
အာသာ၊ အာရုံဓမ္မ ပြာပုံမွှာ၊ ရသရှာလျက်၊ ငါတလူလူ ပမာမူ၊
ရွာသူတို့ဝက်၊ အစာများထူ၊ အသားလူ၊ ဆူလေလေ ခက်
ပါလျက်၊ ရမက်ကယ်မာန်ဝင်၊ သူ့အသင်းမှာ၊ သူမင်းဘဲ
ထင်လိုက်လို့၊ ရွှင်နိုင်မျှ ဝက်သဏ္ဌာန်လို၊ အချက်မှန်ပေါ်
မလင်းစေဘို့၊ ဖော်သင်းရွှေ၊ မိတ်သင်ယှက်သည့်ပြင်၊ ခင်
မက်ဘွယ် အရံစုံပ၊ မာန်တဂုဏ်၊ ဟန်ပုံနှင့် ဖုံးရှာကြ၊ ရှုံးပလေ၊
ထုံးမြေပြာစု မိတ်တွေမို့။ ။
- ၄။ ငါတလုံးနယ်၊ အနှုန်းငယ်ကျယ်သည်၊ သုံးသွယ်မြဲသိုက်၊ ဘုံ
တလိုက်မှာ၊ တုန်ရိုက်ကယ်ဆူညံ၊ မြူမချန် ပူလျှံတောက်ညီး၊

အမြဲစတေ မစဲချွေ၊ အသေမီးတဲ့၊ အပြီးငယ်ကုန်စင်၊ ဘုံတခွင်ကို၊
အတွင်လောင်မြိုက်၊ အပြောင်တိုက်လို့၊ အမိုက်ကယ်ဝဋ်နွယ်၊
အဖြစ်မစဲ၊ သစ်သစ်လဲ၊ သဲသဲကြွယ်လည်း၊ အကယ်မလောက်၊
သူကသာ မောက်တော့၊ နောက်နောက်ကမ္ဘာ၊ ဘန်ဘန်လာလဲ၊
အစာသူတွင်၊ တခုသာဝင်ကြရ၊ သင်္ခတရုပ် နာမ်ငယ်၊ အဟုတ်
ဉာဏ် မတင်စီးနိုင်ရ၊ သည်မီးတာ ဘယ်တကိန်းမှာမှ၊ ငြိမ်းပါ
မယ်လို့။ ။

-----*-----

၁၂၄၉-ခုနှစ်အတွင်း မုံ့မြို့ တုပ်တန်းရပ်
ကျောင်းတကာကြီး ဦးကျော်အေးအား ရေးပေးတော်မူအပ်သော

သံဝေဂလေးချိုးကြီး

- ၁။ ဖြစ်မဆုံးနိုင်ဘု ခေတ်သုံး နှောင်ဘွေမှာ ယောင်ပေပေ
မှောင်မိတဲ့ ကောင်ကြီးနွယ်။ ။
- ၂။ အမှားငယ်ပြင်ပြင် အသွားငယ်တွင် ဉာဉ်မသန်းငွေ၊ စခန်းဖြင့်
တွေ့ပြီဘူး၊ တဝေလည်လည်၊ ပါယ်ငရဲမှာ ထယ်လဲသာ
စည်တော့ ရှည်ပါဘိ ဝဋ်နွယ်ရယ်၊ ကျွတ်လွယ်ရန် မသီ
သေးရောထင့်၊ ရီမွှေးမှောင် မိုက်တောင်ထုတွေက၊ လင်းမှု
မခြယ်။ ။
- ၃။ ထုံဂနိုင်ငယ် စုံမြိုင်ရွက်စိပ် လူမသန်းတဲ့ ဂူနန်းရိပ်မှာ စိတ်
တဖြူဖြူ နိမိတ်ယူလို နိဗ္ဗုပရမေ အမြန်တွေ့ရအောင်၊
ဈာန်လေ့ကာ မနေစမ်းလေရ၊ ညစ်ညမ်းတဲ့ သည်ဝသီကို
မကြည်ပြီ ကြာလေမုန်းလှပေါ့၊ ဆုံးမမြင် သုံးခွင်ဘုံထုက
ကျယ်သန့်တဲ့။ ။

၄။ သည်ရုပ်ကယ် သည်နာမ် သည်သန္တာန်နှင့် သည်ဟန်အမူ
သည်အယူလဲ မဖြူသေးလို မြူကြေးဘဲ ပိုလွန်းလို့ တကိုယ်
ကောင်းတန် တစောင်းနော် ကြံလိုက်ရ နောက်ဆံထွေး ယှက်
ရေးနှယ်ခက်ပါဘိ၊ မသက်သာလေ ထောင်တမျိုး ဟာမို့
နှောင်ကြိုးပွေလွန်းလို့ ခေပါဘိဖြစ်ပုံကို စနစ်ကုန် မှန်
သဘောရယ်နှင့် ပြောဘို့မသင့်။ ။

-----*-----

၁၂၅၃-ခုနှစ်အတွင်း၊ အဘိဓမ္မာတရားအရာတို့၌၊
အထူးထူး အထွေထွေ ကြံစည် ပြောဟောငြင်းခုံကြသည်နှင့်၊
ဆရာတော်ဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သူ
အဘိဓမ္မာဆရာကြီး ဦးတောက် အား ရေးသားဆုံးမတော်မူသော

ဧကပိုင် လင်္ကာ

၁။ ဆိုပိမ့်ဟုတ်ရာ၊ စေ့စေ့နာလော့၊ သဒ္ဒါ၊ ပရမတ်၊ မနူးနပ်ပဲ၊
လူတတ် တဆူ၊ ငါကောဟူ၍၊ အယူထွေဆန်း၊ မရဲလွန်းနှင့်၊
ကျမ်းတဲ့ ဂန်တဲ့၊ မရွဲ့စသော၊ လေးမြတ်ပါမှ၊ ပညာတိုးပွား၊
အကျိုးများလိမ့်၊ လေးပါးပင်လယ်၊ နက်ဝှမ်းကျယ်ကို၊ ယုန်ငယ်
သေးကွေး၊ မလောက် လေးမှု၊ သေဘေးမနှောင်း၊ မြဲစတောင်း
တည့်၊ ခါကောင်းသမယ၊ နဝမတဲ့၊ ဘဝအခိုက်၊ မကြိုက်စသော၊
ကြိုက်ခဲ့ပါလည်း၊ သမ္မာမဝင်၊ မိစ္ဆာယှဉ်က၊ လူတွင်လုံးလုံး၊
အဖြစ်ရှုံး၏။ ထုံးဟောင်းတန္တီ၊ ကျမ်းအညီနှင့်၊ ဂမ္ဘီရဓာတ်၊
ပရမတ်ကို၊ အတတ်တွေးတော၊ မဟောပြောနှင့်။ ။ သဘော
သကံ၊ မိမိဉာဏ်နှင့်၊ မတန်မရာ၊ နက်နဲစွာကို၊ အရာမသိ၊
မရိပ်မိဘဲ၊ ဟုတ်လိနိုးနိုး၊ ဆင်ကန်းတိုးသို့၊ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း၊

ကြံဆန်းမှု၊ ဗရမ်းဗဒါ၊ စိတ်သညာဖြင့်၊ ထင်ရာထင်မိ၊ မှားခေါင်
ထိ၍၊ ဒိဋ္ဌိဒိမြစ်၊ စုံးစုံးနစ်သည်။ ။ လူဖြစ်၍တွင် ဆုံးသတည်း။

ပရမတ်သမား ဆုံးမစာပြီး၏။

-----*-----

ဆိုပိမ့်မညာ ဆုံးမစာ

- ၂။ ဆိုပိမ့်မညာ၊ စေ့စေ့နာလော့၊ ဂင်္ဂါသဲမျှ၊ ပွင့်ကုန်ကြသား၊ ဘုရား
သာသနာ၊ ခေတ်အခါဝယ်၊ လူ့ရွာနတ်နှိုက်၊ နင်ကြုံကြိုက်လည်း၊
အမိုက်မချွေ၊ အလိုက်နေ၍၊ အခြေမကြီး၊ အချည်းနှီးလျှင်၊
ယီးတီး ယောင်တောင်၊ ခုတိုင်အောင်တည့်။
- သန်းခေါင်လကွယ်၊ တောအုပ်လယ်၌၊ ရှစ်နယ်ပတ်ကုံး၊ အပြည့်
ဖုံးသည်၊ မိုးလုံးတိမ်တိုက်၊ လျှပ်မကြိုက်သား၊ အမိုက်အပြား၊
အင်လေးပါးထက်၊ နင်ကား ရာထောင်၊ မကမောင့်၏။ ။
- လူ့ဘောင်လူ့ရွာ၊ သာသနာ၌၊ ကြမ္မာတော်၍၊ ယခုတွေ့လည်း၊
အလေ့ မလွဲ၊ အများနဲလျှင်၊ မိုက်မြဲနှင့်နှင့်၊ မိုက်စရွှင်၏၊ မျက်မြင်
လောက၊ ဤဘဝကား၊ ဒုက္ခစင်းစင်း၊ ချမ်းသာကင်း၏။ ။
- သေမင်းအစာ၊ နင့်ခန္ဓာကို၊ တဏှာဘီလူး၊ အမှောင့်ပူး၍၊ အရူး
ပြင်ပြင်၊ နင့်ကိုယ်ထင်၏။ ။
- နင်နှင့်မဆိုင်၊ နင်ပိုင်မဟုတ်၊ နင့်ရုပ် နင့်နာမ်၊ နင့်သန္တာန်ကို၊
နှင့် ဉာဏ်မစူး၊ အပေါ်ဖြူး၍၊ မူးမူးမေ့မေ့၊ အများလေ့ဖြင့်၊
နေ့ရက်အပုံ၊ လွန်ခဲ့တုံပြီ၊ အာရုံဝတ္ထု၊ မီးစာစုကို၊ မူမှုရရ၊
နင်အားကျလည်း၊ ဓားပြသေမင်း၊ သူ့တပ်နင်းက၊ မငြင်းဆန်
သာ၊ နင့်ခန္ဓာသည်၊ ပြာပုံအပြီး၊ ဖြစ်လုနီးပြီ။ ။

➤ ယီးတီးယားတား၊ သေ၍သွားလည်း၊ တရားမကြွယ်၊ အထုပ်
ငယ်လျက်၊ အပါယ်စခန်း၊ သွားမြဲလမ်း၌၊ တပန်းဟိုက်ဟိုက်၊
တရှိုက်ငင်ငင်၊ တငြင်ငြိုငြို၊ ဆင်းရဲပိုလျက်၊ ထိုထိုဘဝ၊ အနန္တ
လျှင်၊ အစမဆုံး၊ အများထုံးတည့်၊ အနှုန်းမပျက်၊ အောက်
နရက်ဝယ်၊ တသက်နွယ်နွယ်၊ အမြစ်တွယ်သို့၊ အပါယ်ထိုထို၊
ဥဒဟိုသည်။ ။ နင်လိုလူမိုက် သွားလမ်းတည်း။ ။

ဆိုဝိမ့်မညာ ဆုံးမစာပြီး၏။

-----*

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ

မဲ့၁မြို့၊ လယ်တီတောရကျောင်းဆရာတော် မဟာဗောဓိသို့ကြွရာ
မန္တလေးမြို့တော်မှ ၁၂၅၇-ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၃-ရက်၊
ရန်ကုန်ထွက် မီးရထားပေါ်တွင် စီစဉ်ရေးသားသော

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကျဉ်းလင်္ကာ-၁၃-ပုဒ်

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ ။ ဗောဓိရတနာ၊ ယာဉ်စကြာဖြင့်၊
သစ္စာလေးရပ်၊ လေးကျွန်းပတ်သား၊
နတ်ဝိသုဒ္ဓိ၊ တုမရှိအား၊ ကြိစ္ဆါရ၊ ရှိဦးခလျက်။ ။ ဘဝသုံးပါး၊ ဟုန်းဟုန်း
သွားသည်၊ ရထားသံသရာ၊ ယာဉ်စကြာ၏၊ ခြင်းရာထုပ္ပတ်၊ သမုပ္ပါဒ်ကို၊
အတတ်သိရန်၊ နိဒါန်းပြန်ပိမ့်။ ။ အမှန် လေးချက်၊ သဘောနက်ကို၊
ဖုံးဝှက်ကွယ်ကာ၊ အဝိဇ္ဇာဟု၊ မဟာတမ၊ မှောင်ကြီးကျလျက်။ ။ ဘဝမြုံ
သိုက်၊ ရှိန်ရှိန်အိုက်သား၊ အမျိုက်မီးစာ၊ ဤခန္ဓာကို၊ တွယ်တာသမ္မ၊
အကြောင်းပြု၍၊ အကုသလ၊ ဓမ္မညစ်ဆိုး၊ အပြစ်မျိုးကို၊ ကြီးကြီးပမ်းပမ်း၊

နေ့စဉ်ထမ်းသည်၊ ပါယ်လမ်းဗီဇ အပူညန့်၍။ ။ဘဝနောင်ခါ၊ သံသရာ
ဝယ်၊ လူ့ရွာနတ်ငြိမ်း၊ စည်းစိမ်သွမ်းကို၊ ချမ်းသာ အတိ၊ အထင်ငြိလျက်၊
ဂတိနောင်ကို၊ ကောင်းစေလို၍၊ ကုသိုလ်အရိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ ကြိုးကြိုး
စားစား၊ ပြုတုံငြားက၊ ဆယ်ပါးပူည။ ။အာနေဉ္စဟု၊ ဘဝနီးရင်း၊ ပွားတုံ
လျှင်းသည်။ ။ဝဋ်ခင်းဝဋ်နွယ် ရှည်သတည်း။ ။

သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။ ။ ဝဋ်ခင်းဝဋ်နွယ်၊ ရှည်ကြောင်းရှယ်သား၊
ဆယ်ဖြာပူည၊ အပူညန့်၊ ဘဝနီးရင်း၊
ပွားတုံလျှင်းသော်၊ လေးသင်းပါယ်ရွာ၊ အဖြာဖြာလျှင်၊ ဗြဟ္မာလူနတ်၊
ဘုံသုံးရပ်နှိုက်၊ ဓာတ်ပဓာန၊ ပြဋ္ဌာန်းလှသား၊ ဒွါရသခင်၊ ခြောက်
ဝိညာဉ်ဟု၊ အရှင်ဓာတ်မင်း၊ ပေါ်တုံလျှင်း၍၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပြင်၊ ထွက်
ဝင်တံခါး၊ အင်ခြောက်ပါးနှိုက်၊ အများရုပ်နာမ်၊ အတန်တန်လျှင်၊
ဝန်းရံဖြိုးဖြိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ အုပ်စိုးဆောင်ရွက်၊ လျှမ်းလျှမ်းတက်လျှင်၊
ထက်မြက် တေဇာ၊ သူ့ရှိန်ဝါကြောင်၊ ငါငါသူသူ၊ လူဘဲနတ်ဘဲ၊ အထင်
လွဲလျက်၊ ငရဲအပါယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ ဝဋ်နွယ်ရှည်လျား။ တမားမား
သည်။ ။ခြောက်ပါးဝိညာဉ် စွမ်းရည်တည်း။ ။

ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ။ ။ ခြောက်ပါးဝိညာဉ်၊ စွမ်းရည်အင်
ကြောင့်၊ မီးတွင်ရှိန်ဝါ၊ ထက်ကြပ်
ပါသို့၊ မကွာတူကွ၊ ဖြစ်ပေါ်ကြသား၊ ဖဿ ဝေဒနာ၊ စေတနာနှင့်၊ သညာ
ဝိတက်၊ ရောင်စုံယှက်သည်၊ အမျက်ကြောင်ဝယ်၊ ကြိုးစုံခြယ်သို့၊
အသွယ်အသွယ်၊ အနွယ်နွယ်လျှင်၊ ဆန်းကြယ်စွာလှ၊ နာမ်ကာယနှင့်၊
ဘူတဟူပေ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊မီး၊ ဓာတ်ကြီးလေးတန်၊ အမာခံလျက်၊
အရံရုပ်သေး၊ နှစ်ဆယ့်လေးတည့်၊ ပေါင်းထွေးမျှညီ၊ အဋ္ဌဝီသ၊

ရုပ်ကာယဟု။ ။ နာမရူပ၊ ဓမ္မအပြား၊ ဤနှစ်ပါးလည်း၊ ထင်ရှားစုံစွာ၊
ပေါ်တုံလာ၍၊ နာနာကာယ၊ အနန္တလျှင်၊ ရူပရုပ်ဟန်၊ သဏ္ဌာန်အမျှ၊
ဇာတ်မတူသည်၊ လူအရပ်ရပ်၊ နတ်အထွေထွေ၊ ရေမျိုး ကုန်းမျိုး၊
ကောင်းဆိုးယုတ်ညံ့၊ အကန့်ကန့်လျှင်၊ ခြားသန့် ပေါယယ်၊ သောသော
ကြွယ်သည်။ ။ နှစ်သွယ်နာမ်ရုပ် စွမ်းရည်တည်း။ ။

နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ။ ။ ထင်ရှားစေ့စုံ၊ အပုံပုံလျှင်၊ တည်တုံ
နာမ်ရုပ်၊ ကိုယ်သမုတ်သား၊ အထုပ်
အထယ်၊ ကြီးငယ်ကာယ၊ ပေါ်ပြန်ကလည်း။ ။ ဒွါရတွင်မည်၊ ဘိတ်ဘိတ်
လည်သည်၊ အကြည် ခြောက်မျိုး၊ ကိုယ်လုံးပြီးလျက်၊ အရိုးစီစဉ်။ ။
အမြင် စက္ခု။ ။ ကြားမှု သောတ။ ။ ယာနအနံ။ ။ လျှက်ရန် ဇိဝှါ။ ။
ကာယာ တွေ့ထိ။ ။ အသိ မနော၊ မရောမယှက်၊ တလက်လက်လျှင်၊
အမျက်စိန်ရည်၊ လဲလဲကြည်သို့၊ ခြောက်မည်အာရုံ၊ အလုံးစုံလည်း၊ ပုံ
သဏ္ဌာန်ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ အကုန်ထင်၍။ ။ ဤရှင်ဤလူ၊ ဤမူနေလ၊
ရူပသဏ္ဌာန်၊ အသံ အမျိုး၊ အခိုးလှိုင်ပျံ့၊ ရနံ့ ထိုထို၊ အချို့ အချဉ်၊ ဤလျှင်
အပူ၊ ဤမူ အအေး၊ အတွေး အသိ၊ ပြည့်စုံဘိ၍၊ ငါ၏ဤကိုယ်၊ ငါမင်း
ပျိုဟု၊ အဆိုအထင်၊ အမြင်မှောက်မှား၊ စိတ်နေကြားဘို့၊ တံခါးခြောက်
သင်း၊ ကိုယ်လုံးလင်းသည်။ ။ ခြောက်သင်းဓာတ်မှန် စွမ်းရည်တည်း။ ။

သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿော။ ။ ဓာတ်မှန်အကြည်၊ ခြောက်မျိုးတည်
က၊ ခြောက်မည်အာရုံ၊ အလုံးစုံ
လည်း၊ ပုံသဏ္ဌာန်ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ ကိုယ်လုံးထင်၍၊ ဝိညာဉ် ခြောက်
ဆင့်၊ ဖွားဖွား ပွင့်က၊ နှိုင်းသင့်တူမျှ၊ ပမာပြမှု၊ သိကြားစက်ရိုန်၊
လက်လက်ထိန်သား၊ ဝရဇိန်သွား၊ ရွပ်ရွပ်ဝါးသို့၊ ခြောက်ပါးဖဿ၊

ဖြန်းဖြန်းထ၍၊ ရသခြောက်မည်၊ အာရုံရည်ကို၊ ကြိတ်နည်သောအား၊
တွေ့ထိငြားက၊ ဤကား ကုဋ္ဌ၊ အနိဋ္ဌနှင့်၊ ဤမျှမကောင်း၊ ဤမျှကောင်းဟု၊
အကြောင်းသွေးဆော်၊ အရေးပေါ်လျက်၊ ခြောက်ဘော်အာရုံ၊ ရသ
ဂုဏ်ကို၊ အကုန်ပေါ်ထွက်၊ ရွန်းရွန်းတက်၍၊ မက်ဘွယ် မုန်းဘွယ်၊
အနှုန်းခြယ်သည်။ ။ခြောက်သွယ်ဖဿ စွမ်းရည်တည်း။

ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။ ။ ဖဿခြောက်မည်၊ သူ့စွမ်းရည်ဖြင့်၊ ကြိတ်
နည်သောအား၊ စက်ရှိန်ဝါးက၊ ခြောက်ပါး
အာရုံ၊ မြေ၊မြေ့တုံလျက်၊ ခြောက်စုံရသ၊ အနိဋ္ဌနှင့်၊ ကုဋ္ဌဟူသည်၊
အရည်ဒီးဒီး၊ လိုထွက်စီးသော်၊ ဓာတ်သီး ခြောက်ဖြာ၊ ဝေဒနာဟု၊ ထွေလာ
အထူး၊ ထွက်ပေါ်မြူး၍၊ ခြောက်ဦး ရွန်းစည်၊ အာရုံရည်ကို၊ မည်မည်ရရ၊
ခံစံကြမှ၊ သုဘ သုဘာ၊ သာ မသာနှင့်၊ ထွေလာများတောင်း၊ ကောင်း
မကောင်းလည်း၊ ထောင်းထောင်းငေါ်ငေါ်၊ သိထင်ပေါ်၍၊ ကောင်းသော်
စိတ်ဝမ်း၊ ဖိတ်ဖိတ်လျှမ်းလျှင်၊ ရွှင်လန်းနှလုံး၊ စွင့်စွင့်ပြုံး၏၊ မုန်းဖွယ်
တွေ့က၊ ခြောက်သွေ့ နွမ်းညှိုး၊ နှလုံးဆိုး၍၊ အခိုးလူလူ၊ ပွက်ပွက် ဆူမျှ၊
ပူပူပင်ပင်၊ မရွှင်မလန်း၊ စိတ်ကုန်ခန်း၏၊ ချမ်းသာသုခ၊ တစ်ခုမျှ၌၊
လောကအထု၊ အကုန်စု၏။ ။ ပုပုရွရွ၊ မြင်သမျှလည်း၊ သုခဘို့ချည်း၊
လုံ့လသည်း၏၊ အရည်းသူမြတ်၊ ပရမတ်ကို၊ ချန်လှပ်ထား၍၊ အများ
လောက၊ ရှိသမျှကား၊ ဒုက္ခပွားမှု၊ များစွာပြုသည်။ ။ သုခဝေဒနာ
စွမ်းရည်တည်း။

ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ။ ။ သုခဝေဒနာ၊ စွမ်းရည်ဖြာ၍၊ ရသာ
မြိန်ရွန်း၊ အစိမ့်မွမ်းက၊ သွန်းသွန်း
ဆူကြွ၊ ထိုသုခ၌၊ ပိယဟူသား၊ အချစ်ပွား၍၊ ခြောက်ပါး ဝေဒနာ၊

မြိန်ရှက်စွာကို၊ လွယ်ကာ မနွေး၊ လိုတိုင်းပေးသည်၊ သေဌေးရတနာ၊ ပမာအလား၊ ကြင်မယားနှင့်၊ ဝတ်စားရွှေငွေ၊ လယ်မြေလုပ်ခင်း၊ ထမင်းဘောဇဉ်၊ သဘင်ပွဲလမ်း၊ အဆန်းဆန်းတည့်၊ ပန်းမျိုးနံ့သာ၊ အဖြာဖြာလျှင်၊ ရှုပါရမ္မဏ၊ စသည်အပုံ၊ ပဉ္စာရုံနှင့်၊ ခြောက်စုံဖဿ၊ စက္ခုစသား၊ ဒွါရခြောက်မည်၊ အကြည်အလင်း၊ ကိုယ်တွင်းဓာတ်နု၊ အစုစုလျှင်၊ ဗဟုဘေဒ၊ များပြားစွာသည်၊ ဓမ္မာရမ္မဏ၊ ကာမဝတ္ထု၊ အစုအပုံ၊ ခြောက်အာရုံ၌၊ ခုံတမင်မင်၊ ခင်တများများ၊ နေ့စဉ် ပွား၍၊ တရားအချက်၊ သဘောနက်ကို၊ အိပ်မက်တွင်မျှ၊ မမြင်ကြဘဲ၊ ကာမ ထောင်တွင်း၊ ခန္ဓာကင်းသည်။ ။ခြောက်သင်းတဏှာ စွမ်းရည်တည်း။

တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ။ ။ တဏှာခြောက်မည်၊ အရင်းတည်လျက်၊ အရှည်များလျား၊ အစဉ်ပွား၊ လေးပါး အမှန်၊ ဥပါဒါန်လည်း၊ ခန္ဓာကာယ၊ အဇ္ဈတ္တနှင့်၊ ကာမအာရုံ၊ အလုံးစုံ၌၊ အကုန်နီးရင်း၊ အစွဲပြင်း၏၊ အသင်းပွားများ၊ သားမယားက၊ စသည်ဖြာဖြာ၊ မဆုံးရာသား၊ ကာမဝတ္ထု၊ စွဲလမ်းပြုသည်၊ ကာမုပါဒါန်။ ။တဘန်ထို့ပြင်၊ မိစ္ဆာဉာဉ်ဖြင့်၊ အမြင်ယွင်းဘောက်၊ အယူမှောက်သည်၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး၊ ပြားသည်ဒိဋ္ဌိ။ ။ တစိထိုမှ၊ ဂေါသီလကို၊ ဝဋ်မှထုတ်တတ်၊ စွဲထင် မှတ်သည်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန်။ ။ ခန္ဓာငါးပါး၊ တရားအစု၊ ဓာတ်အနုကို၊ ကိုယ်ဟုစွဲကပ်၊ အမြဲမှတ်သည်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်။ ။ အထန်အပြင်း၊ အစွဲတင်း၍၊ ဝဋ်ခင်းဝဋ်နွယ်၊ ဝဋ်ပင်လယ်မှ၊ လွတ်ဘွယ်မအား၊ တမား မားသည်။ ။လေးပါး ဥပါဒါန် စွမ်းရည်တည်း။

ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ။ ။ စွမ်းရည် ပြင်းထန်၊ ဥပါဒါန်ဖြင့်၊ ခန္ဓာဓမ္မ၊ ကိုယ်ကာယ၌၊ အတ္တအစွဲ၊ မြကြီး မြ၍၊ ရဲရဲ ရက်ရက်၊ ကိုယ့်အတွက်ကြောင့်၊ သက်သတ်ခိုးမှု၊ စသည်ပြုလျက်၊

အကုသလ၊ ကမ္မဆယ်တန်၊ အပြစ်လျှံ၏။ ။တဘန်နောက်နှောင်း၊
ငါလျှင်ကောင်းစိမ်း၊ အကြောင်းရည်ရော်၊ အရှည်မြော်လျက်၊ သူတော်
ခလေ့၊ ရသေ့ ရဟန်း၊ လျှံဒါန်းဝေငှ၊ ပဉ္စင်နှင့်၊ အဋ္ဌအင်္ဂါ၊ ဒသင်္ဂီတည့်၊
လေးလီပြဟွာ၊ ဝိဟာရဈာန်၊ ဆယ်တန်ကသိုဏ်း၊ အလှိုင်းများစွာ၊
ဘာဝနာဟု၊ ဆယ်ဖြာပညာ၊ ကုသလကို၊ လုံ့လကြိုးစား၊ ကောင်းမှုပွား၏။
နှစ်ပါးကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟု၊ ထိုထိုဘဝ၊ ဖြစ်သမျှ၌၊ ဗီဇပြည့်ဖြိုး၊
အမျိုးမျိုးကြောင့်၊ အကျိုးတရား၊ အရှည်ပွားသည်။ ။ နှစ်ပါးဘဝ
စွမ်းရည်တည်း။

ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ။ ။ ဘဝစွမ်းရေ၊ ကံနှစ်ထွေကြောင့်၊ သဗ္ဗေ
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့၊ ဖြစ်ရာဘဝ၊ ဆုံးပြန်
ကလျှင်၊ ဧကစတု၊ ငါးခုခန္ဓာ၊ ကံချရာ၌၊ ဓမ္မတာစစ်၊ သစ်တလဲလဲ၊
အနဲနဲလျှင်၊ ဖြစ်မြဲဇာတိ၊ သန္ဓေငြိ၍၊ ကြံဘုံပြင်၊ နယ်တခွင်၌၊ အစဉ်
ပြည့်ပွား၊ အစားစားလျှင်၊ မားမားမတ်မတ်၊ ဇာတ်အမျိုးမျိုး၊ တန်ခိုး
ထင်တိမ်၊ ဂုဏ်သိရ် နိမ့်မြင့်၊ အကျင့် ဆိုးကောင်း၊ အပေါင်းများစွာ၊
သတ္တဝါဟု၊ နာနာကာယ၊ ဖြစ်ပြန်ကြသည်။ ။လေးဝဇာတိ စွမ်းရည်
တည်း။

ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ။ ။ သန္ဓေဇာတိ၊ တဘန်ငြိ၍၊ ကြံဘုံသူ၊
အဆူဆူလျှင်၊ လူလူနတ်နတ်၊
အရပ်ရပ်တည့်၊ မတ်မတ် မားမား၊ ဖြစ်ပြန်ငြားသော်၊ သုံးပါးအရွယ်၊ စ၊
လယ်၊ အဆုံး၊ ရှိမြဲထုံးဖြင့်၊ အနှုန်းစဉ်စီ၊ သန္ဓေချီကာ၊ နာရီစဉ်သင့်၊ အဆင့်
ဆင့်လျှင်၊ ရင့်မြဲရော်မြဲ၊ တသဲသဲတည့်၊ မစဲနေ့ ည၊ တရွရွလျှင်၊
ခဏသန္တတိ၊ အဂ္ဂိဇရာ၊ နှစ်ဖြာလောင်မီး၊ ရှိန်ရှိန်ညီး၍၊ အကြီးအငယ်၊

အရွယ်ခြားနား၊ အစားစားလျှင်၊ အသွားတွင်တွင်၊ မစဲနှင်၏။ လေးအင်
သေမှု၊ တခုခုလည်း၊ ဗဟုအန္တရာယ်၊ အသွယ်သွယ်နှင့်၊ နှီးနွယ်ရုံးစည်း၊
တလုံးတည်းလျှင်၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်၊ အရွယ်မထောက်၊ သေချိန်
ရောက်က၊ ချုပ်ပျောက် ခန္ဓာ၊ မငြင်းသာသည်။ ။ ဇရာမရဏ စွမ်းရည်
တည်း။

သောက ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ။ ။ သန္ဓေဇာတိ၊ ခန္ဓာရှိက၊
ပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ ဉာတိဘောဂ၊ စသည်သင်း
ပင်း၊ ကွေ ကွင်းခြင်းနှင့်၊ မကင်းစသာ၊ ကြုံကြိုက်လာသော်၊ ပူဆာသောက၊
ယူ၊တ၊ ငိုကြွေး၊ သက်မွေးဝန်ထမ်း၊ ပူချမ်းဒုက္ခ၊ အနိဋ္ဌကြောင့်၊ စိတ်က
မကြည်၊ မဆည်ငင်ရှိက်၊ အလှိုက်အလှဲ၊ ဆင်းရဲ ငါးပါး၊ အကျဉ်းအားတည့်၊
ကျယ်ပွားအနန္တ၊ တွေ့ကြုံရသည်။ ။ မူလဇာတိ အနှုန်းတည်း။

ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ။ ။ ဝဋ်သံသရာ၊ ရှည်မင်း
သမုဒယော ဟောတိ စွာ၌၊ သူ ငါက၊စ၊
ဖြစ်သမျှကား၊ သတ္တ မဟုတ်၊ ဓာတ်မှန် ထုတ်သော်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊
အမြင်လင်းလော့၊ အရင်းအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုမှဖြာ၍၊ ဇရာမရဏ၊ အဆုံးကျသည်၊
ဓမ္မအပြား၊ ဆယ့်နှစ်ပါးကို၊ ဤကားလူပင်၊ ဤလျှင်နတ်ပဲ၊ အထင်
လွဲလျက်၊ တဝဲလည်လည်၊ ဝဋ်နွယ်စည်၏၊ ရှည်လေသမျှ၊ အနန္တကား၊
သူခဟူသည်၊ မြူမျှမကွက်၊ အဆက်ဆက်လျှင်၊ သက်သက်ဒုက္ခ၊
ဓာတ်မှန်ရသည်။ ။ ဘဝဤကိုယ် ဖြစ်ထုံးတည်း။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် အကျဉ်းလင်္ကာပြီး၏။

သံဝေဂ လင်္ကာ ရှစ်ပုဒ်

- ၁။ နုနယ် ရုပ်ဆင်း၊ ပျို မျစ်ခြင်းကား၊ အိုမင်း နောက်ဆုံး ရှိချေ၏။
၂။ ဥစ္စာ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ပေါများခြင်းကား၊ ယိုယွင်း နောက်ဆုံး ရှိချေ၏။
၃။ ဝိညာဏ်တင်းလင်း၊ သက်ရှင်ခြင်းကား၊ သေခြင်းနောက်ဆုံး ရှိချေ၏။
၄။ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း၊ ဆက်ဆံခြင်းကား၊ ကွေ့ကွင်းနောက်ဆုံး ရှိချေ၏။
၅။ တက်ကြွားကြွကြွ၊ မြင့်သမျှကား၊ လျောကျ နောက်ဆုံး ရှိချေ၏။
၆။ ခုံမင် ခယ၊ ချစ်သမျှကား၊ သောက နောက်ဆုံး ရှိချေ၏။
၇။ ပွဲလယ် ပြင်ပ၊ ချီးမွမ်းကြလည်း၊ ရှုတ်ချ နောက်ဆုံး ရှိချေ၏။
၈။ ကြည်သာ ရှင်ပြ၊ ချမ်းသာလှလည်း၊ ဒုက္ခ နောက်ဆုံးရှိချေ၏။

သံဝေဂ လင်္ကာ ရှစ်ပိုဒ် ပြီး၏။

-----*-----

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စာပေကဏ္ဍ
ဤတွင် ပြီးပြီ။

-----*-----*-----*-----

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်
ကဝိအမော် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ ရေးသားခဲ့သည့်
အမြဲတေစာပေများ ကဏ္ဍ

သဲဖြူလယ်တီဆရာတော် (ဦးနန္ဒိယ) ရေးသားတော်မူအပ်သော

ဝိပဿနာ ကဗျာသုံးဆယ် ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ ဝေနေယျအား၊ မြင်လုံးထွားအောင်၊ ဝိပဿနာတရား၊
ဟောကြားနိုင်သော၊ စောထွတ်ရတနာ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓါကို၊
သဒ္ဓါညွတ်ကျိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိလျှင်ခိုးသည်၊ ဤတွင်အစ
ပဏာမတည်း။
- ၂။ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ ဓာတ်သဘောမှာ၊
ခက်မာ၊ ဖွဲ့စေး၊ ပူအေးထောက်ကန်၊ လေးတန်လက္ခဏာ၊
သိကြောင်း ပြသည်၊ လေးဝဓာတ်ရင်း သဘောတည်း။
- ၃။ ဓာတ်ကြီး လေးပါး၊ ဖြစ်လာငြားက၊ ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊
ဩဇာ၊ ဤလေးဖြာ၊ မြဲစွာပါမြဲတည်း။
- ၄။ ထိုဓာတ်ရှစ်ပါး၊ မပြားမကွဲ၊ တသားထဲမှတ်၊ အဋ္ဌ
ကလာပ်၊ ဓာတ်ခဲတခု၊ ခေါ်ရိုးပြုကြ၊ နှိုင်းတူစရာ၊ ပမာ
မရ၊ သေးငယ်လှသော၊ သဘောမျှသာတည်း။
- ၅။ အဋ္ဌကလာပ်၊ ဓာတ်ခဲအပေါင်း၊ ထောင်သောင်းမက၊
အနန္တများစွာ၊ ပေါင်းစုလာသော်၊ အမာ၊ အပျော့၊ အပေါ့
အလေး၊ အသေး အကြီး၊ အနည်းနည်း အထွေထွေ၊

- ပွေပွေလီလီ၊ အရည် အဖတ်၊ ခြင်္သဏ္ဌာန်၊ ပေါ်လာ
ပြန်သည်၊ မှားရန် အကြောင်းနိမိတ်တည်း။
- ၆။ သဏ္ဌာန် ခြင်္သ၊ ဖြစ်ပေါ်လတ်က၊ ဓာတ်လေးပါး အနက်၊
ပထဝီထက်လျှင်၊ မာမြဲပင်၊ နို့လျှင်ပျော့လေ၏၊ အာပေါ
ထက်လျှင်၊ အရည်ပင်၊ နို့လျှင်ခဲလေ၏၊ တေဇော ထက်
လျှင်၊ ပူ အေးပင်၊ နို့လျှင် မျှတ၏၊ ဝါယော နို့က၊
ငြိမ်ဝပ်စွ၊ လွန်ကလွပ်ရှား၊ ပြေးလွင့်သွားသည်၊ လေးပါး
ဓာတ်ရင်း သဘောတည်း။
- ၇။ ကံ စိတ် ဥတု၊ အာဟာရဟု၊ အကြောင်းလေးခု၊ ကျေးဇူး
ပြု၍၊ လူ၏ကိုယ်မှာ၊ မြန်စွာခဏ၊ ဖြစ်ကပျက်ပြန်၊
မီးလျှံအသွင်၊ ရေလျဉ်ပမာ၊ ရုပ်ခန္ဓာသည်၊ ဘယ်ခါမစဲ၊
ဖြစ်ပျက်မြဲတည်း။
- ၈။ မြေ ရေ သစ်ပင်၊ မြင်မြင်သမျှ၊ ဗဟိဒ္ဓမှာ၊ လုံးဝဥသံ၊
အကုန်ပေါင်းစု၊ ရုပ်ဖြစ်မှုသည်၊ ဥတုတေဇော
အကြောင်းတည်း။
- ၉။ သမူဟ၊ ဥပါဒါန်၊ သဏ္ဌာန်သန္တတိ၊ စသည်အပြား၊ လူ
အများသည်၊ ခေါ်ဝေါ်မှတ်သား၊ ပညတ်ထားသတည်း။
- ၁၀။ ပညတ် ပရမတ်၊ အတပ် မြင်သိ၊ ဉာဏ်နှင့်ကြည့်မှ၊
အနိစ္စကို၊ ဒိဋ္ဌမှန်စွာ၊ မြင်နိုင်ရာသည်၊ ပညာအချက်
စခန်းတည်း။

ရုပ်အခန်း ပြီး၏။

- ၁၁။ စကျ၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှ၊ ကာယငါးလီ၊ ရုပ်အကြည်
တည့်၊ တလီမှတ်လော၊ မနောအကြည်၊ ဘဝင်စိတ်
ပေတည်း။
- ၁၂။ အဆင်း ရူပ၊ သဒ္ဓ အသံ၊ အနံ ဂန္ဓ၊ ရသ အရသာ၊
အတွေ့ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ငါးဖြာအစုံ၊ ရုပ်အာရုံပင်၊ မနော
ဝိညာဉ်၊ ဆင်ခြင်တုံက၊ သိသမျှအကုန်၊ ဓမ္မာရုံပေတည်း။
- ၁၃။ အကြည်ခြောက်စုံ၊ အာရုံခြောက်ပါး၊ ထိခိုက်ငြားက၊
ခြောက်ပါးဝိညာဉ်၊ အစဉ်မပြတ်၊ လျှပ်ရောင်ပမာ၊ နာမ်
ခန္ဓာသည်၊ ဆိုင်ရာ အသီးသီး၊ ဖြစ်ပျက်ကြသတည်း။
- ၁၄။ စကျ ရူပါရုံ၊ နှစ်ပါးဆုံလျှင်၊ စကျဝိညာဉ်၊ ပေါ်မြဲပင်၊
ပေါ်လျှင်မလွဲ၊ ချုပ်ပျက်မြဲတည်း။
- ၁၅။ သောတ သဒ္ဓါရုံ၊ နှစ်ပါးဆုံလျှင်၊ သောတဝိညာဉ်၊
ပေါ်မြဲပင်၊ ပေါ်လျှင်မလွဲ၊ ချုပ်ပျက်မြဲတည်း။
- ၁၆။ ဃာန ဂန္ဓာရုံ၊ နှစ်ပါးဆုံလျှင်၊ ဃာနဝိညာဉ်၊ ပေါ်မြဲပင်၊
ပေါ်လျှင်မလွဲ၊ ချုပ်ပျက်မြဲတည်း။
- ၁၇။ ဇိဝှ ရသာရုံ၊ နှစ်ပါးဆုံလျှင်၊ ဇိဝှဝိညာဉ်၊ ပေါ်မြဲပင်၊
ပေါ်လျှင်မလွဲ၊ ချုပ်ပျက်မြဲတည်း။
- ၁၈။ ကာယ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ နှစ်ပါးဆုံလျှင်၊ ကာယဝိညာဉ်၊
ပေါ်မြဲပင်၊ ပေါ်လျှင်မလွဲ၊ ချုပ်ပျက်မြဲတည်း။
- ၁၉။ မနော ဓမ္မာရုံ၊ နှစ်ပါးဆုံလျှင်၊ မနောဝိညာဉ်၊ ပေါ်မြဲပင်၊
ပေါ်လျှင်မလွဲ၊ ချုပ်ပျက်မြဲတည်း။
- ၂၀။ ဝိညာဉ် ငါးဝ၊ ကြွင်းသမျှကို၊ မနောဝိညာဉ်ဆို၏၊ ထို
စိတ်ခြောက်ပါး၊ တခြားစီသာ၊ ဖြစ်ကြရာသတည်း။

- ၂၁။ နာမ်ရုပ်မှတစ်ပါး၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ အတ္တ ဇီဝ၊ ဘာမျှမရှိ၊
ဉာဏ်နှင့်ကြည့်သော်၊ ဓာတ်အတိသာ ရှိချေ၏တကား။
- ၂၂။ နာမ်ရုပ်နှစ်တန်၊ သူဖြစ်ဟန်ကို၊ အမှန်ဒိဌ၊ မသိကြ၍၊
ငါထ၊ ငါထိုင်၊ ငါကိုင်၊ ငါသွား၊ ငါကြား၊ ငါကြည့်၊ ငါသိ၊
ငါမြင်၊ ဓာတ်ဖြစ်အင်ကို၊ ငါပင်မုချ၊ မှတ်ထင်ကြသည်၊
သက္ကာယဒိဌိ စွဲလမ်းမှုကြီးပါတကား။
- ၂၃။ ဒိဌိသက္ကာယ၊ မက္ခာသမ္ဘူ၊ လေးဝအပါယ်၊ ရောက်ဦးမယ်၊
နင်ဝယ်သတိထား၊ သို့အလားကြောင့်၊ မြတ်ဘုရားက၊
ရင်ဝမှာလုံစူး၊ ထိပ်ဦးမီးလောင်၊ မရှောင်အဟုတ်၊ နောက်
မဆုတ်ပဲ၊ အားထုတ်ရန်သဘောကို၊ “သတ္တိယာ ဝိယ
ဩမဋ္ဌော” ဟု၊ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပြီတကား။
- ၂၄။ နာမ်ရုပ် နှစ်စုံ၊ နှစ်ဖို့ ပြု၍၊ ရုပ်စု နာမ်စု၊ တစ်ခုခု၌၊
ကြံဖန်စေ့ငု၊ စိုက်၍ရှုမှ၊ ဓာတ်ရင်းမူလ၊ သဘာဝကို၊
ဒိဌမသွေ၊ မြင်နိုင်ချေမည်တကား။
- ၂၅။ သဏ္ဌာန် အဆင်း၊ ခုခံလျင်းက၊ ဉာဏ်နှင့်ရှင်း၍၊
အတင်းရှုမှ၊ အနိစ္စကို၊ ဒိဌမသွေ၊ မြင်နိုင်ချေ မည်တကား။
- ၂၆။ အကြည်ခြောက်စုံ၊ အာရုံ ခိုက်က၊ ခြောက်ဝဝိညာဉ်၊
အစဉ်ဖြစ်မှု၊ ဖမ်းယူရှုမှ၊ အနိစ္စကို၊ ဒိဌမသွေ၊ မြင်နိုင်ချေ
မည်တကား။
- ၂၇။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၊ အနိစ္စကို၊ ဒိဌမြင်က၊ အနတ္တကို၊ မုချမြင်၍၊
ငါပင်မဟုတ်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ခု၊ ဓာတ်အမှုသာ ဖြစ်ပါတကား၊
မြင်လုံးထွားသဖြင့်၊ သက္ကာယတရား လွင့်စင်ရှားလေ၏
တကား။

- ၂၈။ ဒိဋ္ဌိသက္ကာယ၊ တဒင်္ဂပဟာန်၊ ကွာပြန်မူက၊ စူဠ
သောတာပန်၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန်၊ ကွာပြန်ငြားက၊ အပါယ်
လေးပါး၊ တံခါးပိတ်၍၊ နိဗ္ဗာန်အဝင်၊ ဘုံစဉ်စံ ပုဂ္ဂိုလ်၊
ဝိသာခါလို၊ ငါတို့ဖြစ်ရချေ၏တကား။
- ၂၉။ မကွေ့မထောင့်၊ လမ်းပြောင့်တရား၊ တွေ့ပါသားနှင့်၊
အများရူးတိုင်း၊ နင်မရူးနှင့်၊ ထူးသည့်အခါ၊ ဝိပဿနာကို၊
ခါခါပွားမှ၊ သွားမည့်သံသရာ၊ အစဉ်ပါမည်၊ နင်သာ
သတိထား။
- ၃၀။ သဲဖြူလယ်တီ၊ တောရမှီသည်၊ မထေရ်ငါရှင်၊ စီရင်
အပ်သော၊ ဝိပဿနာ ကဗျာသုံးဆယ်၊ ဝါလယ်
တော်သလင်း၊ လအတွင်းဝယ်၊ ခုနစ်ဆယ်ပြေ၊ ဤတွင်
ရွှေ့လျှင်၊ ပြီး အောင်မြင်၏တကား။

ဝိပဿနာ ကဗျာသုံးဆယ် ပြီး၏။

သဲဖြူလယ်တီဆရာတော် (ဦးနန္ဒိယ)၏
စာပေအမြဲတေကဏ္ဍ ပြီးပြီ။

-----*-----

လယ်တီပဏ္ဍိတ (ဆရာဦးမောင်ကြီး) ၏

စာပေအမြဲတေများ ကဏ္ဍ

အမှာစကား။ ။ လယ်တီပဏ္ဍိတ (ဆရာဦးမောင်ကြီး)သည် လောကုတ်၊ လောကီ နှစ်လီစွယ်စုံဖြစ်သော အနုပညာမြောက် စာပေများကို ရေးသားခဲ့ သည်ဖြစ် ရကား ရတနာသုံးပါး၊ သံဝေဂ၊ နိဗ္ဗိန္ဒနှင့်တကွ ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ လယ်တီတိုက်တာအရာမ်နှင့်စပ်လျဉ်းသော စာပေများကိုသာ ထည့်သွင်း ခဲ့ပေမည်။ တခြားကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်းသော စာပေများကို ထည့်သွင်းခဲ့ပါမူ ကုန်ခန်း နိုင်ဘွယ် ခဲလျဉ်းသောကြောင့် လျစ်လျူရှုကာ ချန်ထားခဲ့ရသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် အမှာစကားတစ်ရပ် ထည့်သွင်းအပ်ပါသတည်း။ ။

ရောင်ခြည်တော်ဖွင့် ဘုရားပင့်ဂါထာ

၁။ နီလာ နီလာ နိစ္ဆရန္တိ၊ ပီတာ ပီတာစ ရံသိယော။

လောဟိတာ လောဟိတာစာဘာ၊

ဩဒါတော ဒါတရံသိယော။

၂။ တမှာ တမှာစ မဉ္ဇိဌာ၊ ပဘာသန္တိ ပဘဿရာ။

ဧဝံ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသီ သော၊ ဌာတု မေ ဘဂဝါ သီရေ။

ပဌာနံ=နက်နဲထူးဆန်း ပဌာန်းကျမ်းကို၊ သမ္မသန္တဿ=အနုလုံ ပဋိလုံ အစုန်အဆန် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် သုံးသပ် ဆင်ခြင်တော်မူသော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်၏။ နီလာ=ဆံတော် မုတ်ဆိတ်တော် မျက်ဝန်း တော်တခို စိမ်းညိုသော အရပ်ဌာနမှာ၊ နီလာ=ကြာညို ခွါညို ရတနာ အညိုကဲ့သို့ စိမ်းတစိုစို မြသားလိုဖြင့် ညိုမှောင်သော ရောင်ခြည်တော် တို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ=နေအထောင် လအထောင် ဗြဟ္မာနတ်အရောင် ရတနာနဝရတ်အရောင်တို့ကို ထိပ်ခေါင်က လွှမ်းမိုး၍ ဖြိုးဖြိုး ကြွယ်ကြွယ် အံ့ဩဖွယ်လျှင် အဆန်းတကြယ် ကွန့်မြူးတော်မူကြလေကုန်၏။

ပီတာစ=သီဂီရွှေလျှော် အရေတော်မှလည်း၊ ပီတာ=မဟာလှေကား
ရွှေစကားနှင့် ရွှေသားရွှေရည် ထိန်ကြည်သစ်လင်း ပပဝင်းကုန်သော၊
ရံသီယော=ဝါရောင်ဝင်းလျှပ် ရောင်ခြည်တော်ဓာတ်တို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ=
နေအထောင် လအထောင် ပြဟ္တာနတ်အရောင် ရတနာနဝရတ်
အရောင်တို့ကို ထိပ်ခေါင်ကလွမ်းမိုး၍ ဖြိုးဖြိုးကြွယ်ကြွယ် အံ့သြဖွယ်လျှင်
အဆန်းတကြယ် ကွန့်မြူးတော်မူကြလေကုန်၏။

လောဟိတာစ=အာတော် လျှာတော် နှုတ်ခမ်းတော်နှင့် ခြေတော်
ဖဝါး လက်ဖဝါးစသော ကိုယ်တော် အစိတ်စိတ်မှလည်း၊ လောဟိတာ=
ခေါင်ရန်း နှင်းဆီ ကမ္မလာနီနှင့် ကြာနီအလား ပတ္တမြားအဆင်း ရှိကြပေ
ကုန်သော၊ အာဘာ=နီရောင်ဝင်းလျှပ် ရောင်ခြည်တော်ဓာတ်တို့သည်၊
နိစ္ဆရန္တိ=နေအထောင် လအထောင် ပြဟ္တာနတ်အရောင် ရတနာ နဝရတ်
အရောင်တို့ကို ထိပ်ခေါင်ကလွမ်းမိုး၍ ဖြိုးဖြိုးကြွယ်ကြွယ် အံ့သြဖွယ်လျှင်
အဆန်းတကြယ် ကွန့်မြူးတော်မူကြလေကုန်၏။

သြဒါတာ=စွယ်တော်သွားတော် မျက်ဖြူတော်အစုံ ဥဏ္ဏလုံ မွေရှင်
တော်ဓာတ်မှ၊ သြဒါတရံသီယော=စံပယ်ကြက်ရုံး ဇွန်ပန်းကုံးနှင့် ငွေတုံး
ဘော်ဆိုင် စိန်ပန်းခိုင်အတူ ဝတ်လဲတော်ဘွဲ့ဖြူနှင့် ကြာဖြူပန်းအသွေး
ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးစင်ကြယ်သော ရောင်ခြည်တော်ဓာတ်တို့သည်၊ နိစ္ဆရန္တိ=
နေအထောင် လအထောင် ပြဟ္တာနတ်အရောင် ရတနာနဝရတ်အရောင်
တို့ကို ထိပ်ခေါင်က လွမ်းမိုး၍ ဖြိုးဖြိုးကြွယ်ကြွယ် အံ့သြဖွယ်လျှင် အဆန်း
တကြယ် ကွန့်မြူးတော်မူကြလေကုန်၏။

တမ္မာ တမ္မာ=အထက်ဆံဖျားတော်တလျှောက်မှ အောက်ခြေ ဖဝါး
တော်တခို ထိုထိုကိုယ်တော်အစိတ်စိတ်မှ၊ မဇ္ဈိဋ္ဌာစ=ခရမ်းသွေးအရောင်
မရမ်းသွေးအရောင် တဝေဝေတပြောင်ပြောင် သပြေရောင်အဆင်းကဲ့သို့
ထိန်ဝင်း ညိုမောင်းသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည်လည်းကောင်း၊

ပဘဿရာစ=နတ်မီးအရောင် လျှပ်စီးအရောင် ရတနာမျိုးစုံ အရောင် ကြာမျိုးစုံအရောင် ထိန်ပြောင်ဝင်းလက် ကြက်လျှာပြန် စိန် အရောင်ထွက်သကဲ့သို့ ရိုးရိုးရက်ရက် ပြုံးပြုံးပြက်သော ရောင်ခြည်တော် တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဘာသန္တိ=နေအထောင် လအထောင် ဗြဟ္မာနတ် အရောင် ရတနာနဝရတ်အရောင်တို့ကို ထိပ်ခေါင်ကလွမ်းမိုး၍ ဖြိုးဖြိုး ကြွယ်ကြွယ် အံ့ဩဖွယ်လျှင် အဆန်းတကြယ်ကွန့်မြူးတော်မူကြလေ ကုန်၏။

ဧဝံ=ဤသို့ ရောင်ခြောက်သွယ် ဂုဏ်အထူးကို ချီးကျူးဖွဲ့ ဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသီ=အညိုတစ်ဖြာ အဝါတစ်လီ အနီတစ်ဆူ အဖြူ တစ်ကြောင်း အမောင်းတချက် ပြုံးပြက်ငွါးငွါး ခြောက်ပါးရောင်ဆိုင် အပြိုင်ပြိုင်ကို စိုးပိုင်ရရှိတော်မူပေသော၊ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်သရဖူ ဆောင်းတော်မူ၍ အောင်သူညွတ်ရုံး အထွတ်ဆုံးလည်းဖြစ်တော်မူ ပေသော၊ သော=ထိုသုံးလောကညွန့်ဖူး နိဗ္ဗာန်မှူးဖြစ်တော်မူသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်၊ မေ=ပဌာန်းပစ္စည်း ဆက်သွယ်နည်းဖြင့် ဖွဲ့စည်းကလာပ် ရုပ်နာမ်ဓာတ်ကို စွဲမှတ်သမုတ် အကျွန်ုပ်၏၊ သိရေ= ဆံပင်ဂနိုင် ပန်းမြိုင်တောညို စိမ်းစိုနွဲ့နှောင်း ဦးခေါင်းတွင်ခေါ် တောင် ထွတ်ပေါ်၍၊ ဌာတု=ပဌာန်းဉာဏ်သွား ဈာန်ကစားလျက် တန်နား ကိန်းဝပ် တော်မူလှည့်ပါ၊ သုံးလောကကေသျှောင် ရွှေဘုန်းခေါင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးဘုရား။

အမှာစကား ။ဓမ္မကထိက အရှင်မြတ်များ၊ ဝတ်သင်းသား ဝတ်သင်းသူများ ဘုရားပင့်အဖြစ် သုံးစွဲလိုလျှင် ဤနေရာတွင် ရပ်တန့် သုံးစွဲကြ ပါကုန်။ အသံမစဲပဌာန်းပွဲ အဖွင့်တွင် ပဌာန်းအမွမ်းအဖြစ် သုံးစွဲ လိုလျှင် အောက်ပါစာသားတို့ကို ဆက်လက်ရွတ်ဆိုဖွင့်လစ်ကြ ပါကုန်။

ဘဝန်ဘုန်းလှိုင် နှုန်းပြိုင်တုကင်း အဖက်ကွာ၍ စကြာမင်းအစစ်
ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော တိဘဝ ပါရဂူ သယမ္မူ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်
ငါးပါးမာရ်နှင့် ပလ္လင်ဗွေထွတ် မြေတမ္ပတ်ဝယ် ရွှေဝတ်လွှာမှုန် ကြာပဒုံသို့
အစုံလေးလီ ခိုင်နှင်းဆီကို လှမ်းမှီဆွတ်ချွေ၍ ကရွတ်ခွေ ဝဋ်စက်မှ
လွတ်ထွက်တော်မူပြီးနောက် သတ္တာသတ္တ နဝတာလီ ကိန်းယာယီဖြင့်
ခိုမှီ ပြောင်းစံတော်မူဆဲအခါ ရတနာဃရ သတ္တာဟဝယ် ဓမ္မနက်ကျယ်
သမုဒ်နွယ်သို့ ဆန်းကြယ်နက်ဝှမ်း ပဌာန်းကျမ်းကို ထောက်လှမ်းမြူးကွန့်
ရွှေဉာဏ်တော်လွန်လေသော် ရောင်ညွန့်ရောင်စွယ် ရွှေဘုန်းတော်
ခြယ်သောကြောင့် သပ္ပာယ်လို့ ရှုမဆုံး မိုးလုံးတပြင်ဝေဟင်အပြန့်
မရပ်တန့်ပဲ မဆန့်နိုင်တဝေဝေ ညို ရွှေ နီ ဖြူ အဆူဆူထွေးယှက်လျက်
နီမောင်း ရောင်အထွက် လျှပ်စီးတွေ လက်သလို ပြိုးပြိုးပြက် တငွါးငွါး
ရောင်ခြောက်စုံ ကစားလျက် လောကဓာတ်တိုက်အများကို ဖြန့်လွှား
အုပ်ချဲ့တော်မူကြလေကုန်သတည်း။ ရောင်ခြည်တော် ဖူးညွန့် ထွေးယှက်
လိမ် လူးလွန့်လျက် မြူးကွန့်တော်မူရန် အကြောင်းရင်းသမုဌာန် ဧကံ
ဧက ပဌာနဟု နယထူးဆန်း မြတ်ပဌာန်းကို ရွှင်လန်းသော ဉာဏ်
ကသိုဏ်း သမာဓိဖလ် တံတိုင်းဖြင့် ဌာန်ကရိုဏ်းပြီသစွာ စေတနာ ထွတ်
အမြတ်ဖြင့် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်တော်မူကြပါကုန်လော့။

ရောင်ခြည်တော်ဖွင့်ဘုရားပင့်နှင့်

ပဌာန်းအမွှမ်း ပြီးပြီ။

-----*-----

ဝတ်သင်းသူ ဝတ်သင်းသားများဝတ်ဆိုကြည့်ညိုရန်
ရောင်ခြည်တော်ဖွင့် ဘုရားပင့်နှင့် လိုက်ဖက်သော

ရောင်ခြည်တော်ဘွဲ့ကဗျာများ

(က)	ဘုန်းတော်အောင်ပန်း	ညောင်နန်းမဏ္ဍိုင်၊
	ပလ္လင်ဘူမိ	ဗောဓိခရိုင်၊
	ပြိုင်ဆိုင်ရန်လေး	မာရ်ဘေးခုတ်ချိုင့်၊
	သစ္စာပန်း	ဆင်မြန်းရွှေလက်ကိုင့်။
(ခ)	ရေမြေဘဝင်	ပျံတက်ဆူဝေ၊
	နတ်လူညွတ်နူး	ထွတ်ဖူးပရမေ၊
	သတ္တာသတ္တ	ပြောင်းကြွကွန်ခွေ၊
	ရွှေအိမ်နန်း	စံမြန်း ခါတွဲလေ။
(ဂ)	ဟေတူဟေတု	မြေထုလှိုက်ခုံ၊
	ရွှေဉာဏ်တော်စွမ်း	ပဌာန်းအစုံ၊
	ဆင်ခြင်တုံဘိ	ပဋိ နှလုံ၊
	ကိုယ်တော်ကြီး	ရေမီးဝိုက်သိုင်းခြုံ။

၁။ နီလ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူပုံ

➤	ဆံကေမြကုံး	မျက်လုံး မျက်တောင်၊
	မုတ်ဆိတ်တော်များ	မြသားအရောင်၊
	အစိတ်စိတ်မှ	ဖိတ်ဖိတ်ညိုမှောင်၊
	ထိန်ထိန်လျှမ်း	တိမ်ပန်း အာကာဘောင်။
➤	မြရောင် ပြီသ	နီလခေါ်ဆို၊
	စိမ်းပြာမှောင်ခဲ	အောင်မဲအညို၊

	ထွက်ကွန်မြူးတော့	ကြည်နူးဖွယ်ကို၊
	နီလာယပ်	လွဲခပ်နေသလို။
➤	ကြာညို လှိုင်တုန်း	မြိုင်လုံးပွင့်ဟန်၊
	တိမ်ညိုပုဆိုး	ဖြန့်မိုး ပြတာန်၊
	ဥဒေါင်းလည်ရေး	မြသွေးသဏ္ဌာန်၊
	တခွင်လုံး	ရွှင်ပြုံး မြရေကန်။

၂။ ပီတရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးပုံ

➤	အရေတော်ပါး	ရွှေသားသီဂီ၊
	ဝါလျှံ ထိန်ဝင်း	ကိုယ်တွင်းအဆီ၊
	ကြည်ကြည်ပလို့	ပီတရံသီ၊
	တလက်လက်	ပေါ်ထွက်ပြန်ကြပြီ။
➤	နေရောင်ထိုးယှက်	ပြီးပြန်ရွှေတောင်၊
	ရွှေရည် ရွှေမိုး	စွေဖြိုးသယောင်၊
	ရွှေပြတာန်မိုး	ပြီးပြီးပြောင်ပြောင်၊
	လွဲလွဲခပ်	ရွှေယပ် ရာသောင်းထောင်။
➤	မဟာလှေကား	စကားရွှေနွယ်၊
	ရွှေရောင်ဓာတ်သန်း	လျှပ်ပန်းသဖွယ်၊
	ရှုမခန်းပ	ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ်၊
	တိုက်အလုံး	ရွှေကုံး ဆင်သခြယ်။

၃။ လောဟိတ ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးပုံ

➤	လျှာတော်နှုတ်ခမ်း	နီမြန်းစုံညီ၊
	ခြေလက်နှစ်ပါး	ဖဝါး အနီ၊

➤ ကိုယ်တော် အသွေး	တွေးတွေးရံသီ၊
ထွက်ကွန်မြန်း	စက်ပန်း ခိုင်နှင်းဆီ။
➤ ပတ္တမြားကြီး	နေမီးတူပြိုင်၊
နီတွေးရောင်လျှမ်း	ခေါင်ရန်း အခိုင်၊
တိမ်ပန်း တိမ်ညွန့်	လိမ်တွန့် ဆိုင်ဆိုင်၊
ရဲရဲညို	မဏိကျောက်ဂူလိုဏ်။
➤ ကမ္မလာဖဲ	ရဲရဲရစ်ရံ၊
ပြတာန်ဖြန့်မိုး	နီမျိုး အစုံ၊
မဏိယပ်ဆွဲ	ခပ်လွဲသည့်ပုံ၊
တိုက်ခပင်း	အလင်းဝိုက်သိုင်းခြုံ။

၄။ သြဒါတ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးပုံ

➤ စွယ်တော်လေးဓာတ်	သွားမြတ်လေးဆယ်၊
ဥဏ္ဏလုံမွေး	ဖြူဖွေးအနွယ်၊
မျက်ဖြူတော်မြတ်	ရိုးဓာတ် သွယ်သွယ်၊
သြဒါတ	ဖြူဆွ လွန်စင်ကြယ်။
➤ စံပယ် ကြက်ရုံး	ငွန်ကုံးပန်းမာလ်၊
ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး	ဖြန့်မိုးပြတာန်၊
ပုလဲဆင့်လို့	ရွဲနှင့် ဖလ် မှန်၊
အရိန်ဟပ်	စိန်လျှပ် ပုံသဏ္ဌာန်။
➤ စိန်ကျောက်ခဲ	မြှောက်ကြ မှောက်သွန်၊
သုန်သုန်လေဖျန်း	ရေပန်းတံခွန်၊
ငွေရေလျှင်ကြီး	ကျစီး ငွေပြွန်၊
ဖြူရောင်ဖွေး	ရောထွေး လိမ်ယှက်လွန်။

- ငွေပုဏ္ဏိန်စန်း လနန်းယာဉ်ဆောင်၊
- ယုန်ဖြူစက်ဝန်း တက်ထွန်းသယောင်၊
- နွဲ့တသိမ့်သိမ့် ငြိမ့်ငြိမ့်ပါအောင်၊
- ခပ်လေငြား ငွေသား ငွေယပ်တောင်။
- ဘုံနယ်တလွှား ဘော်သား ဘော်ဆိုင်၊
- ကြယ်စုံသောက်ရှူး တောက်မြူး အပြိုင်၊
- ဖြူရောင်ယှက်လို့ ဘဝင်ဘုံတိုင်၊
- ဆင့်ဆင့်ပြေး ဖြူဖွေး ဘယ်ဆုံးနိုင်။

၅။ မဇ္ဈိဋ္ဌ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးပုံ

- ဆံတော်အဖျား ဖဝါးတော်တိုင်၊
- ရွှေကိုယ်တော်လုံး ပတ်ကုံးတပြိုင်၊
- အစိတ်စိတ်မှ ဖိတ်ဖိတ်ရောင်ဆိုင်၊
- မဇ္ဈိဋ္ဌ ထွက်ကြွ ကွန့်မြူးလှိုင်။
- သပြေမှည့်ကြီး အသီးရောင်ပေ၊
- မိုးကြိုးရည်ကောင်း နီမောင်းသလေ၊
- ခရမ်းရင့်ရင့် ပန်းပွင့်ပုံနေ၊
- ရွှမညောင်း ရောင်မောင်းလျှံကွန့်ဝေ။

၆။ ပဘဿရ ရောင်ခြည်တော် ကွန့်မြူးပုံ

- နီတွေးနုထွား ဖဝါးတော်စုံ၊
- ရောင်လျှံတော်ဆုံး ကိုယ်လုံးအကုန်၊
- အစိတ်စိတ်မှ ဖိတ်ဖိတ်ရောင်ဟုန်၊
- ပြီးပြီးပြတ် မြန်းထွက်လေကြပုံ။

➤ ဆေးစုံစပ်နှော	မြတ်သော ရောင်ရှိန်၊
မီးပန်း လျှပ်ပန်း	နတ်နန်း ဝတီ၊
ဥက္ကာကြယ်ကြီး	ညီးညီး ထိန်ထိန်၊
နေရောင်ယှက်	ဒေါင်းကွက် ရတီစိန်။
➤ ယိမ်းတနွဲ့နွဲ့	စိမ်းလဲ့ ဝါရောင်၊
ပန်းစုံဆင်နွဲ့	လွင့်ကြသယောင်၊
မိလ္လာဆန်းတဲ့	တိမ်ပန်းတိမ်တောင်၊
လက်လက်လျှမ်း	ပြက်သန်းနေသောင်းထောင်။

ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ပါး ကွန်မြူပုံ

➤ ခြောက်ဖြာလူးလွန့်	မြူးကွန့်ရောင်ဝေ၊
ကျောက်မျိုးစိန်မျိုး	မှိန်ညှိုးသလေ၊
ဘုံပြဟွာနတ်	ပြာသာဒ်ဆောင်တွေ၊
ထွန်းနိုင်ပဲ	ပြာမွဲ မှောင်ရချေ။
➤ မြရော စိန်ရော	မှိန်သောရောင်ခြည်၊
နေဝန်းလဝန်း	ပထွန်း မကြည်၊
ပြဟွာဂိုဏ်းနှင့်	နတ်တိုင်းရွှေပြည်၊
နေရောင်ဖုံး	ပိုးစုန်းတူကြသည်။
➤ လောကဓာတ်လုံး	မဆုံးနိုင်ပေါင်၊
ဒိသာဆယ်ခန်း	ကြွမြန်းအရောင်၊
မြေထု ရေထု	လေထု ကုန်အောင်၊
ဆင့်ဆင့်စွဲ	တင့်ကဲ ထိန်တောက်လောင်။
➤ ပဋ္ဌာန်းသိမ်မွေ့	ရှိန်ငွေ့တော်ပင်၊
ခြောက်ဆူရောင်ဖြိုး	တန်ခိုးအရှင်၊

- ဆဗ္ဗဏ္ဏဟု မည်ရကျော်ထင်၊
ဦးညွတ်တွား ဘုရား မြတ်သခင်။
ကြည်ညိုလေးမြတ် ရေးစပ်နှိုင်းချိန်၊
လယ်တီပဏ္ဍိ ကဝိကဝိန်၊
သဒ္ဓါပွားလို့ နာကြားမြိန်မြိန်၊
ရွတ်ဆိုရေး လှူပေး ဉာဏ်စက်ရှိန်။
- ရောင်ခြည်တော်သွဲ့ ကဗျာများ ပြီးပြီ။
-

မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး

ဘုရားရှိခိုး

- ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
- ၁။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ- မြေ၌ တညီတညွတ်တည်း တည်သော
ခြေဖဝါးတော်အပြင် ရှိတော်မူ၏။
- ၂။ စက္က ပူရိတ ပါဒေါ- အကန့်အကွက် တစ်ထောင်ရှိသော
စက်လက္ခဏာတို့ဖြင့် ပြည့်သောခြေ ရှိတော်မူ၏။
- ၃။ အာယတ ပဏှိ- တင့်တင့်တယ်တယ် ရှည်သွယ်သော ဖနောင့်
ရှိတော်မူ၏။
- ၄။ ဒီဃင်္ဂုလီ- ရှည်သွယ်ပျော့ပျောင်းသော ခြေချောင်း လက်
ချောင်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅။ မုဒု တလုဏ ဟတ္ထ ပါဒေါ- နူးညံ့ပျိုနုသော ခြေဖဝါးအပြင်
လက်ဖဝါးအပြင် ရှိတော်မူ၏။
- ၆။ ဇာလ ဟတ္ထ ပါဒေါ- ရွှေပွတ်လုံးကို စီဘိသကဲ့သို့ အဆစ်ချင်း
အဖျားချင်းညီသော လက်ချောင်း ခြေချောင်းအစွန်း

ရှိတော်မူ၏။

၇။ ဥဿင် ပါဒေါ- အထက်သို့စွန့်၍ မြင့်သောဖမျက် ရှိတော်မူ၏။

၈။ ဧကီ ဇယော- ဧကီမည်သော သားကောင်၏ သလုံး၊ စပါးဖုံးကဲ့သို့ လုံးလျောင်းချောပြေသော သလုံးမြင်းခေါင်း ရှိတော်မူ၏။

၉။ ဒီယ ဟတ္ထော- ကိုယ်တော်ကို မကိုင်းမညွတ်မှု၍ ပုဆစ်ဒူးဝန်းကို သုံးသပ်နိုင်အောင် ရှည်သွယ်သော လက်ရုံးလက်မောင်း ရှိတော်မူ၏။

၁၀။ ကောသောဟိတ ဝတ္ထ ဂုယော- အအိမ်အရေအိပ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပုရိသနိမိတ်တော်ရှိတော်မူ၏။

၁၁။ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏော- ရွှေစင်ဇမ္ဗူရာဇ် လှော်ဦးသစ်ကဲ့သို့ ပြေပြစ်ထိန်ဝါသော အရေအဆင်းရှိတော်မူ၏။

၁၂။ သုခုမတ္ထဝီ- သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အသားအရေတော် ရှိတော်မူ၏။

၁၃။ ဧကေက လောမော- တစ်ခုတစ်ခုသော မွေးတွင်း၌ တစ်ပင်တစ်ပင်စီသာ ပေါက်သော မွေးညှင်းတော်ရှိတော်မူ၏။

၁၄။ ဥဒ္ဓဂ္ဂ လောမော- အထက်သို့ ကော့ရရော့မြှော်သော အမွေးရှိတော်မူ၏။

၁၅။ ဗြဟ္မုဇ ဂတ္ထော- ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ် ချောပြေသောကိုယ် ရှိတော်မူ၏။

၁၆။ သတ္တုဿဒေါ- ခြေဖမိုးအစုံ၊ လက်ဖမိုးအစုံ၊ ပုခုံးစွန်းအစုံ၊ လည်ဂုတ်တော်ဟုဆိုအပ်သော ခုနစ်ဌာနတို့၌ တက်ကြွ ဖြိုး

- မောက်သော အသားအရေ ရှိတော်မူ၏။
- ၁၇။ သီဟ ပုဗ္ဗဒ္ဒ ကာယော- ခြင်္သေ့မင်း၏ ရွှေကိုယ်ထက်ဝက်ကဲ့သို့
ပြည့်ဖြိုးကြွခြင်သောကိုယ် ရှိတော်မူ၏။
- ၁၈။ စိတန္တ ရံသော- ကျောရိုးကြောင်းမထင် တပြင်တည်းပြည့်
သော လက်ပြင်, ကျောသား, ကျောရေ ရှိတော်မူ၏။
- ၁၉။ နိဂြောဓ ပရိမဏ္ဍလော- ပညောင်ပင်၏ အဟန်ကဲ့သို့
အလံနှင့် အရပ်မျှသဖြင့် ပြည့်ဝန်းနှိုင်းညှိ တိတိညီမျှသော
ကိုယ် ရှိတော်မူ၏။
- ၂၀။ သမဝဋ္ဋကုန္ဒော- ရွှေမုရိုးစည်ကဲ့သို့ ညီညွတ်လုံးစည်းသော
လည်ပင်း, လည်တိုင် ရှိတော်မူ၏။
- ၂၁။ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ- လည်ပင်း၌ ဆုံဆည်းကုန်လျက် ရသဓာတ်ဆီ,
ရသဓာတ်ညွန့်တို့ကို တစ်ကိုယ်လုံး နှံ့အောင် ဆောင်သည့်
တစ်ထောင်သော အရသာကြော ရှိတော်မူ၏။
- ၂၂။ သီဟ ဟနု-ခြင်္သေ့မင်း၏ အောက်မေးနှင့်တူသော မေး
ရှိတော်မူ၏။
- ၂၃။ စတ္တာလီသ ဒန္တော- လေးဆယ် အရေအတွက်ပြည့်သော
သွားအစဉ် ရှိတော်မူ၏။
- ၂၄။ သမ ဒန္တော- လွှဖြင့် တိသကဲ့သို့ ညီညွတ်သောသွား ရှိတော်
မူ၏။
- ၂၅။ အဝိရဠ ဒန္တော- မကျဲမခေါမူ၍ အလွန်စေ့သော သွားအစဉ်
ရှိတော်မူ၏။
- ၂၆။ သုသုက္က ဒါဌော- သောက်ရှူးကြယ်အတူ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော
အစွယ်လေးဆူ ရှိတော်မူ၏။

- ၂၇။ ပဟုတ ဇိဝှော- နဖူးတော်ပြင်ကို ဖုံးလွှမ်း၍နဲ့အောင် အလွန် ကျယ်ပြန့်သော လျှာရှိတော်မူ၏။
- ၂၈။ ဗြဟ္မဿရော- ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံကဲ့သို့ ရှစ်တန်အင်္ဂါ ပြည့်စုံစွာလျှင် သာယာချိုမြိန်သော အသံ ရှိတော်မူ၏။
- ၂၉။ အဘိနီလ နေတ္ထော- ပိတုန်းတောင်ကဲ့သို့ အလွန်ညိုမှောင် သော မျက်နက်ဝန်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၀။ ဂေါပမုခေါ- နွားငယ်၏မျက်ကွင်းကဲ့သို့ ပွင့်လင်းရွန်းစည် ကြည် သော မျက်ကွင်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၁။ ဥဏ္ဏာ ဇာတော- မျက်ခုံးနှစ်ဘက်တို့၏အလယ် သောက်ရှူး ကြယ်အသွင်၊ ငွေနန်းချည်အမျှင်ကဲ့သို့ ဖြူစင်ဝင်းသစ် လက်ျာ ရစ်ရုံ စိန်ကြယ်ပွင့်ပုံကဲ့သို့ ဥဏ္ဏလုံ မွေးရှင်တော်ဓာတ်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၂။ ဥဏ္ဍိသ သီသော- ရွှေပြားကိုပတ်သကဲ့သို့ နဖူးသင်းကျစ်ဖြင့် ခြယ်လှယ်အပ်သော ဦးခေါင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။

ဧဝံ- ဤသို့၊ ဗာတ္ထိသ လက္ခဏူပေတံ=သုံးဆယ့်နှစ်ဖြာ မဟာ ပုရိသ လက္ခဏာတော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ=ရွှေဘုန်း တော်သခင် ဘုရားရှင်ကို၊ အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒာမိ=ရှိခိုးပါ၏။ ။

မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်ပါး

ဘုရားရှိခိုး ပြီးပြီ။

-----*-----

လက္ခဏာတော်ရှစ်ဆယ် အကျယ်ဘုရားရှိခိုး

ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်-

၁။ စိတင်္ဂုလီ-အကြားမထင်ဘဲ စေ့စပ်သောခြေချောင်း၊ လက်
ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂။ အနုပုဗ္ဗင်္ဂုလီ-အစဉ်အတိုင်း သွယ်ရှူး၍ တဖြူးဖြူး ပြောသော
ခြေချောင်း လက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၃။ ဝဋ္ဋင်္ဂုလီ- ရွှေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့ လုံးလျောင်းချောမြေ့သော
ခြေချောင်းလက်ချောင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။

၄။ တမ္မ နခေါ- ပတ္တမြားအသွေးကဲ့သို့ တွေးတွေးနီမြန်းသော
ခြေသည်း လက်သည်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။

၅။ တုင်္ဂ နခေါ- ရှည်သွယ်မြင့်မားသော ခြေသည်း လက်သည်း
တော်လည်းရှိတော်မူ၏။

၆။ သိနိဒ္ဓ နခေါ- ကြမ်းတမ်း ဖုထစ် မနွမ်းညစ်ပဲ ပြေပြစ် ချော
မွေ့သော ခြေသည်း လက်သည်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။

၇။ နိဂ္ဂုဠ ဂေါပ္ပကော-ငေါငေါစူစူ မူမူမထင် အစဉ်အတိုင်း ပြေပြစ်
ချောမွန်သော ဖမျက်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၈။ သမ ပါဒေါ- တို၊ ရှည်၊ နိမ့်၊ မြင့်မရှိ ပကတိညီညွတ်သော
ခြေလည်း ရှိတော်မူ၏။

၉။ ဂဇ သမာန ကမော- ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း အလားကဲ့သို့ သွားပုံ လည်း
ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။

- ၁၀။ သီဟ သမာန ကမော- ကေသရီခြင်သောအလားကဲ့သို့ သွားပုံ
လည်း ခန့်ညားတော်မူ၏။
- ၁၁။ ဟံသ သမာန ကမော- ရွှေဟင်္သာကွန်မြူးသကဲ့သို့ အထူး
တင့်တယ်သော သွားဟန်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၁၂။ ဥသဘ သမာန ကမော- ဥသဘန္ဓားမင်းနှင့်တူသော သွား
ခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၁၃။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋ ကမော- လက်ျာခြေတော်ကို ချီသဖြင့် လက်ျာ
ရစ်လည်သော သွားခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၁၄။ သမန္တ စာရ ဇာဏု မဏ္ဍလော-အဖုအဆစ် မထင် ထက်ဝန်း
ကျင် လုံးဝန်းသော ပုဆစ်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၁၅။ ပရိပုဏ္ဏ ပုရိသ ဗျဉ္ဇနော-ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမြတ် နိမိတ်
လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၁၆။ အဆိဒ္ဓ နာဘိ-အရေးအကြောင်း မပြတ်သောချက်လည်း
ရှိတော်မူ၏။
- ၁၇။ ဂမ္ဘီရ နာဘိ- ပုလဲခွက်ကဲ့သို့ နက်သောချက်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၁၈။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋ နာဘိ- လက်ျာရစ်ဗွေလှည့်၍ ရှုကြည့်ဘွယ်ရာ
တင့်တယ်စွာသောချက်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၁၉။ ဣဘ ကရ သဒိသ ဦရ ဘုဇော- ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ သွယ်
ပြောင်းချောပြေသော ပေါင်တော် လက်ရုံးတော်လည်း ရှိတော်
မူ၏။
- ၂၀။ သုဝိဘတ္တ ဂတ္တော- ထက်, အောက်, နံ, လျား တိုင်း၍
ထားဘိသကဲ့သို့ တသားတည်း ညီညွတ်သော ကိုယ်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။

- ၂၁။ အနုပုဗ္ဗ ဂစ္ဆော- အစဉ်အတိုင်း ချောပြေညီညွတ်သော ကိုယ်
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၂၂။ ပရိမဋ္ဌ ဂစ္ဆော- ထက်ဝန်းကျင်မှချောမွေ့လှသော ကိုယ်
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၂၃။ ဩဏတုဏ္ဏတ သဗ္ဗ ဂစ္ဆော- ရှိုင်းသင့်ရာ၌ရှိုင်း၊ ပြိုးသင့်ရာ
၌ပြိုး၍ အမျိုးမျိုးတင့်တယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော် မူ၏။
- ၂၄။ အလီန ဂစ္ဆော-အရေရှုံ့တွန့်ခြင်းမှ ကင်းသောကိုယ်တော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၂၅။ တိလကာဒိ ရဟိတ ဂစ္ဆော- ဝက်ခြံ၊ မွဲချေး၊ တင်းတိပ်၊ ပွေး
စသည်တို့မှ ကင်း၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။
- ၂၆။ အနုပုဗ္ဗ ရုစိ ဂစ္ဆော- အစဉ်အတိုင်း နှစ်သက်မြတ်နိုး ဘွယ်သော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၂၇။ ဝိသုဒ္ဓ ဂစ္ဆော- မနွမ်းမညစ် လှော်ဦးသစ်ရွှေပမာ စင်ကြယ်
စွာသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၂၈။ သုခုမာလ ဂစ္ဆော- နူးညံ့ပျော့ပြောင်းသော ကိုယ်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။
- ၂၉။ သောမ္မ ဂစ္ဆော- လမင်းကို မြင်ရသောအခါ စိတ်ချမ်းသာ
ဘိသကဲ့သို့ လွန်စွာအေးကြည်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိ
တော်မူ၏။
- ၃၀။ ဥဇ္ဇလိတ ဂစ္ဆော- ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အရောင်ထွက်သော
ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

- ၃၁။ ဝိမလ ဂတ္ထော- ကိုယ်ဆီ၊ ချွေးစေးတို့မှကင်း၍ သန့်ရှင်း
စင်ကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၂။ ကောမလ ဂတ္ထော- ဝါးမျှစ်စို့ကဲ့သို့ နှစ်မျိုးစို့ပျိုသော ကိုယ်
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၃။ သိနိဒ္ဓ ဂတ္ထော- ပြေပြစ်ချောမွေ့သော ကိုယ်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။
- ၃၄။ သုဂန္ဓ ဂတ္ထော- မြတ်လေးနှင့်ဆီ သရဖီမဉ္ဇူ ကတ္တရူ စန္ဒကူး
ကဲ့သို့ အထူးထူး ကြိုင်လှိုင်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၅။ ကောဋ္ဌိ သဟဿ ဗလဓာရဏော-ကုဋေတစ်ထောင် အားကို
ဆောင်နိုင်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၆။ သုဝဏ္ဏတုင်္ဂနာသော- ရွှေချွန်းသဘွယ် တင့်တယ်မြင့်ချွန်းသော
နှာခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၇။ ရတ္တရတ္တ ဒွိဇမံသော- ပတ္တမြားပမာ တျာတျာနီမြန်းသော
သွားဖုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၈။ သုဒ္ဓ ဒန္တော- သောက်ရှူးကြယ်အတူ ဖွေးဖြူစင်ကြယ်သော
သွားလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၃၉။ သိနိဒ္ဓ ဒန္တော- ပုလဲလုံးကို သီဘိသကဲ့သို့ ညီညာပြေပြစ် ကျစ်
လစ်သိမ်မွေ့သော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၀။ ဝိသုဒ္ဓိန္ဒြိယော- စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဆင်း ကုန္ဒလည်း
ရှိတော်မူ၏။
- ၄၁။ ဝဇ္ဇ ဒါဌော- ပုလဲချောင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာလုံးဝန်းသော
စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

- ၄၂။ တိက္ခဂ္ဂ ဒါဌော-အဖျားချွန်သော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၃။ ရတ္တောဌော- ပတ္တမြား၊ ခေါင်ရမ်း၊ နှင်းဆီပန်းကဲ့သို့ နီမြန်းသော နှုတ်ခမ်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၄။ အာယတ ဝဒနော- ကျယ်ပြန့်ခန့်ညားသော ခံတွင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၅။ သုဂန္ဓ မုခေါ-သရက္ခန်၊ စန္ဒကူး၊ ကြာညိုနံ့ မြူးသကဲ့သို့ အထူး ကြိုင်လှိုင်သင်းပျံ့သော ခံတွင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၆။ ဂမ္ဘီရ ပါဏိ လေခေါ- ထင်ရှားသော လက်ဖဝါးတော် အရေး၊ အသားလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၇။ ဥဇု လေခေါ- မကွေ့မထောင့် ဖြောင့်သောလက္ခဏာ အရေး၊ အသားလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၈။ အာယတ လေခေါ- ရှည်လျားသော လက္ခဏာ အရေး၊ အသားလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၄၉။ သုရုစိရ သဏ္ဌာန လေခေါ- နှစ်သက်တင့်တယ် ရှုချင်ဘွယ် သဏ္ဌာန်ရှိသော အရေး၊ အသားလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၀။ ပရိမဏ္ဍလ ကာယဇုတိကော- ကိုယ်တော်ကို ဝန်းဝိုင်း၍ တံတိုင်း အဟန် တစ်လံမျှသော ဗျာမပ္ပဘာ ကိုယ်တော်ရောင်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၁။ ပရိပုဏ္ဏ ကပေါလော- ပြည့်ဖြိုးစိုပြေသော ပါးပြင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၂။ ရုစိတ အာယတ ဝိသာလ နေတ္ထော- ထက်ဝန်းကျင်ပြီးပြတ်၍ တလက်လက်ထိန်ကြည် စိန်ဝဇီအလား ရှည်လျား ကျယ်ပြန့်၍ ကြီးခန့်သော မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

- ၅၃။ ပဉ္စ ပသာဒ နေတ္ထော- အဆင်းငါးတန်ဖြင့် လျှံတလက်လက်
ရောင်ရှင်ထွက်သော မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၄။ ကုဉ္စိတဂ္ဂ ဘမုကော- ကောင်းကင်သို့မော့၍ ကော့ရရော
မြှော်သော မျက်တောင်၊ မျက်ခုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၅။ မုဒု တလုဏ ရတ္တ ဇိဝေါ- နူးညံ့ နီမြန်း နှင်းဆီပန်းနှင့်တူသော
လျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၆။ အာယတ စာရု ကဏ္ဍော- ပခုံးတော်အထက်မှာဝဲ၍ တွဲရစွဲ
ရှည်ပြန့်လျက် ခန့်ညားသပ္ပာယ် တင့်တယ်နုထွား ပတ္တမြား
အပြင်ကဲ့သို့ ရောင်ရှင်ပြုံးပြက်သော နားရွက်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။
- ၅၇။ နိဂ္ဂဏ္ဌိ သိရော- အဖုအထစ်မရှိ ပကတိချောမွေ့သော
ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၈။ နိဂုဠ သိရော- ရွဲ့၊ စောင်း၊ နီမ့်၊ မြင့် မထင် တပြင်တည်း
ညီညွတ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၅၉။ ဆတ္တ သန္နိဘ စာရု သိသော- ထီးဝန်းအသွင် ထက်ဝန်းကျင်
တိတိ ရောင်စုံညီသော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၀။ သုဂန္ဓ မုဒ္ဒေါ- အမျိုးမျိုးသော ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့် လှိုင်ထုံမွှေး ပျံ့သော
ဦးထိပ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၁။ အာယတ ပုထုလ နုလာဠော- ရွှေပြားအဟန် လျားနံ ကျယ်ပြန့်
အံ့ဘွယ်အထူး လွန်ပြန့်ဖြူးသော နဖူးတော် အပြင်လည်း
ရှိတော်မူ၏။
- ၆၂။ သုသဏ္ဌာန ဘမုကော- သုံးရက်လ-ဟန် စို့သက်တံကဲ့သို့
သဏ္ဌာန်တင့်တယ်သော မျက်ခုံး၊ မျက်မှောင်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။

- ၆၃။ အနုလောမ ဘမုကော- အဖျားသွယ်ဖြူး၍ အထူးတင့်တယ်သော မျက်ခုံး၊ မျက်မှောင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၄။ အာယတ မဟန္တ ဘမုကော- ခန့်ခန့်ညားညား ရှည်လျားကျယ်ပြန့်သော မျက်မှောင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၅။ သဏှ လောမ ဘမုကော- နူးညံ့သောအမွှေးတို့ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ညီညီ စီရရီပေါက်သော မျက်ခုံး မျက်မှောင်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၆။ သမ လောမော- မွေးတွင်းချင်း စိ၍ အညီအညွတ် ပေါက်ရောက်သော မွေးညှင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၇။ ကောမလ လောမော- နူးညံ့စိုပျို စိမ်းညိုသိမ်မွေ့သော မွေးညှင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၈။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋ လောမော- လက်ျာရစ်ဆိုင်၍ ညာဘက်သို့ အဖျားယိုင်သော မွေးညှင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၆၉။ ဘိဒ္ဓန လောမော- မျက်စဉ်းညိုအသွင် စိမ်းလွင်ညိုမှောင်သော မွေးညှင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၀။ နိသိဒ္ဓ လောမော- ကောက်ကွေ့လိမ်တွန့်ခြင်းကင်း၍ သန့်ရှင်းပြေပြစ်သော မွေးညှင်းလည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၁။ သုနီလ ကေသော- ပိတုန်းတောင်ကဲ့သို့ ညိုမှောင် လက်လက်အရောင်ထွက်သော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၂။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋ ကေသော- လက်ျာရစ်လှည့်ဝိုက်၍ ဦးထိပ်၌ ဗွေစုသော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၃။ သုသဏ္ဌာန ကေသော- ဆံပင်တွင်းညီ၍ စီရရီပေါက်သဖြင့် အံလောက်ဖွယ်သဏ္ဌာန် ကောင်းသော ဆံချောင်း ဆံပင်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

- ၇၄။ သိနိဒ္ဓိ ကေသော- ကောက်ကွေ့လိမ်တွန့်ခြင်း ကင်းသဖြင့် သန့်ရှင်းပြေပြစ်သော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၅။ သဏှ ကေသော- နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၆။ အလုလိတ ကေသော- မရှုပ်မထွေးသော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၇။ ကောမလ ကေသော- စိုပျိုသောဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၈။ သမသုဂန္ဓ ကေသော- စံပယ် မြတ်လေးကဲ့သို့ အညီ အညွတ် မွေးသော ဆံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၇၉။ သုခုမ အဿာသ ပဿာသော- ရှိုက်ရှူ၍မထင် အလွန်ပင် သိမ်မွေ့သော ထွက်သက်ဝင်သက်လည်း ရှိတော်မူ၏။
- ၈၀။ ကေတုမာလာ ရတန ဝိစိတ္တော- ဦးခေါင်းတော်အထက်၌ ပြုံးပြက်ရောပြမ်း အဆန်းအကြယ် ခြောက်သွယ်ရောင်စုံ မကိုဋ် ပုံကဲ့သို့ ယှက်ဆုံပေါင်းစုသော ကေတုမာလာ ရတနာ ရောင်လျှံ တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

ဣတိ=ဤသို့၊ အသီတာနုဗျဉ္ဇန မဏ္ဍိတံ=လက္ခဏာတော် ရှစ်ဆယ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိ ပဇ္ဇလန္တံ=ရောင်ခြည်တော် ခြောက်တန်ဖြင့် တလျှံလျှံထွန်းပ၍နေသော၊ သဉ္ဈာ ဣန္ဒြေဓု ဝိဇ္ဇာ ပဘာ ပရိက္ခိတ္တ ကနက ဂိရိ သီခရ သမံ=ဆည်းဆာရောင်၊ စို့သက် တန့်ရောင်၊ လျှပ်စစ်ရောင်တို့ဖြင့် ဝန်းမြှောင်ပတ်ခြံအပ်သည့် ရွှေတောင် ထွတ်ကြီးနှင့်တူသော၊ စန္ဒတာရကီတနုဘောပမံ=လစန်းသော်မာ တာရာစုံလင် ညစ်ကြေးစင်သည့် ကောင်းကင်ကြီး သဘွယ်လည်း

ဖြစ်တော်မူထသော၊ သကလ သိရီ ပုည ဘူတံ=ကျက်သရေ အလုံးစုံတို့၏ အစုအပုံကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကနယန ရသာယနံ= တစ်လောကလုံး၏ မျက်စိအရသာကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ တံ ဘဂဝန္တံ=ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝန္ဓာမိ=အလွန်ရှိသောစွာ ရှိခိုးပါ၏။

လက္ခဏာတော်ရှစ်ဆယ်အကျယ် ဘုရားရှိခိုး ပြီးပြီ။

-----*-----

ကျေးဇူးရှင် ပဌမလယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ပရမတ ဒီပနီဋီကာကြီး အစဉ်

ရေးသားတော်မူအပ်သော ဂါထာကို

လယ်တီပဏ္ဍိတ (ဆရာဦးမောင်ကြီး) အနက်ယောဇနာအပ်သော

နေမင်းဘွဲ့. တရားချီး

ဥဒယာ ယဿ ဧကဿ၊ သဒ္ဓမ္မရုံသိဇာလိနော။

ပဗုဇ္ဈိသု ဇနမ္ပုဇာ၊ ဇာတိခေတ္တေ မဟာသရေ။ ။

ဘောန္တော=အိုတရားနာပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၊ သုဏာထ=နေမင်းနှင့် ဘုရားသခင် နှိုင်းယှဉ်၍ ပြပုံ အချက်ကို ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း အမြင်ရှင်းအောင် ထင်လင်းစွာ ကြားနာလိုက်ကြပါကုန်လော။

သဒ္ဓမ္မရုံသိဇာလိနော=သူတော်ကောင်းတို့လက်ကိုင် ရောင်ဆိုင် ငြိုးငြိုး အထွဋ် အမြတ်ဖြစ်သောတရားဟု များစွာပြောင်လည် ရောင်ခြည် ကွန်ယက် တလက်လက်ဖြင့် ပြိုးပြတ်တင့်လျှမ်း လောင်ခမန်း ထွန်း တောက်တော်မူပေထသော၊ ဧကဿ=လူသော နတ်သော ဗြဟ္မာသောဟု လောက ဓာတ်ဘုံတစ်ခွင်မှာ ပြိုင်ယှဉ်ဖွယ် ပမာလွတ်၍ အထွတ်ဆုံး အမြတ်ဆုံးလည်း ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ယဿ မဟာသူရဿ=

သာမည နေကလေးတို့လို မွေးတေးတေး မှောင်တောင်တောင် အရောင်
မထွက် တထွက်မဟုတ်ပဲ နေအချုပ်နေအချာ မဟာမဏ္ဍိုင် ရောင်ဆိုင်
မှန်ကင်း တကယ့်ရှင် နေမင်းကြီးဖြစ်တော်မူသော အကြင် ရှင်တော်မြတ်
ဘုရား၏၊ ဥဒယာ=စကြဝဠာ ကမ္ဘာလုံးစုံ သိမ့်သိမ့်တုန်မျှ ကိုးဂုဏ်ရောင်
စက် အမှောင်ဖျက်၍ ပြောင်လက်စွာ ထွက်ပေါ်တော်မူလာခြင်းကြောင့်၊
ဇာတိခေတ္တေ=ကမ္ဘာအပေါင်း ရေတွက်ရှောင်းသော် တစ်သောင်းစင်စစ်
ဇာတိခေတ် ဟုဆိုအပ်သော၊ မဟာသရေ-ကြာနီနှင့် ကြာဖြူ သူတစ်ရုံ
ငါတစ်ရုံ အစုံစုံအဖြာဖြာ ယှက်လျက် ငါးချက်သော ကြာအမျိုးတို့၏
တဖြိုးဖြိုးဖူးငုံ၍ အရောင်စုံပွင့်လန်းရာ မဟာဂနိုင် ညှာဆိုင်ဆိုင်လျှင်
ကြာမြိုင်သနင်း ကြာအိုင်ကြီးအတွင်း၌၊ ဇနဗ္ဗဇာ=နေရောင်လင့်က
သူပွင့်မည် ငါပွင့်မည် ရွယ်ရည်ငံစား ကြာများအသွင် အကြင် ကျွတ်ထိုက်
သသူ အပေါင်းတို့သည်၊ ပဗုဒ္ဓိသု-မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် ချပ်ရံထွား
ထွား ကြာဝတ်ဆံအများတို့ဖြင့် ကားကားစွင့်စွင့် နေရောင်ရှိန်ကြုံလင့်၍
အသင့်အသင့် ဆင့်ရရင့်လျှင် ပွင့်ကြလေကုန်သတည်း။ ။

**သတ္တဝါအများတို့ ကိုယ်စိတ်ကြည်ချမ်း ရွှင်လန်းစေကြောင်း
ဆုတောင်းမေတ္တာ ဂါထာပါဌ်အနက်**

ပဇာ သဗ္ဗာ သုခါယန္တူ၊ ပိယာယန္တူ ပမောဒိတာ။

ဝဗန္တူ သိရိယော လောကေ၊ ဓမေန္တူ အဝမင်္ဂလေ။ ။

သဗ္ဗာ=ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဖြစ်ကြဆန်စုံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဇာ=
အနုမတဂ္ဂ သုတ္တန်အလာ ဆွေဉာတကာ ဖြစ်ကြကုန်သော သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့သည်၊ သုခါယန္တူ=ဘေးအတန်တန် ရန်အသွယ်သွယ်
အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်စင် လိုအင်ပြည့်ဝ အချမ်းသာကြီး

ချမ်းသာကြပါ စေကုန်သတည်း။ ပမောဒိတာ=ကိုယ်ရွှင်စိတ်ရွှင် ကြည်လင်ပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်ကြည်နူး အထူးဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပိယာယန္တု=ချစ်ခင် မြတ်နိုး ချစ်ကြိုးနွယ်တန်း ချစ်ပန်းပွင့်ကာ ချစ်ခင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

လောကေ=လောကဓာတ်အများ တိုက်တလွှား၌၊ သိရိယော=ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာအထွေထွေ ကျက်သရေအမျိုးမျိုး ကုဋ္ဌာရုံဘုန်းတန်ခိုးတို့သည်၊ ဝမုန္တု=လဆန်းပကွ တူမျှမသွေ တိုးတက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗေ=ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပဇာ=သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ အဝမင်္ဂလေ=အနိဋ္ဌာရုံ လုံးစုံများတောင်း အဝမင်္ဂလာ အပေါင်းတို့ကို၊ ဓမေန္တု-လေပြင်းတိုက်ငွေ့ တိမ်တိုက်ရွှေ့သို့ နေတိုင်းရက်ဆင့်ပျောက်ကုန် လွင့်အောင် မှုတ်လွင့်နိုင် ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

ဆုတောင်းဂါထာပါဠိ အနက်ပြီးပြီ။

-----*-----

ဓမ္မစကြာ အမွှမ်း

ဘုန်းပန်းပရမေ ထိန်ထိန်ဝေသည့် စိန္တေထွတ်ဖျား စောဘုရားကား ရှည်လျားလွန်လေ လေးသင်္ချေနှင့် ကပ်နေတစ်သိန်း ဆင့်ဆင့်သော ပါရမီကိန်းတို့ကို ဖြည့်သိမ်းဆည်းပူးတော်မူခဲ့ရာ ဒီပင်္ကရာအစ ကဿပအဆုံး စောထွတ်ဘုန်းတို့၏ မြက်ကျုံးသည့် ဗျာဒိတ်ပန်းကို ဆင်မြန်းတော်မူ ခဲ့ပြီးသည့်နောက် ထွန်းတောက်ကဲမြင့် ပါရမီအဟုန်က အလုံးစုံရင့်သဖြင့် ပွင့်လှနီးကြုံလေသော် တိုင်းဘုံမဇ္ဈိမ ကပိလအောင်ခန်း နန်းတော်ကြီးသခင် အရှင်သုဒ္ဓေါဒန၏ ညာနန်းမ ဒေဝီ မဟေသီဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းပိုက်တော်မူပြီးလျှင် လုမ္ဗိနီဥယျာဉ်ဝယ် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့၍

ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်တော်တွင် မယ်ယသော် ကမ္မုဖွားနှင့် စုလျား တော်ရစ်ဆင် သားရာဟုဖွားမြင် လေးနိမိတ်ထင် သည်တွင် ကြည်ရွှင် တော်မချမ်းမြေ့ လောကီမှာငြီးငွေ့၍ ထိုယနေ့ ညဉ့်သန်းခေါင် ရွှေနန်းကို ခွါရှောင်၍ နော်မာသောင် ကမ်းတဖက်သို့ မြန်းထွက်တော်မူခဲ့လေ သတည်း။

အနော်မာသောင်စွယ်တွင် ဆံတော်ကိုဖြတ်ပယ်၍ ရှစ်သွယ် သော ပရိက္ခရာကို ယဋိကာဗြဟ္မာမင်း သက်ဆင်း၍ လှူကပ်သဖြင့် လူနတ်တို့ ထိပ်ပန်းသည် မြတ်ရဟန်းပြုပြီးသော် အကျင့်တော်ဒုက္ကရ ခြောက်နှစ်မျှ တိုင်တိုင် ကျင့်နိုင်ဘို့ခက်ခဲကို ရဲရဲကြီးကျင့်သုံးလျက် နောက်ဆုံးနှစ်အတိုင် ပင်ဗောဓိဗွေမဏ္ဍိုင်ဝယ် လေးဆိုင်သောသစ္စာနှင့် ပု၊ဒိ၊ အာ မြိုက်ပန်းကို ဆွတ်လှမ်းကာလွယ်ကူ ရွှေလက်တော်ချူပြီးမှ ရန်သူတော်ငါးထွေ နှောင့်ယှက် သည့်မာရ်စစ်တွေကို ညက်ညက် ကြေချေမှုန်းလျက် ရွှေဘုန်းတော် ဂုဏ်တံခွန်ကို မိုးစွန်ထိဖြန့်လွှား ဘုံသုံးဆင့်ခရိုင်ဖျားမှာ မြတ်ဘုရား ဖြစ်တော်မူလေသတည်း။

လူရောနတ်ပါ ဗြဟ္မာမကြွင်း ဘုံခပင်းက ဝပ်စင်းပူဇော်ကြရာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သုံးလောကမကိုဋ် အမြိုက်ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားဖြစ်တော် မူပြီးသော် ကိုယ်တော်ထီးသာ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် သတ္တာသတ္တ မြတ်ဌာန ဝယ် နဝတာလီ ရက်စဉ်စီဖြင့် ရပ်တည်မွေ့လျော် စမ္ပယ်တော် မူပြီးနောက် ပေါက်ရောက်သိမြင် တရားလမ်းအစဉ်ကို ဆင်ခြင်တော်မူလေရာ လွန်စွာနက်နဲ ခက်ခဲဘိတောင်း တရားကောင်းကို အပေါင်းများစွာ သတ္တဝါတို့သည် ဘယ်မှာသိနိုင်ကြမည်နည်း၊ ကိလေသာပြောထူ ညစ်ကြေးမြူနှင့် နတ်လူ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါကို ငါ၏တရား မဟောကြားပဲ ငါကားကိုယ်ထီး ချမ်းသာမှီး၍ ငြိမ်းကြီးငြိမ်းစွာ ဖိုလ်ချမ်းသားဖြင့်

ဝင်စားခါနေတော့မည် နှလုံးဖြင့် စောထွတ်ဘုန်း မြတ်ဘုရားသည်
အားလျော့တော်မူခဲ့ပြန်လေရာ---

ထိုသည့်အခါ မိုးဗြဟ္မာဟု မဟာသဟမ္ပတိ အရေးကုန်သိ
လေသော်---

နဿတိ ဝတ ဘော လောကော၊

ဘော=အိုအချင်းတို့၊ လောကော=လောကကြီးသည်၊ နဿတိ
ဝတ=ပျက်စီးတော့မည်တကား။

ဤကဲ့သို့ ငြီးတွားလျက် ဘုရားရှင်အထံသို့ လျင်မြန်စွာ သက်
ဆင်း၍ ရှိခိုးခြင်းအဇ္ဈလီ အကြိမ်ကြိမ်တင်ချီလျက် သမင်္ဂီစေတနာ
ရှိသေခြင်းအဖြာဖြာကို ရှေ့တော်မှာပြုပြီးမှ--

ဒေသေတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ၊

ဘန္တေ ဘဂဝါ=ဘုန်းတော်နေဝန်း ထွန်းတထိန်ထိန် သာကိန်
ထွတ်ဖူး နိဗ္ဗာန်မျိုး၊ ဓမ္မံ=သိမြင်ထိုးထွင်း အလင်း ထိန်လက် ဓမ္မစက်ကို၊
ဒေသေတု=သတ္တဝါအများအား ကရုဏာရှေ့ထား၍ ဟောကြားတော်မူ
ပါဘုရား။

ဝပ်တွားကာအတန်တန် ဤကဲ့သို့တောင်းပန်သဖြင့် နိဗ္ဗာန်ပိုင်
အရှင် လေးသစ္စာသခင်သည် သိမြင်ပြီး တရားမြတ်ကို ဟောမြှောက်တော်
မူခြင်းငှါ ကရုဏာအာရုံ မွမ်းထုံသောနှလုံးဓာတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်တော်
မူပြန်လေသည်တွင်-

ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ အဘိယာစက ခွင့်တောင်းသည့်ကိစ္စကြောင့်
လောကကိုဉာဏ်ကွန်ယက်ဖြင့် ဖြန့်ကြက်၍ ရှုလေသော် ဉာဏ်စက္ခု
အတွင်းသို့ ထင်အလင်းမြင်လာတုံ မိဂဒါမြိုင်ရပ်တွင် ပြည့်စုံလင်ပါရမီ
ငါးပါးသော ဝဂ္ဂီအား အစချီ အာဒိကံ ဓမ္မစက်သုတ္တန်ကို သမုဋ္ဌာန်ခွန်း

အိန်၍ ညွှန်းမိန့်တော်မူခြင်းငှါ ရွှေစကြာပဒုံပန်း စုံနှစ်ဖြာကြွမြန်း၍
ဗောဓိနန်း အောင်မြေမှ ရှောင်သွေ၍အကြွ မိဂဒါဗြဟ္မာဝနတွင် တာပသ
ငါးဦးတို့အား တရားထူး ဟောကြားတော်မူလေသည်မှာ- “ဒွေ မေ
ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန နသေဝိတဗ္ဗာ” ဤကဲ့သို့အစဖြာသော
ဓမ္မစကြာတရားမြတ်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်ပြီးသောအခါ ရှေးဦးစွာဖြင့် စကြာတရား
ဟောတော်မူသည့်အချက်များကို ထောက်ထားကာဆင်ခြင် လင်းလင်း
ကြီး မြင်ကြပြီးလျှင် သူတော်စင် မြတ်ကလျာ သဒ္ဓါမျိုးဓာတ်ပါလျက်
သာသနာတော်ကို ခိုလုံ၍ ကြည်ယုံရင်းရှိကြသော ကလျာဏဂိုဏ်းဝင်
သဒ္ဓါဓာတ် ကြည်လင်သည့် သူတော်စင် မိတ်သဟာတို့သည် စိတ်သမ္မာ
အရင်းခံလျက် သမုဋ္ဌာန်စကြာ မြတ်လှသော သုတ်ဓမ္မာကို နှုတ်လျှာဖြင့်
ကွန့်မြူး၍ ရင့်ကျူးရွတ်ဆိုကြပါကုန်အံ့သတည်း။

ဓမ္မစကြာအမွှမ်းပြီးပြီ။

-----*-----

အနတ္တလက္ခဏသုတ် အမွှမ်း

ဘုန်းတော်အမြိုက် ထွတ်မကုဋ်ကို ဆောင်းစိုက်လျှံလူ အောင်လံ
ထူ၍ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါခပင်းတို့ ဝပ်စင်းညွတ်လျှိုး လွန်မြတ်နိုးသဖြင့်
ရှိခိုးကြရာ ပမာဖက်ကင်း မင်းထက်မင်းဖြစ်တော်မူသော ရှင်ရင်း
ထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည် လေးပါးသစ္စာ သိပြီးခါဝယ် မိဂဒါဂနိုင်
စုံတောမြိုင်၌ လေးဆိုင်သစ္စာ ပွင့်စိမ့်ငှါဟု ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောကြား
တော်မူပြီးသည့်နောက် မဂ်ရောက်သီးသီး အသိဉာဏ်ပွင့် လင်းပြီးသော
ထေရ်ကြီး ကေသရီ ငါးဝဂ္ဂီတို့အား ဉာဏ်ဆီဉာဏ်ညွန့် တလွန့်လွန့်လျှင်

ကွန်စေတိုးစေ ပြုံးပြုံးဝေအောင် ပရမေထွတ်ဖူး နိဗ္ဗာန်မျိုးသည် ထူး
ဝိသေသ အနတ္တကို ဓာတ်ပြသက်သက် သဘောနက်ဖြင့် ဟောမြွက်
တော်မူလေသည်မှာ -

ဝါဆိုပုဏ္ဏ ပဉ္စကျော်၍ ကြွက်မင်းနေ့တွင် သိမ်မွေ့ခက်ခဲ လွန်
နက်နဲသည့် ဖြူခွဲအတ္တ သက္ကာယနှင့် မောဟဒိဋ္ဌိ မှောင်အတိကို ရောင်ညို
လျှံဝါ ဉာဏ်ပထျာဖြင့် ငါငါသူသူ လှုပ်နတ်ပဲ အထင်လွဲ၍ အစွဲပြင်းထန်
အတွင်းရန်ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် အနတ္တလက်နက်ဖြင့် အချက်ကျခွင်း
လေသော် ကင်းရှင်းဒိဋ္ဌိ မှောင်မငြိပဲ ဝဂ္ဂိအသင်း ဉာဏ်ရောင် လင်းလျက်
ခပင်းများစွာ ကိလေသာနှင့် ဝဋ်ဇာတိဓာတ် သမုပ္ပါဒ်ကို ခုတ်ဖြတ်
ပယ်ထွင် လွန်သန့်စင်၍ အရှင်ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူ
ကြလေသတည်း။

အတိဒုလ္လာ ဤခဲလှသား အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန် ဗျာဒိတ်တော်
သမုဋ္ဌာန်ကို ရုပ်နှင့်နာမ်မကင်းခဲ့ ငါးခန္ဓာအဖွဲ့ဝယ် တကယ့်ဖွဲ့ တကယ့်ဖွတ်
ခွဲမလွတ်ခိုင်မြဲဘိ လွန်အမင်းငြိသော ဒိဋ္ဌိဆိုးသက္ကာယကို သာသနာ
ခုအကြံတွင် အနုလုံသဘော ပဋိလုံနှောလျက် ဉာဏ်သဘောထက်
ထက်နှင့် ခုတ်ဖျက်၍ရှင်းရအောင် စိတ်ထားရင်း စေတနာ ဖြူစင်သော
ဓာတ်သမ္မာဖြင့် မြတ်ဘဂဝါရွှေခွန်း နိဗ္ဗာန်ကိုရည်ညွှန်းလျက် မတိုက်တွန်း
အလိုလို ကြားသူတိုင်းကြည်ညိုအောင် ရွတ်ဆိုသရဇ္ဈာယ်တော်မူကြပါ
ကုန်လော။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် အမှန်း ပြီးပြီ။

-----*-----

အနတ္တနှင့် အတ္တခါနှစ်တန် ယှဉ်ပြိုင်ကြသည့်
သစ္စကသုတ္တန် ရှစ်လုံးတွဲ ကဗျာ

- ၁။ သစ္စက ဟု နာမ ထင်ပေါ်၊
ဝေသာလီတိုင်း သမိုင်းအကျော်၊
ပြိုင်ဆိုင် ဝါဒ မာန ထော်လော်၊
လူ အပေါင်း ခညောင်း ရှိပူဇော်။
- ၂။ ရှင်အဿဇိ မုနိကြေးမုံ၊
ရံခါ တနေ့ သူတွေ့အဆုံ၊
အတ္တ လမ်းဖြင့် မေးမြန်း လေတုံ၊
အနတ္တ ကြားရ ခါခွင့်ကြုံ။

ကြိမ်းဝါးမာန်ကြွ သစ္စက

- ၃။ ခန္ဓာ ဓာတ်ရ အတ္တ မနွယ်၊
အနတ္တကြီး အပြီး တကယ်၊
သည့်ပုံ ကြားတော့ လွန်မှား လေတယ်၊
သူကြိမ်းဝါး စကား လွန်ဝင့်ကျယ်။
- ၄။ ရှင်ဂေါတမ လောက ဘုံဗွေ၊
လုံးစုံ သိသော ဆိုပြော ပလေ၊
အတ္တလုံး၌ ဉာဏ်တုံး ရှာချေ၊
တနေ့ကျ တွေ့ရ နေနှင့်စေ။
- ၅။ သစ္စကကြီး နိုင်ပြီး သူထင်၊
ဝင့်ဝါ မောက်လုံး လွှတ်ရုံး အပြင်၊

	လိစ္ဆဝီမင်း	အသင်း လယ်တွင်၊
	လွန်ကြမ်းဝါး	စကား ဝါဒတင်။
၆။	ဂေါတမဖျား	မှောက်မှား လေတယ်၊
	နိုင်အောင် နှိပ်နင်း	အတင်း တကယ်၊
	ဉာဏ်ဟုန် မိုးလို့	နှိမ်ချိုး တော့မယ်၊
	ကဲ- လာကြ	ဝါဒ စစ်ရေးကျယ်။
၇။	ပရိသတ်ပေါင်း	ထောင်သောင်းရံခါ၊
	တခမ်း တနား	ရောက်သွား မကြာ၊
	မဟာဝုန်တော	သာမော ဝေဆာ၊
	သစ္စက	ဝါဒ ပြိုင်အံ့ငှါ။

ဘုရားထံမှောက် သူရောက်လေလျှင်

၈။	မြတ်ဖျား ထံမှောက်	သူရောက်သည်တွင်၊
	သစ္စကကြီး	ထံနီး အဝင်၊
	ဦးစွာ မိန့်ကြား	စကား ဆုံလျှင်၊
	ရှင်တော်ဖျား	လျှောက်ထား ဤသို့ပင်။
၉။	ခန္ဓာဓာတ်ငါး	မြတ်ဖျား ရွှေ့ကိုယ်၊
	အနတ္တလော	အဟော အဆို၊
	အတ္တပါလား	မိန့်ကြား စေလို၊
	သစ္စက	ဝါဒ တင်ဘို့ကို။

မြတ်ဗုဒ္ဓက အနတ္တဟု မိန့်တော်ပြု

၁၀။	ထိုခါ မြတ်ဖျား	မိန့်ကြား လျင်မြန်၊
	အို- သစ္စက	အတ္တ မဆန်၊

ခန္ဓာဓာတ်ငါး	မှတ်သား ဧကန်၊
အနတ္တ	မုချ စင်စစ်မှန်။

သစ္စက၏ ဝါဒဖော်လှစ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ

၁၁။ မိန့်တော် သံများ	သူကြား လေရာ၊
သစ္စကကြီး	နှုတ်သီး အစွာ၊
မှားလိုက်လေခြင်း	နှိပ်နင်း ဆိုကာ၊
အစိုးရ	အတ္တ စင်စစ်ပါ။
၁၂။ ခန္ဓာ ငါးမျိုး	ကိုယ်စိုး ကိုယ်ပိုင်၊
သတ္တဝါများ	တည်ငြား အခိုင်၊
အမှုမူ၌	ပြုစု နေနိုင်၊
အတ္တကြီး	ပျက်စီး ဘယ်မယိုင်။

မြတ်ဗုဒ္ဓမှ သစ္စကအား မေးတုံငြားသော်

၁၃။ အို- သစ္စက	အတ္တ ပုံသေ၊
အစိုးရသော	သင်ပြော ပလေ၊
စိုးရ စိတ်ကြိုက်	လိုလိုက် တုံချေ၊
သင့် ရုပ်စု	သင်ပြုပြင်လို့နေ။
၁၄။ မအို နိုင်ပဲ	အမြဲ ရွယ်ပျို၊
ရုပ်သွင် ရူပ	မူလ နဂို၊
လိုတိုင်း ပြုစမ်း	နုဆန်း သင့်ကိုယ်၊
ပြုတိုင်းဖြစ်	စင်စစ် အတ္တဆို။
၁၅။ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ	ဖန်လဲ ထွေလာ၊
ဝေဒနာရိုင်း	လိုတိုင်း မပါ။

အစိုးရက	သုခ ချမ်းသာ၊
သင်ပြုစမ်း	အစွမ်း ဝေဒနာ။
၁၆။ လိုလိုက် စိုးရ	အတ္တ ပြင်ပြင်၊
သင်ပြုလိုတိုင်း	မဆိုင်း အလျှင်၊
ဖြစ်မည် စိတ်ချ	ဒိဋ္ဌ ထင်ထင်၊
သည်အမေး	မနွေး သင်လျှောက်တင်။

သစ္စက မဖြေနိုင် ကြံမှိုင်းလို့ငေး

၁၇။ ထိုခါ ကြံတွေး	မှိုင်းငေး လှိုက်ဖို၊
သစ္စကကြီး	ချွေးစီး အယို၊
တုဏှိဘောနှင့်	မနော အိုတို၊
မလျှောက်ထား	စကားမြွက်မဆို။

မိုးကြိုးစက်နှင့် ခွဲဖျက်မည်မှန် ဆိုပြန်သော်လည်း ဆိတ်ဆိတ်ပဲ

၁၈။ အို- သစ္စက	မြွက်ဟ လျင်မြန်၊
မြန်စွာလျှောက်ထား	ကြောက်အား မသန်၊
တုဏှိဘောဖြင့်	မှတ်လော ဧကန်၊
သင့်ဦးထိပ်	စိတ်စိတ် ခွဲလိမ့်မှန်။
၁၉။ သို့လို မြတ်ဖျား	မိန့်ကြားသော်ပင်၊
မဆို မြွက်ကြား	လျှောက်ထား မတင်၊
အလျှောက်ခက်လို့	ကြောက်ရွက် ပူပင်၊
အသံတိတ်	ဆိတ်ဆိတ် နေခဲ့အင်။

ဣန္ဒာသက္က ရွယ်ပြ ဝရဇိန်

- ၂၀။ ထိုခါ ချက်ခြင်း သက်ဆင်း ကုန္တာ၊
 ဝရဇိန်စက် ချိန်လျက် မကွာ၊
 ဟယ်- သစ္စက အတ္တ မိစ္ဆာ၊
 မလျှောက်ထား ကြောက်အား ပိုလှစွာ။
- ၂၁။ ဝရဇိန်စက် လက်နက် ချိန်ရွယ်၊
 သင်မလျှောက်ထား သင့်အား တကယ်၊
 မညှာနိုင်ပဲ ပစ်ခွဲတော့မယ်၊
 သင့်ဦးထိပ် စိတ်စိတ် ကြေမွဖွယ်။

အတ္တဝါဒ သစ္စက ရှုံးရဝန်ခံ အနတ္တံ

- ၂၂။ ထိုခါ လန့်ထိတ် ကြောက်စိတ် ပူပွေ၊
 တုန်တုန် ခိုက်ခိုက် ရှူရှိုက် သလေ၊
 နေနိုင်တော့ဘူး လန့်မှူး ဆူဝေ၊
 ဦးညွတ်တွား လျှောက်ထား ဤသို့ပေ။
- ၂၃။ ရုပ်ခဲ နာမ်ခဲ ငါပဲ သညာ၊
 မပိုင် စင်စစ် အနှစ် ဗလာ၊
 အလို အကြိုက် မလိုက် ဘယ်ခါ၊
 အနတ္တ မုချ မှန်လှစွာ။
- ၂၄။ ခန္ဓာဓာတ်ခဲ မမြဲ ပုံသေ၊
 ဖောက်ပြန် ချုပ်စဲ ဆင်းရဲ ပလေ၊
 ငါသော ကိုယ်သော ဆိုပြော တုံချေ၊
 မှားခေါင်ထိ ဒိဋ္ဌိ စင်စစ်ပေ။

၂၅။ သို့လို ဝပ်တွား လျှောက်ထားလေရာ၊
 ပရိသတ်အား အများတကာ၊
 ကြားလျှင် မဲ့ရွဲ့ ကဲ့ရဲ့ ဆူညာ၊
 သစ္စက ရွုံးရ လွန်နစ်နာ။
 ၂၆။ ဝင့်ဝါ ကြိမ်းပ တက်ကြွ စိတ်မာန်၊
 ပြိုင်ပွဲ ဆိုင်ပွဲ နိုင်မြဲ အမှန်၊
 သို့လို ဟိန်းဟောက် မော်မောက် တန်တန်၊
 ယခုပွဲ ယိုင်လဲ သူဂျမ်းပြန်။

သစ္စကသုတ္တန် ရှစ်လုံးဘွဲ့.ကဗျာ ပြီးပြီ။

-----*-----

သတိပဋ္ဌာနသုတ် အမွှမ်း

မဟာဘဂဝန္တ တိလောကမကိုဋ် အမြိုက်နန်းရှင် ငါးအင်မာရ်နှိပ်
 တံဆိပ်တုလွတ် အထွတ်အဖူး မြတ်ခေါင်ကျူး ဖြစ်တော်မူသော
 ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် တစ်ပါးသောအခါသော်မူ မြောက်ကျွန်းသူ
 မြောက်ကျွန်းသားတို့၏ ပျော်ပါးရာဌာန ပါကဋ္ဌသမိုင်း ကုရုတိုင်းကြီး
 အဝင်အပါ ကမ္မာသ ဒဗ္ဗမည်သော နိဂုံးရွာကြီး၌ ခိုမှီးရွှင်ပျော် သီတင်းသုံး
 စံနေတော်မူလေသတည်း။

ဖလသမာပတ် ထုံမွှမ်းအပ်သဖြင့် အမြတ်ချမ်းသာ မဟာသုခ
 တော်ကြီးများကို ခံစား၍နေတော်မူစဉ်အခါ များစွာသော ဘိက္ခု
 ဉာဏ်အရှိန်နုသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပြီးလျှင် ဉာဏ်အမြင်
 ထက်သန် ဘာဝနာပဋိဘာန်ဖြင့် အမြန်ဆောလျင် နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ ဆိုက်
 ဝင်စံမြန်းစေလိုသော ကရုဏာကြောင့် မဟာသတိပဋ္ဌာန် ထူးမြတ်
 သောသုတ္တန်ကို ထုတ်ပြန်ဟောကြားတော်မူလေသတည်း။

ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တာ၊ ဓမ္မ လေးဝမှုရင်း သတိသွင်း၍ ထန်ပြင်း သောဝီရိယဖြင့် ပဓာနအလုပ်ခွင်မှာ တွင်တွင်ကြီး အားစိုက်၍ နှစ်ချိုက် သောပီတိနှင့် သမာဓိမဏ္ဍိုင်ကို ခိုင်ခိုင်ကြီးတည်ဆောက်လျက် ဉာဏ် အရှိန် တောက်သောအခါ သင်္ခါရသမုဋ္ဌာန် နှစ်ပါးသောရုပ်နာမ်ကို ဟုတ်အမှန် မြင်သိ၍ သမုတိ မှတ်အစွဲဖြင့် ငါ့ကိုယ်ဘဲ မှန်အစစ် ငါပိုင် ဖြစ်သည်ဟု တရစ်ရစ်တပတ်ပတ် သံသရာဘဝဇာတ်မှာ တောမသတ် မှောက်မှား၍ ယောက်ျားဘဲ၊ မိန်းမဘဲ အစွဲကြီး စွဲခဲ့ကြသော ဒိဋ္ဌိခဲ ဒိဋ္ဌိတုံး အမိုက်မှောင်ဖုံးသည်ကို လုံးလုံးပယ်ဖြတ်၍ ပရမတ် သစ္စာဖြင့် အမြစ်ပါ မကြွင်းကျန် အဆုံးတိုင်မှောက်လှန်၍ ဖောက်ပြန်သော အထင်မျိုးတို့ကို ဖြတ်ချိုးနှိပ်နင်း၍ အလင်းဖွင့်နိုင်သော သုတ္တန်ဒေနာ တော်ကြီး ဖြစ်ပါကြောင်း-

ဝိပဿနာဉာဏ် ပွင့်လင်းသန်သော် အမှန်ပေါ်လော ဉာဏ်ဇော စော၍ အဟော အနိစ္စ မမြဲမှု ဧကန္တပါကလား၊ အဟောဒုက္ခ ဆင်းရဲမှု ဧကန္တပါကလား၊ အဟောအနတ္တ အစိုးမရမှု ဧကန္တပါကလားဟု ဘွားဘွား ကြီးပွင့်လင်း၍ တပ်မက်ခြင်း ပြုတ်ကွာလျက် ဥပ္ပါဒါဝယအစစ် အမှန်ကြီး ဖြစ်သည်ဟု ဉာဏ်အသစ်ပွင့်လန်းလျက် လေးခန်းသော မဂ်ဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံဆိုက်လျက် အမြိုက်ထွတ်ဘုံကြွင်းသို့ စံမြန်းခါပျော်မှီး သန္တိခေါ် သုခကြီးကို အပြီးရရှိစေနိုင်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကြီး လည်း အမှန်ဖြစ်ပါကြောင်း -

ဤသို့ဖော်ပြ နိဒါနနှင့် အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာမိန့်ချက် သဘောနက်ကို နှစ်သက်ယုံကြည် စိတ်ကောင်း တည်၍ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် မြိုက်ရပ်ဌာန်သို့ အမြန်ခိုမှီး စည်းစိမ်ကြီးလိုကြသော ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသား အပေါင်း အမျိုးသမီးအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည် နှစ်ထောင်း

ဝမ်းသာ ညီညွတ်စွာဖြင့် ဤမဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ်တော်ကို ထုတ်ဖော် ရွတ်ဆိုကြကုန်အံ့သတည်း။

သတိပဋ္ဌာနသုတ် အမွှမ်းပြီးပြီ။

သတိပဋ္ဌာနသုတ်နှင့် လျှော်ညီသော
ခန္ဓာငါးပါး ရှစ်လုံးဘွဲ့. ကဗျာ

ရူပက္ခန္ဓာ ရေမြှုပ်နှင့်တူပုံ

၁။	ရူပံ ဤရုပ်	ရေမြှုပ်သန္တာန်၊
	အနိစ္စဘဲ	မမြဲ အမှန်၊
	မကင်းဘဲမို့	ဆင်းရဲ ပူပန်၊
	အနတ္တ	မှတ်ကြ ဧဝကန်။

ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ရေပွက်နှင့်တူပုံ

၂။	ဝေဒနာစက်	ရေပွက်သန္တာန်၊
	အနိစ္စဘဲ	မမြဲအမှန်၊
	မကင်းဘဲမို့	ဆင်းရဲပူပန်၊
	အနတ္တ	မှတ်ကြ ဧဝကန်။

သညာက္ခန္ဓာ တံလျှပ်နှင့်တူပုံ

၃။	သညာနာမ်ဓာတ်	တံလျှပ်သန္တာန်၊
	အနိစ္စဘဲ	မမြဲအမှန်၊
	မကင်းဘဲမို့	ဆင်းရဲပူပန်၊
	အနတ္တ	မှတ်ကြ ဧဝကန်။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ငှက်ပျောတုံးနှင့်တူပုံ

၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ငှက်ပျောသန္တာန်၊
အနိစ္စဘဲ မမြဲအမှန်၊
မကင်းဘဲမို့ ဆင်းရဲပူပန်၊
အနတ္တ မှတ်ကြ ဧဝကန်။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မျက်လှည့်ရုပ်နှင့်တူပုံ

၅။ ဝိညာဏ်လက်ဖွဲ့ မျက်လှည့်သန္တာန်၊
အနိစ္စဘဲ မမြဲအမှန်၊
မကင်းဘဲမို့ ဆင်းရဲပူပန်၊
အနတ္တ မှတ်ကြ ဧဝကန်။

နိဗ္ဗာနမှ သုခအမှန်

၆။ နာမ်ရော ရုပ်ရော ဒုက္ခော ဒုက္ခံ၊
ဖြစ်လျှင် ပျက်မြဲ မလွဲအမှန်၊
ဝူပသမော သုခေါနိဗ္ဗာန်၊
ဝိမုတ္တိ သုဒ္ဓိ သန္တိကံ။

ခန္ဓာငါးပါး ရှစ်လုံးဘွဲ့ကဗျာ ပြီးပြီ။

-----*-----

ဝိပါက်တော်-၁၂-ပါး ရှစ်လုံးဘွဲ့ ကဗျာများ

(၁) ပဌမ ဝိပါက်တော်

မေး။ ဥရုဝေဠု တောဝမြိုင်ခွင်၊
ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးအရှင်၊

အားကုန်ခန်းလို့ ညှိုးနွမ်း ပြိုငြင်၊
ပင်ပန်းရေး ဝဋ်ကြွေးဘယ်ကြောင့်တင်။
ဖြေ။ ကဿပဖျား ထင်ရှားပွင့်သော်၊
ဇောတိပါလ နာမအကျော်၊
ပုဏ္ဏား မာန်တက် နှုတ်မြွက်အာဘော်၊
ဝစီပြင်း ရှေးရင်းဝိပါက်တော်။

(၂) ဒုတိယ ဝိပါက်တော်

မေး။ စိဉ္စမာဏ မိန်းမ စေကျွန်၊
ကိုယ်ဝန်ရှိသော ဆိုပြောအလွန်၊
လက်သယ်ထားလို့ ဘုရားကိုညွှန်၊
စွပ်စွဲခဲ့ အဘယ့်ဝိပါက်ဝန်။
ဖြေ။ သောက်စားလွန်ကြူး ယစ်မူးပျော်ရွှင်၊
သေသောက်သမား ဖြစ်ငြား ယခင်၊
ရဟန္တာမြတ် ဆွမ်းရပ်သည်မြင်၊
အကျင့်ယုတ် ဖွင့်ထုတ်စွပ်စွဲအင်။

(၃) တတိယ ဝိပါက်တော်

မေး။ တိတ္ထိ စေခိုင်း မိုက်ရိုင်း ဒုဿီ၊
ထင်ယောင် ထင်မှား ပြုငြား သုန္ဒရီ၊
လူရှင် အပေါင်း ယုံကြောင်း ပွေလီ၊
ရှင်တော်ထွတ် ဘယ်ဝဋ် ရှေးကမ္ဘီ။
ဖြေ။ မုနာဠိဟု မည်ရှိလောင်းတော်၊
မောက်ကြွားမောက်မား သောက်စား အပျော်၊

ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓမြင်သော်၊
ဒုဿီဘဲ စွပ်စွဲ ဝဋ်ကြွေးပေါ်။

(၄) စတုတ္ထ ဝိပါက်တော်

မေး။ သုန္ဒရီမိုက် သတ်လိုက်သေရာ၊
တိတ္ထိအသင်း သတင်းလွင့်ကာ၊
တပည့်များနှင့် ဘုရားကိုသာ၊
လူအများ ယုံမှား ဘယ်တွက်တာ။
ဖြေ။ လောင်းတော်ရသေ့ ပျော်မွေ့စံရာ၊
ရသေ့တစ်ဦး ဈာန်မြူးကွန့်လာ၊
ငြူစူ စိတ်ဇော မနောက္ကဿာ၊
ကျင့်ယုတ်ကြီး နှုတ်သီး ချွန်သည့်တာ။

(၅) ပဉ္စမ ဝိပါက်တော်

မေး။ ဝေဘာတောင်စောင်း ကျောက်မောင်း ဆင်ကာ၊
ဒေဝဒတ်ယုတ် ခလုတ်အသာ၊
သူ ဖြုတ်ချလို့ ဗုဒ္ဓ ခြေမှာ၊
ကျောက်လွှာငြိ ဒဏ်ထိ ဘယ်ဝဋ်ပါ။
ဖြေ။ သူကြွယ်မျိုးဇာတ် ဖြစ်လတ်တုံခြေ၊
ညီကိုလှည့်ဖြား ခေါ်သွားသလေ၊
ကျောက်နှင့် ဘိညပ် ထုသပ်ကြိတ်ချေ၊
ကျောက်ဝိပါက် အဆက်ပါခဲ့ပေ။ ။

(၆) ဆဋ္ဌဝိပါက်တော်

မေး။ ကျောက်လွှာထိပါး မြတ်ဖျား ထွတ်တင်၊
တည်နေ ဝပ်ကိန်း သွေးစိမ်းအရှင်၊

မြေမတော်ထဲ ကိုက်ခဲ နာကျင်၊
 ဝိပါက်ရင်း အလင်းပြစေချင်။
 ဖြေ။ သူငယ်ဖြစ်ခိုက် လမ်း၌ ပျော်ရွှင်၊
 ရှင် ပစ္စေက ဝေးမှ အမြင်၊
 ခဲနှင့် ပစ်လိုက် ထိခိုက် ခြေတွင်၊
 သွေးယိုဆင်း ရှေးရင်းဝိပါက်ပင်။

(၇)-သတ္တမ ဝိပါက်တော်

မေး။ ဆွမ်းခံ ကြွမြန်း ထိပ်ပန်းဘုန်းကြွယ်၊
 မှန်ကျ ဆင်ကြီး ခရီး အလယ်၊
 ဒေဝဒတ်မိုက် လွှတ်လိုက်ပြန်တယ်၊
 ရင်ဆိုင်တွေ့ ဆင်ဝှေ့ ဘယ်ဝဋ်နွယ်။
 ဖြေ။ ဆင်ထိန်း ဆင်ကျောင်း အလောင်းဖြစ်တုံ၊
 ရှင်ပစ္စေက လမ်းမှ အဆုံ၊
 ဒေါသထားလို့ ပြစ်မှားသုန်မှုန်၊
 ဆင်နှင့်တိုက် ဝဋ်လိုက်စေဘို့ကြုံ။

(၈) အဌမ ဝိပါက်တော်

မေး။ ကျောက်လွှာခတ်လို့ သွေးဓာတ် ဆူပူ၊
 ခြေမ တော်ဦး ထွတ်ဖူး တစ်ဆူ၊
 သွေးညှို့ ကိန်းလို့ ကျိန်းဝပ် တော်မူ၊
 ဇီဝက ခွဲရ ဘယ်ဝဋ်ဟူ။
 ဖြေ။ ပဒေသရာဇ် မင်းဖြစ်စဉ်ဝယ်၊
 မူးယဇ် သောက်စား ဖောက်ပြား မဖွယ်၊

လူရှင်လတ်လတ် ထိုးသတ်ပြန်တယ်၊
ခား ဝိပါက် အဆက် သူကနွယ်။

(၉) နဝမ ဝိပါက်တော်

မေး။ သုံးလူ့ ထွတ်ဖူး မြိုက်မျိုး သျှောင်ကော၊
ရံဘန် ခါလဲ ခေါင်းခဲ ပလေ၊
ဝေဒနာဝဋ် မလွတ် တုံချေ၊
ဘယ်ဝိပါက် အဆက်ပါခဲ့ပေ။

ဖြေ။ ရှေးခါ ကပ်ဟောင်း မကောင်း ကံဆော်၊
တံငါ မျိုးဇာတ် ဖြစ်လတ်သရော်၊
ငါးတို့ ဦးခေါင်း ထူထောင်း မြင်သော်၊
ဝမ်းမြောက်မိ လိုက်ဘိ ဝိပါက်တော်။

(၁၀) ဒသမ ဝိပါက်တော်

မေး။ ဝါတော် ကပ်တွေ့ မာရ်နတ် နှိုးဆော်၊
ဝေရုဇ္ဈာတိုင်း သမိုင်း အကျော်၊
မုယောဆွမ်းမို့ ကြမ်းကြမ်း ထော်ထော်၊
ဘုဉ်းပေးရ ရှေးက ဘယ်ဝဋ်နော်။

ဖြေ။ မထင်မရှား မျိုးသား ဖြစ်တုံ၊
ရဟန်းတော်များ ဆွမ်းစား ခိုက်ကြုံ၊
ဆွမ်းကြမ်းစားဟု ပစ်မှား ဆိုပုံ၊
ဝစီထွက် ဝိပါက်တော်တဲ့ယုံ။

(၁၁) ဧကဒသမ ဝိပါက်တော်

မေး။ အထွတ်ဆုံးဟု သုံးလူ့ မျက်မှန်၊
ခါးတော် ကိုက်ခဲ အသဲ အသန်၊

	ဝေဒနာများ	ခံစား ရံဘာန်၊
	ဘယ်အကြောင်း	ကံဟောင်း ထုတ်လို့ပြန်။
ဖြေ။	လက်ဝှေ့သတ်ကောင်း	အလောင်း ဖြစ်သော်၊
	ပြိုင်ပွဲ ဆိုင်ပွဲ	နိုင်မြဲ အကျော်၊
	နိုင်လျှင် ခါးရိုး	ရိုက်ချိုး မြေပေါ်၊
	အသတ်ကောင်း	ဇာတ်ဟောင်း ဝိပါက်တော်။

(၁၂) ခွါဒသမ ဝိပါက်တော်

မေး။	ဆဒ္ဒန် ဆယ်စီး	အားကြီး လျင်မြန်၊
	ဝမ်းတော် သွန်ငြား	ရွှေအား မသန်၊
	ခွေယိုင် နွဲ့လို့	မြန်းခဲ့ နိဗ္ဗာန်၊
	ဖြေစေကြောင်း	ကံဟောင်း သိဘို့ရန်။
ဖြေ။	ရောဂါ ကုစား	သမား ဉာဏ်ကျယ်၊
	ရှင်သူဌေးသား	ဆေးဝါး ကုတယ်၊
	ခ၊ မပေးလို့	ဟိုရှေး ဘုန်းကြွယ်၊
	ဝမ်းလားဆေး	တိုက်ကျွေးဝဋ်ဟောင်းလယ်။

သတိပေး ရှစ်လုံးဘွဲ့. ကဗျာ

- ဝိပါက် ရောက်ရေး ကြောက်သွေး တုန်ဘွယ်၊
- ဘုရားသော်လဲ ရှောင်လွှဲ မလွယ်၊
- တွေ့ကြုံ မြဲမို့ တဝဲ လယ်လယ်၊
- မလွတ်သေး ဝဋ်ကြွေး ခက်လှတယ်။
- ကြင်နာထောက်ထား သနား မြှော်ခေါ်၊
- ကုသိုလ် ပွားမှု အားပြု ကြနော်၊

နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်း သရမ်း ပျက်ချော်၊
ရှောင်ကြဉ်ရေး ဝဋ်ကြေး စင်ဘို့မြော်။ ။
ဝိပါကတော် ၁၂-ပါး ရှစ်လုံးဘွဲ့ကဗျာများ ပြီးပြီ။

-----*-----

သံဝေဂလင်္ကာ ၅-ပိုဒ်

- ၁။ ။ အဝိဇ္ဇာမှောင်၊ တဏှာငယ် နှောင်သည်၊ လှောင်အိမ် အတွင်း၊
ဖိညှပ် သွင်းလို့၊ ခြေကျဉ်းဆယ်ထပ်၊ သံယောဇဉ်တိုင်၊ ဖွဲ့ကြိုး
ငယ်ခိုင်၊ ပိုင်ပိုင်ခတ်လို့၊ ရစ်ပတ်ထုံးချေ၊ ရုန်းမပြည်နှင့်၊
အတည်မရှိ၊ တေဘုမ္ဗိဝယ်၊ ဇာတိဇရာ၊ မရဏာ။ ။ပူဗျာ
ဝန်တွေ များတော့တယ်။
- ၂။ ။ ပ၊အာ၊ဝါ၊တေ၊ ရေ၊မြေ သမုတ်၊ ဖြစ် တည် ချုပ်သည့်၊
ဘူတုပ္ပါဒါ၊ ဤကိုယ်မှာလဲ၊ ကေသာ လောမ၊ ဒွတ္တိသကို၊ အတ္တ
အမြင်၊ ငါဘဲ ထင်လို့၊ ဝတ်ဆင်ခြယ်လယ်၊ ချစ်ခင်တွယ်။ ။
ရယ်ဘွယ်ဖြစ်အောင် များတော့တယ်။
- ၃။ ။ ဖောက်ပြန်ပူပင်၊ သို့ဖြစ်အင်ကို၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ အမြင်သား
နှင့်၊ မယား တာတွယ်၊ သားတာတွယ်လို့၊ တကယ် မှတ်မှား၊
ငါ့ အိမ် ငါ့ယာ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါတကားနှင့်၊ ဝါကြွားကမ်းတက်၊
စည်း စိမ်မက်လို့၊ လုယက်စဉ်းလဲ၊ ငြူစူကဲ။ ။ငရဲမီးတွေ
များတော့တယ်။
- ၄။ ။ ကာမဂုဏ်မှာ၊ အကောင်းရှာလျက်၊ အာသာငမ်းငမ်း၊ ဘေး
ရောက်မည့်တာ၊ မမြင်ရှာ၍၊ တဏှာလွှမ်းလို့၊ ကျီးကန်း မိုက်
မှောင်၊ ဆင်သေကောင်ကို၊ ကပ်မြှောင်သောက်စား၊ အလိုက်

မှားသို့၊ အားမရခင်၊ သေမင်းငင်။ ။ ချစ်ခင်နေရင်း သွားတော့
တယ်။

၅။ ။ ဇရပ်လုပ်တိုင်း၊ သင်းချိုင်းပမာ၊ ဤခန္ဓာကို၊ မူရာပြန်သော၊
လှဟန်သောနှင့်၊ မက်မောထန်ပြင်း၊ နှစ်သက်ခြင်းနှင့် ထမင်း
ဟင်းကျွေး၊ မွေးကြီး မွေးလို့၊ ယဉ်ကျေးစေဘိ၊ အရိပ်ကြည့်
လျက်၊ ပြုံးစိနေခိုက်၊ လုပ်ရင်း ကိုင်ရင်း၊ ကြံစည် ရင်းပင်၊
အိုခြင်းဆိုက်လို့၊ ချိုင့်ဟိုက်ပိန်ချောင်၊ အကြောထောင်လျက်၊
ဖြူကြောင် ဆံများ၊ ကျိုးသည့်သွားနှင့်၊ အသားရှုံ့တွ၊ ကိုယ်ကုန်း
ကွလျက်၊ လှဆိုသရွေ့၊ ရှာမတွေ့။ ။ ခြောက်သွေ့ ယွင်း
ယိုပါတော့တယ်။ ။

သံဝေဂလင်္ကာ ၅-ပိုဒ်ပြီးပြီ။

-----*-----

နောက်တစ်နည်း သံဝေဂလင်္ကာ ၃-ပိုဒ်

၁။ ။ အသက် စည်းစိမ်၊ ခန္ဓာအိမ်ကား၊ တိမ်တခဲနက်၊ ကြည့်ရင်း
ပျက်သို့၊ မျက်စိ အောက်တွင်၊ ပျောက်လွင့် စင်၍၊
သင်္ခါရစက်၊ သူပိုင်နက်၌၊ သွက်သွက် လည်ကာ၊ ပါရရှာ
သည်။ ။ ခန္ဓာ အနိစ္စပါတကား။

၂။ ။ ဘုံနန်း တိုက်အိမ်၊ သူ့စည်းစိမ်နှင့်၊ ဂုဏ်သိရ် မောက်ဖြိုး၊
ဘုန်း တန်ခိုးလည်း၊ မိုးသို့ ချုန်းစေ၊ ပညာတွေလည်း၊ တောင်
မြေ တရှိ၊ စွမ်းသတ္တိလည်း၊ မိဂ ရာဇာ၊ သို့ဖြစ်ပါလည်း၊
သင်္ခါရမင်း၊ သူ့ခြေရင်း၌၊ ခွေစင်းမာန်ချိုး၊ ဦးညွတ်လျှိုး
သည်။ ။ ဘုန်းမျိုး မကယ်နိုင်ပါတကား။

၃။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်တွင်မည်၊ ခေါ်ကြသည်က၊ ဖွေနည်ရင်းမြစ်၊ ရှာ၍
စစ်သော်၊ ဖြစ်လျှင်ပျက်ငြား၊ ခန္ဓာငါးတည်း၊ တရားထင်မှု၊
မူရင်းရှုကာ၊ နှစ်ခုဧကန်၊ ရုပ်နှင့်နာမ်တည်း၊ ဖောက်ပြန်
တတ်လှ၊ သင်္ခါရမျှ နိစ္စခိုင်ကြည်၊ မြဲမတည်သည်။ ။ပျက်မည်
မုချ ပါတကား။

နောက်တစ်နည်း သံဝေဂလင်္ကာ-၃-ပိုဒ် ပြီးပြီ။

**တပည့်မောင်ပန်းမောင်အား ရေးပေးသော
သံဝေဂကဗျာ လေးချိုးကြီး**

- ၁။ ။ ဒုက္ခသာ များတော့၊ အမှားပြည် မပြတ်နိုင်တဲ့၊ ဤ
ဇာတ်ကယ်။
- ၂။ ။ ချမ်းသာလိမ့်မည်၊ စိတ်ကြံစည်ဖြင့်၊ ထို ဤ များစွာ၊
အိမ်ခန်းဝါနှင့်၊ ဥစ္စာ ရွှေ ငွေ၊ ခြွေ ရွှေ ဆင်မြင်း၊ ကျွန်သင်း
ပင်းရဲ့ပြင်၊ ချစ်ခြင်းစိတ်တူ၊ အိမ်သူ ဇနီး၊ သားသမီးတို့ကို၊
အားကြီးတွယ်တာ၊ ခင်မင်ပါလဲ၊ ကြာကြာငယ်ဝါး၊ အချို့
မလှောက်၊ ရသာပျောက်တဲ့၊ ခွေးတောက်ခါးသို့၊ နေ့များ
လ နှစ်၊ ရှည်လေလေ နှစ်ချေရဲ့ မဖြစ်နိုင်ပြီ၊ ကြံကြီးသာ
စည်ရတော့၊ တန်ပါပြီ သည်အလေ့ကိုဖြင့်၊ ပြီးငွေ
ရှောင်ပယ်။
- ၃။ ။ ကြာလေ ကြာလေ၊ ဆာမပြေ၊ ကာမဓမ္မ၊ သည်လောဘလဲ၊
ရရာ တွေ့ရာ၊ မြင်တိုင်းသာလျှင်၊ အာသာငမ်းငမ်း၊ တပ်စွဲ
လမ်းလျက်၊ စည်းကမ်း မသတ်၊ တိုးလို့သာ ငတ်တော့၊
မနွှာတ် ရှေးထုံး၊ လူ့ရွာရှိ ကာမဂုဏ်ကို၊ အာရုံတွေ

မုန်းသည်နှင့်၊ နတ်သုံးတဲ့ ငါးအာရုံကို၊ သွားခါကြုံ တစ်ကြိမ်
မွေ့မယ်လို့၊ ဝတိန်ဗွေ့ စံသာယာတွင်၊ မန္တာတာ ကြချီ
ပြောင်းပါလို့၊ နတ်ပေါင်း ပျိုကညာနှင့်၊ ကိုယ်လိုရာ အပျော်
လိုက်သော်လဲ၊ စရိုက် ဟိုအပွေ့ကြောင့်၊ လိုမပြေ ရမက်
တိုးသည့်ပြင်၊ တမျိုးကြံ တမည်ကျယ်တော့၊ တာအတွယ်
ငယ်၊ ဘယ်ဝယ် ဘယ်နည်းနှင့်၊ ပြီးပြတ်မယ်သိ။

၄။ ။ ဧကစာငယ်၊ ဝနာမြိုင်ကွေ့၊ ကိုယ်တည်း မွေ့လျက်၊ ငြီးငွေ့
သံဝေ၊ တရားဖွေလို့၊ ငါးထွေ အာရုံ၊ မီးပြာပုံဝယ်၊ ဆွေစုံ
မိတ်ဟောင်း၊ ဖေါ်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ပျော်ကြောင်းမနွယ်၊
အိမ်သူမယ်ကို၊ တာတွယ်ကင်းလတ်၊ အရှင်းဖြစ်လျက်၊
သူမြတ်ထုံးစံ၊ ကသိုဏ်းနည်းဖြင့်၊ အလှိုင်းကြီး ကြံပြီးမှ၊
ရုပ်နာမ် နှစ်ပြင်၊ ဖြစ် ပျက် အင်ကို၊ ဆင်ခြင် စိတ်ဖြူ
နိမိတ်ယူလို့၊ ပူ မဝင်အောင်၊ ဂူမင် လိုဏ်နန်း၊ စံမြန်းမည်
အကြံသွေးတော့တယ်၊ တွေးလို့ မချီ။ ။

သံဝေဂ ကဗျာ လေးချိုးကြီး ပြီးပြီ။

-----*-----

တစ်နည်း သံဝေဂ လေးချိုးကြီး

၁။ ။ မှောင်မကင်းနိုင်ဘဲ၊ ထောင်တွင်း ဒဏ်ခတ်လို့၊ သံကြပ်
ခြံလွှားတဲ့ ဘုံသားတွေ။ ။

၂။ ။ ရူပတဏှာ အစငယ်ဖြာသည်၊ တရာနှင့်ရှစ်၊ နဝင်းကုန် ညစ်
တဲ့ပြင်၊ မြွေးရစ်ကယ် ချုပ်နှောင်၊ ကျော့ကွင်းသာ ထောင်
တော့၊ ချိုင့်လှောင်တဲ့ ငှက်ပမာလို၊ မထွက်သာ ဖွဲ့ပုံပြင်းပါဘိ၊
တင်းကြံ့ ခိုင်ချေ။

၃။ ။ အဝိဇ္ဇာငယ် မိစ္ဆာပူးခိုက်၊ မှိုင်းကြီးတိုက်လို့၊ မိုက် တပြန်ဆီး၊
မှောင်တွေကြီးမှာ၊ နေမီးပမာ၊ ဉာဏ်ပညာလဲ၊ ခါတရံပင်
လင်းမမြင်လို့၊ မင်းလွင် ဝေဝေ၊ ရစ်ဆိုင်းကာနေတော့၊
ဘုံအပွေမှာ ကြုံချေပြန်သေးချည့် မှန်မရွေ့။ ။

၄။ ။ သံသရာငယ်၊ ခန္ဓာရုပ်ဓာတ်၊ သမုပ္ပါဒ်က၊ ချုပ်စပ်ကယ် ထွေ
ကာ၊ လေးအလွှာနှင့်၊ ဒွေးခါ မူလ၊ ဖန်ဖန်ငယ်နေ၊ သန္ဓေ
စလို့၊ ဘဝထူထောင်၊ စက်ခရီးမှာ ဆယ့်တစ်မီး လောင်
တော့၊ နာမ်ဆောင်တဲ့ ရုပ်အိမ်ကို၊ သမုတ္တိန် မဖြတ်ပိုင်းနိုင်လို့၊
ရဟတ်သွင် ချာချာစိုင်းတော့တယ် တိုင်းဘုံခလေ့။ ။

တစ်နည်း သံဝေဂလေးချိုးကြီး ပြီးပြီ။

-----*-----

သံဝေဂ ရတု ပိုဒ်စုံ

၁။ ။ ချစ်ခြင်း ပီယာ။ ။ မီးတောက်ဖြာမှု၊ ဗျာပါသောက၊
အခိုးထ၍၊ ကာမအာရုံ၊ အမှိုက်ပုံဟု၊ တောချုံ တောင်ကုန်း၊
လေတိုက် တုန်းဝယ်၊ ဟုန်းဟုန်းငြိစွဲ၊ တောက်လျှံကဲသို့၊
ချိန်သဲဆူညံ၊ လောကဓံဝယ်၊ အာရမ္မဏ၊ ဖြားယောင်း
ကြသား၊ ရူပဘုံတွင်၊ အမွှမ်းတင်နှင့်၊ အပြင်ဘန်းစု၊
ချစ်စိတ်လှသော်၊ ဝတ္ထုငါးဆင့်၊ တဏှာပွင့်က၊ ကောင်းကင့်
လောင်မီး၊ တောက် မပြီးသို့၊ တားဆီးမရ၊ အဇ္ဈတ္တနှင့်၊
ပြင်ပနှစ်ဖက်၊ မီးလျှံယှက်သည်။ ။ ချစ်စက်ဝိုင်းကာ
လည်တော့၏။

၂။ ။ မြစ်မင်းသီတာ။ ။ ပုံပမာတည့်၊ ကာမောယကြီး၊ လှိုင်း
ဒီးဒီးဖြင့်၊ စီးတသွန်သွန်၊ ခြောက်စင်းပြွန်နှင့်၊ တံခွန် ရေကျ၊
ဝဲပွက် ထသော်၊ တရုရှစ်စင်း၊ မြစ်ခပင်းလည်း၊ ထန်ပြင်း
ကိုယ်စီ၊ ယက်ပန်းချီလျက်၊ ထိုဤနွံပြား၊ စီးဆင်းငြားက၊
ရေသား ရေသူ၊ ပမာတူဖြင့်၊ နတ်လူတင်းကြမ်း၊ နပွကန်းတို့၊
ပြုံးပြွမ်း ပြည့်သိပ်၊ ငါးနှင့် လိပ်တို့၊ ဝိပွကိဏ်စုံ၊ ပျော်မြူး
ခုန်လျက်၊ အာရုံလိုက်စား၊ ရှည်မျောပါး၍၊ ပြန့်ပွား စဉ်ဆက်၊
ဆင်းရဲစက်သည်။ ။ နှစ်သက်တိုင်းသာ စည်တော့၏။

၃။ ။ ရှစ်စင်းညီစွာ။ ။ ဖြူဝန်းကာသည့်၊ သောတာပတ္တိ၊
အစရှိသား၊ အရိယာဝင်၊ မဂ်ပလ္လင်သို့၊ လက်တင်ငြိမ့်လေး၊
မစံသေးမှု၊ ညစ်ကြေး တဏှာ၊ လက်အောက်မှာလျှင်၊
ပညာမလင်း၊ အမှန်ကင်းလျက်၊ လက်တွင်းသူ့ကျွန်၊
အာဏာဝန်ကို၊ မလွန်နိုင်ငြား၊ ဖောက်ပြန်အားကြောင့်၊
အမှားကိုပင်၊ အမှန် ထင်၍၊ ပြင်ပြင် ဆင်းရဲ၊ ဒုက္ခခဲကို၊
ဤဘဲချမ်းသာ၊ မြိန်ရှက်စွာဟု၊ သာယာနှစ်လို၊ လင်းတ
အိုသို့၊ ထိုထိုဝတ္ထု၊ အပုပ်စုတွင်၊ မြုပ်လု နီးနီး၊ ဘေးဖိစီး
လည်း၊ မငြီးငွေ့ရက်၊ လွန်စုံမက်သည်။ ယစ်လျက် ရိုင်း
တာရှည်တော့၏။ ။

သံဝေဂ ရတုပိုဒ်စုံ ပြီးပြီ။

-----*-----

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဘုန်းတော်ဘွဲ့ မင်္ဂလာရတုပိုဒ်စုံ ၃-ပိုဒ်

၁။ ။ ဇေယ ဇေယာ။ ။ အောင်သံသာပိမ့်၊ ထောင်မှာဧက၊
ရာဒွယနှင့်၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိ၊ တူရာသီဝယ်၊ သဝဏီကြယ်၊ စန်းနှင့်
ဆွယ်၍၊ ငါးသွယ် ကြာမုံ၊ ခိုင်ခြင်း ရံသည်၊ ကြိုက်ကြံ
ချမ်းမြေ့၊ လပြည့်နေ့ဝယ်၊ ဘုန်းဟေ့ ထွတ်ထား၊ တို့ဘုရားမူ၊
သက်ကား ခြောက်ဆယ်၊ ပြည့်စုံ ကြွယ်၍၊ သွယ်သွယ် စုံစီ၊
ဂျူဗလီဟု၊ လယ်တီသမ္ဘာ၊ ကိုက်ညွန့်ဖြာသည်။ ။ တေဇာ
တိုးတော့ မည်ဘုရား။

၂။ ။ တေဇ တေဇာ။ ။ ရွှေသမ္ဘာကြောင့်၊ ဒေဝိန မိန်၊ ဝတိန်
စိုးသူ၊ သနင်္ကတို့၊ ကြည်ဖြူ သင့်တင့်၊ ထောက်ကူ ပင့်ထင်၊
ရင့် ပါရမီ၊ စုံပြည့်ညီသည်၊ လယ်တီ မြတ်ဖျား၊ တို့ဘုရားဘို့၊
စိတ်ထားရည်စူး၊ ဤပွဲထူးကား၊ ဖြစ်ဘူး ဖြစ်ခဲ၊ ဖြစ်တန်
ဘဲနှင့်၊ အံ့အဲစရာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၍၊ များစွာသောင်းသောင်း၊
လူ အပေါင်းနှင့်၊ နတ်ကောင်း ဗြဟ္မာ၊ ကောင်းချီးငြာသည်။
ကျေငြာဖြိုးတော့မည်ဘုရား။

၃။ ။ ဝေရ ဝေရာ။ ။ ရန်တကာတို့၊ သမ္ဘာ ကြီးမား၊ တို့
ဘုရားမှ၊ ရှောင်ရှား ပယ်ခွါ၊ ကောင်းကျိုးဖြာ၍၊ စိန္တာ က္ကစ္ဆိ၊
သမိဒ္ဓိတည့်၊ ကိတ္တိသဒ္ဓ၊ ဂုဏ်ပေါင်း ခလျက်၊ ဒီဃ ဇီဝီ၊
မြတ်လယ်တီလျှင်၊ စုံညီမချို့၊ ဖြစ်ရန်ဘို့တည့်၊ နှစ်လို့သည်
ဟိတ်၊ အောင်နိမိတ်နှင့်၊ တိတ်လည်းကောင်းစွာ၊ မင်္ဂလာပွဲ၊

သိမ့်ခါဆဲတွင်၊ သဲသဲ ရစ်ဝိုက်၊ ရှစ်ခွင်မိုက်၍၊ ပြိုက်ပြိုက်
သွန်းကာ၊ လျှပ်ပန်းမြွာသည်။ ။စွေကာကြိုးတော့သည်
ဘုရား။ ။

မင်္ဂလာ ရတုပိုဒ်စုံ ပြီးပြီ။

-----*-----

နတ်နန်းစံပျော် ကျေးဇူးငှ်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
သံခီဝိကျောင်းသား တပည့်များတို့က
ကန်တော့ကြရန် ရေးသားသော

မင်္ဂလာ ရတုပိုဒ်စုံ

၁။ ။ အောင်မြေအမွန်။ ။ ဂုဏဝန်တည့်၊ တုညွန်ဖွေရှာ၊
ပဒေသာဟု၊ ဗေဓာလူကွန်း၊ လက်ျာ ကျွန်းတွင်၊ တည့်မွန်း
မတ်မတ်၊ နေပြာသာဒ်သို့၊ ထေရ်မြတ် လောင်းလျာ၊ တို့
ဆရာကား၊ ဂုဏ်ဝါ ပတ်ခြံ၊ ဓာတ်အစုံနှင့်၊ အဌ်၊ သုဉ်၊ ဒွိ၊
ဇက်၊ သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ ပုရစ် ဖူးကြွ၊ နှင်းပန်းခသည်၊ လ
နတ်တော်ချိန်၊ ပြက္ခဒိန်မူ၊ စက်ရှိန် စန်းဆောင်၊ ကြငှန်း
ညောင်တည့်၊ ထွန်းပြောင် လျှံတက်၊ ဆယ့်သုံးရက်တွင်၊
ဘုန်းစက်ကြန်ညီ၊ မိုးခေါင်သီမျှ၊ ကေသရီ နေ၊ ရွှေခြင်သို့
တွင်၊ ချမ်းမြေ့ ရွှင်ရွှင်၊ မီးသန့်စင်သည်။ ။ငလျင် ခြိမ့်ခြိမ့်
ကြမ်းသည်ဘုရား။

၂။ ။ ဆောင်ငွေသလွန်။ ။ ယုန်နန်းစွန်မှ၊ ဖိတ်သွန် ရောင်
ခြည်၊ တောင် ဥဒည်တွင်၊ ပတ်လည် လျှံဝင့်၊ ထွက်ပြု
တင့်သို့၊ အသျှင့် သမ္ဘာ၊ ဘုန်းဂုဏ်ဝါဖြင့်၊ နရာမရ၊ ဦးညွတ်
ပြုသား၊ စတုသစ္စ၊ ဂမ္ဘီရဟု၊ ဓမ္မ မြိုက်ဆေး၊ တိုက် တဝေး၌၊

ကျေးမွေး ဟောဖော်၊ ခြိမ်းခြောက်ကျော်၍၊ ခါတော် ထောင်ဝယ်၊
နှစ်ရာကယ်လျက်၊ ရှစ်ဆယ်ငါးဖြစ်၊ သက္ကရာဇ်တွင်၊ မိုးခေတ်
တိမ်ညို၊ မှောင်ရိပ် ခိုသည့်၊ ဝါဆိုလချိန်၊ ပုဏ္ဏမိန်၌၊ ဂုဏ်သိရ်
ပြည့်တင်း၊ ထေရ် သနင်းကို၊ သေမင်းမိုက်လျှင်၊ ပင့်
ဆောင်ငင်သည်။ ။ ဘဝင်စိမ့်စိမ့် ကျမ်းသည်ဘုရား။

၃။ ။ ရောင်ရွှေတသွန်။ ။ နေခြည်ဝှန်လည်း၊ မန္တန္တရာ၊ ကပ်
သင်္ချာထက်၊ ရောင်ဝါ ကွယ်လျက်၊ ကမ္ဘာပျက်သို့၊ အောက်
ထက် ညာခွင်၊ လယ်တီရှင်ဟု၊ ထိပ်တင်ဘုရား၊ လွန်ဆုံး
ပါးသော်၊ များပြား ဗိုလ်ထု၊ လူတစုမှာ၊ နောက်ကျ ပူဆွေး၊
ဟစ်ငိုကြွေးရှင့်၊ ရေးသားမိန့်မှာ၊ သံခိပ်စာနှင့်၊ ဆရာဘုရား၊
ရှိသော လားသို့၊ ညွတ်တွား ရည်စူး၊ ဦးတင် ဖူး၍၊ ရွှင်မြူး
မာန်လျှော့၊ ကျွန်ကန်တော့သား၊ ကြော့ ငွေကဒဏ်၊
ဝေဇယန် ဟု၊ ဗိမာန် နိတုံ၊ နတ်နန်းဘုံက၊ အာရုံယူငင်၊
ပြုစေချင်သည်။ မရွှင်သိမ့်သိမ့် လွမ်းသည် ဘုရား။ ။

ကန်တော့ခန်း မင်္ဂလာရတုပိုဒ်စုံ ပြီးပြီ။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား

ချီးကျူးဖွဲ့ဆိုအပ်သော

ဘုန်းတော်ဘွဲ့ တေးထပ်များ

- ၁။ ➤ မဟာထေရ် အတုလပေမို့၊ မကုဋ ကုဋာ၊
မနုဇ ဘုဇဂါ၊ ဂရုဋာ ဒေဝ၊
မရူရာဇ် သွင်မတူသည်၊ သနင်္ကူ ဘုန်းနှင့်မမျှ။

- ရုံးနှစ်ဖက် ဆင့်နှာလို၊ ရင့်သမ္ဘာ လျှံကြွ၊
ဦးကင်းတော် နဘာပမာ ဟာမို့၊ တာရက စက္ကံ၊
မျက်နှာတော် သဏ္ဌာန် ပြရလျှင်၊ စန္ဒရ ခြမ်းဝက်သို့ပုံ။
- ပုဏ္ဏိန္ဒြ တက်လာကြုံသလို၊ မျက်နှာဂုဏ် ကြည်ပွင့်လို့၊
ထေရ်သခင် ဒို့အရှင်၊ ဆဒ္ဒန္တ အသွင်၊
ရွှေတောင်ထွတ် ကြွားကြွားထင်သလို၊ ငါးပါးအင်
ပြည့်ပါဘိလေး။ ။

-----*-----

ကျေးဇူးငှ် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
ထားဝယ်မြို့သို့ ကြွရောက်
ှင်မုထီးဘုရားအား အဖူးအမျှော်ကြသွားရာတွင်
ရေးဖွဲ့အပ်သော

ဘုန်းတော်ဘွဲ့ တေးထပ်များ

- ၂။ ➤ ပန်းသဇင် ပေါ်ဆဲမို့၊ ပျော်ပွဲခေတ် ရာသီ၊
နှင်းခတဲ့ မကာရီမှာ၊ ပါရမီသခင့်၊
ထားဝယ်မြို့ ကနက်မြေတွင်၊
ကျက်သရေ ဘုန်းတော်က ပွင့်။
- ရှင်မုထီး စေတီဝယ်၊ မွေသရီ ရှင်ပင့်၊
ဖူးမြော်ရန် စကြာလွင့်ပါလို့၊ ထွက်ခါရှင့် မြန်းစဉ်၊
ပန်းသဇင် မြတ်ရထားငယ်နှင့်၊ နတ်အများ ဝိုင်းလာတဲ့သွင်၊

- ဝဲယာဘက် လမ်းနှစ်ပြင်မှာ၊ စခန်းစဉ် စည်ကားလို့၊
များလူတို့ ဆူညံပျော်ပျော်၊ သောင်းထောင်က ကျော်၊
တွေ့ရခဲ အတွေ့တော်တယ်၊ ယနေ့နော် ကံထူးလို့လေး။

-----*

ကျေးဇူးငှါ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်
စစ်တွေမြို့ တရားပွဲမှအပြန်
ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောပေါ်တွင်ရေးသားဖွဲ့ဆိုအပ်သော
ဘုန်းတော်ဘွဲ့ တေးထပ်

- ၃။ ➤ သာသနာ တဝက်နင်းလှမှ၊ ဖက်ကင်းတုဇာနည်၊
မောဂ္ဂလိ နာဂသီလို့၊ မဟာထေရ် ပေါ်ဘို့၊
နရာသိဟုံ သာကီနဲ့မှန်ငယ် ဗျာမိန့်နဲ့ ထားထင်ကရို့။
- ယင်းသိုက်ဓာတ် ရွယ်ရည်၊ လယ်တီကို ဆိုစို့၊
ဘုန်းကံဉာဏ် သမ္ဘာပျို့ပါဘိ၊ ပါရဂူ ဂုဏ်ရှင်၊
ဝဇီရိန် မြအာဝုန်ကဲ့သို့၊ ယထာဘူတ စူးရှဉာဏ်မြင်။
- သောင်းဒီပ တိုက်ဗွေခွင်၊ မြိုက်ရေစင် ဖျန်းဆွတ်လို့၊
ပန်းကျွတ်ဆု အောင်လံထောင်၊ လွှတ်ပေါ့ မင်ဖောင်။
အာဏာစက် တခြားနှောင်လျှင်၊
ဘုရားတောင် ဆိုလောက်ကဲ့လေး။

-----*

အဘိဓမ္မာဉာဏ်ရောင် အလင်းကိုဆောင်ခဲ့ပုံ
ဂုဏ်တော်ဖွဲ့တေးထပ်

- ၄။ ➤ ဂုဏ်မဟာ စုံစွာပျို့၊ ကြုံလာဘို့ခက်ပေ၊
မုံရွာမြို့ အထက်မြေမှာ၊ ကျက်သရေထိန်ညီး၊
လယ်တီရှင် သမ္ဘာဟုန်ငယ်၊ ကမ္ဘာတုန် ဂျိုးခြိမ့်ခြိမ့်ဟီး။
- ဝေနေယျ များတတွေ၊ တရားဘေရီကြီး၊
ကြားပစေ စည်တီးလို့၊ ပြည်ခရီး ခေသောင်၊
ရောက်လွယ်အောင် လျင်လျား၊
ရှင်ဘုရားပို့ကယ်လို့ဆောင်။
- အဘိဓမ္မာဉာဏ်ရောင်ကို၊ မြန်ဘောင်မှာ ထူစိုက်လို့၊
ဇမ္ဗူသိုက် ကျွန်းမြသပြေ၊ ထွန်းပသလေ၊
ထိန်လင်းတဲ့ ဂုဏ်ပေါင်းတွေကို၊
ယုံတောင်းလေ ပုံနှိုင်းတော့လေး။

-----*-----

ဇေတဝန်ကျောင်းဝိဟာသို့ သောင်းဒီပါ
ထင်ရှားတဲ့ လယ်တီတိုက်

- ၅။ ➤ နန္ဒမူ ဖလ်ဂူကွေ့၊ ဉာဏ်ယူမွေ့ စံဖွယ်၊
ရန်မြူငွေ အန္တရာယ်မှာ၊ မှန်တကယ်သန့်ရှင်း၊
ယောဂီမူ ပဒေသာလို၊ ဧကစာကျင့်တဲ့သတင်း။
- မဟာဝုန်း စုံမြိုင်လို၊ ထုံဂနိုင် ပင်မင်း၊
ရဂုံလှိုင် သဇင်သင်း၊ မြအင်ကြင်း ကုံကော်၊
တိုက်လယ်တီ မည်ပြုဆန်း၊ သည်ဥဒါန်း စိုက်လို့ထင်ပေါ်။

- ပညာညွန့် ပွင့်တုန်းမြော်သည်၊
ရှင့်ဘုန်းတော် ထိန်လင်းလို့၊
ရဝိန်မင်း ဒေါင်းနေစကြာ၊ သောင်းမြေလက်ျာ။
ဇေတဝန် ကျောင်းဝိဟာလို့၊
သောင်းဒီပါ ထင်ရှားလို့လေး။ ။

-----*-----

ဘူမိနက်သန် မြေကြန်ကြိုက်ညီ တိုက်လယ်တီ

- ၆။ ➤ ညာသပြေ ဒီပါမြဲတွင်ဖြင့်၊ ထေရ် မဟာဘုရား တိုက်တာ၊
ဤဌာန ရိုက်ရာကို၊ မကိုဋ်ပါဆိုခွင့်၊
လူနှင့်နတ် ညွတ်ရုံးယှဉ်တယ်၊ ထွတ်ဆုံးပင် ပြောကြအသင့်
- ပရိယတ် ပန်းကြာရုံ၊ ကျမ်းစာစုံ ငုံပွင့်၊
ဂန္ဓာရုံ ထုံဆင့်လို့၊ ဂုဏ်တင့်တဲ့လယ်တီ၊
ဗေဓမ္မာဠိုင် ထာဝရပါဘဲ၊ သာသနာ့ ဖူးညွန့်ဌာနီ။။
- ပဋိပတ် ဝတ်လွှာစီတယ်၊ ထွတ်သာကီ သခင်ဖုန်းရယ်လို့၊
အစဉ်သုံး ကိန်းမွေ့ကာစံ၊ ငြိမ်းလေ့ရှာကြံ၊
လယ်တီတိုက် ဘူနက်သန်ကို၊ တူဖက်ရန် ရှိဘူးဖျာလေး။

-----*-----

မဟာလယ်တီတိုက်ဘွဲ့.
ပါဠိ မြန်မာ နှစ်ဘာသာရေးယုဂ် စပ်ဆိုသော
ဂီတိဂါထာများ

- ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဗန်းမော် ကောင်းတုံ၊
အစော ယာဝ ပုသိမ်ဒဂုန်။
ပသံသန္တိ ကြေညာ ဆန်စုံ၊ ပသီဒန္တိ ဇနာ ဗဟုံ။
- နောက်မျက်နှာက သလ္လာဝတီ၊ ရွှေမျက်နှာက ဧရာဝတီ။
ဗဟိုဌာန မုံရွာလယ်တီ၊ သံခိပ်အာဒိ ကျမ်းဒီပနီ။
- ဒက္ခိဏေန မုံရွေး ကြေးမုံ၊ ဥတ္တရေန ကနီ အလုံ။
မဇ္ဈိမေန လယ်တီ ရွှေဘုံ၊ ပဋိပတ္တိ ဝနေ ရဂုံ။
- လယ်တီ ရာမ သာသနာ့မဏ္ဍိုင်၊ ပရိယတ္တိ မဟာဂနိုင်း။
ကိတ္တိသဒ္ဓေါ ဘဝဂေါတိုင်း၊ ပဋိဝေဓ အဖူးအခိုင်း။
- သမန္တာရပ် မျက်နှာထိုထို၊ အာဂန္ဓာန ဂန္ထန္တရီ။
နိဿာယစ နည်းနာမ္ဘိဓို၊ သောတုဇန နဂိုရ်ဗဟို။
- မဟာဇေယျ ဝေရရန်နှိမ်၊ လယ်တီစခန်း မြန်းဝတီ။
ဘေးဘျမ်း အေးချမ်း ရဟန်းအရိန်၊
သီတ ခေမသုခစည်းစိမ်။

**မဟာလယ်တီတိုက်တွင်း
မဟာဗောဓိပင် ညောင်ရေသွန်းပွဲတွင် ရေးစပ်သော
တေးထပ်**

- လေးသစ္စာ ဉာဏ်ဇောငြိ၊ ဈာန်ကောဋီ တက်နိုင်၊
သမ္မောဓိ လက်ကိုင်ငယ်၊ ဖက်အပြိုင် ပယ်ရှား၊
အနန္တ တိုက်တခွင်မှာ၊ မကိုဋ်ဆင် ဖုန်းမြတ်ဘုရား။
- မာရ်စစ်တပ် မာန်ကြွကာ၊ ရန်စလာ ရောက်ငြား၊
ဈာန်ကြွကာ မောက်မကြွားတဲ့ပြင်၊ ကြောက်အားနှင့် မဖြူ၊
ပါရမီ ခြေခံပြု၊ မြေပံသု ဂွမ်းလို့မို့လို့ချန်။
- အောင်ပွဲကြီး ရပုံမှာ၊ လ ကဆုန် ငွေနန်းမို့၊
ရေဖျန်းတဲ့ ရှေးအတိတ်စဉ်၊ အေးနိမိတ်ပင်။
ညောင်ဗောဓိ ရွှေပလ္လင်မှာ၊ ရေသဘင်တော်ကြီးမို့လေး။ ။

သံဝေဂ ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်

- ၇။ ➤ ရွတ်တွ ယွင်းယို ခွေယိုင်နွဲ့လို့၊
တွေ့မှိုင်သနဲ့ လက်ခြေတုန်၊
နေထိုင်မတဲ့ ရက်တွေကုန်ပြီ၊
သက်မသေရုံ ကျန်ပါတော့။
အရိုးခေါက်ခက် မှိန်တိမ်တိမ်ငယ်၊ ပိန်တလိမ်လိမ်
အိုမင်းချေပေါ့နော့။ ။
- ရှုံတီး ရှုံတွ သားအရေ၊
သွားကြွေ အားတွေ မသန်ပျော့၊
စားလေ ဝါးလေ အံတအော့နှင့်၊

တန်ပေါ့ မာန်လျှော့ ဇရာကောင်။
 တောင်ဝှေး လက်ကိုင်အဖော်နဲ့၊
 ကချော် ကချဲ့ ယောင်တီး ယောင်တောင်တောင်။

➤ န၊ တီး န၊ တ ပိန်ချောင်ချောင်ငယ်၊
 မှိန်တမှောင်မှောင် အမြင်မှေးလို့၊
 ဘဝင်သွေးက ခုန်ဆွခုန်ဆွနေ၊
 ကြုံမှ ကြုံရပလေ။
 ရင်အုံချိုင့်လို့ ခါးကိုင်းချေပြီ၊
 နားထိုင်းဝေတေ ယောင်ငေးမှိုင့်လို့လေး။ ။

* ဆံဖြူကြီးနှင့် သုံးမဝင်တယ်၊
 မုန်းချင်စဖွယ် လွန်ကောင်းပါဘိလေး။ ။

-----*

တစ်နည်း သံဝေဂ ရှစ်ဆယ်ပေါ် တေးထပ်

- ပူသူးအာရုံ ဗျာဟုန်ချဲ့၊ ကမ္ဘာဘုံရဲ့ ထိတ်စရာ၊
 ကာမဂုဏ်နဲ့ တဆိတ်မကွာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာမှောင် သူဗိုလ်ချုပ်၊
 လောဘ၊ ဒေါသ သခင်နှစ်သွယ်မှာ၊ ဂျင် ဂျင်နရယ်ကြီးသို့
 သမုတ်။
- သူသူငါငါ ခေတ်တွင်းပြင်မှာ၊ နှစ်ဆင်းဝင်လာ ခါခါရှုပ်၊
 စစ်တလင်းပြင် နာနာလုပ်ပါလို့၊ မဟာဘူတရုပ် ခန္ဓာကိုယ်၊
 သောကဗျာပါ ခြေလျင်တပ်၊ သေနင်မပြတ် ရစ်ဝိုင်းကာလို့ဖြူ။

- ဉာဏ်မြေကတုတ် လုပ်ကာခိုမည်၊ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် မထိပါးစေဘို့၊
သတိတရားဖေးမှ ကာကွယ်မှာ၊ အေးမြလာဖွယ်ရာ၊ ရွှေဝါချောင်
ကျွေ့ ခန်းသာယာမှာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ အို-ပွားမယ်ပျံလေး။
- * ကာမကုန်ဗွတ် ရွံ့ညွှန်ပမာကို၊ ရွံ့ရွံ့စရာ ထင်ကြီးထင်လို့လေး။

-----*

ထိပ်တင်ပြင်စည် မင်းသမီးကြီးထံ

ရေးသားပေးပို့သော

ဝဋ်ငြီးငွေ့သည့် ရှစ်ဆယ်ပေါ် တေးထပ်

- ဝဋ်ခင်းပေါ်တွင် ပျော်ရွှင်ကြသည့်၊ ဖော်သင်္ဂဟ မိတ်လျာစုံ၊
ပေါ်ထင်သမျှ ကုဋ္ဌာဂုဏ်ကို၊ နိမိတ်အာရုံ ခုံမင်စွဲ၊
မီးလျှံမက်တဲ့ ပရွက်ပျံလို၊ အသက်ဖန်ဖန် ချုပ်ဆုံးပြန်ဆင့်လဲ။
- တဏှာမြွေးယှက် ထောင်နှောင်အိမ်မှာ၊
လောင်လောင်ရှိန်ရှိန် ပူပန်နဲ၊
ပြောင်ရောင် ထိန်ထိန် ဆူလျှံကဲလို့၊ မူမမှန်ဘဲ ဓာတ်တပုံ၊
ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ တွယ်တာမှား၊ ဘယ်ညာဖြန့်လွှား ဒိဋ္ဌိခြုံဝတ်လုံ။
- ထက် အောက်စင်လွင့် ဆန်ကာစုန်၊ ငုပ်တုံ ပေါ်တုံ ခုန်ပုံ၊
သက်လို့၊ ဘဝင် နရက် လော်ကီလမ်းအစဉ်၊ မြော်ကြည့်
လမ်းမမြင်၊ အတ္တဝါဒု သံတံကျင်ကို၊ အမြန်အလျင်
ဖြုတ်စမ်းချင်လှလေး။ ။

-----*

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံဝေဂတေးထပ်

- လူ့လောကီ ဃရာသကိုဖြင့်၊ မပါလှ စိတ်မှာ၊
အာသဝ ပိတ်ကာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာ နယ်ချဲ့၊
ပဋိစ္စ ဓာတ်တခိုငယ်၊ ရဟတ်လို လှဲ့တော့ပြန်ခဲ့။
- ဒွတ္တိသ ရုပ်ခန္ဓာ၊ ပုပ်နံမှာ တကဲ့၊
ဟုတ်မှန်ရာ မမြင်တဲ့နိုင်လို့၊ အစဉ်လှဲ့ နေ့ရေ။
ငါးရာကျော် တစ်ထောင်ကိရယ်က၊
မှောင်အတိ မိုက်လို့သာပွေ။
- ကရွတ်လျှောက် ကင်းအနေလို့၊
ယင်းအခြေ ဆုံးတယ်ရှိနိုင်ဘု၊
သုံးနယ်တြိ ဝဲမြစ်သံသာ၊ ဆွဲနစ်ပြန်တာ၊
တွေးမိတိုင်း စိတ်ပူပါတယ်၊ နိဗ္ဗူတာ နီးချင်ပေါ့လေး။ ။

-----*-----

နိဗ္ဗိန္ဒ တေးထပ်

- စက်ပဋိစိ သမုဒ်လမ်းဟာမို့၊ အရှုပ်ဆန်းကြယ်စွာ၊
မြှုပ်ခမန်း လယ်ပါတယ်၊ မကယ်သာ နစ်မျော၊
ဘုံဘဝ သပ္ပတ်ချုံငယ်၊ ကရွတ်ပုံ ချားရဲ့သဘော။
- အဝိဇ္ဇာ တိုက်ဘောင်မှာ၊ အမိုက်ထောင် တလော၊
ယမိုက်ရောင် မနှောတဲ့၊ လောကဓမ္မံ စက်ဗွေ၊
ဇာတိသန် ထိုစာရင်းရယ်နှင့်၊ အိုနာခြင်း ဆက်လို့သာသေ။
- ရှောင်မလွတ် နှောင်ဝဋ်ခွေမှာ၊
ယောင်ဇွတ်ပေ တိုးမဆန့်ပါကလ၊

ပိုးဖလံ့ မီးအိမ်ပမာ၊ စည်းစိမ့် တဏှာ။
ပျော်မြူးခိုက် သေမင်းလာမယ်၊
ကွေ့ကွင်းတာ နောက်ဆုံးပါလေး။ ။

ရွှေတိဂုံ စေတီတော်ဘွဲ့ရှစ်ဆယ်ပေါ်
တေးထပ်

- တိမ်စစ်ဗျူဟာ သေနင်္ဂ၊ ဝေဟင်္ဂမ လိမ်ရှုပ်ဆင်၊
မြေပြင် ပဝရ သိင်္ဂိတ်တခွင်မှာ၊ စိန်မုတ်ဒရင် ရောင်ဝါလျှမ်း။
စုလစ်မွမ်းချွန် ပြာသာဒ်ဆောင်မှာ၊
နဝရတ်အရောင် ထိန်ဦးလျှံလို့သန်း။
- သံ၊ ဂုံ၊ ပ၊ မ လေးပွင့်စာငယ်၊ ရှေးစဉ်အလာ ခရာတန်း၊
ကြွေရင့်မဟာ ဗြဟ္မာနန်းက၊ ဝဠာနခမ်း သိမ့်သိမ့်ခုန်၊
ဒုဿစေတီ စူဠာတမျှ၊ ထူပါဝရ မြတ်ဘုရား ရွှေတိဂုံ။
- ပူဇာရဟ မြေကြီးတုန်အောင်၊
ရေမီးအစုံ တောက်ပြောင်ပွင့်လို့၊
ခြောက်ရောင်သခင့် ဖြာကွန့်နေအတူ၊
ညာကျွန် ဘွေဇမ္ဗူ။
ရွှေသားတောင်ထွတ် မြေက ပြူသလို၊
ဒေဝမရူ ရှိဦးဆင်လို့လေး။
- * ဘုံသုံးဆယ့်တစ် တိုက်အငူမှာ၊
မကိုဋ်ဆူဆူ ဝပ်လျှိုးရာပလေး။ ။

လယ်တီပဏ္ဍိတ (ဆရာဦးမောင်ကြီး) ၏ စာပေအမြဲတေကဏ္ဍ ပြီးပြီ။

စစ်ကိုင်းတောင်ိုး မေ၊ပြတီချောင်

ပဒုမာလင်္ကာရ မရမ္မရဌ ကဝိဓဇ ဒုတိယရဌသာရဘွဲ့ရ

လယ်တီ ဦးပဒုမ-၏

စာပေ အမြဲတော ကဏ္ဍ

(အမှာစကား။ ။ ဤကဏ္ဍတွင် ဆရာတော် လယ်တီဦးပဒုမသည် ရေးသား အပ်သော ရသမြောက်စာပေတို့သည်လည်း များစွာပင်ရှိကြပေကုန်၏။ သို့ပင်ဖြစ်ငြား သော်လည်း ဂန္ထဂရုကို အထူးသတိပြုလျက် လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်၊ သဒ္ဒမ္မရံသီကျမ်း၊ ကလျာဏသုခကျမ်းတို့မှ ထုတ်နှုတ်ကာ သင့်လျော်ရုံမျှသာ ထည့်သွင်းခဲ့ရသည်ကို အပြစ်မပြု လျစ်လျူရှုကြပါရန် အမှာစကားတစ်ရပ် ကြားညှပ်ပန်ကြားအပ်ပေ သတည်း။ ။)

နေမျိုးနွယ် ဘုရားပင့်

အာဒိစ္စဝံသိကော ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗာတ္ထိံသ ဝရလက္ခဏော။

တမော ခန္ဓံ ပဒါလေတွာ၊ ဥဒေတု ဓမ္မမာမကေ။ ။

အာဒိစ္စဝံသိကော=နေနွယ်နေမျိုး သတိုးသကျ သာကီယနွယ် ဘွားအစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ဝါ=ရောင်ခြည် တစ်ထောင် အလင်းဆောင်၍ ထွန်းပြောင်ထိန်လျှပ် နေရဟတ်စကြာ သူရိယာပိုင်နင်း နေမင်းမျိုးမှန် အသမ္ဘိန္န ခတ္တိယနွယ် ဘွားအစစ် ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ဗာတ္ထိံသ ဝရလက္ခဏော=သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ=ဗုဒ္ဓါဒိစ္စော=မြတ်စွာ ဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းကြီးသည်၊ တမောခန္ဓံ=ဘဝဘဝါ ကမ္ဘာ့ ကမ္ဘာက ကိုယ်မှာကိန်းဝပ် လေးရပ်ပိတ်ဖုံး မောဟတည်းဟူသော အမိုက်အစု အမှောင်စုတွေကို၊ ပဒါလေတွာ=မှုန့်မှုန့်ကြေမှု တစမကျန် တွန်းလှန် ဖြိုခွဲတော်မူပြီး၍၊ ဓမ္မမာမကေ=သူတော်ကောင်းတရားတို့ကို

လိုလား နှစ်သက်ရင်း ရှိကြပေကုန်သော အမျိုးကောင်းသား အမျိုး
ကောင်းသမီးတို့ စည်းဝေးအားထားရာဖြစ်သော၊ ဣမသို့ ဌာနေ=
ဤအရပ်၌၊ ဥဒေတု=ရောင်ခြည်ကွန်ယက် ဖြန့်မိုးကြက်၍ ထွန်းတက်
ဖြန့်မြန်း ကြလှန်းတော်မူလှဲ့ပါ။ သုံးလောကထိပ်ခေါင်တင် အရှင်မြတ်
ဘုရား။ ။

ရောင်ခြည်တော်ဖွင့် ဘုရားပင့်

စတုတ္ထရံသိ နိက္ခန္တ၊ မေရုရာဇာ ဂိရုတ္တမော။
သောဘတေဝ သကာဘာယ၊ ဩဘာသယံ သမန္တတော။ ။
တထာစ သောဘဏော ဗုဒ္ဓ၊ ဆဗဏ္ဏရုစိယာ ဘဝံ။
အနန္တဇုတိမာ ဘန္တေ၊ ဂန္ဓာ ဌာတု သိရမ္ပိ မေ။

ဂိရုတ္တမော=ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထင်ရှားရှိသမျှ တောင်တကာ့ထွဋ်မျိုး
တောင်ဦးတောင်မြတ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေသော၊ စတုတ္ထရံသိ နိက္ခန္တ
မေရုရာဇာ= ရွှေ၊ ငွေ၊ မြ၊ ဖလ် လေးတန်ရောင်ခြည် ထွက်လည်ကွန်မြူး
တင့်ထူးလျှံပြိုင် မဏ္ဍိုင်ချက်ဗွေ နေစက်၊ လစက် နုကွတ်တာရာ
ကြယ်တကာတို့ ဝဲယာပတ်ဝိုက် ဦးခိုက်ကြရာ မဟာမြင့်မိုရ်တောင်
မင်းကြီးသည်၊ သကာဘာယ=ဝါဝင်းရောင်၊ ဖြူဝင်းရောင်၊ စိမ်းလဲ့
ဝင်းရောင်၊ ဖလ်မှန်ရောင် တည်းဟူသော မိမိအရောင်အဝါဖြင့်၊
သမန္တတော=နှစ်ထောင်ကျွန်းငယ် လေးသွယ်ကျွန်းကြီး သီးသီးမြွာမြွာ
အဏ္ဏဝါလေးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးရာ ငါးဖြာမြစ်မ ရှိသမျှအကုန် လုံးစုံရပ်ဒီ
ပတ်ပတ်လည်၌၊ ဩဘာသယံ-ဩဘာသယန္တော=ထွန်းလင်းတောက်
ပြောင် မြင့်မိုရ်ရောင်သာစေလျက်၊ သောဘတိ ဣဝ=လေးကျွန်း အလယ်

လွန်တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ တထာစ=ထိုမြင့်မိုရ်တောင်ကြီး ပုံနည်းစံယူ အလားတူသာလျှင်၊

- ဆဗ္ဗဏ္ဏရုစိယာ=ကြာညိုရောင်၊ မဲညိုရောင်၊ ပုလဲညိုရောင်၊ ဖဲညိုရောင်၊ မြစိမ်းညိုရောင် အဆင်းကဲ့သို့ ညိုဝင်းသော ရောင်ခြည်တော်၊
- နေမင်းအရောင်၊ ရွှေအဆင်းအရောင်၊ ပယင်းအဝါရောင်၊ သလင်းအဝါရောင်၊ ပုလဲအဝါရောင်၊ ဖဲအဝါရောင်၊ ပတ္တမြားအဝါရောင် အဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသော ရောင်ခြည်တော်၊
- တိမ်နီရောင်၊ စိန်နီရောင်၊ ကြယ်နီရောင်၊ သာကီရောင်၊ သန္တာနီရောင်၊ ကမ္မလာနီရောင်၊ ပတ္တမြားနီရောင် အဆင်းကဲ့သို့ နီဝင်းသော ရောင်ခြည်တော်၊
- ဘော်သာခွါရောင်၊ သော်တာလအရောင်၊ မကာရုံးအဖြူရောင်၊ ဂွမ်းအဖြူရောင်၊ စံပယ်အဖြူရောင်၊ ကြယ်အဖြူရောင်၊ စကားအဖြူရောင်၊ ခယားအဖြူရောင်၊ ရတီစိန်အဖြူရောင်၊ ဝဇီရိန်အဖြူရောင်၊ ပွတ်သစ်စ ခရုသင်းရောင်ကဲ့သို့ ဖြူဝင်းသော ရောင်ခြည်တော်၊
- မည်းရောင် နီရောင် ညိုရောင်ထည့်လောင်း ကူးယှက်ပေါင်း သဖြင့် မွဲ့မောင်းမှိုင်းအုံ ရီမှုန်သော အဆင်းရှိသော မဉ္ဇိဌ ရောင်ခြည်တော်၊
- မင်းလွင်မြူးခုန် ကဆုန်မာသ ခါသမယ၌ မိုးဝပြင်ကျယ် ကောင်းကင်လယ်က လျှပ်ပန်းနွယ်ယှက်ကူး ပိုးရေမြူးသဏ္ဌာန် မီးပန်းတွေပျံသလို အလျှံတလက်လက် သက်တက်

ကွန့်လည် ဤမှာထိုမှာ လူးလာပြိုးပြက် တစ်ခဲနက်သော
(ပဘဿရ) ရောင်ခြည်တော်တည်းဟူသော ခြောက်သွယ်
သော ရောင်ခြည်တော်အပေါင်းဖြင့်၊

သောဘဏော=မြင်သူအများ ရှုမအားအောင် ကြားကြားဆင့် ဆင့်
တင့်တယ်တော်မူပေသော၊ ဗုဒ္ဓ=သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို နတ်လူ
အများ သိထင်ရှားအောင် ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်မူပေ
သော၊ ဘန္တေ=ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်ဘုရား၊ အနန္တဇုတိမာ=
မြေအဆုံး မိုးအဆုံး စကြဝဠာဆုံးအောင် အုပ်ဖုံးဖြန့်မိုးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်
သောကြောင့် မိုင် တာ ကောသ ဂါဝုတ ယူဇနာ သင်္ချာပမာဏ ဂဏန်းချ၍
မရနိုင်ချေ အပ္ပမေ အနန္တ ဆုံးစမထင် ရောင်ရှင်တော် အပေါင်းနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူပေသော၊ ဘဝံ=ရှင်တော်ဘုရားကြီးသည်၊ အာဂန္တုာ=
တရာရှစ်ကွက် ရွှေစက်အစုံ ကြာပဒုံကို ညွတ်ရုံဖြန့်မြန်း ကြွလှမ်းတော်မူ၍၊
မေ=ရှင်တော်မြတ် ဘုရားကြီးကို ကိုးစားယုံကြည် အတည်မပြတ်
ဆည်းကပ်လျက်ရှိပါသော အကျွန်ုပ်၏၊ သိရမှီ=နှစ်ကုဋေ ငါးသန်း
မြန်နှိုးခြည်ဟန် ဆံပင်ပေါင်းဖွဲ့ ပျောင်းနွဲ့ညွတ်ရုံ နတ်ဘုံပမာ ဦးခေါင်း
တည်းဟူသော နေရာတော်၌၊ ဌာတု=အမြဲမပြတ် ကိန်းဝပ်တည် နေတော်
မူပါ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။ ။

-----*-----

ဇိနာလင်္ကာရကျမ်းလာ အာသီသဂါထာကြီး

ဇိနေန္တ မထွေဘ သကုမ္ဘစာရိနီ၊ ဇိနောရသာနံ မုခပင်္ကဇာလိနီ။
သရသ္မတိ မေ မုခဂဗ္ဘေ ဂပ္ပိနီ၊ ရမတွနာယာသ သဒတ္ထဉ္ဇနီ။

ဇိနေန္တ မထွေဘ သကုမ္ဘစာရိနီ=ငါးပါးမာရ်စောင် ခွင်လုံးအောင် သည့် ဘုန်းခေါင်သင်းကျစ် နေမျိုးဖစ်ဟု မုန်ယစ်ပြင်းထန် ဆင်ဆဒွန်၏ စွယ်လျှံပြီးပြန် ဦးကင်းထက်ဝယ် ကျက်စားခြင်းအလေ့ ရှိတော်မူပေ ထသော၊ ဇိနောရသနံ=ငါးမာရ်ထိပ်တင် သုံးလူ့ရှင်၏ ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်ချစ်တို့၏၊ မုခပင်္ကဇာလိနီ=ခံတွင်းဟူသော ကြာရုံတောဝယ် သောသောညစ်စီ ပျံသန်းလည်၍ ဝတ်ရည်ယူသုံး ပျားပိတုန်းနှင့် ပုံနှုန်း စံယူတူတော်မူပေထသော၊ ဂဗ္ဘိနီ=အိုခြင်းနာခြင်း သေခြင်းနှင့်ကွာ လွန်ချမ်းသာ၍ ဂုဏ်ဝါ ကြွယ်ပေါ အစဉ်ချောသည့် နိရောဓတွင် သား ရွှေစဉ်ကို ဖွားမြင်လုနီး ရင့်သန်တော်မူပြီးထသော၊ သရသွတီ=ပိဋကသုံးပုံ တည်းဟူသော သုရသတိနတ်သမီးသည်၊ အနာယာသ သဒတ္ထသူဒနီ= အသွယ်အသွယ် လွန်ဆန်းကြယ်သည့် ဓိပ္ပါယ်အတ္ထ သဘာဝနှင့် တမျှပုံယူ သားသည်းအူကို လွယ်ကူနှင့်ပင် မမြိုငြင်ဘဲ သန့်စင်တော်မူ၍၊ မေ=ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ် ဘက်ကမ်းခပ်အောင် တတ်မြောက်လိုရှိ တပည့် တော်၏၊ မုခဂဗ္ဗေ=ခံတွင်းတည်းဟူသော ပြဒုသင်ညောင် တိုက်ခန်း ဆောင်၍၊ ရမတု=အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ချမ်းသာစီးပွား တိုးစေသား ဟု သနားထောက်ကူ ငဲ့တော်မူလျက် ကြည်ဖြူနှလုံး သီတင်းသုံး၍ သက်ဆုံး မွေ့လျော် ကိန်းဝပ်တော်မူပါစေသတည်း။ ။

အစိန္တေယျ ဂုဏဝန္တနာ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

ယထာ ဇာတာဘိ ရူပဿ၊ ဝိလာသိကာဘိ ရူပိနော။
အဝါစိယာဘိ ရူပဿ၊ အဝေဒိယာဘိ ရူပိနော။

အနောပမာဘိ ရူပဿ၊ အစိန္တေယျာဘိ ရူပိနော။
တိလောကေ ရူပဝန္တာနံ၊ ဇန္တုနံ ကေတုနော နမော။

ယထာ ဇာတာဘိရူပဿ=ဖြစ်မြဲတိုင်းပင် ထက်ဝန်းကျင်၌
ကြန်အင်ဖြိုးပြည့် ရွှမ်းရွှမ်းအိသည့် ပကတိသော အဆင်းတော် လည်း
ရှိတော်မူပေထသော၊ ဝိလာသိကာဘိရူပိနော=တင့်တယ်မျိုးစုံ အဖုံဖုံကို
အကုန်လွှမ်းအုပ် ခေါင်ကချုပ်၍ ဆင်းရပ်သိင်္ဂီ ခြောက်ရောင်ခြည်ဖြင့်
ကြည်ဖွယ်သာမော ဖူးသူဩဈ ပြေချောသပ္ပာယ် လှမျိုးကြွယ်လျက်
အလွန်တင့်တယ်သော အဆင်းတော်လည်း ရှိတော်မူပေထသော၊
အဝါစိယာဘိရူပဿ=သောင်းကျော်ကမ္ဘာ သက်ရှည်ကြာသည့် ဗြဟ္မာ
မဟေ လျှာကုဋေဖြင့် ဆန်းနေဂိုဏ်းညီ ဂါထာသီလျက် ကျူးချီစွမ်းကုန်
ဆိုပါတုံလည်း မကုန်နိုင်ရာ များလှစွာသည့် ဆင်းဝါတန်ခိုး အမျိုးမျိုးနှင့်
ပြည့်ဖြိုးတော်မူပေထသော၊ အဝေဒိယာဘိ ရူပိနော=သာရိပုတ္တရာ ထေရ်
မဟာလို များစွာသင်္ချေ ဉာဏ်ကဝေတို့ ထွေထွေအားသစ် ဉာဏ်ကုန်
လှစ်၍ ရှင်ချစ်ရုပ်ပုံ တင့်မျိုးစုံကို ဒါရုံဆင့်ဆင့် ကြောင်းကျိုးသင့်အောင်
နှိုင်းချင့်စူးစမ်း ဉာဏ်လက်လှမ်းလည်း ဆုံးခန်းပိုင်ပိုင် မသိနိုင်သည့်
ရောင်စိုင့်နဂ္ဂိ ရဲရဲညီသော အဝေဒိယအဆင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ
ပေထသော၊ အနောပမာဘိ ရူပဿ=ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်၊ မျက်စိ နားနှာ
ကြီးမားစွာသည့် အင်္ဂါတော်များ မဆိုထားနှင့် ကော့ဖျားသေးသွယ်
မွေးရှင်ငယ်၏ တင့်တယ်လေဟန် ပုံသဏ္ဌာန်ကို နှိုင်းစံပြိုင်ယှဉ် ပမာတင်
ဘို့ သုံးခွင်လောက ရှိသမျှ၌ မရဘယ်မှာ ကွာကြီးကွာ၍ နှိုင်းရာတန္တိ
ဘက်မရှိသော အတုလိယ အဆင်းတော်လည်း ရှိတော်မူပေထသော၊
အစိန္တေယျာဘိရူပိနော=စိန္တာကဝိန် သုခမိန်သိန်းသောင်း ဉာဏ်စုံပေါင်း၍

ကျိုးကြောင်းမြော်ခေါ် ကြံပါသော်လည်း ဆင်းတော်တင့်ပုံ သရုပ်စုံကို အကုန်စေ့၌ ကြံတွေးဆ၍ မရနိုင်ချေ ဉာဏ်ညွန့်ကြွေသည့် အစိန္တေယျ အဆင်းတော်လည်း ရှိတော်မူပေထသော၊ တိလောက=ဗြဟ္မာ လူ နတ် ဘုံသုံးရပ်၌၊ ရူပဝန္တာနံ=အလွန်အမင်း အဆင်းရူပ အလှကြီးလှကြ ကုန်သော၊ ဇန္တုနံ=သင်္ချေများစွာ သတ္တဝါတို့၏၊ ကေတုနော=ထိပ်ခေါင် ဦးစီး မှန်ကင်းကြီး တစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ=လောက ထွတ်ဖူး မြိုက်မျိုးဥသျှောင် ဘုန်းခေါင်စောထီး မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးအား၊ နမော=အနန္တဂုဏ် ကျေးဇူးဟုန်ကို ယုံကြည်မြတ်နိုး မာန်ညွန့်ကျိုးလျက် ရှိခိုးဦးနှိမ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။

-----*-----

ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးသည့် ဗုဒ္ဓပဏာမဂါထာ

ဇိနံ မာကေဇသောဘေသံ၊ တိလောက ကေဇ ကေသရံ။
ဗြဟ္မမောဠိ နတပ္ပါဒံ၊ ဝန္နေ ဘဂါန မာလယံ။

မာကေဇသောဘေသံ=လစန်း၏ကျက်သရေ၊ ကြာပန်း၏ ကျက်သရေတို့ထက် ဆထက်ထောင်ရာ သာလွန်မြင့်မြတ်တော်မူပေထ သော၊ တိလောက ကေဇ ကေသရံ=လောကသုံးဘုံ ကြာသုံးရုံတို့၏ ပန်းဝတ်မှုသဘွယ် ဖြစ်တော်မူပေထသော၊ ဗြဟ္မမောဠိ နတပ္ပါဒံ= ဗြဟ္မာမင်းအပေါင်းတို့၏ ဦးခေါင်းညွတ်ရာ ခစားကြရာ စကြာရေးမှတ် ထူးမြတ်သောခြေတော်အစုံ ကြာပဒုံလည်း ရှိတော်မူပေထသော၊ ဘဂါန မာလယံ=ခြောက်တန်သော ဘုန်းတော်အပေါင်း အကောင်းဆုံး အမြတ်ဆုံးသော ဂုဏ်တော်တွေ၏တည်ရာ ဘဂဝါဂုဏ်တော်တွေနှင့်

လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေထသော၊ ဇိနံ=ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်ကို၊
အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ=ရှိခိုးပါ၏။ ။

-----*-----

ဗုဒ္ဓဝံသ ဌကထာလာ သမုဒ္ဒရာကြီးနှင့်တူသော

ဗုဒ္ဓရတနာ ပဏာမ ဂါထာ

ဧကန္တသာရဒံ သေဌံ၊ ဝန္တေ ကန္တဂူဏာကရံ။

ဧကက္ခရာဒိနာ ဓမ္မံ၊ ဒေသိတာရံ ဇိနမ္ပုဓိ။

ဧကန္တသာရဒံ=ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာအေးမြ ဘေးမခတ်
ပူစခပင်း အားလုံးလင်း၍ ငြိမ်းခြင်းဧကန် စင်စစ်မှန်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
နှစ်ဩဇာကို ကောင်းစွာတိုက်ကျွေး ပေးသနားတော်မူပေတတ်ထသော၊
ဧကန္တဂူဏာကရံ=ဘုန်းတန်ကြီးမား လာဘ်များစေရန် ရည်သန်စိတ်ကွက်
မြူမဘက်ဘဲ သက်သက်ချစ်ကြည် ကောင်းစိတ်ရည်၍ အရှည်ချစ်ကြူး
နိဗ္ဗာန်ကူးအောင် ထူးထူးထွေရာ ဒေသနာဖြင့် ကောင်းစွာထင်လင်း
ဆုံးမခြင်းကြောင့် မယွင်းနိစ္စ ဆင်ထိုက်လှသော အနန္တဂုဏ် ကျေးဇူး
ဟုန်တို့ စုပုံကြရာ တည်နေရာကြီးအစစ် ဧကန်ဖြစ်တော်မူပေထသော၊
ဧကက္ခရာဒိနာ=တစ်လုံးအက္ခရာ အစဖြာ၍ များစွာသိန်းသောင်း
ပုဒ်အပေါင်းဖြင့်၊ ဓမ္မံ=ကျင့်ကြံကြသူ ဟိန္ဒူကို အပူမီးဘေး ပါယ်နှင့်
ဝေးအောင် မနွေးပို့ဆောင် ကောင်းဘို့နောင်တည့် လေးထောင်
ရှစ်သောင်း တရားပေါင်းကို၊ ဒေသိတာရံ=ကိုယ်ကျိုးမမြော် မေတ္တာ
တော်ဖြင့် ဟောမိန့် တော်မူပေတတ်ထသော၊ ဇိနမ္ပုဓိ=ငါးမာရ်အမှောင့်
ရန်သူငြောင့်ကို စိုးနှောင့်မဘက် ဘုန်းတော်စက်ဖြင့် သက်သက်အေးလူ
အောင်တော်မူသည့် သုံးလူထွတ်ထား မြတ်ဘုရားဟု မြသားပမာ

အေးကြည်စွာသော မဟာသမုဒ္ဒရာကြီးကို၊ အဟံ=တပည့်တော်သည်၊
ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ=သတပတ် ရွှေကြာ ငုံ့မာသို့ နှစ်လွှာသောလက် စုံကာ
ယှက်၍ နှစ်သက်ကြည်ယုံ ကိုးပါးသော အရှင်ဂုဏ်ကို ဦးပုံဝပ်လျှိုး
မာန်ညွန့်ကျိုးလျက် ရှိခိုးဦးနှိမ်ပါ၏ မြတ်စွာ ဘုရား။ ။

-----*

ဗုဒ္ဓဝံသ ဌာနထာလာ ဓမ္မဝန္တနာဂါထာ

ဝိမုတ္တေကရသံ ဓမ္မံ၊ ဝန္တေက ဇိနသမ္ဘဝံ။

ဧကန္တ ပူဇိတံ တေန၊ မုနိနာ ဒိစ္စဗန္ဓနာ။

ဝိမုတ္တေကရသံ=ငါးပါးခန္ဓာ လောင်မီးစာတို့ ကင်းကွာငြိမ်းဘိ
ဝိမုတ္တိဟု အရိယဩဇာ မွန်မြတ်စွာလျှင် ချမ်းသာအစု မြိုက်ဆီစုသည့်
တခုတည်းသော အရသာရှိတော်မူပေထသော၊ ဧကဇိနသမ္ဘဝံ =
အခေါင်ထိပ် နင်း တုဘက်ကင်းသည့် ရှင်ရင်းဇိနော် စိန္တေယျော်သည်
ဟောဖော်ရင့်ကျွေး ဖွင့်ထုတ်ပေးမှ ဖွေးဖွေးလက်လက် ရောင်စုံယှက်၍
ပေါ်ထွက်တော် မူပေထသော၊ အာဒိစ္စ ဗန္ဓနာ=ယူဇနာမှန်း သုံးသန်း
အကျယ် လေးကျွန်းနယ်တွင် မှောင်စွယ်ကိုခွင်း ရှင်နေမင်း၏ ဆွေရင်း
မိတ်စစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူပေထသော၊ တေန မုနိနာ=ဥေယျဗျာဠာအင်
တက်တက်စင်ကို အမြင်ပေါက်ပြီး ထိုမြတ်စွာဘုရားကြီးသည်၊ ဧကန္တ
ပူဇိတံ=အာရုံပြုရာ ပွားများကာဖြင့် မကွာထက်ချပ် နိစ္စဗဒ်လျှင် ဆည်းကပ်
ကော်ရော် စင်စစ်ပူဇော်အပ်တော်မူပေထသော၊ ဓမ္မံ=မဂ်လေးတန်
ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ် အမြတ်ဆယ်ဘော် တရားတော်ကို၊
အဟံ=တပည့်တော်သည်၊ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ=သတပတ် ရွှေကြာ ငုံ့မာသို့
နှစ်လွှာသောလက် စုံကာယှက်၍ နှစ်သက်ကြည်ယုံ ခြောက်ပါးသော

တရားဂုဏ်ကို ဦးပုံဝပ်လျှိုး မာန်ညွန့်ကျိုးလျက် ရှိခိုးဦးနှိမ်ပါ၏ တရား
တော်ဘုရား။ ။

-----*-----

ဗုဒ္ဓဝံသ ဌကထာလာ သံဃဝန္တနာဂါထာ

ဧကန္တ ပုညဓေတ္တဂုံ၊ ဧကန္တ သာရသမ္ဘဝံ။
ဧကန္တ ဝိစိနံ သံဃံ၊ ဝန္တေက ဂုဏသဂရံ။ ။

ဧကန္တပုညဓေတ္တဂုံ=ကောင်းမှုမျိုးကို စိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာမြေ
ကောင်းကြီး စင်စစ်ဧကန်ဖြစ်တော်မူပေသော၊ ဧကန္တ သာရသမ္ဘဝံ=
အခွန်အကာ ဘိတ်မပါဘဲ ကောင်းရာစင်စစ် တရားနှစ်ကြောင့် ရှင်ချစ်
ဘုန်းမော် မြတ်ဇီနော်၏ သားတော်ရင်နှစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူပေသော၊
ဧကန္တဝိစိနံ=သဿတနယ် ရွှေဒနယ်နှင့် မနွယ်မစပ် လွန်ဖြောင့် မတ်သည့်
ထွက်ရပ်လမ်းစ မဇ္ဈိမဟု မြတ်လှဧကန် အကျင့်မှန်ကို မဟန္တာရုံ ဉာဏ်
စွယ်စုံဖြင့် အကုန်ဖွင့်လှစ် စိစစ်တော် မူပေသော၊ ဧက ဂုဏသဂရံ=
ကိုးပါးဂုဏ်ရှိန် ထိန်ထိန်ကွန့်မြူး မြတ်ခေါင်ကြူးသား ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်
အဖုံဖုံဟု ရောင်စုံပြီးပြန် ယိုးယိုးယက်သည့် အမျက်ရတနာ သိန်းများ
စွာတို့ တည်ရာမှန်ဟုတ် ဂုဏ်အချုပ်ကြောင့် သမုဒ္ဒရာကြီး သဘွယ်
ဖြစ်တော်မူပေသော၊ သံဃံ=သမုတိသံဃာနှင့်တကွ ရှစ်ပါးသော
အရိယာသံဃာတော် မြတ်အပေါင်းကို၊ အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ-
ဝန္တာမိ=သတပတ်ရွှေ့ကြာ ငုံ့ပမာသို့ နှစ်လွှာသောလက် စုံကာယုတ်၍
နှစ်သက်ကြည်ယုံ သံဃာဂုဏ်ကို ဦးပုံဝပ်လျှိုး မာန်ညွန့်ကျိုးလျက် ရှိခိုး
ဦးနှိမ်ပါ၏ သံဃာတော် အရှင်မြတ်ဘုရား။ ။

----- * -----

ရတနာသုံးပါးနှင့်တကွ
ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ကန်တော့ရန် ပါဠိ အနက်

နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ၊

နမော ဂန္ထကာရဿ လယ်တီမဟာထေရဿ။ ။

ဗုဒ္ဓဿ=သစ္စာလေးဆင့် ဖွားဖွားစွင့်လျှင် ပွင့်တော်မူငြား မြတ်
ဘုရားအား၊ နမော=စေတနာဇောစူး မနောမြူးလျက် ကြည်နူးသဒ္ဓါ
ရှိခိုးပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။

ဓမ္မဿ=ဒေသနာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အရောင်များပြား
မြတ်တရားအား၊ နမော=စေတနာဇောစူး မနောမြူးလျက် ကြည်နူးသဒ္ဓါ
ရှိခိုးပါ၏ တရားတော်မြတ်ဘုရား။

သံဃဿ=များစွာထောင်သောင်း သံဃာတော်အပေါင်းအား၊
နမော=စေတနာဇောစူး မနောမြူးလျက် ကြည်နူးသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်
မြတ်ဘုရား။

ဂန္ထကာရဿ=ဒီပနီကျမ်း အခန်းခန်းကို ကြိုးပမ်းသမ္ပူ ချွင်လန်းစွာ
ပြုတော်မူပေထသော၊ လယ်တီမဟာ ထေရဿ=ကမ္ဘာ့မဏ္ဍိုင်ကြီးပမာ၊
ကမ္ဘာ့အလင်းရောင်ကြီးပမာ၊ ကမ္ဘာ့ကျွန်းကြီးပမာ၊ ကမ္ဘာ့ကျက်သရေကြီး
ပမာ၊ ကမ္ဘာ့တက်နေကြီးတဖြာ အရာမကသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
တို့ကြောင့် ယုံကြည်အားထားရာ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေသည့်
ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော် မဟာထေရ်မြတ်ကြီးအား၊ နမော=
စေတနာဇောစူး မနောမြူးလျက် ကြည်နူးသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်မြတ်
ဘုရား။

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ကန်တော့ရန်
အာစရိယဝန္တနာ ၂-ဂါထာ

ဝဇ္ဇယမ္မာဘိ သန္တတ္တာ၊ သတ္တာ သိတျာဘိလာသိနော။

ယဿုပ္ပါဒါ ဟိလာဒိသု၊ လယ်တီသီတဂုနော နမော။

ယဿ လယ်တီသီတဂုနော=အကြင်သီလ သမာ မိပညာဟု သိက္ခာသုံးအင် ရောင်ရှင်အေးကြည် ဖိတ်ဖိတ်လည်သည့် လယ်တီ ဘုန်းမော် ထေရ်ကျော်သေဌ်နင်း ရွှေလမင်းကြီး၏၊ ဥပ္ပါဒါ=တောင်ထိပ်၌ ကြာ ဖြစ်ပေါ်လာသို့ အံ့ရာထူးထွေ မြန်တိုင်းမြေဝယ် တေဇာကွန်မြူး အကျူး အကျော် ပေါ်ထွန်းတော်မူလာခြင်းကြောင့်၊ ဝဇ္ဇယမ္မာဘိ သန္တတ္တာ= ဝဋ် သံသရာ သဲကန္တာ၌ နွေကာလကြီး လွင်တီးတီးဝယ် မီးဆယ့်တစ်တန် သူရကန်ဖြင့် ပူပန်ညှိုးနွမ်း ပင်ပန်း၍နေကြကုန်သော၊ သိတျာဘိ လာသိနော=ဘေးဒဏ်ရန်မာရ် အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ဆင်းရဲကိန်းတို့ ငြိမ်းကြီးငြိမ်းရာ မြတ်ချမ်းသာကို လွန်စွာတောင့်တ မြော်လင့်ကြ ကုန်သော၊ သတ္တာ=သန်းပေါင်းများစွာ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟိလာဒိသု= မိန့်ကျူးသံဝါ ဒေသနာနက်လေး ကြည်ဓာတ်ပေးသဖြင့် ချမ်းအေး ရွှင်လန်းကြလေကုန်ပြီ၊ တဿ လယ်တီသီတဂုနော=ထိုသီလ သမာ မိပညာဟု သိက္ခာသုံးအင် ရောင်ရှင်အေးကြည် ဖိတ်ဖိတ် လည်သည့် လယ်တီဘုန်းမော် ထေရ်ကျော်သေဌ်နင်း ရွှေလမင်းကြီးအား၊ နမော= လူ့ဘုံငြီးငွေ့ ထက်ဘုံမွေ့သည့် ဘုန်းဟေ့ရှင်ထူး ဂုဏ်ရောင်မြူးကို ချီးကျူးဝန္တနာ ရှိခိုးဦးနှိမ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာဘုရားကြီးအား
တစ်နည်း ကန်တော့ရန်

နာနာရဌ နိဝါသီနံ၊ တမံ မောဟံ ဝိဓံသိနော။
ဓမ္မောဘာသံ ဓာရေန္တဿ၊ လယ်တီဘာဏုမတော နမော။

နာနာရဌနိဝါသီနံ=တိုင်းအလီလီ ပြည်အစို့စို့ မြို့အထွေထွေ
သောင်းတိုက်မြေဝယ် တည်နေလေ့ရှိကြကုန်သော၊ ဇနာနံ=တရုတ်တစ်ပါး
ခြားနားအယူ ဗိုလ်လူခပင်း အသင်းသင်းတို့၏၊ တမံ မောဟံ=ဘဝဘဝါ
ကမ္ဘာဘာက မကွာအစဉ် ကိုယ်တွင်ကိန်းဝပ် လေးရပ်ပိတ်ပုံး မောဟ
တည်းဟူသော အမှိုက်တုံးကြီးကို၊ ဝိဓံသိနော=မျှန်မျှန်ကြေမွ တစမကြွင်း
အားလုံးလင်းအောင် ဖြိုခွင်းသုတ်သင်တော်မူပေထသော၊ ဓမ္မောဘာသံ=
သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲလှစွာ ဘိဓမ္မာဟု ဒေသနာ ရောင် ခြည်တစ်
ထောင်ကို၊ ဓာရေန္တဿ=မြို့ပြပြည်ရွာ နယ်တကာကို ဒေသနာငြမ်း
ကြွချီမြန်း၍ ကြိုးပမ်းသက်စွန့် နောက်မတွန့်ဘဲ အခွန်မြင့်ရှည်
ကျွတ်စိမ့်ရည်၍ လှည့်လည်ဆောင်ကြဉ်းတော်မူပေထသော၊ လယ်တီ
ဘာဏုမတော=ပညာဣန္ဒြေ ထောင်ရောင်ဝေသည့် မထေရ်ဇာနည်
ဆွယ်မမှီသား လယ်တီဘုန်းမော် နိုင်ငံကျော်သည့် မဟော်သေဌ်နင်း
ရှင်နေမင်းကြီးအား၊ နမော=ဆယ်ချောင်းစုံလက် ဦးထိပ်ရွက်၍ နှစ်
သက်မြတ်နိုး လွန်အားကိုးလျက် ရှိခိုးဦးနှိမ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ ။

စစ်ကိုင်းတောင်ငိုး

မဟာဇောဝန် လယ်တီစကြ ကျောင်းတော်ကြီး၌

၁၂၈၃-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း-၁၃-ရက်တွင်

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူသော

နေ့ထူး နေ့မြတ်ဟု အထိမ်းအမှတ်ပြုလုပ်သော

ဆီမီးပွဲတော်ကြီးတို့ကို ဝံ့ချီး ကျင်းပရာ၌

ဇမ္ဗူပတိချောင် ဦးပဒုမ အရှင်သူမြတ် ရေးသားအပ်သော

ဘုန်းတော်ဘွဲ့ ရတုပိုဒ်စုံ

၁။ ဇေယျဇေယျာ။ ။ကောင်းချီးသာပိမ့်၊ မဟာဝိသိဋ္ဌ၊ ရှေးပုညိဒ်
ကြောင့်၊ တိဟိတ်ဇာနည်၊ အာသဘီဟု၊ မဟီကျွန်းလုံး၊
ပွဲတင်ချုန်းသား၊ မြင့်ဆုံးဥက္ကဋ္ဌ၊ မထေရ်မြတ်သည်၊ တေ အဋ္ဌ
ဒွိ ဧကံ၊ သက္ကရာဇ်တွင်၊ ကသစ်ပန်းမြိုင်၊ ပွင့်ဖူး ပြိုင်လျက်၊
နှင်းဆိုင်အပျော်၊ လနတ္ထော်ဝယ်၊ ငွေသော်စန္ဒ၊ လျှမ်း
လျှမ်းကြွသည့်၊ တေရသမီ၊ ရက်တိထီဝယ်၊ လယ်တီနေမျိုး၊
လူထိပ်မိုး၏၊ သက်ဇိုဝ်းရောက်လှဲ့၊ ချင့်ထောက်ခဲ့သော်၊
ခုနစ်ဆယ့်ငါး၊ ဝါတော်အားဖြင့်၊ ကြီးမား သိက္ခာ၊ ဆပညာတည့်၊
ဖွားရာရက်နေ့၊ သာချမ်းမြေ့ဝယ်၊ ဘုန်းဟေ့တေဇော်၊ မြတ်
ဇီနော်အား၊ ဆွမ်းတော် ညောင်ရေ၊ အောင်သပြေနှင့်၊ ထိန်ဝေ
ကွန်မြူ၊ မြင်သူမူးမျှ၊ မီးရှူးသောင်း ထောင်၊ လျှပ်စစ်ရောင်ကို၊
တတောင် ရိုးလုံး၊ ငွေရည်ဖုံးသို့၊ အုံးအုံးပွဲတင်၊ ပွဲကြီးယင်သည်။
မြေပြင်ညိုးညံ ခြိမ့်ပွဲတည်း။

၂။ သေလသေလာ။ ။တောင်တကာတွင်းများစွာသောင်းသောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ လွတ်ကြောင်း ကြံစည်၊ ဈာန်ဝသီနှင့်၊ လေးလီသမ၊ ပဓာနကို၊ နိစ္စမြဲမြဲ၊ ကြိုးစားသန်လျက်၊ ပျော်စံ မှီတင်း၊ သုံးမွေ့ခြင်းကြောင့်၊ တောင်မင်း ဝိသိဋ္ဌ၊ ဇေယျာ ထိပ်တွင်၊ ဖိတ်ဖိတ်တောက်လွန်၊ စိန်ရည်သွန်သို့၊ ဇေတဝန်ခေါ်၊ စံကျောင်းတော်ဝယ်၊ ထေရ်မော် ဖွားချိန်၊ သုဒ္ဓဒိန်၌၊ ထိန် ထိန်ဝင်းပြောင်၊ မီးသောင်းထောင်ကို၊ ဘုန်းခေါင်သမ၊ ကိုယ်စားပြု၍၊ သုံးလူထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရားအား၊ ဆပွားစိတ်စေ၊ ပသန္နေဖြင့်၊ ရှိသေညွတ်ကျိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးဦးတင်၊ ကုသိုလ်လျဉ်ကြောင့်၊ ချစ်ရှင်ဘုန်းမို့၊ တက္ကသိုလ်မူ၊ မှောင် ဆိုလေရွေ့၊ အကုန်သွေ့လျက်၊ ချမ်းမြေ့အေးလူ၊ ကျွတ် ထိုက်သူကို၊ ကယ်ယူနိုင်စေ၊ ဆုပန်ချွေလျက်၊ ဝေဝေပုံယင်၊ လျှံပွဲဆင်သည်။ ။ ဝေဟင်မိုးယံ လှိုမ့်လှဲတည်း။

၃။ ထေရထေရာ။ ။ကဝိန္ဒာတို့၊ ပဏာတင်ချီ၊ စက်နှစ်လီတွင်၊ ဦးသီညွတ်ခ၊ ဝင်းဝင်းရသား၊ သံဃာ့ဦးကိုင်၊ ထေရ်ဘုန်း လှိုင်သည်၊ ဂနိုင်ထွေဆန်း၊ ရေယဉ်စန်းနှင့်၊ ခင်တန်းယှက်နွယ်၊ လွန်ပျော် ဘွယ်သား၊ ကျောင်းငယ်ကျောင်းကြီး၊ အသီးသီးတို့၊ ထိန်ညီး သိုက်မြိုက်၊ ဤကျောင်းတိုက်ဝယ်၊ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပြုံး၊ သက်တန်း ဆုံးအောင်၊ ကျင့်သုံးမွေ့လျော်၊ စံနေသော်လျှင်၊ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွဟု၊ တောင့်တ နေဆဲ၊ ရုတ်ခနဲပင်၊ ဖယ်လွှဲတော့မည်၊ ကြားရသည်ကြောင့်၊ မကြည်စိတ်ထား၊ ရေနည်းငါးသို့၊ များပြား ရှင်လူ၊ ဇေယျာသူတို့၊ အူအူ သောင်း

သောင်း၊ တုပ်ဝပ်ညောင်း၍၊ လျှောက်တောင်းပန်ထွာ၊
ဦးတင်ပါ၏။ ဆရာဘုန်းဝေ၊ နေမင်း ဆွေသည်၊ မကွေ့နိစ္စ၊
မြတ်ဓမ္မဟု၊ ရသအေးကြည်၊ ရွှေနို့ရည်ကို၊ အရှည်မြင့်ညောင်း၊
တိုက်စေကြောင်းဖြင့်၊ သောင်းသောင်း လူရှင်၊ ပင့်လျှောက်
တင်သည်။ ။သေနင်ပျိုးဟန် သိမ့်သဲတည်း။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော
“ မိုက်မလင်းနိုင်လို့ ”-အစချီသော လေးချိုးကြီးကို မှီငြမ်းပြု
ရေးသားဖွဲ့ဆိုအပ်သော

ဆုံးမစာ ကေပိန် လင်္ကာ

- ဆိုပိန့်မှန်ရာ၊ ကျမ်းဂန်လာဖြင့်၊ ဉာဏ်မှာစိုက်စူး၊ ဆင်ခြင်
ဦးလော့၊ ရှည်ကြူးသို့စင်၊ သံသာခွင်၌၊ အမြင်ဘောက်ယွင်း၊
မိုက်မလင်း၍၊ မြိုက်ခင်းညာဆီ၊ ခါတော်မှီအောင်၊
ဝေ့သီနိုင်ဘဲ၊ ဩဃဝဲ၌၊ ထပ်လဲသုံသုံ၊ နေ့ရက်ကုန်၍၊ ဆန်
စုန်မျောလတ်၊ တောမသတ်သည့်၊ ရဟတ်ဗွေချာ၊
ကြောက်ဖွယ်ရာတည်း။
- ငါးဖြာစုံညီ၊ ဒုလ္လဘီဟု၊ ကြုံမှီခေတ်တွင်း၊ စက်စုံကျင်းသား၊
မှန်ကင်းစိုက်ထူ၊ လူ့ထက်လူဟု၊ ဇမ္ဗူသောင်းခေတ်၊
ကောင်းစွာဖြစ်လည်း၊ အနှစ်မဲ့သော၊ အကာတောဝယ်၊
ဗျာမောဝင့်ကျယ်၊ တနွယ်နွယ်လျှင်၊ အကယ်သို့ပင်၊
ဟုတ်နိုးထင်လျက်၊ အမြင်မဖြောင့်၊ အညဉ်ထောင့်၍၊
မှောင့်ထက် သာမှောင်၊ မိုးတိမ်တောင်နှင့်၊ သန်းခေါင်

လမိုက်၊ မီးသွေးတိုက်ဝယ်၊ အလိုက်ဘာသာ၊ ဝါသနာဖြင့်၊
ဟုတ်ရာစေ့စေ့၊ မြင်မငွေ့ဘဲ၊ ထင်ရွှေ့နှင့်သာ၊ အလေ့ရှာ၏။

➤ အခါနာရီ၊ ရွှေ့ရွှေ့ချီသား၊ တိထီဆန်းဆုတ်၊ အတွင်
ချုပ်သည့်၊ သုတ်သုတ်ရက်ရေ၊ နားမနေဘဲ၊ မသွေနှိပ်စက်၊
ဇရာလက်တွင်၊ အသက်ကုန်ဆုံး၊ ပျက်ပြိုပြုန်း၏။

➤ သုံးလောကဓာတ်၊ ကြွင်းမလှုပ်ဘဲ၊ သူသတ်အချွန်၊ လက်
မရွံ့ကို၊ သက်ခွန်ဘဏ္ဍာ၊ သွင်းဘို့ငှါလျှင်၊ ခန္ဓာရုံကြီး၊
မြဲပြတီးက၊ အငြီးဖြေကာ၊ စားအစာနှင့်၊ မကွာနေည၊
စောင့်ရှာကြ၏။

➤ မိုက်စလူလူ၊ သို့ပါမူလည်း၊ ပူနွယ်ဆွေးနွယ်၊ ရေးခွင့်
ကျယ်ကို၊ အေးဘွယ်ထင်မှတ်၊ အစဉ်ငတ်၍၊ မသတ်
အာသာ၊ ထပ်ခါခါလျှင်၊ တဏှာစွဲတုံ၊ ရစ်မူးဟုန်ဖြင့်၊
အာရုံဓမ္မ၊ ပြာပုံမွ၌၊ ရသရှာယူ၊ ပမာမူသော်၊ ရွာသူတို့ဝက်၊
ဆူတိုင်းခက်သား၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ပင်၊ ကြောင်ကြောင်
မြင်လည်း၊ ရွှင်နိုင်လေအား၊ ဝက်အလားသို့၊ ထောင်
လွှားခက်ထန်၊ ရမ္မက်လျှံ၍၊ ခြွေရံသင်းပင်း၊ ကိုယ့်နယ်
တွင်းမှာ၊ ကိုယ်မင်း ဟုပင်၊ နှင့်စိတ်ထင်၏။

➤ လေးအင်သစ္စာ၊ နက်နဲစွာကို၊ ဉာဏ်မှာဘောက်ထွင်း၊
ပေါ်မလင်းအောင်၊ ဖော်သင်းရံရွှေ၊ မိတ်သင်းတွေနှင့်၊
မကွေစပ်ယှက်၊ မာလောခက်သို့၊ ခင်မက်တွယ်ပုံ၊ အရံစုံကို၊
အကုန်ပိုက်ဖြား၊ ဟုတ်ယောင်ကားနှင့်၊ တက်ကြွား ဂုဏ်မာန်၊
ပုံဟန်ပန်ဖြင့်၊ ပေါ်ရံဘန်းပြ၊ ဖုံးရှာကြ၏။

- အတ္တစွဲရာ၊ နင့်ခန္ဓာလည်း၊ မကြာပျက်ကြေ၊ ထုံးပြာမြေနှင့်၊ မိတ်ဆွေစင်စစ်၊ ဧကန်ဖြစ်၏။
- အားသစ်ကုတ်ကော်၊ ကြိုးပါသော်လည်း၊ မပေါ်စွန်းမြတ်၊ ကျိုးမနပ်ဘဲ၊ ကပ်ပေါင်းသင်္ချေ၊ ရှုံးခဲ့လေပြီ၊ မရေမရာ၊ တငါငါနှင့်၊ ရှည်ကြာစွဲသုံး၊ ငါတစ်လုံးကား၊ အနှုံးမဖွယ်၊ လွန်သေးငယ်လျက်၊ သုံးသွယ်မြုံ့သိုက်၊ ဘုံတလှိုက်ဝယ်၊ တုန်ရိုက်ဆူညံ၊ မြူမချန်ဘဲ၊ ပူလျှံတောက်ညီး၊ အသေမီးက၊ အပြီးကုန်စင်၊ ဘုံတခွင်ကို၊ တွင်တွင်လောင်မြိုက်၊ အပြောင်တိုက်လျက်၊ အမှိုက်ဝဋ်နွယ်၊ သဲသဲကြွယ်လည်း၊ အကယ်မလောက်၊ သူသာမောက်၍၊ နောက်နောက် ကမ္ဘာ၊ ဖန်ဖန်လာလည်း၊ အစာတခု၊ သူ့ထံစု၏၊ ဗိုလ်ထုပ်ရင်၊ အကုန်ဝင်သား၊ သင်္ခံတမှန်၊ ရုပ်နှင့်နာမ်ကို၊ ဝန်းရံပိတ်ဆီး၊ မှောင်ထူကြီးကြောင့်၊ မီးဆယ့်တဖြာ၊ ဘယ်သောခါဝယ်။ ။ လောင်စာသိမ်း၍ ငြိမ်းမည်နည်း။

-----*-----

ကျေးဇူးငှာ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော
 “ ဖြစ်မဆုံးနိုင်ဘူး ” -အစချီသော လေးချိုးကြီးကို မှီငြမ်းပြု
 ရေးသားဖွဲ့ဆိုအပ်သော

ဆုံးမစာ ကေပုဒ်လင်္ကာ

- သိစိမ့်သေချာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်၊ ကောင်းစွာစိစစ်၊ ဉာဏ်ကုန်လှစ်လော့၊ ဖြစ်ချည်ပျက်ချည်၊ မြဲမတည်ဘဲ၊ ဆုံလည် နွားနှုံး၊ သွားမဆုံးတည့်၊ ခေတ်သုံးနှောင်ဗွေ၊ ရောင်ပေပေနှင့်၊

မှောင် တွေဝိုင်းမိ၊ မှိုင်းလုံးပိလျက်၊ ဖောင်းဖိဖြစ်ပုံ၊ ကြခတ်
ရုံလို၊ အကုန်စိတ်စော၊ တွေးမိမော၏။

➤ လောကလောကာ၊ ဝဋ်သုံးမြွာတွင်၊ မိုက်ရာကမ္ဘာ၊ ထိုက်ရာ
နားလျက်၊ တရားလွင့်စင်၊ ငါကောင်ထင်၍၊ အမြင် မှန်းရမ်း၊
တစမ်းစမ်းနှင့်၊ စခန်းရင်ဆိုင်၊ မတွေ့နိုင်ဘဲ၊ လက်မှိုင်ချ၍၊
တဝေဝေလျှင်၊ ရစ်ကွေ့ဝိုက်ကာ၊ စုံရေသာဖြင့်၊ အောက်ရွာ
နယ်ထဲ၊ ပါယ်ငရဲ၌၊ ထယ်လဲသာစည်၊ ယက်ကန်း ရှည်သို့၊
မပြည်ဝဋ်နွယ်၊ နှောင်ကြိုးနှယ်လျှင်၊ ကျွတ်လွယ်အရေး၊
မသီ ဝေးအောင်၊ ရီမှေးမှောင်စု၊ မိုက်တောင် ထုကာ၊
လင်းမှုမခြယ်၊ နှင့်ကိုတွယ်၏။

➤ တောစွယ်ဂနိုင်၊ မွေးထုံကြိုင်သား၊ စုံမြိုင်ရွက်စိပ်၊ ဂူနန်း
ရိပ်ဝယ်၊ ကင်းဆိတ်ဖေါ်ရွှေ၊ တကိုယ်ရေဖြင့်၊ စိတ်နေစင်ဖြူ
နိမိတ်ယူလျက်၊ နိဗ္ဗူပရမေ၊ အမြန် တွေ့အောင်၊ ဈာန်လေ့
ပွားကာ၊ မနေသာဘဲ၊ ယုတ်မာ ညစ်ညမ်း၊ ဘော်လှော်
ပြွမ်းသည့်၊ ဟော့ရမ်းပွေလီ၊ နှင့်ဝသီကို၊ မကြည်မုန်းလှ၊
နှလုံးရှပြီ၊ မိုက်စမပြေ၊ ထုံပေပေနှင့်၊ စိတ်နေဝိုးဝါး၊
ပေါ်စားစားလျှင်၊ တရားလက်ကိုင်၊ ခုနေ့တိုင်အောင်၊
ခိုင်ခိုင်ကြိုးကုတ်၊ အားမထုတ်ဘဲ၊ ဤရုပ် ဤနာမ်၊ ဤ
သန္တာန်နှင့်၊ ဤဟန် ဤမှု၊ ဤအယူကား၊ မဖြူသေးလို၊
မြူကြေးပိုလျက်၊ တကိုယ် ကောင်းတန်၊ တစောင်းကြံလည်း၊
နောက်ဆံထွေးယှက်၊ အရေးခက်သား၊ မသက်သာလေ၊
ကျောက်စွဲလှေသို့၊ ဆယ်ထွေ နှောင်ကြိုး၊ ထောင်တမျိုးဖြင့်၊
အိုးနှင့်အိမ်တွင်၊ သေဇောငင်တောင်၊ နှင်မလွတ်ဘဲ၊

နင်ဇွတ်ဆွဲလျက်၊ လူးလဲညစ်တုံ၊ နင့်ဖြစ်ပုံကို၊ အကုန်လှစ်ဖွင့်၊
ပြောမသင့်ဘု၊ နင့်ကိုယ် နင်သာ၊ အပူရှာသည်။ ။ နင်သာ
လွတ်အောင် ရှောင်လေတည်း။ ။

-----*-----

တစ်နည်း ဆုံးမစာ ကေပိုဒ် လင်္ကာ

- ကြားပိမ့်ဗိုလ်လူ၊ နားစိမ့်မူလော့၊ ဆူဆူပရမေ၊ မြတ်စိန္တေတို့၊
ပဝေရှည်ကြာ၊ ရှေးသောခါဝယ်၊ ဂင်္ဂါသဲမျှ၊ ပွင့်ကုန်ကြ၍၊
များလှဝေနေ၊ ယုတတွေကို၊ အောင်မြေဘုံစံ၊ နန်းနိဗ္ဗာန်သို့၊
အမြန်ရောက်အောင်၊ မဂ္ဂင်ဖောင်ဖြင့်၊ ပို့ဆောင်ကြဉ်းမည်၊
တရားစည်ကို၊ ဆော်လည်ခြိမ့်ခြိမ့်၊ တသိမ့်သိမ့်နှင့်၊ ငြိမ့်ငြိမ့်
လှိုက်ဆူ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ရှင်လူခပဲ၊ သောက်သောက်လဲမျှ၊
ကျွတ်ပွဲတော်ကြီးခံကြပြီးပြီ။
- ရူးတီးရူးတာ၊ နင်တို့မှာမူ၊ ဝါသနာငြောင့်၊ အာသာ မှောင့်
လျက်၊ မဖြောင့်အယူ၊ စိတ်မဖြူဘဲ၊ အမူညစ်ကျ၊ နင့်မှာစု၍၊
ငါးခုအာရုံ၊ မစင်ပုံကို၊ ခုံမင်မက်မူး၊ လောက်နှယ်ရူးလျက်၊
ဟစ်ကျူးကြွေးကျော်၊ မြတ်ရှင် တော်တို့၊ ခေါ်ပါတုံငြား၊
မလိုက်အားဘဲ၊ ရှည်လျားသံသာ၊ ခုတိုင်ကြာပြီ၊ တိုက်တာ
မိုးမြေ၊ စိန်ရွှေငွေနှင့်၊ ချွေရွှေသင်းစု၊ ဘယ်တစ်ခုမျှ၊
ပျက်မှုနှင့်ဆိုင်၊ နင်မပိုင်ဘူး၊ အခိုင်အမာ၊ တငါငါနှင့်၊
ရှည်ကြာစွဲဆို၊ နင်၏ကိုယ်လည်း၊ နင်လိုရာရာ၊ မလိုက်ပါဘဲ၊
ဘာသာ လျောက်ရား၊ သဘောအားဖြင့်၊ လေးပါး ကြောင်း
အင်၊ ပြုစီရင်သော်၊ ဖြစ်ချင်တတ်တိုင်း၊ ပျက်ချင်တိုင်းပင်၊
မဆိုင်းပုံသေ၊ ဖြစ်ပျက်ချေ၏။

- သုံးထွေသာသနာ၊ ထွန်းခိုက်ခါဝယ်၊ သမ္ဘာမြင့်မောက်၊ ကံကောင်းထောက်၍၊ တယောက်ထူးလည်၊ ဖြစ်ပေသည်ဟု၊ အတည်နှလုံး၊ စွဲယူသုံး၍၊ မြင့်ဆုံးမြင့်လှ၊ ဤဘဝဝယ်၊ လောဘနယ်တွင်း၊ ကျွန်စာရင်းမှ၊ လွတ်ကင်းဘို့ငှါ၊ လေး သစ္စာကို၊ ယထာဘူတ၊ သိထိုက်လှပြီ၊ ခေတ်မှလွဲသွေ၊ ဖြစ်ရချေသော်၊ လေးထွေပါယ်ထဲ၊ နှောင်ကြိုးတဲ၍၊ မြှုပ်မြဲမြုပ်အောင်၊ နင့်ကိုဆောင်လိမ့်၊ အမှောင်ကိလေ၊ မိုက်ကင်းတွေကို၊ စစ်မြေအလား၊ ခန္ဓာငါး၌၊ သုံးပါးလက္ခဏာ၊ မှတ်တိုင်ထူ၍၊ ငါးဆူဗိုလ်မင်း၊ ဖော်တသင်းနှင့်၊ စစ်ခင်းပြီး သော်၊ အောင်စည် ဆော်လျက်၊ မြို့တော်ဝင်ရန်၊ တိပဋ္ဌာန်ဟု၊ လေးတန်တံခါး၊ ဖွင့်သောအားဖြင့်၊ ရှစ်ပါးမဂ္ဂင်၊ စလွယ်ဆင်၍၊ ပလ္လင်သဘွယ်၊ ဖိုလ်လေးသွယ်၌၊ စမ္ပယ်နိုင်မှ၊ ချမ်းသာရ၍၊ ဒုက္ခနှင့်မှာ၊ ငြိမ်းလိမ့်သာတည်း။
- တဏှာဘုရင်၊ နင့်သခင်၏၊ လိုအင်လိုက်လျော၊ မိုက်သဘောနှင့်၊ မိုက်ဇောရေတွေ၊ မွန်း၍နေသော်၊ လှိုင်းလေပြင်းပြ၊ ပင်လယ်ဝ၌၊ မျောရမည်မှာ၊ မလွဲရာသည်။ ။ သစ္စာမြင်မှ တင်မည်တည်း။ ။

တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဟူသော ဂါဟသုံးတန် စွဲမှားဟန်ပြ ဆုံးမစာ လင်္ကာ သုံးပိုဒ်

- ၁။ ဆိုပိမ့်ဟုတ်ရာ။ ။စေ့စေ့နာလော့၊ ခန္ဓာငါးဝ၊ သက္ကာယ၏၊ ခေတ္တယာယီ၊ ပြည့်စုံသည်ကို၊ အတည်ခိုင်မြဲ၊ ပင်ကိုပဲဟု၊ စွဲကြီး စွဲကာ၊ ဝိပလ္လာဖြင့်၊ ပမာသရုပ်၊ ဒါရုဏ်ထုတ်သော်၊

စက်ဆုတ် ဖွယ်မျိုး၊ ဘင်ပုပ်အိုး၌၊ ခိုကိုးရာပင်၊ တကယ်
ထင်သည်၊ စိတ်မြင်မှောက်မှား၊ ခွေးမိုက်လားသို့၊ မနားမနေ၊
ပျက်ပြုန်းကြေသည်၊ အသေကောင်ပုပ်၊ ခန္ဓာရုပ်ကို၊
ပိုက်ထုပ်တွယ်တာ၊ ခိုကိုးရာဟု၊ ငါတလူလူ၊ အလံထူလျက်၊
မာန်မှုစွင့်စွင့်၊ ခွေးစိတ်မြင့်၍၊ ဝင့်မှုဝါမှု၊ မောက်မာမှုကြောင့်၊
ဒုစရိုက်အင်၊ ကြွေးမည်တင်လျက်၊ ကြွေးရှင်ငရဲ၊ မီးပုံထဲသို့၊
ထပ်လဲဖန်ခါ၊ ဆင်းကြရှာသည်။ ။ ငါငါမာန စွဲလို့ကို။

၂။ မျက်တောင်တယှက်၊ လျှပ်တပြက်နှယ်၊ အသက်နည်းပါး၊
အနာများ၍၊ ခေါင်းပါးလူဖြစ်၊ ပူခြစ်လောင်စာ၊ ဗျာပါပွေ့ရှုပ်၊
စည်းစိမ်၊ နှပ်ကို၊ ဟုတ်လိမ့်နိုးနိုး၊ အထင်မျိုးနှင့်၊ ချစ်ကြိုး
ဖွဲ့နှောင်၊ ခုတိုင်အောင်တည့်၊ ပုပ်ကောင် စင်းစင်း၊ ထို့ဖွယ်
ရင်းကို၊ နန္ဒင်းဆားနယ်၊ ငါးသဖွယ်သို့၊ တင့်တယ်လှဆန်း၊
ယာယီပန်းကို၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၊ ဘိတ်မမြင်ကဲ့၊ မီးတွင်အပူ၊
ရှိပါမူလည်း၊ နီဖြူရောင်ဝင်း၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်၊
ပူခင်းဆိုင်ဆိုင်၊ မမြင်နိုင်ဘဲ၊ အပြိုင်ဆင်းကာ၊ သေကြ
ရှာသား၊ ရောင်ဝါရွန်းစက်၊ ပေါ်ရံမက်သည့်၊ ပရွက်ပလူ၊
ပိုးအတူလျှင်၊ အပူရှိန်ရှိန်၊ ခန္ဓာအိမ်၌၊ ပညိန်စူးရှ၊ လင်း
မရ၍၊ သုခ ခြောက်မည်၊ အပေါ်ရည်ကို၊ အတည်ရှိမြဲ၊
ချမ်းသာဘဲဟု၊ ချစ်စွဲပြင်းထန်၊ ဥပါဒါန်ဖြင့်၊ သံသရာလုံး၊
တုံးကြီးတုံး၍၊ မဆုံးအိုနာ၊ သေကြရှာသည်။ ။ ငါငါရာဂ
စွဲလို့ကို။

၃။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ၊ ဟာ၊ ကြောင်းလေးဖြာနှင့်၊ ဝိသာစတု၊
ပစ္စည်းစုတို့၊ မူအသီးသီး၊ ပြုဖန်တီး၍၊ ရုံးစည်းညီထွေ၊

သိန်းကုဋေလျှင်၊ တွက်ရေများဖြင့်၊ ဘုတ်လေးအင်တို့၊
ပင်ကိုမူမှန်၊ ဖြစ်လာဟန်မှာ၊ သဏ္ဌာန်ကြီးငယ်၊ နှင်းပေါက်
ရွယ်မျှ၊ အကယ်လုံးလုံး၊ ကင်းဆိတ်သုဉ်း၏၊ စည်းလုံးညီညာ၊
သိန်းများစွာတို့၊ မကွာရုံးစု၊ ဖြစ်ပွားမှုကြောင့်၊ အထူအထယ်၊
ရှိသောနှယ်သို့၊ အကယ်ထင်ရ၊ ရိပ်ရောင် မျှကို၊ အတ္တအစွဲ၊
မြဲကြီးမြဲ၍၊ မိုက်ခဲဆင့်ဆင့်၊ တောင်နှယ်မြင့်သား၊ နှိုင်း
သင့်ပုံယူ၊ ပမာမူသော်၊ ဖလဂူအပြင်၊ ရိပ်ရောင်ထင်သည့်၊
အဆင်တူစုံ၊ ကိုယ့်ရုပ်ပုံကို၊ အကုန်စေ့စပ်၊ ကဲမခပ်ဘဲ၊
လွဲမှတ်အယူ၊ ကိုယ့်ရန်သူဟု၊ ငြူစုမျက်ငွေ၊ ချောင်းချောင်း
ဝှေ့သည့်၊ ခြင်္သေ့ အလား၊ မိုက်လုံးထွား၏၊ ဓာတ်သားနိမိတ်၊
သဏ္ဌာန်ရိပ်ကို၊ ဒိဋ္ဌိစရိုက်၊ အမှောင်တိုက်လို့၊ အမိုက်ထူ
ပြော၊ အကာတောဝယ်၊ ဗျာမောကျယ်၍၊ ဆုံးမတွေ့ဘဲ၊
ခုနုတိုင်တိုင်၊ ဝဋ်ဒီ ဆိုင်တွင်၊ ဖြိုင်ဖြိုင်ထပ်လဲ၊ ငါကြိုးဆွဲ၍၊
မြှုပ်မြဲမြှုပ်ခါ၊ မျောကြရှာသည်။ ။ ငါငါဒိဋ္ဌိ စွဲလို့ကို။ ။

-----*-----

တစ်နည်း ဆုံးမစာ လင်္ကာ

မှတ်ခါစွဲယူ။ ။ များဗိုလ်လူတို့၊ နိဗ္ဗာမရ၊ ဆင်းရဲကြလိမ့်၊
လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်ဝယ်၊ ဖြစ်လျှင် ပျက်မြ၊ မှန်
မလွဲတည်း။ ။ သုံးစွဲဘို့ရာ၊ မြတ်ဥစ္စာကို။ ကြမ္မာကံပေး၊
ရပြန်သေးလည်း၊ ပျက်ရေးတဘန်၊ တွေ့ကြုံပြန်၏။ ။
ချစ်လျှံဆူဝေ၊ ချစ်ဆွေတွေနှင့်၊ ချစ်လေသမျှ၊ ပေါင်းဆုံ
ရလည်း၊ ခွဲရမည်မှာ၊ မလွဲသာတည်း။ ။ ရှည်စွာ အသက်၊

တည်ရှိလျက်လည်း၊ ပုခက်နှင့်ပေ၊ ဝေးလေလေတည့်၊
 နီးလေယှဉ်ခေါင်း၊ အမှန်အောင်းလိမ့်၊ အကြောင်းမလျော်၊
 သုံးရက်ကျော်က၊ ပုပ်စော်ညီနံ၊ ရန်တွေ့ပြန်သို့၊ အမှန်
 ချစ်သူ။ မကပ်မူဘဲ၊ လျစ်လျူရှုသုံး၊ တကယ်မုန်း၏။ ။
 နောက်ဆုံးရောက်ခါ၊ မြို့ပြည်ရွာနှင့်၊ ဆွေဉာအများ၊
 စွန့်ပယ်ထား၍၊ သွားရာအပြီး၊ လူမနီးသည့်၊ တောကြီး
 ဆိတ်ညံ၊ မြေသူသာန်ဝယ်၊ မြှုပ်နှံဘိခြင်း၊ ခြောက်ပေတွင်း
 ဌ၊ စင်းစင်းအိပ်ကာ၊ မလွဲသာဘဲ၊ နေရမြဲကို၊ စွဲစွဲမှတ်ကာ၊
 ဆင်ခြင်ပါလော့။ ။သင်္ခါရမြို့၊ လောကီဘုံ၌၊ ခိုလှုံဝင်စံ၊
 ပုထုဇန့်တို့၊ လောကဓံလွတ်ကြောင်း၊ လမ်းကောင်းမဂ္ဂင်၊
 ရှစ်အင်ဓမ္မ၊ အဝဝကို၊ နေ့ညမကွာ၊ ကြိုးစားရာသည်။ ။
 ခေမာရောက်မှ အေးမည်တည်း။ ။

-----*-----

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြန်လွန်တော်မူရာဝယ်
ဖွဲ့ဆိုရေးသားအပ်သော
ရတုပို့ဒ်စုံ

၁။ သကျကေသရီ။ ။ တုမမှီသား၊ အင်္ဂီရသ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏၊
 ထွန်းပရောင်ဝါ၊ နှစ်ထောင်သာ၍၊ လေးရာ သက္ကရာဇ်၊
 သာသနာခေတ်တွင်၊ တက်သစ်ဥဏှဂူ၊ နေတဆူသို့၊
 ဇဗ္ဗူသောင်းတွင်း၊ ဘုန်းရောင် လင်းသား၊ ဖက်ကင်းဇာနည်၊
 မြတ်လယ်တီဟု၊ မြန်ပြည်ထွတ်ဖူး၊ တို့သက်မှူးသည်၊
 ရှည်ကြိုးမြင့်ခေါင်၊ သာသနာရောင်ကို၊ ငါးထောင်မိုမောက်၊

မြူမဖောက်ပဲ၊ လင်းတောက်ထိန်ဝေ၊ ကွန်မြူးစေဟု၊
မဟေဝီရိယ၊ ပဓာနဖြင့်၊ သတ္တပညာ၊ သို့စဉ်ကြာအောင်၊
သာသနာကျိုး၊ တိုင်းပြည်ကျိုးကို၊ သည်ပိုးအန်ခဲ၊
ထမ်းဆောင်ဆဲတွင်၊ ထူးကဲဂုဏ်သိရ၊ နတ်ဒေဝိန်တို့၊ ထိန်
ထိန်ပလွှား၊ နတ်ရထားဖြင့်၊ မြတ်ဖျားဘုန်းဝေ၊ ကြွရောက်
လေသည်။ ။ ကဝေအဂ္ဂ ဖူးခေါင်ဘုရား။

၂။ အဂ္ဂပဝေဒီ။ ။ ချိုဆိမ့်အီသား၊ မြိတ်ဆီရသ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊
မြို့ပြပြည်ရွာ၊ နယ်တကာသို့၊ ဒေသစာငြမ်း၊ ကြွချီလှမ်း၍၊
သက်တမ်းရာကျော်၊ တည်ပါသော်မူ၊ အဟော်ဝတ၊
ကောင်းလေစွဟု၊ တမ်းတနေဆဲ၊ ရုတ်ခနဲလျှင်၊ ဖယ်လွဲ
လျစ်လျူ၊ ရှုတော်မူ၍၊ ဝင်းဖြူစိန်သီး၊ ထိန်ထိန် ညီးသည့်၊
ကျောင်းကြီးရွှေဘုံ၊ အလုံးစုံနှင့်၊ ပုံပုံပေါများ၊ တပည့်သားကို၊
ပစ်ထားစွန့်ခွါ၊ ထက်ဝေဟာသို့၊ ပဉ္စာအဌ၊ ဒွိဧကဟု၊
တွက်ဆရောက်လာ၊ နှစ်ကောဇာတွင်၊ ပထမာ သဠီ၊
ခါကောင်းညီသား၊ ပုဏ္ဏမီစေ၊ ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့
ချိန်တော်၊ နှစ်ချက်ဆော်၍၊ စွန်းကျော်မိနစ်၊ သုံးဆယ်
ခေတ်တွင်၊ သက်စစ်ဒီဝေ၊ ပြောင်းကြွလေသည်။ ။ ပရမေ
သကျ မှူးဆောင်ဘုရား။

၃။ ဘဂျမဟေသီ။ ။ စုံပြည့်ညီသား၊ မဟီတိုက်ဗွေ၊ ကျွန်း
လုံးဝေမျှ၊ သုံးထွေသာသနာ၊ ပြုပြီးခါလျှင်၊ ရညဝါလေ၊
ကိုယ်တည်းဓမ္မလျက်၊ လောက်လွေ့ကျင့်စင်၊ မြတ်ဓု
တင်နှင့်၊ တပင်ကထွက်၊ တပင်သက်၍၊ တောနက်တောင်
ခြေ၊ ချောင်ဝ နေ့ဝယ်၊ ကိလေနုသယ၊ ပြာသို့ကျအောင်၊

သုံးဝပ်ရိညာ၊ ဘာဝနာကို၊ ခန္ဓာအသက်၊ မဇ္ဇေကွက်ပဲ၊ ရက်
ရက် စွန့်ပယ်၊ မှောင်မျိုးကွယ်အောင်၊ လေးသွယ် အင်ဖြိုး၊
ကြိုးကြိုး ကြိုးလျက်၊ ပယ်မျိုးမြစ်ဆုံ၊ ဒိဋ္ဌိမြို့ကို လုံးစုံကြေညက်၊
ဉာဏ်သန်လျက်ဖြင့်၊ ပယ်ဖျက်ခတ်ထွင်၊ ပြီးအောင်မြင်၍၊
မဂ္ဂင်ရှစ်ဆူ၊ လင်းယဉ် ထူလျက်၊ ကြည်ဖြူခဲ့ညာ၊ နတ်ဗြဟ္မာ
ကို၊ သုဒ္ဓါမြိုက်ရည်၊ တိုက်ဦးမည်ဟု၊ မထေရ်ဘုန်းဝေ၊
မြန်းကြွလေသည်။ ။မဟေဘဗျ ဥသျှောင်ဘုရား။ ။

-----*-----

မြင်းကောင်းဇာနည် အညီဖော်ပြ ဓမ္မကထာ

အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသု၊ သုတ္တေသု ဗဟုဇာဂဓော။
အဗလသံဝံ သီယသော၊ ဟိတွာ ယာတိ သုမေဓသော။ ။

ပမတ္တေသု=ဒိဋ္ဌိ၊ မာန၊ သရာဂဟု ပြင်းပြသည်းဝှန် အဆိပ်မွန်၍
အလွန်အကျွံ မေ့မူးသောသူတို့တွင်၊ အပ္ပမတ္တော=သတိပညာ ခိုင်လုံ
စွာဖြင့် ပယ်ခွါသတ်ဖြတ် အဆိပ်ပြတ်အောင် ထပ်ကြပ်မကွာ ဘာဝနာကို
ဘယ်ခါ မယွင်း နှလုံးသွင်းဖြင့် မေ့လျော့ခြင်း မရှိထသော၊ သုတ္တေသု=
သတိပညာ ဝဲယာမျက်လုံး ပိတ်ကာဖုံး၍မှောင်လုံးကိလေ တိုက်ခန်း
ဗေဝယ် သန်းဝေ ငိုက်မျည်း အအိပ်သည်းသောသူတို့တွင်၊ ဗဟုဇာဂဓော=
နေလပမာ ပညာ ဆီမီး ထွန်းညှိပြီးလျှင် မှောင်ကြီးကိုခွါ ကြည်လင်စွာနှင့်
မျက်နှာပွင့်လင်း များသောနိုးကြားခြင်းရှိပေထသော၊ သုမေဓသော=
အသိအလိမ္မာ ပညာပေါများ ဉာဏ်ကြီးမားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သီယသော=ခြေလက်အင်္ဂါ ခိုင်မာဖွံ့ထွား ခွန်အားကြီးလှ ဇာနေယျဟု

ပြည့်ဝဗွေကြန် လျင်မြန်ပေါ့ပါး သောမြင်းကြီးသည်၊ အဗလသံ=အားအင် ကင်းမဲ့ ချဲ့ယဲ့ကျိုလို့ မညီဗွေသွား မြင်းအများကို၊ ဟိတွာ=ခရီးမိုင်တာ ဝေးစွာကွာခြား ချန်ထားပစ်စွန့်၍၊ ယာတိ က္လုဝ=အပြေးစိုင်းကာ ရောက်လိုရာသို့ မကြာထုတ်ချောက် နေ့ခြင်း ပေါက်အောင် သွားရောက် နိုင်သကဲ့သို့၊ တထာ=ထိုမြင်းကောင်းဇာနည် အညီပုံယူ အလားတူသာ လျှင်၊ ဒုပ္ပညံ=သတိကင်းမဲ့ ချဲ့ယဲ့ဉာဏ်အား ရှင် လူများကို၊ ဟိတွာ= သံသရာနယ် တောကြီးလယ်တွင် လွဲဖယ်ရှောင်ရှား ပစ်ခွဲထား၍၊ ယာတိ= အပြေးစိုင်းခါ မြို့ခေမာသို့ လျင်စွာထုတ်ချောက် ရုတ်ခြည်းပေါက်အောင် သွားရောက်နိုင်ပါပေတည်း။ ။

-----*-----

ခြောက်ပေတွင်းဝယ် စင်းစင်းအိပ်ရ ဤကာယ

ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌောပိ ယံကာယော၊ ဘူဝိ ရောဂါသယီ သယီ။
ကတံ ကတံ မုခာတော န၊ တဒတ္ထံ ဒုစ္စရေ စရေ။

အယံကာယော=ခန္ဓာကိုယ်ရုပ် မသာလောင်းအစစ်ဖြစ်သော ဤအကောင်ပုပ်ကြီးသည်၊ ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌောပိ=နေ့စဉ်နေ့စဉ် စားပွဲပြင်ဝယ် ချိုချဉ်ဆိမ့်အေး ရသာပေး၍ ကျွေးမွေးသုတ်သင် ဘယ့်ကလောက် ပြုပြင်ပါငြားသော်လည်း၊ ရောဂါသယီ=ကျင်နာညစ်ဆိုး ရောဂါမျိုးတို့ အုပ်စိုးတည်ရာ အနာရုံကြီးအစစ် ဧကန်ဖြစ်ချေ၍၊ ဘူဝိ=တခါရောက်က တခေါက်မပြန် သုသာန် သင်းချိုင်း မြေလုပ်တိုင်း၌၊ သယီ=ဥစ္စာစည်းစိမ် ဂုဏ်တသိရ်နှင့် ထိန်ထိန်ဝတ်စား မော်ကြွားဝင့်ဝါ မောက်မာခဲ့သမျှ ဗိုင်းဗိုင်းကျ၍ ဖွဲလောက်မျှမတန် ညှိနံသိုးပုပ် စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဉာတကာ

အားလုံး ရွံ့မုန်းမသတိ တထွီထွီနှင့် ပြည်ရွာကိုကွင်း ခြောက်ပေတွင်းဝယ် စင်းစင်းကြီးနေရလေတော့၏။ ကတံ ကတံ=စည်းစိမ်ရှိသလောက် အိပ်သွန် မှောက်၍ အမြောက်အမြား စားရန်ဝတ်ရန် ဆမတန်ဘဲ ဆယ်ပြန်ထပ်လောင်း ကောင်းထက်ကောင်းအောင် သောင်းကုန်သိန်း ကုန် အားလုံးပုံ၍ စုံစုံနွဲ့စပ် ပြုပြင်အပ်သမျှ အရေးအရာတွေသည်၊ မုဓာ=စုတေသောခါ ဘာတခုမျှ စမ်းမရဘဲ ကွယ်ပပြုန်းတီး အလုံးစုံပျက်စီး လေသောကြောင့် အချည်းနှီးသာလျှင်တည်း။ အတော-တသွား=ထိုသို့ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း နေ့စဉ်ထမ်း၍ ပင်ပန်းကြီးစွာ ဖွယ်ဖွယ်ရာနှင့် တွယ်တာယုယ ပြုသမျှလည်း သဲကျရေလျှင် ကဲ့အသွင်သို့ လိုအင်မပြီး အချည်းနှီးသာဖြစ်ရလေသောကြောင့်၊ တဒတ္ထံ=ထိုအနှစ်ကင်းသုဉ်း ထင်းတုံးလက်ပံ ရုပ်နှင့်နာမ်ကို ပြုပြင်ရန်အလို့ငှါ၊ ဒုစ္စရေ=မကောင်းညစ် ဆိုး မီးပင်ပျိုးသည့် ပြစ်မျိုးမှုမိုက် ဒုစရိုက်တို့ကို၊ န စရေ=နစရေယျ= တနပ်စာမျိုး တပွဲတိုးဉာဏ် စိတ်အကြံဖြင့် ဖောက်ပြန်ဖောက်လွဲ နောင်ဆင်းရဲအောင် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မကျင့်ပေရာသတည်း။

ဦးခေါင်းလောင်မီး အရေးကြီးစွာ တရားရှာလော့

ကာ မေ ကာမေသနာယေယျ၊
ကာလော ကာလော မတေဋ္ဌိယာ။
ပူရေ ပူရေတပ္ပံ ဓမ္မံ၊
အဒ္ဓါ အဒ္ဓါန သံသရံ။ ။

ကာမေသနာယ=သောက်လေငတ်လေ ဆားငန်ရေသို့ ငါးထွေ အာရုံ ကာမဂုဏ်ကို တော်ရုံနှိုင်းချင့် သင့်ရုံမနေ အထွေထွေ ရှာမှီးသဖြင့်၊

မေ=ငါ့အား၊ ကာ=အဘယ်မှာလျှင် သံသရာလမ်းကြောင်း ကောင်းနိုင်စရာ ရှိပါတော့မည်နည်း၊ ကာလော=အသက်ကိုခွင်း စက်ကြိုးသွင်းသည့် သေမင်း ယုတ်အမိုက်ဆိုးကြီးသည်၊ ဧယျ=နှစ်၊ လ၊ နေ့၊ ရက် မချိန်းချက်ဘဲ ဆက်ဆက်ကြီး လာရောက်တော့မည်တကား၊ အမတေဌိယာ=စက်ရှင် သေမင်း သူ့လက်တွင်းက လွတ်ကင်းဝေးကွာ ချမ်းသာရာကို ခန္ဓာ အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ ရက်ရက်ရဲရဲ အားခဲ၍ရှာမှီးခြင်းငှါ၊ ကာလော= သီးမျိုးစုံစွာ ပဒေသာဘဝ ခုတွေ့ရ၍ နေ့ညမကွာ ချိန်အခါ သင့်လျော် လှလေပြီ၊ အဒ္ဓါနံ=ဘဝဘဝ၊ ဤမျှသာဟု သင်္ချာဂဏန်း ဆုံးခန်းမမှီ ရှည်လျားစွာ ကာလပတ်လုံး၊ ဝါ=နာပွဲသေပွဲ ခြိမ့်ခြိမ့်သဲ၍ ထပ်လဲပူပန် သိမ့်သိမ့်ညံ့သော သံသရာခရီး လမ်းရှည်ကြီး၌၊ သံသရံ-သံသရန္တော= မြှုပ်ချည်ပေါ်ချည် အတည်မနား ဆုံလည်နွားသို့ ကျက်စားရသူ ဗိုလ်လူအများသည်၊ ပူရေတဗ္ဗံ=စ၊ လယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံးပင် ကောင်းစုံ လင်၍ တွင်တွင်ဆည်းပူး အထူးဖြည့်ကျင့် အပ်သော၊ ဓမ္မ=ကျွတ်ဘို့ဧကန် တရားမှန်ကို၊ အဒ္ဓါ=မချွတ်မလွဲ တသန်ထဲ သာလျှင်၊ ပူရေ ပူရေယျ= ဦးခေါင်း လောင်မီး အရေးကြီးသို့ သုတ်သီး သုတ်ပြာ ပါယ်နှင့်ကွာအောင် ဘာဘာကိုမျှ မယုယဘဲ စိတ်ချ၍သာ ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးရာ၏။

-----*

သမုဒယရှုပ်သမျှ ဒုက္ခများစွာ ဖြစ်မည်သာ

ပေမတော ဇာယတေ သောကော၊ ပေမတော ဇာယတေ ဘယံ။

ပေမတော ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ နတ္ထိ သောကော ကုတော ဘယံ။ ။

ပေမတော=အဘော်ရှိမှ ချမ်းသာရမလောက် အထင်ရောက်၍ မှောက်မှောက်မှားမှား တရားမဝင် ခင်မင်မှုမျိုး မီးလောင်စာ စနက်ပျိုးမိ

သောကြောင့်၊ သောကော=နေရေးထိုင်ရေး အိမ်ထောင်ရေးနှင့် စားရေး သောက်ရာ အဖြာဖြာဝယ် စိတ်မှာထင်လောက် မပြီးမြောက်၍ ရောက် တတ် ထွေလာ ခွေးနာလောက်ကိုက် စိတ်အိုက်ကိုယ်ပူ ယူကြိုးမရ ဖြစ်ရလေခြင်း ဖြစ်လေခြင်းဟု ထန်ပြင်းပူရှိန် စိုးရိမ်အားကြီး မိုးကြိုး စက်လောင်မီးဟုန်သည်။ ဇာယတေ=အဘော်သွေးသမျှ ဘဝသံသရာ ကမ္ဘာဘာဝယ် မကွာနိစ္စ ဖြစ်ပွားရလေတော့၏။ ပေမတော=ဧကစာရီ နေရသည်ကို မသတိဘဲ အထင်လွဲ၍ သဟဲဘော်ရွှေ ချစ်ဆွေရှာဘို့ နှစ်မြို့ခုံမင် ကြင်နာမှုမျိုး မာလောန္တယ် ယိုးမိလေသောကြောင့်၊ ဘယံ= မာလောန္တယ်ဖုံး၍ ပင်လုံးယွင်းယို ပြိုသည့်အနေ ချစ်ဆွေမှုကြီး ရတက်မီး ကြောင့် အူသည်းလှိုက်လှိုက် တရှိုက်ငင်ငင် ပူပင်ရမှု ဘေးအစုသည်။ ဇာယတေ=အဖော်ရှိသမျှ ဘဝသံသရာ ကမ္ဘာဘာဝယ် မကွာနိစ္စ ဖြစ်ပွား ရလေတော့၏။ ပေမတော=ခင်မင်တွယ်တာ ကြင်နာစုံမက် မိုးကြိုးစက် ကြီးမှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ=ကြံ့ချိုပမာ ဧကစာနေ ပစ္စေမြတ်ဖျား ပုံအလားသို့ အများဘော်ရွှေ မရှိစေဘဲ တကိုယ်ရေ တကာယ နေထိုင်မှသာ ဒုက္ခကင်းမည် ဖြစ်တော့သည်ဟု အတည်စိတ်စွဲ ဘော်သဟဲကို ဖယ်လွဲ လွတ်မြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကော=စိုးရိမ်မှုကြီး မိုးကြိုးမီးသည်၊ နတ္ထိ=မရှိကင်းကွာ ငြိမ်းချမ်းသာလေ၏။ ဘယံ=ကြောက်ဖွယ် လန့်ဖွယ် သွယ်သွယ်သောဘေး ပူဘို့ရန်အရေး သည်၊ ကုတော အတ္ထိ=အဘယ်မှာ လျှင် ရှိပါတော့အံ့နည်း။ ။

-----*-----

ခေါ်ဝေါ်ရုံရှိ သမုတိကို စွဲသိငါဘဲ အယူလွဲ၏

အက္ခေယျသည်နော သတ္တာ၊ အက္ခေယျသို့ ပတိဋ္ဌိတာ။

အက္ခေယျံ အပ္ပရိညာယ၊ ယောဂ မာယန္တိ မစ္စုနော။ ။

အက္ခေယျသည်နော=ကမ္ဘာဦးသား လူအများတို့ တင်စားတော်
လျော် ခေါ်ဝေါ်ရသော အတ္တဇီဝါ ငါငါသူသူ လူလူနတ်နတ် သမုတ်အပ်
သည့် ပညတ်ဝေဝုဇ် စကားနုတ်ကို အဟုတ်လိုပင် အထင်ကြီးမား မှတ်မှား
ခြင်း ရှိနေကြကုန်သော၊ အက္ခေယျသို့=ခေါ်သံငင်သံ တကယ့်ဟန်ဖြင့်
အသံကြူကြူ ကြားပါမူလည်း ခေါ်သူဘယ်မှ ရှာမရသော တောဝ
တောင်ယံ ပဲ့တင်သံသို့ လူထံနတ်ရွာ ဗြဟ္မာအကုန် အလုံးစုံဝယ် ခေါ်ရုံ
ကာမျှ ခေါ်ဝေါ်ရသော မိန်းမယောက်ျား သမုတိသစ္စာစကား၌၊
ပတိဋ္ဌိတာ=တဏှာစွမ်းငြိ ဒိဋ္ဌိအစွဲ မြကြီးမြ၍ ငင်ဆွဲမလှုပ် မပြတ်မပြည်
ညဉ့်တာရှည်အောင် တည်နေမှောက်မှားကြကုန်သော၊ သတ္တာ= လူရော
နတ်ပါ သတ္တဝါတို့သည်၊ အက္ခေယျံ=ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ငါ သူတစ်ပါး
ယောက်ျားမိန်းမ ခေါ်သမျှကို၊ အပ္ပရိညာယ=မုချဆတ်ဆတ် ပရမတ်ဖြင့်
ငါးရပ်ခန္ဓာ နှစ်ဖြာနာမ်ရုပ် အမှန်ဟုတ်၏ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဆိုသည်မှာကား
ဆံလွှာခြမ်းမျှ စမ်းမရဘဲ လောကပညတ် ထိမ်းအမှတ်ဟု တတ်အပ်ပိုင်ပိုင်
မသိနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မစ္စုနော=သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ အလုံးစုံကို
အကုန်ကြိတ်ဝါး အစိမ်းစားသည့် ဆိုးဝါးရုန့်ရင်း ရှင်သေမင်း၏၊ ယောဂံ=
ရှေ့နောက်ဝဲယာ ဆယ်မျက်နှာတွင် တက်ရာကမ်းဆိပ် ဉာဏ်လမ်းပိတ်၍
ကြိုးထိပ် သွင်းနှောင် ကျဉ်းချုပ်လှောင်သည့် သုံးထောင် ထက်ဝက်
ကိလေစက်ဟု ကွန်ယက်မြိုးတွင်း ထောင်အကျဉ်းသို့၊ အာယန္တိ=အယုတ်
တမာ ဆိုးညစ်စွာသော တံငါသည်များ လိမ်းသုတ်ထားသည့် ဆန်းပြား

ရှုတ်ပွေ ကဇီရေကြိုက် လျှာလိုလိုက်သည့် ငါးမိုက်ပမာ ရသာချိုမြ
မက်ဖွယ်ပြသော ငါးဝအာရုံ ကာမဂုဏ်ကော်ရေဆွဲသဖြင့် ကောက်ခနဲ
လိုက်ပါကြရလေကုန်သတည်း။

အတ္တအစွဲ ကွာရှဲစေရာ အနတ္တဝိဘာဝနာ

ပုတ္တာ မတ္တိ ဓနာ မတ္တိ၊ ဣတိ ဗာလော ဝိဟညတိ။
အတ္တာပိ အတ္တနော နတ္ထိ၊ ကုတော ပုတ္တော ကုတော ဓနံ။ ။

ပုတ္တာ=ရေးကြီးခွင်ကျယ် လူတို့နယ်၌ တကယ်အားထား ကိုးကား
စရာ သားသက်လျာတို့သည်။ မေ=ငါ့အား၊ အတ္တိသန္တိ=ခိုင်ခိုင်လုံလုံ
ပြည့်စုံစွာရှိကြပေကုန်၏။ ဓနာ=နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရာ
အဖြာဖြာ၌ လိုတာပြီးမြောက် ခရီးရောက်ဘို့ အထောက်အခံ မှန်ကြီး
မှန်သော ကျောက်သံရွှေငွေ အထွေထွေသော ဥစ္စာတို့သည်။ မေ=ငါ့အား၊
အတ္တိ သန္တိ=ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ပြည့်စုံစွာရှိကြပေကုန်၏။ ဣတိ=ဤသို့၊ မညိတွာ=
ဒိဋ္ဌိသက္ကာ သူ့တွက်တာကြောင့် ကိုးရာမဟုတ် နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ပိုက်ထုပ်
သိမ်းဆည်း အထင်ကြီး၍၊ ဗာလော=ဓာတ်ဉာဏ်ပွင့်၍ အသင့်မမြင်
သမ္ပဇဉ်ပါးရှား လူမိုက်များသည်။ ဝိဟညတိ=သူ့ဘို့ငါ့ဘို့ သားလင်ဘို့ဟု
မချို့မယွင်း လုပ်ခင်းဆောင်တာ သာမသာ၌ ဘယ်ခါမအား သွားလာ
ပြောဆို ကိုယ်ရောနှုတ်ရော စိတ်ရောပူပင် မရွှင်မလန်း ပင်ပန်းဆင်းရဲ
ရလေ၏။ အတ္တနော=မိမိ၏၊ အတ္တာပိ-ကိုးလောက်ကားလောက် အား
ထားလောက်ဖို့ မဖောက်မလွဲ အမြဲခိုင်ခန့် တည်တန့်နိုင်သော အခိုင်အမာ
ငါငါဆိုသော အတ္တသော်မှလည်း၊ နတ္ထိ=မုချဆတ်ဆတ် ပရမတ်အနေ
အားဖြင့် ထင်ရှားမရှိချေ၊ ပုတ္တော=အပေါ်ယံတွင် အမွှမ်းတင်၍

လူရှင်သမုတ် မဟုတ်မမှန် အသံလောက်မျှ သာဖြစ်သော သား သမီးဟူသည်၊ ကုတော-အတ္ထိ=အဘယ်မှာလျှင် ရှိတော့မည်နည်း၊ ခနံ=အဋ္ဌကလာပ် ရုပ်ဓာတ်မှတစ်ပါး ကိုးစားစရာ ရတနာထွေထွေ ရွှေငွေဥစ္စာဟူသည်၊ ကုတော အတ္ထိ=အဘယ်မှာလျှင် ရှိပါတော့မည်နည်း၊ နတ္ထိယေဝ=ရုပ်နာမ်စင်းစင်း ဓာတ်ကိုချင်း၍ ဘယ်သင်း သူငါ ဘယ် ဟာစီးပွား ဘယ်တင်းက သမီးသားဟူ၍ အပ်ဖျားမျှ မရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ။

-----*

အနိစ္စာနုပဿနာ ပွားများစရာ

အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒ ဝယ ဓမ္မိနော။
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဂူပသမော သုခေါ။ ။

သင်္ခါရာ=ကောင်းမှုဆိုးမှု ဝိညာဉ်စုနှင့် ဥတုပူအေး ကျွေးမွေးအစာ လေးဖြာကြောင်းအင် ပြုပြင်ပါမှ ဖြစ်ပေါ်ကြသော သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတ=ဖြစ်ပြီးသည့်နောင် တည်ထောင်ခိုင်မြဲ မရှိဘဲကြောင့် မမြဲလုံးလုံး အသုံးမကျ အနိစ္စတို့ ချည်းပါတကား၊ ဝါ=ပျက်ပြားချုပ်ဆုံး ဖြုန်းဖြုန်းပြိုကွဲ ကုန်သည့်နည်းကြောင့် မမြဲလုံးလုံး အသုံးမကျ အနိစ္စ တို့ချည်းပါတကား၊ ဥပ္ပါဒဝယ ဓမ္မိနော=ဖြစ်ဘို့အကြောင်း ပျက်ဘို့ အကြောင်း စုပေါင်းမိခါ သူသူငါကို မညှာမငဲ့ အရွံ့အစောင်း မကောင်း ဆိုးညစ် ဖြစ်ချင်တတ်တိုင်း မဆိုင်းမရပ် ဒီလိုင်းခပ်သို့ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ=အကြောင်းလေးအင် ပြုစီရင်သော် သင်နေပါဦး ဆိုင်ပါဦးဟု ညွတ်နူးသွယ်သွယ် ဘယ်ဘယ် သူမှ တားမရဘဲ အဓမ္မအတင်း မငြင်းဆန်သာ ဖြုန်းကန် ဖြစ်ပေါ်လာကြ

ကုန်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ=တည်တန့်မြဲခိုင် မပျက်နိုင်အောင် စိုးပိုင်မရ ပျက်စီး ချိန်ကာလ၌ ချုပ်ဆုံးကွယ်ပျောက် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလေကုန်၏။

တေသံ=ထိုအလိုသို့မလိုက် အကြိုက်သို့မပါ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ပျက်ချင်ရာ ပျက်ကြကုန်သော တေဘုမ္မက သင်္ခါရတရား ဟူသမျှတို့၏၊ ဝူပသမော= ကြွင်းမဲ့ရုပ်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းရာ ခေမာအမတ အဘယပူရီ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ဘေးမဲ့ပြည်ကြီးသည်သာ၊ သုခေါ=နှိပ်စက်ပူပန် ဘောက်ပြန်ပျက်စီး ကြောက်လန့်ဘွယ် စနက်မီးတွေနှင့် အပြီးထက်ကြပ် စွဲကပ်ယှဉ်မှီ ခြောက်လီဖဿ ကြိတ်နယ်မှသာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဝေဒနာသုခ ဟူသမျှ ထက် အဆသင်္ချေ ရေတွက်၍မဆုံး ဆင်းရဲတွေလမ်းစတုံး၍ အချမ်းမြဲ ဆုံး အအေးဆုံးကြီးဖြစ်ပါပေသတည်း။

ဒုက္ခာနုပဿနာ ပွားများစရာ

ဒုက္ခာ ဟဝေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ သူလာဝုတောဝ အာတုရာ။
 သမ္မာဓာ အဒ္ဓုဗန္ဓော၊ ဒိတ္တာဒိပေဝ ပါဏကာ။ ။

ပဉ္စက္ခန္ဓာ=ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်၊ ဟဝေ=စင်စစ်ဧကန် အမှန်မုချအားဖြင့်၊ ဒုက္ခာ=ကိလေသာအိုး ကြမ္မာဆိုးနှင့်အကျိုးဆက်ဆက် ဝဋ်သုံးချက်ကို တိုးတက်စေငှါ ကမ္ဘာဘာဝယ် ပူဆာရှုပ်ထွေး ဘယ် မအေးအောင် ဘေးသင့်စေခြင်း အကြောင်းရင်းကြောင့် ပူခင်းပင်လယ် မကကျယ်၍ ကြောက်ဖွယ်မုချ ဒုက္ခတို့သာလျှင်တည်း။ သူလာဝုတောဝ= အသက်ဝိညာဉ် အရှင်သားလျက် ကားစင်ထက်ဝယ် ခြေလက်နဖူး အင်ငါးဦး၌ သံဆူးမြဲမြဲ ပနက်ချ၍ ရင်ဝအပြင် ကြက်ခြေသွင်သို့ သန်လျင် လျှိုသွင်း ကွပ်မျက်ခြင်းကို မငြင်းဆန်သာ ခံရရှာသည့် ကြမ္မာဆိုးဝါး

ရာဇဝတ်သားကဲ့သို့၊ အာတုရာ=ကိုးဆဲ့ရှစ်ဖြာ ရုပ်အနာနှင့် စိတ်မှာ
 စွဲရောက် အမြဲပေါက်သည့် မြားမြောက်ရောဂါ ထောင့်ငါးရာတို့
 ဘယ်ခါမကင်း တံကျင်သွင်းသို့ ထန်ပြင်းလှိုက်လဲ ခံရနဲ့ကြောင့် အနာခဲ
 အနာအိုးကြီးတို့သာလျှင်တည်း။ အဒ္ဓါဗန္ဓောဝ=ဦးခေါင်းလောက်သာ
 ပေါ်စေကာဖြင့် တွင်းမှာမြုပ်လတ် မြေထိတ်ခတ်၍ ကျဉ်းကြပ်စွာလှ
 လှုပ်မရဘဲ သေဝပါးနီး ဒုက္ခကြီးကို ညည်းညူအော်ဟစ် စုံးစုံးနစ်အောင်
 အပြစ်ကြီးမား ဒဏ်သင့်သောအကျဉ်းသားကဲ့သို့၊ သမ္မာဓာ=ခန္ဓာအတွက်
 ရက်ဆက်မအား ဝတ်စား မှုတွေ ဗရပွေနှင့် နေ့ရက်မပြတ် ပူဆာတတ်
 သည့် အငတ်ကမ်းဆုံး မြေထိတ်တုံးကြောင့် နှလုံးအေးမြ ဘယ်တော့မှ
 လျှင် ထွက်စလမ်းတာ မသွားသာအောင် လက်ျာကညှပ် လက်ဝဲပတ်
 သဖြင့် အလွန်ကျဉ်းကြပ်သော တရားတို့သာတည်း၊ ဒီပေ=အပူဓာတ်နှင့်
 ထက်ချပ်မကွာ လင်းရောင်သာသည့် တေဇာရှိန်ညီး မီးလျှံကြီး၌၊
 ပါဏကာဏ္ဍဝ=အပြင်ဘန်းလှ တွင်းကပူပင် ဖြစ်ပုံအင်ကို မမြင်နိုင်အား
 အထင်မှားသဖြင့် ထံပါးချဉ်းကာ ပျော်မြူးရာတွင် ခန္ဓာပြတ်စဲ တသဲသဲနှင့်
 သေပွဲသို့ဝင် အမြင်မသန် ပိုးဖလံကဲ့သို့၊ ဒိတ္တာ=နံသာတရှုပ် ချက်တဖြုတ်မျှ
 ကောင်းဟုတ်လေယောင် ပြင်ဟန်ဆောင်လျက် ပြောင်ပြောင်ထိန်ညီး
 ဆွဲတစ်မီး၌ တားဆီးမရ ပြေးဝင်ကြ၍ မွေ့မွေ့ကြေကွဲ ပြာလိုကြအောင်
 လောင်စွဲသောတရားတို့သာတည်း။

-----*-----

အနတ္တာနုပဿနာ ပွားများစရာ

အနတ္တာ မေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ကသမ္မုရိဝ ရိတ္တကာ။
 တုတ္ထာ ဒပ္ပဏဆာယာဝ၊ သုညာ ပက္ခိပထော ယထာ။ ။

ဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ=ဤခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့သည်၊ အနတ္တာ=မရင့်စေလို မအိုချင်ပါ မနာပါစေ မသေပါကြောင်း ဆုမွန်တောင်းလည်း တောင်းတိုင်းမရ တတိုင်းမမြင် ထင်တိုင်းမပေါက် အလျောက်ဘာသာ အာဏာဘုရင် ကြောင်းလေးအင်တို့ စီရင်လေသမျှ ဖြစ်ပေါ်ရသော အနတ္တတရားတို့သာတည်း။ ကသမ္မုရိဝ= လုံးဝန်းသဏ္ဌာန် တကဲ့ဟန်ဖြင့် ပေါ်ယံပြည့်တင်း ဖြူရောင်ဝင်းလျက် အတွင်းပတ်လည် အဆီသွေးသား လွန်ခေါင်းပါးသည့် ယောက်သွားခရကဲ့သို့၊ ရိတ္တကာ=ပြင်ဘန်း၌သာ ထည်ဝါကြီးမား အနေကြွားလျက် တွင်းသားဓာတ်စစ် ဖွေရှာလစ်မှု အနှစ်သာရဟူသမျှနှင့် မြူစမယှဉ် အစဉ်ကင်းဆိတ်သော တရားတို့သာ တည်း။ ဒပ္ပဏဆာယာဝ=သွားဟန်လာဟန် ပြုံးရယ်ဟန်နှင့် သဏ္ဌာန်တူစွာ မြင်ရပါလည်း စမ်းကာမတွေ့ ခေါ်၍မထူး ဦးလည်းမငြိမ့် ဓာတ်ရုပ်ပုံ မှန်ထင်ရိပ်ကဲ့သို့၊ တုစ္ဆာ=ငါယောင်သူယောင် ဟန်ဆောင်သည့်နှယ် ပြင်ကထယ်လည်း တကယ်ဆတ်ဆတ် အတွင်းဓာတ်နှင့် ကောင်းမြတ် ချမ်းသာ မင်္ဂလာသုခ ဟူသမျှနှင့် မြူစမနီး အချည်းနှီးသော တရားတို့သာ တည်း။ ပက္ခိပထောယထာ=ဘေးဒဏ်ရန်မာန် အန္တရာယ်ခပင်း တွေ့ကြုံ လျဉ်းက မှီတင်းဘို့ငှါ မကွယ်ကာဘဲ ခိုရာမဲ့ထီး ကောင်းကင်ကြီးကဲ့သို့၊ သုညာ=ကိုးရာကွယ်ရာ အားထားရာမျိုး တစိုးတစိ မရှိလုံးလုံး အစွမ်းတုံး၍ အသုံးမကျသော တရားတို့သာတည်း။ ။

-----*-----

**အနိစ္စဉာဏ်၊ အမြင်သန်မှ၊ ရုပ်နာမ်၌သာ
ငြီးငွေ့ရာ၏**

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။
အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ၊ ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။ ။

သဗ္ဗေ=ကြွင်းမဲ့ဥသည့် အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ=ကံ၊ စိတ်၊ ဥ၊ ဟာ ကြောင်းလေးဖြာတို့ ညီညာပေါင်းစပ် စဉ်မပြတ် အောင် ထပ်တလဲလဲ အမြဲစီစဉ် ပြုပြင်နိုင်မှ ဖြစ်ပေါ်ကြသော သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ= ဖြစ်ပေါ်သည်မှ ရှေးကဘယ်မှာ နောင်ခါဘယ်ဆီ ရှိလိမ့်မည်ဟု ရည်ညွှန်းဘို့ရန် နှစ်တန်စွန်းမြိတ် အရိပ်အဆင် ပြင်ပြင်ဆိတ်ကင်း ကွယ်သုဉ်းခြင်းကြောင့် ဆီးနှင်းသဖွယ် တကယ်ခိုင်မြဲမှု မရှိကြလေကုန်၊ ဣတိ=ဤသို့၊ ယဒါ=အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ=တွင်းပြင်ထက်အောက် ထုတ်ချင်းပေါက်အောင် ထွန်းတောက်ဝန်းလျှံ ဉာဏ်မြင်မှန်ဖြင့်၊ ပဿတိ=အများသူငါ ထင်မှားရာသို့ ကွယ်ကာဖုံးဖိ သန္တတိအဆက် အကုန်ဖျက်၍ သက်သက် ရုပ်နာမ် သဘောမှန်ကို ဖန်ဖန်စေ့ရေ ရှုကြည့်လေ၏၊ အထ=ထိုရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ် ပရမတ်တို့ လတ်လတ် လောလော ရွေ့လျော့ဆုတ်ယုတ် ငုတ်တုတ်သေကြေ စနစ်တွေကို အနေကျကျ ရှုမြင်သောအခါသမယ၌၊ ဒုက္ခေ=နှိပ်စက်ပြုပြင် ပူပင်ဖောက်လဲ ဆင်းရဲစုပ် ဒုက္ခဘုံ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ= ရုပ်နာမ်အပေါင်း မသာလောင်းကို ကောင်နိုးရာရာ ပြုပြင်ပါလည်း ပြုရာမရောက် ချုပ်ပျောက် သေဆုံး ပျက်ပြုန်းရမည် ဖြစ်တော့သည်ဟု မကြည်မသာ နစ်နာနှလုံး ရွံ့မုန်းငြီးငွေ့လေတော့၏၊ ဧသ-ဧသော=ဤ အနိစ္စဉာဏ် အမြင်သန်၍ ရုပ်နာမ်နှစ်လီ သိခိုင်းပြည်ဝယ် မကြည်မမွေ့ ငြီးငွေ့သော နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ=မြေထုရေထု လေထုမက ထူထပ်လှသော ပါပထွေထွေ ကိလေညစ်ကြေး ရွံ့ညံ့စေးတို့ ဝေးကြီးဝေးကွာ လွန်စွာသန့်ရှင်း စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ=ခြိုက်ခြိုက်မြိုက်မြိုက် ဆိုက်လွယ်ရောက်လွယ် ရလွယ်သော လမ်းကြောင်းကြီးပေတည်း။

-----*-----

ဒုက္ခဉာဏ်၊ အမြင်သန်မှ၊ ရုပ်နာမ်၌သာ၊
ငြီးငွေ့ရာ၏

သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။

အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ၊ ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။ ။

သဗ္ဗေ=ကြွင်းမဲ့ဥသံ့ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ=ကံ၊ စိတ်၊ ဥ၊ ဟာ ကြောင်းလေးဖြာတို့ ညီညာပေါင်းစပ် စဉ်မပြတ်အောင် ထပ်တလဲလဲ အမြဲစီစဉ် ပြုပြင်နိုင်မှ ဖြစ်ပေါ်ရသော သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ=တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာနှင့် ကြမ္မာဝိပါက် အဆက်ဆက်တို့ ဖွဲ့ယှက် ရစ်ရုံ ဝါးချုံမယွင်း ဝဋ်ဘုံခင်းကို ကြီးပြင်းစေမှု ဘေးအစုကြောင့် သုခမန္တယ် ကြောက်မက်ဘွယ် ဒုက္ခတို့ချည်းသာတည်း၊ ဣတိ=ဤသို့၊ ယဒါ=အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ=ရောင်ဝါပြုံးပြက် ရိုးရက်ဝင်းထိန် အမျက်စိန်တနှုန်း ဉာဏ်မျက်လုံးဖြင့်၊ ပဿတိ=ဖုံးဖိကွယ်ကာ ဣရိယာကို ကောင်းစွာဖွင့်လှစ် ဓာတ်စစ်ပင်ရင်း အမြင်ရှင်းအောင် လင်းလင်း ထင်ထင် ရှုဆင်ခြင်၏။ အထ=ထိုဝဋ်ခင်းဝဋ်နွယ် ရှည်ကြောင်းသွယ်၍ ကြောက်ဘွယ်ဧကန် စင်စစ်မှန်သော ခန္ဓာနာမ်ရုပ် အပူထုပ်ကို ဟုတ် တိုင်းထင်ထင် ရှုမြင်သောအခါသမယ၌၊ ဒုက္ခေ=နှိပ်စက်ပြုပြင် ပူပင်ဖောက်လွဲ ဆင်းရဲစုပုံ ဒုက္ခဘုံ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ=အေးဘွယ် ကြည်ဘွယ် အနယ်နယ်ဖြင့် တကယ်တင်စား ပြုစုငြားလည်း ပူအားမကုန် တလုံလဲလဲ ပူမြဲနှင့်နှင့် တစဉ်တစိုက် ပြာသို့ဆိုက်အောင် ရှိမြိုက်သည်သာ ဤခန္ဓာဟု နှစ်နာနှလုံး ရွံ့မုန်းငြီးငွေ့လေတော့၏၊ ဧသ-ဧသော=ဤဒုက္ခသိဉာဏ် အမြင်သန်၍ ရုပ်နာမ်နှစ်လီ ရောရပြည်ဝယ် မကြည်မမွေ့ ငြီးငွေ့ သောနိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ=မြေထုရေထု လေထုမက ထူထပ် လှသော ပါပထွေထွေ ကိလေညစ်ကြေး ရွံ့ညွှန်စေးတို့ ဝေးကြီးဝေးကွာ

လွန်စွာသန့်ရှင်း စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ=မြိုက်မြိုက် မြိုက်မြိုက် ဆိုက်လွယ်
ရောက်လွယ် ရလွယ်သော လမ်းကြောင်းကြီးပေတည်း။

-----*-----

အနတ္တဉာဏ်၊ အမြင်သန်မှ၊ ရုပ်နာမ်၌သာ၊ ငြီးငွေ့ရာ၏

သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာတိ၊ ယဒါ ပညာယ ပဿတိ။

အထ နိဗ္ဗန္တတိ ဒုက္ခေ၊ ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ။ ။

သဗ္ဗေ=ကြွင်းမဲ့ဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မာ=ခန္ဓာငါးပါး တေ
ဘုမ္မက တရားတို့သည်၊ အနတ္တာ=သတ္တဝါအလို ပုဂ္ဂိုလ်အကြိုက်
ကျင့်စရိုက်သို့ မလိုက်မလျော သဘောရှိရာ ဘာသာဘာဝ ဖြစ်ပျက်ကြ၍
အတ္တမဟုတ် ဓာတ်နှစ်ဓာတ်ဖွဲ့ကြီးတို့ချည်းသာတည်း၊ ဣတိ=ဤသို့၊
ယဒါ=အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ=ထက်မြက်စူးရှ ဉာဏထိပ်ခေါင်
ဓာတ်မီးရောင်ဖြင့်၊ ပဿတိ=လူဘဲနတ်ဘဲ ငါဘဲသူဟန် သဏ္ဌာန်သွယ်
သွယ် ကြီးငယ်တိုရှည် ကြုံလိုဆူဝံ လှည့်ပတ်ပြသည့် ယနအခဲ မွမ္မ
ကြအောင် ခြေခွဲသမူ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၏။ အထ=ထို ဖောက်ပြန် ခံစား
မှတ်သား ပြုပြင် စိတ်ဝိညာဉ်ဟု ငါးအင်ခန္ဓာ နှစ်ဖြာနာမ်ရုပ် ဖွဲ့အနုပ်ကို
ဟုတ်တိုင်းထင်ထင် ရှုမြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ=နှိပ်စက်ပြုပြင် ပူပင်
ဖောက်လဲ ဆင်းရဲစုပ် ဒုက္ခဘုံ၌၊ နိဗ္ဗန္တတိ=စိတ်ကြိုက်တခြား ဓာတ်သွားတဖုံ
အစုန်အဆန် ဘယ်ပြန်ညာပြောင်း အစောင်းအရွဲ့ တကဲ့ဖီလာ ဤခန္ဓာဟု
နစ်နာနှလုံး ရွံ့မုန်းငြီးငွေ့လေတော့၏၊ ဧသ=ဧသော=ဤအနတ္တဉာဏ်
အမြင်သန်၍ ရုပ်နာမ်ထီးထီး မြို့ပျက်ကြီးဝယ် အပြီးမမွေ့ ငြီးငွေ့သော
နိဗ္ဗန္တဉာဏ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ=မြေထုရေထု လေထုမက ထူထပ်လှသော
ပါပညစ်ကြေး ရွံ့ညွန်စေးတို့ ကင်းဝေး စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ=မြိုက်မြိုက်

မြိုက်မြိုက် ဆိုက်လွယ်ရောက်လွယ် ရလွယ်သောလမ်းကြောင်းကြီးပါ
ပေတည်း။

ဝိပဿနာ လက္ခဏာသုံးသွယ် ဆင်ခြင်ဖွယ်

ယာဝ ဗျာတိ နိမ္မိသတိ၊ ကောဠိလက္ခာ တဟိ ခဏော။
ခန္ဓာ ဘိဇ္ဇန္တိ ဟုတ္တာန၊ အနိစ္စာနာမ တေ တတော။
ဘယပိဋိတတော ဒုက္ခာ၊ အနတ္တာ အဝိဓေယျတော။ ။

ယာဝ=အကြင်ရွှေမျှ တိုထွာလှသော ခဏမကြာ ချိန်အခါ၌၊
ဗျာတိ=ဖက်ရွက်များစွာ နွေအခါဝယ် လေမှလွင့်ပါး ကဲ့အလားသို့
စိတ်အားလေဓာတ် တွန်းဖယ်လှုပ်၍ နှစ်ထပ်မျက်လွှာ ပွင့်၍လာ၏။
နိမ္မိသတိ=ကြိုးစက်ခလုတ် အရှိန်သုတ်၍ ရွက်လှုပ်လေဟန် ပုံသဏ္ဌာန်သို့
ဝိညာဏ်စီရင် လေအလျဉ်ကြောင့် နှစ်ပြင်စလုံး မျက်လွှာရုံး၍ ပိတ်ဖုံး
သောထွေ မှိတ်၍နေ၏။ တဟိ ခဏော=ထိုတစ်ဖွင့် တစ်မှိတ် တစ်ဆိတ်
စာမျှ တိုတောင်းလှသော ခဏမကြာ ချိန်အခါ၌၊ ကောဠိလက္ခာ=ကုဋေ
တစ်သိန်း တွက်ကိန်းသင်္ချာ များလှစွာကုန်သော၊ ခန္ဓာ=ဖောက်ပြန်ခံစား
မှတ်သားပြုပြင် စိတ်ဝိညာဉ်ဟု ငါးအင်ခန္ဓာ နှစ်ဖြာနာမ်ရုပ် ဓာတ်အနုပုံ
တို့သည်၊ ဟုတ္တာန=တောင့်တအာသာ ပြည့်စေငါသို့ ချိန်ခါရောက်သင့်
ထောက်မချင့်ဘဲ ကိုယ်ပင့်ဘာသာ တတ်တိုင်းသာလျှင် လေးဖြာကြောင်း
ထွေ စီမံချေက အနေပြောင်းလွဲ ဘွားခနဲဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၍၊ ဘိဇ္ဇန္တိ=
သေပြီးနောက်ယံ အဖြစ်မြန်၍ သေဟန်သေပုံ မမြင်တုံလည်း ဆန်စုန်
စီးသွား ဒီရေလားသို့ ရပ်နားမထင် တသွင်သွင်နှင့် အရှင်လတ်လတ်
မျက်ခြေပြတ်အောင် ဖြတ်ခနဲပျက်စီးလာကြကုန်၏။ တတော=ထိုသို့

ဖွင့်ခြင်းမှိတ်ခြင်း ခဏတွင်းဝယ် သင်းချိုင်းရာတွေ သိန်းကုဋေမျှ တွက်ရေများပြား အစုအားဖြင့် တိမ်းပါးချုပ်ပျက် သဘောနက်ကြောင့်၊ တေးထိုဖောက်ပြန် ခံစား မှတ်သား ပြုပြင် စိတ်ဝိညာဉ်ဟု ငါးအင်ခန္ဓာ နှစ်ဖြာနာမ်ရုပ် ဓာတ်အနုပုံတို့သည်၊ အနိစ္စာနာမ=ကြည့်ရင်းရှုရင်း ယိုယွင်းတက်သုတ် အဆက်ပြုတ်သည့် တိမ်ရုပ်တမျှ ပျက်လွယ်လှသဖြင့် အနိစ္စတို့မည်ကုန်၏။ ဘယပီဠိတတော=ပါဒ်ဗီဇော ပြန်ခရာမျှ ကျန်းမာ ဘို့ရေး ခွင့်မပေးဘဲ နာဘေးလက်နက် သေဒဏ်ချက်ဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ ခံရနဲ့ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ=အလုံထောင်ဝယ် ကျသောနှယ်သို့ အေးဘွယ်ခဏ ရှာမရသဖြင့် ဒုက္ခတို့သာလျှင်တည်း။ အဝိဓေယျတော=လူနတ်မည်ကာ မဆိုပါနှင့် ဂင်္ဂါသဲမျှ ပွင့်ကုန်ကြသား ဗုဒ္ဓပရမေ မြတ်စိန္တေတို့ အသင်္ချေ တန်ခိုး ဘုန်းတော်မျိုးဖြင့် စိုးမိုးအာဏာ စီမံပါလည်း ဘယ်ခါမနိုင် ခွင့်မပိုင်ဘဲ လက်မှိုင်ချရလေသောကြောင့်၊ အနတ္တာ=ကိုယ်ဘဲသူဘဲ ထင်စွဲဖို့ရန် အာမခံအစစ် အသားနှစ်ကို စင်စစ်ဘယ်မှ ရှာမရသဖြင့် အနတ္တတရားတို့သာလျှင်တည်း။

-----*-----

ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၏ ပစ္စိမဝစန မိန့်ခွန်းတော်

ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ
ဝယမ္မော သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။ ။

ဘိက္ခဝေ=ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့၊ ဟန္တ=ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ မီး လောင်စာကျွမ်း ဓာတ်ဆီခန်းအောင် လျှမ်းလျှမ်းတောက်ထိန် အရှိန် ပြင်းစွာ ဇရာဆက်ဆက် မီးဒဏ်ချက်ကြောင့် သက်တော်အာယု ချုပ် လုတ်တဲ ရွှေအားတော်နည်းလှ၍ တရားပွဲကြီး သိမ်းတော်မူပေတော့

အံ့။ ဒါနိ-ကုဒါနိ=ရလေးဆယ့်ရှစ် သက္ကရာဇ်ကြို ကဆုန်လပြည့်
အင်္ဂါနေ့ဟု ချမ်းမြေ့သာယာ မဟာပရိနိဗ္ဗာန် စံယူချိန်နီး ဤနောက်ဆုံး
ပိတ် အခါတော်ကြီး၌၊ ဝေါ=သင်္ချေနှစ်ဆယ် မကကယ်အောင် ဆောင်
သယ်ကူးပို့ ကူးတို့မဟာ မင်္ဂလာသဘင် ပွဲကြီးခွင်၌ မဝင်စာရင်း အကင်း
အနု ပုလုသေးကွေး အထွေးဆုံး အငယ်ဆုံးဖြစ်သော သင်ချစ်သားတို့ကို၊
အာမန္တယာမိ=လေးဆယ့်ငါးဝါ ကာလကြာအောင် ဟောလာခဲ့သမျှ ဓမ္မဂမ္ဘီ
အဆီထပ်ထပ် ပိဋကတ်သုံးပုံ ကျမ်းပေါင်းစုံကို အကုန်ရုံးစည်း တလုံး
တည်းဖြင့် အပြီးသိမ်းအုပ် လိုရင်းချုပ်၍ တစ်ပုဒ်တစ်ပါဒ် မြွက်ဟလှစ်ကြ။
ရွှေဗျာဒိတ် ပေးတော်မူခဲ့ပေအံ့။

သင်္ခါရာ=ကံ စိတ် ၂ ဟာ ကြောင်းလေးဖြာနှင့် ဝိသာစတု ပစ္စည်း
စုတို့ အမှုသီးသီး ပြုဖန်တီး၍ ရုံးစည်းညီညာ ဖြစ်ပေါ်လာသော
တေဘုမ္မက သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဝယဓမ္မာ=ဂင်္ဂါသဲမျှ ပွင့်ကုန်ကြသား
ဗုဒ္ဓပရမေ မြတ်စိန္တေတို့ သင်္ချေတန်ခိုးဘုန်းတော်မျိုးဖြင့် စိုးမိုးအာဏာ
စီမံပါလည်း ဘယ်ခါမနိုင် ခွင့်မပိုင်ဘဲ လက်မှိုင်းဟီးချ မွေ့ကြေပြုန်း
လေလိုသုဉ်း၍ ပျက်ဆုံးခြင်း သဘောရှိကြလေကုန်၏။

တသ္မာ=ထို့ကြောင့်၊ တုမေ့=သင်ချစ်သား ချစ်သမီးအပေါင်း
တို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန=မမေ့မလျော့ မပေါ့မတန် နိဗ္ဗာန်လမ်းမ ဖြောင့်
တန်းလှသော သီလသမာ ဓိပညာအစဉ် မဂ္ဂင်သုံးဆင့် လမ်းကြီးပွင့်
အောင် အသင့်ယူကျုံး နှလုံးသည်းမြွှာ ရွှေမြူတာဝယ် ကောင်းစွာ
ထည့်သွင်း အလျဉ်းမမေ့ စေ့စေ့ ဝင်စား သတိတရားကြီးနှင့်၊ သမ္မာဒေသ=
ဘဝမကွာ နောက်တော်ပါအောင် ရိုးရာစဉ်စိုက် ဦးတင်ခိုက်၍ လိုက်ဖို့
မနွေး အရေးကုံလုံ ပြည့်စုံအောင်သာ အားထုတ်ရစ်ကြပါကုန်တော့လော။

ဓမ္မကထိကဆရာတော်များ
တရားမဟောမီ မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၁။ သဗ္ဗေ သတ္တာစ ပါဏာစ၊ ဘူတာ ဇီဝိစ ပုဂ္ဂလာ။
အဗျာပဇ္ဇာ တထာ ဝေရာ၊ အနီယာစ သုခေမိနော။ ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

သဗ္ဗေ=တစ်ယောက်မကြွင်း ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊
သတ္တာစ=ခန္ဓာငါးရပ် ငြိကပ်တွယ်တာ အာသာပြည့်လောင်း သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ပါဏာစ=ထွက်သက်ဝင်သက် ဤနှစ်ချက်ဖြင့်
အသက်ရှည်ကာ နေကြရှာသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ဘူတာစ=
ကိုယ်ကောင်ထင်ရှား ဖြစ်ပွားပေလတ် ဥပပတ်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊
ဇီဝိစ=ခန္ဓာဟူသော အတ္တဘောတွင် အကျုံးဝင်လျက် သုံးခွင်ဘုံမှာ ဖြစ်ကြ
ရှာသည့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ပုဂ္ဂလာစ=ဆင်းရဲစုပ် ငရဲဘုံသို့
ကံဟုန်ပစ်ချ သက်လျောကျသော ဒုက္ခဘုံသား သတ္တဝါအများတို့သည်
၎င်း၊ အဗျာပဇ္ဇာစ=နှလုံးငြိုငြင် ပူပင်ဘွယ်ရေး ဒုက္ခဘေးမှ ကင်းဝေး
လွင့်စင်ကြကုန်သည်၎င်း၊ တထာ=ထိုမှတစ်ပါး၊ အဝေရာစ= တွင်းရန်ပြင်
ရန် အတန်တန်တို့ ဆက်ဆံမှုကင်း ရန်မျိုးရှင်းလျက် အေးခြင်းကြီး
အေးကြကုန်သည်၎င်း၊ အနီယာစ=ကိုယ်၌ငြိတွယ် ဒုက္ခနယ်မှ ကင်းကွယ်
ပပျောက်ကြကုန်သည်၎င်း၊ သုခေမိနောစ=ဆံလွှာခြမ်းမျှ ပူမခတ်
အေးမြချမ်းသာ ကောင်းစွာကြီး ပွားကြကုန်သည်၎င်း၊ ဟောန္တ=ဖြစ်ကြပါ
စေကုန်သတည်း။

တစ်နည်း မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၂။ ဝိဇ္ဇာ သမ္ပတ္တိ ဘောဂေဟိ၊ ပဝဗုန္တ ယသသိနော။
 ပရိဝါရ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ဘယောပဒ္ဒဝ ဝဇ္ဇိတာ။ ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

သတ္တာ=လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါလုံးစုံ ဟိန္ဒူတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပတ္တိ
ဘောဂေဟိ=ခုတ္တိနောင်ရေး ထောက်တွေး မြော်မြင် ဆင်ခြင်တိုင်းတွာ
ဉာဏ်ပညာနှင့် ကောင်းစွာလောက်လုံ သုံးမကုန်အောင် ပုံပုံပေါများ
စပါးဆန်ရေ ရွှေငွေဝတ္ထု စည်းစိမ်ဂုဏ် အစုစုတို့ဖြင့်၊ ပဝဗုန္တ=တနေ့တခြား
တိုးပွားဖြစ်ထွန်းကြပါစေကုန်သတည်း၊ ယသသိနော=ဇမ္ဗူ မဆံ့ သတင်း
နွံ့လျက် ဂုဏ်နံ့ထင် ပေါ်ကျော်စောကြကုန်သည်၎င်း၊ ပရိဝါရ ဗလပ္ပတ္တာ=
ဝိသာခါနှင့် ပမာပုံစံ ခြွေရံပေါများ အင်အားကြီးခိုင် ဂုဏ်ဆိုင် ပြည့်မောက်
အထက်တန်းရောက်ကြကုန်သည်၎င်း၊ ဘယောပဒ္ဒဝ ဝဇ္ဇိတာ=ဘေးရန်
ဥပဒ် အရပ်ရပ်တို့ ကင်းပြတ်ကွာဝေး အေးခြင်းကြီး အေးကြကုန်သည်
၎င်း၊ ဟောန္တု=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

-----*-----

တစ်နည်း-မေတ္တာ ဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၃။ သခိလာ သုခသမ္ဘာသာ၊ အညမညာ ဝိရောမိနော။
 မောဒန္တ သဟိတာ သဗ္ဗေ၊ မာကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။ ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

သဗ္ဗေ=တစ်ယောက်မကြွင်း ခပင်းဥသည့် အလုံးစုံကုန်သော၊
သတ္တာ=လူရောနတ်ပါ သတ္တဝါတို့သည်၊ သခိလာ=ဒေါသအစွမ်း ကြမ်း
တမ်းမဘက် နှစ်သက်စိတ်နေ ချောပြေနူးညံ့သော သဘောရှိကြ

ကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ သုခသမ္ဘာသာ=ကြားသူတိုင်းမှာ နားချမ်းသာ အောင် ဖွယ်ရာလျောက်ပတ် သင့်မြတ်သောစကားကိုသာ ပြောဆိုကြကုန်သည် ဖြစ်၍၎င်း၊ အညမညာဝိရောဓိနော=တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် မျက်မာန်သိမ်းသွင်း ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိကြကုန် သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ မောဒန္တ=ဆိုလာစကား သကာပျားသို့ စိတ်ထား ဖြောင့်စွာ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သဟိတာ=ကျောသား ရင်သား အဖျားအရင်း အတွင်းနှင့်ပြင် ကွက်မထင်ဘဲ ရွှေစင်နှစ်ပြား စပ်သော လားသို့ တသားတည်း ညီညွတ်ကြကုန်သည်၊ ဟောန္တ=ဖြစ်ကြပါ စေကုန်သတည်း၊ ကိဇ္ဇိ=နှင်းရေတပေါက် မပြောလောက်ဖွယ် အနည်းငယ် မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပါပံ=မကောင်းဟူသမျှ အနိဋ္ဌအကျိုး အပြစ်မျိုးသည်၊ မာဂမာ=မျက်တောင်တစ်လှစ် ရံတစ်ဆစ်မျှ မဖြစ်ပေါ်နိုင် မရောက်နိုင်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

တစ်နည်း မေတ္တာ ဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၄။ သဒ္ဓါပါမောဇ္ဇ ဗဟုလာ၊ ဒါနသီလ မဟုဿဝါ။
ဂုဏဘူသိတ သန္တာနာ၊ အာယံ ပါလေန္တ နာမယံ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

သဗ္ဗေ=တစ်ယောက်မကြွင်း ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ=လူရောနတ်ပါ သတ္တဝါတို့သည်၊ သဒ္ဓါပါ မောဇ္ဇဗဟုလာ=ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပြုစုအံ့ဌါ မြဲမကွာဘဲ သဒ္ဓါပေါများ စိတ်အားတက်ကြွ ရွှင်မြူး ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသီလမဟုဿဝါ=လှူပွဲဒါန်းပွဲ သီလပွဲကို သဲသဲ ခြိမ်ညံ ဘဝင်လျှံမျှ တရံမကင်း ခင်းကျင်းမွေ့လျော် တရားနှင့် ပျော်နိုင်ကြ ကုန်သည်၊ ဟောန္တ=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ ဂုဏဘူသိတ သန္တာနာ=

သီလသမာ ပညာသုံးသွယ် လွန်တင့်တယ်သည် စိန်နွယ်စိန်ပန်း ဆန်း
ထက်ဆန်းကို ဆင်မြန်းနိုင်ကြ ဝတ်နိုင်ကြ၍ လှပရုပ်သွင် ကြန်အင်္ဂါရှိ
ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာမယံ=ကိုးဆဲ့ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါနှင့်
ဘယ်ခါမသန်း အမြဲကျန်းမာလျက်ရှိသော၊ အာယံ=ရုပ်သက် နာမ်သက်
နှစ်ချက်ဒီဝံ တည်ငြိမ်ရန်အမှုကို၊ ပါလေန္တု=ဗာကုလ ဟု-နာမကြေညာ
ထေရ်မဟာသို့ တစ်ရာကမောက် ခြောက်ဆယ်ရောက်အောင် စောင့်
ရှောက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

-----*-----

တစ်နည်း မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၅။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ပုရောဓာယ၊ သဒ္ဓမ္မ ပဋိပတ္တိယာ။
အာရာဓေန္တု ဟိတောပါယံ၊ အစ္စန္တ သုခသာဓနံ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

သဗ္ဗေ=ခပ်သိမ်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ=သတ္တဝါတို့သည်၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိပုရောဓာယ=သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂင်ကြီးလျှင် ဦးစီးရှေးဆောင် အခေါင်
အုပ်မိုး ကြီးစိုးလျက်ရှိပေထသော၊ သဒ္ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ=မဇ္ဈိမာပဋိပတ်
ကောင်းမြတ်ဖြောင့်တန်း မဂ္ဂင်လမ်းတည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ အစ္စန္တ
သုခသာဓနံ=ဆင်းရဲဟူက မြူမှုမနွယ် တကယ်အေးချမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့
တက်လှမ်းပိုင်ပိုင် ပြီးနိုင်ထသော၊ ဟိတောပါယံ=ကြီးပွားနိုင်ကြောင်း တရား
ကောင်းတရားမှန်ကို၊ အာရာဓေန္တု=ဆုံးခန်းတိုင်ရောက် ထင်တိုင်း
ပေါက်အောင် ပြီးမြောက်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

-----*-----

ကရုဏာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၆။ အဟော သတ္တာ ဝိမုစ္ဆန္တု၊ ဒုက္ခဓမ္မေဟိ သဗ္ဗထာ။
သာဓု သမေဇ္ဈ ပါယာသာ၊ သောကာစ ပရိဒေဝနာ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

သဗ္ဗေခပ်သိမ်းဥသည့် အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ=ချစ်သူ မုန်းသူ
လျစ်လျူသိမ်းကျိုး အားလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗထာ=ခုရော
နောင်ပါ တသံသရာလုံး၌၊ ဒုက္ခဓမ္မေဟိ=ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ပူဆာ
ကြောင့်ကြ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ဆင်းရဲကိန်းတို့မှာ၊ ဝိမုစ္ဆန္တု=ပိန်းကြာဖက်တွင်
ရေမတင်သကဲ့သို့ ကြည်လင်သန့်ရှင်း ကင်းငြိမ်းလွတ်မြောက်ကြပါ
ကုန်မှုကား၊ အဟော=လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာဘို့အကြောင်း
ဪ=အလွန်ကောင်းပေစွတကား။ ဥပါယာသာစ=မီးကျိုးသဏ္ဌာန်
အလျှံနှင့်ကင်း နှလုံးတွင်းဝယ် ပူပြင်းလွန်စွာ မချမ်းသာသော ဥပါယာသ
တို့သည်၎င်း၊ သောကာစ=ချစ်သူ တို့မှာ ဘေးရောက်လာ၍ ပူဆာညှိုးချိုး
နှလုံးမငြိမ် စိုးရိမ်ပူဆွေး သောကဘေးတို့သည်၎င်း၊ ပရိဒေဝနာစ=
အရှိန်ညှိုးညှိုး ပူအားသီး၍ သက်ကြီးရှိုက်ဖို ငိုယိုတမ်းတ ပရိဒေဝတို့
သည်၎င်း၊ သာဓု=သံဝေပူကာ ကောင်းမွန်စွာသာလျှင်၊ သမေဇ္ဈ=အေး
လျှင်ပူဆာ ချမ်းသာဆင်းရဲ ဖြစ်ရမြဲဟု စွဲမြဲဆင်ခြင် သမ္မုဇ်ဖြင့် လျင်
လျင်ဆောစွာ ငြိမ်းအေးကြပါစေကုန်သတည်း။

-----*-----

တစ်နည်း ကရုဏာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၇။ ဒီယန္တု ပါပဓမ္မာစ၊ ပဿမ္ဘန္တု အနာမယာ။
သံက္ကေသာ ပလိဗောဓာစ၊ သမုစ္ဆိန္တု ပါဏိနံ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

(သံက္ကေသာ=ကို သံကလေသာ=ဟု ရွတ်ဖတ်ပါ)

ပါဏိနံ=သင်္ချေသင်္ချာ မရေသာသည့် များစွာသိန်းသောင်း သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား၊ ပါပဓမ္မာစ=ပါယ်အောက်ငရဲ မီးပုံထဲသို့ အမြဲရောက် အောင် ကြိုးလိုနှောင်သည့် မိုက်မှောင်တိုးပွား အကုသိုလ် တရားတို့သည် လည်း၊ ဒီယန္တု=လေလိုကွယ်သုဉ်း အစတုံးအောင် ကုန်ဆုံးကွယ် ပျောက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ တထာ=ထိုမှတစ်ပါး၊ အနာမယာစ= အသက်အန္တရာယ် ကပ်တွယ်ညစ်ဆိုး အနာမျိုးတို့သည်လည်း၊ ပဿမ္ဘန္တု=ခဏချက်ချင်း လွတ်ကင်းငြိမ်းအေးကြပါစေကုန်သတည်း၊ သံက္ကေသာစ=စိတ်၏ပင်ပန်း ညစ်နွမ်းစေမှု အမြဲပြုသည့် အကုဆယ်ဖြာ ကိလေသာတို့သည်၎င်း၊ ပလိဗောဓာစ=ကုသိုလ်အလုပ် လမ်းတွင် ရှုပ်သည့် သစ်ငုတ်သဘွယ် ပိတ်ပေါင်းနှယ်သို့ ငြိတွယ်စိုးနှောင့် သွား မဖြောင့်သော ကြောင့်ကြထွေလာ အရာရာတို့သည်၎င်း၊ သမုစ္ဆိန္တု= ခေါက်ခေါက်ရက်ရက် ဉာဏ်သံလျက်ဖြင့် တိုက်ဖျက်ခုတ်လှဲ ပြတ်စဲကြပါ စေကုန်သတည်း။

-----*-----

တစ်နည်း ကရုဏာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၈။ ဗျာပါဒါစ ဝိဟာယန္တု၊ ဝိနိဝတ္တန္တု ပဒ္ဒဝါ။
ဗျသနာနိ ဝိနဿန္တု၊ ဝိဂစ္ဆန္တု ဝိပတ္တိယော။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

ဗျာပါဒါစ=စိတ်မနောတွင် နာကျင်ဖောက်ထွင်း ကြင်နာကင်း၍
 မာန်သွင်းမျက်ရှ ဗျာပါဒတို့သည်လည်း၊ ဝိဟာယန္တူ=မေတ္တာဓာတ်ငွေ့
 အရှိန် တွေ့သဖြင့် ချမ်းမြေ့အေးလူ အပူလျော့ပါး ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်ကြ
 ပါစေကုန်သတည်း၊ ဥပဒ္ဒဝါစ=တစ်ဆဲ့ခြောက်ဖြာ တွယ်တာဘိညှပ်
 နှိပ်စက်တတ် သော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်လည်း၊ ဝိနိဝတ္တန္တူ=ဆုတ်နစ်ကွာကင်း
 အလျင်း ပျောက်ပျက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ ဗျသနာနိ=သီလပျက်မှု
 အစပြု၍ ငါးခုထွေပြား ဗျသနတရားတို့သည်၊ ဝိနဿန္တူ=ကင်းကွယ်
 ပျောက်ပျက် ကြပါစေကုန်သတည်း၊ ဝိပတ္တိယော=သီလပျက်မှု အစပြု၍
 လေးခုထွေပြား ဝိပတ္တိတရားတို့သည်၊ ဝိဂစ္ဆန္တူ=ယခုကစ နိဗ္ဗာန်ရသော
 ဘဝရပ်ခွင် ဘုံအပြင်ဝယ် အစဉ်လွတ်မြောက် ကင်းပျောက်ကြပါစေကုန်
 သတည်း။

-----*-----

တစ်နည်း ကရုဏာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၉။ ဝိဟေသာစ ဝိယာတာစ၊ ဒီယန္တူ ဘယ ဘေရဝါ။
 ပဋိက္ကမန္တူ ဝိဿဋ္ဌာ၊ သောတ္တိ ပဿန္တူ ပါဏိနော။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

ဝိဟေသာစ=တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်
 မျက်မာန်ဖိစီး ဒေါသမီးတို့သည်၎င်း၊ ဝိယာတာစ=ပူဆာညှိုးချုံး ကြိမ်မီး
 အုံးသို့ နှလုံးမသာ ဆင်းရဲစွာသော ဝိယာတတရားတို့သည်၎င်း၊ ဘယ
 ဘေရဝါစ=ကြောက်ဘွယ်လန့်ဘွယ် သွယ်သွယ်များတောင်း ဘေးအ
 ပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ဒီယန္တူ=မြူစမကြွင်း ခပင်းဥသံ့ လုံးစုံဘေးဘျမ်း
 နောင်မသန်းဘဲ ကုန်ခန်းကြပါစေကုန်သတည်း၊ ဝိဿဋ္ဌာ=ကြောက်ရွံ့
 ကင်းကွာ ရဲဝံ့စွာပင်၊ ပဋိက္ကမန္တူ=သွားလိုရာရာ ဘယ်ခါမဆို မငြိုမငြင်

ကြည်လင်ချမ်းမြဲ သွားလာနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ ပါဏိနော= ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်၊ သောတ္ထိ=လိုရာဆန္ဒ တောင်း တိုင်းရ၍ ပြည့်ဝစည်းစိမ် ချမ်းရိပ်ငြိမ်ကို၊ ပဿန္နာ=စိတ်ချလက်ချ တွေ့ မြင်ကြရပါစေကုန်သတည်း။

-----*

မုဒိတာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၁၀။ အဟော သာဓု အဟော သုဠ၊ မောဒန္တိ ဝတ ပါဏိနော။
အဟော သုလဒ္ဓံ သတ္တာနံ၊ သမိဒ္ဓိံ အဘိပတ္တိတံ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

ပါဏိနော=လူရော နတ်ပါ သတ္တဝါအများ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား တို့သည်၊ မောဒန္တိ=တစ်ဦးတစ်ဦး မေတ္တာကူး၍ ကြည်နူးဝမ်းမြောက်ကြ ပေကုန်သည်၊ အဟော သာဓု ဝတ=ဪ-ကောင်းပါပေစွတကား။ အဟော သုဠ ဝတ=ကြည်သာစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းဘို့အကြောင်း ဪ- ကောင်းပါပေစွတကား၊ သတ္တာနံ=လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအများ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့သည်၊ အဘိပတ္တိတံ= စိတ်မနောတွင် အစဉ်မပြတ် တောင့်တအပ်သော၊ သမိဒ္ဓိံ=ချမ်းသာရိပ်ငြိမ် မြတ်စည်းစိမ်နှင့် ဂုဏ်သိရ် ကျက်သရေ အထွေထွေဖြိုးမောက် ထင်တိုင်းပေါက်ရောက်ခြင်းကို၊ သုလဒ္ဓံ=စိတ်တိုင်းကျကျ လှလှပိုင်ပိုင် ရယူနိုင်ခြင်းသည်၊ အဟောဝတ= ဪ-ကောင်းပါလေစွတကား။

-----*

တစ်နည်း မုဒိတာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၁၁။ ပသန္နမုခ ဝဏ္ဏာစ၊ ပရိပုဏ္ဏ မနောရထာ။
ပီတိပါမောဇ္ဇ ဗဟုလာ၊ စိရံ ဇီဝန္တ နာမယာ။

(နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း)

သဗ္ဗေ=တစ်ယောက်မကြွင်း ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊
သတ္တာ=သတ္တဝါတို့သည်၊ ပသန္နမုခဝဏ္ဏာစ=ရေတွေ့သောကြာကဲ့ပမာသို့
ကြည်သာရွှင်လန်း မျက်နှာပန်းပွင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ပရိပုဏ္ဏ
မနောရထာစ=ချမ်းသာရိပ်ငြိမ် မြတ်စည်းစိမ်နှင့် ဂုဏ်သိရ်ကျက်သရေ
အထွေထွေဝယ် လိုလေသေးမျှ မရှိရဘဲ လောက်ငံကုံထံ ဖြိုးဖြိုးလျှံသဖြင့်
စိတ်အကြံ ပြည့်ဝကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ပီတိပါမောဇ္ဇဗဟုလာစ=
ဣဌအာရုံ ကောင်းမျိုးစုံတို့ကို ဖုံဖုံခံစား သုံးဆောင်အားကြောင့် များစွာ
နှစ်သက် စိတ်စက်ရွှင်မြူး ကြည်နူးနှစ်သိမ့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊
အနာမယာစ=ရောဂါဟူက မြူမျှမတင် ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ကြကုန်
သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ စိရံ=မြင့်မောက်ရှည်ကြာ နှစ်တစ်ရာပတ်လုံး၊ ဇီဝန္တ=
တွင်းဘေး ပြင်ဘေး ပူဘွယ်ရေးတို့ ကင်းဝေးပျောက်ပျက် အသက်
ရှည်ကြာ တည်နေနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

-----*-----

တစ်နည်း မုဒိတာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၁၂။ ဘယမဂ္ဂ မတိက္ကန္တာ၊ ဒုက္ခသယံတ နိဿတာ။
ခေမမဂ္ဂ မနုပ္ပတ္တာ၊ ပီတိသမ္ပတ္တိ ဖုလ္လိတာ။

သဗ္ဗေ=ခပ်သိမ်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ=လူရော နတ်ပါ
သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘယမဂ္ဂ=ဘေးရန်ဥပဒ် ထူထပ်လှစွာ မိစ္ဆာပြုမ်းတီး

လမ်းမှားကြီးကို၊ အတိက္ကန္တာ=လွန်မြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ဒုက္ခသယံတ နိဿတာ=ဆင်းရဲအပေါင်း ဘေးအပေါင်းမှ ကောင်းကောင်းကြီး ကျွတ်လွတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ခေမမဂ္ဂံ=ဘေးခပ်သိမ်းတို့ကုန်ငြိမ်းရာ အမှန် နိဗ္ဗာန်စခန်း ပြောင့်ပြောင့်တန်းသည့် လမ်းကောင်းလမ်းမှန် မဂ်ရှစ်တန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ=မယွင်းမထောင့် ပြောင့်ပြောင့်ကြည်သာ လွယ်ကူစွာ ဆိုက်ရောက်ကြကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ=ထင်ရှားမသွေဖြစ်ကြပေကုန်၍၊ ပီတိသမ္ပတ္တိဖုလ္လိတာ=ဂွမ်းဆီထိမျှ ပမာဏအသွင်ကြည်လင်စိတ်ဝမ်း ပီတိလွှမ်းသဖြင့် ပွင့်လန်းသာယာကြကုန်သည်၊ ဟောန္တ=ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

-----*-----

တစ်နည်း မုဒိတာဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၁၃။ သမဂ္ဂါ သခိလာ စေတေ၊ ပဋိသန္ဓာန ပေသလာ။
သမ္ပတ္တိ မဘိဝေဒန္တူ၊ ကလျာဏ ဂုဏဘူသိတာ။

ဧတေသတ္တာ=ထိုခပ်သိမ်း၂သို့ အလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သမဂ္ဂါစ=ဆီနှင့်ယင်ပျား ပမာလားသို့ စိတ်ထားမကွဲ တသားထဲညီညွတ်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ သခိလာစ=တစ်ဦးတစ်ဦး အထူးကြင်နာချိုသာအေးမြ ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ပဋိသန္ဓာနပေသလာ=ရွှေစင်နှစ်ပြား ဂဟေသားသို့ အကြားမလပ် စေ့စပ်စေမှု သင့်မြတ်မှုကို ဂရုကတ ကြောင့်ကြစိုက်ကာ ချစ်ခင်ကြင်နာကြကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ကလျာဏဂုဏဘူသိတာ=ဒါနသီလ စသည်ဖုံဖုံ ကောင်းသောဂုဏ်ဖြင့် မွှမ်းထုံနေစဉ် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတ္တိ=ချမ်းသာရိပ်ငြိမ်ဂုဏ်သိရကြီးမား စီးပွားကုံလုံ ပြည့်စုံကြွယ်ကြောင်း စကားကောင်းကို၊

အဘိဝေဒန္တ=ကြည်သာနှလုံး စွင့်စွင့်ပြုံး၍ အုန်းအုန်းတက်ကြွ ပြောဆို ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဥပေက္ခာ ဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၁၄။ သုခိတာ ဟောန္တဝါ မာဝါ၊ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တ ဝါ နဝါ။
သမိဒ္ဓါဝါ ဒလိဒ္ဓါဝါ၊ ကာ မမေတ္တ ဝိစာရဏာ။

သဗ္ဗေ=တစ်ယောက်မကြွင်း ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊
သတ္တာ-ကိုယ့်ဝန်ကိုယ်ထမ်း ကိုယ့်လမ်းနှင့်ကိုယ် မှီခိုဘွယ်ရာကံသာမိဘ
ရှိနေကြသော များလှသောင်းသောင်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊
သုခိတာ=ကုသိုလ်စန်းပွင့် အချိန်သင့်၍ အခွင့်ညီညာ ချမ်းသာအေးမြ
ပွင့်လန်းကြကုန်သည်၊ ဟောန္တဝါ=ဖြစ်မှုလည်း ဖြစ်ကြစေကုန်၊ မာ
ဟောန္တဝါ=မဖြစ်မှုလည်း ရှိကြစေကုန်၊ ဒုက္ခာ=ပူပန်ဘွယ်ရေး ဆင်းရဲဘေး
မှ၊ မုစ္ဆန္တဝါ-လွတ်မှုလည်း လွတ်ကြစေကုန်၊ န မုစ္ဆန္တဝါ=မလွတ်မှုလည်း
နေကြစေကုန်၊ သမိဒ္ဓါဝါ=ချမ်းသာကြွယ်ဝ ပြည့်စုံကြကုန်သည်မှုလည်း၊
ဟောန္တ=ဖြစ်စေကုန်၊ ဒလိဒ္ဓါဝါ=ဆင်းရဲနွမ်းပါး အစား ဆန်ရေ အခြေမလှ
အောက်တန်းကျကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တ=ဖြစ်စေကုန်၊ ဧတ္ထ=ဤကံစီမံရာ
မြဲလိုက်နာ၍ ချမ်းသာဆင်းရဲ အနဲနဲဖြင့် ဖောက်လဲဖောက်ပြန် ဖြစ်မျိုး
မှန်သော သံသရာခရီး လမ်းရှည်ကြီး၌၊ ဝိစာရဏာ=ဆင်းရဲကင်းစေ
ချမ်းသာစေဟု ထွေထွေပြုပြင် စီရင်ကြောင့်ကြမှုကြီးသည်၊ မမံ=ငါ့အား၊
ကာ=အဘယ်မှာလျှင် လိုရာပြီးမြောက် ရောက်နိုင်ပါတော့အံ့နည်း။

တစ်နည်း ဥပေက္ခာ ဘာဝနာ ပွားများစရာ ဂါထာ

၁၅။ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တူ၊ ယထာ ကမ္မံတု ပါဏိနော။

ပလိဗောဓော ပပဉ္စောဝါ၊ ဗျာပါဒေါ န မေ တဟိ။

ပါဏိနော=ကိုယ့်ဝန်ကိုယ်ထမ်း ကိုယ့်လမ်းနှင့်ကို မှီခိုဘွယ်ရာ
ကံသာအမိ ကံသာအဘ ရှိနေကြကုန်သော များလှသောင်းသောင်း
သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်၊ ယထာကမ္မံ တု=မိမိပြုသော ကံသဘောနှင့်
လိုက်လျောညီညွတ် ကံအတိုင်းသာလျှင်၊ အတ္တာနံ=ခန္ဓာဟူသော
အတ္တဘောကို၊ ပရိဟရန္တူ=ထမ်းဆောင်သည်ပိုးကြပါစေကုန်သတည်း။
ပလိဗောဓောဝါ=စိတ်ထဲမဖြောင့် နှောင့်ကြီးနှောင့်၍ ကြောင့်ကြရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ပပဉ္စောဝါ=ဆင်းရဲကင်းဘွယ် ချမ်းသာဘွယ်ကို
အကျယ်ချဲ့ပွား အမှုတွေ များရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါဝါ=စိတ်
ရောမာန်ပါ ဘယ်ခါမအား စားမှုနေမှု အစုစုဝယ် ယုယုယယ အစွမ်းကုန်
အားထုတ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တဟိ=ထိုခဏ၌၊ မေ=ငါ့အား၊ န
အတ္ထော=အကျိုးစီးပွား များနိုင်စွယ် အကယ်တိတိ မရှိချေတော့ပြီ။

-----*-----

ပတ္တိဒါန အမျှဝေ ဂါထာများ

၁။ ပတ္တိ ကုမဿ ပုညဿ၊ မာတာ ပိတာဒယော ဇနာ။

သမံ လဘန္တူ သဗ္ဗေပိ၊ ပထဗျာကာသကေ စရာ။

ကုမဿ ပုညဿ=နေ့စဉ်အထူး သဒ္ဓါမြူး၍ ဆည်းပူးပါရ အဝဝ
သော ပုညထွတ်မှူး ဤကုသိုလ်ထူး၏၊ ပတ္တိ=အဘို့အစု ကုသိုလ်ထုကို၊
မာတာပိတာဒယော=မိခင်ဘခင် ကျေးဇူးရှင်တို့ ဦးတင်ထားဘိ အစရှိ
ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ=တစ်ယောက်မကြွင်း ခပင်းဥသို့ အလုံးစုံကုန်သော၊

ပထဗျာကာသကေ=ကမ္ဘာမြေပြင် မိုးကောင်းကင်နှင့် ရေပြင်ပတ်ကိုး
တိုက်အလုံး၌၊ စရာ=ကံအားလျော်စွာ ကျက်စားရှာကြကုန်သော၊ ဇနာ=
သတ္တဝါတို့သည်၊ သမံ=မပိုမယုတ် စတုတ်ညီစွာ အတူအမျှသာလျှင်၊
လဘန္တ=ရရှိကြပါစေကုန်သတည်း။

၂။ ယေသံ ကတံ သုဝိဒိတံ၊ ဒိန္နံ ပုညဖလံ မယာ။

ယေစ တသ္မိံ န ဇနန္တိ၊ ဒေဝါ ဂန္ဓာ နိဝေဒယံ။

ယေသံ သတ္တာနံ=ဌာနချင်းနီး ခရီးမကွာ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
ကတံ=ပြုစုဆည်းပူး အထူးအားထုတ် အကျွန်ုပ်၏ ကုသိုလ်ကို၊ သုဝိဒိတံ=
အမျှဝေသံ ကြားရပြန်၍ အမှန်ဆတ်ဆတ် ထင်ရှားစွာသိအပ်၏၊ တေသံ
သတ္တာနံ=ဌာနချင်းနီး ခရီးမကွာ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ မယာ=အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပုညဖလံ=ကောင်းမှုအကျိုး တက်တိုးစည်ပင် ကုသိုလ်လျှင်ကို၊
ဒိန္နံ=ရကြပါစေ မေတ္တာရေဖြင့် ပေးဝေဖြန့်ဖြူးလိုက်ပါပြီ၊ ယေစ
သတ္တာ=အကြင်ဒေသကွာခြား တစ်ပါးနယ်ပယ် ရပ်ရှစ်သွယ်တွင်
ကြီးငယ်ထွေလာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ တသ္မိံ=ထိုအကျွန်ုပ်၏
ကုသိုလ်ကြီးကို၊ န ဇနန္တိ=မျှဝေသောခိုက် မကြားလိုက်သဖြင့် တိုက်ရိုက်
ဖြောင့်စွာ မသိရှာကြလေကုန်၊ တေသံ သတ္တာနံ=ထိုဒေသကွာခြား တစ်ပါး
နယ်ပယ် ရပ်ရှစ်သွယ်တွင် ကြီးငယ်ထွေလာ မကြားရသော သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့အား၊ ဒေဝါ=လောကတဝေး သိမ်းပိုက်ထွေးသည့် လေးပါး
နတ်ရှင် အစတင်၍ များပြင်သောင်းသောင်း နတ်အပေါင်း တို့သည်၊
ဂန္ဓာ=တန်ခိုးဘိညာဉ် ဈာန်ယဉ်ကွန်မြူး ထူးထူးထို၍ လှည့်လည်
ကြွမြန်းကြကုန်၍၊ နိဝေဒယံ=လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဖျန်းမျှသောထွေ
ပြောကြားကြပါစေကုန်သတည်း။

၃။ ယေသတ္တာ သညိနော အတ္ထိ၊ ယေစ သတ္တာ အသညိနော။

မနုညံ ဘောဇနံ သဗ္ဗံ၊ လဘန္တူ မမ စေတသာ။

သညိနော=ပဋိသန္ဓေသညာရှိကြကုန်သော၊ ယေ စ သတ္တာ=အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အသညိနော=ပဋိသန္ဓေ သညာ မရှိကြကုန်သော၊ ယေစ သတ္တာ=အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း၊ အတ္ထိ-သန္တိ=အများအပြားပင် ထင်ရှားရှိကြကုန်၏၊ တေသတ္တာ=ထိုသညာရှိကုန်မရှိကုန်သော သုံးဘုံ တိုက်သား သတ္တဝါအများတို့သည်၊ မနုညံ=အလိုဆန္ဒစိတ်တိုင်းကျအောင် လုံးဝပြည့်ကြွယ် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပေသော၊ သဗ္ဗံ=လိုလေသေးမျှ မရှိရဘဲ တစမကြွင်း ခပင်းဥသည့် အလုံးစုံသော၊ ဘောဇနံ=တွင်းသုံး ပြင်သုံး အားလုံးမြားမြောင် အသုံးအဆောင်ကို၊ မမ=အကျွန်ုပ်၏၊ စေတသာ=ယခုဤခါ လျှာဒါပုည မြတ်ဒါနနှင့် သီလဘာဝနာ စေတနာငြိမ်းကုသိုလ်စွမ်းကြောင့်၊ လဘန္တူ=မြေပြင်ရေပြင် မိုးကောင်းကင်နှင့် ဘယ်တွင်မဆို မငြင်ငြိုဘဲ အလိုရှိက ခဏမကြာ ရရှိခံစားကြပါစေကုန်သတည်း။ ။

-----*-----

ကျေးဇူးရှင် ဆရာရှင်တို့အား ရည်မှန်းလျက်
တပည့် ဝတ်သင်းသား ဝတ်သင်းသူများက ကျက်မှတ်ကာ
ဆုတောင်းရန် ဂါထာများ

၁။ မေတ္တဗျူနာ မယံ ဘန္တေ၊ သုသီတေန အဘိဏ္ဍသော။

သိဇ္ဇာမ ဝေါ သဒါ ဘဒြာ၊ သုခန္တူ အကုတော ဘယာ။

ဘန္တေ=နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်းဖြင့် ဖြောင့်ဖျသော
ထွေ သင်ကြားပေ၍ သိန္ဓေတောင်ဦး မကကြူးသည့် ကျေးဇူးတော်ရင်

အရှင်မြတ်ဘုရား၊ မယံ=[အဘိဓမ္မာ နက်နဲစွာသည့် သညာထူးဆန်း သံခိပ် ကျမ်းကို ကြိုးပမ်းလေ့လာ များစွာသောင်းသောင်း တပည့်အပေါင်း တို့သည်] သုသီတေန=ရေအေးအပေါင်း သိန်းသောင်းများစွာ မမှီရာသည့် နံသာမွေးကြူး စန္ဒကူးထက် အထူးအချွန် အလွန်အေးမြလှစွာသော၊ မေတ္တဗျူဟာ=တစ်ဆယ့်တစ်မျိုး မြတ်ကောင်းကျိုးကို ဖွင့်ဖြိုးစေကာ အေးကြည်စွာသည့် မေတ္တာတည်းဟူသော ရေချမ်းဖြင့်၊ ဝေါ=ကျေးဇူး တော်ဂုဏ် အဖုံဖုံနှင့် ပြည့်စုံပေငြား အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ အဘိဏ္ဍာသော= နေညဉ့်နာရီ ယဇ္ဇိဆက်စပ် မလပ်မခြား အမြဲအားဖြင့်၊ သိဉ္ဇာမ= အန္တရာယ် ခပ်သိမ်း ဘေးခပ်သိမ်းတို့ ကင်းငြိမ်းလွင့်စင် ဆန်းလသွင်သို့ ကြည်လင် စေကြောင်း ဆုမွန်တောင်း၍ သွန်းလောင်းကြပါကုန်၏။ ဘဒြာ= သီလသမာ ပညာတော်ဂုဏ် အဖုံဖုံနှင့် ပြည့်စုံပေတောင်း အရှင်ကောင်း တို့သည်၊ သဒါ=ခုရောနောင်ပါ တစ်သံသရာလုံး၌၊ အကုတော ဘယာ= ရာဇ စောရ အဂ္ဂိစသား အပသန္တာန် ဘေးရန်တစ် ဘယ်လောက်မျှ မရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခန္တ=တက်သစ်လစန်း ပွင့်သစ်ပန်းသို့ လန်း လန်းရွှင်ရွှင် ကြည်လင်အေး၍ ဘေးမငွေ့ဘဲ ချမ်းမြေ့တော်မူကြပါ စေကုန်သတည်း။ ။

အမှာ။ ။ ဤ[ကွင်းအတွင်းပါ စာများကို မဟာသရဏဂုံဝတ်သင်းသား၊ ဝတ်သင်းသူများ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ“ မဟာသရဏဂုံ ပွားအာရုံနှင့် မွမ်းထုံ နေ့ည ကလျာဏသို့ ရောက်ကြလေတောင်း များလှစွာသော ဘုရား တပည့်တော် တပည့်တော်မ အပေါင်းတို့သည်” ဟု ပြောင်းလဲ ဆိုကြပါကုန်။ ။

၂။ သဗ္ဗေ ဝေရာ ဝိဂစ္ဆန္တ၊ သောကာ ရောဂါစုပဒ္ဒဝါ။
ဒီဃာယုကာ ပဓာရေန္တ၊ ဟိတံ သာသနဝုဒ္ဓိယာ။ ။

ဘဒြာနံ=သီလသမာ ပညာတော်ဂုဏ် အဖုံဖုံနှင့် ပြည့်စုံပေလတ်
 ဆရာတော်အရှင်မြတ်တို့အား၊ သဗ္ဗေ=ခပင်းဥသံ့ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ဝေရာစ= အတွင်းအပ ရှိသမျှဘေးဒဏ် ရန်စွယ်ရန်ငြောင့် ဘေးအမှောင့်
 တို့သည်၎င်း၊ သောကာစ=နှလုံးမငြိမ် စိုးရိမ်ပူဆွေး နှောင့်နှေးဗျာပါ
 မသာယာခြင်းတို့သည်၎င်း၊ ရောဂါစ=ကိုးဆဲ့ခြောက်ဖြာ များပြားစွာသည့်
 ကျင်နာညစ်ဆိုး ရောဂါမျိုးတို့သည်၎င်း၊ ဥပဒ္ဒဝါစ=ငြိတွယ်ကပ်ရပ်
 နှိပ်စက်တတ်သော ဥပဒ်ညစ်ဆိုး ဘေးရန်မျိုးတို့သည်၎င်း၊ ဝိဂစ္ဆန္တု=
 ပိန်းကြာဖက်တွင် ရေမတင်သို့ ကြည်လင်သန့်ရှင်း ရန်ခပင်းတို့ ကွယ်ကင်း
 ပပျောက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ ဒီယာယုကာ=အသက်ရာကျော်
 ရှည်တော်မူကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာသနဝုဒ္ဓိယာ=သုံးလူးမြတ်စွာ
 သာသနာ၏ ရောင်ဝါပြိုးပြက် ထိန်ထိန်လက်၍ ထွန်းတက်ပြန့်ပွား
 စည်ကားခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဟိတံ=တိုးကြောင်းတက်ကြောင်း သွေ
 မစောင်းဘဲ ကောင်းသောကိစ္စ အဝဝကို၊ ပဓာရေန္တု=တစ်ရာက မောက်
 ခြောက်ဆယ်ရောက်အောင် မြင့်မောက်ကြာရှည် သက်တော် တည်သည့်
 မထေရ်ဗာကူ အလားတူလျှင် ကြည်ဖြူအေးချမ်း ရန်မသန်းဘဲ
 ထမ်းဆောင်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

-----*

အမျိုးသမီးများက အမျိုးသားဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

စက္ကဝတ္တိဿ မီတာပိ၊ အတိဒုက္ခာဝ ကုတ္တိတာ။

တသ္မာ ပုရိသဘာဝေါ ဟံ၊ ဘဝေယျံ ဇာတိဇာတိသု။

စက္ကဝတ္တိဿ=လေးကျွန်းပိုင်နင်း စကြာမင်း၏၊ မီတာပိ=ရင်သွေး
 သက်စု ပုလဲဥသို့ နန်းသူထီးပျော် သမီးတော်ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊

ကုက္ကိတာ=အောက်ကျနောက်ကျ အိမ်ထောင်မှုထိန်းရသော မိန်းမ၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ=အကြင့်ကြောင့်၊ အတိဉ္ဇက္ခာဝ=အလုံးစုံသောအရာ၌ လွန်စွာဆင်းရဲညစ်နွမ်းသည်သာတည်း။ တသ္မာ=ထိုသို့မိန်းမဘဝ ဆင်းရဲ ညစ်နွမ်းရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟံ=ရတနာသုံးဝ မြတ်ဓမ္မကို ဆည်းကပ်ညွတ်ခ တပည့်တော်မသည်။ ဇာတိဇာတိသု=ဖြစ်လေရာရာ သံသရာဒီလှိုင်း ဘဝတိုင်းတို့၌၊ ပုရိသဘာဝေါ=ဘုန်းကံပါရမီ သမ္ဘာချီ၍ စာဂီတင့်အပ် ယောက်ျားမြတ်သည်။ ဘဝေယျံ=တပည့်တော်မ ဤပုည ကြောင့် မုချစင်စစ် ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။

-----*-----

တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

န စ ယာဝ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝေ၊ ကုလမ္ပိ သေဠသမ္မတေ။
သဗ္ဗသက္ကတသံသုဒ္ဓေါ၊ ဘဝေ တိဟေတုသန္နိကော။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်။ ယာဝ=အကြင်ရွှေ့လောက်၊ “ဗုဒ္ဓေါ=ဘုရား သုံးလူ့ သဗ္ဗညုသည်။” န ဘဝေ=မဖြစ်ရသေး၊ တာဝ=ထိုမျှလောက်သော ကာပတ်လုံး၊ ဘဝေ=ဖြစ်လေရာရာ သံသရာစက် ဘဝအဆက်ဆက်၌၊ သေဠသမ္မတေ=အမြတ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော၊ သဗ္ဗသက္ကတ သံသုဒ္ဓေါ=သူခပ်သိမ်းတို့သည် အရိုအသေပြုအပ်သည် ဖြစ်၍ ကောင်း စွာသန့်ရှင်း စင်ကြယ်ထသော၊ ကုလမ္ပိ=အမျိုး၌၊ တိဟေတုသန္နိကော= တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ မြတ်သောပဋိသန္ဓေနေသည်၊ ဘဝေ-ဘဝေယျံ=ဖြစ်ရပါ လို၏ အရှင်ဘုရား။

အမှာ။ “- - -” ဤအတွင်း၌ ပါသောစကားစုသည် ဘုရားဆုပန် သူတို့အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ကြွင်းသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆု၊ အဂ္ဂ သာဝကဆု၊ မဟာသာဝကဆု၊ ပကတိသာဝကဆုပန်သူတို့

ဖြစ်လျှင်---“ ဗုဒ္ဓေါ- သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို ဝိုင်းဖြတ်
တိတိ ပဋိဝေဓ ဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်သည်” ယင်းအပိုဒ်ကို
ပြောင်းလဲထည့်သွင်း ဆိုကြပါကုန်။ ။

-----*

ပကတိသာဝကဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

ဧတေန ပုညကမ္မေန၊ မေတ္တေယျဿေဝ သန္တိကေ။

ဧဟိဘိက္ခု၊ လဘိတွာန၊ ဘဝေ ပကတိသာဝကော။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေန ပုညကမ္မေန=ဤသို့ယခု ဆည်းပူး
ပြုစုသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံအထူးကြောင့်၊ မေတ္တေယျဿေဝ=
မေတ္တေယျဟု နာမထင်ရှား ရှင်တော်ဘုရား၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ=
ခြေတော်ရင်း၌၊ ဧဟိဘိက္ခု=သဠိဝဿ ဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော
မထေရ်ကြီးအတူ ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘိတွာန=ရသည်
ဖြစ်၍၊ ပကတိ သာဝကော=ပဋိသမ္ဘိဒါလေးအင် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး
ရှစ်ပါးသော သမာပတ်နှင့်တကွ ပကတိသာဝက ရဟန္တာသည်၊
ဘဝေ=ဘဝေယျ=ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

-----*

မဟာသာဝကဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

ဧတေန ပုညကမ္မေန၊ သမ္မုဒ္ဓဿေဝ သန္တိကေ။

ဧဟိဘိက္ခု၊ လဘိတွာန၊ ဘဝေယျ မဟာသာဝကော။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေန ပုညကမ္မေန=ဤသို့ယခု
ဆည်းပူးပြုစုသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံအထူးကြောင့်၊ သမ္မုဒ္ဓဿေ
ဝ=နောက် နောင်ပွင့်ငြား ရှင်တော်ဘုရား၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ=ခြေတော်

ရင်း၌၊ ဧဟိဘိက္ခုံ=သဋ္ဌိဝဿ ဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်ကြီးအတူ ဧဟိဘိက္ခူ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘိတွာန=ရသည်ဖြစ်၍၊ မဟာ သာဝကော=ပဋိသမ္ဘိဒါလေးအင် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ရှစ်ပါးသော သမာပတ်နှင့်တကွ မဟာသာဝက ရဟန္တာသည်၊ ဘဝေယျံ=ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

အဂ္ဂသာဝကဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

ဧတေန ပုညကမ္မေန၊ သမ္ပုဒ္ဓဿေဝ သန္တိကေ။

ဧဟိဘိက္ခုံ လဘိတွာန၊ ဘဝေယျံ အဂ္ဂသာဝကော။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေန ပုညကမ္မေန=ဤသို့ယခု ဆည်းပူး ပြုသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ အထူးကြောင့်၊ သမ္ပုဒ္ဓဿေဝ= နောက်နောင်ပွင့်ပြား ရှင်တော်ဘုရား၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ=ထံတော် ရင်း၌၊ ဧဟိဘိက္ခုံ=သဋ္ဌိဝဿ ဝါခြောက်ဆယ်ရပြီးသော မထေရ်ကြီးအတူ ဧဟိဘိက္ခူ ရဟန်း အဖြစ်ကို၊ လဘိတွာန=ရသည်ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂသာဝကော= ပဋိသမ္ဘိဒါလေးအင် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး ရှစ်ပါးသောသမာပတ် နှင့်တကွ အဂ္ဂသာဝက ရဟန္တာသည်၊ ဘဝေယျံ=ဖြစ်ရပါလို၏ အရှင် ဘုရား။

-----*-----

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

ဧတေန ပုညကမ္မေန၊ ဘဝေ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါဟံ။

ပစ္စေကဗောဓိဉာဏေန၊ စတုသစ္စာနိ သမ္ပုလ္လံ။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေန ပုညကမ္မေန=ဤသို့ယခု ဆည်းပူး ပြုသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံအထူးကြောင့်၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏေန=

နက်နဲလှစွာ လေးသစ္စာကို ဆရာမရှိ ကိုယ်တိုင်သိနိုင်သော ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ စတုသစ္စာနိဿိသစ္စာလေးပါး တရားမြတ်အပေါင်းတို့ကို၊ သမ္မုဇ္ဈိသမ္မုဇ္ဈန္တောပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူနိုင်သော၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓေါပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝေဘဝေယျံဖြစ်ရပါလို့၏ အရှင်ဘုရား။

-----*

သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဘုရားဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

ပုညေနာ နေနညေဟိစ၊ အတိက္ကမ္မ ပရံပရံ။

ဘဝေယျံ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ပူရေတွာ တိသပါရမီ။

အဟံအကျွန်ုပ်သည်၊ အနေန ပုညေနစ=ဤသို့ယခု ဆည်းပူး ပြုသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ အထူးကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေဟိစ= ဤမှတစ်ပါး များပြားစွာလှ ပြုခဲ့ရသော ပုညကုသိုလ် ကံအထူးတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပရံပရံ=တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်၊ အတိက္ကမ္မ=ပါရမီဉာဏ် ရင့်သန်စွင့်စွင့် မြင့်ထက်မြင့်၍၊ တိသပါရမီ=ဒါန၊ သီလ၊ စသည်အပြား ဆယ်ပါးသုံးလီ သုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ=မနေမနား အားထုတ် ဖြည့်ကျင့်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ=ဖောက်ပြန်မရှိ ဟုတ်မှန်တိုင်း သိတော်မူသော သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝေယျံ=ဖြစ်ရပါလို့၏ အရှင်ဘုရား။

-----*

ပညာဓိက ဘုရားဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

ပုညေနာ နေန ညေဟိစ၊ ပညာဓိကောဝ သမ္မုဒ္ဓေါ။

သန္တာရေသာမိ သဗ္ဗညု၊ သမ္မာသမ္မောမိ ဉာဏေန။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ အနေန ပုညေနစ=ဤသို့ယခု ဆည်းပူးပြု
သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ အထူးကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေဟိစ=
ဤမှတစ်ပါး များပြားစွာလှ ပြုခဲ့ရသော ပုညကုသိုလ်ကံ အထူးတို့ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏေန=နက်နဲလှစွာ လေးသစ္စာကို
ဆရာမရှိ အမှန်သိသော သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညု=ကြွင်းမဲ့
ဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူနိုင်သော၊ ပညာဓိကောဝ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ=ပညာဓိက နာမထင်ရှား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊
ဟုတွာ=ဖြစ်၍၊ သတ္တေ=ဝေနေယျကြာ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို၊
သန္တာရေဿာမိ=နိဗ္ဗာန်သောင်ခွင် ဖောင်မဂ္ဂင်ဖြင့် ဆောင်တင်ကယ်ပို့ရ
နိုင်ပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

-----*

သဒ္ဓါဓိက ဘုရားဖြစ်ရန်ဆုပန်နည်း

ပုညေနာ နေနညေဟိစ၊ သဒ္ဓါဓိကောဝ သမ္ဗုဒ္ဓေါ။
သန္တာရေဿာမိ သဗ္ဗညု။ သမ္မာသမ္မောဓိ ဉာဏေန။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ အနေနပုညေနစ=ဤသို့ယခု ဆည်းပူးပြု
သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ အထူးကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေဟိစ=
ဤမှတစ်ပါး များပြားစွာလှ ပြုခဲ့ရသော ပုညကုသိုလ်ကံအထူးတို့
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏေန=နက်နဲလှစွာ လေးသစ္စာ
ကို ဆရာမရှိ အမှန်သိသော သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညု=
ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူနိုင်သော၊ သဒ္ဓါဓိ-
ကောဝ သမ္ဗုဒ္ဓေါ=သဒ္ဓါဓိက နာမထင်ရှား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ=ဖြစ်၍၊ သတ္တေ=ဝေနေယျကြာ ကျွတ်ထိုက်သော

သတ္တဝါတို့ကို၊ သန္တာရေဿာမိ=နိဗ္ဗာန်သောင်ခွင် ဖောင်မဂ္ဂင်ဖြင့်
ဆောင်တင်ကယ် ပို့ရပါလို၏အရှင်ဘုရား။

-----*

ဝီရိယာဓိက ဘုရားဖြစ်ရန် ဆုပန်နည်း

ပုညေနာ နေနညေဟိစ၊ ဝီရိယာဓိက သမ္မုဒ္ဓေါ။
သန္တာရေဿာမိ သဗ္ဗညု။ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏေန။

အဟံ=အကျွန်ုပ်သည်၊ အနေနပုညေနစ=ဤသို့ယခု ဆည်းပူးပြု
သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ အထူးကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေဟိစ=
ဤမှတစ်ပါး များပြားစွာလှ ပြုခဲ့ရသော ပုညကုသိုလ် ကံအထူးတို့
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏေန=နက်နဲလှစွာ လေးသစ္စာ
ကို ဆရာမရှိ အမှန်သိသော သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညု=
ကြွင်းမဲ့ဥသုံ အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူနိုင်သော၊ ဝီရိယာ-
ဓိကသမ္မုဒ္ဓေါ=ဝီရိယာဓိက နာမထင်ရှား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဟုတွာ=ဖြစ်၍၊ သတ္တေ=ဝေနေယျကြာ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို၊
သန္တာရေဿာမိ=နိဗ္ဗာန်သောင်ခွင် ဖောင်မဂ္ဂင်ဖြင့် ဆောင်တင် ကယ်ပို့ရ
ပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

လယ်တီ ဦးပဒုမ၏ စာပေအမြဲတေကဏ္ဍ ပြီးပြီ။

မှဲ့ရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက်
လယ်တီ အရှင်ကေလာသ (ပါဠိပါရဂူ) ၏
စာပေအမြဲတေ ကဏ္ဍ

ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ခုနစ်ဆူ စက်ပရိတ်တော်ကြီးကို မှီငြမ်းပြုလျက်
ရေးသားစီစဉ် နေ့စဉ်မပြတ်
ရိုနှိုးပူဇော်အပ်သော

ဘုရားခုနစ်ဆူဂုဏ်တော် စက်ရိတ်တော်ကြီးပါဌ်

- ၁။ ဘဂဝါ ဝိပဿီ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရောပုရိသ
ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။
- ၂။ ဘဂဝါ သိဒ္ဓိ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊
သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။
- ၃။ ဘဂဝါ ဝေဿဘူ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ
ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။
- ၄။ ဘဂဝါ ကကုသန္နော အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မ
သာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။ ။
- ၅။ ဘဂဝါ ကောဏာဂမဏော အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော

- ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။
- ၆။ ဘဂဝါ ကဿပေါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ ။
- ၇။ ဘဂဝါ ဂေါတမော အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။
- ကုမေ နဝဂုဏသမ္ပန္နာ သတ္တဗုဒ္ဓါ မမ သီသေ နိစ္စံ တိဌန္တု။
မမံ အနုရက္ခန္တု။
ကုမေ နဝဂုဏသမ္ပန္နာ သတ္တဗုဒ္ဓါ မမ အံသေသု နိစ္စံ တိဌန္တု။
မမံ အနုရက္ခန္တု။
ကုမေ နဝဂုဏသမ္ပန္နာ သတ္တဗုဒ္ဓါ မမ ဟဒယေ နိစ္စံ တိဌန္တု။
မမံ အနုရက္ခန္တု။
- ကုမေသံ နဝဂုဏသမ္ပန္နာနံ သတ္တန္တံ ဗုဒ္ဓါနံ ပါဒေ သိရသာ အဟံ ဝန္တာမိ သဗ္ဗဒါ ။
ကုမေသံ (ပ)သဗ္ဗဒါ ။
ကုမေသံ (ပ) သဗ္ဗဒါ ။
- သဗ္ဗနဝဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန သဗ္ဗေ အန္တရာယာ ဝိနဿန္တု။
သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန သဗ္ဗေ ကုဋ္ဌ ပသိဒ္ဓိယော သမိဇ္ဈန္တု။
သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန သဗ္ဗေ စိတ္တသင်္ကပ္ပါ ပရိပူရေန္တု။

➤ သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဇယတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ။
သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန နဿတု သဗ္ဗ
အမင်္ဂလံ။

သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနဿတု
သဗ္ဗဝေရယာယံ။

➤ သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန သဗ္ဗေ သတ္တာ
အမ္ပံ ပိဟယန္တူ။

သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန သဗ္ဗေ ဒေဝါ အမ္ပံ
ပိဟယန္တူ။

သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန သဗ္ဗေ မနုဿာ
အမ္ပံ ပိဟယန္တူ။

သဗ္ဗနဝ ဂုဏသမ္ပန္န သတ္တဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ယက္ခာ ဒေဝါ
မဟိဒ္ဓိကာ သဗ္ဗေပိ သုခိတာ ဟောန္တူ။ မမ မိတ္တာ
သဟာယကာ။

ဘုရားခုနစ်ဆူဂုဏ်တော် စက်ပရိတ်တော်ကြီးပါဌ် ပြီးပြီ။

အမှာ။ ။ ဤဂုဏ်တော် စက်ပရိတ်တော်ကြီး၏အနက်ကို ကျယ်အံ့စိုး၍ မထည့်
သွင်းခဲ့တော့ပြီ၊ အလိုရှိသူတို့သည် လယ်တီမဟာသရဏဂုဏ်တော်ကြီး
ဝတ်ရွတ်စဉ်၌သာ ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

-----*-----

ပထရမ အက္ခရာ (၈ မ) ၏ အဓိပ္ပါယ်
အကျယ်ဖွင့်ပြသော
ဘုရားပင့်နှင့် အာသီသဂါထာ

ပဉ္စ ဗုဒ္ဓါ ဆရံသီဟိ၊ ထတ္တာ နိစ္စံ ဇယံ ဒေန္တူ။

ရဝံ သုတ္တာန မံ သီသေ၊ မမံ ဇနာ ဘိမာနေန္တူ။

ဗုဒ္ဓါ=လေးပါးသစ္စာ မြိုက်ရသာကို ဦးစွာထင်ထင် သိမြင်တော်
မူကြပေကုန်သော၊ ပဉ္စ=ဘဒ္ဒကမ္ဘာ ပေါ်ဦးစွာက ရွှေကြာငါးခုနိမိတ်ပြု၍
ပွင့်မှုထင်ရှား ငါးဆူကုန်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကြီးတို့သည်။

➤ ဆရံသီဟိ=အညိုတဖြာ အဝါတလီ အနီတဆူ အဖြူ
တကြောင်း အမောင်းတချက် ပြုံးပြက်ငွါးငွါး ခြောက်ပါး
သော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်၊ ဆရံသီဟိ=ဆံတော်
မုတ်ဆိတ်တော် မျက်ဝန်းတော်တစ်ခု စိမ်းညိုသော
ဌာန အရပ်ဒေသမှ ထွက်ကြွရွန်းစို့ ကြာညို ခွါညို
ရတနာ ညိုကဲ့သို့ စိမ်းတစိုစို မြသားလိုဖြင့် ညိုမှောင်
သော ရောင်ခြည်တော်၊

➤ ရွှေသီဂီလား အရေပါးမှ ဝင့်ကြားထိန်ဝါ မြူးကွန့်ဖြာ
လျက် မဟာလှေခါး ရွှေစကားနှင့် ရွှေသားရွှေရည်
ထိန်ကြည် သစ်လင်း ရွှေရောင်ကျင်းသည့် ဝါဝင်းသော
ပီတ ရောင်ခြည်တော်၊

➤ အာတော် လျှာတော် နှုတ်ခမ်းတော်နှင့် ခြေတော်ဘဝါး
လက်ဘဝါးအစ ရပ်ဌာနမှ ထွက်ကြွတင့်ဆန်း ခေါင်ရမ်း
နှင်းဆီ ကမ္မလာနီနှင့် ကြာနီအလား ပတ္တမြားရောင်
ဆင်း နီရောင်ဝင်းသည့် လောဟိတ ရောင်ခြည်တော်၊

- စွယ်တော် သွားတော် မျက်ဖြူတော်အစုံ ဥဏ္ဏလုံဓာတ် မွေရှင်တော်မြတ်မှ ထွက်လတ်စမွယ် ဂွမ်းဝါနွယ်တည့် စံပယ်ကြက်ရုံး ဇွန်ပန်းကုံးနှင့် ငွေတုံးဘော်ဆိုင် စိန်ပန်း ခိုင်အတူ ဝတ်လဲတော် ဘွဲ့ဖြူနှင့် ကြာဖြူပန်း အသွေး ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးစင်ကြယ်သော ဩဒါတရောင်ခြည်တော်၊
- ဆံတော်အဖျား ခြေဘဝါးသို့ရောက် ထက်အောက်တခို ထိုထိုအရပ် ကိုယ်တော်မြတ်မှ ထွက်လတ် ထိန်ပြောင် ခရမ်းသွေးအရောင်၊ မရမ်းသွေးအရောင်၊ တဝေဝေ တပြောင်ပြောင် သပြေညိုရောင် အဆင်းကဲ့သို့ ထိန်ဝင်းညိုမှောင်းသော မဇ္ဈိဋ္ဌရောင်ခြည်တော်၊
- နတ်မီးအရောင်၊ လျှပ်စီးအရောင်၊ ရတနာမျိုးစုံ အရောင်၊ ကြာမျိုးစုံအရောင်၊ ထိန်ပြောင်ဝင်းလက် ကြက်လျှာပြန် စိန်အရောင်ထွက်သကဲ့သို့ ရိုးရိုးရက်ရက် ပြိုးပြိုးပြက်သော ပဘဿရရောင်ခြည်တော်၊

ဘဝဂီဝီစိ ကျန်မရှိအောင် နံ့ထိပြေးသွား ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်၊ မံ မမ=အောင်ရာအောင်မှု အောင်ဇေယျတုဟု အောင်ဆုလိုရှိ ဘုရားတပည့်တော်၏၊ သီသေ=ကိုယ်ခြံတွင် အမြတ်တင် သည့် ဥက္ကမင်္ဂ ဦးသီသဉ္စ၊ တိဋ္ဌန္တ=အောင်ဆုပေးမည် စိတ်တော်ရည်၍ တည်နေတန့်ရပ်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

ထတ္တာ=အောင်ဆုပေးမည် စိတ်တော်ရည်၍ တည်နေတန့်ရပ် တော်မူကြကုန်ပြီး၍၊ မံ မမ=အောင်ရာအောင်မှု အောင်ဇေယျတုဟု အောင်ဆုလိုလား တပည့်တော်အား၊ ဇယံ=လောကုတ်လောကီ နှစ်လီ အကျိုး ပွားတိုးစေမှု မြတ်အောင်ဆုကို၊ ဒေန္တ=မဟာကရုဏာ ရှေးရှုကာဖြင့်

လျင်စွာမနေ့ ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

ဧတေသံ=သစ္စာလေးအင် သိမြင်ကြငြား ထိုငါးဆူကုန်သော ရှင်
တော်မြတ်ဘုရားကြီးတို့၏။ အာနုဘာဝေန=ဝီစိဘဝင် နှံ့တက်လွှမ်းကျော်
အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဇနာ=မိတ်ဆွေရန်သူ မခွဲမူ၍ ဝှန်းဆူသောင်း သောင်း
လူအပေါင်းတို့သည်၊ မမံ=အရှင်တို့ဂုဏ် ပွားများထုံ၍ ကြည်ယုံစွာဘိ
ဘုရားတပည့်တော်၏။ ရဝံ=မေတ္တာရှေ့ထား နှုတ်မြွက်ကြားသည့်
စကားချေငံ ပြောဆိုသံကို၊ သုတ္တာ=အာရုံဒွါရ တိုက်ဆိုင်ကြ၍ ကြားရ
နာရကုန်သည်ရှိသော်၊ အဘိမာနေန္တျ=ရင်တွင်းနှလုံး ပီတိဖုံးလျက်
ရွှင်ပြုံးကြည်သာ လွန်စွာမြတ်နိုး ချစ်ခင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။ ။

-----*-----

ရှေးပညာရှိအကျော်အမော်တို့ ရေးစီတော်မူခဲ့ကြသော

စ ဓ ဗ ဝ - စ မ အက္ခရာ ဂါထာတော်နှင့်

လယ်တီ အရှင်ကေလာသ (ပါဠိပါရဂူ)

ရေးသားအပ်သော ဂါထာအနက်

စက္ခုမာ စာရမာရဒ္ဒေါ၊ ဓမ္မညူ ဓမ္မသာမိကော။

ဗလူပေတော ဗလံဓာရော၊ ဝရဒေါ ဒေတု မေ ဝရံ။

အာစာရံ=ဒါနစသား ဆယ်လီထား၍ အပြားသုံးဆယ် ဆင့်ပွား
သွယ်လျက် ဝဋ်နယ်ထွက်လမ်း ပါရမီငြိမ်းဟု ဖြည့်စွမ်းသင့်ငြား အကျင့်
တရားကို၊ အာရဒ္ဒေါ=သင်္ချေလေးထပ် တစ်သိန်းကပ်ဟု သတ်မှတ်ကမ္ဘာ
ရှည်မြင့်ကြာအောင် ဖွေရှာအားထုတ် ကြိုးကုတ်ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ပေ
ထသော၊ စက္ခုမာ=သင်္ခတာသင်္ခတ နက်နဲလှသည့် ဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို
အကုန်မြင်သိ သမန္တစက္ခုဟူသော ဉာဏ်အမြင်လည်းရှိတော်မူပေ

ထသော၊ ဓမ္မညူ=သစ္စာလေးတန် ဥေယျံဝါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြား
ကေန် မြတ်ရွှေဉာဏ်ဖြင့် မှန်စွာထိုးထွင်း သိမြင်လင်းတော်မူပေ ထသော၊
ဓမ္မသာမိကော=သွာက္ခာတာမှ အာဒိစ၍ ခြောက်ဝသောဂုဏ် ပြည့်မွမ်း
ထုံလျက် ဆယ်စုံမှန်လှ မြတ်ဓမ္မကို စိုးရပိုင်နင်း တရားမင်း ဖြစ်တော်
မူပေထသော၊ ဗလူပေတော=ဌာနာဌာန စသည်ဆယ်ပါး ဉာဏ်တော်
အားနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပေထသော၊ ဗလံဓာရော=ဆဒ္ဒန် မည်သီး
ဆင်ဆယ်စီး၏ ထန်သီးတုံငြား ကိုယ်တော်အားကိုလည်း ဆောင်တော်
မူပေထသော၊ ဝရဒေါ=လောကီလောကုတ် မယုတ်တိုးပွား ကျိုးတရားနှင့်
လိုလားအပ်ဘိ မျိုးသိဒ္ဓိတို့ စုံပြည့်စေတတ် အောင် ဆုမြတ်ကို ပေးတော်
မူတတ်ပေထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ=ဆရာမကူ သယမ္ဘူဖြင့် လေးဆူသစ္စာ
မြတ်ဓမ္မာကို ကောင်းစွာသိမြင် ဘုရားရှင်သည်၊ မေရန် ဘေးကင်းစင်
လာဘ်မျိုးရှင်လျက် ကိုယ်တွင်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာဘို့ မျှော်ကာလိုလား
တပည့်တော်အား၊ ဝရံ=သိဒ္ဓိမျိုးမှန် ပြည့်ဖြိုးလျှံ၍ စိတ်ကြံသမျှ မှုကိစ္စတို့
ပြည့်ဝစေတတ် အောင်ဆုမြတ်ကို၊ ဒေတု=အောင်ပန်းဝေဝေ အောင်ဆု
ချွေဘို့ အောင်စေနိုင်ရေး အောင်သံကြွေးလျက် မနွေးလျင်စွာ ပေးတော်မူ
ပါစေသတည်း။ ။

-----*

စ ဓ ဗ ဝ - စမ အက္ခရာ၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့် အကျိုးပြု

ရှစ်လုံးဘွဲ့. ကဗျာများ

- ၁။ ပါရမီဆယ်ထပ် လေးရပ်သင်္ချေ၊
သိန်းကမ္ဘာတွင်း ဖြည့်တွင်းရှာဖွေ၊
သမန္တစက္ခု ရမူရည်ချွေ၊
စမ-ထူး မြွက်ကျူး စ-ဟုပေ။
- ၂။ ဂေါယျခံ ငါး တရားထွေထွေ၊
သိမြင်ပိုင်းခြား ဘုရားဇိနော၊
ဆယ်စုံဓမ္မ စိုးရ ရည်ချွေ၊
စမ-ထူး မြွက်ကျူး ဓ-ဟုပေ။
- ၃။ ကိုယ်အားဉာဏ်အား နှစ်ပါးစုံပေ ။
ဆောင်စွမ်းနိုင်ငြား မြတ်ဖျားဇိနော၊
ဂုဏ်တော်အထူး ချီးကျူးသိစေ
စမ-ထူး မြွက်ကျူး ဗ-ဟုပေ။
- ၄။ အောင်ဆုအမြတ် ပေးတတ်တုံပေ၊
သစ္စာမှန်ရှိ မြင်သိစိန္တေ ၊
အောင်နိုင်အောင်ရေး ဆုပေးပါစေ၊
စမ-ထူး မြွက်ကျူး ဝ-ဟုပေ။
- ၅။ စ ဓ ဗ ဝ စမ-အက္ခရာ၊
ဦးတည်ရှေ့ထား ရေးသားဂါထာ။
ယုံကြည်လေးစား ရွတ်ပွားသူမှာ၊
ရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွန်ချမ်းသာ။ ။

ပါရာဇိကဏ္ဍဌကထာဌာလာသော
တုတ်ပြည်(ဂန္ထာရတိုင်း) အရပါဌရေးအိုင်ဌာနေသော တုတ်နဂါးအား
သာသနာပြု အရှင်မဇ္ဈိက မထေရ်မြတ်
အနိုင်ယူဆွဲ အောင်ပွဲဆင်ခဲ့သော

အန္တရာယ်ကင်း သုံးဂါထာ ပါဌ် အနက်

- ၁။ သဒေဝကောပိ စေ လောကော၊ အာဂန္တာ တာသယေယျ မံ၊
န မေ ပဋိဗလော အဿ၊ ဇနေတုံ ဘယဘေရဝံ။
၂။ သစေပိ တံ မဟိံ သဗ္ဗံ၊ သ သမုဒ္ဒိံ သ ပဗ္ဗတံ၊
ဥက္ခိပိတ္တာ မဟာနာဂ၊ ခိပေယျာသိ မ မူပရိ။
၃။ နေဝ မေ သက္ကုဏေယျာသိ၊ ဇနေတုံ ဘယဘေရဝံ၊
အညဒတ္ထု တဝေဝဿ၊ ဝိဃာတော ဥရဂါမိပ။ ။

၁။ မဟာနာဂ=လုလင်နဂါး များအပြားကို ထင်ရှားပိုင်နင်း အိုး-
နဂါးမင်း၊ သဒေဝကောပိ=ကာမာဝစရ ဌာနရပ်တည်နတ်ပြည် ခြောက်ရွာ
နှင့်လည်းတကွသော၊ လောကော=သတ္တလောက ဝေါဟာရဖြင့်
ပြောကြများထူ နတ်လူအပေါင်းသည်၊ အာဂန္တာ=ဒေါသမျက်မာန်
ကြုံးဝါးသံဖြင့် ငါ၏ထံသို့လာလတ်၍၊ မံ=အာသဝကုန်ခန်း ရဟန္တာ
ဖြစ်ပြီးသောငါ့ကို၊ စေ တာသယေယျ=ကြောက်ဘွယ်လန့်ဘွယ် အသွယ်
သွယ်ဖြင့် အကယ်၍များ ခြိမ်းချောက်ငြားအံ့၊ မေ=မဂ်ဖိုလ် ထိပ်တန်း
အမြိုက်ပန်းကို ဆင်မြန်းခဲ့ ပြီးသောငါ့အား၊ ဘယဘေရဝံ=စိုးရွံ့လန့်ထိတ်
ကြောက်သည့်စိတ်တို့ ယိုဖိတ်မနှေး ကြောက်မက် ဖွယ်သောဘေးကို၊
ဇနေတုံ=မနှေးစင်စစ် ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ပဋိဗလော=စရိုက်အကြမ်း
အမိုက်လမ်းနှင့် တတ်စွမ်းနိုင်သည်၊ န အဿ=ဘယ်သော ဘယ်ခါ
ဘယ်ကမ္ဘာမှ ထင်စွာမသွေ မဖြစ်နိုင်ရာပေသတည်း။

၂။ မဟာနာဂ=အရဝါဠ နာမမည်သီး အို-နဂါးကြီး၊ တံ= အခိုးအလျှံ မျက်စောင်းမာန်နှင့် ဆိပ်ထန်တုံလျင်း သင်နဂါးမင်းသည်၊ သ သမုဒ္ဒိ=အရှေ့အနောက် တောင်မြောက်လေးဖြာ သမုဒ္ဒရာနှင့် တကွသော၊ သ ပဗ္ဗတံ=ဟိမဝန္တာ မဟာမြင့်မိုရ် တောင်ထိုထိုနှင့်တကွ သော၊ သဗ္ဗ မဟိ=နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထူပေါင်း၍ တည်ရှောင်း ယူဇနာဘူ၊ ပထဗျာဟု ထင်စွာခေါ်သုံး အလုံးစုံသောဤမြေကြီးကို၊ ဥက္ခိပိတွာ=ထမ်းပိုးချီရွက်၍၊ မမ=မဇ္ဈန္တိက မည်ရတုံဘိ ငါရဟန္တာ၏၊ ဥပရိ=ဆံပင်နွဲ့နှောင်း စုပေါင်းတည်လျက် ဦးခေါင်းထက်၌၊ သစေပိ ခိပေယျာသိ=သေစေစိတ်ထား ရည်မှတ်သားလျက် အကယ်၍မူလည်း ပစ်ချငြားအံ့။

၃။ မမ=မဇ္ဈန္တိက မည်ရတုံငြား ငါရဟန္တာအား၊ ဘယ ဘေရဝံ=ကြောက်သည့်စိတ်တို့ ယိုဖိတ်စေရေး ကြောက်မက်ဖွယ်သော ဘေးကို၊ ဇနေတုံ=မနွေးစင်စစ် ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ နေဝသက္ကုဏေယျာသိ= ဘယ်လိုစိတ်ကြမ်း ဘယ်လိုရမ်းလည်း မတတ်စွမ်းနိုင်ရာသတည်း၊ ဥရဂါမိပ=မြေတို့သနင်း အို-နဂါးမင်း၊ အညဒတ္ထ=စင်စစ်သဖြင့်၊ တဝေဝ= ငါနှင့်ရင်ဆိုင် တန်ခိုးပြိုင်၍ မနိုင်လေငြား သင်နဂါးအားသာလျှင်၊ ဝိဃာတော=ခဲလေသမျှ သဲရေကျသို့ ရှုံ့တွ့မျက်နှာ မကြည်သာပဲ လွန်စွာပင်ပန်းခြင်းသည်၊ အဿ ဘဝေယျ=မုချမသွေ ဖြစ်ရပေရာ၏၊ ဝါ=ကြံတိုင်းမအောင် ဆောင်တိုင်းမမြောက် မေးလက်ထောက်လျက် ပြေးပေါက်ရှာဖွေ ဖြစ်ရပေလိမ့်သတည်း။

နဂါးနိုင်ငံဂါထာနှင့် တွဲဖက်ရွတ်ဆိုရန်ဖြစ်သော
ဆုတောင်းဂါထာ ပါဠိ အနက်

တဿ ထေရဿ တေဇေန၊ နဿန္တ ဘယဘေရဝါ။
ပူရေန္တ စိတ္တသင်္ကပ္ပါ၊ ပိဟယန္တ ဗဟူ ဇနာ။ ။

(ရစနာ ဂါထာ)

တဿ ထေရဿ=အဘိညာဉ်မျိုး စုံပြည့်ဖြိုး၍ မြေလျှိုးမိုးပုံ
တန်ခိုးဈာန်နှင့် ဉာဏ်အာသဝက္ခယ လက်ကိုင်ရသည့် ထိုမဇ္ဈန္တက
မထေရ်၏။ တေဇေန=အမျက်စောင်းမာန် လွန်ခက်ထန်၍ ခိုးလျှံ
ပြောင်ဝင်း နဂါးမင်းကို နှိမ်နင်းလွှမ်းမိုး မာန်ညွန့်ချိုးသည့် မြတ်တန်ခိုး
တော်ကြောင့်၊ မယံ=အရှင်၏ဂုဏ် အလုံးစုံကို ကြည်ယုံတုံဘိ တပည့်
တော်၏။ အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရေသု=ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ နှစ်ဌာနတို့၌၊
ဘယဘေရဝါ=ထိတ်ဖွယ်လန့်ဖွယ် ကြောက် မက်ဖွယ်မျိုး ဘေးရန်ဆိုး
တို့သည်၊ နဿန္တ=နေရောင်ခြည်ကျောက် ဆီးနှင်းပေါက်တို့ ကြွေပျောက်
သောသွင် ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ မယံ=အရှင်၏ဂုဏ်
အလုံးစုံကို ကြည်ယုံတုံဘိ တပည့်တော်၏။ စိတ္တသင်္ကပ္ပါ=ကျက်သရေတိုး
ဘုန်းတန်ခိုးတို့ ဖွံ့ဖြိုးဘို့ရန် စိတ်အကြံတို့သည်၊ ပူရေန္တ=နှစ်၊ လ၊ ရက်၊
နေ့ ချိန်မရွေ့ပဲ ချမ်းမြေ့မွန်းထုံ ပြည့်စုံကြပါစေကုန်သတည်း။ မယံ=
အရှင်၏ဂုဏ် အလုံးစုံကို ကြည်ယုံစွာငြား တပည့်တော်အား၊ ဗဟူ=ကြီး
ကြီးငယ်ငယ် အရွယ်စားစား များပြားလှစွာကုန်သော၊ ဇနာ=မိတ်ဆွေ
ရန်သူ မခြားမူ၍ မြင်သူသောင်းသောင်း လူအပေါင်းတို့သည်၊ ပိဟယန္တ=
သားနှင့်မိခင် ပမာသွင်သို့ သက်ဝင်မေတ္တာ ချစ်ခင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ကန်တော့ရန်
အာစရိယဝန္တနာ ဂါထာပါဠိ အနက်

အပိဝန္တေ ဓမ္မရသံ၊ ပိဝယန္တော ဇိနော ယထာ။

နမတ္ထု တေ မဟာဝီရော၊ လယ်တီထေရော မမံ သဒါ။

(ရဝနာ ဂါထာ)

ဇိနော=ငါးပါးမာရ်ယုတ် ရန်အနပ်ကို ပယ်ထုတ်ခွါရှင်း အောင်ပွဲ
ခင်း၍ အောင်ခြင်းထွတ်တင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးသည်။
ဓမ္မရသံ=မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်းမှန်၍ ဘေးရန်ကိလေ ကင်း
ဆိတ်စေသည့် လေးထွေသစ္စာ တရားတည်းဟူသော မြိုက်အရသာကို၊
အပိဝန္တေ=အဝိဇ္ဇာလုံး ပိတ်ကာဖုံး၍ ဆုံးရှုံးမှောက်မှား မသောက်
မစားရကုန်သောသူတို့ကို၊ ပုရာပုရံ=တစ်မြို့မှတစ်မြို့ တစ်ပြည်မှ
တစ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ=ဒေသစာရီကြွချီတော်မူပြီး၍၊ ပိဝယန္တောယထာ=
ကိလေသာငတ် အာသာပြတ်အောင် ရိုက်ခတ်ပဲ့တင် ကျွတ်ပွဲဆင်၍
တွင်တွင်မိန့်ချွေ တိုက်ကျွေးသောက်စေတော်မူပေသကဲ့သို့၊ တထာ=
သယမ္ဘုမြတ် စောနေနတ်နှင့် ပုံကပ်နှိုင်းယူ ထို့အတူသာလျှင်၊ မဟာ
ဝီရော=သုံးထောင်တောတွင်း စိုးပိုင်နင်းသည့် သားမင်းကေသရာ
ကဲ့ပမာသို့ သုံးဖြာပိဋကတ် ခဲအကတ်ကို ပိုင်းဖြတ် မြင်လင်း ကြီးမြတ်
သောရဲရင့်ခြင်းရှိတော်မူထသော၊ လယ်တီထေရော=မြန်တိုင်းကိုခွင်း
ကမ္ဘာချဉ်းအောင် တောက်လင်းတေဇော် ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်
မြတ်ကြီးသည်၊ ဓမ္မရသံ=အတိဒုဒ္ဒသံ ဂမ္ဘီရံမို့ ဘိုးတန်နတ္ထ ဝိပဿနာ
ဓမ္မတည်းဟူသော အရသာထူးကြီးကို၊ အပိဝန္တေ=သာသနာ ဒုလ္လဘ
ကြုံလာကြလည်း နံ၊ အ၊ ဉာဏ်မြင် အစဉ်မှောက်မှား မသောက်မစား
ရကုန်သောသူတို့ကို၊ ပုရာပုရံ=တစ်မြို့မှတစ်မြို့ တစ်ပြည်မှ တစ်ပြည်သို့၊

ဂန္ဓာ=ဒေသစာရီ ကြံချီတော်မူပြီး၍၊ ပိဝယန္တော=ဘဝဂ်ခွင်ဆိုက် ပဲ့တင် ရိုက်အောင် ကျွေးတိုက်သောက်စားတော်မူခဲ့စေပြီ၊ တေ-တဝ=လယ်တီ သခင် ပြည်ခွင်ကျော်ကြား ကျေးဇူးတော်ရင် အရှင်မြတ် ဘုရားကြီးအား၊ သဒါ=အာစိဏ္ဏကံ အထုံသန်အောင် တစ်ရံမဆိုင်း ရှိသမျှအချိန်တိုင်း၌၊ မမံ=နာမ်ဓာတ် ရုပ်ဓာတ် ပရမတ်ကို အတ္တခေါ်မှည့် ဘုရားတပည့်တော်၏၊ နမော=ရိုသေညွတ်ကျိုး မာန်ညွန့်ချီး၍ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္တု=စင်စစ် မသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

လယ်တီထေရ သာသနာ့နေဝန်း ခေတ်ဆန်း ကဗျာ

- မြို့ပုံရွာ မြောက်ဒီသက- ဟောက်မည်ပ ကေသရီ၊
သာသနာ ရောင်ဝါရွန်းလို့- ထွန်းပါလိမ့် ဝေဝေစီ၊
နတ်ဒေဝါ ဆောင်နိမိတ်နှင့်- အောင်အတိတ် ဩဘာချီ၊
ဇေယျဒီ လက်ျာကျွန်းမှာ- တက်ကာထွန်း နေဝန်းမြတ်လယ်တီ။
- ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဘုန်းက- နယ်ပြည်လုံး ကျေညာသည်၊
တရားသံ ဓမ္မစက်ကို- ဟောမြှောက်တော်မူလေသည်၊
ဒီပနီ စာစောင်ကျမ်းကို- ကြိုးပမ်းလို့ ရေးကာစီ၊
ဇေယျဒီ လက်ျာကျွန်းမှာ- တက်ကာထွန်း နေဝန်းမြတ်လယ်တီ။

-----*-----

တူပျော်နွဲ့ဆင် ရေသဘင် ရစနာဂါထာ

ပဏ္ဏာ ဝဿာစ သင်္ကန္တာ၊ ယထေဝ ဓမ္မဝါရိနာ။

သိဉ္ဇန္တိ တတ္ထ တောယေဟိ၊ အတိသီတေန ဒါနိ နော။

ဘောန္တော=သင်္ကြန်တစ်လီ ကူးခဲ့ပြီမို့ သေမည့်ဘက်တွင်း တစ်နှစ်
သွင်းလျက် ရှောင်ကွင်းမရ မရဏချိန်ခါ နီးကပ်၍ လာခဲ့ကြပေကုန်သော
အို-အမှောင်ဖုံးကွယ် ထောင်သုံးနယ်က ယောင်သုံးဆယ်သမားတို့၊ ပဏ္ဏာ
စ=ကုက္ကို၊ တမာ အစပြာ၍ များစွာသောင်းပြောင်း သစ်ရွက်အပေါင်းတို့
သည်လည်း၊ သင်္ကန္တာ=ရွက်သစ်တွေလောင်းလို့ ရွက်ဟောင်းတွေ
ကြွေကာ ပြောင်းရွေ့၍ လာခဲ့ကြလေကုန်ပြီ၊ ဝဿာစ=ဝေါဟာတွက်စစ်
ကောဇာနှစ်တို့သည်လည်း၊ သင်္ကန္တာ=နှစ်သစ်လောင်းလို့ နှစ်ဟောင်း
သွေခွါ ပြောင်းရွေ့၍ လာခဲ့ကြလေကုန်ပြီ၊ တတ္ထ=အတာဆန်းကူး
နှစ်ဟောင်းကြူး၍ နှစ်ဦးပေါ်ရန် ထိုတန်ခူးလသင်္ကြန်အခါကြီး၌၊ ဇနာ=
သေရမည့်ဘေး မမြင်သေးပဲ ဆိုတေးအက တီးမှုတ်ကြ၍ အလှပြုပြင်
တာသဘင်ဟု တွင်တွင်ပျော်ပါး လူအများတို့သည်၊ တောယေဟိ=
နံ့သာကရမက် ဖျန်းကာပက်၍ အေးစက်ကြည်ပေ သင်္ကြန်ရေတို့ဖြင့်၊
သိဉ္ဇန္တိယထာ=တူပျော်ပျော် ရေသဘင်ပွဲရယ်လို့ ဆင်နွဲ့မသွေ ဖျန်းပက်ကြ
လေကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ=ရေသဘင်ပွဲ ဆင်နွဲ့တမှု ထို့အတူသာ၊
ဒါနိ-ဣဒါနိ=အတာ ဆန်းကူး နှစ်ဟောင်းကြူး၍ နှစ်ဦးမင်္ဂလာ ဓမ္မသဘင်
ဆင်ယင်ကျင်းပတဲ့ ဤယခုချိန်အခါကြီး၌၊ နော-မယံ=ကိလေအမှား
ပယ်ရှားသွေခွါ တရားနှင့်သာ ပျော်မွေ့ကာ နေလိုကြပါကုန်သော
ငါတို့သည်၊ အတိသီတေန=ကိလေသာဓာတ် ငြိမ်းကာသတ်လျက်
အနဝတတ်အိုင်ဗွေ သီတာရေထက် သင်္ချေမက အလွန်ပင်အေးမြ
လှစွာသော၊ ဓမ္မဝါရိနာ=ကမ္ဘာသင်္ချေ ကုန်လွန်ပေလည်း စိန္တေဗုဒ္ဓ

ပွင့်ပေါ်မှသာ ကြားရ၊ နာရ ကြားနာရတဲ့ ဓမ္မမြိုက်ဆေး မြတ်ရေအေးဖြင့်၊
သိဉ္ဇာမ=သံသရာဗွေ ရန်အချက်ဆီသို့ ခန္ဓာတွေ တဖန်မဆက်ရအောင်
ဉာဏ်ပန္နက်ယူကာ မျှော်လို့မို့ တူပျော်ပျော် ရေသဘင်ပွဲကို ဆင်နွဲ့သေချာ
ပက်ဖျန်းကြပါကုန်စို့သတည်း။

-----*

အဟောင်းအသစ် ပြောင်းလှစ်သည်ကို သင်္ကြန်ဆို
ရှစ်လုံးဘွဲ့.ကဗျာ

နှစ်ဟောင်းကြူး၍ နှစ်သစ်ကူးပြန် နှစ်သင်္ကြန်

- နွေမိန်တပေါင်း နှစ်ဟောင်းကုန်ပြန်၊
(ခြောက်ဆယ့်သုံးကူး) တန်ခူးသင်္ကြန်၊
အတာဆန်းထူး နှစ်ဦးဂိမှန်၊
ပြောင်းကာကြွ ကူးရ နှစ်သင်္ကြန်။
- မိဿပြီဿ ဒွါဒစက်ကန်၊
ရဝိဂြိုဟ်မင်း လှည့်ခြင်းမှန်မှန်၊
ရက်သုံးဆယ်တိ နေဘိမာသံ၊
ရာသီစေ့ ပြောင်းရွှေ့ နှစ်သင်္ကြန်။
- သုံးရာကမောက် ခြောက်ဆယ်လွန်ပြန်၊
ရက်ပေါင်း စုံဘိ ရဝိဂြိုဟ်မှန်၊
မိန်ရာသီမှ မိဿတဖန်၊
ပြောင်းကာကြွ ခေါ်ကြ နှစ်သင်္ကြန်။

လဟောင်းကြူး၍ လသစ်ကူးပြန် လသကြိန်

- တစ်ရက်နှစ်ရက် ရေတွက်ဖန်ဖန်၊
 လဆန်းကုန်ချုပ် လဆုတ်ရောက်ပြန်၊
 သုံးဆယ်ရက်စေ့ ပြောင်းရွှေ့ အမှန်၊
 နောက်တစ်လ ပြောင်းရ လသကြိန်။

ရက်ဟောင်းကြူး၍ ရက်သစ်ကူးပြန် ရက်သကြိန်

- ထွက်ပေါ်နေမင်း ပျောက်ကင်း ရောင်လျှံ၊
 လမင်းပေါ်ထွက် ကွယ်ပျက်လေပြန်၊
 နေ့ ညဉ့်နှစ်ရပ် ပေါင်းစပ် လေပြန်၊
 နောက်တစ်ရက် ပြောင်းလျက် ရက်သကြိန်။

နေ့ဟောင်းကြူး၍ နေ့သစ်ကူးပြန် နေ့သကြိန်

- မိုးသောက် ခေါ်ခြင်း နေမင်း ရောင်လျှံ၊
 ထွက်၍ မနား ရွှေ့သွားအမြန်၊
 နေရောင်ပျက်ကင်း သက်ဆင်းညဉ့်ယာမ်၊
 ချိန်ညဉ်း ပြောင်းကူး နေ့သကြိန်။

ချိန်ဟောင်းကြူး၍ ချိန်သစ်ကူးပြန် ချိန်သကြိန်

- နာရီ၏ စက် ချက်ချက် မြည်သံ၊
 လက်တန် ရွေ့တွား မနားတန်တန်၊
 စက္ကန့် မိနစ် ပြောင်းလစ် ဖန်ဖန်၊
 နာရီစေ့ ပြောင်းရွှေ့ ချိန်သကြိန်။

ရုပ်ဟောင်းကြိုး၍ ရုပ်သစ်ကူးပြန် ရုပ်သင်္ကြန်

- သီတ ဥဏှ ခေါ်ကြအမှန်၊
အေးမှု ပူမှု ဥတု နှစ်တန်၊
ပြုပြင်မှုများ တွေ့ငြားဖန်ဖန်၊
ဖောက်ပြန်ရ မှတ်ကြ ရုပ်သင်္ကြန်။
- ရုပ်ဟောင်းစွန့်ပစ် ရုပ်သစ်ဖြစ်ပြန်၊
ရေလျဉ်အလား မခြားပုံဟန်၊
ဖြစ်ပျက်နှစ်ပါး မနားတန်တန်၊
မြင်ပါကြ ဓမ္မ ရုပ်သင်္ကြန်။

နာမ်ဟောင်းကြိုး၍ နာမ်သစ်ကူးပြန် နာမ်သင်္ကြန်

- အာရုံ အဆင်း မြင်ခြင်း အမှန်၊
မြင်သိစိတ်များ ဖြစ်ပွားတဖန်၊
အသံ ကြားဘိ ကြားသိတဲ့နာမ်၊
ပြောင်းကာသိ ခေါ်ဘိ နာမ်သင်္ကြန်။
- ရှေ့စိတ်ချုပ်ပျောက် နောက်စိတ်ဖြစ်ပြန်၊
ဖြစ်ပျက်မစဲ မလွဲဧကန်၊
ဆီမီးလျှံနှင့် နှိုင်းချင့်တူဟန်၊
မြင်ပါကြ ဓမ္မ နာမ်သင်္ကြန်။
- နှစ်သစ်ပြောင်းကူး တန်ခူးသင်္ကြန်၊
တွေ့ကြုံသူများ ခွဲခြားဝေဖန်၊
သံဝေဂနှင့် ဓမ္မ ရုပ်နာမ်၊
သတိပြု ပွားရှုအဖန်ဖန်။

ပျားစွဲသော မုတ်ဆိတ် ဥပမာ တရားဂါထာ

လောကမှိ အတိဒုလ္လဘံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သာသနံ။

အာရဗ္ဗထ နိယျာနိကံ၊ လဘေထ နဝမက္ခဏံ။

(ရစနာ ဂါထာ)

ဘောန္တော=စားမှုအိပ်မှု ပစ္စည်းစုနှင့် ဗဟုကမ္မ မောယဝါစာ ဗာဟိရအကျင့် အလေ့တွေနှင့် ပျော်မွေ့နေငြား အို=လူအများတို့၊ လောကမှိ=ကာဏကစ္ဆပသုတ္တန်ပြသား ကြုံရနိုင်ခဲ့ ဖြစ်နိုင်ခဲ့မို့ ခဲယဉ်းစွာလှ လူ့ဘုံ လူ့လောကကြီး၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သာသနံ=သစ္စာသိမြင် ဘုရားရှင်၏ သွင်သင်ဟောပြု သြဝါဒအနုသာသနီ နှစ်လီသော သာသနာတော်မြတ် ကြီးသည်၊ အတိဒုလ္လဘံ=ကမ္ဘာထွေထွေ သင်္ချေသင်္ချာ ရေကာတွက်ချိုး ဂဏန်းဆုံးလည်း တွေ့ကြုံဘို့ရေး အလွန်ပင် ခဲယဉ်းလှစွာသေး၏၊ တုမှေ=ကံဟောင်းပင့်ဆော် အခွင့်တော်၍ စိုင်ကော်တင်မြှောက် ချုံပေါ် ရောက်သို့ ထွက်ပေါက်ကြုံငြား သင်လူအများတို့သည်၊ နိယျာနိကံ= ဝဋ်စက်အဏ္ဏဝါ လွတ်ထွက်ရာဟု ဝိပဿနာတရားအမှုကို၊ အာရဗ္ဗထ= မရလျှင်ငါမနေ ဝီရိယအခြေ စက်ကုန်နီးလို့မို့ ကြိုးစားလိုက်ကြပါ ကုန်လော့၊ နဝမက္ခဏံ=ရပ်ပြစ်ရှစ်ထွေ ကင်းလွတ်ပေ၍ စိန္တေဗုဒ္ဓ ပွင့်ပေါ်ကြသည့် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမခဏကြီးကို၊ လဘေထ=အခါသင့်လို့ အခွင့်ကြုံကာ ရရှိလို့နေကြလေကုန်ပြီတကား၊ လဘေထ=ဘာအရေး ညာအရေး ဟဝါအရေးတွေနှင့် ရှောင်ပြေးကာ အမှားလွဲ မချော်ကြပါနှင့် တရားထဲနော် အဟုတ်စိတ်ပါလိုက်ကြပေတော့ တို့ တတွေမှာ ပျားစွဲသော မုတ်ဆိတ်ပမာ ရရှိ၍နေကြလေကုန်ပြီတကား။

**စို့သက်တန့်ရေး ဆောင်ပေး ဥပမာ
အနတ္တာနုပဿနာ တရားဂါထာ**

ဣန္ဒာဓုဓာ ဝိဝိတ္တာဝ၊ စတုသာရေဟိ ဥပ္ပန္နာ၊
ဝိပ္ပဿန္တူ ဝယန္တာပိ ၊ ဝိဝိတ္တာတိ ဣမေ ဓမ္မာ။

(ရစနာ ဂါထာ)

ဘောန္တော=ပရမတ်အသား ဓာတ်တရားကို ဉာဏ်အားသက်ဝင် ဆင်ခြင်လိုငြား အို လူအများတို့၊ ဣန္ဒာဓုဓာ=မိုးပေါက်နှင့်နေ ပေါင်းဆုံ ပေ၍ နီ ရွှေ စိမ်းရောင် အာကာဘောင်ဝယ် ပြောင်ပြောင်ကုပ်ကွေး စို့သက်တန့်ရေးတို့သည်၊ စတုသာရေဟိ=အသိမှား၊ အမြင်မှား၊ အထင်မှားကြရတဲ့ လေးထွေသောသာရ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိတ္တာဝ=ပြေးကာ ရှေ့နောက် တောင်မြောက်ဝဲယာ ဖွေရှာတခန်း စမ်းလိုတလှည့် ကြည့် ချင်တိုင်းကြည့်ပေတော့ မရှိဇကန် ကင်းဆိတ်ရိုးမှန်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ=စို့သက်တန့်ရေး ဆောင်ပေးဥပမာ ထို့အတူသာလျှင်၊ ဣမေဓမ္မာ=လူကလဲ မလုပ်တတ်၊ နတ်ကလဲမဆိုင်ပါ၊ ဗြဟ္မာဆိုတာကလဲ ဖန်ဆင်းလို့မရ သင်္ခတထုံး သဏ္ဌာန်မရတဲ့ ဤသင်္ခါရ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ အားလုံးတို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ=သူ့အလိုမလိုက် ကိုယ့်အကြိုက်မပါ သယံဇာတ သဘာဝအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာငြား ဤရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာပိ=စီရင်တိုင်း သူမဖြစ်၊ တားမြစ်လို့သူမနေ ကလေကဝ ဖြစ်ပေါ်ကာ လာခဲ့ကြပါကုန်သော်လည်း၊ ဝယန္တာပိ=ဖြစ် ပေါ်လာစဉ်ကလဲ ကလေကဝ၊ ဌီခဏမှာတော့လဲ ကြာရှည်မခံ လျင်မြန် စွာ ကသုတ်ကရက်နှင့် ဖန်ခါခါချုပ်ပျက်၍ သွားကြပါကုန်သော်လည်း၊ စတုသာရေဟိ=ခိုင်မြဲ၊ တင့်တယ်၊ ချမ်းသာဖွယ်နှင့် ကိုယ်ထယ်အတ္တ

လေးထွေသော သာရတရားတို့မှ၊ ဝိဝိတ္တာတိ=မရှိလုံးလုံး ကင်းစင်သွင်း
ကြကုန်၏ဟူ၍၊ ဝိဝိတ္တာတိ=ဖြစ်စဉ်ကလဲ နှစ်ဗလာ၊ ပျက်ပြန်ပါတော့လဲ
နှစ်မရှိ ပကတိတံထွာ ဓမ္မတာထုံး နှစ်မပါ အကာတုံးတို့ဟူ၍၊ ဝိပ္ပဿန္တု=
ဘုရားဟောမြွက် ဓမ္မစက်မို့ နှစ်သက်ကြည်သာ ပွားရှုလိုက်ကြပါကုန်လော။

-----*-----

မာရ်နတ်အောင်ခန်း လူးတားညှပ် ထပ်တွန့်ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်

- ဇာနည် ဇာနည် သာကီနတ်၊ ပါရမီဓာတ် ဥက္ကဋ္ဌ၊
ချာလည်မရပ် သမုပ္ပန်ကို၊ သမုစ္ဆေဒံ ပယ်ခွါရေး၊
သုမေဓာဘဝ၊ ဆုချွေကာသ၊ ကုဋေအသပြာဓန ဒါနအရာ၊
အာဂမသဒ္ဓါ ယှဉ်တွဲကာပ လေး။

(လူးတားညှပ်) လေးသချေယျာ၊ သိန်းကမ္ဘာတည့်၊ ရှည်ကြာကာလ၊
လောင်းဗုဒ္ဓသည်၊ ငါးရာငါးဆယ်၊ ဇာတ်လမ်းဆွယ်၍၊
သုံးသွယ်စရိယ၊ ငါးဝစွန့်ခြင်း၊ ဆယ်သင်းပါရမီ၊ အလီလီကို၊
အာသီထန်ပြင်း၊ အားမာန်သွင်းလျက်၊ ဖြည့်ခြင်းလုံလ၊
ဥက္ကဋ္ဌကြောင့်၊ လောကမြတ်စွာ၊ ဖြစ်စိမ့်ငှါဟု၊ မဟာဗောဓိ၊
ပင်သီရိ၏၊ သီတိဆာယာ၊ ခန်းရိပ်သာဝယ်၊ အပရာဇိ၊
နာမံရှိ၍၊ မိုးထိရိုးရက်၊ ရောင်ပြီးပြက်သား၊ အထက်ဒေဝ၊
နတ်ဗြဟ္မာတို့၊ တူစွာဖန်လဲ၊ စွမ်းနိုင်ပဲမို့၊ ထူးကဲဆန်းစုံ၊
ခြူးပန်းအံ့နှင့်၊ ပွင့်ငုံရွက်လန်း၊ ကနုတ်ပန်းတွင်၊ စီတန်း
ရောင်ရှိန်၊ မြကျောက်စိန်တည့်၊ ကုန္ဒနီလာ၊ ထူးတင့်စွာသား၊
မဟာသန၊ ပလ္လင်လှည့်၊ ဇိန လောင်းမော်၊ ပွင့်ချိန်တော်၍၊

ရွှင်ပျော်နှလုံး၊ စမ္ပယ်သုံး၏၊ သောင်းလုံးစက္ကဝါ၊ သွက်သွက်
ခါအောင်။ ။ တေဇာတောက်လင်း ဝင်းတည့်လေး။ ။
သုံးဘုံခေတ်တွင်း၊ မင်းထက်မင်း။ ။

- (တေးထပ်ပြန်ကောက်) ထန်ပြင်းမာန၊ ရန်သွင်းကာပ၊
မာရ်မင်းဗာလ၊ ပလ္လင်လုရန်ငယ်၊ ခွင်လူရပ်ဌာန် သူလာ
ဆင်း၊

ယှဉ်တုအမှန် ဗျူဟာကျင်းသော်လဲ့၊ အတုလသေဌ်နှင်း
တကိုယ်တော်၊ ဝေဿန္တရာ ခါဆီကာလက၊ ပါရမီဒါန
စိတ်မှန်းရည်လို့မျှော်။ ။

- မြေထက်အဆိုင်ပ၊ ရွှေခွက်ကိုင်ကြ၊ ရေစက်အပြိုင်ချ လှမဒွီ
အမော်၊ တကွဝသီဘော် မြေဝသုံ အသိပေဟု၊ နှစ်ထွေ
စုံအရှိ နှုတ်ခမ်းဖော်လှစ်ခါ၊ ပြုငြိမ်းတော်သစ္စာ၊ ဌာန်
ကမ္ဘာပြန်း ပျက်သည်သို့၊ နဘန်အဇ္ဈော လုံးထက် လည်သမ္ပို၊
သံဝါချုန်းလျက် မြည်လို့ပဲ့တင်ဖြာသည်၊ စက်သွင်ပမာ
အိုးထိန်း လည်ခဲ့သလေး။ ။

- * မဖြူညာဏ် မူအမှိုက်၊ မူမမှန် သူ့စရိုက်၊ မတူတန် တုမိုက်
ဟန်မလုပ်သာသည်၊ မာရ်ယုတ်ဗာလာ ထွက်ပြေးရှာရ
သလေး။

- * အောင်ခန်းပလ္လင်မှ၊ အောင်ပန်းဆင်သ၊ အောင်နန်း
သခင်ဘုရား ဇိနဘဂဝါကို၊ အတိဗလဝ သဒ္ဓါ ရှိဦးတင်ခဲ့
သလေး။ ။

၁၃၃၅-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း-၁၃-ရက်၊
ကျေးဇူးရှင် ပထမလယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
၆၃-ကြိမ်မြောက် မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ် ပွဲတော်ကြီးတွင်
ချီးကျူးရေးသားအပ်သော

လူးတားညှပ် ထပ်တွန့် ရှစ်ဆယ်ပေါ်တေးထပ်

➤ ဟေမဝါ ဗွေဝနာ တေဇာကြ၊
ကေသရာတမျှ ကဝိမြတ်မဟာ၊
ဒေသနာဓမ္မ ပိဋကအလာ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား၊
များအပေါင်း ဒကာ ဒကာမ၊ မများ မစောင်းစရာပ၊ တရား
ကောင်းသဘာဝ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မာကို၊ ထုတ်ပြန်ခါခါ ဟော
မြွက်ပါလို့ကြား။ ။

(လူးတားညှပ်) ရွှေဘုန်းသမ္ဘာ၊ နေနှုန်းဖြာသား၊ မန္တလာ ကနက်၊
ကုန်းဘောင်ဆက်မျှ၊ ဆင်းသက်နွယ်ဝင် မင်းတုန်း ရှင်သည်၊
မြော်မြင်ထောက်တွေး၊ နောက်အရေး၌၊ ရှုတ်ထွေး
တန်တန်၊ မိစ္ဆာရန်ကို၊ ချိုးလှန်ဖျက်ဆီး သာသနာ ကြီးသည်၊
နေမီးပမာ၊ ထွန်းရှည်ကြာဘို့၊ ငါးဖြာကြိမ်ရှိ၊ သင်္ဂီတိကို၊
နွဲ့ဘိဆင်ယင်၊ ပွဲသဘင်၌၊ ပဉ္စသီခ၊ နတ်မောင်လှသည်၊
မြူးကြွကြည်အေး၊ ဂီတာတေးတည့်၊ ဟစ်ကြွေးသီချင်း၊
စောင်းသံညှင်းသို့၊ ကျမ်းရင်းဘိဓမ္မာ၊ သက်ဝင်ပါသား၊
ကထာဝတ္ထု၊ အာဂုံပြုလျက်၊ ကြောက်မှုကင်းသော်၊ ဗြဟ္မာ့ကို
တော်ဝယ်၊ နာပျော်မဝ၊ ခွန်းကြူဟခဲ့၊ ထိုမှတစ်တန်၊
အင်္ဂလန်ကို၊ ပိုင်စံစိုးနင်း၊ ပြည့်ရှင်မင်းက၊ ထန်ပြင်းကြည်ဖြူ။

ပေးကပ်လှူသား၊ သုံးဆူပိဋကတ်၊ ဘက်ကမ်းခပ်သည့်၊
သကတ်ဖော်ကြူး၊ ဂုဏ်ရောင်မြူးလျက်၊ ထူးသည်စင်စစ်၊
ဘွဲ့ဒီလစ်တည့်၊ မြန်ခေတ်ဗွေချာ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ ပညာ
ဉာဏ်စက်၊ ကြီးမြတ်ချက်ကြောင့်၊ အဂ္ဂမဟာ၊ ပဏ္ဍိတာဟု၊
သညာတင့်လျှမ်း၊ တံဆိပ်ပန်းကို၊ ဆင်မြန်းထေရ်မော်၊
အံ့ထူးကျော်သည်။ ။ ဘုန်းတော်လမင်း၊ ဝင်းတည့်လေး။ ။
ကျွန်းတောင်ယာတွင်း ရောင်ဖြာလင်း။ ။

(တေးထပ်ပြန်ကောက်)

- ကျမ်းဂန်ပိဋကတ်၊ စွမ်းဉာဏ်ပရိယတ်၊
နန်းဌာန်သီအမှတ် တိုင်းဇေယျဒီဝယ်၊
နှိုင်းတုမမီ လျှံဂုဏ်ကြွား၊
ရိုင်းမှုတလီ မာန်ဟုန်မထားချင်လို့၊
ရန်သူပုန်များ ကိလေသာ၊
သတ်ဖြတ်ချွေကာ သွေခွါရှင်းဘို့၊
ဟေမဝါတွင်း ပျော်ခင်းဧကစာ။
- မြောင်စမ်းရေမပြတ်၊ ချောင်ဝှမ်းခွေပတ်၊
တောင်တန်းတွေထပ်၊
ကမ္ဘာတိုက်ဝနာမှာ၊
ကျားကိုက်ခါသာ ပြောင်တွေနင်းစေတော့၊
ရှောင်သွေမကွင်း စိတ်ကသာကြည်၊ နိက္ခမပါရမီ၊
ညှိပွေရွတ်လှ၊ ကိလေယုတ်စွ၊
တိချွေဖြုတ်ချ ဇောစိတ်ကြည်သည်၊
တောရိပ်အလီလီ မြောင်စမ်းခိုခဲ့သလေး။

- * သံသရာတွင်းဝဋ်၊ မာန်တဏှာတွင်းညွတ်၊
ခန္ဓာကင်းလွတ် ဖိုလ်မဂ်ရွာသည်၊
ကိုယ်အသက်မညှာပြီ ချောင်ဝှမ်းခိုခဲ့သလေး ။ ။
- * ရွယ်ရည်စေတနာ၊ နယ်ပြည်ခေမ၊
လယ်တီထေရ အရရွာသည်၊
သမဏဇာနည် တောင်တန်းခိုခဲ့သလေး ။ ။

-----*-----

ထပ်တွန့် ရှစ်ဆယ်ပေါ် သံဝေဂတေးထပ်

- ကံနှစ်ဖြာ၊ ဖန်လာ၊ ခန္ဓာဝဋ်၊
မာန်တဏှာညွတ် ဝိုင်းလဲ့ကာ၊
ရန်ဘယာ မလွတ် သိုင်းဖွဲ့ကာငယ်၊
စိုင်းခဲ့ဖန်ခါ သံသရာတွင်း၊
အိုဘေး အထပ်ထပ်၊ နာဘေးအရပ်ရပ်၊
သေဘေး မပြတ်မလပ်၊ ဆုံရပါသည်၊
ဘုံဘဝ ဓမ္မတာ ကြုံရပါကြ မယွင်း။
- သုတ္တေအဘိဏှ၊ ပုဒ္ဓေအစိန္တေယျ၊
နှုတ်ချွေမိန့်ဟ ကျူးမြွက်အင်ကို၊
နဖူးလက်တင် ဉာဏ်မှာသွင်း၊
သုံးလူ့မျက်ရှင် အရဟံ ဘဂဝါသနင်းတောင်မှ၊
စံမတာတွင်း ဝင်ရချေ၊
သူရော ငါပါ သတ္တဝါ ခပင်းမတော့၊
ဓာတ်မရဏာတွင်း ဆင်းရမည်မသွေ။

- မရဏာတရားအစု၊ ဘာဝနာပွားမှု၊
ခါခါမနားရှု ပြုကြပါဟေ၊
ပုထုကလျာဏေ သဟာဆွေအများသို့၊
စာခွေသားလို့ ရေးသည့် ကဗျာယဉ်၊
ပေးသတိ မှာချင်၊
- * ကိုယ်ရေအဆင်းကွဲ့၊ စိုပြေဝင်းလဲ့၊
ပျိုနေခြင်းရဲ့၊ နောက်ဆုံးမှာတွင်၊
ရောက်အုံးမှာပင် အိုခြင်းသာပလေး။ ။
- * ပန်းပမာ လှပ၊ လန်းဖြာကြွရွှ၊ ကျန်းမာကြရ နောက်ဆုံးမှာတွင်၊
ရောက်အုံးမှာပင် နာခြင်းသာပလေး။ ။
- * မက်မပြေပါကြ၊ ကရမက်ရေ နဲ့သာသ၊
အသက်ရှည်လာကြ နောက်ဆုံးမှာတွင်
ရောက်အုံးမှာပင် သေခြင်းသာပလေး။ ။

-----*-----

သောတာပန်တည်မှ အောင်ပွဲရ ထပ်တွန့် ရှစ်ဆယ်ပေါ် တေးထပ်

- ထပ်ခါ၊ ပတ်လာ၊ မှတ်ပါကြ၊ သတ္တဝါအစ မမြင်ပါ၊
ရဟတ်ပမာ တမျှ အစဉ်မကွာ၊ ခွင်သံသရာ နယ်တလွှား၊
ဟုတ်ရာ သဘောသိ၊ ဗုဒ္ဓါ ဟောဘိ၊ ပုဗ္ဗာ ကောဋီ အစဖြာ၊
ဝစနအရာ မိန့်မြွက်ပါလို့ကြား။ ။
- အဏ္ဏဝါအချက်၊ သံသရာစက်၊ မှန်စွာမထွက် မြုပ်ရတာမှာ၊
ဗုဒ္ဓ ဝစနာ ပယ်ခွါရှား၊ ယုတ်စွာခမ္မာ တွယ်ကာထားလို့၊

ကျယ်စွာရှည်ပွား ဝဋ်သံသရာ၊ ဒိဋ္ဌိ ကိလေ တိချွေ မဖြတ်လို့၊
မီးတွေ ဆယ့်တစ်ရပ် ကျွမ်းလောင်ခဲ့တာ။ ။

- သာသနာတွင်းမို့၊ အမတာချဉ်းဘို့၊ ဘာဝနာလင်းလို့
နှိပ်ဖိကာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိခွါပယ် ဆောစွာချမှ၊ သောတာပန္န
မဂ္ဂဖလာ၊ ရကြီး ရလို့သာ၊ မီးဆယ့်တစ်ရပ်၊ ငြီးလျက်မပြတ်၊
အပြီး ထပ်ကြပ် ဘေးစု အဖြာဖြာငယ်၊ အေးမှုသာယာ
အောင်ပွဲဝင်လိမ့်လေး။ ။

**ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဇာတာတော်ဘွဲ့ ရှစ်ဆယ်ပေါ် တေးထပ်**

- အဋ္ဌ သုညာ ခွိ ဧက၊ နှင်းငွေရည်ခ လ နတော်၊
ဆန်းတိထိပ တေရသ်ခေါ်သည်၊ ခြင်္သေ့နံပေါ် အင်္ဂါသား၊
တစ်ချက်တီးကွဲ့ ညဉ့်နာရီမှာ၊
လောင်းမြတ်ဇာနည် မီးရှူးသန့်စင်ဖွား။ ။
- ဂဠုန်၊ ဆင်၊ ပူး၊ ထိုသုံးလီ၊ ဓနုရာသီ ဂြိုဟ်နေငြား၊
တူရပ်ဌာနီ ကိုရွှေကျားနှင့်၊ ခြင်္သေ့ ဟိုင်းများ တူစံပျော်၊
ပြိဿရာသီ ဇီဝါကပ်လျက်၊ တည်လာတချက်၊
လက်က ခွင်သိဟ်ပေါ်။ ။
- မကာရ၌ နာဂပျော်သည်၊ ပန္နရသော် ဒွေပဉ္စကွဲ့၊
ရေးစဉ်ချခဲ့ နက္ခတ်စဉ်သာ၊ ပြီးပေါ့ လျင်မကြာ၊
ဇမ္ဗူဒီပ ဘူပထဗျာဝယ်၊ အတူဇာတာ ရှိဘူးဆိုစို့လေး။ ။

ကျေးဇူးရှင်ပဌမလယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖြစ်ပေါ်ရန်
နိမိတ်ပေးဟန် တေးထပ်သံ

- ဇေယျဒီ တောင်ရိပ်၌၊ တဘောင်တိတ် ကြေညာ၊
အောင်နိမိတ် ဝေဆာသည်၊ နေပမာ တင့်ရွှမ်း၊
မုံရွာမြို့၊ ဝေးမလှမ်းပါသည်၊
လေးတကမ်းအကွာ မြောက်ဒီသညွန်း။
- သားမင်းငဲ့ ကေသရီ၊ စမ္ပယ်မည် တင့်ရွှမ်း၊
ရဲမာန်ဖီ လူ့ကျွန်း၌၊ ပဲ့တင်လွှမ်း ဟောက်သံ၊
မှန်မကွာ သံဝါကျူးရင်လှ၊ လျှံဖြာမြူး ထူးပွင့် သာသနံ။
- လယ်တီရှင် ပေါ်ထွက်ရန်ကို၊
မြှော်လျက်အမှန် နတ်သိကြားတွေက၊
ထပ်မနား တပေါင်ဘော်၊ မြူးခြိမ့်ခြိမ့်ကျော်၊
နာဂသိန့် ထေရ်မဟော်လို၊
ရွှေဉာဏ်တော် ထူးပါဘိသလေး။ ။

-----*-----

မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက်တွင်
စာမသင် ပေမကြည့်ပဲ
ပျင်းရိနေသော စာသင်တပည့်တစ်ပါးအား ဆုံးမသော

သြဝါဒပေး တေးထပ်

- ကျမ်းသဒ္ဒါ သုတ်နက်၊ နှုတ်မတက် ကင်းကွာ၊
ရုပ်အတွက် ဖျင်းချာသည်၊ အပျင်းမှာ ခေါင်ဖျား၊
ကာရက ခြောက်ဖြာငယ်၊
ပျောက်ကာကွယ် ပြေးပေါ့တစ်ခြား။

- တဒွိတ်နှင့် သမာသ်တွေ၊ အာချာတ်လေ တပါး၊
ခက်ရပ်တွေ ကိတ်များတော့၊ စိတ်အားလျော့ မမြင်၊
ဝိနည်းဆို စာအရှိ၊ ပါဠိမျှ နှုတ်ရမတင်။
- နက်နဲတဲ့ သင်္ဂြိုဟ်တွင်၊ မြင်ဘို့ပင် အဟုတ်မကွဲလို့၊
သရုပ်လဲ မပိုင်မနိုင်၊ ငေးလို့သာမှိုင်း၊
စာမေးပွဲ ပြိုင်အဆိုင်မှာ၊
အောင်ပန်းခိုင် ဆွတ်နိုင်ဘို့ဝေး။ ။

-----*-----

တစ်နည်း ဩဝါဒပေး တေးထပ်

- ကိုယ့်ရပ်ရွာ ဌာနက၊ လာကြရ စဉ်ခါ၊
စာဓမ္မ ပညာကို၊ သင်မှာဆို စိတ်ထဲ၊
မုံရွာရောက် အတော်ကြာ၊ မပျော်ပါ ပျင်းစိတ်ကဆွဲ။ ။
- စကားပြော ရွာလယ်၊ ခါခါကွယ် ဇာတ်ပွဲ၊
စာဝါရယ် ပြတ်စဲလို့၊ ပါးစပ်နဲ့ ရွှေစာ၊
ဓာတ်စာလေ အမှန်မကျပြီဘု၊ ဆလံသ ဝေးရပ်သို့ခွဲ။ ။
- မွေးမိဘ ရဟန်းဒကာ၊ ပင်ပန်းစွာ ရှာပေးတဲ့၊
အသပြာလေး သုံးရပြန်လျှင်၊ ပြုံးမျက်နှာရွှင်၊
ဤလောက အမှိုက်ခွင်တွင်၊ နင်ဘုရင် ခေါင်ချုပ်မို့လေး။ ။

-----*-----

ဝိပတ္တိခေတ်အခါကို စိတ်နာနာနှင့်ရေးစပ်သော တေးထပ်

- စာမမြင် ပေမသိ၊ နေမိဌဲ နေရာ၊
ခြေမရှိ နှစ်ဗလာ၊ ကျင့်အာစာ ယုတ်ဆိုး၊
အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကာလို၊ ပြုတတ်စွာ ဒုဿီလမျိုး။ ။
- ပိုက်ဆံရှိ ဒကာမြင်လျှင်၊ အာရွှင်ရွှင် လေအိုး၊
ထာဝစဉ် ရိုကြိုးလို့၊ ရှိခိုးတော့ မလိုလို၊
အောက်ကြို့ကာ ဆိုစကားတွေနှင့်၊
နှစ်ကိုယ်ကြား ခွန်းမိန့်သံချို။ ။
- အလိုလိုက် အကြိုက်ပိုသည်၊ စေလိုရာ စေကြတော့၊
နေ့ညကွဲ့ သူမရှောင်၊ စွမ်းနိုင်တဲ့မောင်၊
လာဘ်ရမည့် အသွင်ဆောင်လျှင်၊
မစင်တောင် ကျိုးမည်ပလေး။ ။

-----*-----

တစ်နည်း ဝိပတ္တိခေတ်အခါကို စိတ်နာနာနှင့်
ရေးစပ်သော တေးထပ်

- လူရိုးကို သူခိုးမှတ်၊ အဆိုးဓာတ် အကောင်းထင်၊
အမျိုးမြတ် မပေါင်းချင်သည်၊ သူကောင်းတွင် သူယုတ်၊
လူအရှုပ် လူပလီကို၊ လူတည်ကြည် စွဲမှတ်သမုတ်။ ။
- မှန်သဘော ပြောသူကို၊ မနောငြို့ ရန်လုပ်၊
ဇောမဖြူ အကြံနုပင်ကိုလ၊ မှန်အဟုတ် ဆက်နွယ်၊
ကေဝဋ်လို လူငနဲကိုတော့၊ သူ့စိတ်စွဲ ဝိဓုရနွယ်။ ။

မြင်အသိ ဉာဏ်မကြွယ်သည်၊ အသွယ်သွယ် လူရဟန်းတို့၊
မူငြိမ်းက ရှုပ်စွမှုပေ၊ ဒုက္ခလူ့ပြေ၊
ဝိပတ္တိ ခေတ်အခြေကို၊ နင့်မအေ ဆဲချင်ပေါ့လေး။ ။

-----*-----

၁၃၂၈-ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း-၁၃-ရက်
ကျေးဇူးငှာ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
၅၆-ကြိမ်မြောက် မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်ပွဲတော်ကြီးတွင်
ရေးသားချီးကျူးအပ်သော ထေ့ပ တံအကျဉ်း

စကြာလည် ရတုပိုဒ်စုံ ၇- ပိုဒ်

- ၁။ ။ ကျွန်းမြတ်ဇမ္ဗူ၊ မြေအင်္ဂု၌၊ သုံးဆူလောက၊ ကောလာ
ဟလဟု၊ ထွန်းပ ဟိတ်ဖြာ၊ အတိတ်လာသား၊ မုံရွာမြို့၊
မြောက်၊ လေး တစ်ထောက်တွင်၊ ဟောက်လိမ့် ကေသရာ၊
ထိုအခါ၌၊ သာသနာဝင်း၊ ရောင်တောက်လင်းလိမ့်၊
သောင်းတွင်း စက္ကဝါ၊ ပဲ့တင်ဖြာသည်။ ။ သုံးဖြာဘုံရပ်
လွှမ်းသတည်း။
- ၂။ ။ သုံးရပ်ဘုံတွင်၊ ထပ်ပဲ့တင်ကြောင့်၊ စိုင့်ပြင်ဂါမ၊ ရပ်ဌာနတွင်၊
နာမသညာ၊ ဦးထွန်းသာနှင့်၊ ဖြူစွာနှလုံး၊ ဒေါ်ဒေါ်ကြုံး၏၊
ထုံးဓမ္မတာ၊ ဝမ်းတိုက်ကြာ၌၊ စွဲလာဇာတိ၊ သန္ဓေငြိ၍၊ သုတိ
ဝေစီ၊ သောင်းလုံးချီသည်။ ။ လယ်တီရှင်မြတ် အလောင်း
တည်း။ ။
- ၃။ ။ လောင်းမြတ်လယ်တီ၊ သန္ဓေမှီ၍၊ ဆယ်လီမာသ၊ စုံပြည့်
ထသော်၊ အဌ သုညာ၊ ဒွိ ဧကာဟု၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊
ရောက်တုံလစ်က၊ ဆန်းသစ် နတ်ော်၊ ဆယ့်သုံးဖော်ဟု၊

ကျံသော်ရက်တွင်း၊ ခြင်္သေ့မင်း၏၊ ညဉ့်ခင်းချိန်တွင်၊ ဖွားသန့်
စင်သည်။ ။ ငလျင်တော်လဲ ခြိမ့်သဲတည်း။ ။

၄။ ။ တော်လဲငလျင်၊ ဖွားသန့်စင်၍၊ လူ့ခွင်ရောက်လစ်၊ ဆွဲငါး
နှစ်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာ၊ သွတ်သွင်းပါ၍၊ သက်မှာ ဝီသတိ၊
ရောက်တုံဘိသော်၊ ဥတ္တိ စတုတ္ထိ၊ ပဉ္စင်းခံလျက်၊ စိရံကာလာ၊
နှစ်ဝါရတွင်၊ မြန်းကြ တစ်လီ၊ မန်းဌာနီဝယ်။ ။ ခိုမှီကိန်းဝပ်
စံကျောင်းတည်း။ ။

၅။ ။ စံကျောင်းဝိဟာ၊ တိုက်တော်သာ၌၊ ပညာရင်နို့၊ သောက်
ကာ စို့၍၊ မန်းမြို့ကွဲ၊ တို့မုံရွာသို့၊ သတ္တာရသ၊ ဝါအရတွင်၊
မြန်းကြ၍လာ၊ နှစ်ကောဇာကား၊ ဧကာ ဒွယ၊ ဇော အဋ္ဌသို့၊
ရောက်ထလေပြီ၊ ကုံရာသီဝယ်။
လယ်တီကျောင်းတိုက် ဖန်ဆင်းတည်း။ ။

၆။ ။ လယ်တီမဟာ၊ တည်ပြီးခါမှ၊ ဧကာ ဒွယ၊ အဋ္ဌ ပဉ္စတည့်၊
လောကဝေါဟာ၊ နှစ်ကောဇာ၏၊ ဝါဆိုဆန်းလျက်၊ ဆယ့်ငါး
ရက်တွင်၊ သက်ခုနစ်ဆယ်၊ ခုနစ်သွယ်သို့၊ ဖြိုးကြွယ်ရောက်
ငြား၊ ပျဉ်းမနား၌၊ တရားဒေသနာ၊ ဟောစဉ်ခါတွင်။ ။
နတ်ရွာ ရွှေနန်း မြန်းသတည်း။ ။

၇။ ။ ရွှေနန်းနတ်ရွာ၊ ကြွမြန်းပါ၍၊ သုံးဖြာစွန်းလစ်၊ လေးဆယ်
ဖြစ်၏၊ လ၊ နှစ် ထွေထွေ၊ ကြာခဲ့ပေလည်း၊ မထေရ် ဥက္ကဋ္ဌ၊
စောနေနတ်ကို၊ မပြတ်တန်းနော်၊ မှန်းဆမျှော်လျက်၊ ပူဇော်
ထိန်ညီး၊ ရောင်စုံမီးနှင့်၊ ဝှဲချီးသဘင်၊ ပွဲကြီးယင်သည်။ ။
ဂုဏ်အင်ရည်မှန်း လှူဒါန်းတည်း။ ။

ဓမ္မသံဝေဂ ဧကပိုဒ် လင်္ကာရတု

များစွာဗိုလ်လူ၊ သံဝေယူလော့၊ သုံးဆူလောကဓာတ်၊ ကြွင်း
 မလပ်အောင်၊ နင်းသတ်ချွေခွင်း၊ ရှင်သေမင်းသည်၊ ရှင်ရင်းမြတ်စွာ၊
 စိန္တေယျာက၊ စပြာလေပြီး၊ ဘုန်းဂုဏ်ကြီးနှင့်၊ ခိုင်ဖြိုးစန၊ ပေါများလှလည်း၊
 ရွေးမျှမညာ၊ မာန်တင်းကာဖြင့်၊ သေရွာအတွင်း၊ ပို့ဆောင်နှင်း၏။ ။
 ဖန်ဆင်းရှေးကံ၊ ဆော်စီမံ၍၊ သံသရာထဲ၊ ခန္ဓာစွဲက၊ သေမြတ်ထွာ၊
 ဓမ္မတာကြောင့်၊ ခြောက်ဖြာလွန်ဘိ၊ ကိုးဆယ်ရှိသည်၊ ဗျာဓိမည်ညား၊
 စစ်သည်များတို့၊ ပြည့်ထွားတုံလျင်း၊ ရှင်သေမင်းနှင့်၊ စစ်ခင်းပြိုင်ဆိုင်၊
 ဘယ်သူနိုင်လိမ့်။ ။ ယိမ်းယိုင်ချွတ်လွဲ၊ ခန္ဓာစဲ၍၊ သေပွဲနောက်တွင်၊
 ထက်ကောင်းကင်၌၊ လွင့်စင်တုံပြီး၊ လေဟုန်စီးလျက်၊ ယောင်တီး
 ယောင်ချာ၊ လိုက်ပါလာသည်၊ ရွက်ဝါများစွာ၊ ဘယ်ဌာနတွင်၊ ကျ
 လိမ့်ပိုင်ပိုင်၊ မသိနိုင်သို့။ ။ လေးဆိုင်အပါယ၊ မနုဿနှင့်၊ ဒေဝတစ်
 လျောက်၊ ဘယ်ဆီရောက်လိမ့်။ ။ မှန်းထောက် ယော်ယမ်း၊ မြင်မစွမ်းခဲ့။
 ။ ကိုယ်လမ်းကိုယ်ထွင်၊ ကိုယ်ကောင်းချင်က၊ ကိုယ်ပင်နိစ္စ၊ မြတ်ပူညကို၊
 ပြုကြတွင်တွင်၊ ဉာဏ်အားနှင့်၍၊ ဉာဏ်မြင်အဟုတ်၊ နာမ်နှင့်ရုပ်ကို၊
 ဒုက္ခသစ္စာ၊ ထင်ခဲ့ပါမှ၊ သောတာပတ္တိ၊ မဂ်ဖိုလ်ထိလျက်၊ ဂတိတည်မြဲ၊
 ပါယ်ငရဲနှင့်၊ ရှောင်လွှဲဧကန်၊ လူနတ်ဌာန်ကို။ ။ ဧကန် ရလိမ့်မည်
 သာတည်း။ ။

သေဘို့နီးလာ သံဝေဂကဗျာ လင်္ကာ

- တစ်နှစ် တစ်နှစ်၊ အဟောင်း နှစ်တို့၊ ပြောင်းလှစ်သွေခွဲ၊
ဤခန္ဓာသည်၊ သေရွာ တစ်နှစ် နီးခဲ့ပြီ။

- တစ်လ တစ်လ၊ အဟောင်း လတို့၊ ပြောင်းကြ သွေခွါ၊
ဤခန္ဓာသည်၊ သေရွာ တစ်လ နီးခဲ့ပြီ။
- တစ်ရက် တစ်ရက်၊ အဟောင်း ရက်တို့၊ ပြောင်းလျက် သွေခွါ၊
ဤခန္ဓာသည်၊ သေရွာ တစ်ရက် နီးခဲ့ပြီ။
- တစ်နေ့ တစ်နေ့၊ အဟောင်း နေ့တို့၊ ပြောင်းရွှေ့သွေခွါ၊
ဤခန္ဓာသည်၊ သေရွာ တစ်နေ့ နီးခဲ့ပြီ။
- နာရီစက်သံ၊ ချက်ချက်ညံ့၍၊ လက်တန်ရွှေ့တွား၊ ပြောင်းကာ
သွားသို့၊ ငါ့အား အလီလီ၊ နာရီ မိနစ်၊ မလစ်မလပ်၊ တဖြတ်
ဖြတ်နှင့်၊ သက်ပြတ်ခန္ဓာ၊ သေမင်းရွာ မှန်စွာနီးခဲ့ပြီ။ ။

-----*-----

**ပဌာန်းပွဲများတွင်
အမျိုးသမီး ယောဂီအဖွဲ့များက ရွတ်ဆိုရန်
ပဌာန်းအမွှန်း ရှစ်လုံးဖွဲ့ ကဗျာများ**

ယမကပြာဋိဟာ ပြတော်မူခန်း

၁။ သာဝတ္ထိမြို့	မှိုင်းညိုဌာနီ၊
သရက်ပင်လှ	ကဏ္ဍအမည်၊
ရိပ်ဘွေထံနီး	လူ့ထီးသာကီ၊
စကြိုကြီး	ဖန်တီး ကောင်းကင်ဆီ။
၂။ မဟာသက္ကရာဇ်	တွက်စစ်မျှော်ရည်၊
ဧကာ ဧက	သုညခါညီ၊
ဝါဆိုမည်လ	ပုဏ္ဏတိထီ၊
ညနေချမ်း	နေဝန်း ပျောက်ချိန်မှီ။

- ၃။ တိတ္ထိရန်သင်း ပယ်ရှင်းဘို့ရည်၊
 တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရေမီးနှစ်လီ၊
 အစုံ မြူးကွန့် လူးလွန့်ဖြာကြည်၊
 တုမရှိ မုနီ ဈာန်ဝသီ။

တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူခန်း

- ၄။ နောင်တော်အများ ဘုရားတံထွာ၊
 တန်ခိုးပြာဠိ ပြီးသည့်ချိန်ခါ၊
 မယ်တော်နတ်မျိုး ကျေးဇူးဆပ်ရာ၊
 ထုံးကိုရူ သုံးလူ့ စိန္တေယျာ။
- ၅။ ခြောက်ဝါလွန်မြောက် ချိန်ရောက်ခုနစ်ဝါ၊
 ဝတီသာနန်း ကြွမြန်းမြတ်စွာ၊
 ပင်ကသစ်အောက် မြကျောက် ကမ္မလာ၊
 မိနတ်မျိုး ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ခါ။

အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူခန်း

- ၆။ ဓမ္မသင်္ဂဏီ မည်ရှိကျမ်းမှာ၊
 တစ်ဆယ့်နှစ်ရက် ဟောမြွက် မြတ်စွာ၊
 ဝိဘင်္ဂကျမ်း ရက်ခန်းတူကြာ၊
 ကျမ်းဓာတု ဟောမှု ခြောက်ရက်သာ။
- ၇။ ခုနစ်ရက်မှတ် ပညတ် ပုဂ္ဂလာ၊
 ကထာဝတ္ထု ရက်စု ရှစ်ကြာ၊
 ကျမ်း ယမက ဝိသတိုင်ကြာ၊
 နှစ်ဆယ့်ငါး ဟောကြားပဌာနာ။

၈။ ကိုးဆယ်ရက်မျှ သုံးလ ချိန်ကြာ၊
အဘိဓမ္မ ဟောပြပေရာ၊
ဒေသနာဆုံး နိဂုံးရောက်ခါ၊
နတ်မယ်မိ ရရှိ မင်သောတာ။

သက်ဿနဂိုရ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခန်း

၉။ ကြာငါးမည်သင်း သီတင်းကျွတ်ပြီ၊
ဝတီနန်းမှ ဌာန လူ့ပြည်၊
သက်ဿသို့ လှမ်းဘို့ရွယ်ရည်၊
သုံးလူ့မျိုး မြွက်ကျူး နှုတ်သံကြည်။

၁၀။ သိကြားနတ်မင်း ဖန်ဆင်းတုံပြီ၊
ရွှေ ငွေ ပတ္တမြား ဝင့်ကြွားရောင်စီ၊
ကြည့်ရှုမခန်း စောင်းတန်းသုံးလီ၊
ဝတီမှ သက် လူ့ရပ်ပြည်။

လက်ယာနံပါးမှ နတ်များ ခြံရံ

၁၁။ ရွှေရောင်တင့်ဆန်း စောင်းတန်း ဗိမာန်၊
ယာဖက်နံပါး နတ်သားခြံရံ၊
ပဉ္စသီခ ချိုမြစောင်းသံ၊
ဂုဏ်တော်ထူး ချီးကျူး မြွက်ဂီတံ။

၁၂။ မင်းသူယာမ ဒေဝနာမံ၊
ကိုးနဝရတ် ဖြိုးလျှပ်စီမံ၊
သားမြီးယပ်စွဲ ခပ်လွှဲဖန်ဖန်၊
ဖူးမဝ မြူးကြွ စေတနံ။

- ၁၃။ စည်မောင်း ဒုံမင်း စောင်းညှင်း ပတ်သာ၊
အိုးစည် ဒိုးပတ် တီးအပ် ကိရိယာ၊
လေမှုတ် ပြေနှဲ ပျံဝဲ သာယာ၊
သံစုံပြွမ်း လှူဒါန်း ထံကျာ။
- ၁၄။ ခြေလက် ခေါင်းခါး စည်းဝါး ညီညာ၊
ဘယ်ညာ တိမ်းငဲ့ ယိမ်းနွဲ့ မူယာ၊
ကကွက် ကကြိုး မျိုးမျိုး စုံစွာ၊
ဂန္ဓဗ္ဗ ဒေဝ နတ်ကလျာ။
- ၁၅။ ကနွဲ့ ကယ ဆိုကြ ဟန်ပန်၊
သံသာ ချိုအေး ဆိုတေး အသံ၊
စွယ်တော်မြတ်ကြိုး ပတ်ပျိုး အဲ အန်၊
ထူးမခြား ခြောက်ပါးရောင်ဘွဲ့သံ။

လက်ဝဲနံပါးမှ ဗြဟ္မာများ ခြံရံ

- ၁၆။ ဝဲလက်စောင်းတန်း ထိန်လျှမ်း ရောင်ငွေ၊
သောင်းတိုက်အဝန်း ကြွမြန်း ဗြဟ္မေ၊
ထီးဖြူ ကနက် မိုးကြက် ဖြန့်ဝေ၊
ဂုဏ်တော်ထူး ကြည်နူး ဝန္တနေ။
- ၁၇။ ရွှင်သောမနသ် ဇောမြတ်ပြည့်ဝေ၊
နမက္ကာရ ပြုကြ ထွေထွေ၊
ဓမ္မဂီတိ ရွတ်ဘိ သံချွေ၊
နန်းဘဝင် လွှမ်းတက် ရှိန်မပြေ။

မြဟွာနှင့်နတ် နှစ်ရပ်အလယ် ခိုဘုန်းကြွယ်

- ၁၈။ မြဟွာနှင့်နတ် နှစ်ရပ်လယ်ဆီ၊
 ရောင် ပတ္တမြား တောက်ကြွားနီနီ၊
 စောင်းတန်းတော်မှ ဆင်းကြွလာသည်၊
 သုံးလူနတ် ဥက္ကဋ္ဌ နွယ်သာကီ။
- ၁၉။ စိမ်း ညို ဖြာလင်း ဝါဝင်းတလီ၊
 နီ ဖြူ တကြောင်း ညိုမောင်းဖြာကြည်၊
 ရောင်ရှင် ပြုံးပြက် ရိုးရက်ကွန့်လည်၊
 ကိုယ်တော်မှ ထွက်ကြခြောက်ရောင်ခြည်။

ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးတို့ ကွန့်မြူးဟန်

- ၂၀။ စိမ်း ညို ကြည်မြဲ နီလ ရောင်ခြည်၊
 ဝီစိ ဘဝင် နှံ့တက် ဖြာကြည်၊
 သက်ရှိ သက်မဲ့ စိမ်းလဲ့ ညိုသည်၊
 လောကလုံး အုပ်ဖုံး စိမ်းညိုသည်။
- ၂၁။ ဝီတခေါ်ခြင်း ဝါဝင်း ရောင်ခြည်၊
 ဝီစိ ဘဝင် နှံ့တက် ဖြာကြည်၊
 သက်ရှိ သက်မဲ့ ဝါခဲ ရသည်၊
 လောကလုံး အုပ်ဖုံး ဝါရောင်ခြည်။
- ၂၂။ လောဟိတဟု နီမှု ရောင်ခြည်၊
 ဝီစိ ဘဝင် နှံ့တက် ဖြာကြည်၊
 သက်ရှိ သက်မဲ့ နီခဲ ရသည်၊
 လောကလုံး အုပ်ဖုံး နီရောင်ခြည်။

- ၂၃။ ဩဒါတဟု ဖြူမှု ရောင်ခြည်၊
ဝီစိ ဘဝင် နံ့တက် ဖြာကြည်၊
သက်ရှိ သက်မဲ့ ဖြူခဲ့ရသည်၊
လောကလုံး အုပ်ဖုံး ဖြူရောင်ခြည်။
- ၂၄။ ညိုမောင်းရောင်ဖိတ် မဇ္ဈိဌမည်၊
ရောင်စုံ စုပေါင်း ညိုမောင်း ရောင်ခြည်၊
ဝီစိ ဘဝင် နံ့တက် ဖြာကြည်၊
လောကလုံး အုပ်ဖုံး မောင်းညိုသည်။
- ၂၅။ ပဘဿရ မည်ရတစ်လီ၊
ရောင်စုံ ပြုံးပြက် ရိုးရက်ကွန့်လည်၊
ရတနာမိုး ရွာဖြိုးပုံညီ၊
အံ့မခန်း လျှပ်ပန်း လျှပ်ရောင်ခြည်။
- ၂၆။ နက်နဲထူးဆန်း ကျမ်းဘိဓမ္မ၊
ဟောညွှန်ပြသား ဘုရားစိန္တေ၊
အမြတ်တရား ရှစ်ပါးသံဃေ၊
လက်စုံပူး ရှိဦး ဝန္တနေ။

ဆုတောင်း ကဗျာများ

- ၂၇။ ဤသို့ပြုရ ပူည ထွေထွေ၊
ပစ္စည်းကြောင်းဆက် ဖိုလ် မင် အမွေ၊
ရပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပန်ချွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း စံမြန်း ရပါစေ။

- ၂၈။ မြင့်မိုရ်တောင်ဦး ကျေးဇူးဂုဏော၊
မိဘနှစ်ဦး ကျေးဇူးရှင်တွေ၊
ကာယ စိတ္တ သုခ နှစ်ထွေ၊
ပြည့်စေကြောင်း ဆုတောင်း မေတ္တာဝေ။
- ၂၉။ ပဲ့ ပြင် တ၊ န ဆုံးမ မသွေ၊
ပညာရင်သွေး တိုက်ကျွေးခဲ့ပေ၊
ဆရာရှင်မြတ် နှစ်ရပ် သုခ၊
ပြည့်စေကြောင်း ဆုတောင်းမေတ္တာဝေ။
- ၃၀။ တူညီ ဆန္ဒ ဓမ္မ မိတ်ဆွေ၊
ဘေးရန် ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြစေ၊
လိုအင် ပြည့်ဝ ထွန်းပ ကျက်သရေ၊
မြတ်တရား ပွားများ နိုင်ကြစေ။
- ၃၁။ တိုင်းသူ ပြည်သား တရားကျင့်စေ၊
တမိဝမ်းဖွား စိတ်ထား တူစေ၊
ကြီးနိုင် ငယ်ညဉ်း ရှောင်ကွင်းပါစေ၊
မေတ္တာမိုး ဝေဖြိုးနိုင်ပါစေ။
- ၃၂။ ဟိရီ ဩတ္တပ် နှစ်ရပ် ဓမ္မေ၊
လူ့ကျင့်ဝတ်မျိုး ပြည့်ဖြိုးပါစေ၊
သူတော်စင်ဓာတ် ကိန်းဝပ်ကာပေ၊
ကျင့်သီလ ညီမျှ ကြပါစေ။
- ၃၃။ ပြည်တွင်း ပြည်ပ ဌာန နှစ်ထွေ၊
သတ်ပွဲ ဖြတ်ပွဲ ပြတ်စဲပါစေ၊

- ၃၄။ ဗုံး၊ စိန်၊ အမြောက် ပစ်ဖောက်ခါလေ၊
ရန်စစ်ပွဲ အမြဲ ကင်းပါစေ။
တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်သူတွေ၊
အဂတိ လေး ရှောင်ဝေးပါစေ၊
တိုင်ပင် နှိုင်းညှိ သတိယှဉ်စေ၊
ဝါဒကွဲ အမြဲ ကင်းပါစေ။
- ၃၅။ မင်းကျင့် တရား ဆယ်ပါး စုံထွေ၊
ဂုဏ် နာယက ပြည့်ဝ ထိန်ဝေ၊
ဗြဟ္မစိုရ ညီမျှ ပါစေ၊
သင်္ဂဟ တည်ကြံနိုင်ပါစေ။
- ၃၆။ နေ၊ လ၊ နက္ခတ် လှည့်ပတ်မှုတွေ၊
မတိမ်း မစောင်း လမ်းကောင်း လှည့်နေ၊
ရာသီ အလိုက် သိုက်မြိုက် စွာလေ၊
ရှင်မိုးမင်း ကောင်းခြင်းညီပါစေ။
- ၃၇။ လယ်၊ယာ၊ချောင်းမြောင်း ကောင်းကြပါစေ၊
ဆန်ရေ စပါး ပေါများ ထွေထွေ၊
ဒုဗ္ဗိက္ခဘေး ကင်းဝေးပါစေ၊
ရောဂါဘေး အေးကြီး အေးပါစေ။
- * အောင်သပြေ ညောင်ရေသွန်းလို့ဝေ။
- * အောင်စေမှု အောင်ဆုမေတ္တာချွေ။ ။

ပဌာန်းအမွန်း ရှစ်လုံးဘွဲ့ ကဗျာများ ပြီးပြီ။

-----*

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့နှင့် စပ်လျဉ်းသော
ရှစ်လုံးဘွဲ့. ကဗျာများ

၁။	လောင်းသူမေမေ	ညွတ်ခကြည်လင်၊
	ဒီပင်္ကရ	ဗုဒ္ဓ ထံတွင်၊
	နိယတပန်း	ဆင်မြန်းပန်ဆင်၊
	ကဆုန်လ	ကြုံရ လပြည့်တွင်။
၂။	သူဒွေဒန	မွေးဘ သခင်၊
	တောင်ညာတင်ထား	ထင်ရှားဂုဏ်အင်၊
	မာယာ မိဝမ်း	ဖွားသန့်ကာစင်၊
	ကဆုန်လ	ကြုံရ လပြည့်တွင်။
၃။	ပရိဘောဂ	နာမမည်တွင်၊
	စေတီ ထိုက်ဘိ	ဗောဓိညောင်ပင်၊
	မြေမှ ပေါ်ပေါက်	အံ့လောက်စွာပင်၊
	ကဆုန်လ	ကြုံရ လပြည့်တွင်။
၄။	ထောင့်ငါးရာမျိုး	ရန်မျိုးခုတ်တွင်၊
	ဗောဓိညောင်နန်း	အောင်ခန်းသဘင်၊
	ငါးမာရ်ပယ်ရှား	ဘုရား ဖြစ်အင်၊
	ကဆုန်လ	ကြုံရ လပြည့်တွင်။
၅။	ဝေနေယျများ	တရား ရေစင်၊
	ဝါလေးဆွဲငါး	ဟောကြား တွင်တွင်၊
	နိဗ္ဗာန် ပြည်မြတ်	ဆုံးသတ် စံဝင်၊
	ကဆုန်လ	ကြုံရ လပြည့်တွင်။

- ၆။ သာသနာနှစ်များ ထောင်ငါးလီတွင်၊
 ဗောဓိမဏ္ဍလ ဌာန ဆီတွင်၊
 ဓာတု ပရိနိဗ္ဗာန စံကြွမည်ပင်၊
 ကဆုန်လ ကြုံရ လပြည့်တွင်။
- ၇။ ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစု ပုံသွင်၊
 ပွင့်တော်မူသွား ဘုရားမြတ်ရှင်၊
 ငါးမာရ် ရန်ဆိုး ပယ်ချိုး ခုတ်ထွင်၊
 ကဆုန်လ ကြုံရ လပြည့်တွင်။
- ၈။ ဤသို့ဆုံလတ် ရက်မြတ်ခါတွင်၊
 ရွှေညောင်တော်နန်း ရေချမ်းဖြူစင်၊
 သွန်းလောင်းကာဖျန်း မင်္ဂလမ်းကိုထွင်၊
 ကောင်းမှုမျိုး စိုက်ပျိုး တူပျော်ရွှင်။
- ၉။ ဤသို့ပြုရ ပူညံ ထွေထွေ၊
 ပစ္စည်း ကြောင်းဆက် ဖိုလ် မင်္ဂ အမွေ၊
 ရပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပန်ချွေ၊
 နိဗ္ဗာန်နန်း စံမြန်း ရပါစေ။

အမှာ။ ။ ဤနေရာတွင် စာမျက်နှာ (-----) ပဌာန်းအမွှန်းတွင် ပါသော
 ဆုတောင်းကို ထည့်သွင်းဆိုလိုကလည်း ဆိုနိုင်သည်။ ။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအား
ဝတ်သင်းသူများက ရှိခိုးပူဇော်ရန်
ရှစ်လုံးဘွဲ့. ကဗျာများ

၁။	မုံရွာ ရွှေမြို့
ပြိုင်စံ ဘက်ရှား
ပိဋကတ်သုံး
စွယ်စုံပေါက်	မှိုင်းညိုဌာနီ၊
တစ်ပါးမထေရ်၊
ကျမ်းလုံးစုံညီ၊
မုန်သောက် ဒို့လယ်တီ။
၂။	ဂန္ထနရ
မေဒနီစစ်
ကျမ်းအရပ်ရပ်
ဇမ္ဗူကျွန်း	ပြည့်ဝ ပေသည်။
ယူညွှစ် အဆီ၊
ရေးလတ်ပေသည်၊
ကျော်ထွန်း ဒို့လယ်တီ။
၃။	အဂ္ဂ ပဏ္ဍိ
ဒီလစ် မည်ကျူး
အင်္ဂလန်ရောက်
ဂုဏ် ရနံ့	ရရှိခဲ့သည်၊
ဘွဲ့ထူး တစ်လီ၊
ဘုန်းတောက် ဇာနည်၊
သင်းပျံ့ ဒို့လယ်တီ။
၄။	ကမ္ဘာ ပတ်လုံး
ကျောက်စာတည်ဆောက်၊
နှစ်ဖြာ ဂူရ
နေနှယ်ထွန်း	ကုန်ဆုံးတိုင်ရည်၊
အံ့လောက်ပေသည်၊
ပြည့်ဝ စုံညီ၊
တင့်ရွှန်း ဒို့လယ်တီ။
၅။	အားထုတ်သမှု
ခိုင် တောရပ်
ပရိယတ်လမ်း
ပဋိပတ်	စတုရင်္ဂီ၊
ထေရ်မြတ်ဇာနည်၊
ရဲစွမ်း ပေသည်၊
ပြည့်ညှပ် ဒို့လယ်တီ။

- ၆။ ဂေါ မဟိံသ ဇီဝ ကယ်သည်၊
 ကပ် ဥပဒ်ဘေး ကင်းဝေး စေသည်၊
 ကမ္ဘာပြုမိုး သွန်းဖြိုးပုံညီ၊
 မေတ္တာဓာတ် ကြီးမြတ် ခို့လယ်တီ။
- ၇။ ကမ္ဘာ ကျော်ကြား မြတ်ဖျား လယ်တီ၊
 တုသီရွှေနန်း ကြွမြန်းလေပြီ၊
 ရည်ရော် မှန်းဆ တမ်းတ အလီလီ၊
 တပည့်များ ညွတ်တွား အဉ္စလီ။ ။

-----*

အသက်ရှည်ရေး - ဆေးမြတ်အမွန်

- ၁။ စေတီ ကန် ကျောင်း နွမ်းဟောင်းလေပြီ၊
 စရပ် တံတား ပျက်ပြား တလီ၊
 ကောင်းစေလိုငြား စိတ်ထား ရွှင်ကြည်၊
 ပြုပြင်ကျိုး သက်ဇိုင်း ရှည်ရမည်။
- ၂။ လူနှင့် ရဟန်း မကျန်းမာပြီ၊
 ပျောက်ဖွယ်ရာဆေး လှူပေး ကြည်ကြည်၊
 ယာဂု ဟင်းဆွမ်း တင့်ဆန်း ဖျော်ရည်၊
 ပေးလှူကျိုး သက်ဇိုင်း ရှည်ရမည်။
- ၃။ နေ့စဉ် သီလ ငါးဝ တည်ကြည်၊
 ဥပုသ်နေ့ကား ရှစ်ပါး အင်္ဂီ၊
 ဖြူစင် နှလုံး ရွှင်ပြုံး ကြည်ကြည်၊
 စောင့်ရ ကျိုး သက်ဇိုင်း ရှည်ရမည်။

- ၄။ ကျွန်း သီဟဠ
မိန့်ဟော ညွှန်ပြ
ဝသဘမင်း
ပြုလုပ် ကျိုး
၅။ မဟာဝင်ကျမ်း
သဒ္ဓါဓာတ်အား
မြတ်ကောင်းမှုမျိုး
ဖလကျိုး
- ထေရဇာနည်၊
ဓမ္မ မြိုက်ရည်၊
ထန်ပြင်းယုံကြည်၊
သက်ဇိုင်း ရှည်ခဲ့သည်။
မိန့်ခန်း စုံညီ၊
ဖွံ့ထွား ယုံကြည်၊
စိုက်ပျိုးသူသည်၊
သက်ဇိုင်း ရှည်ကြမည်။

-----*

ဓာတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ဖြစ်ပွားပုံ ဥပမာတင်၍ ဆင်ခြင်ရန် ရှစ်လုံးဘွဲ့ ကဗျာ

- စည်တီးသူများ ရှုပွားဆင်ခြင်၊
စည်ပြင်စက္ခု ပုံပြုကာပင်၊
လက်ခပ် ရှုပ တူမျှအသွင်၊
အသံထွက် တူလျက်စိတ်ဝိညာဉ်။

သာဓကကား။

။ဘေရီတလံဝိယ စက္ခုဓာတု ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊

ဒဏ္ဍောဝိယ ရူပဓာတု၊ သဒ္ဓေါဝိယ စက္ခုဝိညာဏဓာတု။

-----*

- မှန်ကြည့်သူများ ရှုပွားဆင်ခြင်၊
မှန်ပြင်စက္ခု ပုံပြုကာပင်၊
မျက်နှာရှုပ တူမျှအသွင်၊
မှန်အရိပ် သိစိတ် တူဝိညာဉ်။

သာဓက ကား။ ။အာဒါသတလံဝိယ စက္ခုဓာတု၊ မုခံဝိယ ရူပဓာတု၊ မုခနိမိတ္တံဝိယ စက္ခုဝိညာဏဓာတု။

-----*-----

- ဆီကြိတ်သူများ ရှုပွားဆင်ခြင်၊
နှမ်းကိုစက္ခု ပုံပြုကာပင်၊
ကြိတ်ဆုံရူပ တူမျှအသွင်၊
ဆီထွက်ဘိ တူ၏စိတ်ဝိညာဉ်။
- ကြံညှပ်သူများ ရှုပွားဆင်ခြင်၊
ကြံကို စက္ခု ပုံပြုကာပင်၊
ညှပ်ခုံ ရူပ တူမျှအသွင်၊
ကြံရည်ထွက် တူလျက်စိတ်ဝိညာဉ်။

သာဓက ကား။ ။ဥဗ္ဘူ တိလာနိဝိယ စက္ခုဓာတု၊ ယန္တစက္ကယဋ္ဌိ-
ဝိယ ရူပဓာတု၊ ဥဗ္ဘူရသ၊ ဧတေလာနိဝိယ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတု။

-----*-----

- မီးခြစ်သူများ ရှုပွားဆင်ခြင်၊
တိုက်ဗူး စက္ခု ပုံပြုကာပင်၊
အဆံ ရူပ တူမျှအသွင်၊
မီးတောက်စွဲ တူမြဲ သိဝိညာဉ်။

သာဓက ကား။ ။အရေဏီဝိယ စက္ခုဓာတု၊ ဥတ္တရာကရဏီ-
ဝိယ ရူပဓာတု၊ အဂ္ဂိဝိယ စက္ခုဝိညာဏဓာတု။ ဧသ နယော သောတဓာတု
အာဒိသု။

(သမ္မောဟဝိနောဒနိအဋ္ဌကထာ)

ဤစက္ခုဓာတ်၊ ရူပဓာတ်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်တို့၌ ဆိုခဲ့ပြီးသည့် နည်းကိုမှီ၍ ကြွင်းသော ဓာတ် ၁၅-ပါးတို့၌လည်း အစုံအစုံတွဲစပ်၍ မြင်သိကြပါကုန်။

-----*-----

နိဂမန ကထာ

လယ်တီအရှင်ကေလာသ အမည်ရသော ငါသည် မုံရွာမြို့၊ မဟာလယ်တီတိုက် မဂ္ဂင်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ် ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အတိုင်းမသိသော သီလ သမာဓိ ပညာ တည်းဟူသော ဂုဏ်တော်ပန်းတို့ကို ဦးထိပ်၌ ဆင်မြန်းလျက် ဤလယ်တီ ဝတ်ရွတ်စဉ်ပေါင်းချုပ် အမည်ရှိသော လယ်တီစာပေအမြဲတေများ ကျမ်းစာကို ၁၃၅၄-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၂-ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊ နံနက်-၉-နာရီအချိန်တွင် စုပေါင်းစီရင်ရေးသား၍ နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံး သတ်ပေသတည်း။ ။

ဤသည့်ကောင်းမှု တောင်းဆုပန်ဆို

ဣမိနာ ပုညကမ္မေန ဒုက္ခမုဇ္ဈာမိ-

- * ဤသည့်ကျမ်းစာ၊ ရေးခဲ့ပါ။ ပုညာမြတ်ကမ္မေ။
- * ဒုက္ခနယ်ဝဋ်၊ လုံးစုံကျွတ်၊ ကင်းလွတ်ရပါစေ။

သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု-

- * သက်ရှိပုံဖုံ၊ အလုံးစုံ၊ များတုံ သတ္တဝါအပေါင်းတွေ။
- * ဘေးရန်ခပ်သိမ်း၊ ရှောင်ခွါတိမ်း၊ ကင်းငြိမ်းကြပါစေ။

အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု-

* ပူပင်ဖွယ်ရေး၊ ဒုက္ခဘေး၊ ကင်းဝေးကြပါစေ။

အနီဃာ ဟောန္တု-

* ကိုယ်၌ငြိတွယ်၊ ဒုက္ခနယ်၊ ပျောက်ကွယ်ကြပါစေ။

သုခိတာ ဟောန္တု-

* ကုသိုလ်ကံသာ၊ ခွင့်ညီညာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

လယ်တီဝတ်ရွတ်စဉ်ပေါင်းချုပ်ခေါ်

လယ်တီစာပေအမြုတေများ ပြီးပြီ။

TTTTUUU